

உ

கணபதி துணை.

திருவாலவாடியடையார்

திருவிவராயாடற்புராணம்.

செல்லநகர்ப்

பெரும்பற்றப்புலியூர் நம்பி

இயற்றியது.

இது,

பாலவனத்தம் ஜமீந்தாரும்

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்து அக்கிராஸனாதிபதியுமாகிய

இராமநாதபுரம்

ம-ரா-ரா-ஸ்ரீ

பொ. பாண்டித்துரைஸாமித்தேவ

ரவர்கள் விருப்பத்தின்படி

சென்னைப் பிரஸிடென்ஸிகாலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதராகிய

உத்தமதானபுரம்

வே. சாமிநாதையரால்,

பலகையெழுத்துப்பிரதிகளைக்கொண்டு

ஆராய்ந்து

நூதனமாக எழுதிய தற்ப்புரைமுதலியவற்றை

சென்னை:

பிரஸிடென்ஸி அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

விலை ரூபா-2-8-0

பராபவஸ்ரீ ஆவணியர்

1906.

Copyright registered.

இப்புத்தகத்தில் அடங்கியவை.

பக்கம்.

க.	முகவுரை ...	1 - 8.
உ.	இப்புத்தகத்தில் எடுத்துக்காட்டிய நூற்பெயர்கள்முதலிய வற்றின் முதற்குறிப்பு அகராதி ...	9 - 10.
ங.	இந்நூலாசிரியராகிய பெரும்பற்றப்பிலியூர்நம்பியின் வரலாறு ...	11 - 16.
ச.	நூலாராய்ச்சி ...	16 - 28.

[இதில், நூலிலுள்ள முக்கியமான சிலகுறிப்புகள், துதி வகைகள், நூலாசிரியர்கூற்றுக்கள், பொருளணிகள், மடக்கணிகள், ஸ்ரீ சோமசுந்தரக்கடவுளின் அருமைத் திருநாமங்கள், இந்நூலால் தெரிந்த ஊர்களின்பெயர்கள், குலங்கள், சங்கப்புலவர்கள், சாதிகள், பழைய வழக்கங்கள், தனிப்பாடல்கள், தாண்டவம், திருஞான சம்பந்தமூர்த்திகளையனார் பதிகங்கள், அவரது திருநாமங்கள், திருவினையாடல்சம்பந்தமான சிலபழமொழிகள்முதலியன, தீர்த்தங்கள், நாடுகள், நியாயம், நூல்கள், மடங்கள், ஐந்திரங்கள், மலைகள், மரபு, வித்தைகள், சில அரியமொழிகள் ஆகிய இவற்றை முறையே அறிந்துகொள்ளலாம்.]

டு.	இந்நூலில்வந்துள்ள பழைய தமிழ்நூற்பிரயோகங்கள் ...	28 - 33.
சு.	இதிற்காணப்படும் விசேட வேறுபாடுகள்...	33 - 37.
எ.	திருவினையாடற்கதைகள்வந்துள்ள தேவாரமுதலியஇடங்கள்	38 - 49.
அ.	அரும்பத அகராதிமுதலியன ...	49 - 63.
க.	திருவினையாடல்முதலியவற்றிலும் கேள்வியாலும் அறிந்தவை	63 - 66.
கௌ.	ஸ்ரீ மாணிக்கவாசகஸ்வாமிகள், திருநாவுக்கரசுநாயனருக்குக் காலத்தாலுந்தியவரென்பது ...	67.
கக.	பிழையும் திருத்தமும் ...	68.

கஉ. திருவாலவாயுடையார் திருவினையாடற்

புராணம்

க-உஉசு.

கங.	சில கையெழுத்துப்பிரதிகளிற்கண்ட கடவுள்வாழ்த்துச் செய்யுட்கள் ...	2௨௭.
கச.	நூற்சிறப்புப்பாயிரம் ...	2௨௮.
கரு.	பாடபேதம் ...	2௨௯-2௪௮.
கசு.	திருவாலவாயுடையார் திருவினையாடற்பயகரமலை ...	2௪௯-௨௬௮.
கள.	கடம்பவனபுராணம், கௌ - இல்லாசங்கிரக அந்நியாயம்	2௬௯-௨௯௯.
கஅ.	திருவுசாத்தான நான்மணிமலை, ௨௮ - ம் செய்யுள் ...	௨௭0 - ௨௭௧.
கக.	திருவினையாடற்கருணைத்திருவிருத்தம், கக - ம் பாடல்...	௨௭௧.
உ௦.	திருவினையாடற்புராணக்குறிப்புரை ...	௨௭2-௩௧௮.
௨௧.	திருவினையாடற்புராணச்செய்யுளகராதி ...	௩௧௯-௩௩௩.
௨௨.	குசிபத்திரம் ...	௩௩௩-௩௩௪.

கணபதிதுணை.

மு க வு ளை.

தேவாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேதியா வேத கீதா விண்ணவ ரண்ணு வேன்றென்
ரோதியே மலர்க லேவி யோருங்கிரின் கழல்கள் காணப்
பாதியோர் பெண்ணை வைத்தாய் படர்ச்சடை மதியஞ் சூடு
மாதியே யால வாயி லப்பனே யருள்செய் யாயே.

திருவாலவாயென்பது, பாண்டிவளநாட்டிலுள்ள தேவாரம்
பெற்ற பதினான்கு ஸ்தலங்களில் முதலாயது;

பதினான்கு ஸ்தலங்களாவன :

‘கூடல் புனவாயில் குற்றால மாப்பனா
ரோடகநெல் வேலி யிராமேச - மாடானை
தென்பரங்குன் நஞ்சுழிய நென்றிருப்புத் தூர்கானை
வன்கொடுங்குன் நம்பூ வணம்.” என்பன.

இத்தலம், கருணைக்கடலாகிய ஸ்ரீசோமசுந்தரக்கடவுள் ஆன்
மாக்களை உய்வித்தருள வெண்ணி, சுசு - திருவிளையாடல்கள் செய்
தருளிய ஒப்புயர்வற்ற பெருமைவாய்ந்தது. இதற்குரிய தேவாரப்
பதிகங்களாவன :

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்.

நீலமாமிடற்று	...	...	...	குறிஞ்சி.
மந்திரமாவது...	...	...	...	காந்தாரம்.
மானினேர்விழி	...	...	...	கொல்லி.
காட்டுமாவது	...	...	...	கௌசிகம்.
செய்யனே	...	...	...	”
வீடலாலவாயிலாய்	...	...	...	திருவிளாகம்.
வேதவேள்வியை	...	...	...	நாலநீமேல்வைப்பு.
ஆலநீழல்	...	...	...	திருவியமுகம்.
மங்கையர்க்கரசி	...	...	...	புறநீர்மை.

திருநாவுக்கரசுநாயனார்.

வேதியா	...	...	...	திருநேரிசை.
முனைத்தானை	...	...	...	திருத்தாண்டகம்.

இத்தலத்திற்குரிய பழையவரலாறுகளைப் புலப்படுத்தும் தனித்தமிழ்நூல்களும் தனிப்பாடல்களும் பல உள்ளனவென்பது யாவருக்கும் தெரிந்ததே. வடமொழியிலிருந்து மொழிபெயர்த்துச் செய்யப்பெற்றனவாய் மூர்த்திவிசேடமுதலியவற்றை விளங்கத் தெரிவிக்கும் நூல்கள் சில. அவை : திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற் புராணம், கடம்பவனபுராணம், சுந்தரபாண்டியம், திருவிளையாடற் புராணமென்பனவாம்; அவற்றுள் :—

க. திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற் புராணமென்னும் இந்நூல்,* உத்தரமகாபுராணமென்னும் வடநூலின் ஒருபகுதியாகிய சாரசமுச்சயமென்பதிலிருந்து மொழிபெயர்த்து, செல்லிநகர்ப்பெரும் பற்றப்புலியூர்நம்பியென்பவரால், செய்யுள்நடையாக இயற்றப்பெற்றது. இஃது, “ஓதரிய” என்னும்செய்யுளாலும், “அம்பதுமத்தார்” என்னும் செய்யுள்முதலியவற்றாலும் விளங்குகின்றது. இந்நூலின் செய்யுட்டொகை, களருங். இது, பழைய திருவிளையாடல், வேம்பத்தாரார் திருவிளையாடல், திருவிளையாடலெனவும் வழங்காநிற்கும். இதனுடைய மற்றவிசேடங்கள், பின்னர் அவ்வவ்விடத்து எடுத்துக்காட்டப்படும்.

உ. கடம்பவனபுராணமென்பது, தொண்டைநாட்டிலுள்ள இலம்பூரிலிருந்த வீமநாதபண்டிதரென்பவரால் நீபாரண்மாமஹாத்மியம் அல்லது கதம்பவனபுராணமென்னும் வடநூலிலிருந்து மொழிபெயர்த்துச் செய்யுள்நடையாக இயற்றப்பெற்றது. இதன் செய்யுட்டொகை, கரகூ. இதில் இலீலாசங்கிரக அத்தியாயத்தின் முதலிலுள்ள, கூச - செய்யுட்களாற் கூறப்பெற்ற, கூச - திருவிளையாடல்களும் மேற்கூறிய திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற் புராணத்திலுள்ள முறைப்படியே அமைந்துள்ளன. இந்நூல் அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

ங. † சுந்தரபாண்டியமென்பது, தொண்டைநாட்டிலுள்ள வாயற்பதியிலிருந்த அனாதாரியென்னும் புலவர்பெருமானாற் சுந்தரபாண்டியமென்னும் வடநூலிலிருந்து மொழிபெயர்த்துச் செய்யுள்நடையாக இயற்றப்பெற்றுள்ளது; “மிண்டரை வெல்லும் வளைச்சிங்க ராயன் விலைகொடுப்பத், தண்டமிழ் மேக முரத்தூரில் வேதியன் றுணும்விற்பக், கொண்டவன் பின்சென்று மண்டலத் தேபுகழ் கொண்டபிரான், வீண்டமிழ்க் கும்ப னனதாரி யுந்தொண்டை மண்டலமே.”என்னுந் தொண்டைமண்டலசதகத்தாலும், “கம்பனென்

* உத்தரமகாபுராணமென்னும் வடநூல் இப்பொழுது கிடைக்கவில்லை.

† இந்நூல், மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்துப் பாண்டியன்புத்தகசாலையிற் கிடைத்தது.

றுந் தாதனென்றுங் காளியொட்டக் கூத்தனென்றுங், கும்பமுனி யென்றும்பேர் கொள்வரோ - ஆம்புவியின், மன்ன வலர்புகழும் வாயலன தாரியப்ப, னந்நாளி லேயிருந்தக் கால்.” என்னும் பழைய வெண்பாவாலும் பாராட்டப்பெற்றவர் இந்த அனதாரியென்றே தெரிகின்றது. இந்நூல் செய்யப்பெற்றகாலம், சாவி. கசஅசு; கி. பி. 1563. இஃது இன்னும் அச்சிடப்படவில்லை.

ச. திருவிளையாடற்புராணமென்பது, பரஞ்சோதிமுனிவரென் டவரால், ஸ்ரீ ஹாலால்யமாகாத்மியமென்னும் வடநூலிலிருந்து மொழிபெயர்த்துச் செய்யுந்நடையாக இயற்றப்பெற்றது. இதன் செய்யுட்டொகை, ஈஙகூங். இக்காலத்து எல்லாராலும் மிகுதி யாகப் பாராட்டிப் படிக்கப்பெற்றுவருவது இந்நூலே. இஃது அச் சிடப்பட்டுள்ளது.

இந்தநூல்கள் நான்கனுள், முதலாவதும் நான்காவதுமாகிய நூல்கள் ஸ்ரீ சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய அற்புதத்திருவிளையாடல் கள் அறுபத்துநான்கையும் மிகச்செவ்வையாக விரித்துப் பாராட் டித் தெரிவிப்பனவாம். இவ்விரண்டனுள், ஒன்றனேமற்றொன் றற்குள்ள வேறுபாடுகள் பல.

இந்நூலிலுள்ள, (ருக) மூர்த்தியார்க்கரசளித்த திருவிளையாடல் முதலிய மூன்றுகதைகளும் அந்நூலிற்காணப்படவில்லை; அதி லுள்ள வருணன்விட்ட கடலைவற்றச்செய்த திருவிளையாடற்கதை, இதிலுள்ள (கஉ) நான்மாடக்கூடலான திருவிளையாடலிலும், அதி லுள்ள நாகமெய்திருவிளையாடல், மாயப்பசுவைவதைத்த திரு விளையாடற்கதைகள் இதிலுள்ள, (கக) மதுரையான திருவிளையாடலிலும் அதிலுள்ள திருநகரங்கண்ட திருவிளையாடற்கதை இதி லுள்ள, (ருங்) புலிமுலைபுல்வாய்க்கருத்திய திருவிளையாடலிலும் அமைந்துள்ளன. திருவிளையாடல்கள் இதிலமைந்துள்ள முறை வேறு; அதிலமைந்துள்ள முறைவேறு. அது கதையை விரித் துக்கூறுவது; இது சுருக்கமாகக்கூறுவது. அன்றியும், சங்கச் செய்யுட்கள்முதலிய பண்டைத்தமிழ்நூல்களிலுள்ள, இந்நகரவர லாறுகளை விடாமல் தழுவிச்செல்வது இஃது; அஃது அன்னதன்று.

சிலநூற்றாண்டுகளுக்குமுன் இந்நூலே எல்லாராலும் படிக்கப் பெற்றுவந்ததன்றி, இந்நூலிலுள்ள, திருவிளையாடல்களின் முறையையும் இதன் சொன்னடை பொருணடைகளையுமேதழுவிப் பலர் இத்தலசம்பந்தமானநூல்களைச் செய்துவந்தார்களென்று தெரிகின் றது. இது, * திருவிளையாடற்பயகரமலை, கடம்பவனபுராணத்

* இந்நூலாசிரியர்பெயர் தெரியவில்லை; பயகரனென்பது பயஹரனென் னும் வடமொழிச்சிதைவு; பயத்தைப்போக்குபவனென்றுபொருள்.

துள்ள இலீலாசங்கிரக அத்தியாயம், * திருவுசாத்தான நான்மணி மாலையின், ௨௭ - ம் செய்யுள் முதலியவற்றால் நன்குவிளங்கும்.

இதவே திருவிளையாடலென்று முற்காலத்திற் பாராட்டப் பட்டுவந்ததென்பதையும் இதன்செய்யுட்கள் பழைய உரைகளில் மேற்கோள்களாக எடுத்துக்காட்டப்பட்டுவந்தனவென்பதையும் கோலைமறுத்தற்குத் திருப்போரூர்ச் சிதம்பரகவாமிகளேழுதியவுரை நன்கு விளக்குகின்றது; ஷே நூல் ௭, ௧௯ - ம் செய்யுட்களின் உரையைப் பார்க்க.

மேற்கூறிய உண்மை யாவருக்கும் விளங்கும்பொருட்டே, பழையவுரையுடன் மிதிலைப்பட்டியிற்கிடைத்ததான ஷே திருவிளையாடற்பயகரமாலேமூலத்தையும் ஏனையவற்றையும் வேறுசில பழைய பிரதிகளோடு ஒப்பிட்டு ஆராய்ச்சிசெய்து பதிப்பித்து இப்புத்தகத் தின்பின்னர்ச் சேர்த்திருக்கிறேன்.

பயகரமாலையென்னும்பெயரைப் பயங்கரமாலையெனத் திருத்தி விட்டதல்லாமல், இத்திருவிளையாடலையே மேற்கோளாகக்கொண்டு அது செய்யப்பெற்றதென்பதையறியாமற் சிலபாடல்களைமாற்றியும் சிலபாடல்களைக்குறைத்தும் சிலபாடல்களை நூதனமாக இயற்றிச் சேர்த்தும் சற்றேறக்குறைய ௩௦ - வருடங்களுக்குமுன் யாரோ ஒருவர் அதைப் பதிப்பித்துவிட்டனர்.

இப்புத்தகத்தில், ௭௯, ௮௯, ௯௯, ௧௩௧, ௧௯௦-ம் பக்கங்களின் கீழே 'இது வெள்ளிபாட்டு' என்றும், 'சிலபிரதிகளில் காணப்படவில்லை' என்றும் குறிப்பிட்ட செய்யுட்களையாவும் வெள்ளி பாடல்களென்றே ஓர் எட்டுப்பிரதியில் வரையப்பட்டிருந்தன; [வெள்ளி - வெள்ளியம்பலவாணமுனிவர்.]

இதுகாறும்கூறியவாற்றால், வெள்ளியம்பலவாணமுனிவர், திருப்போரூர்ச் சிதம்பரஸ்வாமிகள், திருவிளையாடற் பயகரமாலேநூலாசிரியர், இலம்பூர் வீமநாதபண்டிதர், நொச்சியூர்ப் பழனியப்பன் சேர்வைகாரர் ஆகிய இவர்களுடையகாலத்திற்கு இந்நூலாசிரியருடையகாலம் முற்பட்டதென்பது வெளியாகின்றது.

* இந்நூலை இயற்றியவர், நொச்சியூர்ப் பழனியப்பன்சேர்வைகாரர்; இவரும் திருவுசாத்தானத்தின் பழைய தமிழ்ப்புராணமியற்றிய அம்பலவாணமுனிவரென்பவரும் ஒரேகாலத்தினர், ஷே முனிவருடையகாலம், இற்றைக்கு ௩௦௯ - வருடங்களுக்கு முந்தியதென்றும் இதனை, அம்முனிவர் தமது கரத்தால் எழுதிய சதாசிவவியாக்கியானமென்னும் புத்தகத்தில் எழுதப்பட்டுள்ள சகாத்தம் செரிவிக்கின்றதென்றும் ஆண்டுள்ளார் சொல்லுகின்றன ரென்றுஞ்சொல்லி, ஷே நான்மணிமாலையை எனக்குவாங்கித்தந்தவர், பின்னத்தூர், ம. னா. ன. ஸ்ரீ அ. நாராயணஸாமி ஐயரவர்கள்.

இந்நூலால், சங்கநூல்கள் சம்பந்தமான சிற்சில பழையசெய்திகளும், சிலநாடுகள், சிலமலைகள், சிலஊர்கள், சில புண்ணியதீர்த்தங்களும், சில சிவஸ்தலவிசேடங்களும், திருவிளையாடல்சம்பந்தமான சில பழமொழிகளும், சில திருவிளையாடல்கள் முதலியன நடந்தமைக்கு அறிகுறியான இடப்பெயர்முதலியனவும், 'சிலபுலவர்களுடையசரித்திரங்களும், அவர்களுள் இன்னாரின்னார் இன்னஇன்ன அமயத்து இன்னஇன்ன பாடல்கள் இன்னஇன்ன நூல்கள் செய்தனர்களென்பதும், சில நூற்பெயர்களும், திருவாசகத்துள்ள பதிகங்களுள் இன்னஇன்னபதிகங்கள் இன்னஇன்ன அமயத்துப் பாடப்பட்டனவென்பதும், சில அரசபரம்பரைகளும், பற்பல பழைய வழக்கங்களும், இந்நாளிற் பெரும்பாலும்வழங்காத சிற்சில அரிய சொற்களும் வாக்கியங்களும், இக்காலத்துப் புலப்படாதனவாகிய இசை,குதிநீர்,நவமணிமுதலியவற்றின் இலக்கணங்களும், ஒருவகையான யுத்தபரிபாஷைகளும், சில சாதிவகையும், சில குலவகையும், இன்னும் எத்தனையோ அரியவிஷயங்களும் அறியலாகும்.

புரீசோமசுந்தரக்கடவுள் இந்நூலுள்ளோ பெரும்பாலும் சொக்கனென்றே வழங்கப்பெறுவர். 'சொக்கன்' என்பதற்கு அழகன் என்பதுபொருள்; சொக்கு - அழகு; பேரழகென்றும் பொருள் கூறுவதுண்டு. இதனை, இந்நூல் இந்திரன்பழித்தத்திருவிளையாடல், ஊசும் செய்யுளாலுணர்க. பண்டைக்காலத்து இப்பெயரே பெரும்பாலும் வழங்கப்பெற்றுவந்தமையின், இந்நூலாசிரியரால் இத்திருநாமம் மிக எடுத்தாளப்பட்டதென்று தெரிகின்றது. அங்ஙனம்வழங்கிவந்தமையை, சொக்கலிங்கம், சொக்கர்தீபாராதனை, சொக்கத்தாண்டவம், சொக்குப்பாட்டு, சொக்கரப்பம், சொக்கர்தலைக்கீடு (=சொக்கர்லேஞ்சு), பழைய சொக்கநாதர்கோயிலென்னும் உலகவழக்காலும், தேவாரம், கடம்பவனபுராணம், சுந்தர பாண்டியம், மதுரை மும்மணிக்கோவை, மதுரைப்பதிற்றுப்பத்தர்தாதி, மதுரைத் திருப்பணிமலை, மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழ், மதுரைக்கலம்பகம், திருவாதவூர்புராணம், பழைய திருப்பெருந்துறைப்புராணம் முதலிய நூல்களாலுமுணர்க. அன்றி, வடமொழிப்பெயராகிய 'சுந்தரர்' என்பதை எடுத்தாளாதலிலும் தென்மொழிப்பெயராகிய 'சொக்கர்' என்பதைத் தமிழ்நூலில் எடுத்தாளாதல் அழகென்று இவர் எண்ணியிருக்கலாமென்றும் தோற்றுகிறது; சுந்தரரென்றதிருநாமம் இதற் சிறுபான்மைபாகவழங்கும்.

மிகப் பழமையானதும் பற்பலசிறப்புக்கள் லாய்ந்ததுமான மாணிக்கம்போன்ற இந்நூல் பலவருடங்களாக ஒளிமுங்கிப்போனமைக்குக் காரணம் இன்னதென்றுவிளங்கவில்லை. இஃது எல்லா ஆச்சரியத்திலும் பெரியதோர் ஆச்சரியத்திற்கு இடமாக இருக்கின்றது.

தாமியற்றிய திருவிளையாடற்புராணச் செய்யுட்களைப் படித்துக்காட்டினைந்து, ஒருநாள், அந்திப்பொழுதில் வேம்பத்தூர்க்கு வந்த பரஞ்சோதிமுனிவரை அவ்வூர்க்கவிஞர்களுள்ளே தண்டுகை பெற்றுவிளங்கியபுலவர் அறுபத்தநூல்வர் மறுநாட்காலையில் வரச்சொல்லிவிட்டு, இன்ன இன்ன பகுதியை இன்னா இன்னா இயற்றுதற் குரியவென்று அன்றிரவில்யோசித்துத் தமக்குள் நிச்சயித்துக்கொண்டு ஒவ்வொருவர் ஒவ்வொன்றாக அறுபத்தநான்கு திருவிளையாடல்களையும் விடியற்காலத்தாள் தனித்தனியே செய்துமுடித்து அவற்றை ஒருங்குசேர்த்துவைத்துக்கொண்டிருந்து, காலையில் வந்த பரஞ்சோதிமுனிவரோக்கி, இதைக்கேளுமென்று தாமியற்றியநூலைப் படித்துக்காட்டி, திருவிளையாடற்புராணம் தமிழில் முன்னமேயிருக்கையில் நீர்செய்ததுளதன்பொருட்டென்றுவினாவ, அம்முனிவர்மனநொந்து சபித்துவிட்டுப்போயினார்; அதனால், இந்நூல் வழங்காது போயிற்றென்று கூறுவாரும், வடநூல் *ஆதாரமில்லாமையால் இந்நூலை ஒருவரும் அங்கீகரிக்கவில்லையென்று சொல்லுவாரும், சோமசுந்தரக்கடவுளை அருமையாகச்சொல்லாமற் பத்தியின்றி, 'சொக்கன் சொக்கன்' என்று பலவிடத்துக்கூறியிருத்தலால் இதை ஒருவரும் கையால் தொடவில்லையென்பாரும், பரஞ்சோதிமுனிவரியற்றிய திருவிளையாடல் வழங்கத்தொடங்கியபின்பு இது வழங்குதலற்றதென்பாரும், இன்னும் தத்தமக்குத்தோற்றியவண்ணம் பற்பலகூறுவாருமாக அங்கங்கே பற்பலர் உளராயினார்; இவைகளையாவும் கதானுகதிகர்க்கியாயமென்பது இந்நூலை ஆராய்ந்துபார்ப்பவர்களுக்கு இனிதுவிளங்கும்.

இப்புத்தக ஆராய்ச்சிக்குக் கருவிகளாக இருந்த தமிழ்நூல்கள்: அட்டமிப்பிரதக்ஷணமான்மியம், அருணகிரிபுராணம், இரகுவம்மிசம், கடம்பவனபுராணம், கல்லாடமும் திருநெல்வேலி மயிலேறும் பெருமான் பிள்ளையுரையும், காளையார்கோயிற்புராணம், ஷே வசனம், கூடலழகர் புராணவசனம், சிதம்பரபுராணம், சுந்தரபாண்டியம், தக்கயாகப்பரணி, திருக்காளத்திப்புராணம், திருக்கானப்பேர்ப்புராணம், திருப்பரங்கிரிப்புராணம், திருப்பூவணப்புராணம், திருப்பெருந்துறைப்புராணங்கள் (பழையது, புதியது), திருவாசகம், திருவாதவூர்ப்புராணம், திருவிளையாடற்பயகரமாலையும் அதனுரையும், திருவிளையாடற்புராணம் (பரஞ்சோதிமுனிவர்செய்தது) திருவிளையாடற் போற்றிக்கலிவெண்பா, திருவுத்தரகோசமங்கைப்புராணம், திருவேடகப்புராணம், தேவாரம், பரிபாடல், புறநானூறு, பெரியபுராணம், மதுரைச்சொக்கநாதர் மும்மணிக்கோவை, மது

இந்நூல் வடநூலாதாரங்கொண்டே இயற்றப்பெற்றதென்பதை, குறைவு", "அவைநடு", "ஓதரிய", "வியாதனவான்மிக்" என்னுமுத்தகுறிப்பையுடைய இந்நூற்செய்யுட்களாலுணர்க.

ரைத்திருப்பணிமாலே, மதுரைப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி, மருதவனப் புராணமென்பன; வடநூல்கள் : ஸ்ரீ வாதபுரமாஹாத்மியமுதலியன.

பயகரமாலேமுதலியவைகளும் மேற்கோள்களாக இப்புத்த கத்தில் அங்கங்கே எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளபாடல்களும் சிலசில விடத்து அச்சப்புத்தகப்பாடங்களுக்கு வேறுபட்டுத்தோன்றும்; அங்ஙனம் தோன்றுபவைகள் ஏட்டுப்பிரதிகளிற்காணப்பட்டவை யென்று கொள்க.

முதநூல்கள் அகப்படாமையின், இதிலுள்ள குதினாயிலக் கணமுதலிய பகுதிகளுட் சிலவற்றிற்குப் பொருள் விளங்கவில்லை; இதன் குறிப்புளையில் மேற்கோள்களாக எடுத்துக்காட்டிய இசை மரபுச்செய்யுள்முதலியன, பழைய உரைகளிற்கண்டவை.

படிப்போரும் தேடுவோரும்ற்று மூலையிற்கிடந்த இந்நூற் கையெழுத்துப்பிரதிகளிலிருந்த பாடவேறுபாடுகளும் பிழைகளும் அளவுபடுவனவல்ல. ஆதலால், இதைப்பதிப்பித்தகாலத்திலேநேர்ந்த உழைப்பிலும் பொருட்செலவிலும் இதனை ஆராய்ச்சிசெய்தகாலத் துநேர்ந்த உழைப்பும் பொருட்செலவும் மிக அதிகம்.

*இந்நூலைப் பின்னும் சிலமுறை ஆராய்ச்சிசெய்யவேண்டுமென் கிற விருப்பமிருந்தும் இதனை விரைவிற்பதிப்பித்து வெளிப்படுத்த கவென்று, மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கஸ்தாபகரும் பாலவனத்தம் ஜமீந் தாருமாகிய, இராமநாதபுரம், ம - ன - ன - ஸ்ரீ பொ. பாண்டித்துரை ஸாமித்தேவரவர்கள் வற்புறுத்திச் சொன்னமையால், அவர்கள் சொல்லே மறுத்தற்கஞ்சி விரைந்து பதிப்பிக்கத்துணிந்தேன்.

இதனை ஆராய்ச்சிசெய்து பதிப்பிக்குங்காலத்து உடனிருந்து உதவிபுரிந்துவந்த பழைய அன்பர்களுள், திருமயிலை, பி. சுப்பிர மணியம் ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதராகிய ம-ந-ந-ஸ்ரீ இ வை. அநந்தராமையர், சலிப்பின்றி இரவும்கலும் உடனிருந்துசெய் துவந்த அரிய உதவி மிகச்சிறந்தது; மறக்கற்பாலதன்று.

கிடைத்த இந்நூற் கையெழுத்துப்பிரதிகள்.

திருக்கைலாயபரம்பரைத்
திருவாவேதுறையாதீனத்துப் ... .. பிரதி. க.

சென்னை
இராசாங்கித்துக்கையெழுத்துப்புத்தகசாலை ... .. க.

மதுரைத்
தமிழ்ச்சங்கத்து ... .. க.

களக்காடு			
ம-நா-ந-ஸ்ரீ சாமிநாததேசிகரவர்கள்வீட்டு	...	...	பிரதி. க.
திருநெல்வேலி மேலேரதவீதி			
,, கவி ராசநெல்லையப்பப்பிள்ளையவர்கள்வீட்டு	...	,,	க.
வேம்பத்தூர்ப்			
,, பிச்சுவையரவர்கள்வீட்டு ...	...	...	,, க.
சை ஊர்			
,, சாமாவையரென்கின்ற ஆண்டி ஐயரவர்கள்வீட்டு	}		,, க.
[சாவி. கசுஎசு. கி. பி. 1753]			
தும்பகோணம்			
டவுண்டைஸ்கூல் முதல் தமிழ்ப்பண்டிதர்			
,, அ. நாராயணசாமி ஐயரவர்கள் தந்த ...	...	,,	க.
மதுரை			
விவேகபானுபத்திராதிபர்			
,, மு. ரா. கந்தசாமிக்கவிராயரவர்கள் தந்த ...	...	,,	க.
தும்பகோணம்			
மகாதளம்பேட்டை			
,, இராமலிங்கதேசிகர்வீட்டு...	...	...	,, க.
பட்டுக்கோட்டையைச்சார்ந்த சிதம்பரவீதி			
,, கோவந்த ஐயர்வீட்டு ...	...	...	,, க.

இந்நூலாராய்ச்சிக்காக ஸ்ரீ வாதபுரமாஹாத்மியமாகிய வடநூலைவருவித் துதலியவர், மதுரை ஹைகோர்ட்டிவக்கில் ம-நா-ந-ஸ்ரீ மு. வேங்கடராம ஐயரவர்கள் குமாரர் சிரஞ்சீவி முத்துராமலிங்க ஐயர்.

இந்நூலுள்ளே அங்கங்குள்ள அரியவிஷயங்களைப் பலவகையாகத் தெரிவிக்கவேண்டுமென்கிற அவா எனக்கு மிகுதியாக இருந்தும் உள்ள அவகாசக்குறைவால் அங்ஙனம் செய்யக்கூடவில்லை.

இப்பதிப்பிற்காணப்படுகின்றங்கள் என்னுடையனவென்றெண்ணிப் பொறுக்கும்படி பெரியோர்களை மிக வேண்டுகின்றேன்.

இந்நூலைப்போலவே, இனிப்பதிப்பிக்கக்கருதிய நூல்கள் ஒவ்வொன்றையும் கருதியவண்ணம் பதிப்பித்து நிறைவேற்றுவதற்குப் பொருட்டும் பிரதியுதவி பொருளுதவி ஒப்புநோக்குதல்முதலிய உதவிகளை அன்புடன்செய்தவர்கள் பெருவாழ்வடைந்து மகிழ்வெய்தும் பொருட்டும் திருவருள் சுரக்கும்படி சங்கப்புலவர்களினில், மதுரைப் பேராலவாயாரென்னும் திருநாமம்பூண்டு வீற்றிருந்து அவர்களுடன் தமிழாராயீந்தருளிய ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரேசருடைய திருவடித்தாமகைகளைச் சிந்திக்கின்றனன்.

சென்னை,
12. 7. 06:}

இங்ஙனம்,
வே. சாமிநாதையன்.

இப்புத்தகத்தில் எடுத்துக்காட்டிய நூற்பெயர்கள் முதலியவற்றின் முதற்குறிப்புகள்.

அச்ச - அச்சப்படுத்து.
அம்புலி - அம்புலிப்பருவம்.
அயிந்த - அயிந்தவர்களைத்.
அழகர்கல - அழகர்கலம்பகம்.
அன்னை - அன்னைப்பத்து.
ஆனந்த - ஆனந்தலகரி.
இடைக்காடன் - இடைக்காடன்பிணக்
குத்திர்த்தபடலம்.
இந்திரன் - இந்திரன்பழித்தபடலம்.
இரகு - இரகுவம்மிசம்.
இராச - இராசசூயச்சுருக்கம்.
இராசபா - இராசபாரம்பரியம்.
இல. கொ - இலக்கணக்கொத்து.
இல்லா - இல்லாசங்கிரக அத்தியாயம்.
உத்தரீ - உத்தரகாண்டம்.
உலா - உலாவியற்படலம்.
ஊர்காண் - ஊர்காண்காதை.
ஊர்தேடி - ஊர்தேடிபடலம்.
எல்லாம் - எல்லாம்வல்லசித்தர் திருவி
ளையாடற்படலம்.
ஒழி - ஒழியியல்.
கட - க...வுள்வாழ்த்து.
கடம்ப - கடம்பனபுராணம்.
கந்த - கந்தபுராணம்.
கம்ப - கம்பராமாயணம்.
கல் - கல்லாடம்.
கல - கலம்பகம்.
கலி - கலித்தொகை.
கலிங்க - கலிங்கத்துப்பரணி.
கா - காதை.
கீர்த்தி - கீர்த்தித்திருவகவல்.
குண - குணமாலையாரிலம்பகம்.
குதினா - குதியையிட்டசுருக்கம்.
குலா - குலாப்பத்து.
கோயின்மூத்த - கோயின்மூத்த திரு
ப்பதிகம்.
சில - சிலப்பதிகாரம்.
சிற்றிற் - சிற்றிற்பருவம்.
சீதைவனம் - சீதைவனம்புராட்டலம்.

சீய - சீயவதைச்சுருக்கம்.
சீவக - சீவகசிந்தாமணி.
சுந்தர - சுந்தரகாண்டம்.
சூர - சூரமஞ்சரியாரிலம்பகம்.
சூடா - சூடாமணிகண்டு.
சூதுபோர் - சூதுபோர்ச்சுருக்கம்.
சூர்ப்ப - சூர்ப்பநகைப்படலம்.
சூளா - சூளாமணி.
ஞான - ஞானவாசிட்டம்.
தக்க - தக்கயாகப்பரணி.
தத்துவ - தத்துவராயர் பிரபந்தங்கள்.
தலவி - தலவிசேடப்படலம்.
திருக்காளத்தி - திருக்காளத்திப் புரா
ணம்.
திருக்கோ - திருக்கோத்தும்பி.
திருச்சத - திருச்சதகம்.
திருச்சிற் - திருச்சிற்றம்பலக் கோவை
யார்.
திருஞா - திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாய
னார் அல்லது ஷை புராணம்.
திருநக - திருநகரச்சிறப்பு.
திருநா - திருநாவுக்கரசநாயனார் அல்
லது அவர் புராணம்.
திருநாட்டு - திருநாட்டுச்சிறப்பு.
திருப்படை - திருப்படையாட்சி.
திருமயிலை - திருமயிலைத் திரிபந்தாதி.
திருவம் - திருவம்மாளை.
திருவவ - திருவவதாரப்படலம்.
திருவா - திருவாசகம்.
திருவாத - திருவாதீஸ்வரர் புராணம்.
திருவானூர் - திருவானூர்ச்சிறப்பு.
திருவிளை - திருவிளையாடல், திருவிளை
யாட்டுப்படலம்.
திருவெம் - திருவெம்பாவை.
தீர்த்த - தீர்த்தவிசேடப்படலம்.
தே - தேவாரம்.
தொல். பா. விருத் - தொல்காப்பியம்
பாயிர விருத்து.
த. கச் - தச்சிணர்க்கீழியம்.

நரிபரி - நரிபரியாக்கியபடலம்.
 நாடுகாண் - நாடுகாண்காதை.
 நீத்தல் - நீத்தல் விண்ணப்பம்.
 பதி - பதிகம்.
 பதிற் - பதிற்றுப்பத்து.
 பரத்து - பரத்துவாசதரிசனை யத்தியா
 யம்.
 பரிபா - பரிபாடல்.
 பா - பாவிரம்.
 பார்ப்பதி - பார்ப்பதிப்படலம்.
 பார - பாசதம்.
 பால - பாலகாண்டம்.
 பிரபு - பிரபுலிங்கலீலை.
 பிள்ளை - பிள்ளைத்திருநாமம்.
 புணர்ச்சி - புணர்ச்சிப்பத்து.
 புறஞ்சேரி - புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை.
 புறநா - புறநானூறு.
 பெரிய - பெரியபுராணம்.
 போற்றி - போற்றித்திருவகவல்.

மண்சுமந்த - மண்சுமந்தசருக்கம்.
 மணி - மணிமேகலை.
 மது - மதுரைக்காஞ்சி.
 மதுரைக்கல - மதுரைக்கலம்பகம்.
 மதுரைப்பதிற் - மதுரைப் பதிற்றுப்ப
 த்தந்தாதி.
 மாணிக்கம் - மாணிக்கம்விற்படலம்.
 மாலை - மாலையீட்டுப்படலம்.
 மிதிலை - மிதிலைக்காட்சிப்படலம்.
 மீனாட்சி - மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத்
 தமிழ்.
 முனிவர் - முனிவர்கதி.
 யானை - யானையெய்தபடலம்.
 வாரண - வாரணுவதச்சருக்கம்.
 விடை - விடையிலச்சினையிட்டபட
 லம்.
 விருத்த - விருத்தகுமார பாலரானப
 டலம்.
 வேத்திர - வேத்திரவேச்சருக்கம்.

இந்நூலாசிரியராகிய

பெரும்பற்றப்புலியூர்நம்பியின் வரலாறு.

இந்நூலாசிரியராகிய பெரும்பற்றப்புலியூர்நம்பி யென்பவர், பாண்டிவளநாட்டுள்ள செல்லிநகரில் பிராமணவருணத்தில் ஸ்மார்த்தர்களாகிய வேம்பத்தூர்ச்சோழியர்வகுப்பிற் *கௌணியகோத்திரத்திற் சிதம்பரம் ஸ்ரீ ஆனந்தநடராசருடைய திருவடிக்கண் மிகுந்த பத்திச்செல்வம்வாய்ந்த குடும்பத்திற் சனித்தவர். இவர்க்குப் பெரும்பற்றப்புலியூர்நம்பி யெனவும், இவர்பரம்பரையிற் பிறந்தவரும் மதுரைத் திருப்பணிமாலையிற் கூறப்பெற்ற வருமாகிய ஒருவருக்கு ஆனந்தநாண்டவநம்பி யெனவும் பெயர்கள் அமைந்திருத்தலையும் இந்நூற் கடவுள்வாழ்த்திற் பெரும்பற்றப்புலியூர்த்துதிமுசலியன அமைந்திருத்தலையும் உற்றுநோக்குகையில், இவர் குடும்பத்தார்கள் சிதம்பரம் ஸ்ரீ ஆனந்தநடராசர் திருவடிக்கண் மிக்க அன்புடையவர்களென்பது வெளியாகின்றது.

இவர்பெயர், தில்லைநம்பி யெனவும் வழங்கும்; வேம்பத்தூர்ச்சோழியர்களில் அநேகருடைய இயற்பெயர்களின்பின் நம்பியென்பது சார்த்தப்பட்டுப் பண்டைக்காலத்தில் வழங்கிவந்ததென்பதை அவர்கள் வீட்டிலுள்ள பழைய ஒலிச்சாதனங்களில் இன்றும் காணலாகும். செல்லிநகரென்பது, செல்லிநாடென்றும் பரகராம சதுர்வேதிமங்கலமென்றும் செய்யுட்களில் வழங்கப்பெறும்; அக்கிரகாரத்தைச் சதுர்வேதிமங்கலம் அல்லது சதுர்வேத மங்கலமென்றல் மரபு; இது, பழைய சிலாசாதனமுதலியவற்றாலும் விளங்கும்; இந்நகர், இக்காலத்துப் பிளையூரென்று வழங்கப்படுகின்றது. இது, சங்கரநயினர்கோயில் தாலுகா, கரிவலம்வந்த நல்லூர்க்குச்சமீபத்தில் உள்ளது; செல்லியாரம்மையென்று பெயருள்ள தூர்க்காதேவியைத் தனக்கு அதிதேவதையாக உடைமையின், இவ்வூர் செல்லிநகரென்று பெயர்பெற்றதென்று சொல்லுகின்றனர்.

[வேம்பத்தூர்.]

வேம்பத்தூரென்பது, பாண்டிவளநாட்டில் மதுரைக்கு ஊடகிழக்கில் இரண்டுகாத்தத்தில் வையைநதிக்குவடக்கே உள்ளது; இது நிம்பையென்றும் வழங்கும்; [நிம்பம் - வேம்பு]; பிரமோத்தரகாண்டத்தின் பாயிரத்தில், “தேசான” என்னும் செய்யுளில், “நிம்பை, யீசான மாமுனிவன்” என இப்

* கௌணிய கோத்திரம் - கௌண்டியன்னிய கோத்திரம்.

பெயர் வந்திருத்தல் காண்க. பண்டைக்காலத்தில் இப்பெயர் வேம்புப் பூரென்றே வழங்குவந்ததாகத் தெரிகின்றது. மணலூரிலிருந்த குலசேகரபாண்டியனால், இவ்வகுப்பினர்க்கு முன்பு தானஞ்செய்யப் பெற்றதாதலின், இவ்வூர், குலசேகரகுலசேகரமங்கலமெனவும் பெயர்பெறும்; இவ்வூரைக் குலசேகரபாண்டியர் தானஞ்செய்தாரென்பதை,

“தனக்கொருபத் தேழு கலிக்கொருபத் தாறு

புனக்குடுமிக் கோமான் புதல்வன் - மனக்கினிய

தென்னிம்பை யூரதனைச் சீர்மறையோ ருக்களித்தான்

கன்னன் குலசே கரன்.”

என்னும் பழைய வெண்பாவாலுணர்க.

குலசேகரபாண்டியனென்பவன், அகரமேற்றநினைந்து, சாகேதபுரியென்ற இடத்திலிருந்து பிராமணர் இரண்டாயிரத்தெண்மரை அழைப்பித்து, அவர்கள் நாமாவலியைப் பதிந்துகொண்டு, முறையே ஒவ்வொருவருக்கும் மனையும் நிலமும் கொடுத்துக்கொண்டேவந்து, இறுதியில் எஞ்சிய கண்பதியென்னும் பெயருள்ளவரை அழைத்தகாலையில், யாதுகாரணத்தாலோ அவர் வரவில்லை; அப்பொழுது, “ஸ்ரீ மஹாகணபதி, ஒரு பிரமசாரி வழங்குகொண்டுவந்து, ‘யான் கணபதி’ என்று கூறி, அவற்றை ஏற்றுக் கொண்டு மறைந்தருளினர். உடனே அரசன்வியந்து பரவசமுற்று அவருக்கென்று கொடுத்த மனையிற் கோயில்கட்டுவித்து, அதில் அவருடைய திருவுருவத்தைப் பிரதிஷ்டைசெய்து நிலத்தையும் தேவதானமாகவிட்டனென்றும் அவ்வூரே இதுவென்றும் ஒரு பழையசரிதம் பாண்டிநாட்டில் கர்ணபரம்பரையில் வழங்குவருகின்றது. வேம்பத்தூரில் அக்கரகாரத்திற்குமேற்கே கோயில்கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ மஹாகணபதிக்கு அமைந்துள்ள இரண்டாயிரத்தெண்விநாயகரென்னும் திருநாமமும் இந்தப் பழைய சரிதத்தை வலியுறுத்தும்.

வானரவீரமதுரையிலிருந்த குலசேகரபாண்டியனென்ற ஓரரசன், இரண்டாயிரத்தெட்டுக் குடும்பத்தார்க்குப் பாண்டிநாட்டில் வேம்பத்தூர்முதலிய ௨௦௦௮ - ஊர்களைக் கொடுத்தானென்று சொல்லுவதுமுண்டு; இதனை, மதுரைத் துதிமணிமாலையென்னும் புத்தகம் ஒருவகையாகத்தெரியிக்கின்றது.

வேம்பற்றாரென்பதும் குலசேகரகுலசேகரமங்கல மென்பதும் இவ்வூர்க்குப் பெயர்களைப்பதை இவ்வூர்ப் பெருமாள்கோயிற் கருப்பக்கிருகச்சுவரின் வெளியேயுள்ள சிலாசாஸனத்தால் அறியலாகும்; அகநானூறு, கடுக - ம் செய்யுளுக்கும், புறநானூறு, கடுக - ம் செய்யுளுக்கும்முரிய ஆசிரியரின் பெயராகிய வேம்புறாடிகுதமரறு மென்பதிலுள்ள வேம்பற்றாரென்பது இவ்வூராகவே கருதப்படுகின்றது. இவ்வூர்ப்பிராமணச்சிறுவர்கள் தமிழ்ச்சுவசெய்தலில் வல்லுநராயிருந்தனமென்பதைத் தமிழ் நாவலர்சரிதையும் புலப்படுத்துக. இவ்வூர்தேசே பிழர்களில் அடேகர் வேறுவேறுபட்டென்கு. தங்கன்கு

கள் கல்விமிகுதியையும் வருத்தமின்றிச் செய்யுட்களியற்றும்வன்மையையும் நன்குபுலப்படுத்திப் பண்டைக்காலத்திருந்த அரசர்முதலியோர்களால் நன்கு மதிக்கப்பெற்று முற்றுட்டாக அவர்கள்கொடுத்த ஊர்களைத் தமக்கிருப்பிடமாகக்கொண்டு தமிழ்நூலாராய்ச்சி செய்துகொண்டிருந்தார்கள்; ஆனாலும், இவர்கள் வேம்பத்துராரென்றே எல்லாராலும் அழைக்கப்படுவார்கள். இவர்கள் அங்ஙனமிருந்த ஊர்களுள் இப்பொழுதுதெரிந்தவை: வீரசோழன், அல்லது வீரா, தென்காசி, கீழைப்பாளூர், வல்லநாடு (இது திருநெல்வேலிக்குக்கிழக்கே ஒருகாதத்திலுள்ளது) இருப்பையுருணி (இது கோயிற்பட்டிக்குக்கிழக்கேயுள்ளது), திருநெல்வேலி, கரிவலம்வந்த நல்லூர், கற்குளம் (இது வல்லநாட்டைச்சார்ந்தது) பனையூர், குறுங்காவனம் அல்லது குறுங்களாவனம் (இது கீழைப்பாளூருக்குச் சமீபமானது) என்பன. இக்குழாத்தினரெல்லோரும் ஒரேவிதமான சமயக்கொள்கையை உடையவர்களல்லர்; தங்கள்தங்கள் முன்னோர்கள் தழுவியவந்ததும் வைதிகமாயதுமானகொள்கை எதுவோ அதனையே மேற்கொண்டவர்கள். இஃது அவரவர்கள் இயற்றியநூல்களாலும் தனிப்பாடல்களாலும் விளங்கும்.

பாடுதுறைமுதலிய பற்பலநூல்களியற்றிய தத்துவராயரும், வரதுங்கராமபாண்டியருடைய ஆசிரியராகிய ஈகாழனிவரும், ஆனந்தலகரி, சௌந்தரீயலகரிமுதலிய நூல்களியற்றிய வீரரக்கவிராசபண்டிதரும், ஞானவாசிபட்ட நூலாசிரியரான ஆளவந்தார் அல்லது ஆளவந்தான் மாதவபட்டரென்பவரும், பகவத்கீதையியற்றிய ஸ்ரீ பட்டரும், பராபரமாலைபாடிய அம்பிகாபதியும், நெல்லைவருக்கக்கோவைபாடிய திருநெல்வேலிப்பெருமானாயரும், ஐயாயிரம்பாடலுள்ள பாகவதமியற்றிய சேவ்வைகீதுவாரும், அழகர்கலம்பகமியற்றிய கவிஞ்சரமையரும், பிரபந்ததீபிகையியற்றிய முத்துவேங்கடசுப்பையரும் இந்தவேம்பத்தூர்ச் சோழிய வகுப்பினரே.

இக்குழாத்தினர்க்கு வேம்பத்தூர்க்கங்கீதாரென்றும் ஒருபெயர் பண்டைக்காலந்தொடங்கி வழங்கிவருகின்றதுண்டு; இஃது அழகர்கலம்பகமுதலியவற்றால் விளங்கும்.

முற்காலத்தில் ஏதேனும் நூலியற்றியதமிழ்ப்புலவர்கள் அந்நூலைக்கொண்டிருந்த இவ்வூர்ப்புலவர்களுக்குக்காட்டிச் செவ்வைசெய்வித்து, இவர்களுடைய உடன்பாடுபெற்றபின்பே அந்நூலைவெளிப்படுத்துதல் பெரும்பான்மையான வழக்கமாக இருந்ததென்று பலர்சொல்லக் கேள்வியுண்டு.

கம்பர் தாமியற்றிய இராமாயணத்தை இவ்வூரில்வந்துபடித்துக்காட்டி இவர்களால்சுருதிக்கப்பெற்றனரென்பதும், காளமேகப்பூலிவர் இங்கேவந்து இவ்வூரில் ஒருவர் * சமத்தியாசுக்கொடுத்த, “கண்டங்கத் தரிக் கொத்துக் காய்” என்பதை இறுதியடியாக அமைத்து, கொடுத்தவர் எண்ணிய

* ஸமஸ்யாவென்றும் உடமொழி இங்ஙனம் சிதைத்துவழங்குகின்றதென்பர்.

வண்ணமே ஒருசெய்யுளும் ஆங்கிருந்த வேறுசிலர் விரும்பியவண்ணம் அருமையான சில சிலேடைவெண்பாக்களும் வருத்தமின்றிக் குறித்தகாலத்துட்பாடிமுடிக்க, இவர்கள் நன்குமதித்து இவ்வுருக்குத்தெற்கேயுள்ளதும், “காளமேகநீதாறு” என்று இக்காலத்திலுழங்கப்படுவதுமாகிய கஉ - மா அளவுள்ள நன்செய்நிலத்தை அவருக்கு முற்றாட்டாகக்கொடுத்தனரென்பதும் கன்னபரம்பரைச்செய்திகள்.

திரிசிரபுரம் ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் முதலியோர்களாற் சிறந்தகவிஞரென்று பாராட்டப்பெற்றவரும் சிலவருடங்களுக்குமுன்பு இராமநாதபுரத்தில், பலதமிழ்ப்புலவர்கள் தனித்தனியே கொடுத்தவிஷயங்களை யமைத்து, அவர்கள் குறித்த இரண்டனாநாழிகைக்குள், கஉ - சிலேடைவெண்பாக்களை எளிதிற்பாடி, சிலேடைப்புலியென்னும் பட்டப்பெயரையும் உயர்ந்த சிலபரிசெல்களையும் ஸ்ரீ பாஸ்கரஸேதுபதியவர்களாற் பெற்றவரும் தனஞ்சயகோத்திரத்தினரும் மேற்கூறிய வீணாக்கவிராசபண்டிதருடைய வழித்தோன்றலுமாகிய பிரஹ்மஸ்ரீ பீக்சுவையரென்பவரும் இன்னும் சிலவித்துவான்களும் இப்பொழுது வேம்பத்தூரிலுள்ளார்கள்.

இவர்கள் சரித்திரங்களாகக் கன்னபரம்பரையில்வழங்குவனவும் செய்யுள்முகமாக உள்ளனவும் இன்னும் எவ்வளவோபல; அவை விரிவஞ்சி நிறுத்தப்பெற்றன.

கடைச்சங்கப்புலவர்காலத்தொடங்கி இன்றுவரை, தமிழ்முணங்கமழப் பெற்றுப் பற்பலவித்துவான்கள், தமிழ்தூல்களையே ஆராய்ச்சிசெய்துகொண்டும் பாட்டுஞ்சொல்லிக்கொண்டும் நூதனமாக நூல்களியற்றிக்கொண்டும் தமிழ்ச்சுவையைப் பிறருக்குப்பலப்படுத்திவீற்றிருத்தற்கு இடமாகிவிளங்கும் இந்த வேம்பத்தூரின் பெருமை என்போலியரால் எங்ஙனம் சொல்லற்பாலது; * “பாட்டுக்குருகுர் தமிழ்ச்சொக்கநாத”ரே அறிந்தருளுவார்.

சற்றேறக்குறைய முப்பத்தைந்துவருடங்களுக்குமுன்னே இவ்வுருக்குல்து இவர்களுடைய தமிழ்ப்பயிற்சியையும் செய்யுள்செய்யும்வன்மையையும் குணவிசேஷங்களையும்றிந்துமகிழ்ந்த பழனி மாம்பழக்கவிச்சிங்கநாவலர் மிக்க அன்புடன் இவ்வுரார்விஷயமாகப்பாடிய வெண்பாக்கள் வருமாறு:—

க. “வேதநூல் வாழித்வ வேள்வித் துறைவாழி
நீதிநூல் வாழி நெறிவாழி - ஒதுதமிழ்
வல்லாராய் நிம்பை வளம்பதிவாழ் மாசனங்கள்
எல்லாரும் வாழி யினிது.”

உ. “பொங்குகடல் வாழி புயல்வாழி சேர்வாழி
தங்குநூல் வாழி தமிழ்வாழி - துங்கமிருந்
தேசமெங்கும் போற்றத் திறல்படைத்த வேம்பத்தூர்
மாசனங்கள் வாழி மகிழ்ந்து.”

இந்நூலாசிரியருடைய சரித்திரத்திற்கு அங்கமாக வேம்பத்தூரின் வரலாறு இதுவடையிற் கூறப்பட்டது.

[கூல் இயற்றிய இடம்.]

இந்நூலாசிரியருடைய ஊர் செல்லிநகராக இருந்தாலும், இதனைப் பாடுங் காலத்தில் ஓவிரிந்த இடம், கார்வளங்கொண்மண்டலத்திற் கப்பிஞ்சிநாடெ ன்னும் பெயரையுடைய சிறுநாடென்று தெரிகின்றது; இதனை, “கார்வளங் கொண் மண்டலத்துக் கப்பிஞ்சி நாட்டுனாத்தோன்” [பக்கம் - 222] என் னும் நூற்சிறப்புப்பாயிரத்தாலுணர்க; கார்வளங்கொண்மண்டலமென் றதை மதுரைக்குக்கிழக்கேயுள்ளதான மழைக்குப்புணைகோடுத்தமங்கல நாடென்று சொல்லுகின்றனர்.

[பெற்றபரிசில்.]

இந்நூலை ஆக்குவித்தோனாகிய * பாண்டியனொருவன் மிக்கசிரப்புடன் இதனை அரங்கேற்றுவித்துப் பல்லக்குமுதலிய விருதுகளையும் பல இரத்தின பரணங்களையும் கொடுத்தளித்தானென்றும், அப்பொழுது இந்நூலாசிரியர் மகிழ்ந்து, “பல்லக்கு மேலேறி” (பக்கம், 222) என்னும் வெண்பாவைப் பாடினாரென்றும், பின்னர் அவன்மகிழ்து இவருடையசன்னியாசியாகிய செ ல்லிநகரையும் அதனைச்சார்ந்த ஊர்களையும் இவரும் இவர் பரம்பரையோரும் அனுபவிக்கும்படி முற்றாட்டாக்குக்கொடுத்தானென்றும், அதபற்றிச், செல்லி யூரும் அதனைச்சார்ந்த ஊர்களும் செல்லிநாடென்று வழங்கப்பெற்று வந்தன வென்றும், இவர் பரம்பரையோர் மிகுந்த செல்வமுடையவர்களாகப் பலதரு மங்களைச்செய்து விளங்கினார்களென்றும் சொல்லுகின்றனர். இதனை,

“கண்ணலுஞ் செந்நெலுஞ் சூழ்செல்லி நாடன் கவுணியர்கோன்
நன்னர்க ளெண்ணிய வானந்த தாண்டவ நம்பிகற்பான்†,
தென்னவர் போற்றிய வங்கயத் கண்ணமமை செல்விதிருச்
சன்னிதிக்கோபுரங் கட்டின டன்மத் தழைக்கவென்றே.”

என்னும் மதுரைத்திருப்பணிமாலச்செய்யுளும் வலியுறுத்துகின்றது.

[காலம்]

மேற்கூறிய செய்யுளிற் கூறப்பட்டுள்ள ஆனந்ததாண்டவநம்பி அம் பிதையின் சந்திதிக்கோபுரம் கட்டுவித்தகாலம், சாலிவாகனசகாப்தம், ககடுர [கி. பி. ௧2௨௭ - ௧2௨௮; கொல்லம் ௪0௨ - ௪0௩] என்று மதுரைக் கோயி லொழுது தெரிவிக்கின்றமையால், ஆனந்ததாண்டவநம்பியென்பவர், இந்

* இப்பாண்டியனைக் கரிவலம்வந்தநல்லூரில் அரசுபுரிந்த வரதங்கராம பாண்டியரென்று சிலர் கூறுகின்றனர்.

† இவ்வெண்பாவினுள்ள, ‘பல்லக்குமேலிட்டோம்’ என்பதற்குப் பல இரத்தினபரணங்களை மேலே அணிந்தோமென்று பொருள்கொள்க.

‡ கூப்பான் - பத்தினியார்; மனைவியார். ஆனந்ததாண்டவநம்பியே கோபு ரங்கட்டியதாக மதுரைக் கோயிலொழுது தெரிவிக்கின்றது; அஃது எழுதி றோரால் நேர்த்திபிதையோ வேறுயாதோ உண்மைவிளங்கவில்லை.

றைக்கு, சுகை - வருடங்களுக்கு முந்தியிருந்தாரென்றமட்டும் ஒருவாறு தெரிகின்றது; அதற்குமுன், இந்நூலுடையார்காலம் இவ்வளவினதென்று தெரியவில்லை.

[ஞானசிரியர்.]

சிதம்பரம் மாளிகைமடத்திலிருந்த வேண்காடருடைய சிஷ்யராகிய விநாயகரென்பவர், இவருடைய ஞானசிரியர்; இதனை இந்நூற் கடவுள் வாழ்த்து, உட - ம் செய்யுளாலுணர்க. இங்கேகூறிய மாளிகைமடத்துத் தலைவரொருவர், வேதாரணியுராணப் பாயிரத்திலும் திருக்கானப்பேரீப் புராணப் பாயிரத்திலும் துதிக்கப்பெற்றுள்ளார்.

[குணவிசேடங்கள்.]

இந்நூலாராய்ச்சியால்விளங்கிய ஆசிரியர் குணவிசேடங்கள் பல; அவை, வேதாகமங்களில் மிக்க பிரதிபுடைமை, வடமொழிப்பயிற்சி, தமிழ்ப்பாஷையில் மிக்க அன்பு, தமிழில் ஐந்திலக்கணவுணர்ச்சி, சங்கத்தமிழ்நூல் முதலியவற்றிலும் பழையவுணர்களிலும் தேவராதிகளிலும் திவ்யப்பிரபந்தங்களிலும் மிக்கபயிற்சி, நடுவுநிலைமை, எல்லாவருணத்தாரிடத்தும் எல்லாச் சாதியாரிடத்தும் அன்புடைமை, சிவபக்தி, அடியார்பக்தி, சிவசினைங்களில் அன்புடைமை, தம்முடையகருத்தைப் பிறர் எளிதில் அறிந்துகொள்ளுநர்வண்ணம் செய்யுள்செய்யும் வன்மை, அங்ஙனம்செய்யும் செய்யுட்கள் படிப்பவர்களுடைய மனங்களைக்கவரும்படி இடத்துக்கேற்ற சந்தங்களில் அவற்றை அமைத்தல், பலவகைத் துதிசெய்யுமழகு, வடநூற்கருத்துக்களை அங்கங்கே யமைத்தல், பிறரை நல்வழிப்படுத்தினைத்தல், சரிதங்கூறுகையில், பரமகருணாநிதியாகிய சிவபெருமானுடைய திருவருளின் பெருமையை நினைத்துநினைந்து மனமுருகி இடையிடையே செயலற்றிருத்தல் என்னும் இவையும் பிறவுமாம். இங்கே எடுத்துக்கூறியவையெல்லாம் இந்நூல் அரும்பதவகராதிமுதலியவற்றைப் பார்ப்பவர்களுக்கு இனிதுவிளங்கும்.

நூலாராய்ச்சி.

[நூலுள்ள முக்கியமான சிலநிறிப்புக்கள்.]

பரஞ்சோதிமுனிவர் திருவ்ளையாடலுக்கும் இதற்குமுள்ள வேறுபாடுகள் பலவற்றுள், ஸ்ரீ சோமசுந்தரக்கடவுள் வையைநதியை அடைத்தற்குச் கூலியாளாகவந்து வேலைசெய்யாமல் உழப்பியபொழுது, பாண்டியனுடைய எவலாளர்கள்சினந்து அவர்முதுகில் அடித்தாரென்று ஆசிரியர் கூறியிருப்பதொன்று, * (௩௦) ௩௭ - ம் செய்யுளைப்பார்க்க; பலநூல்கள் பாண்டியனே அடித்

* இங்கேகூட்டிய எண்களுள், ( ) இவ்வடையாளத்திற்குட்பட்டது திருவ்ளையாடலையும் வீனையது பாடலையும் புலப்படுத்துவன; பின்வருவனவற்றையும் இப்படியேகொள்க.

தானென்று கூறியிருக்கவும் இவர் இங்ஙனம் கூறியதற்குக்காரணம் இன்ன தென்றுபுலப்படவில்லை; இந்நூலைச்செய்வித்த அரசனுடையவேண்டுகோளாக இருத்தல்கூடுமென்பது சிலருடையகருத்து; “அந்தநாள் பிட்டுக் காக மண் சுமந்த வானைமன் னவன்றன தானா, மைந்தரி லொருவ னடித்ததாத் துணிந்தோர் வண்டமிழக் கவிஞனே தினனே” என்பது, புலவர் புராணம், திருவாதவூரர், ௫௮.

பழையதூலாசிரியர்களும் பழைய உரையாசிரியர்களும் பாண்டியர்களிற் சிலரைத் தெய்வப்பாண்டியரென்றுகூறுதல் மரபு. இந்நூலாசிரியர் அதனைத் தழுவி, சுந்தரமாதரை, “தெய்வப்பாண்டியன்” (கட. ௧௧) என்றும், “தெய்வவான்வழுதி” என்றும் கூறியிருக்கின்றனர்; (சு. ௪).

ஸ்ரீ சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய திருக்கோயில், இத்தலத்துள்ளகோயில் கள்பலவற்றிற்கும் காலத்தால்முந்தியதும் பெரியதுமாதலின், அதனைவிளக்கவேண்டி, இந்நூலாசிரியர், அதனைத் தொல்மையாலயமென்றும் பெரியகோயிலென்றும் அங்கங்கேவழங்குவர்; இத்தலத்திற் கோயில்கள் பலவுள்ளன வென்பதை, “நுதல்விழி நாட்டத் திறையோன் கோயிலு, முவணச் சேவ லுயர்த்தோ னியமமு, மேழி வலனுயர்த்த வெள்ளை நகரமுங், கோழிச் சேவற் கொடியோன் கோட்டமும்” (சில. ஊர்காண். ௭ - ௧௦) எனவும், “வடதிரு வால வாய்திரு நடுநர், வெள்ளி யம்பல நள்ளா நிந்தினா, பஞ்சவ னீச்சர மஞ்செழுத் தமைந்த, சென்னி மாபுராஞ் சேரன் திருத்தளி, கன்னிசெங் கோட்டங் கரியோன் திருவுறை, ... ஒருபரங் குன்றஞ், சூழ்கொள விருந்த கூடலெம் பெருமான்” (கல். “நெடுவரைப் பொங்கர்” - ௬௧) எனவும் வருவனவற்றாலுணர்க.

இந்நூலாசிரியர், இலமறைகாய்போற் பழையதூல்களில் அங்கங்கே மறைந்துகிடந்த அரியசெய்திகளை இன்னுள் உரிய இடங்களில் அமைத்து விளக்கிச்செல்லுகின்றனர். இதனால், நெடுநாளாக இருந்த ஐயங்கள் ஒருவாறு தீர்வனவாயின. அவற்றுள், சில வருமாறு:—

க. ‘நான்குமாடங்கள் கூடுதலின் நான்குமாடக்கூடலென்றாயிற்று. அவை திருவாலவாய், திருநள்ளாறு, திருமுடங்கை, திருநடுவூர்; இனி, கன்னி, கரியமால், காளி, ஆலவாயென்றுமாம்’ என்பது, கலித்தொகை, கூஉ-ம் பாடல், நீச்சினூக்கினியம். இத்தவுணையில் முன்னுள்ள திருவாலவாய்முதலியநான்கும் இன்னவையென்று இந்நூல், ௪௭ - ம் திருவினையூடலாலும் பின்னுள்ள கன்னிமுதலியநான்கும் இன்னவையென்று இந்நூல் திருநகரச் சிறப்பிலுள்ள, ௧௨ - ம் பாடல்முதலிய நான்குணும் ஒருவாறு விளங்குதல் காண்க.

உ. ‘நீலமணியின்ருற்றம்வந்தவழிக்கன்கொள்க’ என்பது, சிலப்பதிகாரம், ஊர்காண் காதை, ௧௯௦ - ம் அடி, அடியார்கீதநல்லாநுணா; நீலத்

தின்னும் பன்னிரண்டென்றும் அவற்றின்பெயர்கள் இவையென்றும் இந்நூல், உடு - ம் திருவிளையாடலிலுள்ள கக - ம் செய்யுளால் விளங்குகின்றது. இதனால், அடியார்க்குநல்லாரிலும் இந்நூலாசிரியர் தமிழ்நூலாராய்ச்சியில் மிக்கவரென்பது வெளியாகின்றது.

துதிவகைகள் :

கடவுள்வாழ்த்திலன்றி நூலுள்ளே அங்கங்கேவந்துள்ள விநாயகர்துதிமுதலியன, யாவரும்படித்தறிந்து இன்புறுத்த்பாலன; அவை வருமாறு :—

விநாயகர்துதி : (உஎ) உச. †

சிவஸ்துதி : (உஎ) சுசு, எஅ, (நசு) க௦, கக, கஉ;—இவைமுற்றும் துதியாகவுள்ளகவிகள். (உ) ச, (எ) உ, (கஎ) உ, (உச) ந, (உஎ) உஎ, சுடு, (உஅ) அ, சு, (நடு) உசு, ந௦, (நக) கஉ, (சக) எ, (சந) உச, (சக) டு, (டுச) கஎ, (டுஎ) கஅ, (சுஉ) உந;—இவை சிலஅடிகள் துதியாகவுள்ளகவிகள்.

அம்பிகைதுதி : (உஎ) உசு.

திருஞானசம்பந்தர்துதி : (ந.எ) ந௦.

மூர்த்திநாயனர்துதி : (டுக) கடு.

நூலாசிரியர் கூற்றுக்கள் :

நூலாசிரியர்கூற்றுக்களாக இந்நூலுள் அங்கங்கே காணப்படுங்கவிகள் பல உள்ளன. அவை ஒருபகுதிப்பட்டனவல்ல; அவை வருமாறு :—

க. உலகத்தானாநோக்கிச் சிவபெருமானுடைய திருவருளின்பெருமையை இவர் கூறுதல்போலவும் பிறர்கூறுதல்போலவும் உள்ளன : (திருநாட்டுச் சிறப்பு.) கச, (உஎ) க, (நக) உஉ, (நஉ) உடு, (நச) கசு, (நஅ) எக, (சச) டுஅ, (சடு) கஅ, (சசு) நக, (டுச) டு௦, (சுந) உக.

உ. திருவிளையாடல்களைச் சொல்லிக்கொண்டுபோகையில் அன்பின் மிகுதியால் இடையிடையே இவருடையமனம் உருகியதென்பதைப் புலப்படுத்துவன : (ந௦) நக, (சஅ) நஎ.

ந. ஒவ்வொருபகுதியின் இறுதியிலே சரித்திரத்தின் அருமையைநினைந்து மனமுருகிச்செய்துள்ள சிவஸ்துதியாகவுள்ளன : (டு) எ, (எ) கக, (ந௦) டுசு, (நஉ) உடு, (சஅ) சக, (டு௦) கஅ.

ச. படிப்பவர்களும் கேட்பவர்களும் அடையும்பயனைப் புலப்படுத்துவனவாய்ச் சிலபகுதிகளின் இறுதியிலுள்ளன. (நஅ) எஉ, (டுச) கக.

* துவகைகளும் இவற்றின்பின்னுள்ளவைகளும் விரிவஞ்சிச் சுருக்கமாக இங்ஙனம் எடுத்துக்காட்டும்படி நோந்தது.

† [( ) இவ்வீடையாளத்திற்குட்பட்ட எண்கள் திருவிளையாடல்களையும், ஏனையவை பாடல்களையும் புலப்படுத்துவன]

டு. பாவத்தால் ஒருவர் வருந்துவதைக் குறித்து வருந்துதலையும், புண்ணியத்தால் ஒருவர் மகிழ்தலைக் குறித்து மகிழ்தலையும் புலப்படுத்துவன : (௩௪) உ, ச, (௩௮) ஓக, (௪௧) உ௩.

சு. திருவினையாடற் சம்பந்தத்தாற் பெருமையடைந்த சிலசாதியாரின் விசேடத்தைக்கூறுவன : (௨௩) உடு, (௫௯) க௮.

இங்ஙனம் வருவன இன்னும் பல.

பொருளணிகள் :

இவருடைய வாக்கிற் பலவகைப்பொருளணிகள் அங்கங்கேவந்துள்ளன வெனினும் மிகுதியாகக்காணப்படுவன, கருத்துடையடையணியும் கருத்துடையடைகொளியணியுமே; அவைவந்துள்ளவற்றுட் சில இடங்கள் வருமாறு : (௭) உ, (௧௧) க, (௧௬) அ, (௩௬) ஏ, (௩௯) க௨, (௪௨) அ, (௪௪) அ, க௩, (௪௬) க௧, (௪௭) கூ, (௫௬) க௦, (௬௨) க௩, க௭, ௩௪, ௩௬.

சொல்லணி :

சொல்லணியைச்சார்ந்த மடக்கணிகளை

இந்நூலிற் பரக்கக்காணலாம் ; அவை வருமாறு :

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

அத்தியிலத்தி சொரிந்ததால்-யானை யானது இலத்தியைச்சொரிந்தது. ௬௬.

அருகரருகராக்கண்டேம் - சைனர் பாண்டியனைச் சமீபித்தவராகப் பார்த்தேம். ௧௨௮.

ஆவிசேர் தண்ணீர் வேட்டங் காவி சொர்ந்து : ஆவி-தடாகம், உயிர். ௧௫௫.

இடையிடையும்படி : இடையும் படி - வருந்தும்படி. ௧௯௨.

உக்கிரமாய் நனிவரக்கண் டெக்கிர வேல் விற்றசெழியன். ௫௨.

கூடல்வலிய சத்திவிடச் சத்திவிட்ட காவலன் : சத்தி - வலி, வேல். ௫௩.

கரிகரியாக - யானை கரியாக, ௬௬.

கனககோ கனகவாவி - பொற்றாம னாவாவி. ௧௮.

கூடமநாகக் கற்பித்தருளினை கூடமில்லான் : கூடம் - மாளிகைவிசேடம், வஞ்சனை. ௩௫.

கைதவகேள் கைதவமாகாது - பாண்டியனே கேட்பாயாக, உனக்கு வஞ்சனையாகாது. ௨௦௪.

கைதவமோவிலலை கைதவ. ௧௩௬.

கோதைதன் பரிசனத்தால்...பரிச னங்களோடும். ௧௯௯.

கோலக்கோலம் - பன்றித்திருவுருவம். ௨௧௦.

சந்திர மாவ ளித்தான் சந்திர மாருலத்தான் : சந்திரமா - பொற்குதிரை. ௨௧௬.

சம்புமா சமாதியாலே சம்புமாத்தாழ்க்க : சம்புமா - சிவபெருமானுடைய பெரிய, நரிகளாகிய குதிரைகள். ௮௨.

சரங்கொடுஞ் சரம்போற் றைப்பச் சரங்கொண்டான் சரமிலாதான். ௨௦௬.

செட்டியாளுஞ் செட்டி - வைசியர்குலத்திற் பிறந்த உருத்திரசன்மராகிய முருகக்கடவுள். ௫௦.

செட்டியுஞ் செட்டியா யுதித்தான் ௫௪.

தாணு தாணுவே யேனவிருந்தான் : தாணு - சிவபெருமான், குற்றி. ௮௫.

துதிக்கையின்றித் துதிக்கையால் வளைத்தெடுத்து : துதிக்கை - துதிசெய்தல், தும்பிக்கை. ௫௩.

நரிகாணரியாது. ௮௯.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

நாமளித்த வேலையற நாமளித்த வே
லையெறி: நாமளித்த வேலை - அச்சத்
தை உண்டுபண்ணிய கடல், யாங்கொ
டுத்த வேற்பலாடையே. இஉ.

பத்திரங்கொடுத்தொதுங்கப் பத்திர
ன் பணிந்து நின்றான்: பத்திரம்-தூரு
முகம்; பத்திரன்-பாணபத்திரர். ககௌ.

பயங்கொண்டு வந்ததெவரும் பயங்
கொள்ள: பயம் - நீர், அச்சம். கசு.

புயலகத்துப் பெரும்புயல்: புயல் -
மேகம், நீர். கூடு.

பைங்கண் வேழத்தை... செங்கண்
வேழம்: வேழம்-கரும்பு, யானை. கூஅ.

மாலையங்குழல்சேர் பாணர் மாலையர்
மாலையெய்தி: பாணர் மாலையர்-பாணர்
மகளிர்; விறலியர். மலை-மயக்கத்தை.
ககூஉ.

மாலையைக் கழுத்திலிட்டோர் மலை
நின்றலாவ. உஃசு.

மாறன்மாறி: மாறன் - பாண்டியன்.
உஃகூ.

மாறனுழ்தயர் கெட மாறியாடினார்:
கஃடு.

மாறன்மாறனென்றாங்கரும்பெயர்
பெற்றேன். கூக.

வளையினால் வளைத்தனன். இள
வாசியை வாசியாக - குதிரையை
விசேடமாக. அஃடு.

விடை விடைகொண்டு - இடபம்
விடுத்தல்கொண்டு. கஉஃ; "சொல்
விடைகேட்டுச் செல்விடை வெப்புர்"
என்பது மதுரைமீம்ணிக்கோவை,
உஅ.

வேடனாடு குழனிய கேழறகை நா
டுபவ. வேடனுடல் வீடவடுவோர். கூ.

வேலையை யேவ வேலை வேலைநல்
வேலை யென்று: வேலை-கடல், காலம்,
தொழில். கூசு.

இந்நூலில், வேறுபொருளின்றி வினாவழதலியகாரணங்களால்,
கோற்கள் அடுக்கிவருதலும் காணப்படும்; அவை வருமாறு:

அஞ்சேனஞ்சேன்: ககூஃ.

அரகர. ககௌ.

இடந்தருமிடந்தரும்: சஃஃ.

உதவுவமுதவுவம். கககூ.

என்கையில் வளைநெரிந்த தென்னக

யில் வளைநெரிந்தது: இள.

என்னைவென்னைவிடு: இள.

எனக்கெனக்கு: இள.

ஒக்குமொக்கும்: சள.

காத்தருள் காத்தருள்: கககூ.

சிவசங்கர சிவசங்கர: ககஉ.

தருமநெறி தருமநெறி: கக.

திருச்சிற்றம்பலந்திருச்சிற்றம்பலம்: உ.

திருவம்பலந்திருவம்பலம்: உ.

துயிலுணர் துயிலுணர்: இஉ.

நல்ல நல்ல: இள.

நில்லும் நில்லும்: இள.

நிறைந்தன நிறைந்த: களள.

பொன்னம்பலம் பொன்னம்பலம்: உ.

போனது போனது: கஃகூ.

வணங்குமினீர் வணங்குமினீர்: சக.

வந்துபோம் வந்துபோம்: இஅ.

வரும் வரும்: அஉ.

வளர்ந்திட வளர்ந்திட: சஃ.

வளைத்திடும் வளைத்திடும்: அஃ.

வளையல்கொள்ளும் வளையல்கொள்ளு

விடு விடு: கூக.

விடும் விடும்: சக, எஅ.

இதில் அவ்வவ்விடத்துவந்துள்ள

ஸ்ரீ சோமசுந்தரக்கடவுளின் அருமைத்திருநாமங்கள்:

அடிமைக்கு நல்லவர். உஉஃ.

அடியவர்க்கெளிய சுந்தரன். கசக.

அடியவர்க்கெளிய சொக்கன். கஃசு.

அடியவர்க்கெளியவர். இகூ, கூள.

அடியவர்க்கெளிய வெம்பெரு மான்.

சகூ.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

அடியவர்திறத்து நல்லவன். கடுஎ.
அடியவர் நன்மைதின்மை அறிபவ
ன். ககடு.
அடியார்க்கு இனியன கொடுக்குள்
சொக்கன். நக. [ககச.
அடியார்க்கு நல்லான். க00, ககடு,
அடியார்குறைதீர்ப்பான்: நடு.
அடியார்தங்கட் கெளியவன், ககடு.
அணுக்கட்டு நல்லவர். ககச.
அதிரவீசியாவொன், க0எ, “அதிரவீ
சியாவொய்”-(திருஞா. தே).
அந்தநாயகன். கச; (அந்தம்-அழகு).
அபிடேகச்சொக்கன். நச. [அபிடே
கம் - கிரீடம்]; “அபிடேகச்சொக்
கர்” (மதுரைக்கல. சச, நக).
அருடேங்குநாதன். எ0.
அருந்தவன். ககக, உகஉ; “தாழ்சடை
ப் பொலிந்த வருந்தவத்தோற்கே”
(புறநா. கட).
அருவீமெய்யினன். நக.
அருளாகரன். ககக.
அழகன். கக, கக, கக, உக; “அழ
கனீபுயங்கன்”, “முப்புரஞ் செ
ற்ற வழக” (திருஞா. தே), “அழ
கனே யாலவாயி லப்பனே” (திரு
நா. தே).
அழகார்மெய்யன். நச.
அழகியசொக்கன் நடு; (மதுரைக்கல.
ச, நக, கச); “அழகிய சொக்கர்க்
கு” (மீனாட்சி. காப்பு. ச).
அழகிய பெருமான். கசஎ.
அற்றவர்க்கற்றசுவன். கக; “அற்ற
வர்க் கற்ற சிவனுறை கின்ற வால
வியாவது மிதுவே” (திருஞா. தே);
“அற்றவர்க்கற்றேன்கூறும்” (திரு
வாணக்காப்புராணம், நைமிச. உக.)
அற்றவர்க்கற்றசெல்வன். கசக.
அற்றவர்க்குற்றசுவன். ககக.
அற்றவர்க்குற்றசெல்வன். கசக.
அன்பர்க்கன்பன். கசஅ, ககக.
அன்பர்சுமை பூண்டுகொண்டான்.
எ. எ.
அன்பர்தம்பிழை பொறுப்பவன். சக.
அண்ணையொப்ப அணுக்கட்டு நல்ல
வர். ககச.

ஆதி. நடு; “ஆலவாயிலுறையுமெம்
மாதியே” (திருஞா. தே. க-க0).
ஆதிநாதன். நஎ, கஎடு.
ஆதிநாயகன், சந.
ஆதிமுனி, நடு.
ஆலவாய்த் தருமமூர்த்தி. கந, நக.
ஆலவாய் மெய்யன். நச, கஉ, உ,
கஉ, கஎ.
ஆலவாயமுதமன். கஉ,
ஆலவாயமுதவாக்கன். சக.
ஆலவாயமுதவாயான். கஅ.
ஆலவாயமுது. நடு.
இசைக்குநல்லான். உ0க.
இசைச்சொக்கன். கக0.
இயற்சொக்கன். நக.
உற்றவர்க்குற்றவன். க0உ.
எளியசொக்கன். கசடு. [உ0ச.
எளியவர்க்கெளிய சொக்கநாதன்.
ஒப்பிலழகன். கஅ.
கருணைமெய்யன். ககஉ.
கருணைமேனிப்புண்ணியன். கடுஎ.
காரணமுதல்வன். உடு.
காரணவான். எஉ.
குஞ்சரத்தாங்கோயிற்சூழகன். ககக.
குஞ்சரத்தாங்கோயிற்கூத்தன். ககந.
குழகன். ககக; “குழகனே” (திருநா,
தே. எ).
கூடமில்லான். நடு.
கூத்தன். ககந; “கூத்தனே” (திரு
நா. தே. எ).
சாலநல்லவன். கடுஎ.
செந்தமிழ்க்கினிய சொக்கன்- கஅடு.
செந்தமிழ் பயிலுஞ் சுந்தரன். கஉக.
செழியர் நாதர். கச.
சேட்டநாதர். கச.
சொக்கமூர்த்தி. கஅடு.
சொக்கவேந்து. கஅடு.
சொக்கன் (சொக்கர்) உ, நடு, உஎ, நக,
உ0ச; “ஆலவாய்ச், சொக்கன்”,
“ஆலவாய்ச், சொக்கனே” (திருஞா.
தே). (மதுரைக்கல. நடு, க0, கந,
கக, அக; மீனாட்சி இரட்டைமணி
மாலை, உ, க0).
சொக்கு. கஎ, கடு, கசச.
சுனக்கு நல்லவர்க்கு நல்லோன், நடு.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

தெய்வப்பாண்டியன், ச.
 தெய்வவான் வழுகி-உஅ.
 தென்னவர் கிளைக்கு நல்லசெல்வன்,
 ககக.
 தொழுவவர்க்கெளியான். கடுக.
 நயந்தவை யாவையும் நல்க வல்ல
 வன். நஓ.
 நல்லடியார்க்கு நல்லான். கஓ, ககச.
 நற்றமிழிறைவன், உஓச.
 நற்றவன், சஓ. [உகந.
 நாயனார் (நாயன்). எஅ, ககச, ககச,
 நேசர்க்கு நேசன். ககச.
 பண்ணிசைச்சொக்கன். உஓச.
 பத்தர்க்கப்பத்தன். கக, ககக, ககக,
 கஉக, கநக, கசக, கசக, கஎஓ,
 கஎஉ.
 பத்தர் பத்தன். சஎ, கஓ, கசடு,
 கசக, கசக.
 பத்தர் வாழவு. கஎ.
 பழிக்கஞ்சொக்கன், உஓ.
 பழியஞ்சுஞ் சொக்கன். ககக. “பா
 வமேபாவம் பழியஞ்சுஞ் சொக்கரு
 க்கே” (மதுரைக்கல. உக)

பாண்டி நன்னாடன். ககக.
 பாவறிந்த நாவலவன். சக.
 புகழ்க்கினியான். ககஉ.
 புகழ்க்கு நல்ல சொக்கன். கடுக, உஓ.
 புகழ்க்கு நல்லோன். உஓ, உஓ.
 புகழ்க்கொண்டான். உகஉ.
 புழுஞ்செய்ச்சொக்கர். நச; (மதுரைக்
 கல. ஓஉ, ஓந; மீனாட்சி. ஊசற்,
 க-கஓ).
 முனிவன். க.
 மெய்யார்க்கு மெய்யன். ககஎ.
 மெய்யன். கக, நச.
 யாவும்வல்லவன். கஓ.
 வணங்குவோரிணங்கன். அந.
 வாசிவாரியப்பெருமான். கந.
 [இத்திருநாமங்கள், இத்தலத்தொட
 ர்புள்ள தூல்களிலும் பிறதூல்களிலும்
 பயின்று வந்திருத்தலின், இங்கே
 எடுத்துக்காட்டப்பெற்றன. இவற்
 றுள், ஒன்றன் பரியாயங்களாக உள்ள
 வற்றையும் அடைமொழிகளால் வேறு
 பட்டுள்ளவற்றையும் ஆராய்ந்தறிந்து
 கொள்க.]

இந்தூலால்தெரிந்த ஊர்களின்பெயர்கள் முதலியன.

(க)—ஊர்கள்:

ஆளுடையார்கோயில்-திருப்பெருந்
 துறை; சிவபெருமான் ஆசிரியவடிவ
 ங்கொண்டு திருவாதவூரடிகளை ஆட்
 கொண்டருளிய இடமாதலின், இஃது
 இப்பெயர்பெற்றது. இது துறையெ
 னவும் வழங்கும். எஉ, எச, அக.

இராமேச்சரம். க.

இருஞ்சிறை - பாண்டியராசன் மே
 கங்களைக்கட்டிச் சிறைப்படுத்திய இட
 ம்; ‘கட்டுநல்லூரிருஞ்சிறை’ எனவழ
 ங்கும்; மாமைதுரை (வானரமதுரை)
 க்குச் சமீபமானது; ககஉ.

உத்தரகோசமங்கை, ஓடு, ஓச,
 கஓ.

உப்புர் - உருத்திரசன்மனாருடைய
 ஊர்; இதில் இராமராற்பூசிக்கப்பட்ட
 விநாயகராலயமொன்றுண்டு; இவ்வுர்
 பாம்பக்குடிக்கு ஈசானத்திலுள்ளது.
 சக.

ஏழர்கள் - மேகத்துக்குப்புண்கொ
 டுத்த உபகாரியினுடைய ஊர்கள்; இ
 வை களவேள்விநாட்டிலுள்ளவைகள்;
 இவற்றெல்லான்று நாமுனாரென்பது.
 ககச.

கட்டுநல்லூர் - பாண்டியராசன் மே
 கங்களைப் பிடித்துக்கட்டிய இடம்;
 இஃது இருஞ்சிறைக்குச்சமீபமானது.
 ககஉ.

கழுவர் படைவீடு - இது சமணர்
 கள் ஏறிய அஓஓ- கழுமரங்களின் வரி

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

சைமுடிந்த கீழைக்கோடியாகிய இடத்திலுள்ளது; திருப்புவணத்தின் பக்கத்தது; இக்காலத்துக் கழுவேறுமடை, கழுவேறுகடையென வழங்கும்; கழுக்களின்வரிசைமுடிந்த மேலைக்கோடியில், மேலைக்காலென ஒருருள்ளது. கங்எ.

காசி. எ.

காவண நல்லூர். தாகம்தீரும்பொருட்டுக் குளமுதலியவற்றிலுள்ள ஜலத்தைபுண்ட குண்டோதரன், மணிதர்களுடைய ஜலகஷ்டத்தைத் தீர்க்கும் பொருட்டுச் சிவபெருமான் கட்டளைப்படி உண்டாக்கிய நீர்நிலைகளுள், பந்தர்கூழ்ந்த நீர்நிலையையுடையனார்; காவணம் - பந்தர். ன௦.

காவிரிப்பூம்பட்டினம். இது பட்டினமெனவே அக்காலத்து வழங்கிவந்தது. சுஉ, உகசு.

காளையார்கோயில். எஉ.

கோடுங்கோடூர் - கழறிற்றறிவார் நாயனருடைமீ இராசதானி. ககஎ.

சிதம்பரம். உ, ௧௦௦.

சீகாழி. ௧௨௨.

செல்லநகர். இஃது இந்துலாசிரியருடைய ஊர்; செல்லிநாடெனவும் பரசுராம சதுர்வேதிமங்கலமெனவும் கூறப்படும். உஉஅ.

தனிச்சயம்: இது பாண்டியன் இத்திரனைத்தனித்தறின்று சயித்த இடம்; மதுரைக்குமேற்கேயுள்ளது; திருப்புகழ்பெற்ற, முருகக்கடவுளின் ஆலயத்தையுடையது; 'ஐயங்கோட்டை தனிச்சயம்' எனவழங்கும்; ககங்; "பச்சிமத்திசைக் குளுத்தமத் தனிச்சயத் தினிற்பினைப் பெருமானே" (நீருப்புக்கழி, சுஉ௦)

திருநெல்வேலி. சு.

திருப்புத்தூர். கஉங்.

திருப்புகழ்ப்பயம். உகஎ.

திருப்புவணம். கங்எ, ககஇ.

திருமருகல். உஉக.

திருவாதவூர். சுஅ, அக.

திருவிடைமருதூர். இது, திருவிடைமருதெனவும் வழங்கும். கஎஇ.

திருவேடகம். கங்சு.

நரிக்குழி. இஃது ஆளுடைநாயகர் நரிகளைக் குதிரைகளாக்கிய இடம்; புதுக்கோட்டையைச்சார்ந்த மிழலைநாட்டிலுள்ளது. அக.

நாமனூர். மேகத்திற்குப் புண்கொடுப்போர்யாரென்று பாண்டியன் கேட்டபொழுது, வந்த மற்றையோரைத் தள்ளிவிட்டு, 'நாம் முன்' என்று சொல்லிக்கொண்டு புண்கொடுத்தற்குவந்த உபகாரியினுடைய ஊர்; இது, களவேள்விநாட்டிலுள்ள ஏழார்களுள் ஒன்று. ககசு.

பட்டமங்கலம். இது, சோமசுந்தரக்கடவுள் அட்டமாசித்தி அருளிய ஊர்; பட்டமங்கலையெனவும் வழங்கும்; சிவகங்கையைச்சார்ந்தது; கஇஉ.

பரசுராம சதுர்வேதிமங்கலம் - செல்லநகர். உஉஅ.

பழமதுரை. இது கடல்கொள்ளவந்த மதுரை; இஃது இப்போதுள்ள மதுரைப்பதிக்குக் கிழக்கேயிருந்ததாகத் தெரிகின்றது; "தமிழொடுபிறந்து பழமதுரையில் வளர்ந்தகொடி" (மீனாட்சி, சப்பாணி, க - இ); பழமதுரைமேடென்ற ஓரிடமும் பழமதுரைமுனியென்ற ஒருமுனியின்கோயிலும் அங்கேயுண்டு. இஉ.

பெருங்கிராமம். சோமசுந்தரக்கடவுள் விருத்தகுமார பாலராகியருளும்படி பத்திபுரித்தொழுகிய மங்கை அவதரித்த ஊர். க௦க.

மணலூர் - பாண்டியர்களின் பழைய இராசதானி; மனைப்புரமெனவும் வழங்கும்; மதுரைக்குக் கிழக்கேயுள்ளது; பாரதசம்பு முதலியவற்றிற்கூறப்பெற்றது இதுவே; கஅஅ.

மாடகீதுளக்கீழ்மதுரை: மாடக்குளமென்பது மதுரைக்கு மேற்கேயுள்ள தோரிடம்; இஃது ஒருதாலுகாவாகவும் இருந்தது; அவ்விடத்தில் ஒரு குளமுண்டு. 'மாடக்குளம் பெருகினால் மதுரைபாழ்' என்ற ஒரு பழமொழி வழங்குகின்றது. னசு.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

மானமங்கலம் - திருவாதவூரருடைய முன்னோர்களிருந்தவர்; இதனால், அவர்கள் மானமங்கலத்தாரென்று கூறப்படுவர்; இவ்வூர் மானபுரமெனவும் வழங்கும். ௯௯, ௮௦.

வடதிருவாலவாய் - இஃது, இடைக்காடருடைய பிணக்கைத் தீர்க்கும் பொருட்டிச் சோமசுந்தரக்கடவுள் எழுந்தருளியிருந்த இடம்; இக்கோயில் இக்காலத்துப் பழையசொக்கநாதர் கோயிலென வழங்குகின்றது. ௧௧.

வேதாரணியம். ௧௨௨.

(உ)—குலங்கள்:

ஆதிமரபு. (சூரியகுலம்) ௨௨, ௩௪.

ஆமாத்தியர்குலம். ௯௯.

உக்கிரகுலம். ௧௧௯, ௨௧௩.

கொந்தக்ககுலம். மதுரைக்கு அக்கினிமுலையில், ச-நாழிகைவழித்தூரத்திற் கொந்தகையென்று ஒருருண்டு; அதிற் கொந்தகவேளாளரென்று ஒரு வகுப்பினருள். ௧௪௦.

சந்திரகுலம். ௨௧௬.

சூத்திரகுலம். ௧௮௧.

(ரு)—சங்கப்புலவர்கள்:

இடைக்காடர். இவருடைய ஊர் மதுரைக்குக் கிழக்கேயுள்ளதாகிய இடைக்காட்டேரென்று கூறுவதுண்டு. ௧௦, ௧௧.

இறையனார். இவர்பெயர் மதுரைப் பேராலவாயரெனவும் இந்நூலுள் வழங்கும். ௪௧.

உருத்திரசன்மார். ௪௯.

கபிலர். ௩௯, ௪௦, ௧௦, ௯௮.

நக்கீரர். இப்பெயர், 'கீரர்' எனவும் வழங்கும். ௪௧.

பரணர். ௩௯, ௪௦, ௧௦.

மதுரைப்பேராலவாயார் - இறையனார். ௪௧, ௪௮.

[சங்கப்புலவர்கள்: ஆசிரியர், இயல்வாணர், கவிமன்னர், கவிவாணர், சான்றவர், தமிழ்வாணர், நன்புளோர், நாவலர், மாசிலாசிரியர், முத்தமிழ்வாணரென இந்நூலுள்ளே பாராட்டிக் கூறப்படுகின்றனர்.]

(சு)—சங்கப்புலவர்களல்லாத

தமிழ்ப்புலவர்கள்:

காரியார். ௧௮௧.

நாரியார். ௧௮௧.

(ரு)—சாதிகள்:

அதி - வலைச்சாதி; 'அதிபத்தர்' என்பதனுண்க. ௧௪, ௧௧௧.

பன்றிக்குறும்பர் பன்னிருவர், ௨௧௧, வன்னியர். ௭, ௧௪௦, ௨௦௭.

(சு)—சில பழையவழக்கங்கள்:

ஒருவர் ஒருசெய்தியைச் சொன்னவுடன் அதனைமறவாமலிருத்தற்கு ஆடையின்தலைப்பை முடிந்துகொள்ளுதல். ௧௬௯.

தும்மியவர்கள் சிவாயவென்றல். ௧௯௯.

பரிசுலசேடமுண்ணல். ௧௮௧.

(எ)—தனிப்பாடல்கள்:

பாடல்கள்.

ஆக்கியோர்கள்.

"அங்கங்குலங்கள்" ...

... (சோமசுந்தரக்கடவுள்) ௪௪.

"குன்றமெறிந்தாய்" ...

... (நக்கீரர்) ௧௬௧.

"கொங்குதேர்வாழ்க்கை" ...

... (இறையனார் அல்லது மதுரைப்பேராலவாயார்) ௪௩.

"சங்கறுப்பது" ...

... (நக்கீரர்) ௪௪.

"நெட்டிலையிருப்பை" ...

... (கபிலர்) ௯௮.

"மதிமலிபுரிசை" ...

... (சோமசுந்தரக்கடவுள்) ௧௯௯.

(அ)—தாண்டவம்:

சொக்கத்தாண்டவம். ௨௭.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

(கீ)—திருஞானசம்பந்தமுர்த்திநாயனார் பதிகங்கள் :

'சடையாய்' ௨௨௧.	'மங்கையர்க்கரசி' ௧௨௩.
'செய்யணை' ௧௨௬.	'மந்திரமாவது' ௧௨௯.
'தளிரிளவனர்' ௧௩௩.	'மானினேர்விழி' ௧௨௮.
'தேனுறவன்னி' ௧௩௮.	'வாழ்கவந்தனர்' ௧௩௩.
'நீலமாமிடற்று' ௧௨௩.	'வானிற்பொலி' ௧௨௬.
'பிரமணார்' ௧௨௮.	'வேதவேள்வியை' ௧௩௨.
'போகமார்த்த' ௧௩௩.	'வேயுறுதோளி' ௧௨௩.

திருஞானசம்பந்தமுர்த்திநாயனார், அறங்கரைநாவினார், காழிநகர்ப்பெருமான், கொச்சைமுனி, கொச்சைப்பாலர், கௌணியர்கோன், சிரபுரப்பாலர், சோழியவைதிகச்சிறுவர் “வருவானொரு சோழியவைதிகளும்” (௧௧௧, ௧௮௧), ஞானபூரணர், ஞானமாமுனிவர், ஞானவேந்தர், நாலகவிப்பெருமாள், பொய்யிலாயானை, மறைஞானி, வாதுசெய்தவாரணம், வைதிகவாரணம் என இந்நூலுட் பாராட்டிக் கூறப்படுகின்றனர்.

(கௌ)—திருவிளையாடற் சம்பந்தமான சில பழமொழிகள் முதலியன :

அடியாரக்குறல்லார்பத்திரம். ௧௧௮. மன்னவெனெப்படி மன்னுயிரப்படி. (௧௩௧) ௨௦௩.
அழகியசொக்கனென்னும் தோலாக்கை. ௧௧௮. மின்னொலிமிகக்குமா. ௧௨.

ஆபத்துக்குத் தெய்வமேதுணை. (௧௩௧) ௧௯௭. (௧௧௧)—தீர்த்தங்கள் :

இலச்சினைவாயில். ௯௧. எழுகடல்: ஒருதடாகம்; காஞ்சனமாலேக்காக வருவித்த எழுகடல்களும் தன்பால்வந்து அடங்கப்பெற்றமையின், இஃது இப்பெயர்பெற்றது; இதன் நிருதிமூலையில் மிகப் பழையதாகக் காஞ்சனமாலேகோயிலென்று இருக்கின்றது. ௩௧.
உடையவனறிந்திடாத சரக்கிலை. ௩௯. கங்கை. ௭, ௧௧௨, ௧௪௮.
காமனுக்குக் கண்ணிலை. ௧௯௩. கம்பனை-ஒருநதி; இஃது இலங்கைத்தீவிற் சமனொளிமலையிலிருந்து உண்டாவது; ௧௨.

கொல்லொண்ப்படை எவர்க்கும் வெல்லொணுது. ௧௨௦. கல்லணை-ஒருநதி; இலங்கைத்தீவிற் சமனொளிமலையிலிருந்து உண்டாகியதாகும். ௧௧௨. [வது; ௯௨. காவணவாவி. ௩௦.

சடைகொடு வெருட்டல்வேண்டா. ௪௩. காவிரி. ௧௨௩.

சொக்கன்றாசு. ௯௦. கொண்டாழி - சேரழினை உட்கொண்டு ஆழ்த்தியதோரோடை. ௭, ௧௭௦.

தண்ணைக்கொல்லவந்ததாயினும் பசுனைக்கொல்லலாகாது. ௧௨௦. சரவணப்பொய்கை: — இது திருப்பரங்குன்றத்திலுள்ளதோர் தீர்த்தம்; ௧௯௦.

நெற்றிக்கண்காட்டினாலும் குற்றம் குற்றமே. ௪௩. பூதங்கண்டருளம்: — இது திருப்பரங்குன்றத்திற்கு வடக்குள்ள தோ

பாணர்தம்மடியார் பரதேசம்போரால் விற்றகையும் சுமந்துகொண்டமீள வருவார். ௧௧௩.
பார்ப்பான்முறையீடு பசுப்பாய்ச்சலோசரி அல்லது முட்டிப்பார்ப்பான் முறையீடு மொட்டைப்பசுவின் பாய்ச்சலோடு விட்டுப்போனது. ௧௧௧.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

ரேரி; 'தென்காற்கம்வாய்' எனவழங்கும்; குண்டோதராகியபூதத்தால் வெட்டப்பட்டது; இதன்கரை பூதங்கண்டகரையென இக்காலத்து வழங்கும்; இதற்குச் சமீபத்திற் கூடைதட்டிப் பறம்பெனச் சிறியமலையொன்றுண்டு; வெட்டியமண்ணையெடுத்துக் கரையிற்சொட்டிய கூடையைக் குண்டோதராகியபூதம் இதில்தட்டியதென்பர்; ௩௦.

பொற்றாமரைப் பொய்கை. ௧௮, ௧௯.

மணிகர்ணிகைத்துறை. ௭.

மாவலிகங்கை - ஒருநதி; இலங்கைத்தீவிற் சமனொளியிலையி லிருந்து உண்டாவது. ௧௨.

மொய்யார்பொய்கை - திருப்பெருந்துறையிலுள்ளதோர் தீர்த்தம். ௭௨.

வலைவ - ஒருநதி; இலங்கைத்தீவிற் சமனொளியிலையிலிருந்து உண்டாவது; ௧௨.

வையை. (எதுகை) ௧௩௫, ௧௩௭.

(௧௨)—நாடுகள் :

கப்பிஞ்சிநாடு. இது பாண்டிவளநாட்டிலுள்ள சிறுநாடுகளுள் ஒன்று; இஃது இந்நூல் இயற்றப்பெற்றதிடம். ௨௨௮.

கருநாடதேயம். ௧௭௮, ௧௮௩.

களவேள்விநாடு. இது பாண்டிவளநாட்டிலுள்ள சிறுநாடுகளுள் ஒன்று; பண்டைக்காலத்தில் ஒருபாண்டியன் சோழனொருவனைக்கொன்று களவேள்விசெய்தற்கு இடமாயிருந்ததுபற்றி, இஃது இப்பெயர்ப்பெற்றது; காட்டுநாடெனவும் கூறப்படும். இந்நாடு, பூவையணிலவண்ணத்திற் கூறப்பட்டுள்ளது; மதுரைக்குக்கீழ்க்கேயுள்ள வீரசோழனென்னுமார் இதன் கண்ணதென்று தெரிகின்றது. ௧௯௪.

காட்டுநாடு - களவேள்விநாடு. ௧௯௪, ௨௦௭.

காரீவளங்கோண்மண்டலம். பாண்டிநாட்டிலுள்ள மண்டலங்களுள் ஒன்று; இது, தன்பாற் கப்பிஞ்சி

யென்னும் சிறுநாட்டை யுடையது; பரம்பக்குடிக்கு வடக்கேயுள்ளதான, மழைகீழ்ப் புணைகோடுத்த மங்கலநாடென்பது இதுவேயென்று சொல்லுகின்றனர். ௨௨௮.

சேரநாடு. ௧௫௮.

சோழநாடு. ௧௫௮.

துவணாநாடு. இது பாண்டிவளநாட்டிலுள்ள சிறுநாடுகளுள் ஒன்று; வையைக்கரையிலுள்ளது; [துவணாயென்பது மதுரைக்குமேற்கேயுள்ள துவணாமானென்னுமாராக இருத்தல் கூடுமென்கின்றனர்.] ௧௯௪.

பாண்டிநாடு. ௩, ௬, ௧௩௩, ௧௫௮.

மிழலைநாடு. ௮௧.

(௧௩)—நியாயம் :

காகதாலியம். ௧௩௨.

(௧௪)—நூல்கள் :

இறையனார்பொருள். ௪௧.

உத்தரமாபுராணம். ௧௮.

உத்தராகம கோசங்குள். ௧௫௬.

கணிதநூல். ௨௨.

கபிலரந்தாதி. ௫௧.

கலைபாதி காளத்திபாதி அந்தாதி. [௪௬.

திருமுருகாற்றுப்படை. ௧௪௦.

நக்கீரரியற்றிய (நூலிலுள்ள) ௫-ம் பனுவல். ௪௧.

புரவிநூல். ௧௮, ௭௦.

மடைநூல். ௨௮.

மயனூல். ௧௮௬.

(௧௫)—மடங்கள் :

தில்லைமாளிகைமடம். இஃது இந்நூலாசிரியருடைய ஆசிரியர் எழுந்தருளியிருந்தஇடம். ௫.

வாதிசசுவாமி மடம். - இது திருநாணசம்பத்தமூர்த்தநாயனார் சைனர்களை வெல்லுதற்கு மதுரைக்கு எழுந்தருளியப்பொழுது தங்கிய இடம்; இது நானுமீர்த நூலாசிரியருடைய பரம்பரையார் மடமோவென்று நீணத்தற்கு இடமுண்டு. ௧௨௫.

(௧௬)—மந்திரங்கள் :

அகமருடணம். ௧௭௪.

சடாக்கரம் = ஆறெழுத்து, ௧௬௦.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

பஞ்சாக்கரம். கக, கங்ஊ,

பிரணவம். அ.

மிருத்தியுஞ்சயம். உகஉ.

(க௭)—மலை :

இடபகிரி. இது சோலைமலை யென
வும் வழங்கும். கஉக.

இலத்திமலை. இது, பாண்டியனைக்
கொல்லுதற்குச் சைனர்கள் அனுப்
பிய யானையின் மீது அட்டாலைச் சே
வகர் நரசிங்கக்கணையை எவியபொழு
து அந்தயானை அஞ்சிச் சொரிந்த இல
த்தியாலாகியது. சுஅ.

எண்கிரிகள்-சைனர்களுடைய மலை
கள்; சுரு, கஉங், கஉஎ: “ஆனை மாம
லை யாதி யாய விடங்களிற்பல வல்ல
ல்சே, ரீனர்கள்” என்பது தேவாரம்,
(திருஞா); “என்பெருங் குன்றத் தெ
ண்ணு யிரவா.மேறி ளர்கள்” (பெரிய.
திருஞா. அருரு); “வேதப் பகைவர் த
ம்முடம்பு வீங்கத் தூங்கும் வெங்கழு
விற, கேதபீ படுமெண் பெருங்குன்றத்

தெல்லா வசோகு மெறிகெனவே”
(தக்கயாகப்பரணி, உகச).

கைலை. உக.

கொடுங்குன்றம்-பிரான்மலை. கஉங்
சமனொளிமலை. இஃது இலங்கைத்

தீவிலுள்ளது. சுஉ.

திருக்கழுக்குன்று. சு௦௦.

திருப்பரங்குன்றம். கக௦.

நாகமலை. கஉ௦.

பசுமலை. கஉக.

பன்றிமலை. உகக.

பொதியில். அ.

முதியவெற்பு. உ௦அ.

மேருமலை. உகரு.

யானைமலை. சுஅ.

(கஅ)—மாபு :

மானமங்கலத்தார்மாபு. சுக.

(கக)—வித்தைகள் :

அக்கினித்தம்பம். கஙச.

இந்திரஞாலம்=இந்திரசாலம். கங்.

நோக்குவித்தை. கஅ௦.

இந்நூலில்வந்துள்ள அரிய மொழிகள் சில :

[எண்டன் பக்க எண்கள்.]

அகம் - மலை. க.

அங்கம் - புத்தபரிபாளை விசேடம்.
ககச, ககரு.

அங்கமுற்றெட்டு - புத்தபரிபாளை
விசேடம். ககச.

அணரிட்டு. கஅச.

அதி - வலைச்சாதி. ஐச, ஐரு.

அவீதானம் - அபதானம்; திருவிளையா
டல். சுஅ, ககக.

இராவுத்தராயன். கங்.

இருப்புமுட்டு. ககச.

உழப்பாது. ககச.

உழப்பி. சுஅ.

உழை - வீடு. ஐஉ, ஐஅ, கக.

உளத்தடைத்து. ஈ௦, ககச.

ஊசம். உஅ.

ஒப்பார். எங், எசு, எஎ.

காம் - கருமை. கஉஅ.

கஞ்சில் - சிறிது; மலைநாட்டுவழக்கு.

குதிரையிராவுத்தன். கஎ௦.

குழப்பி - குழம்பச்செய்து; ஈஎ; “கொ
ள்ளும் போதெவனலை குழப்பலா
மே” (ஆனந்த. பா. உ).

குழம்பல். கஎ.

கெருடி. ககச, கஎஉ.

கைத்தலை - விதவை. கருக.

கொச்சை. கஅச.

கொந்தக்குலம்-கொந்தக்கக்குலம். கச௦.

கொற்று - கொத்து. கஎ.

சாக்கியர் - சைனர். கங்.

சாத்தலோதல் - வேதமேரூதல். எசு.

சாறு - விவாகம். கஉஉ.

சாளரசங்கீதம். ககக, ககச.

சிலும்பல் - சிலிர்த்தல். எங்.

சிறுக்கன் - சிறுவன். கரு௦.

தீரா. ககச.

சும்மாடு. கரு

சொட்டை - ஒருகைவாள். ககச

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

தப்பு - ஒருவகைப்பறை. ௨௦௭.

தவ்வம் - தாவும். அடு, கூஅ.

திண்ணிமை. கூந.

திருக்கைச்சிறப்பு. கசக.

துவர்ப்பிடித்து மறிப்ப. கசக.

தொத்துவர். கூக.

தொப்பாரம் - முடிவிசேடம்; இஃது

இப்பெயருடன் விஷ்ணுவாலயங்க

ளிற் பெரும்பாலும்காணப்படும் கசக.

நரியாது - நரித்தன்மைஇல்லாமல். அக.

நன்பு - நன்மை. அ, சந.

நாயன் - தலைவன். ககக, ககக, உகந.

நையாண்டி பாடல். ககஉ.

பகுந்து - பங்கிட்டு. ஏ, கூ௭, கஅ௭.

பணிக்கு. ககடு.

பரிச்சாத்து - குதிரைத்திரள். அக.

பரிவேத்தா - தமையன் மணஞ்செ

ய்து கொள்ளாதிருக்கையில் தான்

மணஞ்செய்து கொண்டதம்பி.

சுருச, கடுடு, கடுச.

பழுத்துநரைத்த. இ௭.

பாஞ்சாலிகம் - மரப்பாவை வினையா

ட்டு. உகக.

பாராவளை - ஓராயுதம். கசஉ.

பிசகல். அஅ.

பிறிதுசாபம் - சாபவீடு. ௨௦, உக.

புழகு - மலையெருக்கம்பூ. ககக.

பூணித்து. க௭ச.

பேரிளமை. கூ௭.

பொக்கணம். கூ௭, கூ௭.

மகன்மை - மகனாகக்கொள்ளுதல்.

கசக.

மச்சம். உகடு.

மலர் - பூப்பு. கடு.

மழுப்பவல்லான். கூ௭.

மாமடி-மாமன்; மாமடிகளெனவுமவ

ழங்கும். கூஉ, இச.

மாலே - விறலி. ககஉ, ௨௦௭, ௨௦௭.

மாறு - மலாறு. அஉ.

மூசி - மூச்சுவிட்டு, மோந்து. கஉக.

மொக்கணி - குதிரைக்குக்கொள்ளுக்

கட்டிம்பை. கூஉ.

மொஞ்சுக்கையர் - சைனர். கூடு.

மொத்தம். அஅ.

வருந்த - பிரித்த. ககக.

வணிகரூபியர். கடுடு.

வரிசை. கக, கஉச, ககக.

வழிசெய் - வகைசெய். கசஉ.

வன்னியர் - சேனைத்தலைவர். ஏ.

விலாவொடித்தல் - சிரிக்கச்செய்தல்.

கக௭, ககஉ.

வேணும் - வேண்டும்; (எதனை)

கக௦, உக௦.

வையாளி அல்லது வைகாளி. ஏக, அச.

இதில்வந்துள்ள பழைய தமிழ்தூற்பிரயோகங்கள்.

இந்நூல்களே தேவாரமுதலியவற்றிலுள்ள சொற்களையும் வாக்கியங்களையும் பொருள்களையும் பெற்றுவரும் செய்யுட்கள் மிகப்

பல; அவற்றுட் சில வருமாறு:—

[பின்னுள்ள எண்களுள், ( ) இவ்வடையாளத்திற்குட்பட்டவை திருவினையாடல்களையும், மற்றவை பாடல்களையும் புலப்படுத்துவன.]

[தேவாரம்.]

நீநூ. மதுரை: “அதிரவீசியாவாய்”=(கஉ) கஉ, உக: “ஆடின அதிரவீசி”; “அதிர வீசி, யாவொ நென்றும்”

சை, திருவல்லுச்சுழி. “என்ன புண்ணியஞ் செய்தனை” =(க) கக: “என்னபுண்ணியஞ் செய்ததிம்மன்”, (கடு) உச: “என்னபுண்ணியஞ் செய்தேன்,”

தீருநா. மதுரை: “முனைத்தானின் யெல்லார்க்கு முன்னே தோன்றி”
 = (திருநக) கடு: “தொன்னில மாம டந்தை தோன்றுமு நெவர்க்கு முன்
 ஸந், தன்னுறு திசைக்கட் டோன்று மாலவாய்த் தரும மூர்த்தி”; (க) கசு;
 “மேதினி தோன்று முன்னஞ், செவ்வியின் முனைத்தெ டுந்த திப்பிய விலிங்
 கம்.”

ஷை திருவாரூர்: “நரியைக் குதினாசெய் வானு நரகனைத் தேவுசெய் வா
 னும், விரதங்கொண் டாடவல் லானும் விச்சினிற் றாறுசெய் வானும்” (2அ)
 அச: “மின்னிய வுலகு தன்னில் வித்தின்றி றாறு செய்வோன், ...நரி
 கடம்மை.....குதினா யாகச் செய்புதோன் றுமல் விட்டான்”.

[திருவாசகம்.]

கீர்த்தி. சக: “இந்திர ஞாலங் காட்டிய” ஷை கூச: “இந்திர ஞாலம்
 போலவந் தருளி” = (2க) கசு - “இந்திர ஞாலஞ் செய்வது.”

கீர்த்தி. இட - இக: “வாத லூரினில் வந்தினி தருளிப், பாதச் சிலம்
 பொலி காட்டிய பண்பும்” = (2எ) க: “சிலம்பொலி துளங்க்காட்டும்,
 வேதநா யகனார் வாழும் வியன்றிரு வாத லூரால்”; (2அ) கச: “வாதையம்
 புரத்து நண்ணி மணிச்சிலம் போசை காட்ட.”

* தீருக்கீத. கச: “பிழைத்தவை பொறுக்கை யெல்லாம் பெரியவர் கட
 மை போற்றி”, நீத்தல். க: “பொறுப்பரன் நேபெரி யோர்கிறி யோர்கடம்
 பொய்யினையே” = (கஉ) கக - “பெரியவ கிறியேன் செய்த பிழைபொறுத்
 தருள்.”

தீருவேம். கக: “மொய்யார் தடம்பொய்கை புக்கு” = (இஎ) கக:
 “தினாபொரு மொய்யார் பொய்கைத் திருப்பெருந் துறையை.”

தீருவம். கக: “அப்பாண்டி நாட்டைச் சிவலோக மாக்குவித்த, வப்
 பார் சடையப்பன்” = (கக) இ: “மன்னவர் முடிக வித்து .....
 இன்னர சாள லாலே யமன்றிசை யாய வெய்ய, தென்னவன் பாண்டிநாடு
 சிவலோக மான தன்றே”

கோயின்ழித்த. க: “நரிப்பாய் நாயே னிருப்பேனே.” = (2அ) கஉ:
 “நரிகா னரியாது நீர்.”

அருட்பத்து. க - க: “அதெந்துவே யென்று” = (கடு) உக: “எந்து
 நீர் புதல்வ ரெல்லா மிப்பொழு தணைத்தது.”

திருப்பொற். கஅ: “அயன்றலெகொண்டு .....நாமே” = (இக)
 க - “அயன்றலையறுத்தல்..... சால, வாழ்த்தி”.

தீருக்கீத. க: “என்பொலா மணியே”, புணர்ச்சி. க: “என் பொல்லா
 மணியைப் புணர்ந்தே”, அச்ச. க: “என்பொலா மணியை யேத்தி” = (20)
 உ: - “என்பொலா மணிக்குச் சொல்வல்.”

குலா. க: “ஓடுங் கவந்தியுமே யுறவென்றிட்டு” = (2அ) உ: “பொருந்
 துகோ வணமு மோடு மல்லதோர் புரவியில்லை.” கவந்தி - கோவணம்.

கீர்த்தி. ௨௭-௨௮: “குதிரையைக் கொண்டு குடநாடதன்மிசைச், சதூர் படச் சாத்தாய்த் தானெழுந் தருளியும்”=(௨௮) ௨௯: “வந்தது முதுபரிச் சாத்து”. (௨௯) ௧௭: - “சேர்ந்தசாத் தவரோ சொல்லாய்.”

நீருப்படை. ௧: “பாண்டிநன் னாடுடை யான்படை யாட்சிகள்” = (௧௭) ௧௭: - “பாண்டிநன் னாடுனே.”

[திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார்.]

௨௪௨: “சுத்திய பொக்கணத்து”=(௧௯) ௧: “பொற்பு யத்துறு பொக்க ணந் தூக்கினன்.”

[பெரியதிருமொழி.]

௧ - ப. ௧: “குலந்தருஞ் செல்வந் தந்திடும்.....நாரா யனாவென்னு நாமம்”=(௧௮) ௧௧: “குலந்தரு நீதி மிக்க குணந்தரும்.....நமச்சிவாய.”

[தொல்காப்பியம்.]

பாயிரம்: “அறங்கா நாவி னன்மறை முற்றிய”=(௧௭) ௧௧: - “அறங் ககா நாவி னனம்.”

[இசைமரபு.]

“சிச்சிலி பூனை குடமுழக்கம்.. .....இயல்பு”=(௧௭) ௧: - “இன்று பூசை குடமுழக்கம்.....அனைத்தும்”; ௧௧௦-ம்பக்கம் பார்க்க.

“உள்ளாளம் வந்து.....உரை”=(௧௭) ௧௧: “ஒடுக்குள் ளாளம்... தொழில் பத்தும்”; ௧௧௧ - ம்பக்கம்பார்க்க.

“பெருக்குரல் கட்டை.....ஆகா வெனச்சொன்ன ராய்ந்து”=(௧௭) ௨௬: “பூனைபெருக்குரல்.....வியந்தா ரில்லை”; ௧௧௧ - ம்பக்கம்பார்க்க.

“தாய்மொழி மென்ருயிலும்.....நால் வேதத்துள்”=(௧௭) ௨௮: “ஆங்கரி முரற்சியென்ன.....யாரும்”; ௧௧௨ - ம்பக்கம் பார்க்க.

“மாத்தினாகளொன்பாணம்.....ஐந்துநிற மாம்”; (௧௭) ௨௯: “தணி வின் மாத்தினாயொன் பாணம்.....அதிசயித்தார்.” ௧௧௨-ம்பக்கம் பார்க்க.

[பரிபாடல்.]

“உலக மொருதுலையாத் தானோர் துலையாப், புலவர் புலக்கோலாற் றுட்கு- வுலகெல்லாந், தான்காட வாடாத் தகைமைத்தே தென்னவன்ற, னான் மாடக் கூட னகர்”=(திருநக). ௧: “மலருமித்திரு நாட்டியல்.....மதுரை.”

[கலித்தொகை.]

௬௭: “வையைதன், னீர்முற்றி மதில்பொருடும் பகையல்லா னேரா தார், போர்முற்றென் றறியாத புரிசைசூழ் புனனுரன்”=(திருநக) ௨: “வாரி யெற்றிமுன் மதிட்படை பொருவது வைகை.”

[புறநாணுறு.]

௧௨: “அருந்தவத் தோற்கே”=(௨) ௧௧: “அருந்தவ னருளி னாலே”, (௧௦) ௬: - “அருந்தவ னதிசயித்து.”

ச: “கறும்பொருத செவ்வாயான்” = (உஅ) உக: “கறும்பொருசெவ்வாய்.”

உஉச: “பல்படைப் புரிசை” = (திருநக). உ: “மதிட்படை.”

[திருமுருகாற்றுப்படை.]

அ-ம் அடி: “வள்ளுறை சிதறி” = (கஉ) சு - “வள்ளுறை சிதறி”

[நாலடியார்.]

அறன்வலியுறுத்தல், க: “மான வருங்கல நீக்கி விரகென்னு, மீனவி எரிவினால் வாழ்வேன்மன்” = (சச) க: “தன்றலை மானங் காத்துத் தன்னுறு காரி யத்தை, யின்றநா மொருவன் பாற்றாழ்ந் திரக்குமா நெங்ஙன்.”

[திருக்குறள்.]

ந: “மலர்மீசை யேகினான்” = (நக) சக: “அடியவர் நினைவு தன்னிற், பரிவொடுஞ் செல்லும் பத்தர் பத்தனை.”

கக “தானந் தவயிரண்டுந் தங்கா வியனுலகம், வானம் வழங்கா தெனின்” = (சச) ச: “இரும்புனன் மழைமறுத்துத், தானமுந் தவமுந் டன்றி.”

கருக: “ஒறுத்தார்க் கொருநாளை யின்பம் பொறுத்தார்க்குப், பொன்றித் துணையும் புகழ்” = (சந) உஅ: “சோழன் செய்த பிழைபொறுத் தவந் துகாத்துப், பொருவரும் புகழ்வி ளங்க.”

சுகஅ. “இனைய ரினமுறைய ரென்றிகழார் நின்ற, வொளியோ டொழு கப் படும்” = (சச) சஉ: “ஒளிவளர் வீர மாறன்.”

[முத்தொள்ளாயிரம்.]

“கோட்டுமண் கொள்ளா” - (நக) உச: “கோட்டுமண்கொண்டு.”

[சீவகசிந்தாமணி.]

(கச). “வென்றிக் களிற்றை விரிதாரவன் வென்ற வாரும்” = (சு௦) ந - “வென்றிப் புரம் வென்றோன்.”

உ௦௦க - உ௦க: “அணங்கரவு.....தோன்றினான்”, “வெண்ணை... ஆயினான்” = (நக) க - க: “முன்வளை தனுவன..... நடுக்கமும்”, “கையறு குடையொடு.....சார்ந்தனன்.”

உ௦உ: “வந்தவர வென்னையென..... முதுமூப்பொழியு மென்றான்” = (உந) கக: - “மழவுறக் கங்கை யாடி வந்தனன் குமரி யாடக், கிழவனி யான்.”

உ௧கஅ: “பொதும்பருள் விதம்பி னாரே” = (உச) ந: “கண்கணா ததும் பமேல் விதும்ப நிறைந்து நின்றான்.”

[மணிமேகலை.]

உந - ம்காதை, அச: “நஞ்சவீழி யரவி னல்லுயிர் வாங்கி” = (நக) ந: “நஞ்சங், கண்பட விழித்துச் சீறி யெழுந்தது.”

[குளாமணி.]

சீய. கருக: “செய்யவாய்ப் பசம்பொன்.....வருக வென்றான்”=(க)
கரு - “னையமர் விழிவாளென்ன.....வளர வாங்கு.”

[பதினோரந்திருமுறை, திருவிடை மருதூர் மும்மணிக்கோவை.]

உஅ: “வென்னை நீறு செய்யிற் கண்டு, கள்ளன் கையிற் கட்டவிழ்ப் பித்து,
மோடும் பன்னரி யூனிகேட் டரனைப், பாடின வென்று படாம்பல வனித்துங்,
குவளைப் புனலிற் நவனை யரற்ற, வீசன் றன்னை யேத்தின வென்று, காசும்
பொன்னுங் கலந்து தூவியும், வழிபடு மொருவன் மஞ்சனக் கியற்றிய, செழு
விதை யென்னைத் தின்னக் கண்டு, பிடித்தலு மவனிப் பிறப்புக் கென்ன,
விடித்துக் கொண்டவ னெச்சிலை நுகர்ந்து, மருத வட்டத் தொரு தனிக்
கிடந்த, தலையைக் கண்டு தலையுற வணங்கி, யும்மைப் போல வெம்மித் தலை
யுங், கிடத்தல் வேண்டுமென் றடுத்தித் திரந்துங், கோயின் முற்றத்து மீமி
சைக் கிடப்ப, வாய்த்தன வென்று நாய்க்கட்ட மெடுத்துங், கார்புகுத் துதிர்
ந்த கனியுருக் கண்டு, வேம்புகட் கெல்லாம் விதான மமைத்தும், விரும்பின
கொடுக்கை பரம்பரற் கென்று, புரிசூழ் நேவியைப் பரிவுடன் கொடுத்த,
பெரிய வன்பின் வரகுண தேவரும்” = (சஅ) - வது திருவினையாடலில்,
உக - முதல், உக - வது இறுதியாகவுள்ள செய்யுட்கள் முன்புகாட்டிய
அகவலின்கருத்தைத் தழுவியவந்திருத்தல்காண்க; மருதவனப்புராணத்தினுள்ள
வரகுணச் சருக்கத்தில், சுரு - செய்யுள் முதலியவை ஈண்டு ஆராயத்தக்கன.

[பெரியபுராணம்.]

அவை: “பெருகு தண்கட லுற்றுண் பெருகசை, யொருசு ணங்களை
யொக்குந் தகைமையேன்” = (அவை.) க: “திருவினை யாடலைக், காய்ப் சிக்
குக் கடலைக் குடிக்குமோர், நாயை யொக்குந் தமிழே னவிலுதல்”.

திருநாட்டுச்சிறப்பு, கரு: “கரும்பல்ல நெல்லென்னக் கமுகல்ல கரும்
பென்ன” — (உஎ) இ: “கமுகை யேய்க்குங் கன்னலைச் செந்நெலைய்க்கும்”.

திருவாரூர்ச்சிறப்பு, உக: “அம்புனிற் றுவின் கன்றோ ரபாயத்தி னாடு
போகி” = (சஅ) அ: “அபாயத் தான்மேல், வந்தவிப் பிரம கத்தி”.

ஷை சஎ: “பூர்க்கு, முன்னவனே முன்னின்றான் முடியாத பொருளுள
தோ” = (இஎ) கக: “எங்கு, நிரம்பியோன் முன்னின் றுலெந்நெஞ்சக முரு
காது”.

திருஞான. உஎ: “சிந்தை யிடையற வன்புந் திருமேனி தன்னி
லசைவுங்,.....வந்திழி கண்ணீர் மழையும்” — (கக) எ: “கம்பமா ருடலு
மம்புசேர் விழியுங் கசுதரு நெஞ்சுமா யிறைஞ்சி.”

[கம்பராமாயணம்.]

நூற்பயன், உ: “நன்மையும் ..... தின்மையும்” = (உஅ) அ: “நன்மைதின்மை”

அரசியற்படலம், எ: “பூமியு மயோத்திமா நகரம் போலுமே” = (க0) க. “மண்முழு துந்தனியே, பொன்னிற் றிகழும் புரமீ தெனவே”.

தாடகைவதை. க0: “கண்டிழித் துமிழ்விடக் கனலரா வாசு” = (நக) க: “நஞ்சங், கண்பட விழித்துச் சீறி”.

வேள்விப்படலம், ௫௯: “பெரிய காரிய முன” = (௫௫) க0: “பெரியகா ரியத்தின் வந்தேன்”.

மிதிலைக்காட்சி. ௫௯: “அழகெனு மதுவுமோ ரழகுபெற்றதே”, (கோ லங்காண். ௫:) “அழகினுக் கழகு செய்தார்” = (௨௭) க: “அழகினுக் கழ கார்.மேனி”.

உலாவியற். ௫௯: “நாடெ லாமொரு நன்னக ராயதே” = (௧௧) ௫: “நா டோர் நகரென ஞாலங் காண்”.

இன்னும்* இந்நூலுள் அவ்வவ்விடத்துப்பண்டைத்தமிழ்நூற்கருத்துக் கள் அமைந்திருத்தலையும் இந்நூற்கருத்துக்களைப் பிற்காலத்தார் தங்கள் தங்கள் நூல்களில் அமைத்திருத்தலையும் பின்னுள்ள இந்நூற்குறிப்புளையா லுணர்க.

வேறுபாடுகள்.

பரஞ்சோதிமுனிவரியற்றிய திருவினையாடலிற் காணப்பெறாத அரிய விஷயங்கள் பல இத்திருவினையாடலில் அவ்வவ்விடத்துக் காணப் படுகின்றன; அவற்றுட் சிற்சில சுருக்கமாக இந்நூல் முறைப்படியே இனி எடுத்துக்காட்டப்படும்:

(காப்பு.) கற்பக விநாயகர். [இவர் சுந்தரபாண்டியத்திலும் திருவி னையாடற் பயகரமாஸையிலும் துதிக்கப் பெற்றுள்ளார். இவர்கோயில் மதரை யில் இப்பொழுது காணப்பட்டிலது.] (கடவுள்வாழ்த்து:) இதல், பெரும் பற்றுப்பலியூர்த்துதி, பாண்டிகாட்டுத் துதி, இத்தலத்துத்திருநாமங்களுள் நான்கன்துதி, மதுரைத்திருச்சிற்தம் பலம், வெள்ளியம்பலம் ஆகிய இவற் றின் துதிகள், உகம்பெருவழுத்யார் துதி, நாற்பத்தெண்ணியமுனிவர் கன்துதி இவைகள் உள்ளன.

(பதிகம்:) இதன் இறுதியில் முத ற்குறிப்புச்செய்யுளொன்று உள்ளது. [அச்செய்யுள், பழையகாலத்தில் இப்

பதிகம் பாராயணம் செய்யப்பெற்ற வந்ததென்பதைத் தெரிவிக்கின்றது.] (திருநகரச்சிறப்பு:) மதுரநகரம் கன்னி, கரியமால், காளி, ஆலகாய்த் தருமமூர்த்தி என்பவர்களாற் பாது காக்கப்படுவது.

* (ச) விருத்திரஹத்தையப்போக்கு தற்குத் தேவலோகத்திற் பலவிமான ங்கள் இந்நிராஹ செய்விக்கப்பெற் றன. சிவலிங்கப்பெருமானுடைய அழகியவடிவத்தைக்கண்டு, இந்நிரான், சொக்கென்னும் திருநாடித்தைச்சாத் தினன். இத்தமிழ்நூலுக்கு முதலாவ், உத்தரமகாபுராணமென்னும் வடநாவி லுள்ள சாரசமூச்சயமென்னும்பகுதி. இச்சரிதத்தை முதலிற்கூறியவர்கள்

* ( ) இவ்வடையாளத்திற்குட்பட்ட எண்கள் திருவினையாடல்களைப் புலப்படுத்துவன.

வியாசர், வான்மீகி, எச்சரென்பவர்கள்; பின்புகூறியவர் அகத்தியமுனிவர்.

(௩) மலயத்துவசன் ஆதிமரபில் வந்த வழுவும்ங்கையை மணம்புரிந்தனர்.

(௪) மலயத்துவசன் மலைக்கொடி மன்னனென்றும் கூறப்படுவன். பங்குனி உத்தரத்தில் தடாதகைப்பிராட்டியார்க்குத் திருமணம் சிகழ்ந்தது; முருகக்கடவுள் பக்கத்திலிருந்து திருமணத்தைச் செய்வித்தனர். திருநந்திதேவரே குண்டோதரராகவந்தனர்.

(௫) இந்திரவிமானத்திற்குத் தென்பாலுள்ளதாகிய வெள்ளியம்பலத்திற் பதஞ்சலிமுனிவருக்காகச் சிவபெருமான திருநடனம் செய்தருளினர்; அது சொக்கத்தாண்டவமென்று பெயர்பெறும்; [மதுனாயில், திருக்கோயிலுக்குத்தென்பால் வெள்ளியம்பலமென்றுபெயருள்ள ஒருமண்டபமிருத்தலும், அதில் இக்காலத்துப் பங்குனித் திருவிழா நடைபெறுதலும், வெள்ளியம்பலம் தென்பாலுள்ளதென்றதற்கும் பங்குனி உத்தரத்தில் திருமணமுதலியன நடைபெற்றதற்கும் சான்றாகவுள்ளன.]

(௬) தடாதகைப்பிராட்டியார் பச்சைத்தேவிய் (மரகதவல்லி)யென்று வழங்கப்பெறுவர்.

(௭) சிவபெருமானதுகட்டளைப்படி குண்டோதரனார் பலகுளங்களை உண்டாக்கினார். அக்குளங்களுட் காவணமுள்ளவாவியைத் தன்பாற்பெற்ற ஊர்காவணநல்லூரென்று கூறப்படும். ஒருவாவிக்களையில், சீடங்குக்கந்தர் எழுந்தருளியிருக்கின்றனர். [இங்கே சீடங்குக்கந்தரென்றது, திருப்பரங்குன்றத்துக்கோயில்கொண்டெழுந்தருளிய ஸ்ரீ கல்யாணஸுப்ரமணியக்கடவுளையென்று சொல்லுகின்றனர்.]

(௮) அக்கினிமுலையிலுள்ள தடாகமொன்றில் எழுகடல்களும் அடங்கின.

(௯) உக்கிரனார் சடையுடன் பிறந்தார்; அதனால், கோச்சுடிவருமொ

ன்பது அவர்க்கு உபநயனத்திருநாமமாயிற்று. சுந்தரமாதருக்கு விதுருமிப்பெருவழுதியென்பதும் திருநாமம். [மதுரைக்குமேற்கேயுள்ள, 'கோக்கடை' என்னுமார், கோச்சுடிவருமரால் அந்தணர்களுக்கு முற்றாட்டாகக்கொடுக்கப்பெற்ற அகரமென்று 'யாடற்பயகரமா' விகின்றது.]

(௧௦) உக்கிரனார், ஆதிமரபிலவதரித்த வழுவணங்கை மணம்புரிந்தனர். சுந்தரமாதர் பதினாறு தெய்வவருடம் அரசாண்டார்; கிரீடமணிந்து அரசு போகத்தை அனுபவித்துக்கொண்டிருந்ததுபற்றி, அவர் அபிடேகச்சொக்கரென்று புழுகுநெய்ச்சொக்கரென்றும் திருநாமம்பெற்றனர்.

(௧௧) வருணன்விட்டகடல், புட்கலாவருத்தமுதலிய நான்கு மேகவேந்தர்களாற் குடித்துக் குறைக்கப்பட்டது; அப்பால் வருணன்கட்டளைப்படி மேகங்கள் பெய்த பெருமழையை மேற்கூறிய நான்கு மேகவேந்தர்கள் நான்குமாடங்களாகித் தடுத்தனர். அதனால், அவ்விடம் மாடக்குளக்கீழ்மதுனையென்று பெயர்பெறும்.

(௧௨) எல்லாம் வல்ல சித்தருக்கு ஆக்கினைச்சித்தரென்பது திருநாமம்.

(௧௩) சோமசுந்தரக்கடவுள் சங்கப்புலவராக எழுந்தருளியிருந்தபொழுது அவருக்கு மதுரைப்பேராலவாயாரென்பதும் இறையனாரென்பதும் திருநாமம். அவராலியற்றப்பெற்றது இறையனார் பொருளிலக்கணம். சங்கப்புலவர்கள் தாமியற்றியபாடல்கள் அப்பொருளிலக்கணத்தின் அமைதிபெற்றிருத்தலைக்கண்டு மகிழ்ந்தார்கள்; அவர்களுள், நக்கிரனார்மட்டும் அழுக்காற்றால், யானியற்றியதூலில் ஐந்தாம் பனுவலுக்கு ஒப்பில்லை' என்றாகுமினார்.

(௧௪) தருமியின் தந்தையார்பெயர், சிவமுனியென்பது.

(௧௫) சிவபெருமான்தமிழ்நாற்கருத்து அகத்தியருக்கு நோக்கால் உபதேசித்தனர்.

(கக) இறையனாரகப்பொருளுக்குப் பலரியற்றிய உகைகளுள் உப்புர்கிழார் மகனார் உருத்திரசன்மர் மெய்யுரைகளைக்கண்டனர்.

(உக) பழமதுளையை அழிக்கவந்த கடல்கவறும்படி பாண்டியன் வேலையெறிந்தான்; அப்பொழுது அக்கடல் வழந்து அவன்காலக்கடலுவியது; அது பற்றி அப்பாண்டியற்கு வேலைவடும் பலம்பரின்றானென்பதுபெயராயிற்று. அவ்வரசனுக்குச் சங்கமண்டபம் அமைக்கப்பெற்றது.

(உஉ) வலையரசனுக்கு அதியரையனென்பதுபெயர். உத்தரகோசமங்கையில் அறுபத்துநாலவர் சிவபெருமான் பால் ஞானோபதேசம்பெற்றனர். அவர்கள்பால் உத்தராகமகோசங்களைச் சிவபெருமான் வைத்தருளினமையின், அத்தலம் அப்பெயர்பெற்றது. [இதனை உத்தரகோசமங்கைப்புராணம் வலியுறுத்தும்.]

(உச) காடுவெட்டியென்னும் சோழன்பொருட்டுமேரிக்கப்பெற்ற வடக்குமதிலவாயினுக்கு இலச்சினைவாயிலென்பது பெயர்.

(உரு) மாணிக்கம்பிறத்தற்கு இலங்கைத்தீவிலுள்ள சமனெளிமலையைச் சூழ்ந்த வலவை, மாவலிகங்கை, கம்பனை, கல்லணையென்னும் நதிகள் நான்கும் இடங்களாகும். இதில், நவமணியின் இலக்கணங்கள் விளங்கவிரித்துக் கூறப்பெற்றுள்ளன.

(உசு) கீழைமத்திரால் அட்டலை மண்டபம் தெய்வக்கம்பியராத் கட்டப்பெற்றது; வில்வீரவடிவங்கொண்டு அகில் எழுந்தருளி யானையை எய்த சிவபெருமானுக்கு அட்டலைச் சேவகரென்பது திருநாமம்; யானை சொரிந்த இலத்தி இலத்திமலையென்று பெயர்பெற்றது. யானைமலையிற் பாண்டியன் நரசிங்கமூர்த்தியைப் பிரதிஷ்டை செய்தான்.

(உஎ) திருவாதவூர், காணையர்கோயில், திருப்பெருந்துறை என்கிற இத்தலவரலாறுகள் விரித்துக்கூறப்பெற்றுள்ளன. இந்தத்திருவிளையாடல்முத

லியவற்றால், திருவாசகத்துள்ளபகுதிகளுள் இன்னது இன்னது இன்ன இன்ன அமயத்து ஸ்ரீமாணிக்கவாசகஸ்வாமிகளால் அருளிச்செய்யப்பெற்றதென்பது வெளியாகின்றது.

(உஅ) நரிகளைக் குதினாகளாக்கிய இடம் மிழலைநாட்டில் நரிக்குடியென்று வழங்கப்படும். திருவாதவூர்த் சிவபெருமானுடைய பாதச்சிலம்பொலி கேட்கப்பெற்றது. [குதினா இலக்கணங்கள் இதில் மிகுதியாகக் கூறப்பெற்றுள்ளன.]

(கூ) சிவபெருமான் கூலியாளாகி வந்தபொழுது, வேலைசெய்யாதது கண்டு பாண்டியனுடைய வேலைக்காரர்கள் அழத்தார்கள்.

(கூஉ) இந்திரனுக்குமுன்னம் ஆடிய ஈசானகோணத்தில், சிவபெருமான் பாண்டியனுக்காக மாறியாடி, திருவடியின்மேற்கொழுகட்டினார். அதனால், அதிரவீசியாவொர், மாறியாடிக்கொடியிட்டபெருமானென்னும் திருநாமங்கள் அவருக்கு உண்டாயின.

(கூக) யமதுதர்கள் சில பழங்கதைகளைத் தம்முட்பேசிக்கொண்டார்கள்.

(கூகூ) இக்காலத்துவழங்காதனவாகிய யுத்தவிசேஷங்களும் அவற்றிற் குரியபரிபாஷைகளும் இதிற் கூறப்பெற்றுள்ளன.

(கூசு) தத்தனென்னும் பாண்டியன் அரசாளுகையில் சமணரனுப்பிய நாகமுமிழ்ந்த விடவாற்றின்கொடுமை சிவபெருமானுடைய சடையிலிருந்த சுந்திரனிடத்துள்ள அமுதத்துளியான் சமணமுற்று மதரமாயிற்று. அதனால், இந்நகர்க்கு மதுளையென்பது பெயராயிற்று. பின்பு அவர்களனுப்பிய மாயப்பசு வதைக்கப்பெற்றது.

(கூஎ) திருஞானசம்பந்தமூர்த்தியாரை, இன்ன இன்ன அமயத்தில் இன்ன இன்னபதிகம் பாடியருளினரென்பது இதனால் விளங்குகின்றது.

(கூஅ) சைனர்களைவாதுசெய்து வென்றதுபற்றித் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தியாரைக்கு வாதுசெய்தவாரணமென்னும் திருநாமமுண்டாயிற்று.

சைனர்களை ஏற்றிய கழுக்களின் வரி சைமுடிந்தவீடம், கழுவூர்ப்படைவீட்டு என்று வழங்கும், சைனர்களோடு பேசியதோலம் தீர்த்தப்பொருட்டுத் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தநாயனார் திருவேடகத்திற் பிரதிஷ்டைசெய்துபூசித்த சிவலிங்கப்பெருமானுக்குச் சீறுமையிற்றெள்ளியாரென்பது திருநாமம். அத்தலத்தில், வையையாற்றின் தென்கரையில், பாண்டியன் படைவீடுசெய்து அதிற் சிலகாலமிருந்து வழிபாடு செய்துவந்தான்.

(சுக) சுந்தரசாமந்தரென்னும் சேனாபதி, கொந்தக்கஞலத்துப்பிறந்தவர்.

(சுக) மாமனாகவந்தவர் கூறும்வார்த்தைகளில் சிலவர்த்தகப்பிராணைகளவந்துள்ளன.

(சஉ) சிவபெருமான், பட்டமங்கலத்தில் அட்டமாசித்தி உபதேசித்தருளினார்.

(சுட) உண்ணுதற்குரியநீர்ச்சேர்த்தற்குத் தக்க வாஸினைப்பொருள்கள் இவையென்பது தெரிகின்றது.

(சச) உக்கிரகுலத்துப்பிறந்தபாண்டியன், இந்திரன்பூட்டிய ஆரத்தைத் திருப்பநூல்குன்றத்தில்வைத்தனன். திருப்பநூல்குன்றம் முருகக்கடவுள்முதலியோராற் பூசிக்கப்பெற்றது. நக்கீரர் பிரமராகத்தத்தால், அங்குள்ள குகையில் அடைக்கப்பட்டுத் திருமுருகாற்றுப்படையைப்பாட, அதைக்கேட்டமுருகக்கடவுள், அவனாவிலித்து, “நம்மைக் கிழவனென்றனையே” என்ன, நக்கீரர், “குன்றமெறிந்தாய்” என்னும் வெண்பாவால்துதிப்ப, அதிலுள்ள, “என்றாயினாய்” என்பதைக்கேட்டு மகிழ்ந்து, “திருமுருகாற்றுப்படையைப் படிப்பவர்கள் வேண்டிய வரத்தைக்கொடுப்போம்; ‘ஐ மதுரைக்குச்செல்வாயாக’ என்றருளிச்செய்தனர். பாண்டியன் மேகங்களைப்பிடித்துக்கட்டியஇடம் கட்டுநல்லூரென்றும், அவற்றைச் சிறைப்படுத்தியஇடம், இருநீச்சிறையென்றும், அவன் தனித்துகின்று போர்த்தெய்து இந்திரனை வென்றஇடம் தனிச்சூயமென்றமீ

வழங்கப்படும். மேகத்துக்குப் புணைகொடுத்தவன் களவேளவிநாட்டிலுள்ள ஏழுநாயுடைய ஒருவன். அவன் புணைகொடுத்தற்கு ‘நாம் முன்’ என்று சொல்லிக்கொண்டுவந்தமையால், அவனார் நாழனாரென்று பெயர்பெற்றது. மேகங்கள், தமக்குப்புணைகொடுத்தற்கு முதலில் எழுந்தவர்களுடைய இடமாகிய துவரைநாட்டில் முதலில்மழைபெய்தற்குத்தோன்றி, புணைகொடுத்தவனுடைய இடமாகிய களவேளவிநாட்டிற் பின்பு பெய்யாநிற்கும்.

(சசு) சோழனை உட்கொண்டு ஆழ்த்தியமடு கொண்டாழியெனப் பெயர்பெற்றது; அது மதுரைக்குமேற்கேயுள்ளதோரோடை.

(சஎ) மதுரை, நடுநீர், வாலவாய், ஆலவாய், திருமுடங்கலெனப் பெயர்பெற்றது; இத்தலம் சிவபெருமானுடைய படைவீடு.

(சஅ) திருவிடைமருதூரில் வரகுணபாண்டியர் சிலகாலமிருந்து பக்திபரவசராய்ப் பலவகையானவழிபாடுகள் செய்துவந்தனர். [திருவிடைமருதூர்த் திருக்கோயிலிலுள்ள பாண்டியன்தோரணமென்றவாயிலின் வலப்பக்கத்தே வரகுணபாண்டியருடைய திருவருவம் அமைக்கப்பெற்றுள்ளது.]

(சக) வரகுணபாண்டியருடைய குமாரர் அட்டாலவீரராப்பிரார்த்திக்க, அவர் வில்வீரராகத்தோன்றிச் சோழன்முதலியபகைவர்மீது வீடைக்குரியமபையெய்தனர்.

(சுக) சிவபெருமான், மூர்த்தியார்க்கு அரசளித்தனர்.

(சுஉ) காரியார் நாரியாரென்னும் புலவர்களுடைய பாக்களைச் சிவபெருமான் பகுத்துக்கொண்டருளினார்.

(சுட) புலியின்முலைப்பாலைச் சிவபெருமான் புலவாய்க்கன்றுக்கு அளித்தருளினார். மனலூரிலிருந்துவந்த ஒரு வணிகனால் இத்தலம்காணப்பெற்றது. [மதுரைப்புதுமண்டபத்திற் கீழைக்கோடியிலுள்ள பெரிய கருங்குன்று

னென்றிலும் திருப்பரங்குன்றத்தில் துவசஸ்தம்பமண்டபத்தில் வடபாலுள்ள பெரியகருங்கற்றாணைகளில் ஆறுவதிலும் சிவபெருமானுடைய திருவுருவம் புலியைக்கொண்டு புல்வாய்க்கன்றிற்குப் பாலருத்தியவண்ணமாகப் பெரியோர்கள் அமைத்திருத்தல், பண்டைக்காலத்தில் இத்திருவிளையாடல் நிகழ்ந்ததென்பதை நன்குவிளக்குகின்றது.]

(ருச) [இதில் இசையிலக்கணங்கள் பலவந்துள்ளன.]

(ருஅ) காட்டுநாட்டுள்ள வன்னியர் தலைவன், கட-பிள்ளைகளைப்பெற்றான்; அவர்கள் தீச்செய்கையால், முதியவெற்பில், ஒரு பன்றியினிடத்துல், கட-குட்டிகளாகப்பிறந்தார்கள். [சோம சுந்தரக்கடவுள் பன்றிக்குட்டிகளுக்குத் தாயாகிப் பாலளித்த திருவுருவம், மதுரைப்புதுமண்டபத்திலும் திருப்பரங்குன்றத்துத் துவசஸ்தம்பமண்டபத்திலுமுள்ள ஸ்தம்பங்களில் அமைக்கப்பெற்றுள்ளது.

(ருக) அப்பன்றிக்குட்டிகள் பன்னிரண்டும் வன்னியர்களாயின, அவைகள் வளந்தமலை பன்றியிலேயென்று பெயர்பெற்றது; அவர்கள் பன்றிகீற்று ம்பரிபன்னிருவரென வழங்கப்பெற்றார்கள்.

(சு0) கரிக்குருவிச்சாதிகள் மிருத்தியுஞ்சயமந்திரம் ஐபித்தலை இன்றும் அறியலாகும். அம்மந்திரம் வினாவிற்குப் பரிபன்ன அளிக்கும்; காஞ்சிப்புராணம்,

பன்னிருநாமப்படலம், சரச-ம் செய்யுளைப்பார்க்க.

(சுக) உக்கிரரூலத்துப்பிறந்த பாண்டியனொருவன் மேருமலையிற் சுயலையும் செண்டையும் பொறித்தனன்.

(சுஉ) விடவைத்தியர் இத்தனைவகையினரென்பது இதிற் கூறப்பெற்றுள்ளது. திருஞானசம்பந்தர், ஒருநாளுக்குத் திருமருகலில், “சடையாய்” என்னும்பதிகத்தாலும், ஒருவனுக்குத் திருப்புறம்பயத்தில் திருநோக்காலும் விடனோயைத் தீர்த்தருளினர்.

(சுச) வேதங்கனையும் வேதாங்கங்கனையும் முனிவர்களுக்குச் சிவபெருமான் உபதேசித்தருளினர்.

பரஞ்சோதிமுனிவரியற்றிய திருவிளையாடலிற் கூறப்பட்டதுபோல இன்னபாண்டியன்காலத்து இன்னதிருவிளையாடல் நடத்தென்பதும் இன்னபாண்டியன்கள் இன்னொன்று இடைவிடாமற் பாண்டியபரம்பரையைச் சொல்லிக்கொண்டுபோதலும் இதிலில்லை. பின்னுள்ளபாண்டியர்களின் பெயர்களும்ட்டுமே இந்நூலிற் காணப்படுகின்றன:

க - உக்கிரனார்.

உ - சுந்தரமாதர்.

ங - தத்தன்.

ச - மலயத்துவசன்.

ரு - வரகுணர்.

சு - வரகுணருடையமைந்தர்.

எ - வீரமாதன்.

திருவிளையாடற்கதைகள் வந்துள்ள பழைய தமிழ்நூல்கல்.

கூசு - திருவிளையாடல்களுள், தேவாரமுதலியவற்றுள், சிப்சில
வந்துள்ளன ; அவைகள் வருமாறு :—

கூசு - திருவிளையாடல்.

“எட்டெட் டியற்றிய கட்டமர் சடையோன்” (கல்லாடம், கூக.) *

க. இந்திரன்பழிதீர்த்தது.

“காருடற் பிறையெயிற் றரக்களைக் கொன்று, வச்சிரத் தடக்கை வரைப்பதை
சுமந்த, பழவுடற் காட்டுந் தீராப் பெரும்பழி, பனிமலை பயந்த மாதூன்
றீர்த்தருள், பெம்மான்.”

“வேதியன் படைக்க மாலவன் காக்கப், பெருததோர் திருவுருத் தான்பெரிது
நிறுத்தி, யமுதயில் வாழ்க்கைத் தேவர்கோ னிழிச்சிய, மதமலை யிரு
நான்கு பிடர்குமற் தோங்கிச், செம்பொன்மணி குயிற்றிய சிகரக் கோ
யிலு, ளமையாத் தண்ணளி யுமையுட னிறைந்த, வாலவர் யுறைதரு
மூல காரணன்” (கல். கூ, கூஉ.)

உ. வெள்ளானைக்குச்சாபந்தீர்த்தது.

“அத்திக் கருளி” (திருவா. திருத்தேள்ளேணம், கூஉ.)

சு. மணஞ்செய்தது

“தென்னா டிடைய சிவனே போற்றி” (திருவா. போற்றி. கூகசு.)

“தண்ணூர் தமிழளிக்குந் தண்பாண்டி நாட்டானை” (ஷை திருவம். ௧௦.)

“மருவித் திகழ் தென்னன்” (ஷை திருத்தேள். கூடு.)

“என்னை யாண்டுகொண்ட பாண்டிப்பிரான்” (ஷை திருப்புவல்லி, உ.)

“வானந் தொழுந்தென்னன்” (ஷை திருத்தோனோக்கம், ௮)

“பாண்டிநன் னூடரா லன்னேயெனும்” (ஷை அன்னைப்பத்து, ௮.)

[இவற்றில், சிவபெருமான் சுந்தரபாண்டியராகவீற்றிருந்தமை கூறப்பட்ட
முருத்தல் காண்க; திருவாசகத்துள்ள பாண்டிப்பதிகமுதலியன இங்கே
ஆராய்தற்பாலன.]

“கடுக்கைமலர், மாற்றி வேப்பலர் சூடி, யைவாய்க் காப்புவிட் டணிபூ ணணி
ந்து, விரிசடை மறைத்து மணிமுடி கவித்து, விடைக்கொடி நிறுத்திக்
கயற்கொடி யெடுத்து, வழுதி யாகி முழுதுல களிக்கும், பேரரு ளானன்”,

---

* கல்லாடமுதலியவைகள் குறிப்புணையில் வந்திருப்பினும் படிப்பவர்
களுக்கு இன்புமளித்து விளங்குதற்பொருட்டே இங்கே எடுத்துக் காட்டப்
பட்டன

“முலைமூன் றிணைந்த சிலைநுதற் றிருவினை, யருமறை விதிக்கத் திருமணம் புணர்ந்து, மதிக்குலம் வாய்த்த மன்னவ னாகி, மேதினி புரக்கும் விதியுடை நன்னா, ணெல்லுந் நகர்செய் தடுபவந் துடைக்கு, மருட்குறி நிறுவி யருச்சினை செய்த, தேவர் நாயகன் கூடல் வாழிறை”.

“மதுரை மாநகர்ப் பூழிய னாகிக், கதிர்முடி கவித்த விறைவன்”.

“நான்கெயிற் றொருத்தற் பிடர்ப்பொலி வரைப்பகை, யறுகால் குளிக்கு மதுத்தொடையேந்த, முட்டாட் செம்மலர் நான்முகத் தொருவ, னெண்ணிறெய் யிறைத்து மணவழி லோம்பப், புலியளந் துண்ட திருநெடுமாலோ, னிருகர மடுக்கிப் பெருநீர் வார்ப்ப, வொற்றை யாழியன் முயலுடற் றண்சுட, ரண்டம் விளர்ப்பப் பெருவிளக் கெடுப்ப, வளவாப் புலன்கொள் விஞ்சைய ரெண்மரும், வள்ளையிற் கருவியிற் பெரும்புகழ் விளைப்ப, முனிவர் செங்கராஞ் சென்னி யாக, வருப்பசி முதலோர் முன் வாழ்த் தெடுப்ப, மும்முலை யொருத்தியை மணந்துல காண்ட, கூடற் கிறைவன்” (கல். 2, 38, 20, 12.)

௫. பதஞ்சலிக்குநடஞ்சேய்தது.

“கொட்டிசைந்த வாடலாய்”

“பூன்சடை, பின்றயங்க வாடுவாய்” (திருநா. தே. திருவாலவாய்.)

“குழகனே கோல வில்லீ கூத்தனே” (திருநா. தே. ஷ.)

“பதஞ்சலிக் கருளிய பரம நாடக” (திருவா. கீர்த்தி. 38.)

“நாடிரு முனிவர்க் காடிய பெருமான்”

“ஒருபாற் பசுங்கொடி.....கூடன் மாநக ராடிய வமுதை”

“முனிவ ரேமுற வெள்ளியம் பொதுவின், மனமுங் கண்ணுங் கனியகீ குனிக்கும், புதிய நாயகன்”

“எங்குள வுயிரு மின்பநிறைந் தாட, நாடக விதியோ டாடிய பெருமான்”

“கூடல், வெள்ளியம் பொதுவின் கள்ளவிழ் குழவொடு, மின்பநடம் புரியுந் தேவ நாயகன்”

“வெள்ளியம் பலத்துட் டெள்ளிய பெருமான்”

“இருந்தமிழ்க் கூடற் பெருந்தவர் காண, வெள்ளியம் பலத்துட் டெள்ளிய னோன்று” (கல். 38, 20, 22, 20, 12, 38, 38.)

“கொன்றையஞ் சடைமுடி மன்றப் பொதியிலில், வெள்ளியம் பலத்து” (சிலப்பதிகாரம், பதி. 30 - 38.)

க. பூதமுண்டது.

எ. ஆறழைத்தது.

“பனிக்கதிர்க் குலவன் பயந்தருள் பாவையைத், திருப்பெரு வுத்துவ பொருந்திய வந்நாட், சொன்றிப் பெருமலை தின்றுநனி தொலைத்த, காருடற் சிறுநகைக் குறுந்தாட் பாரிட, மாற்றா தலந்த நீர்நனை யடக்க, மறிகிளைப் பெருநதி வரவழைத் தருளிய, கூடலம் பதியுறை குணப்பெருங் கூவுள்” (கல். 38.)

40 திருவிளையாடற்கதைகள்வந்துள்ள பழைய தமிழ்நூல்கள்.

அ. கடலழைத்தது.

“ மாமி யாடப் புணரி யழைத்த, காமர் கூடற் கிறைவன் ” (கல். உக.)

கௌ. உக்கிரன்பிறந்தது.

“ பேழ்வாய்க் கொய்யுளை யரிசுமந் தெடுத்த, பன்மணி யாசனத் திருந்துசெவ்
வானி, நெடுஞ்சடைக் குறஞ்சுடர் நீக்கியைந் தடுக்கிய, வாறைஞ்
ஞாரொடு வேறுநினா யடுத்த, பன்மணி மிளிர்முடி பலர்தொழக் கவித்
துப், பஹலைப் பாந்தட் சமைதிருத் தோளிற், நரித்துலகனிக்ஞந் திருத்
தகு நாளி, நெடுநாட் டிருவயிற் றருளுட னிருந்த, நெடுஞ்சடையுக்
கிரற் பயந்தரு ணிமலன் ” (கல். எஅ.)

கக. வளைவேல்செண்கோதேத்தது.

“ அப்பாண்டி நாட்டைச் சிவலோக மாக்குவித்த, அப்பார் சடையப்பன் ”
(இ - ம் செய்யுளைப்பார்க்க.) (திருவா. திருவம். கக.)

கஉ. நான்மாடக்கூடலானது.

“ உம்பரு நாக ருலகந் தானு மொலிகடல் சூழ்ந்த வுலகத் தோரு, மம்புத நால்
களா னீடுங் கூட லாலவா யின்க ணமர்ந்த வாறே ” (திருஞா. தே.
திருநள்ளாறும் திருவாலவாயும்.)

கச. கல்லாணைகரும்புவாங்கியது.

“ நதிமதந் தறுகண் புகர்கொலை மறுத்த, கல்லிப மதனைக் கரும்புகொள
வைத்த, வாலவா யமர்ந்த நீலநிறை கண்டன் ” (கல். ஈஉ.)

கரு. சங்கப்பலகைகோதேத்தது.

“ ஞானசம் பந்த னுணர்செய், சங்கமலி செந்தமிழ்கள் பத்தம் ” (திருஞா. தே.
தேவூர்.)

“ பட்டிமன் றென்னன் ” (ஐ. ஐ. திருவாலவாய்.)

“ மதுரைத்தொகை யாக்கினனும் ” தொகை - சங்கம். (திருப்பாசரம், கக.)

“ தண்டமிழ்தூற் புலவாணர்க்கோ ரம்மானே ” (சுந்தரமூர்த்திநாயனார் தே
வாரம், திருவாரூர்ப் பரவையுண்மண்டளி.)

“ உலகிய னிறுத்தும் பொருண்மர பொடுங்க, மாறனும் புலவரு மயங்குறு
காலை, முந்துறும் பெருமறை முனைத்தருள் வாக்கா, வன்பினைந் திண
யென் றறுபது சூத்திரந், கடலமு தெடுத்துக் கனாயில்லைத் ததுபோற்,
பரப்பின் றமிழ்ச்சுவை திரட்டிமற் றவர்க்குத், தெளிதரக் கொடுத்த
தென்றமிழ்க் கடவுள் ” (கல். ஈ.)

“ சால்பாய மும்மைத் தமிழ்தங்கிய வங்கண் மூதூர், தூல்பா யிடந்தும் முள
.....செய்யுண்மிக் கேறு சங்கம் ” (பெரியபுராணம், மூர்த்தி. இ.)

“ சென்றிணந்து மதுவையினிற் றிருந்தியுதூற் சங்கத்து, ளன்றிருந்து தமிழ்
, மூராய்ந் தருளியவங் கணர் ”

“திருவால் வாயமர்ந்த செஞ்சுடரைச் செழும்பொருணா, தருவாண” (பெரிய. திருநா. ௪௦௩, ௪௦௬.)

“நூலின்கட் பொருள்பாடி நூலறிவார்க் கீந்தாண” ஷே. திருநா. ௮௮௩.)

“இவை, தெற்கில்வாயில்திறவாத பட்டிமண்டபத்தோர்பொருட்டு நக்கீரர் ஒருவன்வாழவும் ஒருவன் சாவவும்பாடி இன்னவாறாகவெனச் சபித்தற்பொருட்டாய்வந்த மந்திரம் பாட்டாய்வருதலின், அங்கதமாயிற்று” (தொல். பொரு. செய். “நிறைமொழி” என்னும் களவு - மஞ். உரை.) பட்டிமண்டபம் - சங்கமண்டபம்.

க௬. கிழியறுத்தது.

“நன்பாட்டுப் புலவனாய்ச் சங்க மேறி நற்கனகக் கிழிதருமிக் கருளி னேன் காண்” (திருநா. தே. திருப்புத்தூர்.)

“பொதியப் பொருப்பன் மதியக் கருத்தினைக், கொங்குதேர் வாழ்க்கைச் செந்தமிழ் கூறிப், பொற்குவை தருமிக் கற்புட னுதவி, யென்னுளங் குழுகொண் டிரும்பய னளிக்குங், கள்ளவிழ் குழல்சேர் கருணையெம் பெருமான்” (கல். க.)

க௭. நக்கீரனைக்களையேற்றினது.

“அருந்தமிழ்க் கீரன் பெருந்தமிழ்ப் பனுவல், வாவியிற் கேட்ட காவியங் களத்தினன்” (கல். ௫௨.)

“சிறியேன் சென்ன வறிவில் வாசகம், வறிதெனக் கொள்ளா யாகல் வேண்டும், வெறிமழ் கொன்றையொடு வெண்ணில வணிந்து, கீதம் பாடிய வண்ணல், பா தஞ் சென்னியுட் பரவுவன் பணிந்தே” (கக்-ம் திருமுறை, நக்கீரர் திருவெழுகூற்றிருக்கை.)

“பணிந்தேனின் பாதம் பரமேட்டி பானீ, நணிந்தால் வாயி லமர்ந்தாய் - தணிந்தென்மேன், மெய்யொரிவு தீரப் பணித்தருளு வேதியனே, யையுற வொன் னின்றி யமர்ந்து” (ஷே. ஷே. இறுதிவேண்பா.)

“கூட லாலவாய்க் குழக னுவ, தறியா தருந்தமிழ் பழித்தன னடியே, னீண்டிய சிறப்பி னிணையடிக்கீழ் நின்று, வேண்டு மதுவினி வேண்டுவன் விராந்தே” (ஷே. பெருந்தேவபாணி.)

“விராந்தேன்மற் றெம்பெருமான் வேண்டியது வேண்டா, திகழ்ந்தேன் பிழைத்தே னடியேன் - விராந்தென்மேற், சிற்றத்தைத் தீர்த்தருளு தேவாதி தேவனே, யாற்றவுகீ செய்யு மருள்” ஷே. ஷே. இறுதிவேண்பா.)

க௮. குறுமுனிக்குத்தமிழுரைத்தது.

“அருமறை விதியு முலகியல் வழக்குங், கருத்துறை பொருளும் விதிப்பட ரினைந்து, வடசொன் மயக்கமும் வருவன புணர்த்தி, யைந்தினை வருவா தகப்பொரு ளமுதினைக், குறுமுனி தேறவும் பெறுமுதற் புலவர்க, னே முழு பெயருங் கோதறப் பருகவும், புலனெறி வழக்கிற் புணருல கவர் க்கு, முற்றவம் பெருக்கு முத்தற்ற பதர்க்கு, நின்றறிந் துணரத் தமிழ்ப் பெயர் கிறுத்தி, யெடுத்துப் பரப்பிவு விமையவர் நாயகன்” (கல். ௬௬.)

கக. ஊமைதமிழறிந்தது.

“மணிக்கா லறிஞர் பெருங்குடித் தோன்றி, யிறையோன் பொருட்குப் பரணர்முதல் கேட்பப், பெருந்தமிழ் விரித்த வருந்தமிழ்ப் புலவனும், பாய பா ரறியு நியே யாதலின்” (கல். முருகர்துதி.)

“திருத்தமிழ் மதுரை தன்னிற் சிவன்பொரு ணிறுக்கு மாற்றா, லுருத்திர சன்ம னாகி யுற்றிடு நிமலன்” (கந்த. சூரபன்மன்வதை. உசக.)

[இறையனாரகப்பொருள், முதற்குத்திரவுரை ஈண்டு ஆராயத்தக்கது.]

உ௦. இடைக்காடன்பின்போனது.

“முன்னிடைக் காடன் பின்னெழு நடந்து, நோன்புறு விரதியர் நுகரவுள் ளிருந்தென், னெஞ்சக நின்று நினைவினுண் மறைந்து, ...குனித் தரு ணாயகன்” (கல். எக.)

உக. கடல்சுவறவேலெறிந்தது.

“மற்றவன் மன்னால் வடவையின் கொழுந்துசுட், டாற்றா துடலமு மமைக் குறு முத்தமும், விளர்த்துகின் மணங்கி வளைக்குல முழங்குங், கருங்கடல் பொரிய வொருங்கு வேல்விடுத், தவற்கருள் கொடுத்த முதற்பெரு நாய கன்” (கல். எஅ.)

“முந்நீர் விழவி னெடியோன்” (புறநா. கூ.)

‘முந்நீர்க்கண் வடிம்பலம்பின் னொன்னவியப்பால், நெடியோனெ ன்றொரென்ப’ (ஐ. ஐ. உனா.)

“அடியிற் மன்னள வரசர்க் குணர்த்தி, வடிவே லெறிந்த வான் பகை பொ ருது, ... கொடுங்கடல் கொள்ள, ... தென்றிசை யாண்ட தென்னவன்” (சீல. காடுகாண். கஎ, உஉ.)

உஉ. வலைவீசியது.

“அதியமாய மங்கை யமர்ந்தான் மன்னை” (திருநா. தே. திருவதிகை.)

“அலைகடன் மீமிசை நடந்தாய் போற்றி” (திருவா. போற்றி. ௨௦அ.)

“ஆரா வருதா யலைகடல்வாய் மின்விசிறும், பேராசை வாரியனை” (ஐ. திருவம். உ.)

“மணிவலை கொண்டுவான் மின்விசிறும் வகையறி வாரெம் பிரானு வாரே”

“எதில் பெரும்புக முழங்க ளீச னிருங்கடல் வாணற்குத் தீயிற் றோன்று, மோவிய மங்கையர் தோன்புணரு முருவறி வாரெம் பிரானு வாரே” (ஐ. திருவார்த்தை, ஈ, அ.)

“மீன்வலை வீசிப் கானவன் வந்து வெளிப்படு மாயிடிலே” (ஐ. திருப்படை யாட்சி, க.)

“நெடுஞ்சடைக் கிடந்த குறுப்பிறைக் கொழுந்துங், கருமுகில் வெளுத்த திருமிடற் றிருளு, நுதன்மதி கிழித்த வழலவிர் நோக்கமு, மறைத்தொரு சிறுகுடிப் பரதவ னாகிப், பொன்றலைப் புணர்வலை கொடுங்கர மாக்கி, நெடுங்கடல் கலக்கு மொருமீன் படுத்த, கிறையரு ணாயகன்” (கல். கக.)

உரு. வளையல்விறந்து.

“வளைவிலியா யெல்லார்க்கு மருள்செய் தானே” (திருநா.தே.திருவாலவாய்.)

“இதழியுந் தும்பையு மதியமுங் கரந்து, வளைவிலை மாக்கள் வடிவெடுத் தருளி, முத்தமிழ் நான்மறை முனைத்தருள் வாக்கால், வீதிகூறி .....: .....கண்டனீள் கதுப்பினர் கைகுவி பிடித்துக், குருகணி செறித்த தனிமுத னாயகன்” (கல். சக.)

உரு. மாணிக்கம்விறந்து.

“கதிர்நீரா பரப்பு மணிமுடித் தேவர்கள், கனவிலுங் காணப் புனைவருந் திரு வடி, மாநிலந் தோய்ந்தோர் வணிக னாகி,.....இவையெனக் கூறிய நிறையருட் கடவுள்” (கல். சஎ.)

உஎ. ஞானோபதேசஞ்செய்தது.

“குராமலரோ ட்ராமதியஞ் சடைமேற் கொண்டார் குடமுழந்ந் தீகனைநா சுகனாகி கோண்டார்” (திருநா. தனித்திருத்தாண்டகம், கக.)

“உனக்குக், கலந்தவன் பாகிக் கசிந்துள் றருகு, நலந்தா னிலாத சிறியேற்கு நல்கி, நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி, காயிற் கடையாய்க் கிடந்த வடியேற்குத், தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே” (திருவா. சிவபுராணம், ஐசு - ஈக.)

“அந்தண னாகி யாண்டுகொண் டருளி, யிந்திர ஞாலங் காட்டிய வியல்பும்”

“திருவார் பெருந்துறைச் செல்வ னாகிக், கருவார் சோதியிற் கரந்த கள்ள மும்” ஐ. கீர்த்தி. சஉ - சஈ; ஐசு - ஐஐ.)

“பரமா நந்தப் பழங்கட லதுவே, ... அண்டத் தரும்பெறன் மேகன் வாழ்க” (ஐ. திருவண்டப்பகுதி, சுசு - சுஐ.)

“என்னே ரணையோர் கேட்கரை தியம்பி, யறைகவி யாட்கொண் டருளி, மறையோர் கோலங் காட்டி யருளலும்” (ஐ. ஐ. கசஎ - கசக.)

“அருபரத் தொருவ னவனியில் வந்து, குருபர னாகி யருளிய பெருமையை”

“மெய்தரு வேதிய னாகி வினைகெடக், கைதர வல்ல கடவுள் போற்றி”

“என்னையு மொருவ னாகி யிருங்கழல், சென்னியில் வைத்த சேவக போற்றி” ஐ. போற்றி. எஐ - எசு; அஅ - அக; கஉக - கஊ.)

“ஈழி லாதநீ யெளியை யாகிவந், தொளிசெய் மாணிட மாக நோக்கியம்”. (ஐ. திருச்சதகம், கூ.)

“செங்க ணெடுமாலும்”.....“வானவன்பூங்கழலே பாடுதுங்காணம் மானாய்” (ஐ. திருவம். க - கச.)

“நாட்கொண்ட நாண்மலர்ப் பாதங் காட்டி, நாயிற் கடைப்பட்ட நம்மை யிம்மை, யாட்கொண்ட வண்ணங்கள் பாடிப் பாடி, யாடப்பொற் சுண்ண மிடித்து நாமே” (ஐ. திருப்போற். அ.)

“வன்னெஞ்சக் கள்வன் மனவலிய னென்னுதே, கன்னெஞ் சுருக்கிக் கரு ணையினு லாண்டு கொண்ட, ... பொன்னங் கழலுக்கே சென் னாதாய் கோத்துய்ய”

44 திருவிளையாடற்கதைகள்வந்துள்ள பழைய தமிழ்நூல்கள்.

“அருவாய் மறைபயி லந்தணனா யாண்டுகொண்ட, திருவான தேவற்கே
சென்றாதாய் கோத்தம்பி” (ஷே. திருக்கோ. கக, கச.)

“உருநா மறியவோ ரந்தணனா யாண்டுகொண்டான்”

“வாவாவென் றென்னையும் பூதலத் தேவலித் தாண்டுகொண்டான்” (ஷே.
திருத்தெள்ளேணம், க, எ.)

“பெருந்துறையான், சீரார் திருவடி யென்றலைமேல் வைத்தபிரான்” (ஷே.
திருப்பூவல்லி, ௪௦.)

“கருணையினாற் தேவர்குழா, நாணமே யுய்யவாட் கொண்டருளி” (ஷே. திரு
ப்பொன்னாசல், ௫.)

“அந்தண னாகிவர் திற்கே யழகிய சேவடி காட்டி.....ஆட்கொண்டரு
ளும், ...தேவர்பிரான்” (ஷே. துயிற்பத்து, ௧௦.)

“அந்தண னாவதங் காட்டிவர் தாண்டா யாரமு தேபள்ளி யெழுந்தரு ளா
யே” (ஷே. திருப்பள்ளி. அ.)

“நாயேன் றினையாண்ட பேதாய்”

“முன்னே யெனையாண்ட, பார்ப்பானே” (ஷே. புணர்கீதிப்பத்து, கூ - ௧௦.)

“ஆண்டீர் யளித்த வருளினே மருளினன் மறந்த, வஞ்சனேன்” (ஷே. வா
ழாப்பத்து, ௬.)

“திருவடி யென்றலைமே னட்டமையால்” (ஷே. துலாபி. அ.)

[ஷே அருட்பத்து, அற்புதப்பத்து, சென்னிப்பத்து ஆகிய இவைமுத
லியவற்றைப் பார்க்க.]

“பெருந்துறையெய் புன்னியன் மண்ணிடை வந்துதோன்றிப், பேதங் கெடுத்த
தருள்செய் பெருமையறியவல்லார்” (ஷே. திருவாரீத்தை, எ.)

உஅ. நரிகுதியாயானது.

“நரியைக் குதிராசெய் வானும்” (திருநா. தே. திருவாரூர்.)

“குதிரையைக் கொண்டு குடநா டதன்மிசைச், சதிர்படச் சாத்தாய்த் தானெ
ழுந் தருளியும்”

“அரியொடு பிரமற் களவறி யொண்ண, னரியைக் குதிரா யாக்கிய நன்மை
யும்”

“மதுரைப் பெருநன் மாநக ரிருந்து, குதிரைச் சேவக னாகிய கொள்கையும்”

“வாத லுரினில் லுந்தினி தருளிப், பாதுச் சிலம்பொலி காட்டிய பண்பும்”

(திருவா. கீர்த்தி. ௨௭ - ௨௮; ௩௫ - ௩௬; ௪௪ - ௪௫; ௫௨ - ௫௩.)

“பந்தம் பறியப் பரிமேற்கொண் டான்றந்த, வந்தமிலா வானந்தம்” (ஷே.
திருவம். ௩.)

“ஞால மீகப்பரிமேற் கொண்டு நமையாண்டான்” (ஷே. திருப்பொன்னா
சல், அ.)

“பாப்பரி மேற்கொண்டென், னுள்ளங் ஈவர்வரா லன்னையெனும்” (ஷே.
அண்ண. எ.)

“நற்பரி மேல்வரு வானே”

“தாவி வாரம்பரிப் பாகன்” (ஷே. துயிற்பத்து, கூ, அ.)

- “வான்புரவி யூரு மகிழ்ந்து” (ஐ. திருத்தகாரங்கம், சு.)
- “தெரிவற நின்றருக்கிப் பரிமேற்கொண்ட சேவகனார்”
- “பாரின்ப வெள்ளங் கொளப்பரி மேற்கொண்ட பாண்டியனார்”
- “பாண்டியனார், புரவியின்மேல்வர” (ஐ. திருப்பாண்டிப்பதிகம், சு, ட, கூ)
- “நரிகளெல்லாம், பெருங்குதிரை யாக்கியவா நன்றேயுள் பேரூளே” (ஐ. திருவேசறவு, சு.)
- “ஆட லமர்ந்த பரிமா வேறியையன் பெருந்துறை யாதியந்நா, னேடர்க னை யெங்கு மாண்டுகொண்ட வியல்பறிவார்”
- “வண் சாத்திலேடுஞ் சதூரன் பெருந்துறை யாளி யன்று, மங்கையர் மல்கு மதுரை சேர்ந்த வகையறி வார்” (ஐ. திருவார்த்தை, ச, சு.)
- “தேவருங் காஞ்சுச் சிவபெருமான் - மாவேறி, வையகத்தே வந்திழிந்த வார் கழல்கள் ஊர்ச்சி” (ஐ. திருவேண்பா, சு)
- “பரியின் மேல்வந்த - வள்ளன், மருவும் பெருந்துறையை வாழ்த்துமின் கள்” (ஐ. பண்டாயநான்மறை, உ.)
- “நரியைக் குதினாப் பரியாக்கி ஞால மெல்லா நிகழ்வித்து” (ஐ. ஆனந்த மாலை, எ.)
- “வெடிவாற் பைங்கட் குறுநரி யினத்தினை, யேழிடந் தோன்றி யினனூற்
• கியைந்து, வீதி போகிய வாலுனைப் புரவி, யாக்கிய விஞ்சைப் பிறைமுடி யந்தனன்”
- “கூடற் பதிவீரு மாடற் பரியோன்” (கல். அ, கூக.)
- நூ. மண்சுமந்தது.
- “மணியார் வைகைத் திருக்கோட்டி னின்றதோர் திறமுந் தோன்றும்” (திரு நா. தே. திருப்பூவணம்.)
- “ஆங்கது தன்னி லடியவட் காசுப், பாங்காய் மண்சுமந் தருளிய பரிசு, முத் தர கோச மங்கையு ளிருந்து, வித்தக வேடங் காட்டிய வியல்பும்” (திருவா. கீர்த்தி. சசு - சக.)
- “கண்சுமந்த நெற்றிக் கடவுள் கலிமதுரை, மண்சுமந்து கூலிகொண் டக் கோவான் மொத்துண்டு, புண்சுமந்த பொன்மேனி பாடுதுங்காண்” (ஐ. திருவம். அ.)
- “மண்பான் மதுரையிற் பிட்டமுது செய்தருளித், தண்டாலே பாண்டியன் தன்னைப் பணிகொண்ட, புண்பாடல் பாடிநாம் பூவல்லி கொய்யாமோ” (ஐ. திருப்பூவல்லி, சுசு.)
- “பிட்டு நோபட மண்சுமந்த பெருந்துறைப் பெரும் பித்தனே” (ஐ. திருக் கழக்துன்றப்பதிகம், உ.)
- “மண்ணகழற் தெடுத்து வருபுணல் வையைக், கூலஞ் சுமக்கக் கொற்றா ளாகி, நரைத்தலை முதியோ ளிடித்தடு கூலிகொண், டடைப்பது போல வுடைப்பது நோக்கிக், கோமக னடிக்க வவனடி வாங்கி, யெவ்வயி ரெவ் வுல கெத்துறைக் கெல்லா, ம்வவடி கொடுத்த வருணிறை நாயகன்” (கல். சசு.)

46 திருவிளையாடற்கதைகள்வந்துள்ள பழைய தமிழ்நூல்கள்.

நக. விருத்தகுமாரபாலரானது.

“பால விருத்தரு மாநா தாமே” (திருநா. தே. சு. திருப்பழனம்.)

“பால விருத்தனு மானுன் கண்டாய்” (ஐ. ஐ. கூ. திருமறைக்காடு.)

நஉ. மாறியாடினது.

“அதிர வீசி யாவொ யழகனி புயங்கனி” (திருநா. தே. திருவாலவாய்.)

“பஞ்சவ னிறைந்த வன்புடன் வேண்ட, மாறிக் குனித்த நீறணி பெருமான்” (கல். உள.)

நரு. அங்கம்வெட்டினது.

“தார முய்த்தது பாணற் கருளொடே” (திருநா. திருவிமயகம், திருவாலவாய்.)

“ஒருதனி யடியாற் குதவுதல் வேண்டி, மண்ணவர் காண வட்டினை வாளெடுத்த, தாதி சாரணை யடர்நிலைப் பார்வை, வாளுட நெருக்கன் மாற்பொடு முனைத்தல், பற்றினின் நடர்த்த லுட்கையின் முறித்த, லானனத் தொட்ட லணியிர்ப் புரோக, முட்கலந் தெடுத்த லொசுந்திட மழைத்தல், கையொடு கட்டல் கடிந்துள் ளழைத்தலென், நிவ்வகை பிறவு மெதிரம ரேறி, யவன்பகை முறித்த வருட்பெருங் கடவுள்” (கல். இக.)

நள. வெப்புத்தீர்த்தது.

[திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனாரருளிச்செய்த திருவாலவாய்த் தேவா ரங்கள் இங்கே ஆராய்தற்பாலன.]

நஅ. கழுவேற்றியது.

“நள்ளாற் றாமமே, மேன்முக வெரியினி லிழலிவை பழுதிலை மெய்ம்மையே” (திருநா. தே. திருநள்ளாறு.)

நக. மெய்க்காட்டிட்டது.

“மெய்க்காட் டிட்டி வேண்டிருக் கொண்டு, தக்கா னொருவ னாகிய தன்மையும்” (திருவா. கீர்த்தி. சுசு - சுள.)

சக. மாமனாகவந்துவழக்குணாத்தது.

“முன்னொரு வணிகன் மகப்பே நின்மையின், மருமான் றன்னை மகவெனச் சடங்குசெய், துள்ளமுங் கரணமு மவனுழி யொருக்கி, முக்கவர்த் திருநதி துணையுடன் மூழ்கி, யப்புலத் துயிர்கொடுத் தருட்பொருள் கொண்டபின், மற்றவன் றுய வவ்வுறு மாக்கள், காணிகைக் கொண்ட மூழ்கிலை மைந்தனை, நீளைத்துக் கிளைக்கொ ணெடுவழக் குய்த்தலு, மைந்தனுங் கேளிரு மதிமுழக் கடவுணின், புந்தியொன் நின்றிப் புகலில மென்றய, ரவ்வுழி யொருசா ரவன்மா துலனைன, வறிவொளி நிறைவே யொருருத் தரித் துவர், தருள்வழக் கேறி யவர்வழக் குடைத்த, கட றுயகன்” (கல். சரு)

சஉ. அட்டமாசித்திபகர்ந்தது.

“பட்ட மங்கையிற் பாங்கா யிருந்தங், கட்டமா சித்தி யருளிய லுதுவும்” (திருவா. கீர்த்தி. சுஉ - சுரு.)

“இத்தி தன்னின் கீழிரு மூவர்க், கத்திக் கருளிய வரசே போற்றி” (ஐ. போற்றிச்சுசுஉ - சுரு.)

சா. தண்ணீர்ப்பந்தர்வைத்தது.

“தண்ணீர்ப் பந்தர் சயம்பெற வைத்து, நன்னீர்ச் சேவக னாகிய நன்மையும்”
(திருவா. கீர்த்தி. ௫௮ - ௫௯.)

சச. இந்திரன்முடிமேல்வளையேறிந்தது.

“அபெடைப் பூழியன் கடுமூரன் பற்றி, யிட்டவெங் கொடுஞ்சிறைப் பட்ட
கார்க்குலந், தனையொடு நிறைநீர் விடுவன போல” (கல். ௨௪.)

“திங்கட் செல்வன் நிருக்குலம் விளங்கச், செங்கண யிரத்தோன் நிறல்
விளங் காரம், பொங்கொளி மார்பிற் பூண்டோன் வாழி, முடிவளை
யுடைத்தோன் முதல்வன் சென்னியென், நியுடைப் பெருமழை யெய்
தா தேகப், பிழையா விளையுட் பெருவளஞ் சுரப்ப, மழைபிணித் தாண்ட
மன்னவன். வாழ்க” (சில. காடுகாண். ௨௩ - ௨௬.)

“தேவர்கோன் பூனூர் தென்னர்கோன் மார்பினவே” (ஐ. ஆய்ச்சியர்
தூவை.)

“வச்சிரத் தடக்கை யமரர் கோமா, னுச்சிப் பொன்முடி யொளிவளை யுடைத்
தகை” (ஐ. கட்டுலாகாதை, ௫௦ - ௫௧.)

“தேவ ரார மார்பன் வாழ்க வென்றுப் தழ்த்துமே”

“நானீவர்கோ னாரம் வயங்கிய தோட்பஞ் சவன்றன், மீனக் கொடியாடும்
பாடலே பாடல்” (சில. வாழ்த்துக்காதை.)

சா. பொன்னையாளுக்கு அருள்புரிந்தது.

“பூவண மதனிற் பொலிந்திருந் தருளித், தூவண மேனி காட்டிய தொன்
மையும்” (திருவா. கீர்த்தி. ௫௦ - ௫௧.)

சச. சோழனைக்கொண்டாழியிற்றழுத்தியது.

“வேடுவ னாக வேண்டுந் கொண்டு, காடது தன்னிற் கரந்த கள்ளமும்”
(திருவா. கீர்த்தி. ௬௪ - ௬௫.)

“மன்முரு வேட்டுப் பஞ்சவந் பொருத, கிள்ளியுங் கிளையுங் கிளர்படை நான்
ஞந், தின்மையுஞ் செருக்குந் தேற்றமும் பொன்றிட, வெரிவா யரச
ரிருணுட் இருவக், கொலையொண் டாழி குறியுடன் படைத்து, மறியப்
புதைத்த மறங்கெழு பெருமான்” (கல். ௮௩.)

சா. திருவாலவாயானது.

“புருவாய்ப் பாம்பு முடங்க லாக, வாலவாய் பொதிந்த மதிமுடித் தனிமுதல்”

“வடதிரு வால வாய்திரு நடுவூர்” (கல். ௪௮, ௬௧.)

ரு. ஸூர்த்தியார்க்கு அரசளித்தது.

“படைநான் குடன்று பஞ்சவந் றுரந்தி, மதுரை வவ்விய கருநட வேந்த,
னருகர்ச் சார்த்துநின் றருட்பணி யடைப்ப, மற்றவன் றன்னை ரெடுந்
துயில் வருத்தி, யிறையவன் குலத்து முறைமையின் மையினாற், கருதித்
தோரை கல்லொடு பிறங்க, மெய்யணி யளராக் கைமுழந் தேய்த்த,
பேரன் புறவப் பசுக்கா வலீனா, புலகினிற் மமது முக்குறி யாக, மணி

முடி வேணியு முருத்திரக் கலனு, கிலவுமிழ் புண்ணியப் பான்றிச் சாந
தமு, மணிவித் தருள்கொடுத்த தரச னுக்கி, யமொ லகற்றி நெடுநாள்
புரக்க, வையக மளித்த மணியொளிக் கடவுள்” (கல். ௫௭.)

௫௭. புலிமுலைபுல்வாய்க்கருளியது.

“புலிமுலை புல்வாய்க் கருளினை போற்றி” (திருவா. போற்றி, ௨௦௭.)

“தழல்விழிப் பேழ்வாய்த் தரக்கின் றுளிமுலை, பைங்கட் புல்வாய் பாலுணக்
கண்ட, வருணிமை பெருமான்” (கல். ௪௨.)

“புல்வாய் புலியின் முலையுண்ணும்” (திருநாடீ. ௩.)

“பொன்னெயிற் கடம்ப வனத்தபுல் வாய்க்குப் புலிமுலை யளித்தபுண் ணியம்
போல்” (திருக்காளத்தி. பரத்து ௫௬.)

“கொல்வாய்ப் புலிமுலை புல்வாய்க் குதவிய, தொல்வினை யென்ன” (மதுரை
மும்மணிக்கோவை, ௨௮)

௫௮. சாதாரிபாடியது.

“முரன்றெழு கான முயன்றுவா தியைந்த, வடபுல விஞ்சையன் வைகிடத்
தகன்கடைத், தென்றிசைப் பாண னடிமை யானெனப், போகா விற
குடன் றலைக்கடை பொருந்தி, ... சாதாரி, யுலகுயி ருள்ளமு
மொன்றுபட் டொடுங்க, விசைவிதி பாடி யிசைப்பகை துரந்த, கூடற்
கிறையோன்” (கல். ௪௪.)

௫௯. திருமுகங்கொடுத்தது.

“தார முய்த்தது பாணற் கருளொடே” (திருநா. திருவியமகம், திருவால
வாய்.)

“பாணனிசை பத்திமையாற் பாடுதலும் பரிந்தளித்தான்” (திருநா. தே.
கோளிலி.)

“குடக்கோச் சேரன் கிடைத்திது காண்கென, மதிமலி புரிசைத் திருமுகங்
கூறி, யன்புருத் தரித்த வின்பிசைப் பாணன், பெறநிதி கொடுக்கென
வுறவிடுத் தருளிய, மாதவர் வழுத்தங் கூடற் கிறைவன்” (கல். ௧௫.)

௬௦. பன்றிக்குட்டிகளுக்குத்தாயானது.

“எனக் குருளைக் கருளினை போற்றி” (திருவா. போற்றி. ௧௬௬.)

“கோல மேனிவ ராகமே” (ஷே. திருக்கழகிதுன்றப்பதிகம், ௫.)

“ஏவுண்ட பன்றிக் கிரங்கி யீச னெந்தை பெருந்துறை யாதி யன்று, “கேவ
லங் கேழலாய்ப் பால்கொடுத்த கிடப்பறி வாரெம் பிரானாவாரே” (ஷே.
திருவார்த்தை, ௬.)

“தாயாய் முலையைத் தருவானே” (ஷே. ஜனந்தமாலை, ௫.)

௬௧. பன்றிக்குட்டிகளுக்கு அருள்புரிந்தது.

“கருமுகிற் கணிநிறத் தழற்கட் பிறையெயிற், றரிதரு குட்டி யாயபன் னிர
ண்டினைச், செங்கோன் முளையிட் டருணீர் தேக்கிக், கொலைகளை வென்
னும் படர்களை கட்டுத், தீப்பட ராணை வேலி கோலித், தருமப் பெரும்
பயி ருலகுபெற விளைக்கு. நாற்பட்டை வன்னிய ராக்கிய பெருமான்”
(கல். ௪௦.)

சூ0 கரிக்குருவிக்கருள்புரிந்தது.

“கருங்குரு விக்கன் தருளினை போற்றி” (திருவா. போற்றி. ௨௦௯.)

“இவ் வுலகுயி ரளித்த, பஞ்சின் மெல்லடிப் பாவைகூ ராகிக், கருங்குரு விக்கக் கண்ணருள் கொடுத்த, வெண்டிரு நீற்றுச் செக்கர் மேனியன்” (கல். எ.)

சூக. மாமேருவிற் கயல்செண்டேபோறித்தது.

“கபலெழுதிய விமயநெற்றியின்” (சீல. ஆய்ச்சியர்தரவை.)

சூசு. வேதமுணர்த்தியது.

“வேத நூல்பயில் கின்றது வாயிலே”

“மறையிலங்கு பாடலாய்”

“நால் வேதமும் பொருள்களு மருளி, யங்கயற் கண்ணி தன்னொடுமமர்ந்த வாலவா யாவது மிதுவே” (திருநா. தே. திருவாலவாய்.)

“வேதியா வேத கீதா” (திருநா. தே. ஷ.)

அரும்பத அகராதி முதலியன.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

அக்கமாலை - ஜபமாலை. ச.
அக்கரம் பிறர்கண்பொருதவன். சஅ.
அகத்தடிமை. ௨௧. [சஎ.
அகத்தியர் பூமியைச் சமஞ்செய்தது.
அகத்தியர் பொதியிலிற் சிவலிங்கந்
தாபித்துப் பூசும்தது. அ.
அகரமேற்றல். கஎடு. [௨0௨.
அகற்றியோர் - அகற்றப்பட்டோர்.
அங்கப்பதக்கணம். ககந. [ககடு.
அங்கங்கள் - யுத்தபரிபாஷை. ககச,
அங்கம் ஆறு. (வேதாங்கம்) ௨௨ச.
அங்கம் நூற்றெட்டு. ககச.
அங்கம்பூம்பாவையாக்கியது. ௨௧அ.
அங்கமெட்டல். ககடு.
அங்கயற்கண்ணி. ந.
அச்சுவம்-வியாபிப்பது; குதினா. அகூ.
அச்சோப்பதிகம். எச
அசனென்னும் அரசன். கக0.
அட்டமங்குலக்குதினா. அஅ.
அட்டாலை=அட்டாலம் - மதில்மேல்
மண்டபம். கூடு. [கஅக.
அட்டாலைச்சேவகர். கூஅ, கஎஅ,கஅ0,

அட்டாலவீரக்கோலம். கூஎ.
அழகணமார். க௨எ.
அழவழம்பு அசைத்தல் - காலின்வளி
மபை அசைத்தல். கூக.
அடைக்கலப்பத்து. அ௨.
அடைத்து - ஒப்பித்து. அக.
அடைவு. நடு, சந.
அணி - படைகளை வகுப்பாய். கடுடு.
அணிந்தனன் - படைகளை வகுத்தான்.
கசக.
அணுகர்கள் - உயிர்கள். நடு, ககச.
அத்தம் - பொருள். தச.
அதர்பட-முறைப்பட, வழிப்பட. ச0.
அதர்படம் - வழிப்பட்ட. ந0.
அதிகாரி. கூடு, கூஎ.
அதிசயப்பத்து. எச. [கடு.
அதியனாயன்-வலைச்சாரதியரசன். இச,
அதிரவீசியாடுதல். ச, க0டு, க0எ.
அந்தணர் குணலையிடல். க௨ச.
அந்தித்திருக்கும்பொருள். கூடு.
அந்தமாமுனிவன் - பதஞ்சலிமுனி
வர். ௨எ.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

அறுபதன் - ஒப்பில்லாதவன். ௩௭.
 அபாயம். க௭௪. (பெரிய. திருவாரூர்.
 அபிடேகம் - கிரீடம். ௩௪. [௨௩.)
 அம்மே. ௧௩.
 அமணர்க்குண்டான தீமித்தம். ௧௨௩.
 அமுதபாகம். ௧௨௧.
 அமுதுபடி - அரிசி. ௧௦௨.
 அமுதுபடை. ௧௦௨.
 அயம்=ஐயம் - சந்தேகம். ௧௦௧.
 அரகரவென்றல். ௧௭௭.
 அரங்குள். ௧௮௩.
 அரிசிக்கோட்டை. ௧௮௨.
 அருட்பத்து. ௮௦.
 அருண்மழை. ௧௪௪.
 அலகை ஒருதாளால் நின்றல். ௧௩௭.
 அலகைச்சுழல். ௧௪.
 அலம் - அழகு, வன்மை. ௩.
 அவதரித்தல் - தங்கல். ௧௨௩.
 அவதானம்=அபதானம் - திருவிளையா
 டல், நடந்தசரிதை. ௮, ௧௮, ௧௦௧.
 அவமானவஞ்சம். ௧௧௧, ௧௧௩.
 அற - மிக. ௨௧.
 அறுதற்கச்சை. ௧௩.
 அறுதி - நிச்சயம். ௧௭௧.
 அறுதியிட்டு - முடிவுசெய்து. ௭௩.
 அறுபத்துநான்குபத்தர். ௩௧.
 அன்றினர் - பகைவர். ௨௩.
 அன்றினர் - பகைவர். ௨௪.
 அன்னக்குழிநான்கு. ௨௧, ௩௦.
 அன்னுழை - அவ்விடம். ௪௮. (கந்த.
 அன்னிப்பத்து. ௮௪. [பார்ப்பதி. ௧.)
 அணையவும் - அவ்வளவும். ௧௭௮.
 ஆக்கினச்சித்தர். ௩௮.
 ஆகாயவாணி. ௧௩௩, ௧௪௮.
 ஆங்காரித்து. ௪௭, ௧௧௪.
 ஆசாரம்பூட்டி. ௭௪.
 ஆசிரியர் - சங்கப்புலவர். ௪௨.
 ஆசைப்பத்து. ௭௩.
 ஆண்சிங்கம் தேவிக்குவமை. ௨௪.
 ஆண்டின். ௧௪௧.
 ஆணிப்போன். ௧௧௮.
 ஆத்திமாலை. ௧௭௦.
 ஆதிநாதன் - ஒருசித்தர். ௩௭.
 ஆதிமரபு - சூரியகுலம். ௨௨, ௩௪.
 ஆயதவிசேடங்கள். ௧௪௨.

ஆர்த்த - கட்டிய. ௧௦௧.
 ஆரம். ௧௩௧.
 ஆரம்பூண்டபாண்டியன். ௧௩௧.
 ஆலவாய். ௧௨, ௧௭௨.
 ஆலவாய்மாலை - பாணபத்திரருடைய
 மணவியாரின் சிறப்புப்பெயர். ௨௦௪.
 ஆவணிமூலம். ௧௦.
 ஆவிநன்கு - மனமகிழ்ச்சி. ௪௨.
 ஆள். ௧௧.
 ஆளுடைநாயகன் - திருப்பெருந்துறை
 சீவபெருமானு; பதிமணிக்கு
 சகரா ஆண்டருளினமையின்,
 இவர் இப்பெயர்பெற்றார். ௮௧.
 இங்கிதம். ௨௦௩.
 இசை. ௨௦௩.
 இசைக்குடவமை. ௧௧௦.
 இசைத்தொழில். ௧௧௩.
 இசைத்தொழிற்குற்றமெட்டு. ௨௦௩.
 இசைப்புலவர். ௨௦௪.
 இசைவல்லான். ௧௮௧.
 இசைவாணர். ௨௦௪.
 இட்டகொற்றார். ௧௮.
 இட்டதிசை. ௧௧௪.
 இடப்பொற்சேவடிக்கூத்து. ௧௦௪
 இடபம். ௧௨௧
 இடம் - சமயம். ௧௧௩.
 இடம்வலம்பரிவத்தித்தல். ௮௧.
 இடவியகதி. ௮௭.
 இடுகுறி - இட்டபுண்டரம். ௧௦௧.
 இடைக்காடர் கயிலர்தோழரென்பது.
 ௩௦, ௩௧.
 இடைச்சாதிக்கோலம். ௧௮௩.
 இணங்கன் - சிநெகிதன். ௮௩.
 இதலிய. ௧௨.
 இதலியோன். ௩௦.
 இந்திரஞாலம் - இந்திரஜாலம். ௧௩.
 (திருவா. கீர்த்தி. ௪௩; திருப்
 படையாட்சி. ௩.)
 இந்திரவிமானத்தைத்தாங்கும் யானை
 கள் முதலியன. ௩௧.
 இந்திரன் விருத்திரஹத்தியைப்போக்
 குதற்குப் பல விமானங்கள் செய்
 வித்தது. ௧௭.
 இந்திரன்வேண்ட ஈசானத்திற் சோ
 மகந்தரக்கடவுள் ஆடியது. ௧௦௩.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

இந்துமதி இறந்தகதை. கக௦.
 இம்மையேதருவார் - சுந்தரமாமற்பூசி
 த்த சிவலிங்கப்பெருமான். உசு.
 இயக்கமாதர் அறுவர். கடுஉ.
 இயல்வாணர் - சங்கப்புலவர், புலவர்.
 கக, நக, சக, இ௦, க௃.
 இயற்பலகை இட்டது. ௨௦௦.
 இரத்தினக்குற்றங்கள். சுஉ.
 இராசநீதி. உகசு.
 இராசா அனுமதிதருமம். ௨௦௩.
 இராவுத்தராயன். சு௦.
 இராவுத்தன். சு௦.
 இருப்புமோதிரம். ககஉ.
 இருமை - புத்திமுத்தி. கக.
 இருமைமுத்தனம். கந, உசு.
 இலக்கணகுத்திரங்கள். சஎ.
 இலத்தி. சுஎ, அந.
 இலாகவம். கசு.
 இழிகுலப்பாணன். ககஅ.
 இழிச்சி - இறக்கி. கஅடு.
 இனிமை - மகிழ்ச்சி. கசு, கக.
 ஈசானகோணத்தினுமன்றம். க௦டு.
 ஈடுகொள்ளல். ககஅ.
 ஈழம்வரிசை - கடைமுறை. நக.
 உக்கிரப்பெருவழுதியார்த்தி. ச.
 உக்கிரனார் சங்கத்திலிருந்து தமிழா
 ராய்ந்தது. ச. [சு, நக.
 உக்கிரனார் சடையுடன் பிறந்தது.
 உக்கிரனென்னும் பெயர்க் காரணம்.
 உசீரம். கடுசு. [நக.
 உட்கயிறு. இசு.
 உடற்குறை. கசு.
 உண்டென்போர் - ஆஸ்திகர். ககஅ.
 உணவித்தல். க௦௩. [ருள்கள். கநசு.
 உண்ணும்நீரிற் சேர்த்தற்றுகிரிய பொ
 உத்தமமான இசையோசை. ௨௦டு.
 உத்தரகோசமங்கையில், சுசு - முனி
 வர்களுக்குத் திருநோக்கால் உப
 தேசித்தது. இசு.
 உத்தரகோசமங்கையென்னும் பெயர்
 உதப்பி. சுசு. [க்காரணம். இசு.
 உதரநெருப்பு. உக.
 உதிர். கடு.
 உப்புக்கிழார் மகன். சக.
 உபகாரம் - காணிக்கை. கக, ௨௦.

உமாதேவியாரின் கூந்தலுக்கு இர
 ளும் மணமும் ஒளியும் இயற்சை
 யென்பது சடு.
 உயர்பெருங் கணக்கர். கசு.
 உயராலயம். கசுசு.
 உயரும்பருலகு. ௨௨சு.
 உயிர்க்கழு. கநசு.
 உயிர்மருந்து. கடுசு.
 உயிருணிப்பத்து. எடு.
 உரவிது. ககஉ.
 உருத்திர சாதனம் - உருத்திராக்கம்.
 உருத்திராக்கமகிமை. கநசு. [கநசு.
 உலவாக்கோட்டை. கஅஉ.
 உளம்பறையறைய. ௨௦டு.
 ஊசல். உஅ.
 ஊழி. ௨௦௦.
 ஊழி - அநேகநாள். சடு, இ௦, சுசு.
 ஊன்றுகட்டு. ககஉ.
 எச்சர் - ஒருமுனிவர். கஅ, ௨௨சு.
 எடுத்தல் - சாதித்தல். கநசு.
 எண்ணப்பத்து. எடு.
 எண்ணெண்கலை வல்லான். க௦சு.
 எந்து - என்ன; திசைச்சொல், ககஎ.
 (திருவா. திருவெம்)
 எயின்முரிவாய். சு௦.
 எழ - மிக. கசுசு, கசுசு.
 எழுத்துப்பதினமூன்று. ௨௦டு.
 எழுநிலைக்கோபுரம். க௨டு.
 ஏகாவலி. நக.
 ஏட்டை. கக௦, ௨௨டு.
 ஏட. கஅசு.
 ஏடகன். கநக.
 ஏடா. நஎ, நஅ, சசு, கசுந.
 ஏழி. கசஅ, ௨௨௦.
 ஐந்திணைவன். க௦௩
 ஐய - சிறிய. கசுஅ.
 ஐராவதம். சு, கக.
 ஒத்தையூதுவார். கஅ௦.
 ஒப்பு. கடுஉ, கடுந.
 ஒருக்கால். அ, கநஉ.
 ஒருப்பட்டு. கசுந.
 ஒவ்வா - ஒத்து. கக.
 ஒழுங்கி. கநக.
 ஒளி. கசுஉ.
 ஒளிநிறநல். கஅஎ.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

ஒசனை - யோசனையளவு. களஅ.
 ஒம் - உடன்பாட்டுக்குறிப்பு. கருஉ.
 ஒலையைக் கட்டியனுப்பல். கருசு.
 கிச்சை. கூடு, கருஉ.
 கஞ்சமணி. அசு.
 கஞ்சவாள். ககசு. [யர். ருஎ.
 கஞ்சகியர் - சட்டையிட்ட பிரதானி
 கட்டோலை - முத்திரை ஒலை. கூடு.
 கருகு, ககசு.
 கடம்பவனத்ததி. ரு.
 கடன் இறுத்தல். கஅஉ.
 கடிமை - விளக்கத்தன்மை. கருசு.
 கண்காணம் - மேற்பார்வை. கூ.
 கண்காணி - மேற்பார்ப்பவன். எரு.
 கண்டி. கருடு.
 கண்டிர். கரு.
 கண்டு - கேட்டு. சரு, உரு.
 கண்டுமுட்டு - சைனபரிபாஷை; கருசு;
 “சைவவேதியர்தா, மேவலா லின்
 று சண்டு முட்டியாமென்றுவிளம்
 ப” (பெரிய. திருஞா. கூஅரு.)
 கண்டுவாழ்ந்து. உகடு.
 கணக்கர். கூடு, ககசு.
 கணக்கு - நியாயம், வழக்கு. கருக.
 கத்திரியர் - ஒருவகைத் தேயத்தார்.
 கந்தம் - கழுத்து. ககசு. [கசரு.
 கந்தவனச்சோமன். எஉ.
 கந்தவனம் - காணையர்கோயில். எஉ.
 கரவாளம் - கைக்கத்தி. அசு.
 கரிக்குருவி மிருத்தியுஞ்சய மந்திர
 கரியமால். கரு. [மோதுதல். உகரு.
 கருநாடமன்னன். கஅரு.
 கருநாடர். களஅ.
 கருப்பஞ்சருகு எரிதல். கருசு.
 கருவிவானம். ருடு.
 கல்யாணன் - நல்லநடையும் நல்லகு
 ணமுள்ளவன். எகூ, கூரு.
 கலைமகள் துதி. ச.
 கலடிவெண்பல். கருஎ.
 கவிதை. சஉ. [வர். ருக.
 கவிமன்னர் - கவிராயர்; சங்கப்புவ
 கவிவாணர் - சங்கப்புவவர். சசு.
 கவுணியர்கோன். உஉஅ.
 கழறிற்றறிவார் நாயனார். ககசு.
 கருக்காணிச்சமணர். கருஎ.

கழுக்கோல். கசஉ.
 கழுமரங்கள் ஏறுவோராற் சுமஞ்சுப்
 களக்கம். கஅஉ. [படுதல். கருடு.
 களாசி - களாஞ்சி; வடமொழி. எஎ,
 களங்கனிக்கொத்து. கஅரு. [கரு.
 கற்பகதரு. கருக.
 கற்பகவிநாயகர். க.
 கற்றுச்சொல்வோர். சசு.
 கன்னி. கரு.
 கன்னி திருமால் காளி ஈசன் காக்கு
 மதுரை. கரு, கஅரு, உஉசு.
 கன்னிநாடு - பாண்டிநாடு. கருஎ, கருசு.
 கன்னிமண்டலம் - பாண்டிநாடு.
 கஅசு.
 கன்னிமன்னவன் - பாண்டியன். ருஉ.
 கன்னிமாடம். உரு.
 கனகதோராவல்லி. சசு.
 கனவட்டம். கருரு.
 காசகசுரம். உரு.
 காகதாலிய நியாயம். கருஉ.
 காஞ்சிமலை. கருடு.
 காடுவெட்டி - ஒருசேழன். ருகூ.
 காணமறைந்தனன். ககசு.
 காணார் - விளங்க அறியார். கஅ.
 காப்பிடல் - திருநீறு இடுதல். கருஅ.
 காந்தன் - தலைவன். ருஎ.
 காம்போசக்குதிரா. எஎ.
 காயகர் - இசைப்புவவர். எக, ககரு.
 காரணமுனிவர். உஉசு.
 காரணவன் - சிவபெருமான். எஉ.
 காரியத்தோர். கருசு.
 கால்மறியாடல். கருடு.
 கால்மறியாடியவர்துதி. ச.
 காலமேகம். கருரு.
 காலிமேய்த்தல். கஅரு.
 காவலறை. கூக.
 காளம் - கழு, கருடு.
 காளி. கரு.
 காணையர்கோயிலின் விசேடம். எஉ.
 காற்சிறைகொண்டு. கருக.
 கிடை - ஒப்பு. கருஎ.
 கிராதர்கோமான் சசரு. [உருடு.
 கிரியை பத்தி; (இசையிலக்கணம்)
 கிழி - பொற்பொரு. சஉ, சரு.
 கிள்ளி. கருசு.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

கீதநாதன். கக௦.
கீரர், நக்கீரர். சு, இ௦.
குஞ்சிச்சடை. நக.
குடபாலோடை. க௭௦.
குடம்பரீதி. ககக.
குண்டோதரன். உடு.
குணலை. சடு, க௨ச.
குதிரைக்காலிற்கழல். அந.
குதிரைக்குற்றங்கன். அஅ.
குதிரைகள்வருதல். அந. [அடு, அக.
குதிரைகளின் இலக் : ணமுதலியன.
குதிரைகளின் நடைஐந்து. அஎ.
குதிரைகளின் பெருமை. அக.
குதிரைச்செட்டி. அஎ.
குதிரைநோய்கள். சுசு.
குதிரைப்பெயர்கள். அஅ.
குதிரையிராவுத்தன். க௭௦.
குதிரையீடு - குதிரைகளைக் கொணர்
ந்து ஒப்பித்தல். அச, கக.
குதிரையுணவு. க௨.
குந்தம். கசச.
குப்பாயம். அந.
குமரியாட. இஅ.
குயிற்பத்து. அ௨.
குரத்தியர். க௭௦.
குருவரன். கடு.
குருவிந்தமணி. க௨.
குலச்சிறைநாயனார். க௨௨.
குலம் - மலை, வங்கிசம். சு.
குழந்தைக்கோலம். க௦ந.
குழுவுடையமண். க௨ந.
குழைத்தபத்து. அ௦.
குளம் - நெற்றி, வாவி. சுசு.
குறிஞ்சிலிக்கொத்து. ககக.
குறைந்து. கஎக.
கூசல். எஎ, க௨டு.
கூடல்நகர்த்துதி. ந.
கூடி. ககஅ, கஎந.
கேட்டேன். உ௨௨.
கெருகட்டி. ககச.
கேட்டுமுட்டி - சைன பரிபாஷை;
க௨சு - "என்றகூறலுங்கேட்டுமு
ட்டியானுமென்றியம்பி"; (பெரிய.
திருஞா. சுஅச.)
கேவலனல்லன். சக

கை இறக்கல்-யுத்தபரிபாஷை. ககச.
கைவிதிர்க்கொண்டு. க௨சு; (மணி. ந.
கோச்சை - சிகாழி. க௨க. [க௦க.)
கொட்டி - மண்வெட்டி. சுஎ, கஅ.
கொடுக்கு. கடு, கக௨.
கொடுங்கோல். க௨.
கொத்திசை. ககந.
கொந்தகப்பெருமான். கசந, கசடு.
கொந்தகன். கக.
கொள்ளிவட்டம். அசு.
கொற்றூள். சுடு, சுஎ.
கொற்றூள். சுசு, சுஎ.
கொன்றிட - வருத்த. கக.
கோச்சடிவல்லுமன் - உக்கிரப் பெரு
வழுதியாருடைய உபநயனத்திரு
நாமம். நந.
கொட்டுமண்கொண்டு. க௨க.
கோணம் - சதுரம். ச௦.
கோதனம். கசச.
கோமளமாணிக்கம். சு௨.
கோமாவருமன் - சுந்தரமாதர். உசு.
கோமேதகம். சுச.
கோயிலைப் பொன்னால் வேய்ந்தது.
க௦௦, க௦சு, கஎக, கஎந.
கோயிற்பத்து. எடு.
கோரம் - சோழன் குதிரை. க௭௦.
கோலறை. கடு, கஅ.
கோலறையிடல். சுடு.
கோலுதல் - வளைத்தல். கக.
கோள் - விடம். ககக.
கோனெனும்பெயர். இஅ.
குகெறி - உலகநடை. உசு.
சங்கத்தின் கீழே சிவபெருமான் நின்ற
து. ந, சு, சச, சடு, சசு.
சங்கப்பலகை. நக, ச௦.
சங்கப்பலகைகொடுத்தது. ச௦, உ௦௦.
சங்கப்பலகைமொழியறிதல். சு, ச௦.
சங்கமண்டபம். நக, ச௦, இந, எக.
சட்டென. சுடு.
சட்டை. சச.
சடக்கென. நஅ, நக, க௦ந, கக௨.
சடகம் - கரிக்குருவி. உக௨.
சடங்கு. கசு, உஎ, கந, க௦௨, உகந.
சடங்குக்கந்தன். நந.
சடையுக்கிரனார். சு

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

சதங்கைகள். அசு.
 சதமுறை. கௌ.
 சத்தியாமடம். ௨௨௨.
 சந்தை - சொன்னதைமீட்டும்சொல்
 வல், வேதம். எ௨, கௌச, கக௨,
 ௨௦௨, ௨௨௫.
 சந்தாகம். கசு.
 சபவடக்கரமுந்தானம். கௌ.
 சம்புஜிணை. அஅ.
 சமணமுனிவர் எண்ணியிரவர். கந௩,
 க௩௫, க௩௬, க௩௭.
 சமயாசாரியர் நால்வர்துதி. ௫.
 சமனொளிமலையைச்சார்ந்த ந தி க ள்
 நான்கு. சு௨.
 சமாதி - சங்கற்பம். ச௨, ௫௬, அ௨,
 சயசய. க௫௬, [கௌக.
 சரக்கறை-பொன்னறை. கச௦, கச௬,
 “சரக்கறையோவென்றணிநெஞ்சு
 மே.” (திருநா. தே.)
 சரம்-அம்பு, சலம்=சலனம், ஸ்வரம்,
 ௨௦௬.
 சரியையாதிநான்குமார்க்கம். ௫.
 சலன்சலனென. அசு.
 சவுதம் - நெறுதம்; தூல். அசு.
 சள்ளிட்டி. க௨.
 சற்பம் - பாம்பு (எதுகை) ந௬, கசச.
 சாக்கியர்கள் - சைனர்கள்; க௩௭
 “சாக்கியப்பேயமண்” (தேவாரம்);
 கூர்மபுராணம், நவகண்டத்துறை
 வேர் இயற்கையுரைத்த அத்தியா
 யம், ௨௩-ம்பாடல் பார்க்க.
 சாத்தவர்கள் - வியாபாரப்பொருள்க
 ளையுடையவர்கள்; அஅ, கூ௩.
 சாதனங்கள். க௫௦.
 சாதனை - பயிற்சி. கசச.
 சாதாரி - ஓரிசை. எ, கக௩, ககச.
 சாதிமுறையறியாதசமணர். க௨௨.
 சாதுமார்க்கம். எஅ.
 சாம்பிராணிக்குதினா. எ௭.
 சாம்பூதம். அக.
 சாமந்தர். ௨௧௧.
 சாமரம் - கழு, சாமனா. க௩௭.
 சாரசமுச்சயம் - உத்தரமாபுராணத்
 தின் ஒருபகுதி. கஅ.
 சான்றவர் - சீங்கப்புலவர். சசு, சகூ.

சீக்கனவு. ௨௦௦.
 சிக்குநாற்றம். சசு.
 சிக்கென. கக௨.
 சிங்கநாதம். க௩௬, க௫௫, க௭௦, க௭௧.
 சித்தியெட்டு. க௫௨, க௫௩.
 சித்திரமண்டபம். அ௨, க௦௦, கச௩,
 சித்திவிநாயகர். க.
 சிந்தைவாழ்ந்து - மனமகிழ்ந்து. க௭,
 சிரமநீதி. கசச.
 சிலைத்து - முழங்கி. ௫௫, கச௫,
 சிவபாக்கியம் - சிவபுண்ணியம். எசு.
 சிவபுராணம். க௦௦. (“நமச்சிவாய
 வாழ்க.”)
 சிவபெருமானுடைய வீரப்புகழ். ௨௦௦.
 சிவமுனி - தருமியினத்தந்தை. ச௨.
 சிவலோகம். க௭௭.
 சிவனடியார்டோலம். அ௭.
 சிற்பதூல். க௭.
 சிறப்புப்பகேசி-ஞானபூங்கோதை. ச௫.
 சிறற்பலம் - பொன்னுலமேய்ந்தது.
 க௦௬.
 சிறுமையிற்றெள்ளியிர் - திருவேடகத்
 தில் திருஞானசம்பந்தர்பூசுத்த சிவ
 லிங்கப்பெருமான். க௩௬.
 சிறைக்கூடம். க௦அ.
 சிறையறை. கசச.
 சின்னம் - துண்டம். கக௧.
 சீகாழி, (க௨) பெயரையுடையதென்
 பது. க௨௨.
 சுத்தசாளரசங்கீதம். [சுத்தம் - இயல்
 பானநடை; சாளரம்=சாலகம், சா
 யாலகம்; இது வேறோரிதாகத்தின்
 நடையைத்தழுவி இனிமையை
 உண்டாக்கும் இசை. [கக௧, கசச.
 சுந்தரசாமந்தன். கச௦.
 சுந்தரத்தானம் - சுந்தரசேஷத்திரம். அ.
 சுந்தரநடனம் - சொக்கத்தாண்டவம். ச.
 சுந்தரமாறன். ௨௬, க௩௦, க௫௧.
 சுரவி - பசு. க௫.
 சுருட்டுகொண்டது. க௨௬; “சுருட்
 கொண்டவைநுண்டுகளாக” (பெ
 ரிய. திருஞா. எக௨.)
 சூத்திரஞ்ஞாமணி. கஅ௨.
 சூதமாகதர். அ௨.
 சூலீ. அசு, கக௨.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

செட்டிகள். ௨௧௬.
செடி. ௧௯௧.
செண்டின்றும்கொம்பு. ௯௦.
செண்டி. ௨௧௫.
செண்டிவெளி. ௮௬.
செத்தி. ௧௩௪.
செத்திலாப்பத்து. ௭௫.
செத்தமிழ்மந்திரவேடு. ௧௩௬, ௧௩௭.
செபவடம். ௧௧௭.
செம்பொனலயம். ௭௧.
செம்மலேறு. ௨௪.
செய் - செய்தல். ௨௭.
செய்பு - செய்து. ௯௦.
செய்யுள் - உரை. ௪௯.
செருவார்கணக்கர். ௯௫.
செற்றாய்க்கொற்றாள். ௯௮.
சென்னிப்பத்து. ௭௪.
சேடனார் - திருவேடகம். ௧௩௮.
சேதிபர்கோமான். ௧௪௫.
சேதிபர்கோன். ௧௪௦.
சேரசோழபாண்டியரென்னுமுறை. ௧௫௮.
சேலைத்தலையிலேமுடிதல் (ஞாபகக் குறிப்பு.) ௧௯௯.
சேலைநெருதல். (ஸன்மானம்.) ௧௪௨.
சேனைகள். ௧௪௩. [௧௪௪.
சேனையைக்காட்டுதல். ௧௪௩.
சேனையோட்டிசாமந்தர். ௨௧௧.
சேனைவீரர். ௧௮௦.
சைவசித்தாந்தம். ௧௩௨.
சோக்கு - பேரழகு. ௧௭; “மொக்கணி யதனின் முழுத்தழன் மேனி, சொக்க தாகக் காட்டிய தொன்மையு” (திருவா. கீர்த்தி. ௩௩. ௩௪.)
சோலைமலை. ௧௨௧.
சோலையும் சுருட்டுகாண்டது. ௧௨௬.
ஞானக்கண்ணாற்காண்டல். ௫௨.
ஞானசம்பந்தர். ௨௧௮.
ஞானப்புதல்வர் - மாணக்கர். ௭௪.
ஞானப்பூங்கோதை. ௪௫.
ஞானவேந்தர். (திருஞா.) ௧௩௬.
நக்கரம்=தஸ்கரம். ௩௭.
நசுதானம். ௧௭௪.
நடாதகை. ௨௨.
நடி. ௧௧௬.

தடினி - ஆறு. ௯௦, ௧௧௯, ௧௩௮.
தண்டஞ்செய்து. ௯௫.
தண்டம். ௯௫, ௧௪௨.
தண்டலைமலை - சோலைமலை. ௧௨௧.
தண்டி - அலைத்து. ௧௫௭.
தண்டி - பிரம்பு. ௧௨௧.
தண்டிவன. ௮௩.
தண்ணீர்ப்பந்தர். ௧௧௭.
தத்தனென்னும் பாண்டியன். ௧௧௮, ௧௨௦.
தந்திரம் - நூல். ௨௨.
தந்தையன். ௧௭௯.
தபத்யர். ௧௬௬.
தம்பம் - பற்றுக்கோடு. ௩௪, ௧௪௧.
தமிழ் - தமிழ்நூல்கள், தமிழ்ப்பாடல்கள். ௪௦, ௪௬, ௧௦௦.
தமிழ்க்கணக்கர். ௯௭.
தமிழ்க்கள்-தமிழ்ச்செய்யுட்கள். ௪௮.
தமிழ்க்குறல்லமுருகன். ௧௪௦.
தமிழ்க்கொத்து. ௪, ௪௦, ௪௭.
தமிழ்ச்சூத்திரம். ௪௮.
தமிழ்த்தண்டலம். ௧௬௧.
தமிழ்நதி - வையை. ௯.
தமிழ்ப்பூமி தென்பாலென்பது. ௪௭.
தமிழ்ப்பொழிப்பு. ௭.
தமிழ்வாணர் - தமிழ்ப்புலவர். ௨௦௪.
தமிழாய்ந்த. ௪.
தமிழிலக்கணம் ஐந்து. ௪௦.
தரம். ௧௫௭.
தராசம் - மாணிக்கத்தின் ஒருவகைக் குற்றம். ௯௨.
தரும ஆச்சிரமம்-தவஞ்செய்யுமிடம். ௯௬.
தரும ஆசனம். ௧௫௦.
தருமமன்று. ௧௪௬.
தருமமுப்பத்திரண்டு. ௧௪௨.
தருமருபத்திருவினையாடல். ௨௨௬.
தருமி - ஓர் ஆதிசைவன். ௪௨.
தலைக்கீடு - தலைச்சாத்து. ௮௩.
தள்ளி - அங்கேகிரியாமல். ௨௦௪.
தளம்புறஞ்சு. ௧௩௭.
தனக்கட்டு. ௨௧௭.
தனபாலசெட்டி. ௧௪௮.
தனிசு - கடன். ௭௮.
நாகம். ௨௮.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

தாங்குதல்-தாமதித்தல், பொறுத்தல்.

சசு, ௫௮.

தாடி. க௨௧.

தாணு - கட்டை, சிவபெருமான். அடு.

தானா ஐந்து. கசச.

தாளமிசைக் கொடிக்கட்டியது. க௦௬.

தானங்கள் எட்டு. (இசையிலக்கணம்.)

௨௦௫.

தானம்தவம். க௫௮.

தானவிசேடம் - தலவிசேடம். ககூ.

தானவைபவம்-தலவிசேடம். அ, க௧௩.

தானை ஆண்டு. கஅக.

தீட்டிவிடம்-ஒருவகைப்பாம்பு (மணி

மேகலைப்புத்தகத்தின், அடு, அசு-ம்

பக்கங்களைப்பார்க்க.) க௧௮.

திதம் - நிலை. ச, சு௨.

திருக்கோத்தம்பி. எடு.

திருக்கோவையார். க௦௦.

திருச்சதகம். எடு.

திருச்சிற்றம்பலம். ௨.

திருச்சின்னமூதல். அ௩.

திருச்சுண்ணம். எடு.

திருத்தெள்ளேணம். எடு.

திருத்தோணைக்கம். எடு.

திருநீற்றின்பெருமை. க௩௫.

திருநோக்காலுபதேசித்தல். சு, ச௭,

சஅ, ௫௬, எ௩, க௩௦.

திருப்பரங்குன்றத்திற் பூசித்தோர்.

க௧௦.

திருப்பள்ளியெழுச்சி. எசு.

திருப்புலம்பல். எடு.

திருப்பூவல்லி. எடு.

திருப்பெருந்துறையின்பெருமை. எ௨,

எசு.

திருமணம் பங்குளிமாதத்தில் உத்தர

கஷத்திரத்தில் நடந்ததென்பது.

௨௫.

திருமுகம். எ.

திருமுடங்கல். க௭௩.

திருமுடிச்சாத்து. சச,

திருமுறையிற்கயிறுசாத்தல். க௩௩.

திருமுன் - சந்நிதி. ச௨, எ௧, ௧௨,

கச௨.

திருமேனிக்கிடு - கவசம். ௯௦.

திருவம்பலம். ௨௮.

திருவம்மாணை. எடு.

திருவாதலூர்ப்பெருமை. சுஅ.

திருவாதலூரிற்சிலம்பொலிகாட்டியது.

அக.

திருவாலவாய் - ஸ்ரீசோமசுந்தரக்கட

வுள் திருக்கோயில்; "செய்யவார்

சடையார் மன்னுந் திருவால வா

யுட்புகார்" (பெரிய. திருஞா.

எ௩௭)

திருவாலவாய்த்துதி. ௩.

திருவினையாடல்ஊர் அறுபத்துநான்கு,

க, கூ, க௩, ககூ.

திருவினையாடல்கள் யுகமொவ்வொன்

றற்குப் பதினாறுபதினாறு விழுக்கா

டாக நடந்தனவென்பது. க௩.

திருவினையாடல்களை முதலிற்சொன்

னவர்கள் வியாதர், வான்மீகி, எச்

சரென்பது. கஅ, ௨௨௬.

திருவினையாடற்பாணு. க௩.

திருவினா - இலக்குமி. க௦௩.

திருவுந்தியார். எடு.

திருவுளத்தடைத்து. ௩௦° க௧௧.

திருவுளத்தில் அடைத்தபடி. கூ.

திருவெம்பாவை. எடு.

திருவேசறவு. கச.

திருவேடகத்திலவழிபட்டோர். க௩௧.

திருவேடகத்தின் தென்பால் பாண்டி

யன்படைவீடு செய்வத்து இருந்

தானென்பது. க௩௧.

திருவேடகர். க௩௧.

தில்லைப்பொன்னம்பலம். ௨௭.

தில்லைமாளிகைமடம். ௫.

தில்லைநம்பி - பெரும்பற்றப்புலியூர்

ம்பி. ௨௨௮.

தில்லையம்பலம். க௦௦.

தின்மை - தீமை. அக, க௧௫.

தீயகளுக்கள். க௩௩.

தீர்வை - பிராயச்சித்தம். க௭௭.

தீனம் - வறுமை. க௧௫.

துணையுலகு. ௨௨.

தும்பு. க௦௧.

தும்பைமாரை. க௫௫, க௫௬.

தும்பையிபக்கடவுள்-ஐராவதம். ககூ.

தும்மினார் சிவாய என்றல். க௭௯.

துய்யவை - கழுக்கள். க௩௫.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

துருவாசர். ௨௦.
துறை - திருப்பெருந்துறை. அக.
துங்ககில்லாமல் - தாமதியாமல். கூ௦.
துய்மைமேவிய வாய்மையான். சஅ.
துயகுத்திரர். ௧௦௦.
தேய்வக்கம்மியர். ௧௬.
தெய்வப்பலகை. ௪௦.
தெய்வவகத்தியர். ௫.
தெற்றிய. ௧௭.
தென்னவன் பிரமராயன். ௭௫.
தென்னன்முறை செய்வோர். ௧௮.
தேவதானம் நல்கு. ௧௭௫.
தோடர் - நட்பு. ௪௦
தொந்திகொள்தந்தி. ௭௨.
தொந்திவிநாயகர். ௫௩, ௬௭.
தொல்லையாலயம். ௪௬.
தொழில் ஐந்து. ௨௦௫.
தொள்ளாயிரத்துத் தொண்ணூற்றொ
ன்பதின்மர். ௭௫.
தேரீதகம் - குறிப்பு, துன்பம். ௩௭.
தோராவல்லி. ௧௪.
தோனா. அச, துசு, ௧௧௬.
தோலாக்கை. ௧௧௮.
நகர்சோதித்தல். ௧௦௮.
நகுலம். ௨௧௭.
நஞ்சத்தமுனி - விடவாறு. ௧௧௯.
நஞ்சுண்டான் - சிவபெருமான், ஒரு
வகைச்சாதி. ௧௫.
நந்திதேவரே குண்டோதரராசி வந்த
னரென்பது. ௨௫.
நம்பி. அக, ௧௬௬.
நம்முளோர் - நம்மவர். அ௭.
நரசிங்கக்கணை. ௬௬.
நரந்தும். ௬.
நரி உறுமிச் சள்ளிடல். ௧௨.
நரிபாது-நரித்தன்மையில்லாமல். அக.
நல்லது, உடன்பாட்டுக்குறிப்பு. ௧௨௮.
நல்லாள். ௧௬.
நலந்து. ௨௦௬.
நவகதி. அ௫.
நவமணிகளின் றோற்றம். ௬௨.
நழுவக்கடலோம். ௧௧.
நன்பு - நன்மை. அ, ச௩, ௪௬, ௭௪,
௧௦௧, ௧௪௭.
நன்புளோர் - சங்கப்புலவர். ௪௩. ௧

நன்னியித்தங்கள். ௧௨௪.
நன்னெறிமுறை செய்வோர். ௭௯.
நாகமாபுரம் - மதுரை. ௧௧௬.
நாகராயர். ௬.
நாசிகாபரணம். ௧௧௫.
நாசிமுகி. ௧௨௧.
நாமஞ்சாத்தி. ௭௪.
நாயனார் - தலைவர். ௭௮, ௮௩, ௧௧௬.
நாயனார். ௧௦௦, ௧௧௪, ௧௧௬, ௨௦௯.
நாயிறு. ௧௭௫, ௧௭௭.
நாரா. ௨௨௩.
நாவலர் - சங்கப்புலவர். ௪௮.
நாவுக்கரசு. ௧௨௨.
நாளில் - காலக்கிரமத்தில். ௩௦, ௩௫.
நாளும் - தினந்தோறும். ௧௧௮.
நாற்பத்தெண்ணிராவரதுதி. ௫.
நான்குமாடம். ௩௫.
நான்மறையோகியநான்வாழுதி. ௧௩௮.
நான்மாடக்கூடல். ௧௬.
நானிலவளம். ௧௦.
நிகரொவ்வாத. ௪௭.
நியாளம் - பறைவிசேடம். ௧௪௨.
நிறைந்த - மகிழ்ந்த. ௧௩௨.
நிறைந்து - மகிழ்ந்து. ௨௭, ௪௧.
நிறைவு - மகிழ்ச்சி. ௧௯, ௧௧௭.
நின்றல் - நிற்கல். ௧௦௫.
நீக்கில் நோக்கடியார். ௮௨.
நீத்து - வெறுத்து. ௩௮.
நீராவிவாவி. ௩௦.
நீலத்தினிலக்கணம். ௬௩.
நீவி - கிழி. ௪௩, ௧௪௭.
நீற்றுக்கோயில் - விபூகிப்பை. ௧௨௮.
நீற்றுமுண்டி. ௩௭.
நூற்கருத்து. ௪௭.
நெஞ்சறைபறை. ௧௧௪.
நெட்டோலைகட்டிவிடல். ௧௫.
நெடியகட்டோலை. ௭௬.
நெடுமுகப்பன்றி. ௨௦௮. [௬௬
நெய்ப்பிலி - மாணிக்கத்தின் குற்றம்.
நெய்யாட்டு. ௩௬.
நெருப்பில் ஏடிட்டது வடமேழக்கோ
நெறி - குலம். ௨௬. [௩௩, ௧௩௬.
நெறுக்கென. ௮௩.
நென்முதற்றானியம். ௧௧௦, ௧௧௪.
நெரொவ்வா. ௧௭௫, ௨௧௮.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

- நோச்சிமாலை. கடுகு.
 நோக்கு - செய். ககக.
 நோக்குவித்தை. கஅ௦.
 பகுதி - பகுப்பு. கக௯. [கஎஅ].
 பகைவாரசெய்யும் தொடுஞ்செயல்.
 பச்சைத்தேவி - மாகதவல்லி. உஅ.
 பச்சையின் இலக்கணம். கக.
 பச்சையின் குற்றம். கச.
 பசும்பை. க௯.
 பஞ்சகல்யாணன். அஅ.
 பஞ்சதானா. அடு.
 பஞ்சாக்கரப்பெருமை. ககடு.
 பட்டங்கட்டுதல். கசக.
 பட்டிணை. க௦௩.
 பட்டவர்த்தனக்குதிரைகள். அஅ.
 பட்டினம்-காவிரிப்பூம்பட்டினம்.கஉ,
 படர். க௦௯. [உகச].
 பழம். கக௧, கஅஅ.
 படுவழி. ககஉ.
 படைகளாளத்தக்க. கசக.
 படைச்சாத்து - சேனைத்திரள். கசக.
 படையாண்டதில்லை. கசஉ.
 படையாள் - சேனையைச்சேர். கசக.
 படையாள்வேம். கச௦.
 படையாளுதற்கு. கசஅ.
 படைவீடு. ககக, கஎஉ.
 பண்டாரம். ககக.
 பண்ணறையடிமை. ககக.
 பனாமணி. கஉ.
 பணிக்கன். கசச.
 பணிமாற. கஉச.
 பணிவிடை. கக௯.
 பணியம். கடு௦.
 பத்திரத்தோடொள்வாள். ககக.
 பத்திரம் - ஓராபுதம், ஓலை. ககக,
 பத்திரன். கஅக. [ககச, கக௯].
 பத்தினம் - பிரதக்ஷினம். கக௯.
 பதங்கம் - விட்டில். உகக.
 பதஞ்சலிக்காடியது. ச, உச.
 பதிகமுதலிணைப்பு. எ.
 பதியின்வைபம். எச.
 பதுமராகம். கஉ.
 பந்து - வந்து. க௯.
 பயம் - அச்சம், நீர். கச.
 பரதச்சவுதம் - பரதநூல். அச.
 பரதேசம்போதல். க௦உ.
 பரமஞானசிவன். இ.
 பரமஞானம் - சிவஞானம். இ, கச.
 பரமுனிவார். உஎ.
 பரவசம். க௦.
 பரிகரம் - சேனை. கசக, கசக, கசச.
 பரிகலசேடமுண்ணல். கஅக.
 பரிசுத்தால்மகளிர்கூல்கொள்ளல். இஅ.
 பரிசனதோஷம். ககக.
 பரிசனம் - சேனை, ஸ்பரிசம், ககக.
 பரிச்செட்டி. அஎ.
 பரித்துறையாளர். எ௦, க௦.
 பரிதாபவெப்பம் - மிக்கவெப்பம். உக.
 பரிநீதி. அஎ.
 பரிபவப்படுத்தல். ககக.
 பரிமாற்றம். க௦.
 பரிமாற்று. கக.
 பரியிடுதல். க௦௦.
 பரிவட்டங்கொடுத்தல். கசக.
 பரிவத்தனம். அச.
 பரிவத்திப்ப. அச.
 பவள இலக்கணம். ககக.
 பவளக்குற்றம். கக.
 பறிதலைக்கையர். கக௦. [யது. எ.
 பன்றிக்குட்டிகளை வன்னியர்களாக்கி
 பன்றி. உ௦அ].
 பனுவல் - நூல், பாடல். க, க௩அ.
 பனையோலையைக் கட்டிவிடுத்தல். கடு,
 எச, உகச.
 பாக்கியம் - புண்ணியம் எச, எச,
 கடுஅ.
 பாகவதப்பிரமசாரி - வைணவப் பிரம
 பாகரம். எடு, கசச. [சாரி. க௦க.
 பாடித்த - பேசிய. ககக.
 பாடைக்குத்தப்பேம். (பாடைக்குத்தப்
 புவராத கண்டனென்பது, சிலா
 சாதனம்) க௩ச.
 பாடைகூறல். ககடு.
 பாண்டிநாட்டின்பெருமை. க.
 பாண்டிநாட்டுத்துதி. க.
 பாண்டிநாடு சிவலோகமென்பது. க௩.
 பாண்டியன் கைகுறைத்தது. உ௦உ.
 பாணச்சாதிக்கோலம். கக௦.
 பாணச்சாதுவழக்கம். உ௦உ.
 பாணர்மாலையர் - பாணர்மகளிர். ககஉ

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

பாதுகாத்தற்குரியோர். கக௩.
பாம்பின்தன்மை. ககஅ.
பாம்பின்விடைவத்தியர். உக௭.
பாயுடைக்கையர். கஉ௭. [ககஉ.
பார்வையாற்குல்கொள்ளுதல். அச,
பாவறிஞானப்பலகை. ச௦.
பாவறிமண்டபம் - சங்கமண்டபம்.
பாழி - குகை. கஉ௩, க௩௦. [சக.
பாணசெறி நிறைகரகம். உகி.
பிட்டுதிர். கக௩.
பிட்டுவாணிச்சியிடம். ககி.
பிடித்தபத்து. க௦.
பிரம்படிக்காரர். அ௦.
பிரம்பு. கஉ௩.
பிரமகத்தி. க௭௪.
பிரமகற்பம். க௭௧.
பிரமசாயை. க௭௪.
பிரமராக்கதம். க௭௦.
பிரமாணம். க௭௭, க௭௧.
பிரமாணி. எ௦. [கக௧.
பிரமாமுதல் பிபிலிகாபரியந்தம்.
பிரார்த்தனைப்பத்து. எகி.
பீலியாலடித்துப்பார்த்தல். கஉ௧.
புக்கில். க௦௧, க௭௭.
புங்கவம் - இடபம். உ௦௦.
புட்கலாவருத்தம். நகி.
புடைப்ப - தடிப்ப. ககஉ.
புடைப்பு. கக௧.
புணர்ச்சிப்பத்து. எகி.
புணை. க௭௪.
புதல்வர் - மாணக்கர். எகி, க௭௪.
புயங்காட்டம். க௦கி. "அழகனீ புயங்
கனீ" (திருஞா. தே.) "புயங்கனே
மயங்குகின்றேன்" - (திருவா. திரு
ச்சத. அஉ.) "புயங்கப்பெருமான்".
(சுறையாத்திரைப்பத்து, க - க௦.)
புயல் - நீர். நகி.
புரிப்பித்து. உ.
புரிவலித்தல். க௦௧.
புருடராகம். ச௪.
புலவர் கோலம். ச௪.
புழுவைப்பிரமணம் பிரமணப்புழுவு
மாகச்செய்யவல்லவர். உ௧௦.
புள்ளி. க௭௪.
புளிமாறு. கக௧.

புறத்தினையொழுக்கம். க௭அ.
புறவமாநகர் - சீகாழி. க௩௪.
பூதிசாதனம். கஅ௧.
பூவாசகேசி. சகி.
பூழி. க௩.
பெட்டகம் - பெட்டி. எ௦.
பெத்தம். க௦௧. [க௭௪, உஉ௧.
பெரியகோயில். ந௭, ந௧, எ௧, க௧,
பெரியபட்டினம். கஉ.
பெரும்பற்றப்புவியூர்நம்பி - இந்நூலா
சிரியர்பெயர். உஉஅ.
பெருமக்கள் - பெரியோர். கஉ, க௧௧.
பேசிவந்து. கஉஅ.
பையோலை. எ௧.
பொக்கணச்சித்தன். ந௭.
பொத்திய - மறைத்த. க௭௭.
பொய்ம்மை - பொருமை. உ௦௦.
பொய்யா விநாயகர். உஉ௭.
பொய்யிலா ஞானயாணை. கஉ௩.
பொரியுமலரும சிந்தல். கஉ௪, க௭௭.
பொரிவு - மாணிக்கக்குற்றத்துள் ஒன்
று. கஉ.
பொருந்தால் - அகப்பொரு ளிலக்க
ணதால். ச௧.
பொருளறை. க௭அ.
பொலாமணி. க௦.
பொற்கிழி. க௭௭.
பொற்கோயில். ச௭, எ௧, எ௭, க௦௦,
க௦௧, க௭௧, க௭௩, உஉகி.
பொற்பு. க.
பொன்மதில். கஉ௪.
பொன்முழம்மணிமன்று. எஅ.
பொன்னம்பலம். உ.
பொன்னையாள். க௭கி.
பொன்னிநாடு. க௭கி. [க௭அ.
பொன்னெயிற் கோயில். க௦௪, க௭கி.
போகம் - வினைவு. கஅஉ.
போதா - போய். க௧.
போதுமோ. க௧.
மகாபாதகம் தீரும்வழி. க௭௩.
மங்கையர்க்கரசு. கஉஉ.
மஞ்சத்தலம். க௭௩. "மஞ்சகோடி
திகழ" (பார. வாரண. க௭.)
மடைமுதுதூல்-பாக்காஸ்திரம். உஅ.
மணப்பொருத்தம்பத்து. உஉ.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

மணி - வலையின் ஓரத்திற்கட்டிய உருண்டைகள். ௧௫.

மத்தகக்குழிவு - மாணிக்கக் குற்றத்துள் ஒன்று. ௩௨.

மதிட்படை. ௧௧.

மதிநெறி - சந்திரகுலம். ௨௬.

மதிலொடுவடவாயிலைமுரித்து. ௬௦.

மதுரை. ௬, ௧௨௦.

மதுரைசிவலோகமானது. ௧௩, ௩௪.

மதுரைத்திருச்சிற்றம்பலத்தைப் பொன்னால் வேய்ந்தது. ௧௦௬.

மதுரைத்திருச்சிற்றம்பலம். ௪.

மதுரைத்துதி. ௩.

மதுரைமண்டலம். ௧௪௬, ௧௫௪.

மதுரைமாதேவி. ௪. [௧௨௦.

மதுரையென்னும் பெயர்க்காரணம்.

மந்திரத்தால் நோக்குதல். ௭௩.

மந்திரவாதம். ௬௫, ௧௧௮.

மந்திரியாலே அரசன் எல்லாவற்றையு முணர்தல். ௭௦.

மந்தரை - குதிரைப்பந்தி. ௧௩.

மயன்னால். ௧௮௯.

மயிர்சிலும்ப. ௭௩. [ம். ௧௦௯.

மரணகாலத்தில் துரும்பும்வச்சிரமாமரித்தமனம். ௭௪.

மருதேனீறி. ௧௧௨.

மருந்து - பச்சிலை. ௧௧௬.

மலயத்துவசன் இமவானவதாரமென்னும் குறிப்பு. ௭௧.

மலரணைத்துயிலல். ௨௨, ௫௨.

மலைக்கொடிமன்னன் - மலயத்துவசமறைநாதம். ௧௦௬. [ன். ௨௩.

மன்றசோகம். ௬௫.

மன்றற்பேதை-கல்யாணசுந்தரி. ௫௬.

மன்றமுடி. ௧௮௯.

மன்றுளாடினோன்றியவெனச் சூளுறுமன்றறு. ௫௬, ௭௩. [தல். ௩௮.

மன்னர் பெருமாள். ௧௧௦.

மனம் குன்றல். ௧௦௧.

மனம் நிறைதல். ௧௩௨, ௧௭௭. [௩௬.

மனோகரம் - அமுகு, மகிழ்ச்சி. ௩௧.

மாசிலக்கற்பு - அறக்கற்பு. ௩௧.

மாசிலாசிரியர் - சங்கப்புலவர். ௪௨.

மாட்டாது - வலியில்லாமல். ௧௫௫.

மாணக்கராதற்குரியமையிலோர். ௪௮.

மாணக்கராதற்குரியோர். ௪௮.

மாணக்கரைப்புதல்வொன்றல் ௧௧௪.

மாணிக்கத்தாட்கவரி. ௧௦௬. [௧௭௭.

மாணிக்கத்தின் இலக்கணம். ௬௨.

மாணிக்கத்தின் குணங்கள். ௬௨.

மாணிக்கத்தின் குற்றம்பதினறு. ௬௩.

மாத்திரைக்கோல். ௩௬, ௧௬௫.

மாத்திரையொன்பது. ௨௦௫.

மாமி. ௩௨, ௧௦௨.

மாராட்டக்குதிரை. ௭௭.

மாறனென்னும்பெயர்க்காரணம். ௧௯.

மானபுரம் - மானமங்கலமென்னுமார்.

௮௦.

மானமங்கலத்தார் - திருவாதவூரருடைய குடிப்பெயர். ௬௯.

மாணி - மங்கையர்க்கரசியார். ௧௨௨, ௧௨௩, ௧௨௪.

மானிடராலாடுங்கூத்து. ௧௦௬.

மானிமாதன். ௧௬௧.

மீஞ்ச. ௧௬௧, ௧௬௧.

மிடித்தனம் - வறுமையுற்றோம். ௫௫.

மிண்டர்கள். ௧௨௯.

மிண்டு. ௨௪, ௧௧௫.

மிழலைநாட்டு வேளாளர் பெருமை. ௮௧.

மீன்கள். ௨௨௩.

முகமுகம்பார்த்து. ௨௦௫.

முகுத்தம் - முகார்த்தம். ௨௩, ௨௪.

முச்சங்கத்தமிழ். ௪.

முச்சந்தி - முக்காலம். ௧௪௫.

முட்டி. ௧௨௬.

முட்டு - பண்டவிசேடங்கள். ௧௧௪.

முட்டுச்சஞ்சலம். ௧௨௫.

முட்டுப்பட்டினி. ௧௩௦, ௧௩௭.

முடிச்சாத்து - தலைக்கீடு, ௫௭, ௧௫௦.

முடிச்சற்று - தலைக்கீடு. ௧௧௬.

முடிபுனைமண்டபம். ௧௮௫.

முண்டம். ௧௬௧.

முண்டி - மொட்டைத்தலையையுடையது; இஃது இடுகுறிப்பெயராகவும் வழங்கும். ௩௭.

முண்டித்தவர். ௬௭.

முத்தமிழ்க்கொத்து. ௪௦, ௪௭.

முத்தமிழ்வாணர். ௧௨௪.

முத்தமுண்ணல். ௧௬௬.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

முத்திரை - அடையாளம், ஆபரணப் பொது. ௩௬.
முத்தின் இலக்கணம். ௬௩.
முத்தின் குற்றம்பத்து. ௬௩.
முத்தெயில் - முதியமதில். ௨௧௭.
முதுமைக்குறிப்பு. ௧௦௨.
முந்நூறுமறையவர். ௭௨.
மும்மணி. ௬௪.
மும்முடிமன்னர். ௧௫௬.
மும்முறைவாது. ௧௩௪.
முரிவாய் - கன்னவாயில். ௧௬௬.
முருகவேள் சங்கத்திருந்தது. ௬.
முருட்டுக்கையர். ௧௩௩.
முல்லை - கற்பு. ௫௭.
முல்லைத்தேவி. ௭.
முல்லைமலை. ௨௦௨.
முல்லைவல்லி. ௧௫௫.
முள்ள - மகிழ்; வடமொழி. ௧௨.
முறைசெய்வோர் - ஏவல்செய்வோர். ௭௮; ௭௯, ௯௩, ௧௮, ௧௭௪, ௧௯௦, ௧௯௪, ௧௭௩. [௧௯௪.
முறையோர். ௧௦௬.
முப்புவருணனை. ௧௦௨.
மூர்த்திகாநாயனார். ௧௮௩.
மூலபலம். ௧௬௬.
மூன்றுமுலை இருமைஒருபெண். ௧௩.
மூளை கையிலுமுண்டென்பது. ௧௮௪.
மெத்தல் - கிரம்பல். ௧௫, ௮௭.
மெத்தனவு. ௭௭.
மெத்தென். ௨௧௭. [௧௭௫.
மெய் - அறிவு, மனம். ௯௭, ௧௩௫,
மெய்க்காட்டு. ௧௪௧, ௧௪௨, ௧௪௩.
மெய்முழுதும் பூதியணிதல். ௧௬௩.
மெழுகுசாத்தல். ௧௬௫.
மென்புலவர். ௧௮௬.
மேகநாதன். ௧௪.
மேகமன்னவர் நால்வர். ௭, ௩௫,
௧௬௨, ௧௬௪.
மேருவடிவம் இரண்டு. ௨௧௫.
மேருவிற் றயலும் செண்டும் பொறித்
தது. ௨௧௫.
மேலெழி. ௮௬, ௧௬௬.
மைத்துனி - அம்மான்மகள். ௨௧௭.
மோஞ்சக்கையர் - சமணர். ௧௫.

மொட்டைச்சிறம். ௧௧௦.
மொழி - கணு, சொல். ௬.
யந்திரங்கள், மந்திரங்கள். ௧௨௭, ௧௬௬.
யாய் - தாய். ௩௨.
யானைமலையில் நரசிங்கமீருத்தல். ௬௮.
யுத்தகளம். ௧௫௬.
யுத்தத்திற்குரியவாத்தியங்கள். ௧௪௨.
யுத்தபரிபாலை. ௧௧௬.
யோகப்பட்டம். ௩௬.
வகைத்துறையாளர். ௧௨.
வஞ்சனை செய்யலாகாது. ௬௩.
வஞ்சிமாலையிலைதல். ௧௫௪.
வட்டப்பாறை - சந்தனக்கல். ௧௮௪.
வட்டப்பிட்டு. ௧௬.
வடவையம்பரி. ௮௬.
வடிம்பலம்பரின்றான் அல்லது வேலை
வடிம்பலம்பரின்றான். ௫௨.
வடிவணங்கு. ௩௪.
வடிவமங்கை. ௨௨, ௧௧௦.
வடிவுறுதிருக்கத்து - சொக்கத்தான்
வடு. ௧௪௪. [டவம். ௧௦௬.
வடுகவேந்தன். ௧௮௪.
வணிகக்கோலம். ௧௫௦.
வணிகருரியர். ௧௫௦.
வணிகன்முல்லைத்தேவி. ௭.
வயிரேரியம். ௬௪.
வரகுணபாண்டியர். ௧௭௩.
வரகுணபாண்டியருடையபத்தி. ௧௭௪.
வரகுணபாண்டியருடைய மைந்தன்.
௧௭௮, ௧௭௯, ௧௮௧.
வார். ௧௨.
வரிசைத்தாசு. ௧௦, ௯௧.
வரிசைமாதர். ௧௧. (பதிர்-௧௮, ௨௭௦.)
வல்லபம். ௩௭.
வலப்பொற்சேவடிக்கத்து. ௧௦௬.
வலாகுரணஇந்திரன்கொன்றது. ௬௨.
வலியான் - கரிக்குருவி. ௨௧௨.
வலைக்கண். ௧௬.
வலைபின்னல். ௫௪.
வலைவாணர் - வலையர். ௫௪.
வழக்குவிடுவித்தல். ௪௧.
வழுத்தித்துதிக்கும் - சொல்லித்துதி
க்கும். ௩௬.
வனைச்செட்டியின்கோலம். ௫௭.
வனைத்தல் - தடுத்தல். ௭௯.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

வளைத்துவாங்கல். எக, ௮௦.
 வளைத்து வைத்தல். ௮௦, ௯௪.
 வளைப்பு - தடை. ௮௦.
 வளைப்போம் - தடுப்போம். ௮௮.
 வளையென்னும் ஆயுதம். ௧௯௩.
 வறுவியோர். ௧௯௯.
 வன்புலவர். ௧௮௬.
 வன்னியத்தலைவர். ௨௧௧.
 வாடிச்சுவாமிமடம். ௧௨௫, ௧௨௬.
 வாங்கி - கழற்றி. ௧௬.
 வாங்குகயிறு. ௫௪.
 வாசிகாட்டி. ௧௬௩.
 வாசியாக. ௮௫.
 வாத்தியவிசேடங்கள். ௧௪௨.
 வாதை - துன்பம். ௧௮௨.
 வாதையம்புரம் - திருவாதவூர். ௮௧.
 வாரடாசிறுவ. ௧௩௨. ("வாரடாவுன
 க்கு" பார. வேத்திர. ௧௨.)
 வாரம் - கிழமை. ௧௮.
 வாரம்பட்டு. ௨௦௩.
 வாலவாய் - மதுரையின்பெயர்; ௧௭௨.
 "வைகை சூழ்மது ராபு ரித்திரு வால
 வாயை வணங்கியே" (தக்க. ௧௭௦.)
 வாழ்த்தி - மகிழ்வித்து. ௩௨.
 வாழ்ந்தனன் - மகிழ்ந்தனன். ௪௫.
 வாழ்ந்து மகிழ்ந்து. ௧௭, ௧௮, ௩௫.
 வாழாப்பத்து. ௭௫.
 வான்மீகி. ௧௮, ௨௨௬.
 விசயமண்டபம். ௨௬.
 விசயமாமகுடவல்லி. ௨௪.
 விட்ட - தங்கின. ௧௬௪.
 விட்டல் - விடல். ௧௨௦.
 விடத்தரங்காய். ௧௯௧.
 விடப்பாகம். ௧௨௧.
 விடுத்தல் - தங்குதல். ௧௯௦.
 விடுதலம் - சிலாமுற்றம். ௪௨.
 விடைக்குறி. ௬.
 விடைக்குறியம்பு. ௭.
 விண்ணொத் தார்மணி ஆர்ப்ப. ௮௩.
 வித்து - காரணம். ௧௨.
 வித்துநெற்பிட்டு. ௧௬.
 விதானித்து. ௨௫.
 விதிர்விதிர்ந்தான். ௧௪௧.
 விந்து. ௬௨.
 விதும்ப - நடுங்கு. ௬௦.

விநாயகமுனிவர் - இந்துலாகிரியரு
 டைய ஆசிரியர். ௫.
 விமானப்பிரிசை. ௧௭௫.
 வியாதர். ௧௮, ௨௨௬.
 வியாதர், வான்மீகி, எச்சர். ௨௨௬.
 வியாழத்தோடுவழக்குவென்றது. ௧௨.
 விரலாழிக்கண். ௫௪.
 விருத்தவேதியர். ௧௩௮.
 விருது. ௧௬௮.
 வில்லிற்கட்டியமணி. ௧௬௩.
 விலங்கெனும் அணி. ௧௬௬.
 விழா - மணம். ௨௭, ௩௩.
 விழக்காடு - விழுதல். ௧௯௦.
 விளிந்து - நாணமுற்று. ௪௪.
 விளிய - அவமானப்பட. ௧௮௦, ௨௦௨,
 விளிவிலாது. ௧௩௪. [௨௨௦.
 விளிவு - அவமானம். ௧௦௫, ௧௨௧,
 ௧௩௦, ௧௩௪, ௧௭௦.
 விறகுவிற்றகோலம். ௧௯௧.
 விணக்கணில்லார். ௭௬.
 வீரமாதன். ௧௪௦, ௧௫௪, ௧௬௨.
 வீரஹத்தி. ௧௫, ௧௮.
 வெண்கவடி. ௧௯௧.
 வெண்காடர். ௫.
 வெண்பாசி - ஒருவகைமணி. ௧௮௫.
 வெண்பொரிசிந்தி. ௧௭௭.
 வெப்பு - சுரநோய். ௧௨௬.
 வெள்ளம் அடைத்தற்குப் பறையறை
 தல். ௧௪.
 வெள்ளரை - வெண்மைகிறமுடையா
 ரை. ௧௭௬.
 வெள்ளிமன்றம் - வெள்ளியம்பலம்.
 ௩, ௪, ௧௧, ௨௭. "கொன்றையஞ்
 சடைமுடி மன்றப்பொதியிலில்,
 வெள்ளியம் பலத்து நள்ளிருட்டிட
 ந்தேன்" - (சிலப்பதிக. ௪௦ - ௪௧.)
 வெள்ளியம்பலம். ௨௭.
 வேகவதியாறு. ௨௧.
 வேட்டை. ௧௬, ௧௬௨.
 வேடக்கோலம். ௧௯௧.
 வேணும். ௧௯௦, ௨௧௦.
 வேதஞ்சொல்லாண்டு வாழ்தவென்ற
 ல். ௯௬, ௧௮௩, ௨௦௨, ௨௨௬.
 வேதநாயகனார். ௬௮.
 வேதியர். ௧௪௫, ௧௪௬.

திருவிளையாடல்முதலியவற்றாலும் கேள்வியாலும் மறிந்தவைகள். 63

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

வேந்தர்வல்லி - தடாதகை. ௧௦.

சேப்பமலை. ௧௫௮.

வேலைவழிம்பலம்பரின்றான் - ஒருபா
ண்டியன். ௫௨.

வேள்வியைந்து. ௨௨௪.

வைதிகவாரணம் - திருஞானசம்பந்த

மூர்த்திராயனார்; ௪௨௨, ௨௧௧. "வ

ரவந்தனன் வைதிகவாரணமே."

(தக்க. ௧௮௨.)

வையாளிவீதி. ௭௬, ௮௪.

திருவிளையாடல்முதலியவற்றாலும்* கேள்வியாலும் அறிந்தவைகள்.

அட்டலைமண்டபம்: இப்பெய
ருள்ள மண்டபமொன்று பண்டைக்
காலத்திற் கீழைமதிலைச்சார இருந்த
தென்று தெரிகிறது; இக்காலத்து மண்
டிபூர்த் தெப்பக்குளத்தின் வாயுமுலை
யில் ௧௬ - கால்களால் ஆகியதோர்
மண்டபமாக இருக்கிறது. இதற்கு
வடக்கேயுள்ளது யானைமலை.

அமணமலை: சைனர்களிருந்தமலை.
இது மதுரைக்கு மேற்கேயுள்ளது;
இதற் சைனர்களிருந்தருகைகள் பல
காணப்படுகின்றன.

அன்னகீதழிமண்டபம்: மதுரை
யில் மேலைச் சித்திரவீதியிலுள்ளது;
இது, பூதமுண்டத்திருவிளையாடல்விழா
நடைபெறுதற்கு இடமாகவருக்கின்
றது. இதற் பல தெய்வவடிவங்கள்
உள்ளன; இதிலிருந்த குண்டோகர
வடிவம் இக்காலத்துத் திருக்கல்யா
ணமண்டபத்தில் வைக்கப்பெற்றுள்
ளது.

இந்திரேசுவரர்: இந்திரன்பெய
ரால் ஐராவதம் தாபித்துப் பூசித்த சிவ
லிங்கப்பெருமானுடைய திருநாமம்.
(திருவிளையாடல். வெள்ளையானை. ௨௭,
௩௦).

எழுகடற்றேரு: மதுரையிலுள்ள
எழுகடல்வெள்ளம் தடாகத்தின் வடக
ரையிலுள்ளது.

எழுநூற்றுமங்கலம்: ஒருர்; ஆளு
டையநாயகர், எழுநூற்றுநூற்றைக்கி
ரைகளாகச் செய்த இடமாம். இஃது
ஆளுடைபார்கோயிலுக்குத் தெற்கே
௨ - நாழிகைவழித் தூரத்திலுள்ளது.*

ஐராவதகணேசர்: ஆணையுருணிக்
கரையில் ஐராவதத்தாற்பூசிக்கப்பெற்
றவர். (திருவிளையாடல். வெள்ளையானை. ௨௭, ௩௦);
மதுரைத்திருப்பணிமாலையில், "ஆங்
கதன்பின்" என்னும் பாடலைப்பார்க்க.

ஐராவததீர்த்தம்: ஐராவதத்தால்
உண்டாக்கப்பெற்றது; யானையுருணி
யெனவும் கணபதியேந்த லெனவும்
வழங்கும்; மதுரைக்கு மேற்கேயுள்
ளது; (திருவிளையாடல். வெள்ளையானை.
௨௭, ௩௦).

ஐராவதநல்லூர்: இஃது ஐராவதம்
உண்டாக்கியலூர்; மதுரைக்குக்கிழக்
கேஉள்ளது; (திருவிளையாடல். வெள்ளையானை.
௨௭).

ஐராவதேசுவரர்: ஐராவததீர்த்தக்
கரையில் ஐராவதத்தாற்பூசிக்கப்பெ
ற்ற சிவலிங்கப்பெருமான. (திருவிளையாடல்.
வெள்ளையானை. ௨௭, ௩௦).

கஞ்சரீடபுரம். பெருங்கரையென்
னலூர்; கரிக்குருவி, பூர்வஜன்ம புண்
ணியத்தால், ஒருமரத்தின் மீதிருந்து,
தனக்குப் பறவைகளாலுண்டாகும்
துன்பத்தையும் அதனை மாற்றுதற்கு
ரிய வழியையும் கினைத்துக்கொண்டிரு
ந்த இடமாம்; [கஞ்சரீடம் - கரிக்கு
ருவி].

காஞ்சனமாலையிலே: இஃது
எழுகடற்றீர்த்தத்தின் தென்மேற்
கில் உள்ளது; மிகப் பழமையானது.
இதில் ஜலகண்டேசுவரரென்று திரு
நாமமுள்ள சிவலிங்கப்பெருமானும் அ
வரைத் தரிசித்தவண்ணமாக அமைந்த
காஞ்சனமாலையின் கிழவருமுண்டு.

* சொன்னவர்கள், மதுரை, ஸ்ரீமீத் பரமேசுவரபட்டரவர்கள் முதலியோர்.

16 திருவிளையாடல்முதலியவற்றாலும் கேள்வியாலுமறிந்தனவகள்.

காராகீரககீதகை: திருப்பாங்கு ன்றத்திலுள்ள குகைகளுள் ஒன்று; இது நக்கீரணப் பூதம் சிறைவைத்த இடமாம்.

காவண்நல்லூர்: காவணார். இது, மதுரைக்குவடக்கே ஒருகாதத்திலுள்ளது; ௭ - ஆம் திருவிளையாடல், ௧௦ - ஆம் செய்யுளைப்பார்க்க.

கீழியறுத்தல்: இஃது ஆவணித்திரு விழாவில் நாலாம்திருநாளில் நடைபெறும்; இதற்கு மேலை மாசுவீதியிலுள்ள நக்கீரர்கோயில் அல்லது சங்கத்தார்கோயிலிலிருந்து இரண்டிலக்கிரகங்கள் எழுந்தருளுவதண்டு; அவற்றைக் கபில பரணர் வடிவங்களென்று சொல்லுகின்றனர்.

தருவிநுந்ததுறை: இவ்வூர் மதுரைக்குமேற்கே ௧௦ - நாழிகைவழித்தாரத்திலிருக்கிறது; குருவித்ததுறையென இக்காலத்துவழங்கும்; பன்றிக்குட்டிகளாகவந்தோர் பழம்பிறப்பிற்றந்தலூர். [திருவிளை. பன்றிக்குட்டிக். ௨.]

தலசேகரபாண்டியன்வடிவம்: பொற்றாமனாயிற் பாண்டியன்படித்துறையில் மேல்பாற்றாணிலுள்ள வடிவம்; [தலசேகரபாண்டியனென்பவன், தனஞ்சயன் சொல்லக்கேட்டு இத்தலத்தைக்கண்டு நகராகச்செய்வித்து இதனை இராசதானியாகக்கொண்டவன். திருவிளை. திருநகரங்.]

கூடைதட்டிப்பறம்பு: இது திருப்பரங்குன்றத்திருவடக்கே பூதங்கண்டகுளத்திற்குத்தென்கிழக்கேயுள்ளது; குளத்தைவெட்டியபூதம் மண் கூடையைத்தட்டிதற்கு இடமாக இருந்தமையின், இஃது இப்பெயர்பெற்றதென்பர்.

கோந்தகை: ஒரூர்; மதுரைக்குத் தென்கிழக்கில் ௪ - நாழிகைவழித்தாரத்திலுள்ளது; கொந்தகக்குலத்தாராகிய ஒருவகையேளாளர் இதில் இருக்கின்றனர். சுந்தரசாமந்தரைக் கொந்தகக்குலத்தாரென்று ௩௦ - ஆம் திருவிளையாடல் முதலிலிவ்கின்றது.

கோச்சடை: கோச்சடிவருமரால் அந்தணர்களுக்குத் தானஞ்செய்யப்பெற்ற ஊர். (பயகரமாயேனார்.)

சங்கத்தார்களுடைய திருவுருவங்கள்: பொற்றாமனாயின் வடக்காமண்டபத்திலுள்ள துண்ப்பத்திகளிலும் ஸ்வாமிகோயிலுள் வாயுமூலையிலுள்ள ஆலயத்திலும் சங்கத்தார்களுடைய வடிவங்கள் அமைக்கப்பெற்றுள்ளன.

சங்கத்தார்கோயில்: இது சோயசுந்தரக்கடவுளுடைய திருக்கோயிலுள், பெரிய பிராகாரத்தில் வாயுமூலையிலுள்ளது. இதில்முருகக்கடவுள், அகத்தியமுனிவர், சங்கப்புலவர் நாற்பத்தெண்மர் ஆகிய இவர்களுடைய திருவுருவங்கள்முதலியனவுள்ளன.

சாய்பனத்தம்: சைனர்களுடைய எடுகள் நெருப்பில்வெந்த இடமாம்.

சுந்தரமாதன்: திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனருடைய திருவுருளால் வெப்புநீங்கி அழகெய்தியபின், கூன்பாண்டியர் இத்திருநாமம்பெற்றனர்.

செல்லூர்: குதிரைவடிவத்தைவிட்டு நரிகளென்ற இடமாம்; இது மதிச்சயமென்னுமூர்க்கு மேற்கும் மதுரைக்குவடக்குமுள்ளது.

தத்தனேரி: ௩௪ - ஆம் திருவிளையாடலிற் கூறப்பெற்றுள்ள தத்தனென்னும் பாண்டியனுண்டாக்கிய ஊரென்று தெரிகின்றது. குதிரைவடிவமொழிந்த நரிகள் தத்திச்சென்ற இடமாதலின், தத்தநாரியென்று முதலில் வழங்கியபெயர் அப்பால் இங்ஙனம் ஆயிற்றென்று சொல்லுவதுமுண்டு, இவ்வூர் செல்லூர்க்கு மேற்கேயுள்ளது.

தனஞ்சயன்வடிவம்: பொற்றாமனாயிற் பாண்டியன்படித்துறையிற் கிழக்குத்தாணிலுள்ள வடிவம்; [தனஞ்சயனென்பவன், இத்தலத்தை முதலிற்சென்று, மணலூரிலிருந்த தலசேகரபாண்டியனுக்கு இத்தலவிசேடத்தைத்தெரிவித்தவனிகன்; திருவிளை. திருநகரங். ௩.]

திருவாலவாய்நல்லூர்: இவ்வூர், சமயநல்லூர்க்கு மேற்கேயுள்ளது;

இக்காலத்தத் திருவாரல்வாரொனவழங்கப்படுகின்றது.

திருவாலவாய்த்தம்பிரானுரி : பழையகணக்குக்கள் முதலியவற்றில் ஸ்ரீசோமசுந்தரக்கடவுளுக்கு இத்திருநாமமே வழங்கப்பெற்றுவந்ததாம் ; “தம்பிராற்கேதுகுலம்” என்பதனாலு முணர்க.

திருவிதிகள் ஐந்து : க - ஆடிவீதி, உ - சித்திநாவீதி, ஈ - ஆவணிமூலவீதி, ச - மாசிவீதி, ஞ - கோட்டைவெளிவீதி. இவற்றுள், சித்திநாவீதியில் மாசித்திருவிழாவும், மாசிவீதியில் சித்திநாவீதிருவிழாவும் மதுரையில் இக்காலத்து நடைபெறுகின்றன.

தின்னுநரி : மதுரைக்குத்தெற்கே ஒருகாததூரத்திலுள்ளதோடூர்.

தோடூர்நரி : இவ்வூர் நரிகள் ஒன்றையொன்றுதொடர்ந்து சென்றஇடமாம். தத்தனெரிக்குமேற்கேயுள்ளது.

நக்கீரர்கோயில் : இது மேலை மாசிவீதியிலிருக்கின்றது ; சங்கத்தார்கோயிலெனவும் வழங்கும்.

நக்கீர்த்திருவுருவம் : இது திருப்பரங்கிரிக்கோயிலில் ஸ்ரீ முத்துக்குமாரஸ்வாமியின் பக்கத்தேயுள்ளது ; உதஸவமூர்த்தி ; திருப்பரங்குன்றத்தில் ஒவ்வொருவருடத்தும் நடக்கும் பங்குனித்திருவிழாவில் நான்காந்திருநாளில் முருகக்கடவுள் நக்கீரனாகச் சிறைமீட்டருளிய திருவிளையாடல் நடைபெறும்பொழுது இந்தமூர்த்தி எழுந்தருளுதல் மாபு.

நடுவூர் : இது, இம்மையேதருவார்கோயில் உள்ள இடம். இது இலுள்ள ஸ்வாமிக்கு இஹாபீஷ்டப்ரதாயகர், இம்மையே நன்மைதருவாரொனவும் அம்பிகைக்கு மத்தியபுரநாயகி, நடுவூர்நாயகியெனவும் திருநாமங்கள்வழங்கும் ; சுந்தரமாறப்பூசித்ததலம் ; இது மேலைமாசிவீதிக்குமேற்கேயுள்ளது.

பதஞ்சலிமுனிவர் ஸ்தோத்திரம் : திருமணம்கிழந்தவன்பு நடனதரிசனஞ்செய்த பதஞ்சலிமுனிவர் சோமசுந்தரக்கடவுளை ஸ்துதித்தனவாகச் சிலசுலோகங்கள் மதுரைமுதலிய

இடங்களில் வழங்குகின்றன ; அவை பதஞ்சலிக்கு நடம்புரிந்ததை வலியுறுத்தும்.

பரவரி : ரெய்தனிலமாக்களில் ஒருவகைச்சாதியார் ; வலைவீசின திருவிளையாடல்விழா நடத்துவிப்போர் இவர்களே.

பரிவீரமங்கலம் : சிவபெருமான் குதினாவீரராக எழுந்தருளிய இடமாம் ; இவ்வூர் ஆளுடையார்கோயிலுக்குத்தெற்கே ஒன்றாநாழியைவழித்தூரத்திலுள்ளது.

பாண்டியமண்டலாதீசுவரர் : ஸ்ரீசோமசுந்தரக்கடவுளின் விருநாவளித்திருநாமங்களுள் ஒன்று.

பாண்டியன்படித்துறை : இது பொற்றாமையின் வடபாலுள்ள படித்துறை.

பாண்டியனகழிவீதி = பள்ளத்தெரு : மாசிவீதி ஆவணிமூலவீதிக்கு இடையே கீழ்பாலுள்ளது.

பாண்டி - நெயற்கிரீர் : அங்கம் வெட்டின திருவிளையாடல் நடத்தவோர் இவர்களே ; “உருமிடி யென வெடி படவெதிர் கறுவிந டந்தொரு பாண னெதுங்கத் திரிந்தன”, (மதுரைக்கலம்பகம், கக). என்பதனால், சித்தன் பாணச்சாதியானென்று தெரிகின்றது.

பிட்டுத்தோப்பு : இது மதுரைக்கு வடமேற்கில் வையையின் தென்களையிலுள்ளது ; பிட்டுக்குமண்சுமந்த திருவிளையாடல்விழா நடக்குமிடம் இது.

பிள்ளையார்பாளையம் - ஒருர். திருநாளைசம்பந்தமூர்த்தினாயனார் சைனர்களைவாதில்வெல்லுதற்குவந்து திருக்கூட்டத்தோடு முதலில் தங்கியஇடமாம். இது மதுரைக்குத்தெற்கேயுள்ளது.

பூதபடி : காவனூர்க்குமேற்கே ச - நாழிகைவழித்தூரத்திலுள்ளது ; குண்டோதரரால் இஃது இப்பெயர் பெற்றதென்பர்.

பூதங்கண்டதளம் : இது திருப்பரங்குன்றத்திற்கு வடக்குள்ளது ; தென்காற்கம்வாயென வழங்கும் ; இதன்

கரை பூதங்கண்டகரையெனக்கூறப் படுகின்றது; குண்டோதாரால் வெட்டப்பட்டதாம்.

பெருங்கருணை: ஓருர்; இது, ஈக-ஆம் திருவிளையாடலில், முதற்செய்யுளிற்கூறப்பெற்றுள்ள பெருங்கிராமமாக இருக்கலாமென்று கீனைக்கின்றனர்; இதில் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் மிகுதியாக உளர்.

மடைப்பள்ளிச்சாய்பல்: திருஞானசம்பந்தமூர்த்தநாயனார் கூனபாண்டியனுக்கு வெப்புத் தீர்த்தது தொடங்கி இதுவே இத்தலத்தில் விபூதிப்பிரஸாதமாகக் கொடுக்கப்படும்; ஈக-ஆம் திருவிளையாடலில் ஈக-ஆம் செய்யுள்முதலியவற்றைப் பார்க்க.

மண்டியூர்: குதிகைகளின் புழுதி மண்டிய இடமாம்.

மதிச்சயம்: ஓருர்; குதிகைகளை வினைமதித்த இடமாம்.

மாநகர்: ஓருர்; மதுரைக்கு வடகிழக்கிலுள்ளது; பாண்டியர்களுடைய அரண்மனைமுதலியன இருந்த இடம். ஈக-ஆம் திருவிளையாடலில், கசு-ம் செய்யுளைப்பார்க்க; மாணிக்கவாசகர் பொருட்டுவந்த குதிகைகள் இடசாரி வலசாரிபுரிந்த இடமென்றுங் கூறுகின்றனர்.

முத்திகைகள்: ஈக-இவை திருவாலவாய்த் திருக்கோயிற் கருவுலமுதலியவற்றில்லைக்கப்பட்டு வழங்குவருகின்றன; க-இடபமுத்திகை,

உ-மீனமுத்திகை, ஈக-இராசகரநாகர்முத்திகை.

மேலைக்கடை: ஓருர்; இது, சைனர்கள் ஏறிய கழுமரங்களின் மேலைக்கோடியாகிய இடமாம்.

வலையற்காரமண்டபம்: இது வடக்கு ஆவணிமூலவீதியிலுள்ளது.

வாகீசசுவாமியடம்: பழைய சொக்கநாதர்கோயிலுக்கு வடக்கேயிருந்ததென்று சொல்லுகின்றனர்.

விழப்பாதராயர்: (விழப்பனாயர்). ஆவணித்திருவிழாவிற்கு சுந்தரபாண்டியரின் பட்டாபிஷேகதினமாகிய ஏ-ஆம் திருநாளில் அக்ரிடமிருந்து பொன்னெழுத்தாணியைப்பெற்று நாடோறும் கணக்குவாசிக்கும் உரிமையுடையவர்கள்; 'பாண்டிபதினாலுக்கும் வேண்டியவிழப்பாதராயர்' என இவர்கள் சம்பந்தமாக ஒருபழமொழியும் வழங்கும்.

வெள்ளியம்பலத்தேரு: இது, தெற்குச் சித்திரவீதியிலுள்ள வெள்ளியம்பலத்தின்பக்கத்தேயுள்ளது.

வேப்பமலை: முடிசூட்டுந்திருவழாவில் தடாசனகப்பிராட்டியார்க்குப் பாண்டியபரம்பரைக்குரிய இம்மலையை அணிதல் மரபு; சித்திரைத்திருவிழாவில் ஏ-ஆம் திருநாள், இக்காட்சிக்குரியதினம்.

வேறுநிலை: ஓரிடப்பெயர்; இந்தநிலைவிட்டுப் பழிநீங்கி வேறாய்நின்ற இடம்; (திருவிளை. இந்திரன். எக).

ஸ்ரீ மாணிக்கவாசகஸ்வாமிகள்,
திருநாவுக்கரசுநாயனார்க்குக் காலத்தால் முற்பட்டவரென்பது.

திருநாவுக்கரசுநாயனார் தேவாரங்கள்.

திருவாரூர்.

பண் - காரந்தாரம்.

திருச்சிறப்பலம்.

உ. நரையைக் குதிகையேய் வானு நரகரைத் தேவுசெய் வானும்
விரதங்கொண்டாடவல் லானும் விச்சின்றி நாறுசெய் வானும்
முரசுதிந் தானமுன் னோட முன்பணிந் தன்பர்க ளேத்த
வரவொசு சாத்திதின் முனா மாரு ரமந்தவம் மானே.

தனித்திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கக. குராமலரோடராமதியஞ் சடைமேற் கொண்டார்
 குடமுழநீ தீசனைவாசகனாக் கொண்டார் *
 சிராமலதஞ் சேர்விடமாத் திருந்தக் கொண்டார்
 தென்றனெந் தேரோனைப் பொன்றக் கொண்டார்
 பரபரனைன் பதுதமது பேராக் கொண்டார்
 பருப்பதங் கைக்கொண்டார் பயங்கள் பண்ணி
 யிராவணனைன் றவனைப்பே ரியம்பக் கொண்டார்
 ரிடருறநோய் தீர்த்தென்னை யாட்கொண்டாரே.

மேற்கூறிய 'இரண்போடல்களுள், முதலாவது உள்ள, 'நரியைக் குதினா செய்வானும்' என்பதற்குப் பொருளும் சரித்திரமும் வெளிப்படலாம்.

இரண்டாவது உள்ள, 'குடமுழநீதீசனைவாசகனாக் கொண்டார்' என்பதற்குப் பொருளும் அது உள்ள சரித்திரமும் இங்கே ஆராயத்தற்பாலன: இந்த வாக்கியத்திற்கு, (சிவபெருமான்), குடமுழாவைவாசிக்கும் திருந்திதேவனா ஸ்ரீ மாணிக்கவாசகராக அவதரிக்கும்படி திருவுளத்திற்கொண்டருளினரென்பது பொருள்; குடமுழா - ஒருவகைவாத்தியம்; வாசகன் - ஸ்ரீ மாணிக்க வாசகர்.

பண்டைக்காலத்திழ்மியிற் பௌத்தமதம் அதிகரித்தபொழுது வேதாசகம் ஒழுங்குக்குன்ற, அக் குறையை அகற்றக்கருதிய தேவர்களுடைய பிரார்த்தனைப்படி, சிவானுஞ் சால் திருந்திதேவர் ஸ்ரீ வாதபுரத்தில் ஸ்ரீ சம்புபாதா சிருதரென்னும் பிராஹ்மணோத்தமருக்கும் அவர்பத்தினியார் சிவஞானவதியார்க்கும் புத்திரராக அவதரித்தருளினரென்பது, திருப்பெருந்துறையின் வடமொழிப்புராணமாகிய ஸ்ரீ ஆதிகைலாஸமாஹாநாமியம், ஈக - ம் அத்தியாயத்திலும், ஸ்ரீ மாணிக்கவாசகருடைய வடமொழிச்சரித்திரமாகிய ஸ்ரீமணி வாக்கியசரித்திரம், சு - ம் அத்தியாயத்திலும் விரித்துக்கூறப்பெற்றிருத்தலின், இதற்கு இதுவே பொருளென்று தெரிகின்றது.

இதனால், ஸ்ரீ மாணிக்கவாசகஸ்வாமிகள், திருநாவுக்கரசுநாயனார்க்குக் காலத்தால் முந்தியவரென்று நன்கு புலப்படுத்தலாகுக.

மேற்கூறிய வடநூல்களிரண்டினையும் ஆராய்ந்து தெளியும் வண்ணம் எனக்கு நல்லசமயத்தில் அனுப்பிய—திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தைச் சார்ந்த ஸ்ரீ ஆளுடையார்கோயில் டிராஸ்டி ஸ்தானிகம்—ஸ்ரீ சுந்தராலங்கத்தம்பிரானவர்களுடைய பேருதவி ஒருபொழுதும் மறக்கற்பாலதன்று.

* இந்தப்பாடம் பல எட்டுப்பிசுதிகளைக்கொண்டு நிச்சயிக்கப்பெற்றது; ம-நா-நா-ஸ்ரீ க. குப்புஸாமிமுதலியார், பி. ஏ. நான்கு வருடத்திற்குமுன் இந்தப் பாக்கத்திற்குப் பொருளென்னவென்று கடிதமுகமாக என்னைவினாவியதுண்டு

[illegible]

உ

கணபதிதுணை,

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாலவாயுடையார் திருவினாயாடற்புராணம்*

காப்பு.

சுருதிநான் மறைதொழுந் சொக்க நாயகன்
நிருவினை யாடலெட் டெட்டுஞ் செப்பிட
முருகலர் சடைமுடி முக்கண் மும்மதக்
கரிமுக னிணையழக் கமலம் வாழ்த்துவாம்.

(க)

கற்பகவிநாயகர்.

சொற்பக வினாயக னூலன் றாய்மையோ
ரற்பக வினாயக னுறுமு கேசன்முன்
பொற்பக வினாயகன் முனிவன் புத்திரன்
கற்பக வினாயகன் கழல்க னேத்துவாம்.

(உ)

சித்திவிநாயகர். வேறு.

வானொழுகு முகின்மேனி வேதன் றேட மதுரைநா யகனடியார் வினைக
டர்ப்பா, னானொழுகு புரம்படைத்த மக்கள் போல்வந் துலாவுதிரு வினாயா
டற் பணவல் சொல்வக், கூனொழுகு பிறைக்கோட்டுப் பனைக்கை நால்வாய்க்
குடவுதரச் செழும்பவளக் குன்றம் போலத், தேனொழுகு மலர்க்கடம்ப வன
த்து லாவு சித்திவிநா யகனிருதாள் சென்னி சேர்ப்பாம்.

(ங)

வாழ்த்து. வேறு.

ஞால மோங்குந் நான்மறை நீடுக
சீல மன்னவன் செங்கோல் விளங்குக
கால மாமழை மன்னுந் காதலாற்

சால வீசு னடியார் தழைக்கவே.

(ச)

* திருவாலவாயுடையநாயனார் திருவினாயாடல், திருவாலவாயுடையநாயி
னார் திருவினாயாடலெனவும் பிரதிபேதங்களுள்ளன.

கடவுள் வாழ்த்து.

பெரும்பற்றப்புலியூர்.

நிறங்கட்கப் புறநாத னிணைத்துட்சிற் கனனாகிச்
செறிந்தச்சித் திரகாயர் திருந்தக்கட் செவிகாண
வறங்கட்குப் புகலாகு மகண்டப்பொற் பொதுநாளும்
பிறங்கப்பொற் புடனாகும் பெரும்பற்றப் புலியூரே. (க)

திருச்சிற்றம்பலம். வேறு.

பொருப்பைப் பண்பொடுங் குனித்துச் சண்டவெம் புரத்தைப் பொன்
றமுன் சிரித்துக் கண்டவன், கரப்பொற் குன்றடுங் திறத்துச் சிங்கமென் கரு
த்துட் டங்குமஞ் செழுத்துச் சம்புவன், டரக்குக் கொண்டதஞ் சலிக்குத்
தென்றலந் தழைப்பத் தொந்தொமென் றிசைத்துச் சந்தந், திருத்தச் செம்
பதம் புரிப்பித் தன்புறுந் திருச்சிற் றம்பலந் திருச்சிற் றம்பலம். (உ)

திருவம்பலம். வேறு.

அருளுந்தொகும் பொருளுந்திருந் தழுகுந்தொழுந் குலமுந்தரும்
பரிவொன்றுசந் ததியும்புகும் பழியஞ்சுமொண் டொடியும்பொருந்
ஆருவுந்திறம் பிறவுந்துளங் கொளியும்பிறங் கறிவுஞ்செழுந்
திருவும்பெரும் புகழுந்தருந் திருவம்பலந் திருவம்பலம். (ங)

பொன்னம்பலம். வேறு.

முன்னங்கருந் கண்ணன்கிடந் திம்மண்குடைந் துண்ணந்துறுந்
தன்னண்டமென் றன்னம்பறந் தின்னம்பெருந் கின்னம்படும்
பன்னம்பழஞ் சொன்மந்திரம் பன்னுங்களென் றுன்னம்பதம்
பொன்னஞ்சிலம் பின்னந்தரும் பொன்னம்பலம் பொன்னம்பலம். (ச)

சபாபதி. வேறு.

திருமேவுஞ் சதுவேதச் சிரமேவும் பரஞ்சோதி
யருமேவுந் திருவுருக்கொண் டம்மையுடன் செம்மைபெற
மருமேவும் பெரும்பற்றப் புலியூர்மா மணிமன்றுட்
குருமேவும் படிமேவிக் கூத்தாடுங் கழல்போற்றி. (ஊ)

சோக்கநாதர். வேறு.

அரியசடை முடிபோற்றி யருள்பொழிசெம் முகம்போற்றி
வினாயிதழி மலரணிநூல் விளங்கியமார் பகம்போற்றி
மருவுமுயர் போற்றுகு வளருதர நிலைபோற்றி
நீருவளர்செந்தமிழ்ச்சொக்கன் நிருவடித்தா மணைபோற்றி. (கூ)

அங்கயற்கண்மை. வேறு.

பொங்குருச் செல்வங் கல்லி பொருவிலா வாய்மை தூய்மை
யிங்கெமக் கருள வல்ல விணியிலா வெம்பி ராட்டி
பங்கயத் தடஞ்சூழ் கூடற் பவழமால் வளையை நீங்கா
வங்கயற் கண்ணி மங்கை யடிக்கம் லங்கள் போற்றி.

(௭)

பாண்டி நாடு.

ஆவியத் தென்றல் வெற்பி னசத்தியன் விரும்புந் தென்பா
னாவலர் தீவம் போற்றி நாவலர் தீவத் தன்னுண்
மூவர்கட் கரியா னிற்ப முத்தமிழ்ச் சங்கத் தெய்வப்
பாவலர் வீற்றி ருக்கும் பாண்டிநன் னாடு போற்றி.

(௮)

மதுரை. வேறு.

தேனிமிருந் தொடைவாகைச் செழியந்திருக் குலம்விளங்க
வீனமில்பல் லுகங்கடொறு மிருநிலத்தியா வருமய்ய
வானபெரு நான்மறைக்கு மரியயற்குந் தெரியாதார்
மானிடராய் வினையாடு மாமதுரை நகர்போற்றி.

(௯)

கடம்பவனம். வேறு.

தலம்புகூழ் தரும்பொரு வரும்பர மசம்புவ ருணம்பென ழிலம்பொ
னொலியார், சிலம்படி யலம்பொலி பரம்பிர சதம்படர் சிதம்பர நிரம்பு மரு
ளா, லலம்பெற நிலம்பெறு நம்பிகை யுமிம்பரு மரம்பைய ருமும்ப ருமெ
லா, நலம்பெரு கிடம்படி விரும்பிசை நயம்படந டம்புரி கடம்ப வனமே.

(௧௦)

கூடல். வேறு.

ஆடுபவர் பாடுமறை யேடுதீர்தெ னுடுவகை யாடவினை யாடு பெரியோர்
வேடனாடு குடினிய கேடிநகை நாடுபவர் வேடனுடல் வீட வடுவோர்
சேடன்மதி யோடுநதி யோடுதலை யோடுவிதி தேடுமுடி குடு முரவோர்
கூடுமிட நீடுசது மாடமென மூடிமுகில் கூடுமுயர் கூட னகரே.

(௧௧)

மதுரை. வேறு.

வீதுவரவ மிதழிநிரி பதகைதலை பொதிகடையர் விதமநூவு கதிய தருள்
வோர், சதுமறைவி புதர்முனிவர் திதிபுதல்வர் துதிசெயிர சதநிகழ்தொல்
பொதுவில் வருவோ, ரதிகரள நதியையநி மதுரமுறு நதிசெய்திற லதுலரு
யர் சதுர ரிடம்வான், மதிதவழு சுதையிலகு புதுமைதரு நிதிநிகழு மதிநூவ
மதுரை நகரே.

(௧௨)

திருவாலவாய். வேறு.

உருகாத நீச ராயினு முணராத மூக ராயினுங்
கருதாத சீல ராயினுங் கசியாத நேச ராயினும்
வணாயாத யாவ ராயினும் வலமாக நாக ராயர்கூழ்
திருவால வாயுண் மேவுவார் சிவமாஸு ராண யாணையா.

(௧௩)

திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

மதுரைத்திருச்சிற்றம்பலம். வேறு.

முன்மலர்நான் முகன்றிருமான் முனிவர் புரந் தரன்றேவர்
நன்மறைகண் டடிபரவ நலமலிகா லங்கடொறுந்
தொன்மடமா துடனயந்து சுந்தரனன் னடமாடுந்
தென்மதுரை மாநகர்சேர் திருச்சிற்றம் பலம்போற்றி.

(கசு)

வேள்ளியம்பலம். வேறு.

மருமல ரயன்மா லேத்த மதுரைமா தேவி வாழ்த்தப்
பரவரு முனிவர் போற்றப் பதஞ்சலி முனிவன் காணப்
பொருவருங் கடவுண் முன்னம் பொன்னினம் பலத்து ளாடு
மருநடம் புரிந்த வெள்ளி யம்பலம் போற்றி போற்றி.

(கரு)

கான்மாரியாடியவர்.

கதிதரு மறைகள் பாடக் கருணைமெய் காட்டித் தென்னன்
றுதிசெய வாருங் காணச் சோதிரின் றதிர வீசித்
திதமுறு மதுரை யந்தன் சிற்பர வெளியாந் தொல்லைப்
பொதுவினுண் மாறியாடும் பூங்கழல் போற்றி போற்றி.

(கசு)

விநாயகர்.

குறைவற வடசொற் சொல்லுங் கதைதமிழ்க் கொத்தி னாலே
நிறைவற நடத்து தற்கு நீள்பனைத் தடக்கை வெற்றிச்
சிறுபதப் பெருவ யிற்றுச் செக்கர்முக் கட்க ளிற்றை
யுறவுற விதய கூடத் துரியபா சத்தாற் சேர்ப்பாம்.

(கஸ)

முருகக்கடவுள்.

விடங்கரு மடங்க லென்ன விண்ணவ ரெண்ண நந்தத்
தொடர்ந்தமர் கடந்த சேற்றச் சூருடல் பிளந்த னைந்த
வுடம்பிடிப் படைத்த டக்கை யுத்தம மயூர ளூர்திக்
கடம்பமர் மன்றற் றொங்கற் கந்தனைச் சிந்தை செய்வாம்.

(கசு)

உக்கிரப்பெருவழுதியார். வேறு.

தாரார் நிசிபத் தொடையிலங்கச் சசிமா மரபு தனில்வந்து
பாரார் பெருவாழ் வுறத்தெய்வப் பாண்டிய னென்று முடிசூழப்
பேரா தரவா லரசாளும் பெருமான் திருமா மகவாய்முகச்
சேரநர் சங்கத் தமிழாய்ந்த தென்னன் பொன்னங் கழல்போற்றி.

(கசு)

கலைமகள். வேறு.

புத்தக மக்க மாலை வராபயம் பொருந்து கையான்
முத்தணி யுணிவாள் வெள்ளை முளரியா சனத்தாண் மணனி
சத்தமோ டத்தங் கண்ட தவளமெய் வாணி வேதா
வுத்தம மீனைவி வெண்ணே சுழையடா ளினைகள் போற்றி.

(20)

சைவசமயாசாரியர்முதலியோர்.

படிபுகழ் சண்பை வேந்தர் மலரடி போற்றி பத்தி
வடிவுடை யியதேர் நாவுக் கரசடி போற்றி மாலை
முடிகொள்கந் தர்த்தாள் போற்றி மூதுரை வாது ஓர்
ரடியினை போற்றி மற்றோங் கடியவ ரடிகள் போற்றி. (௨௧)

நாற்பத்தேண்ணுயிரமுனிவர்.

பலந்தரு துவத்தான் மிக்கோர் பத்திவை ராக்கி யத்தோர்
புவங்களுங் கடந்தோ ரீசன் றனையலாற் போற்ற லில்லோர்
நலந்திகழ் சரியை யாதி நான்குமார்க் கத்தோர் நீற்றா
லிலங்கிய நாற்பத் தெண்ணு யிரவர்தாள் போற்றி போற்றி. (௨௨)

ஆ சி ரி ய ர்.

வரந்தருந் தொல்லைத் தில்லை மாளிகை மடத்து மன்னு
மருந்தவ முனிவெண் காட னருள்விநா யகன்ம னத்தார்
பரிந்தெனை யாண்டு கொண்ட படர்ச்சடைக் கடவு ணீதி
திருந்திய பரம ஞான சிவனடி சென்னி சேர்ப்பாம். (௨௩)

அ வை ய ட க் க ம்.

அளந்தபே ரறிவி னோங்கு மாசிலா சிரியர் முன்னர்
தளர்த்திற் றறிவே னின்று தமிழ்க்கவி சாற்று மாறு
வளர்த்தநீள் புவன முற்றும் வந்தபே ரிருளை யோட்டி.
விளங்கிய பரிதி முன்னர் மின்மினி ல்ளங்கல் போலும். (௧)

அவைநடு வோங்குந் தெய்வ வகத்தியன் முன்னஞ் சொன்ன
கவிபொதி கதையை யானுந் தமிழ்செய்வே னென்கை காணிற்
புவிமிசை விசம்பி னீடும் பொருப்பிடை முடவ னேறிச்
சுவைதரு தேனை யுண்ண வெண்ணுவான் றுணிதல் போலும். (௨)

வே ரு.

ஏய பத்தி முனிவ னியம்பிய
சேய சொக்கன் றிருவினை யாடலைக்
காய்ப் சிக்குக் கடலைக் குடிக்குமோர்
நாயை யொக்குந் தமிழே னவிலுதல். (௩)

ஐது பாலர் மழலை யுரையையுந்
தாதை தாயர் தயாவுறக் கேட்டெனப்
பேதை யேன்புன் மொழிபெரு மான்புக
முாத லானல் லறிஞர் வியப்பரே. (௪)

ஆதிருவீருத்தம் - ௩௧.

ப தி க ம். *

இந்திரன்வெம் பழிவிடப்பூ சித்த வாறு மிறைஞ்சயிரா வதசாபர் தீர்த வாறு, முந்துலகாண் மும்முலையாள் பிறந்த வாறு முடிசூடி மணந்துபா ராண்ட வாறும், வந்தபதஞ் சலிக்குநடஞ் செய்த வாறும் வயப்பூதஞ் சொன் றிமலை தொலைத்த வாறு, முந்தியுறு பசிக்கன்னக் குழிகள் காட்டி யுதகத்துக் கியல்வகை யழைத்த வாறும். (க)

உன்னருமேழ் கடலழைத்த வாறு மாமி யுடனாட மாமனைமண் ணழை த்த வாறு, மன்னுசடை யுச்சிரனார் பிறந்த வாறும் வனையொடுவேல் சென் டளித்து மறைந்த வாறுந், தென்னுன்மா டக்கூட லான வாறுஞ் சீலமலி சித்தரா யுலாவு மாறு, முன்னோர்கல் லிபங்கரும்பு வாங்கு மாறு மொழியறி சங் கப்பலகை கொடுத்த வாறும். (உ)

மறுவறுபொற் கிழியறுத்த வாறுங் கோன் வருந்தாமல் வந்துகரை யேற்று மாறுங், குறுமுனிக்குத் தமிழ்நோக்கா லுரைத்த வாறுங் கூறுபொருளுரை யும் னுணர்ந்த வாறுங், கறுவியிடைக் காடன்பின் போன வாறுங் கடல்கவற வுக்கிரன்வே லெறிந்த வாறு, மெறிகடல்வாய் வலைவீசி மணந்த வாறு மியல் வணிக னாய்வணியல் விற்ற வாறும். (ஈ)

திருக்கடையை விடைக்குறியிட் டடைத்த வாறுஞ் செட்டியாய் மாணிக் கம் விற்ற வாறும், வருத்தவரும் வாரணத்தை யெய்த வாறும் வாதலு ரர்க் குபதே சித்த வாறுங், கரக்குமின நரியைமா வாக்கு மாறுங் காவலுறு பரி யைநரி யாக்கு மாறும், விருப்பினடி யுண்டியர்மண் சுமந்த வாறும் விருத்த னினை யோன்பால னான வாறும். (ஐ)

தார்வேந்தன் ரொழுமாழி யாடு மாறுஞ் சார்த்தபடு பழியஞ்சி யாய்ந்த வாறுந், தீராவன் பாதகங்க டுர்த்த வாறுந் திறலுடையோ னுடனங்கம் வெட்டு மாறுங், காராரு நாகமலை யெய்து விட்ட கடுமதுர மாக்கிரகர் மதுரை யாக் கிப், போளோற்றைப் பசுவைமலை செய்த வாறும் பூழியனா ருடல்வெப்பந் தீர் த்த வாறும். (ஐ)

பாலசூனல் வலியசமண் குண்டர் மாளப் பாண்டியன்மு னீண்டகழு வேற்று மாறுஞ், சீலமுறு படைமெய்க்காட் டிட்ட வாறுஞ் சேர்த்துலவாக் கிழிவேந்தற் கீந்த வாறு, மேல்வணிகன் மாமனாய் வந்த வாறும் வியந்தட்ட மாசித்தி பகர்ந்த வாறுஞ், சாலுறுதண் னிரப்பந்தர் சமர்க்கு ளத்துத் தற்ப ணிந்த கொற்றவற்கு வைத்த வாறும். (ஐ)

* திருவிணையாற்றொகையெனவும் பிரதிபாதிமுண்டு.

மின்னணியா ரம்பூண விர்தி ரன்றன் மேன்முடிமேல் வளைசாட மிக்க
மேக, மன்னவரைப் பிடித்துவிலங் கிடச்சி றந்த மாறனுக்கே சார்வாகி நின்ற
வாறும், பொன்னையா டனக்கருளு மாறுஞ் சோழன் பொன்றக்கொண்
டாழிக்கட் டாழ்த்த வாறு, மன்னுநகர் திருநெல்விர் திருமு டங்கல் வாலவா
யாலவா யான வாறும்.

(௮)

வரகுணற்குப் பிரமகத்தி யொழித்து மண்மேல் வரவழைத்துச் சிவ
லோகங் காட்டு மாறும், பொருபடையுள் விடைக்குறியும் பெய்த வாறும்
புக்கிலுல வாக்கோட்டை வைத்த வாறு, மரசுரிமை மூர்த்திக்கு நல்கு மாறு
மரும்புலவர் பாப்பகுந்து கொண்ட வாறும், வெருவுபுலி முலைபுல்வாய்க் கீந்த
வாறும் விற்காளாய்ச் சாதாரி பாடு மாறும்.

(௮)

பரிந்துதிரு முகஞ்சேரற் கீந்த வாறும் பாணனூர்க் குயர்பலகை யிட்ட
வாறுங், கரந்திருந்தே யிசைவாது வென்ற வாறுங் கருணையுற்றுப் பன்றித்தா
யான வாறுந், திருந்துமரிக் குருணைகளை ராறு மோங்கத் திறலுடைய வன்னி
யர்க ளாக்கு மாறும், பொருந்துவலி கரிக்குருவிக் கீந்த வாறும் பொன்வரை
யிற் கயல்செண்டு பொறித்த வாறும்.

(௯)

சிவஞெடுவன் னியுங்கிணறும் வணிகன் முல்லைத் தேவிக்குச் சான்ற
ழைத்துக் காட்டு மாறு, நவமுறமீ னயிலாம லேத்தும் பத்தி நானாக்குச் சிவ
லோகங் கொடுத்த வாறுந், தவமுறுகண் ணுவன்முதலா முனிவர் வேண்டச்
சார்ந்தாலி யுகத்திறந்த வேத முற்று, முவகையுற வருகிருத யுகத்தா திக்க
ஐணுணர்த்தியவா றுஞ்சிறியே ணுரைக்க லுற்றேன்.

(௧௦)

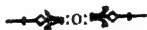
பதிகமுதலினைப்புச்செய்யுள். வேறு.

இந்திர னுன்ன ரும்பி னியைமறு திருதார் பால
வந்தயின் னணியா ரம்பூ வரபரி சிவஞெ டென்றே
சந்தரன் வினையா டற்குச் சொல்லிய தமிழ்ப்பொ ழிப்பா
முந்திய கவிபத் திற்கு முதலினைப் புணர்த்தி னேமால்.

(௧௧)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௪௨.

நூல் வரலாறு.

கருத்தினை முடிக்குங் கங்கைத் துறைமணி கன்னி கைக்கண்
மருத்திகழ் மலர்த்த டஞ்சுழ் வளமைசேர் வார னாசிப்
புரத்தம ரகில நாதன் புண்ணிமீ மூர்த்தி யென்றன்
சிரத்தினிற் கரம்வைத் தானைட சேவகன் நிருமூன் முன்னம்.

(௧)

அ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

மேதரு சமதக் நீயன் பராசரன் விசுவா மிதரன்
சாதுநா ரதன்றுர் வாசன் சனகாதி பிருகு வத்ரி
கோதமன் பரத்து வாசன் கோசிகன் காசி பன்கோ
முதுனா வசிட்டன் முன்னு முனிவரயா வருந்தி ரண்டார். (2)

பூம்தெற் குயரா வண்ணம் பொதியிலி லிருக்க வல்லான்
பாமுழு துணர்ந்தோ னேழு பரவையைக் குறிய கையா
லோமுறை யிருக்கா ளள்ளி யொருக்காலா சமித்தோ னங்க
னுமதி வல்லோன் றொல்ல யகத்திய னென்பான் வந்தான். (3)

ஆங்கவன் றன்னை மிக்க வருந்தவ முனிவர் யாரு
மோங்குமா சனத்தி ருத்தி யுயருப சார நல்கித்
தேங்கமழ் தாமஞ் சூட்டிச் சிறந்தபூ சீனகள் செய்து
தாங்கரு முவகை யோடுந் துதிசெய்து தாழ்ந்து சொல்வார். (4)

முன்புயிர்த் துன்பர் தீர முதல்வனை மலயக் குன்றி
லன்புற விருத்தி நாளு மருச்சீன புரியப் பெற்றாய்
தென்புலி விசேட நின்போற் றெரிதர வல்லா ரில்லை
நன்புற வறிவா யாங்க ணவில்வதொன் றுண்டு கேண்மோ. (5)

நலந்தருங் கங்கை முன்னு நதிகளின் கணாக்கண் மிக்க
பலந்தரும் பெரிய தான வைபவம் பலவுஞ் சொன்றாய்
வலந்தருந் தென்ன னாட்டு வைகைமா நதியின் பாங்குர்த்
தலந்தரும் புகழ்வி ளக்கந் தருசிவ தலங்க டம்முள். (6)

சுந்தர மாக வாங்குச் சொல்லுமொண் டானத் தின்க
ணந்தமில் புகழான் மிக்க வருள்வடி விறைவன் செய்த
சுந்தைகூட ரவதா னத்தின் றிறங்களைப் பிறங்க வின்று
முந்தைமா மலய மன்னு முனிவரீ நவிறி யென்ன. (7)

வேறு.

ஆங்கினிய மந்திரத்துக் காருயிராம் பிரணவம்போ
லோங்கவனை மாமடந்தைக் குயிரதுதென் னவனாடு
வாங்கருஞ்சீ ரந்நாட்டு வளஞ்சிறிது கேண்மின்கள்
பாங்குடையீர் வினவியவா நழுகிதென முனிபகர்வான். (8)

ஆகத்திருவிருத்தம் - 100.

திருநாட்டுச்சிறப்பு.

ஒருவினை யாட்டி னுண்மை யொருவரா லுணரா னாறும்
பெருவினை யாட்டைந் தாடும் பிஞ்ஞகன் மதுரை மன்ன
னருள்வினை யாட்டி னேங்கி யமையறு பத்து நான்கு
திருவினை யாட்டு நாட்டைச் செப்பு வ லொப்பக் கேண்மின். (க)

வேறு.

அடிக்குரிய தமிழ்த்தொடைக ளலர்க்குரிய கடிப்பொழில்
ணடுக்குறுவ துகிற்கொடிக ணஞ்சுறுவ வஞ்சியர்கண்
குடிப்பமது மதுக்கரங்கள் கோடுவன நீடுகிலை
வடுப்படுவ வுடுப்படுமா வளைப்புறுவ நதிப்புதுநீர். (உ)

வேறு.

முருகன் சங்கத் திருப்பவனம் முக்கட் கடவு ணிற்பவன்வா
ளரசன் புயலை விலங்கிட்டோ னனலும் புனலு மியலறியும்
புரமு மதர மானபுரம் புல்வாய் புலியின் முலையுண்ணு
நரியும் பரியா நதியிதழி மணக்குங் கன்னி நன்னாடு. (ங)

வேறு.

நலமுறு மொழிசேர் நல்ல பெருங்கிளை யென்று நாடித்
தலமிசை யுயர்கு லத்துச் சார்ந்துகண் காண மிக்க
குலவரை யிடத்துத் தோன்றிக் குவலய முழுதும் பெற்ற
நிலவிய மரக தஞ்சேர் நித்திலம் பிறந்த நாடு. (ச)

தாரணி மவுலிக் கொற்றத் தசரதன் மகனார் வந்து
கூருகி ரெண்கு முன்னாக் குரக்கின வெள்ளங் கொண்டு
வாரிகீள் குலைப்ப டுத்தி வலியவா ளரக்கற் காய்ந்து
காரண வாளை யேத்தி யரும்பழி கழுவு நாடு. (ஊ)

பரிபடீந் துறைநெ ருங்குங் குழபடும் பதிமென் நென்றல்
வரைபடுங் கரும்பு சாவி வயல்படு மணியும் பொன்னுந்
தரைபடுந் துங்கச் சங்கந் தமிழ்படுஞ் சார்ந்த செங்கட்
கரிபடுங் காடு வங்கக் கடல்படும் பவள முத்தம். (சு)

வேறு.

நாளும் புதுநீர்த் தமிழ்நதிப்பா னரந்த மஞ்ச னெருங்குஞ்சி
நீளுங் கருணை தாண்முரியக் கதலி புனதய நெடுங்கமுகின்
பாளை பலவின ஈணிதெங்கம் பழம்பேய்ச் சாடி வீழ்த்தினாய்
வாளை யாளை விழப்பாடியு வளைவெண் டாள வயலெங்கும். (ஏ)

வேறு.

நஞ்சனையஞ் சனச்செங்கட் கருங்குழல்வெண் ணகைமடவார்
பஞ்சனையுஞ் சீமடியிற் பண்ணினா புரமேங்க
'நெஞ்சனையொற் பந்தனைகைச் சங்களைகம் பிலைநீடு
மஞ்சனையிஞ் சியையனையும் வண்டலைதண் டலையெங்கும்.

(அ)

வேறு.

ஆன்னர் திகழும் வயற்களத்து மலைநீர்ப் பொருளை நதிமுகத்தும்
பொன்னஞ் சங்கந் துகிர்முத்தம் படுவ தல்லாற் பொலிவோங்க
மின்னு நசுப்புப் பாரவட மேரு முலைமங் கையர்களத்துந்
தன்னுங் கிரண மதிமுகத்தும் படுமொண் சங்கந் துகிர்முத்தம்.

(ஆ)

வேறு.

ஏந்துதண் செழுநீர் வாவி யெழுந்தசெங் கழுநீர் விண்டு
வார்ந்தகண் ணீராற் சேறு படும்பழ னங்கண் மாதர்
சேந்தகுங் குமத்தின் விட்ட தெளிதரு பனிகீர் வெள்ளம்
பாய்ந்தசந் தனத்தாற் சேறு படுத்தன மலைத்த டங்கள்.

(க0)

மொழிதருங் குயில்கள் சாய றருமட மயில்கண் மொய்க்கும்
பொழிதருங் கரைக்கண் டெண்ணீர்ப் பொய்கையுண் மாலப் போது
முழுஞவான் செல்லு மாதர் முகத்தையுந் தனத்தை யுங்கண்
டழகுதோய் பதும நாணி யலர்வுறு குவிவு றுவால்.

(க1)

வேறு.

கானெருங்கும் வலாவளங்க டருமென்றுங் கடிக்குறிஞ்சி
யானெருங்கு மினியவளந் தருமென்று மணிமுல்லை
வானெருங்கும் பொழில்வளங்க டருமென்றும் வயன்மருத்
மீனெருங்குங் கடல்வளங்க டருமென்றும் வியனெய்தல்.

(க2)

அடுகுறவர் திறம்பெருகு மலர்குறிஞ்சி யானையர்
குடிநெடுங்கும் படர்முல்லை கொழுமள்ளர் குழுத்துவன்றுங்
கடிமருதம் விளையளவர் கணநிறையுங் கழிநெய்தல்
படைமறவர் நிரம்புநெரி பரன்முரம்பு தரும்பாலை.

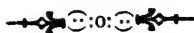
(க3)

வேறு.

பண்டைநான் மறைக்கு மெட்டாப் பராபரன் மனிதர் போல
மண்டலத் திழிந்து வேந்தர் வல்லியை மணந்து கோலி
னெண்டரும் புவன மூன்று மிருந்தர சாளக் கண்டர்
தண்டமிழ்ப் பாண்டி நாட்டின் றகவுண்டோ மற்றோர் நாடு.

(க4)

திருநகரச்சிறப்பு.

மலரு மித்திரு நாட்டியல் வாணர்சொற் கோலா
லுலக னைத்தையு நிறுப்பமுன் வாடிடா தோங்கு
மலகில் வண்புக முடையது மதுளையாங் கதனை
யிலக யான்சிறி தறிந்தவா றியம்புவல் கேண்மின். (க)

ஊர்தொ றும்பெருங் கம்பலை யோங்கநீர் பரந்து
பார மீனுடு மீன்விழப் பாய்தரப் போதா
வாரம் வேங்கைகோங் ககிலெடுத் தினமணி கொழித்து
வாரி யெற்றிமுன் மதிட்படை பொருவது வைகை. (உ)

வேறு.

புகறற் கரிய வேதத்தின் பொருள்கட் கெல்லாம் பயனாய்
பகர்தற் கினிய வெந்தைபிரான் பஞ்சாக் கரம்போற் றனையொவ்வா
மகரீத் தமரப் பெருங்கடல்கூழ் வையத் தைத்து சிலத்தோங்கு
நகர்கட் கெல்லாம் பயனாய் நகர்பஞ் சுவன்றன் மதுரைநகர். (ங)

நீள வளர்பொற் கோபுரம்வா னிலவும் வெள்ளி யொளிமன்ற
நாளு மமரர் வாழுமுயர் மேரு வளையை நலத்தோங்குங்
காள நிலவு மணிகண்டன் கயிலை மலையை நிகர்ப்பதலால்
வாள கிரியைப் புறக்கடலை நிகர்க்கு மெயிலும் வளைகிடங்கும். (ச)

சேமப் படுபொன் னகரென்னத் தெருவின் மடவார் வினையாடு
மேமச் சுண்ண நுண்டுகளா லிலங்கு நலங்கொ ணிலமெங்குந்
தாமப் புயலை மாறுபடத் தருமச் சுருதிப் பெருவேள்வி
யோமப் புகையு மகிழ்புகையு மொழியா வகல்வா னுழையெங்கும். (இ)

சுருதியோசை முழுவோசை சுகங்கள் பூவைக் கரும்பொருள்கு,
ஞாரசெ யோசை யியலிசைநீ டோசை யுழவ ருழவோசை
பொருவி லாலை பாயோசை பொழில்வா யலர்பாய் ஞிமிஞோசை
வரிசை மாதர் சிலம்போசை வளைநீ ரோசை தனின்மிகுமால். (ஊ)

வேறு.

தோரணவா யில்கள்விளங்குந் தொழுமன்ன ரிடுதிறைக
டோரணிவீ திகள்விளங்குந் திருமலிபல் விழாவளங்கள்
பூரணமா ளிகைகவிளங்கும் பொலன்சொடிதோய் மணிக் குடங்க
டாரணியோ தவைவிளங்குந் தருமநீநறி தருமநெறி. (எ)

ஊர்மடகீது. கடம்பவனம்.

வாவிமருப் பங்கயமா மறுகுமருப் பங்கயமாந்
தாவிவருங் கொண்டலையுந் தண்டலையுந் கொண்டலையுந்
பூவையாப்பொற் படமலையுந் புணரினையுந் படமலையுந்
பாவறிமாக் கடம்பவனம் படிபுகழ்மாக் கடம்பவனம். (அ)

கூடல். வேறு.

வயங்கொள்வார் சாலிச் சூடும் வளர்ந்துபோய் வாளைச் சூடு
மியைந்தமீ னாகத் தென்று மிலங்குமீ னாகத் தென்றும்
பயங்கொளா காயச் செல்லும் பரந்துகா வேறச் செல்லும்
வியந்தநான் மேகக் கூடல் விளங்குநான் மாடக் கூடல். (க)

மதுரை. வேறு.

தும்பைமலர்த் தொடைமுடிக்குஞ் சூரன்வினைப் பகைமுடிக்கும்
வம்பலர்மட் டனையவிழும் வண்டுறவுட் டனையவிழு
மம்புனற்கே கயமாடு மணிபொழிற்கே கயமாடு
மெம்பெருமக் கடமதுரை யிலங்குமலர்க் கடமதுரை. (க௦)

ஆலவாய். வேறு.

பாக மங்கய னேக்கியார் பரிவு மங்கய னேக்கியார்
மோக நந்துற வன்பினான் முனிவர் நந்துற வன்பினான்
மாக மொன்றிய வாய்மையால் வந்தி லங்கிய வாய்மையா
லாக மம்பக ராலவா யமுத மன்றிரு வாலவாய். (க௧)

கன்னி. வேறு.

ஈசனார் மகிழ்ந்த தான மெனவினை யிருள்வா ராம
லாகினர் தாவி ளக்கிட் டந்தகன் றிசைநின் றேத்தித்
தேசுடைக் கருங்கண் முத்த வெண்ணகைச் செவ்வாய்ப் பச்சைக்
காய்சின மயிடற் காய்ந்த கன்னிமுன் காக்கு மூதூர். (க௨)

க ரி ய ம ா ல்.

நினையவெம் பூவ லீக்கும் பதியென நிலத்தி ழிந்தாங்
கினமலி யரக்கற் காய்ந்து குடதிசை யேத்தி நின்ற
மனமுடை வியாழத் தோடு மறைவழக் கன்று வென்ற
கனகவெண் சங்கச் செங்கைக் கரியமால் காக்கு மூதூர். (க௩)

கா ளி.

காரிய வுலகுக் கெல்லாங் காரண நகரென் றெண்ணிப்
பேரியல் வடபா லெல்லைப் பிறங்கவந் திருந்து போற்றித்
தாருகற் காய்ந்த சீர்த்தித் தலம்புகழ் வெற்றிக் கொற்றச்
சீருடைக் காளி நாமச் செவ்விமுன் காக்கு மூதூர். (க௪)

ஆ ல வாய்.

தொன்னில மாம டந்தை தோன்றமு னெவர்க்கு முன்னர்
தன்னுறு திசைக்கட் டோன்று மாலவாய்த் தரும மூர்த்தி
யெந்நிலத் தினுமு யர்ந்த திந்நில மென்று தோன்ற
மன்னுமைக் குரைத்து மற்றை மாதிரங் காக்கு மூதூர்.

(௧௮)

வேறு.

பூழி யகழ்ந்த குழிநிரப்பும் புலவ ரமல னொடுமலைவோ
ராழி யேழு மொருதடத்தி லமரு மதுவோ வுலகேழுஞ்
சூழு மூன்று முலையிருமை யொருபெண் பிறந்து சோதியுடன்
வாழு மதுரை வளங்கூற யாமார் மற்றது மாநிலத்தே.

(௧௯)

வேறு.

முன்னையெண் டிசைக்க யங்க டாங்கிடு முதுபே ரண்ட
மன்னுமிந் திரனார் சாத்தும் வானிழி விமான மாரூந்
தென்னவன் சிவனே யாருஞ் சிவலோக மதுரை யாரு
முன்னரு மனிதர் முற்றுங் கணங்களா மோருங் காலே.

(௨௦)

வேறு.

ஈனமிலா விரங்கரி தன்னு ளெந்தை யிலங்குபுக ழுறுபத்து நான்குண்
டோதின், மீனவர்கோன் குலஞ்செய்த தவத்தி னானு மேதினரிமான் முயன்ற
வருந் தவத்தி னானு, ஞானமுனி வர்களுக்கேண்மி னுகமொன் றிற்கு நானான்கு
நானான்கா நான்கு கத்து, மானவவை தமையுரைப்ப லநாதி மும்மை யகலாத
வல்லினைக ளகல வென்றே.

(௨௧)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௨௨.

நூ ற் ப ய ன்.

இனிமைசேர் பயன்வி ளம்பி னிவ்வவ னிக்கண் மிக்க
புனிதபங் கயமி ரண்டிற் புரிவுள மாந்த ருள்ளப்
பனிகொள்பங் கயத்தை மற்றைப் பங்கய மலர்த்து கின்ற
தினகரன் போல லர்த்துந் திருவினை யாடற் பானு.

(௨)

வேறு.

தருமம் வாய்மை தவங்குலங் கல்விசேர்
பெருமை செல்வந் திறம்பிற வாநெறி
யரிய புத்தி யருள்சிவ பத்திமற்
றுரிய யாவையு மெய்துவ ருண்மையால்.

(௩)

சருது காதல ரெய்துவர் கன்னியர்
சருதி மைந்தர்ப் பெறுவர்கள் சூரியர்
வருபி ரப்பி னைங்கல மங்கைய
ரருள்ப டைத்த சுமங்கலை யாவர்கள்.

(௪)

காரி ருட்டிடி துங்கிமித் தங்கடல்
வாரி வெய்ய கனுவழன் மாமருத்
தோரை நாட்டிதி வார முடற்குறை
சோரர் வஞ்சனை நஞ்சல கைச்சழல். (ச)

உழுவை வேழ மரியுர காதிகள்
வழியின் வெவ்விடை யூறுமற் றென்செயுஞ்
செழியர் நாதர் திருவிளையாடலை
யெழுதக் கேட்க நினைக்க வியம்பவே. (இ)

வாத பித்தங் கவமுதல் வல்வினை
வேத னைக்குள் விழார்நம னூர்புகார்
தீத கற்றுந் திருவிளையாடலை
யோதி யத்த முணர்ந்த பெருந்தவர். (ஈ)

ஊட்டு நாளிற் றொடங்கி யொழிவற
வீட்டும் வெய்ய வினைகளி யாவையுஞ்
சேட்ட நாதன் திருவிளையாடலைக்
கேட்ட காலையி னீங்குங் கிளரவே. (எ)

தாங்க ரஞ்சம ரத்திர சத்திர
நீங்கு நீங்கருஞ் செல்வ நிரந்தர
மோங்கு மோங்கலின் வந்துல கீன்றவள்
பாங்க னூர்விளையாடல் பகரவே. (அ)

பாத கங்க ளொழியும் பகையுரு
மேத நீங்கு மினிமை தரும்புகழ்
மாது சேருமற் றேதினி வேண்டுமென்
றோதி மாமுனி தோன்ற வுணைசெய்வான். (க)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கூக.

க.௨ இத்திரன்பழிதீர்த்த திருவிளையாடல்.

பொருத்திய பொழுக்கத் தானும் பொய்யிலா வாய்மை யானும்
திருந்திய கல்வி யானுந் தீதறு புகழி னானும்
பெருந்திறல் வலியி னானும் பேரரு ளானு மிக்க
வருந்தவ முனிவர் கேட்ட வகத்திய னருளிச் செய்வான்.* (க)

* இச்செய்யுள் கையெழுத்துப் பிரதிகளிலெல்லாம் ஒவ்வொரு திருவிளையாடல்களின் முதலிலும் எழுதப்பெற்றுள்ளது.

ஆதிநான் மருப்பி யானை யமரர்கோன் முன்னோர் கால
மேதரு வீர மிக்க விருத்திரா சுரனைக் கொன்ற
வோதரும் பழியா ஸஞ்சி யொழிக்குமா றெங்ங னென்றென்
றேதமின் முனிவர் வாணோர் குருவர னிடத்து னாத்தான்.

(௨)•

மெய்ப்படத் தேர்ந்தி யாரும் விளம்பிய வாறு கேட்டு
வைப்புறு நான்கு கூற வரைந்தெமக் கனிமி னென்ற
வொப்பரு நீரின் மண்ணின் மரத்தினி லுவமை யில்லாச்
செப்பிளங் கொங்கை மாதர் திறத்தினி னீக்க வாங்கு

(௩)

நீரிடை நுரைய தாயு நிலத்திடை யுவர தாயும்
பாரிய மரங்க டம்முட் பாய்தரு பிசின தாயும்
வாரணி முலையார் தேத்து மலரெனுங் குருதி யாயும்
பேர்பட நீங்கக் கண்டு பெருநல மவருக் கீர்தார்.

(௪)

மருவலீர் ததுதூ நீர்க்குக் கழுவிய மலஞ்சா ராமை
விரிதரு நிலத்திற் கங்க மேவிய வடுவுமெத்த
லுரவமர் மரத்திற் கென்றுங் குறைத்திடக் கினைத்த லோங்குங்
கருவினு மடமா தர்க்குத் தணிவிலாக் காம வேட்டை.

(௫)

சமையமா முனிவர் போற்றத் தானவர் வழத்த மாத
ரிமையவர் சுரவி, சிந்தா மணிதொழ விரும்பு நுங்குங்
கமலமுஞ் சங்கும் வாழ்த்தக் கற்பகச் சோலை கீழ
லமரர்கோ னிருந்தான் வந்தாங் களிகொளா சனத்தி லங்க.

(௬)

கூறரும் பேர வைக்க ணரியபல் கோலங் கொண்டு
தேறுத லுடன யத்து தேவகன் னியர்கள் பாழிப்
பேறுடை நிருத்தஞ் செய்யச் சிவரதைப் பெரிதும் போற்றி
வேறிலை கூத்துப் போல மெய்யுளங் கவர்வ தென்றார்.

(௭)

மன்றுறு மவையின் மற்று நின்றவர் வணங்கி வாழ்த்தி
யின்றிது போலொன் றில்லை யென்றுமுன் னவிலவ தென்னை
யொன்றிய மனமுங் கண்ணுங் சனிதர வுவமை யில்லா
வென்றிகொ ணலம்ப யப்ப திலங்குமா வேட்டை யென்றார்.

(௮)

ஆங்குது கேட்டு வேட்ட வமரர்கோன் விராவி னந்தப்
பாங்குடை வேட்டைக் கான காட்டினைப் பகரு மென்ன
வோங்கிய வவையின் மிக்க வுத்தமர் கற்ப கப்பூர்
தேங்கமழ் தொடையாய் மண்ணிற் சிறந்தபல் வனங்க டம்முள்.

(௯)

கீண்டநன் னலங்க ணல்கு நீக்கரும் பாவ நீக்கு
மேண்டரு மவனிக் கெல்லா முயர்புள தியானை கேழல்
காண்டரு மடங்க் லெண்கு கலையுழை யுழுவை மற்று
மீண்டிய வனங்க டம்ப வனமலா சில்லை யென்றார்.

(௧௦)

வேறு.

ஆன செய்தி சொல்லு முன்ன திரந்தெழுந்து வாசவ
னீன மின்றி வில்லெடுத்தி லங்கு கச்ச ணிந்துவெஞ்
சேனை சூழ வாழி சூழ்சி றந்த மண்ணி பூந்துகா
வானெருங்கு நீள்க டம்ப மாவ னத்து வந்தனன்.

(கக)

காடு காவல் செய்து வாரொழுக்கி யெங்க ணுங்கலந்
தோடு நாய்விடுத்த டிச்சு வட்டி னெற்றி யொல்லெ யெண்
மாடு கண்வ லைத்தொடக்கி னால்வ னைத்தொலிப்பமுன்
கூடி வேறு வேறு நேர்கு தித்தெழுந்த கோழிமா.

(கஉ)

ஏனெய்தி யானை யெய்தி நம்பு லிக்குழாமெய்தொண்
கான மேதி யெய்து வெங்க லைக்க ணங்க ளெய்துமற்
றான மாம டங்க லெய்த டர்ந்து மேலெழுந்துபாய்
மானி னங்க ளெய்து வாச வன்ம னங்க ளித்தனன்.

(கங)

வேறு.

நெறிவசத் தானு முன்னே நிறைதவத் தானும் வென்றிக்
கறைகெழு குலிச மன்னுங் கையிலா கவத்தி னோடுந்
திறமொடு வடபால் விட்டுத் தென்றிசை நோக்கிச் செல்லு
மறுவறு பரம ஞான மனத்தகத் துதித்த தன்றே.

(கச)

இன்றிதற் கேது வேதோ விவ்வனத் தணையா முன்னங்
கொன்றிடக் கூடா துள்ளங் கொடியபல் விலங்கு நிற்ப
வென்றிகொள் வேட்டைக் காட்டில் விசேடமுண் டறிதல் வேண்டு
மொன்றிய செயல்வே றான துணைசெயு மும்ப ரென்றான்.

(கரு)

அவ்வுரை கேட்ட தேவ ரறிஞவ மென்னப் போந்து
வெவ்வன மெங்குந் தேடி மேதினி தோன்று முன்னஞ்
செவ்வியின் முனைத்தெழுந்த திப்பிய விலிங்கங் கண்டு
மெய்விதிர்ப் போடுஞ் சென்று விளம்புவார் துளங்க வாங்கு.

(கசு)

கண்டனம் பெரிதா யாழ்ந்து தெளிபுன லுடைத்தாய்க் கான
வண்டினை பொழில்குழ வாலி யதன்வட குடநீ ரத்து
முண்டக வயன்மால் காணு முனைத்தெழு சிவலிங் கத்தைப்
பண்டைமா தவத்தா லென்று பரிவொடும் பணிந்து சொன்னார்

(கௌ)

இந்திரன் கேளா முன்ன ரினிமைகூர்ந் தவர்முன் னாக
வந்துசந் நாகம் வாங்கி வாவிக்கண் டதிக யித்துச்
சந்தமார் நன்னீ ராடிச் சடங்குகண் முடித்துப் பாங்க
ரத்தநா யகனைக் கண்டா னுலித்தான் மூலுற் றாடி.

(கஅ)

அடைந்தவர் பாவ நீக்கு மையனே காணப் பெற்றேன்
மடங்கலென் குழுவை கேழன் மாமத மாக்கண் மற்று
மிடைந்திடுங் கொடிய காட்டின் மெல்லிய லொடுந்த னித்திவ்
விடத்தனி விருந்தா யென்ன புண்ணியஞ் செய்த திம்மண. (கக)

அன்புற விறைஞ்சி நின்னை யருச்சிப்பான் விரும்பா நின்றே
னன்புறற் கியைந்த செவ்வி நறுமலர் காட்டு கென்றாய்ந்
திற்பமே தருங்கா னத்தி லெங்கணு நேழக் காணன்
ஹன்பமுற் றரசே யானென் செய்குவ லெனச்சோ கித்தான். (உ௦)

ஆசிலான் கண்டு நீண்ட வாவியெங் கணுமி லங்கப்
பேசரும் வேட்டை யாட்டிற் பெருவிருப் பொழிந்து நம்மைப்
பூசசெய் வதற்கே நெந்தா னென்றருள் புரிந்து சீத
வாசமா ரீழக் கஞ்சம் வருவித்தா னலர்வித் தாங்கு. (உ௧)

காவலன் வியந்து பஸ்காற் கண்டுகண் டதிச யித்துப்
பூவினை யடைவிற் கொய்து புளகிதத் தோடுங் கண்ணீர்
மேவமெய் கம்பித் தன்பின் வெள்ளத்து மூழ்கி மிக்க
தேவதே வனைப்பூ சித்தான் விதிப்படி சிறந்த நல்கி. (உ௨)

தேசுடை மடவாள் கொங்கை தீண்டிடச் சிவக்ரு மேனி
வீசிய காற்றால் வெய்ய வெயிலினு னோவ தெயென்
ருசிலா வுயர்வி மானஞ் சாத்துவா னாசை கூர்ந்து
மாசிலான் வருந்தக் கண்டு வணங்கியே தெய்வத் தச்சன். (உ௩)

விருத்திரா சுரனைக் கொன்ற வெம்பழி தவிர்ப்பா னெண்ணித்
திருத்துபல் விமானந் தம்முட் டெளிதரு சிற்ப நன்னூற்
பொருத்தமுற் றளவி நெய்வப் பொலிவொடுங் கூடி நீடி
யிருப்பதோர் விமான முண்டான் டிறைவவென் றிலங்கச் சொன்னான். (உ௪)

மெய்ப்படு சிற்பம் வல்ல வுத்தம வினாந்து நீபோ
யொப்பில்காஞ் சனவி மான மும்பலிற் கொணர்தி யென்ன
வப்பொழு தவன்போ யாசை யானையிற் கொணர்ந்து காட்டத்
தப்பிலா விதியி னோங்கச் சாத்தினான் குளிர்வி மானம். (உ௫)

சிற்தைவாழ்ந் திறைஞ்சி யேத்திச் சிறந்தசெய் தியாரும் போற்ற
வந்தீ டால யத்துக் கணியுற வியைந்தி ருந்த
சுந்தர வடிவங் கண்டே சொக்கெனு நாம மிக்க
வெந்தையே நினக்கல் லாதோர் தேவர்க்கு மியையா தென்றான். (உ௬)

என்றுமென் பதிக்கோர் குற்ற மெய்திடா வண்ணங் காத்தி
வென்றிலோள் வீர மிக்க விருத்திரா சுரனை யன்று
கொன்றவெம் பாவ நான்கு கூறுசெய் தொழித்தேன் சேட
நின்றன வுண்டே னீக்கி யருளுதி நிமல லிவன்ன. (உ௭)

க௮ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

இறையவன் முறுவல் கூடா வறிவுடை யிமையோர் கோவே
செறிதரு புவியின் மாந்தர் செய்ததீ வினைகள் காணு
ரறியினுஞ் சிறிதே யாக வறைகுல ரதுப கர்ந்தாய்
திறனுடை யவனைக் கொன்ற பாவமார் தீர்க்க வல்லார்.

(௨௮)

ஆயினும் வேட்டை யாட்டி விளைத்தலி னானு மாரா
நேயமூற் றஞ்சி நம்மை நெறிப்படி வழுத்த லானுங்
காய்வெயிற் குயர்வி மானங் கற்பித்த லானுந் தீராத்
தியவெம் பாவந் தீர்த தூர்க்குமோர் தீங்கு மின்றே.

(௨௯)

என்றருள் செய்யக் கேட்ட வந்திரன் வீழ்ந்தி றைஞ்சி
நின்றடி பல்காற் போற்றி நீக்கரும் பழியை நீக்கி
யொன்றிய தூய்மை பெற்றே னும்தன னென்றென் றூர்த்துச்
சென்றனன் நன்றே யத்துச் சேனையுந் தானும் வாழ்ந்து.

(௩௦)

வேறு.

ஆழ்ந்தசெழுந் தடம்பொற்றா மனாமலர வவனிமிசை
வாய்ந்தவுயர் பெயர்பொற்றா மனாயென்ன மருவியதாற்
சேர்ந்ததொரு வாரத்துச் சென்றெவரா யினுமின்றுந்
தோய்ந்துதினைத் தாடுபவர் பலஞ்சொல்லிற் றொலவின்னே.

(௩௧)

வேறு.

கடம்பமா வனத்தி லங்குங் கனக்கோ கனக வாவி
யடைந்தவர் யாவ ரேனு மாதாத் தநாத ரத்துத்
தடம்புடு கங்கை நீரிற் புனிதமார் தட்ப நீருந்
தொடுங்கையோர் பவந்தீ யென்னைச் சுடுமெனச் சுருதி சொல்லும்.

(௩௨)

வேறு.

இப்பொழுது மமரேச னினிமையின்வந் தமரரொடுஞ்
செப்பருந்தன் மாதரொடுஞ் சித்தினாச்சித் திரைத்தினத்துத்
தப்பறவேண் டியவரங்க டருந்தடத்துக் குடைந்தாடி
யொப்பிலழு கலைப்பணிவ னெனவுரைப்ப ருயர்ந்தோர்கள்.

(௩௩)

வேறு.

காவமர் கற்பு கஞ்சோர் கடிமலர் மழைபொ ழிந்து
தாவிற்றுந் துபிக ளார்த்துத் தத்தமங் கையர்க ளோடு
மூவரும் விசும்பி லுள்ள முப்பத்து மூன்று கோடி
தேவருந் துதித்தா ரீசன் திருவிளை யாடல் கண்டு.

(௩௪)

வேறு.

ஒதரிய வுத்தரமா புராணந் தன்னு ஞன்மைதரு சாரசமும் சயத்து
முன்ன, மேதருந் கதைவிருவிற் கண்டெ னக்கு வியாதவான் மீகியெச்சன்

* கையெழுத்துப்பிரதிகளிலெல்லாம், இந்த, “காவமர்” என்னும் செய்
யுள்முதலியமூன்றும் ஒவ்வொருதிருவிளையாடலின் இறுதியிலும் எழுதப்
பெற்றுள்ளன.

உ.—வெள்ளாளைக்குச் சாபந்தீர்த்த திருவிளையாடல். ௧௯

சொன்ன வெண்ணென், டிதில்விளை யாடல்களிற் பிறங்கு மிந்தத் திருவி
ளையா டலின்பரப்பைச் சுருக்கி யின்று, போதமுற துமக்குரைத்தேன்
யானுஞ் சொக்கன் புகழினையார் கரைகண்டு புகலு வாரே. (௩௫)

வேறு.

நெறியுளீ ரென்னக் கேட்ட முனிவர்க ணிறைவு கூர்ந்திங்
குறுமதி சயமுடைத்தா முயர்கதை விளங்கக் கேட்டே
மறுவிலா வறிவான் மிக்க மலயமா முனிவ நீதி
யிறைவிளை யாட நம்மு ளின்னுமொன் றுறாத்தி யென்றார். (௩௬)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௧௨௭.

உ.—வெள்ளாளைக்குச் சாபந்தீர்த்த திருவிளையாடல்.

முன்னொருகா லழகனையிற் திரன்றன் பாவ முழுதும்விட வருச்சித்த
விசேடஞ் சொல்ல, மன்னயிரா வதங்கேட்டுக் காண்பான் வேட்டு மலர்க்க
டம்ப வனத்தருளால் வந்து புகுப், பொன்னிதழ்ச்செங் கமலமலர்த்
தடத்தை யுந்தன் பொருவிலருங் கிளைகளினற பரிக்கப்பட்ட, மின்னுயர்பே
ராலயத்து விரும்பி வாழு மெய்யனையும் பொய்யறக்கண் டிறைஞ்சிற்
றன்றே. (௧)

குறுகுமுன்ன தானவிசே டத்தா னெஞ்சிற் கொளுவுமுயர் ஞானங்கள்
டதிக யித்து, நிறைவினொடு தன்சாப நினைந்து சொல்லு நீடியவெண் டிசை
யுறுமென் கிளையி லுள்ளோ, ருறவுதர வருமுன்னைத் தவத்தி னாலே யுயர்
புடைநின் றிருக்கோயி றன்னை நீங்கா, திறையவனே பரித்தருகு நிற்கப் பெற்
றார் யான் பெறுமா நெவ்வாறென் றியம்பக் கேட்டு. (௨)

கொந்தவிழுந் தும்பையிபக் கடவு ளேநின் கோச்சீலம் போன்றிருந்த
துன்றன் சீல, மிந்திரனே நமக்குரிய பத்தன் புத்தி யினிமைபுட னவன்
றன்னை நீங்கா தென்றுங், கந்தமுறப் பரிப்பதே நன்மை யெம்பாற் காமுற
வேண் டியவரங்கள் வாங்கிக் கொள்ளென், நெந்தைபிரா னுரைப்பநனி
விருப்ப மெய்தி யெள்ளலற வெள்ளையிப மியம்புமன்றே. (௩)

கேட்டருளாய் பசுபதியே தேவர் தேவே கிளரொளியே வளர்கருணைக்
குன்றே யென்றன், மாட்டகலா திருப்பதொரு கதையி யாம்ப வானவர்கோன்
மனமகிழீந்து முன்ன மேமா, வேட்டையினு லவனியிசை யிழிந்து மீண்டு
மேலுலகிற் செலுங்காலை மிக்க வான், நாட்டவரு முனிவர்களும் போற்றி
செய்து நயந்தினிய வுபகார நல்கி ஞார்கன். (௪)

வேறு.

முந்துற வவற்றை யுற்ற முறைமையின் வாங்கி யாங்கு
நிந்தியா தடைவிற் சூடக் கண்டுள நேசங் கூர்ந்து
சுந்தர வடிவ மிக்க துருவாச முனிவ னானஞ்
சின்தைசெய் திறைஞ்சுந் தெய்வஞ் சூடிய சேட மென்று. (௫)

பங்கய நறும்பூ வொன்றும் பசுந்துள வத்தா ரொன்றுஞ்
செங்கையி னல்க வாங்கிச் செழும்பொழிற் கற்ப கப்பூந்
தொங்கல்சேர் முடியிற் சூடா திகழ்ந்துமுன் றேன்றி நின்ற
மங்கலம் பொலியு மென்றன் மத்தக மீதெ றிந்தான். (௬)

யானுமுன் செய்த பொல்லா விருங்கொடு வினையி னானு
மானவெம் மதத்தி னானு மடியினிற் றுகைத்தேன் வாங்கிப்.
பான்மைசேர் முனிவன் கண்டு பயத்தொடுங் கோபத் தோடுந்
தானவை கடிதெ டித்துத் தன்றனி முடியிற் சூடி. (௭)

இன்றுமா முனிவர் வாறோ நீந்திடு முபகா ரத்தை
நன்றென விரும்பி யான்மு னல்கிய வுபகா ரத்தை
யொன்றிய முடியிற் சூடா தொள்ளிய வல்ல வென்று
வென்றியி னெவருங் காண விலக்கிய வாற தென்னை. (௮)

ஆவியிற் சிறந்த வற்றை யவமதி செய்த தாலிப்
பூவல யத்துட் டோன்றும் பூழியன் றடக்கை தன்னின்
மேவிய வனையி னாலே மேன்முடி பிளக்க மிக்க
தேவர்கோ னென்று னென்று செப்பின னவற்குச் சாபம். (௯)

பொன்னகர் மன்னி வாழும் புரந்தரன் றன்னைத் தாங்கு
நின்னுயர் பெருமை விட்டு நிலத்திழிந் துழல்வா யாக
துன்னிய வனங்க டோறுஞ் சுழன்றுகாட் டியானை யாகி
யுன்னவ மதியி னாலென் றுரைத்தன னெனக்குச் சாபம். (௧0)

இப்படிச் சபிக்கக் கண்ட விருடிக ளிமையோர் நொந்தாங்
கொப்பிலா முனியைப் போற்றி யுயர்தரு தேவர் கோமான்
செப்பருந் தெய்வ யானை செய்பிழை பொறுத்தின் றிட்ட
தப்பறு பெருஞ்சா பத்தைத் தணியெனத் தணிந்து சேற்றம். (௧௧)

மண்டனூர் சுந்த ரேசன் பத்தனா மாற னாலே
யொண்டொடை மவுலி பேத மொருகாலத் துண்டாய் மீண்டு
விண்டலத் துயர்வு பெற்று மேலர சாடி யென்று
கொண்டல்வா கணனுக் கன்பிற் கொடுத்தனன் பிறிது சாபம். (௧௨)

பொருந்தவோர் காலத் தோர்பாற் புய்யிற்காட் டியானை யாகி
வரந்தரும் பெருங்க டம்ப வனத்துறை யிறையக் கண்டல்

வருந்தவ னருளி னாலே யலைவற நீயு முன்றன்

றரம்பெறக் கடவை யென்று தந்தனன் பிறிது சாபம்.

(௧௩)

வேறு.

பேறுறவிந் நெரிசபித்துப் போய பின்னர்ப் பிழையாம லன்றிட்ட சா
பந் தள்ள, ஆறுமத விகாரத்தான் மயங்கி யானு மும்பர்கோ னையுமுயர்ந்த
துறக்கத் தோங்குங், கூறருகற் பகப்பொழில்க டமையும்விட்டுக் குவலயத்தி
லிழிந்துதர நெருப்பா நெந்து, தூறுபடு காடுகளு நாடுங் குன்றுஞ் சுழன்று
முன்று திரீந்தனன்வெந் துயரங் கூர்ந்தே.

(௧௪)

வேறு.

வந்துனை வணங்கப் பெற்றேன் மண்மிசை யிழிந்த தாலென்
வெந்துயர்ச் சாபந் தன்னை விடுவித்து விடாது நாளு
மிந்திர விமானந் தாங்கு மியானைகண் மீது வைத்த
சுந்தைகூர் தருபே ரன்பை நல்குக சிறியேற் கென்ன.

(௧௫)

ஒன்றிய சாப நீக்கி யுயர்புதந் தோழு னக்கே
யின்றான் குண்டா நம்மை யினிமையிற் பூசை செய்து
சென்றுவா னகத்தெ மக்குச் சிறப்புடை விமானந் தந்த
வென்றிகொ ளமரர் கோவை விடாதுவா முனை வின்றான்.

(௧௬)

அங்கருள் புரியக் கண்டே யகமகிழ்ந் தடியே னுயர்ந்தேன்
சங்கர வென்று வாழ்த்தித் தடத்துநீ ராட்டிச் செம்பொற்
பங்கயப் போது சூட்டிப் பூசித்துப் பழுது நீங்கி
யெங்கனும் பரவச் சென்ற திர்திர வுலகத் தியானே.

(௧௭)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௧௪௪.

௩.—தடாதகையாரவதரித்த திருவினையாடல்.

மாசின் மதுரைப் பெரும்பதியின் மலயத் துவச னெனுமாதன்
நேசம் முழுது மனுவென்னச் செங்கோல் செலுத்துங் காலத்தங்
காசின் மனிதர் முன்புலகா ளரசர் தொகுதி மறந்தறஞ்சேர்
நேசம் முடைய பேரரசி னிழலே நிழலென் றினிதிருந்தார்.

(௧)

மலைக் குமர வேளென்ன வயங்கு மிளமைப் பருவத்தா
லேலத் திமிரக் குழங்காவி லிலங்கு மடவார் தமைவைத்துக்
கோலக் களபத் தனதடத்துட் குளித்துச் செல்வா யமுதுண்டு
சூலப் பரிங்கா னருட்சொக்கன் றினையே சாலுந் தகைமையினுன்.

(௨)

* 'மும்முலைத்தடாதகையார்பிறந்த திருவினையாடல்' என்னவும் பிரதி
பேத முண்டு.

ஏத மகல வித்தகவி னிருக்கு நாளி னங்குலத்தோர்
நீதி மானைக் கொள்வலென நினைந்தி ரைந்து பொருத்தமுற
வாதி மரபின் வரும்பெரிய வரசர் குலத்தி லவதரித்த
‘சோதி வடிவ மங்கைதனைச் சுருதி விதியின் மணம்புணர்ந்தான். (௩)

மற்ற மடவார் தமைவிட்டு மன்னர் குடியிற் பிறந்தாண்மே
ஔற்ற வவர்பா லன்பெல்லா மொருங்கே வைத்து நனிவாழ்வோன்
சுற்றும் பெரிய விதிவசத்தாற் றுணைசேர் புதல்வ னிலாமையினான்
முற்றுஞ் சடையான் றனைநினைந்து முயன்றான் றவங்க னெடுங்காலம். (௪)

ஆன்ற வரிய பேரறங்க ளரிவை யுடனே செயக்கண்டான்
டேன்ற வினையா டலைவிரும்பி யெழிலார் சொக்க னருங்கூர்து
மூன்று முலையா லொருமகவை யளிப்ப முதிரு மதியென்னத்
தோன்றி யுலகு பதினாறு துதிப்ப வளர்ந்து துலங்கியதால். (௫)

வேறு.

சிறைவிலா விருப்ப மிக்க தேவியோ டுனிய தென்ன
னதிசய முற்று மற்றை யதிகமா முலையி னைக்கண்
டிதுதகு வதுவோ விர்த வடிவினுக் கெந்தா யந்தி
மதிபொதி சடையா யென்று மலரனைத் துயிலுங் காலை. (௬)

இணையிலான் கணவிற் சென்றோர் மாதில னெனக்கொள் ளாது
தணிநீநீ யேத மந்தத் தனமுமோர் வழியி னீங்கித்
துணையுல காளுமென்னத் துயிலுணர்ந் ததிச யித்து
மணிமுடி யரசன் செய்தி மந்திரி கட்டுச் சொன்னான். (௭)

ஐயமில் கணிதம் வல்லா னவரிலோ ரமைச்சன் போற்றிப்
பொய்யல வுதித்த கால பலத்தினுற் புவியை யாளுந்
தையலுக் கியைந்த நாமந் தடாதகை மற்றொப் பில்லா
மெய்யுறு கணவற் கண்டான் மிகைமுலை மறையு மென்றான். (௮)

இந்தநல் லுரைபொய் யாதென் றியைந்தவ ரியம்ப மன்னன்
செந்தமிழ் முத்தகட் சொக்கன் செயலெனத் தெளிந்து தொல்லைத்
தந்திர நெறியி னுமந் தடாதகை யென்று சாத்திச்
சுந்தையா குலங்க டர்ந்து செலுத்தினான் செங்கோ லோங்க. (௯)

மையமர் விழிவா னென்ன மதிமுகம் வனச மென்ன
வையநுண் ணிடைபொய் யென்ன வணிமுலை மலய மென்னச்
செய்யவாய்க் கரிய கூட்தற் சிற்றடிப் பெரிய வல்குற்
றையலாள் வளர்ந்தாள் வாரித் தலமெலாம் வளர வாங்கு. (௧௦)

பரிவினெண் ணிறந்த கோடிப் பாங்கியர் குழச் செம்பொ
னரியகத் துக்கங்க டங்கோ டம்மனை யூசன் மற்று

முரியன பயின்று கன்னி யோங்குமா டத்தி ருந்து
கரிபரி யேறி முற்றக் கற்றனள் கலைகண் முற்றும்.

(கக)

ஒன்றிய வடிவி னானு முதித்தநன் முகுத்தத் தானும்
வன்றிறல் வலியி னானு மகவுவே நிலாமை யானு
மன்றினர் சிங்கஞ் சிங்கா தனத்திடை யிருத்தி யன்னு
டன்றனி முடியிற் செம்பொற் றனிமணி முடிசு வித்தான்.

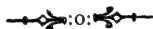
(க௨)

பொருந்துபே ரறங்கள் செய்து போற்றநு மரசர் போற்ற
விருந்தர சரிமை யெல்லா மிவள்வயிற் கொடுத்திங் கென்ன
வருந்தவஞ் செய்தே னிந்த வணங்கினைப் பெறுதற் கென்று
பரிந்துயர் வான நாடு சேர்ந்தனன் பந்த நீங்கி.

(க௩)

ஆகத்திருவிருத்தம் - க௭௭.

சு.—மணஞ்செய்த திருவிளையாடல்.

மன்னு மாதவம் பெருகிய மலைக்கொடி மன்னன்
பொன்னி னாட்டிடைப் போயினி தமர்த்துவீற் றிருப்பப்
பின்னர் வேடுஞ்ரு புத்திர னிலாமையிற் பிறங்கக்
கன்னி தானுயா பிதாவினுக் குறுகடன் கழித்தாள்.

(௧)

சுந்தை யில்லதுஞ் சாற்றநுந் தனதெழி லுருவ
முந்தை மும்முலை யாயதுங் கொண்டுவண் முடியச்
சிந்தை யாகுலந் தீர்விலா திருந்தர சாண்டான்
வந்த தெவ்வர்கள் யாரையும் வாளினான் மாற்றி.

(௨)

மன்னு முத்தமத் துணைவனை வரத்தொடு பெறுதற்
கந்நி லத்திடை யிலாதது கண்டடல் வேந்தர்
வெந்நி டத்திசை விசயநாஞ் செய்குவ மென்றே
யெந்நி லத்தினு முலாவின னெல்லையில் படையாள்.

(௩)

வேறு.

திசைவிச யஞ்செய் காலேத் திசைகளி லுருவ மிக்க
நசையுறு மன்னர்க் கண்டா னனநியந் தெதிர்சென் றங்க
ணசைவற நிற்பான் மற்றோ ரநங்கவேள் விகாரங் காணுள்
வசையறு முரையி னோடு போகுவான் மதியா ளாகி.

(சு)

இருங்குண திசைமுன் னாக வெங்கணு முலாவி யுள்ளம்
வருந்துவீர் டன்னைக் கொள்வா னாசையாய் மதுரை மன்னன்
நிருந்துபே ரருளிற் போந்து சீயமா தங்க மற்றும்
பொருந்திய சுயிலை யந்தன் டாள்வளைப் புறத்தி ருந்தான்.

(ஊ)

வெம்முனை யரசர்க் காய்ந்து வெல்லரு நிலங்கள் கொண்டு
கொம்மைவெம் முலையார் சூழக் கோழமா மன்னர் போற்றச்
செம்மலே நென்னத் தோன்றித் திறையிடான் யாவ னென்று
மம்மர்தீர்த் தாளும் வள்ளல் வாழ்பெருங் கயிலை சேர்தாள். (௬)

கண்டபா ரீடங்கள் சித்தர் சாரணர் கணப்பி சாசர்
மண்டிய வியக்கர் வாறோர் தானவர் மற்றுந் துற்று
மிண்டிகள் பேசிச் செல்ல விசயமா மருட வல்லி
சண்டவெங் கோபத் தோடுந் தழல்விழித் தெதிரந் டந்தாள். (௭)

வெந்திறன் ஞாட்பி லேன்ற வீரர்க ளாற்றா ராகி
முந்திய திறங்கள் விட்டு முற்றுமா யுதங்கள் விட்டுப்
பந்திவா கனங்கள் விட்டுப் படுவன பட்டுப் போந்து
சுந்தரன் கழலில் வீழ்ந்து துதித்தாநீ டியிர்த்துச் சொல்வார். (௮)

வேறு.

தீர மிக்கமும் முலைசி நக்குமோர் தெய்வ மாதராள் சேறி வந்தெதிர்த்
தார்கி லத்திலவே நெதிரெ னக்கென வரிய வந்திரங் களைவி டுத்தடும்
போர்மு கத்துமென் முறுவல் கூருமுன் பொலிவ ழிந்துநம் படைமு ரிந்தவா
றோரிடத்தினுங் கண்ட தில்லரா வுலகின் மண்ணில்வான் மிசையி லென்றனர்.
அன்றி ஞாபுரங் குன்ற வென்றவில் லரிய சேவகன் முறுவுல் செய்திடா
நன்று நன்றுசொல் கின்ற தின்றுபோய் நாடு காணவர் நாரி யாரையாம்
வென்று மேவுவ மஞ்ச லஞ்சனீர் வெய்து றுதிரு மென்று துன்றிமுன்
னின்ற சேனையைத் தள்ளி யெய்தினு னீடு மன்மதன் சேனை பின்வர. (௧௦)

வேறு.

அரிவையைக் கைப்பி டிப்பா னுசையி னீறு சாத்தி
வரைவிலார் கரத்து வேறோர் வண்ணவெஞ் சிலையும் வாங்கிப்
பொருபடை நடுவு செல்லப் புரிசூழ லொருவ னம்மேல்
வருவதென் மதியா தென்று வந்தனள் பூசல் வேட்டு. (௧௧)

இறைவனைக் காண முன்ன ரிருமைமும் முலையி லொன்று
மறைதல்கண்டதிக யித்து மானம்வந் தொல்கி நிற்பத்
துறைபட முன்னஞ் சொன்ன மந்திரி யிவனே தோலா
மறமலி மாதே யுன்றன் மாமண வாள னென்றான். (௧௨)

அப்பெழு திகல்செய் யாத வநங்கவே ளிகலக் கண்டே
யொப்பிலாள் வருத்தங் கூர முறுவல்செய் துவமை யில்லீர்
கைப்பிடிப் பதற்கே வந்தேன் கருத்தறி கில்லே னின்ற
தப்பில்வேள் பொல்லான் வெற்போ தனநடு விலையோ வண்டே. (௧௩)

கொங்கலி ழலங்கற் கூந்தற் கொடியிடை யீரு மக்குப்
பங்கய முகூர்த் தன்னைக் கொங்ளகயாப் படைத்த வேதா

வங்கது கண்டு கண்ட தலருமென் றச்சங் கூர்ந்தோ
திங்களை வதன மாகப் படைத்தனன் செப்பீ ரென்றான். (கச)

பொருவருந் திறங்கள் வல்லாள் புகழினு னிறைந்தான் போதிந்
றிருவினு முருவ மிக்காள் சிறிதுமென் முறுவல் கூர்ந்து
மருமலி யிதழி யந்தார் வள்ளன்மேற் கடைக்கண் வைத்தாங்
கிருநில நோக்கி மெல்ல வியம்புவா னையங்கள் கூர. (கடு)

வேறு.

மன்னியதென் புலத்திலங்கும் பாண்டிநாட்டு வளமைதரு மாமதுரை
நகரென் பேரூர், நன்னிலைசேர் தந்தையர் சரிமை தந்து நணுகினன் வாடை
டென் னல்ல யாயுங், கன்னிதனக் கானமண வாளன் றன்னைக் காணுமா
றென்றென்று கலங்கு கின்றா, என்னன்கெட மீனமது யுத்த ரத்தங் கெழுந்
தருளி மணந்தருளு மென்றான் போற்றி. (கக)

வென்றிதரு புகழுடையா யநங்க வாழ்வே விளம்பியதே செய்வலினி
மெலியே லுள்ள, மென்றுவரங் கொடுத்தருளி யிறைவன் போக விற்பமுறு
தடாதகைதன் பெரிய நாட்சிச், சென்றுவளர் தருமதுரை நகருட் புக்குச்
செய்தியைத் தவட்குநயம் பயக்கச் செப்பி, யொன்றியநன் னலங்கடரும்
பெருங்கல் யாண முறச்செய்வா னெருப்பட்டா ணலப்பட்டாங்கு. (கஎ)

வேறு.

காசில்வா நகல முட்டக் கனக்காற் பந்த ரிட்டித்
துசுபட் டாடை யான்மேல் விதானித்துத் தூபந் தீபத்
தேசொளி விளங்கு பாளை செறிநிறை கரகம் வைத்து
மாசில்வெண் டரள மாலை மாணிக்க மாலை நாற்றி. (கஅ)

நிறைபனி நீரே டித்து நிலத்தொறுந் தெளித்து வாச
நறுமலர் சுண்ணம் பொற்பூ நவமணி கலந்து சிந்தி
மறுவறு சமிதை நெய்பால் பாலிகை பரப்பி மாசி
லறுகொடு தருப்பை சூட்டி யட்டமங் கலங்கள் வைத்தார். (கக)

தோரண நாட்டி யெட்டுத் திசைகளுந் தொழில்சேர் செம்பொற்
பூரண குடநி ரைத்துப் பூசநீள் கதலி நாட்டி
வாரண நெருங்கும் வீதி மதுரையிற் சிறக்க மிக்க
காரண முதல்வன் காணக் காவண மலங்க ரித்தார். (20)

பல்லியங் கறங்க வெண்ணில் பார்த்திபர் வழுத்த முத்தச்
சொல்லரு மால வட்டந் தோகையர் வீசச் செம்பொ
னல்லசா மரையி ரட்ட நாயகன் வரவு பார்த்து
வல்லநல்லணியாற் பொங்கி மாசிலா சனத்தி ருந்தான். (௨௧)

நந்திமா முனிவன் சூண்டோ தரனென்னு நாமம் பூண்டோர்
வெந்திறற் பூத மாசி வெண்மதித் குடைநிழற்ற

வந்தனா குணலை கொள்ள வரிவையர் வனைகள் சிந்தச்
சுந்தரன் வந்தான் முன்னஞ் சொன்னநா டன்னி லாங்கு. (உஉ)

வேறு.

நயந்தருதான் மிசைவீரக் கழல்பு ணிந்து நன்கரத்துக் கடககங்
கணஞ்செ றித்து, வியந்ததிரு மார்பில்விடு நாண்முத் தாரம் வெண்புரிநூ
லணிந்தணிஞங் குமந்தோய் தோளிற், நயங்கியசண் பகமாலே கழுநீர் மாலே
சாத்திமருங் கார்த்ததுகி றழைவார் காதிற், புயங்கவொளி மாணிக்கக் குழையி
லங்கப் புதுமலர்வா சிகைமுழயிற் பொலிய வந்தான். (உங)

வேறு.

மதிநெறி மாதை வேட்பான் மாமணக் கோலங் கொண்டு
கதிதர வந்தோன் மிக்க கடிமணங் காண்பா னெண்ணி
யிதமுறு தேவர் முன்னு விருங்கண நாதர் முற்றும்
புதுமையின் வந்தார் சூழ்ந்து சயசய வென்று போற்றி. (உச)

ஆதிநான் முகன்மா லேத்த வரம்பையர் வாழ்த்தெ டிப்பச்
சோதிசேர் கானம் பாடத் தும்புரு நார தாதி
திதறு சடங்கு மைத்தன் செலுத்தன் முகுத்தத் தேற்ப
மேதகு மாதை வேத விதிப்படி மன்றல் செய்தான். (உடு)

சேர்ந்தவொண் பாண்டி நாடு செய்தமா தவத்தி னானும்
வாய்ந்தமா மாதைப் பெற்ற மாதறு தவத்தி னானு
மார்த்தொன் முறைமை யிப்பெண் ணாயக மாகா தென்று
வேய்ந்தபொன் முடிக வித்தான் விசயமண் டபத்தி ருந்து. (உசு)

பெருமையே தருங்கோ வென்னும் பெயர்தன தாத லாலே
குணாகட லுலகின் மிக்க கோமாற வரும னானு
கருதிழ வுலகுங் காக்குஞ் சுந்தர மாற னென்றே
மருவிய வெழுத்து மிட்டான் வாய்மனத் துக்கு மெட்டான். (உசு)

அருட்புனை நீதி யோங்க வருச்சனை புரிதல் வென்றி
யுருத்தகு மரசர்க் கென்று முரித்தென வுவமை யில்லா
விருக்கறை சிவலிங் கத் த யிம்மையே தருவா னென்றே
யுரைத்தவா கமத்திற் பூசித் தருளின லுலகங் காண. (உசு)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கஅடு.

ரு.—பதஞ்சலிக்குநடஞ்செய்த திருவிளையாடல்.

பாதிமா துடையான் வேந்தர் பாவையை மணந்த பின்றை
யாதர வயன்மா லாகண் டலன்முத னிறைவு செய்து
நீதியின் விடுத்து மற்று நின்றவர் தம்மை நோக்கிச்
சோதிசேர் நீன்னி ராடு மென்றலுந் தொழுதெ முந்தார. (க)

முனிவர்க் தருவர் நாகர் சாரணர் சித்தர் முன்னுக்
கனலெழு பசியாற் போய்ப்பொற் கமலவா வியினீ ராடி.
யினியதஞ் சடங்கு செய்தே யேத்தரு நீறு சாத்தி
யனைவரும் வரமுன் வந்த வந்தமா முனிவன் சொல்வான். (௨)

வந்துமா மறைகள் பாட மகிழ்வுட னுந் தில்லை
யெந்தைபொன் னம்ப லத்தி னேத்தருங் கூத்தை யேத்திப்
புந்தியா லிறைஞ்சி னல்லாற் புசிப்பதோர் நாளு மில்லை
சுந்தரா போவ லங்க ணென்றடி துதிப்பக் கண்ணி. (௩)

நீங்கரும் வெயிலா னொன்று பீமா வனத்தில் வாவிப்
பாங்கர்யா னளவில் கால முண்டிருந் ததுப ணிந்திங்
கோங்கிய மகவான் வேட்டை யாடுவா னொருகால் வந்து
திங்கற வளித்த செம்பொற் சீதள விமான மீதால். (௪)

திக்குறுத் தலங்க டமுட சிந்தையித் தலத்
மைக்குழன் மடவா னோடும் வளம்பட விதன்கண் டென்பான்
மிக்ககீ காண்டி யென்று வெள்ளியம் பலத்துக் காணத்
தக்கநற் சொக்கன் சொக்கத் தாண்டவம் புரிந்தா னன்றே. (௫)

பரமுனி வரருண் மிக்க பதஞ்சலி முனிகண் னூர
வரமுறக் கண்டா னந்த மகிழ்ச்சிமாக் கடலுண் மூழ்கி
புணாகெழு துதியா லேத்தி யுண்ணெல் விடையிற் போகப்
புணாயற யாரு முண்டு போயினு ரருளை வாழ்த்தி. (௬)

வேறு.

மதஞ்சொரிகொல் குஞ்சரவி ருஞ்சரும் கஞ்சகவ ரன்சயில வஞ்சி கொ
முநன், விதஞ்செறிபு ரஞ்சுடநெ டுஞ்சரம்வி டுஞ்சதுரன் விஞ்சையர்வி ரிஞ்ச
நிறைவ, னிதஞ்செய்கொடு நஞ்சவுர கஞ்சசிமி லைஞ்சசடை யெஞ்சலிவ
சஞ்ச லனுளம், பதஞ்சலிநி றைஞ்சடியி றைஞ்சிடந டஞ்செய்தப ரஞ்சடர்த
ருஞ்சொ ருபமே. (௭)

தவம்புகழ்த் தும்.....கடம்பவனமே.*

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௧௬௨.

சு.—பூதமுண்ட திருவிளையாடல்.

பொலிவின் வந்தவர் யாவரு நிறைவுறப் புசித்தே
யலகி னன்கொடு போயின ரும்பெரு விழாவின்
றொலைவில் பல்வளத் தொகுதிகண் டிறத்தனை மதித்துத்
தலைமை சேரெழுந் மடவா றலைவனுக் குரைப்பான். (௮)

* இச்செய்யுளின்முழுப்பாடத்தை இப்புத்தகத்தில் ௩ - ம் பக்கத்திற்
பார்த்துக்கொள்க.

பொருவி லாதவெஞ் சோற்றயர் பொருப்பினைக் காட்டி
யீரவி தீமதி யுடுகுல மிராசிக டிகிக
ளரிய தேவங்கண் முனிவர்க ளிராக்கத ரகரர்
பெரிய மானிட ரியக்கர்விச் சாதரர் பிசாசர். (உ)

உரக காயக ராதியர் மாவரு முண்டுஞ்
சொரியு மிவ்வரை யின்னமுந் தொலைந்ததோ வில்லை
யருளி னாலிது தொலைத்திட வயில்பவ ரொருவர்
வரவு காண்கிலே னுண்பவர் யாரினி மண்ணில். (ங)

தேசி லங்குநின் னொடுபெருந் திரள்வரு மென்றே
யாசை கூரயான் மடைமுது நூல்வழி யமைத்த
மாசி லோதனந் தெய்வவான் வழுகிகேள் கிடப்பி
னுசு மேலினி யென்செய்வ துரைத்தரு ளென்ன. (ச)

வேறு.

மங்கையங் கயற்கண் ணிக்கு வாய்த்தவன் முறுவல் கூரா
விங்கியா வரும ருந்தி யேகின ருயர்வான் முட்டப்
பொங்கிய செந்நெ லன்னப் பொருப்பையார் தொலைப்பார் துங்கச்
செங்கயற் கருங்கட் பச்சைத் தேவிசொல் லென்றா முன்னம். (ரு)

சார்த்தவெம் பசியுந் தண்ணீர்த் தாகமு மலைப்ப நொந்து
காய்த்தபே ருதரக் குண்டோ தரனெனுங் கடிய பூதம்
வாய்த்தநீள் கவிகை கொண்டு வருதலா லினைத்தே னிர்த்
வார்த்தவொன் சொன்றிக் குன்றை யருளுன வண்ணத் தாங்கு, (சு)

இன்னல்கூர் பசியி னொறெந் திடருறு மெண்மை யும்பின்
றன்னிக ரில்லை யென்னுந் தடாதகை வலியும் போக்கத்
தென்னவன் மதுரை மன்னன் சிறிதுளே முறுவல் கூரா
வுன்னுடைப் பசிதான் நீர வுண்ணென வருள்சு ரந்தான். (ஏ)

வெள்ளிமால் வரையே போலும் வெண்மையு மிமவான் போலுந்
தெள்ளிய வுயர்வு முள்ள சோற்றினச் சிறிது போழ்தி
ஐள்ளதே னெப்பால் வாவி யுடைத்துவிட் டிருகை யாலு
மள்ளியுண் டதும டந்தை யத்சயித் தச்சங் கூரா. (ஊ)

விண்ணுயர் பூத முண்ணு மிதவையு மிகவு மாழ்ந்த
தண்ணிய வயிறுங் கண்டு சங்கர னேவ லாலிம்
மண்ணிலோர் பூத முண்டல் கண்டன மற்று மொன்று
நண்ணுமே னுமும் போதே முணவென நயந்தார் யாரும். (க)

எ.—ஆறழைத்த திருவிளையாடல்.

சொன்றிமலை துய்த்துமுத ரத்தெழுசு நந்தி
யன்றைவட வைக்கனலெ னப்பெரித லைப்பக்
குன்றினைரி கர்த்திடுகு றட்டனுவ ருந்தா
நின்றுசிவ னைப்பரவி நேர்படவு னைக்கும். (க)

தேவர்தொழு தேவவருள் சேரிறைவ முன்னு
ளோவிறிநா வாரிகிய டிக்கனையு வந்தா
யாவியுறு சிற்றுணவி னூறவி னைத்தேன்
மேவுபசி யின்னுமேனை விட்டதிலை யின்றே. (உ)

என்றுமுறை யிட்டலற வீறுளள வந்தாழ்
சொன்றிதிகழ் நான்குருழி தோன்றியிட முன்னஞ்
சென்றுகயி லைக்குவடெ னத்தனிதி ரட்டா
வென்றியின்வி முங்கியது மேதினிவி யப்ப. (ங)

ஆங்கதுவி முங்கியபி னூவியெழு தண்ணீர்த்
தாங்கரிய தாகமுற லாலுடற ளரந்தூர்ப்
பாங்குளம டிக்கிணறு வாவிகள்ப ரந்தே
தேங்குபுன் லுள்ளனகு டித்ததுகி கைப்ப. (ச)

இப்படிசு டிப்பவுமெ முந்தபரி தாப
வெப்பமம ராமலிறை வாவினையி னேனுக்
கப்பினைய ளித்தருள கத்தடிமை யென்றே
செப்புமுன ழைத்தனர்செ மூம்புனலி யாறு. (ரு)

கோகனக வாவிகளுக்கு லைத்தணமு நித்தே
யோகையுற வீசுதினா யோடுதுரை சிந்தி
மாகமுற நீரிரும ருங்கினுநெ ருங்கா
வேகமொடு வந்ததெழ வேகவதி யாறு. (க)

வேறு.

கண்டனன் காட்டக் குண்டோ தரன்கடி தியாற்றுட் புக்குத்
திண்டிறற் பேழ்வா யங்காந் துறிஞ்சினான் சென்ற நீரு
மண்டுறு நீருஞ் சென்று மணலெழக் கண்ட மன்னோர்
பண்டையின் வியந்தார் பாவை பழிச்சினுள் பொறுத்தி யென்று. (எ)

ஆரவுந் தொலையா வாழ்ந்த குழியுழை யயினி முற்றும்
வாரிதி யுருவா யாற்றின் வரும்பெருஞ் சலில முற்றஞ்
சேரவுண் டறிஞ்சி யொல்லைத் தேக்கிடு மவன்ப ணிந்தான்
சாரரு மன்றல் செய்து சகநெறி யிள்வோன் றானில். (அ)

கைத்தொழிற் பூதங் கண்ட ருளமெனக் கண்டெப் தென்று
வித்தகன் பணிப்ப வெங்குங் கண்டது-வியப்பப் பூதம்
பத்திசேர் மணற்ப ரப்பும் பந்தரீ ராவி வாவித்
தத்துதெண் டிராக்க ணாக்க ணிருந்தனன் சடங்குக் கந்தன்.

(௧)

வாவியின் பெருமைக் கேற்ப வளமலி கழனி கண்டு
தாவில்பல் பதியுங் கண்டு தலந்தொறு நாட தாக்கி
யோவற விளக்க விப்பா லுயர்ந்ததோர் பதியை யங்கட்
காவண வாவிப் பேராற் காவண நல்லு ரென்றார்.

(௧௦)

நாலிருங் குழியி லன்ன நாற்பெருந் திரனை யாக
மேலெழ விழுங்கித் தண்ணீர்த் தாகத்தான் மெலிந்து பூத
மோலிடக் கண்டு வேக வதியினை யொல்லைய நங்கட்
சாலமுன் னழைத்தா னியாவ னவனடி சரண மன்றே.

(௧௧)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௨௧௨.

அ.-கடலழைத்த திருவிளையாடல்.

வயமுறு மன்னவ னாகும் வள்ளல்பின்
னயனொடென் செய்தன னெனந வின்றனார்
பயனுறு முனிவிர்காள் பரவ சத்தைவிட்
டியரதி சயமுள துரைப்பல் கேண்மினே.

(௧)

கனவரை வில்லினன் கதம்பக் கானினன்
றனதுயர் மனத்தினை நாளிற் ருழ்குழல்
புனைவழி பாட்டினுற் புலியில் வேறொரு
கினைவறத் தன்னுடை நினைவி னாக்கினான்.

(௨)

சதமுறை துதித்தொரு நாட்ட னித்துகின்
னதர்படு மடியனேன் ரூய மங்கலி
யுத்தியின் மூழ்குவா னுவகை கூர்ந்தன
ளிதுதிரு வுளத்தடைத் திரங்கி டென்றனள்.

(௩)

நயந்தவை யாவையு நல்க வல்லவன்
பயந்தரு காரியம் பகரக் கேட்டுள்
மியைந்துகே ளாதுபோ லிருப்ப நாயகி
வயங்கொளி மதிமுகஞ் சால வாடினான்.

(௪)

மற்றவண் மதிமுக வாட்டங் காண்டலுஞ்
சற்றுளே நகைசெய்த தரும நாயகன்
மூற்றுநா மிருந்தது மேரன மாகவுன்
கெடிற்றருந் திருமுகச் சோகங் கர்ணவே.

(௫)

மாதர்க ழிலகமே மாசில் கற்புடைக்
கோதையே யெனதுனங் கொண்ட தெய்வமே.
யேதநீ யொழியொழி யேழு வாரியு
மாதரத் தழைப்பல்கா னெனவ ழைத்தனன்.

(க)

தகதுனா சிதறிவெஞ் சண்ட வெண்முனா
யிகலிவா னொடுபொரக் கலித்தி லங்குசெந்
தொகுமணி யொளியினுந் சிவந்து துண்ணென
மகரமீ னெழுவெழ வந்த வாழ்கடல்.

(எ)

பாங்குடை மதுளையம் பதியு ளோரெலா
மாங்கவை வருதல்கண் டதிச யத்தொடுந்
தாங்கரும் பயத்தொடுஞ் சார்ந்து தானுவே
யாங்களென் செய்குவ மெனத்து தித்தனர்.

(அ)

உற்றொருங் குறவரு முததி யாவையு
மற்புத னுணையா லங்கி மூலையில்
விற்பொலி கடலென விளங்கி முற்றிகழ்
பொற்புறு தடத்திடைப் புருந்த மார்தவால்.

(க)

ஒதரு மனோகர முடைத்த டாதகை
யாதரத் தடிபணிந் தருளை வாழ்த்தின
மதிலேழ் கடல்களுஞ் சேர்த லாற்றடம்
பூதலத் தெழுகட லெனப்பொ லிந்ததே.

(க0)

ஆகத்திருவிருத்தம் - 222.

கூ.—மலயத்துவசனையழைத்த திருவிளையாடல்.

மாண்டரு கடல்கள் கண்டு வழத்திமுன் றுதிக்கு மாதை
யீண்டுநீ போயுன் மாதா வியைந்தபே ராசை தீர்ப்
பூண்டநல் வரங்க ணல்கும் புணரியின் மூழ்கு வித்து
மீண்டுவா வென்றான் மீளா வழிதர வல்லான் மெல்ல.

(க)

ஆங்கது கேளா முன்ன ரகமகிழ்ந் தியாயின் பாற்சார்ந்
தீங்கொரு கடலா டற்கென் றெண்ணினை யீதொ ழிந்தின்
ரோங்குமேழ் கடலும் வந்த வொருகணத் தெனது கேள்வன்
பாங்குறும் பெருமை யாலிப் பரவையு ளாடு கென்ன.

(உ)

பரிவுகூர்ந் தருட்பெம் மானைக் கணவனா வுடைய பாவாய்
பொருவில்கா தலனோ டாதல் புதல்வனோ டாத லீராம்

வரிசையான் கன்றோ டாத லாடுத லன்றி வங்க
நரலையுட் டனிபுக் காடார் மடந்தைய ரென்ப னொன்றான். (௩)

என்றியாய் மொழிந்த மாற்ற மிறைக்குவர் துணைத்தா டற்கு
மன்றன்மா கணவ னில்லை மகவில்லை யென்ற முங்க
வொன்றுகா தலனோ டாடு முத்தம தீர்த்த மா
வென்றியுன் றந்தை தன்னை யழைக்கின்றே மெலியே ஔள்ளம். (௪)

அவையுறு துறக்க நீங்கி யவனிமீ திழிந்த வாறே
தவமுறு நம்ம மாமி தணிவிலா தரங்கெ டாமற்
புவிபுகழ் பெருங்கல் லோலப் புணரியின் மூழ்கச் சொல்வென்
றுவகைமா மடிக டம்மை யழைத்தன னுலகங் காண. (௫)

வேறு.

மண்டு செல்வ மலயத் துவசனைக்
கண்ட மானிட ரன்றிக் கணங்களுங்
கொண்டல் வண்ணனுங் கோகன கத்தனு
மண்டர் கோனு மதிசய முற்றனர். (௬)

வந்து போற்றுதல் கண்டு மகிழ்ந்துபோற்
றந்த மாமகட் கன்புறக் காட்டியே
யுந்தை யோடுமுன் றுயை யுவப்புற
முந்தை யாழ்கடன் மூழ்குவி யென்றனன். (௭)

ஏத நீங்கு தடாதகை யின்றுநீ
காதல் கூர்ந்த கணவனொ டாடென
வாத ரித்த கணவனோ டாங்கவ
ளோத வேழ்கட லாடி யுவர்தனன். (௮)

மன்று னாயக வாழ்ந்தனம் வாழ்ந்தன
மென்று வாழ்த்தி யிறைஞ்சல்கண் டுத்தம
னன்று தன்னுல கீர்திட வாங்கவர்
சென்ற டைந்தனர் தெய்வத் தனுக்கொடு. (௯)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௨௩௧.

க௦.—உக்கிரன்பிறந்த திருவிளையாடல்.

மன்னாக கரசன் மலயத் துவசன்
றன்னற் புதமண் முழுதுத் தனியே
பொன்னிற் நிகழும் புரமீ தெனவே
மீன்னப் பெடையோ டுரசான் டனனே. (௧)

கக.—வளைவேல்செண்டு கொடுத்த திருவிளையாடல். ௩௩

அணியார் தமிழும் மருநான் மறையும்
பணியே தியரும் பசுவந் திசையாள்
குணமே வியதென் னவர்தங் குலமுந்
தணியா வறமுந் தழைவெய் திடவே. (௨)

தாரார் குழன்மங் கைதடா தகைபா
லாரா வமுதா னவனின் னருளாற்
போர்வே ளெனவே பொருவில் புதல்வன்
பேரார் சடையோ பிழிற் தனனே. (௩)

மெய்யார் சுரரும் விதமா நரரு
மய்வான் முழுவெங் குமொலித் தினிதா
நெய்யா டல்புரிந் துநிலங் கடொறும்
பொய்யா மலர்மா ரிபொழிந் தனனே. (௪)

உறவுக் கிரமா னதுகொண் டெருவ
மிறைபொற் பமர்கை யிலெடுத் தணையா
மறையுற் றநெறிக் கண்வரும் பெயர்பே
ரறிவுக் கிரனென் னவறைத் தனனே. (௫)

உளமா னாயுநா னமுருக் கியுவந்
தளவார் கலையா வுமுணர்ந் தழகா
விளமா தர்மயங் கவிருந் துலவா
வளர்நீ திவிடங் கவளர்ந் தனனே. (௬)

அறிவால் விறலா லருளா லுயர்பா
னிறைவா லிவனாக் கிவனே நிகரென்
றுறநீ டிவிழா விதிசெய் துலகாண்
முறைசேர் மணிமா முடிசூட் டினனே. (௭)

வேறு.

என்பயிலு நெடுஞ்சடிலம் பிறங்குதலா லிலங்கிவனாக்
கொண்டுவியோர் கொண்டாடு முபநயனத் திருநாம
மண்பரவு கோச்சடில வரும்னென லியையுமென
விண்பரவ வினங்குவித்தான் விதுகுடுமிப் பெருவழுதி. (௮)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௨௩௬.

கக.—வளைவேல்செண்டு கொடுத்த திருவிளையாடல்.

முன்ன மிந்திரன் கடல்வட மேரு முந்துதம் வல்வினை வசத்தான்
மன்னு நம்முய ராணையைக் கடப்பர் மதித்தொவ்வொர் காலத்தி லென்று
யின்னர் யாவையு முணர்பவ னதனைப் பேரருட் டிருவுளத் துணர்ந்து
சொன்ன மூவர்தம் பெருவலி தொண்பான் சொர்வறச் சிறிதுளே முனிந்து.

வேறு.

அறமலி தனது புதல்வனுக் கிரனுக் கருள்சுரந் தரும்புகழோங்க
மறுவிலோர் வளையை யிந்திரன் பெரிய மவுலியி லறையென வளித்துச்
செறிகடல் வலியை யறவெறி யென்று சிறந்ததோர் வேலினை நல்கி
யறிவட கிரியைப் பந்துபோற் சுழல வடியெனச் செண்டையுங் கொடுத்தான்.

ஆதிமா மரபின் வருவடி வணங்கை யறநெறி மணம்புணர் வித்துக்
காதல்கூர்ந் தறத்தின் நகுதிசேர் புவனக் கனமெலா மவன்றலை வைத்து
நீதிமூ வுலகு மதிசயித் திரங்க நிறைமலி தடாதகை யோடு
மாதர முறுங்க ணுதிப் ரோடு மறைந்தனன் பிறங்கவா லயத்து. (௩)

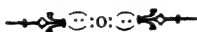
வேறு.

ஆண்டகை தெய்வ வீரெட் டாண்டணி மவுலி குழத்
துண்டிமா வரசர் போகந் துய்த்துல காள லாலே
பூண்டபி டேகச் சொக்கன் புழுகுநெய்ச் சொக்க னென்னு
மீன்மெயர் நன்னா மங்க ளெங்கணும் பிறங்கு மாலோ. (௪)

மன்னவர் முழிகு வித்து மருவிய கணங்க ளோடு
நன்னெறி யோங்க நாடோர் நகரென ஞாலங் காண
வின்னர சாள லாலே யமன்றிசை யாய வெய்ய
தென்னவன் பாண்டி நாடு சிவலோக மாண தன்றே. (௫)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௨௪௪.

௧௨.—நான் மாடக்கூடலான திருவிளையாடல்.

சீலமார் வருண ராசன் நிறத்தினான் முன்னோர் கால
மாலவா யழகார் மெய்யன் பெருமையை யறிவா னெண்ணி
ஞாலகீ கைக்கொ ளென்று நளிபுனற் பெருந்த ரங்க
வேலையை யேவ வேலை வேலைநல் வேலை யென்று. (௧)

உரனெடுங் கணத்துப் போதி னெலித்துங் கணத்துங் கொள்ள
வரனுறு தேவர் சித்தர் மானிடர் நாகர் முற்றும்
வெருவரு முள்ளத் தோடு மாலவாய் மெய்யன் செய்ய
திருவடி சரண மென்றா லுய்யலா மென்று சேர்ந்தார். (௨)

காலமல் லாத காலத் துதிவா னுறக்க வித்து
மேலெழ வாறா நின்ற தென்செய்கோம் விண்ணோர் கோவே
யேலவே யருள்செய் யாயே லிறப்பிங் கெவரு ஞாலஞ்
சாலமுற் றுங்கா லத்து நீயலா ஜண்டோ தம்பம். (௩)

என்றடி தொழுது வீழ்ந்து முறையிட விரங்கி யென்று
மொன்றிய வழியார் தங்க ஞாறுகுறை தீர்ப்பான் கண்டு
பொன்றுமுன் காப்ப லென்றே புட்கலா வருத்த முன்னு
வென்றிகொ ணுன்கு மேக வேந்தரை வரவழைத்தான்.

(ச)

தக்கபே ரணுக்க ஞாய்த் தரங்கவெங் கடனீர் முற்றும்
புக்குநீர் மாந்து மென்று புகலுமுன் போற்றி செய்து
சொக்களு ணையையி ணைந்தே சுவறிடக் குடிப்பக் கண்டு
மிக்கவிண் ணோர்கண் முன்னு வியந்தனர் பயந்த ணிந்து.

(௩)

அப்பொழு ததிச யித்தவ் வருணன்மீண் டாங்கா ரித்துத்
தப்பருந் தன்கொண் மூக்க டமையெலாம் வரவழைத்து
மைப்பனை யனைய நுந்தம் வள்ளுறை சிதறி யந்தச்
செப்பரு முயினா யெல்லாம் வருத்திடு மெனச்சி வந்தான்.

(சு)

பீடுசேர் முகில்கள் சாய்க்கும் பெருமழைத் துளியால் யாரும்
வாடுதல் கண்டு தொல்லைப் புட்கலா வருத்த முன்னு
நாடருங் காம ரூபப் புயல்களை நான்கு மாடக்
கூடம தீக்கக் கற்பித் தருளினான் கூட மில்லான்.

(எ)

சோதிசேர் பாதா ளத்தர் துறக்கரந் தரத்தோர் பாரோ
ரேதநீ ருறாதி யாரு மியைந்தநான் மாடத் தும்போய்
வீதியி னெருக்க மின்றி மேதகு புதல்வ ரோடு
மாதர மாத ரோடு மிருமென வருள்க ரந்தான்.

(அ)

அப்பொழு தெவரும் போற்றி யணுகிமா நகரின் பாங்க
ரொப்பிலா வடைவீற் பொங்கு முயர்ந்தமா டங்க டம்முண்
மெய்ப்பட நயந்தி ருப்ப மின்னிடி முழக்க மிக்க
மைப்படு கருவி வான மழைவலி தொலைந்த தன்றே.

(ஈ)

பேசரும் புயல கத்துப் பெரும்புயல் சுவறக் கண்ட
வாசைசேர் வாணோர் முன்னு வதிசயித் தச்ச லீங்கித்
தேசிருங் கங்கை யாற்றைத் திருச்சடைப் புரையுட் டேக்கு
மீசனுக் கிதுவு மொன்றே யெனத்துதித் திறைஞ்சி னூர்கள்.

(ஐ)

அருளின னவரைத் தத்தம் பதியகத் தணைய வேவி
வரிசையி னிருப்பக் கண்ட வருணன்வெந் திறம்விட் டஞ்சிப்
பெரியவ சிறியென் செய்த பிழைபொறுத் தருளென் றன்பிற்
றிருவடி பூரவி நாளிற் நிகழுளம் வாழ்த்து போனான்.

(ஐ)

வாடுவோர் தம்மைப் போற்ற வயங்கொளி மாந கர்க்கட்
கூடரு மேக நான்கு மாடமாக் கூட லாலே

௩௪ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

நாடவ'ரத்ச யிப்ப நான்மாடக் கூட லென்று
பீடுடை நகர்க்கு நாம மெங்கணும் பிறங்கிற் றன்றே. (௧௨)

வேறு.

கொண்மு மாடங்கள் கூடலின் மீறியு
நண்ணி நீள்கடல் கொள்ளா நகரிதான்
மண்ணின் மாடக் குளக்கீழ் மதுரையென்
றெண்ணில் காலத் திலங்கிய தெங்கணும். (௧௩)

ஆடுபவர்.....கூடனகரே" (௩-ம் பக்கத்தின்பார்க்க.)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௨௫௭.

௧௩.—சித்தரான திருவிளையாடல்.

அருவ மெய்யின னாலவாய் நாயகன்
கருதி முன்னமோர் காலங் கருணையின்
மருவி யாவருங் கண்டு மகிழ்வுறப்
பொருவில் சித்த வருவம் புனைந்தனன். (௧)

விண்வி ரும்ப மறலியை வென்றுநீள்
கண்ணு மன்பரை யாளுங் கழன்மிசை
வண்ண நண்ணி மனோகர மாகிய
பண்ண மைந்த பரிபுரஞ் சாத்தினான். (௨)

கற்ப வெங்கனற் கண்ணுடை நெற்றிமே
னிற்ப விட்ட திலக நிலாவிடச்
சற்ப மாலை தயங்க மனங்கவர்
பொற்பு யத்துறு பொக்கணந் தூக்கினான். (௩)

மெய்யிற் பூசிய நீறும் விளங்குசெங்
கையின் மாத்திரைக் கோலுமென் காதின்மேற்
செய்ய முத்திரை யுந்திரு வானவொண்
மெய்ய குஞ்சிச் சடையுந் துளங்கவே. (௪)

யோக பட்டம் விளங்க வுளங்கவ
ராக முற்று மழகு பொழிந்திடப்
பாக முற்ற பரிவுடை யானையுட்
போக விட்டு நடந்தனன் பூமிசை. (௫)

ஆழி மண்கட வாம னிறுத்திய
தாழ்வில் சித்தன் றமனிய வெற்பின
னாழி புள்ளவ னோங்குலோ கங்களை
மீழ்மாக்குவன் யாருளர் காணவே. (௬)

ஆதி நாத னறிவ னெனச்சொலீஇத்
தோத கம்பல காட்டித் தோகுபுகழ்
மாது மேவு மதுதைத் திருநகர்
வீதி தோறும் வெளிப்பட்ட டிலாவினன்.

(௭)

வேறு.

விருத்தரை மைந்த ராக்கி மைந்தரை விருத்த ராக்கிக்
கரப்பெருங் குன்றை யைய கடுகினு ளடக்கிக் காட்டி
யுருத்திக மும்ப லத்தை விழுங்கிடா வுமிழ்ந்து காட்டி
மரித்தெழுந் திருந்து காட்டி மற்றுமவல் லபங்கள் காட்டி.

(௮)

மன்னிய சிறுவர் சூழ்ந்து வரவினை யாடி யாரு
மின்னருள் சேர்ந்த காந்தன் யாவனென் திசை யிப்பக்
கன்னிமா தனாம யக்கிக் கடிமனை தொறுங்கு முப்பித்
தென்னனை மதியா னாகி நடித்தனன் றெய்வச் சித்தன்.

(௯)

பொற்பமர் தரங்க வாரிப் புடவியை யடைவிற் காக்கும்
விற்பொலி தடக்கை வேந்தன் வெய்யதன் மணித ராலே
நற்றவன் சரிதை முற்று நாடொறு முறைப்பக் கேட்டு
முற்றிய சிற்றங் கூர்ந்து விட்டனன் முறைசெய் வோரை.

(௧௦)

பொக்கணச் சித்தன் றன்னைப் பொய்செய்து போகா வண்ண
மிக்கணம் பிடித்து வாரு மென்றுமுன் னேவப் போளே
ரக்கணத் தின்கட் கண்டு பிடித்தலு மகப்ப டாமற்
றக்கர மொக்கக் செப்பித் தப்பினன் வெற்றிச் சித்தன்.

(௧௧)

தப்பினன் மற்றோர் ஞான்று சங்கரன் விரும்பி வாழு
மப்பெருங் கோயி றாங்கி யனிலமார் மூலை மன்னு
மொப்பருஞ் சிறப்பின் மிக்க வுத்தமக் களிற்றின் முன்னர்
மெய்ப்பட விருந்தான் வந்து வியன்றிரு நோக்கா ளேக்கி.

(௧௨)

தக்கபே ரால யத்துச் சதுமறை முனிவர் வாழ்த்தச்
சொக்கரா யகனைச் சூழ்ந்து துதிசெய்து தொழுவான் போந்த
திக்கெலாம் புகழு மன்னன் சேருங்கான் முன்னர்க் கண்ட
மிக்கவேத் திரக்க ரத்து வெய்யகஞ் சுகியர் சீறி.

(௧௩)

பாண்டிய னிறைவன் றன்னைப் பணிகுவா னடைந்தா னீற்றுப்
பூண்டரு முண்டி யேடா போய்விடு போய்வி டென்ன
வாண்டகை னோளான் போல வசைவிலா திருப்ப வங்கட்
டீண்டருந் தூய மேனிப் பாண்டிய வேந்தன் சேர்ந்தான்.

(௧௪)

இனியதான் மலரே றிட்டு முறுவல்கொண் டிருப்பக் கண்ட
வனுபமன் செழியன் மாற ன்னைநீபே ரிளமை யாலே

௩௮ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

தனைநனி மதித்து நீயார் தரித்தெழா திருந்த தேது
நினைவுதா னேதூ ரேது வல்லதே தென்றா னீத்து. (௧௬)

ஆங்கது பகர வேடா வணந்தகா ரியத்தி னேகா
‘திங்கிவை யுரைத்த தென்கொல் யானெலாம் வல்ல சித்த
‘னோங்கிய லுலக மெல்லா மதித்தவ னுன்ற னக்கென்
பாங்குதா ரியமோ வில்லை யென்றுபற் றற்றி ருந்தான். (௧௭)

திறமுறு முனிவீ ரென்னத் திருவிளையாட றன்னைக்
குறுமறை முனிவ வின்று கூறிய வாறு கேட்டே
மறமலி திறத்து மன்னன் வரமதி யாதி ருந்த
வறமலி சித்தன் பின்னென் செய்தன னறைதி யென்றார். (௧௮)
ஆகத்திருவிருத்தம் - ௨௭௪.

௧௪.—கல்லாளை கரும்புவாங்கின திருவிளையாடல்.

மன்னு நீன்புகழ் வழுதிகண் டெமைமதி யாமன்
முன்னர் யாவையும் வல்லவன் யானென மொழிந்தான்
பின்னொ ராசையற் றிவன்றிறம் பெரிதறி வோமென்
றுன்னை யொப்பவ ரில்லையோ வுயர்ந்தவ ருலகில். (௧)

இத்த லத்துய ராக்கினைச் சித்தனா யிருப்பின்
வித்தை தோன்றவிக் கோயிலின் வெஞ்சிலைக் களிற்றூற்
சித்த நன்குறச் செப்பிய வாறுபோ லெனது
கைத்த லத்தமர் கன்னலை வாங்குவி காண்பேம். (2)

இன்று தானிது தின்றிட வேவினை யாயி
னென்று தாழ்வற வுனக்கியாம் வேண்டுப வளிப்ப
மன்று ளாடிய மாசிலா நாயக னறிய
வென்றி நாதனீ யெமக்கென விளம்பினன் விளங்க. (௩)

வேறு.

தென்னன் வார்த்தையைச் சித்தனுங் கேட்டலுங்
தன்னு ளேநகை செய்து சடக்கென
முன்னர் நின்ற முதியகல் லாணையைக்
கன்ன நின்னென வேவினன் கண்கொடு. (௪)

அங்க னேவ வழல்விழித் தஞ்சமண்
டங்கு நீழலைச் சாடிமுன் காட்டுகைப்
பைங்கண் வேழத்தைக் காணுமுன் பாய்மதச்
செங்கண் வேழ மடர்ந்து செறுத்ததால். (௫)

பத்தி மன்வைவன் பாணிக் கரும்பினைப்
புத்தி யாரு நயந்து புகழ்ந்திடீச்

சித்த னேவிய தெய்வப் பெருந்திற
லத்தி வாங்கி வினாவி னயின்றதால். (௧)

தந்து மேவிய தாமரை நாளமென்
றிந்து மன்னவ னேகா வலியையும்
வந்து வாங்க மறம்படக் கொல்வமென்
றுந்து வீரர்க ளோவெனச் சென்றனர். (௨)

வாங்கு முன்னர் மணிமுத்த மாலையை
யோங்கு மும்மத நால்வா யுவாமலை
தாங்க ருஞ்சினத் தோடு சடக்கென
வாங்க யின்றிடி யென்ன வதிரந்ததால். (௩)

மன்ற லந்தொடை மன்ன னழன்றுளம்
வென்றி சித்தர்க் கழுகுது மேம்பட
நன்று நன்றென நாணினைப் பேணிமுன்
சென்ற வீரரு நின்று செறுத்தனர். (௪)

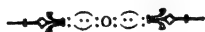
அங்க டார்தவர் தம்மை யடர்ந்துமெய்
தங்கு நீற்றினன் சற்று நகைத்துமண்
னெங்கு மோங்க விமைப்பி னொளித்தனன்
பைங்கண் வேழமும் பண்டைமெய் கொண்டதால். (௫)

அரச னஞ்சி யதிகயித் தன்புடைப்
பெரிய கோயிற் பெருமான் பணியென
மருவு கோபந் தணிந்து வரையறப்
பாசி வான்மிசைப் பன்முறை பார்த்தனன். (௬)

ஆல யத்து ளிணைந்து வணங்கிமுன்
சால வேண்டுப நல்கித் தலத்துநின்
போல யாவர்வல் லாரெனப் போற்றினன்
ஞால மெங்கு நயந்து வியந்ததால். (௭)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௨௮௬.

கரு.—சங்கப்பலகைகொடுத்த திருவிளையாடல்.

முன்னமோர் காலஞ் சங்கமண் டபத்து முறைமையி னிருப்பதற் கியை
ந்தே, மின்னிய பஹுவற் காரண மாகி விளங்குபே ராசனம் விரும்பிப், பன்
னியல் வாணர் கபிலநக் கீரர் பரணர்முன் ஓகவா லயத்துத், தொன்னெறி
யடியார்த் கினியன கொடுக்குஞ் சொக்கனுக் குரைப்பமென் றடைந்தார். (1)

தேவர்க டேவே நின்னரு கிருக்குஞ் செந்தமி மோர்நெருக்கின்றி
யாவரு மிருக்கச் சிறக்குமோர் தவிசை யீந்தரு ளெனத்தொழு தேத்த

மூவர்க டீலைவன் கோணமொத் திலங்கோர் முழத்தினி னொருவரே யிருக்கும்
பாவறி ஞானப் பலகையொன் றளிப்ப வாங்கிய பாவலர் பகர்வார். (உ)

அருளுடை யரசே யாவரு மிருந்திங் காயநீ டாசனம் விரும்ப
வொருவரே யிருக்கு மாசனந் தந்த தென்னையென் றுளந்தளர் காலை
யிருமையி னிலங்கும் புலவரை யறிந்தி டிடந்தரு மிடந்தரு மென்றோர்
பரிவுடை வாக்கு விசம்பிடைத் தோன்றப் பணிந்ததி சயத்தொடும் போந்தார்
வாங்கருந் தெய்வப் பலகையைச் சங்க மண்டபத் திடைநடு விட்டாங்
கோங்கமுன் றீர ரிருந்தனர் பின்ன ருயர்புளோ ரொருவருக் கிருப்ப
வாங்கது வளர்தல் கண்டெந் கபில ரிருந்தன ரன்பொடு முன்போற்
றாங்குதல் கொடாது வளர்த்திட விருந்தார் பரணருந் தலமெலா மதிப்ப. (ச)

முற்றிய பயன்க ணன்கினால் விளங்கு முத்தமிழ்க் கொத்தியல் உல்ல
மற்றுள சங்கத் தவருமவ் வடைவின் வளர்த்திட வளர்த்திட நயந்து
நற்றவ னருளின் பெருமையை வாழ்த்தி யிருந்திட நாளிலத் தோர்கள்
செற்றம தகல வறிந்திடங் கொடுத்த சித்திரப் பலகையைத் துதித்தார். (ரு)

சான்றவர் தேர்ந்து தம்முடைத் தெளிவாற் சயமுறக் கோத்தசெந் தமிழைத்
தோன்றிய சங்க மண்டபத் தின்கட் சோர்வற வைத்துவைத் தேக
வான்றவச் செய்யுள் காலநீ ளத்தா லளவில வாய்த்தலை மயங்கி
வான்றொட வுயர்ந்த வாங்கவர் திரண்டு வந்தனர் மற்றொரு காலம். (சு)

சொல்லருஞ் சொல்லின் றகுதியாற் றம்மிற் றொடர்விடா வழக்கினுண் மலைந்து
வெல்லருந் திறத்தைக் கண்டெந் தமிழுள் விளக்கமில் லாதனவிட்டு
நல்லன கொள்ளக் கடவமென் றியைந்து நயந்தரு பனுவலா ராய்வா
னொல்லையி லழகார் சங்கமண் டபத்து னேறினா ருறத்தமை மதித்து. (எ)

வந்தவர் குலைந்து முன்னமே கலைந்து வரையறக் கிடத்தவை யெடுத்து
முந்தவா ராயு மளவிலப் பனுவன் முறைதலை மயங்கலா லழிந்து
சிந்தையா குலத்தோ டென்செய்கே மெனத்தஞ் செழுமுகம் வாடலுங்கருணை
யெந்தைநா யகனும் வந்தனன் றாழா தின்றமிழ்ப் புலவரு யிரங்கி. (அ)

இத்தல மதிக்கக் குற்றமி லெழுத்துச் சொற்பொருள் யாப்பலங் காரக்
கொத்துறு பனுவல் வல்லவர் நீங்கள் குறைவற விருந்திர்செங் கமல
மொத்ததும் முகங்கள் வாடிய தென்னை யுற்றது போக்கலா விருப்பிற்
புத்தியா லளந்து போக்குவம் புருந்த காரியம் புகலுமி னென்ன. (ஈ)

முதுகவிப் புலவ மயங்கிய தெமக்கிம் முத்தமிழ்க் கொத்தநீ கோத்து
விதியினி லளிக்க வல்லையே னாற்பத் தெட்டெனல் விட்டினைக் கூட்டி
யதர்பட நாற்பத் தொன்பது பேரென் றறைந்திடக் கடவமென் றியம்ப
மதியுளான் விரும்பி யிமைப்பினி லுலப்ப வகைப்பட விதிப்படி கோத்தான்.
யாவையுங் கூட்டுங் கடவுளுக் கியம்பி னீதிவுமோர் புதுமையோ மற்றப்
பாவலர் நயந்து சொக்கனே போலுழ் பழுதற நிறைச்சலா சிரியன்

கேவல னல்ல னம்மினு முயர்ந்தோ னென்றுமுன் கிளர்வுறத் துதித்து
மேவிய வரனைத் தம்மொடுங் கூட்டக் கூடினன் மேதினி வியப்ப. (கக)

ஆங்கிடங் கொடுப்ப விருந்திருந் தமிழ்க ளாய்ந்திங் காலையி லொருகாற்
பாங்குறு பொருளின் நகவறி யாமற் பாவலர் மயங்கிடக் கண்டாண்
டோங்கிய பொருணூ லன்பினைந் திணையென் றெடுத்தவ ருவப்புறக் காட்டி-
வாங்கரு நினைவிற் பிரித்தனனுரைத்தவன்பொருட்கியைந்தவொண்டமிழ்கள்.
நயமுறு பொருட்குப் பொருந்திய தத்த நலந்தரு மிருந்தமிழ் கண்டே
யியலுடை வாணர் மகிழ்ந்ததி சயத்தோ டிவையிவை யொள்ளிய வென்னச்
சயமுறு கீரன் பொருமையா லங்கண் சாற்றுவா னென்றனித் தமிழிற்
செயிரறு மைந்தாம் பனுவலுக் கொப்புச் செப்புத் தரிதெனச் செப்ப. ()

வேறு.

நண்ணியவை யிடைவியந்து நவிலுவதே யொருவனெனக்
கண்ணிவியன் றரும்பொருளாற் கனத்ததொரு கவிதைதொடா
வுண்ணிறைந்த புலவீர்கா ளிதன்பொருள்கண் மொமினெனப்
பண்ணினொடு முனாசெய்தான் பாவறிந்த நாவலவன். (கச)

எயவழு வின்றியிலங் கிருங்கவிதை கேட்டலுமே
நேயமொடு நிறைந்திருந்தார் நேர்கொடுப்ப வுரையின்றி
யாயுமிய னக்கீர னஞ்ஞானத் தாலதனைத்
தீயதென வுணர்செய்யத் தமிழ்ச்சொக்கன் சிரித்தருளி. (கரு)

என்றுமிவன் பொருமையுள னென்னுமதிங் கியாரறியார்
வென்றியுளீ ரவன்றனக்கு வேண்டுவன விளம்பிகெ
வொன்றியநங் கவிதைக்கிங் கிவனொழிய வுங்குளிலோர்
நன்றியுளார் குற்றமெனிற் குற்றமது நனியென்றான். (கசு)

இத்தகைமை யியம்பக்கேட் டினிமையின லேனோரு
முத்தரமொன் றுனாயாம லிருக்குங்கா லுயர்விசும்பில்
வித்தகரே தும்வழக்கு விவிப்பான் காரணமா
வத்தனும்வந் தானுமைப்போல் விடும்விடுநு மறிவின்மை. (கசு)

வணங்குமினீர் வணங்குமினீ ரெனமயக்க நீக்கிவொ
னணைந்தருள்சேர் திருவாக்குத் தோன்றியிட வதிசயித்துக்
குணம்பயில்வோர் பயமெய்திக் கும்பிடுமு னியற்கீரன்
பணிந்தடியேன் செய்தபிழை பொறுத்தியெனப் பழிச்சினனாள். (கஅ)

பெருமைதரும் பெயர்மதுரைப் பேரால வாயனென
வுணர்செய்தே யவைநெடுநா ளிருந்தவனல் வயினொளிப்ப
வருளுடையார் சொக்கனைப்போ லாருளரிங் கெனத்துதித்தார்
பொருளதிகா ரம்பிறங்கிற் நிறையனாற் பொருளெனவே. (கக)

கக. — கிழியறுத்த திருவிளையாடல்.

உன்னரு முன்னோர் கால மோங்கலங் காரத் தோங்கி
மன்னுமா மதுரை தன்னுள் வாழுமோர் வழுகி வானரோய்
மின்னுமா மதிற்றன் கோயின் மீயிசை விடுத லத்துத்
தந்திக ரில்லா மாதர் தம்மொடு முலாவங் காலை. (க)

பேசருந் தகவு டைத்தாய்ப் பேருளங் கவர்வ தாய
நேசமா தேவி வாய்ந்த கூந்தலை நீங்கா தோங்கும்
வாசமா ருதவ சத்தால் வரமன மதிச யித்திவ்
வாசிலா வாசம் பூவோ டியைந்ததோ வன்றோ வென்றான். (உ)

கூரிய வுளத்துட் டேர்ந்து குறிப்பரும் பொருள்பொ திந்து
நேர்சிற் ப் புடைத்தாய் நந்த நெஞ்சினுக் கியைய வின்றோர்
சீருடைக் கவிதை செய்து வருவரேற் செழும்பு விக்குள்
யாரென வேண்டா விப்பொ னீகுவ லவர்கட் கென்று. (ங)

ஆயிரம் பசும்பொன் கூட்டி யடங்கவோர் கிழியாய்க் கட்டி
மாயிரு ஞாலங் காண மாசிலா சிரியர் வாழுஞ்
சியவெண் டாளச் செம்பொற் சித்திரத் தூண்ப் பத்தித்
தூயமண் டபத்து முன்னர்த் தூக்கின் சிறக்க வாங்கு. (ச)

மீண்டு யுணர்வான் மிக்கோர் பிஞ்ஞகன் சமாதி யாலே
நாடிய பொருடே ராம னல்லன தமக்கி யைந்த
பாடிய கவிதை கொண்டு பார்த்திவன் றிருமுன் னேறிச்
கூடிய மகிழ்ச்சி யோடுங் கூறினர் தேறி யாங்கு. (ஊ)

காவலன் நனக்கி யைந்த கவியதிற் காண னாகி
யாவிரன் குறாதி ருப்ப வருங்கிழி கருதி வந்த
நாவலர் சோக மெய்திப் போயினர் நானி லத்தன்
யாவருங் காண முன்போற் றாங்கிய தியைந்த பொன்னும். (சு)

ஆங்குது தூங்க விப்பா லருள்புனை சிவனை நாளு
நீங்ககி லாமல் வாழுஞ் சிவமுனி புதல்வ னீதி
யோங்கிய தூய்மை வாய்மை யொழுக்கநல் விழுப்ப மிக்கோன்
றாங்கும் பத்தி யுள்ளோ னுமமுந் தருமி யென்போன். (ஏ)

தந்தைவா னுலகத் தேகத் தளர்த்துநல் குரவா னெந்து
கந்தரன் கோயில் புக்குச் சொல்லுவான் மெல்ல நல்ல
வெந்தையே கந்தர் தந்தா யினைத்தனின் பொருளோ வில்லை
மைந்தனுண் டாக வென்னை மன்றல்செய் வித்தல் வேண்டும். (அ)

தாதையுந் தாயு முற்ற சுற்றமுந் தனமு மற்றும்
வேதனை வினையி னேற்கு நீயலால் வேறு முண்டோ
கோதிலா மரபின் வந்த குலந்தலை யழியு மோவென்
றாதிநா யகன்றன் பாதத் தழுதுவீழ்ந் தினைய சொன்னான். (க)

வழுத்திய மறையோன் நன்மை கண்டவன் மனத்தி னாசை
யொழித்திடு வான்வி ரும்பி யுரகமா ணிக்கச் செம்பொற்
குழைக்கியை கா த னங்கட் கொங்குதேர் வாழ்க்கை யென்றோர்
கிழிக்கிசை கவிதை பாடிச் கொடுத்தனன் கீர்த்தி வேட்டு. (க௦)

பொருவருங் கவிதை யேட்டைப் போற்றிமுன் கொடுபோய் வாய்மை
யுரியவ ரவைமுன் காட்டி யோங்கிய நீவி கைக்கொ
டருமிகேள் பொழுது மற்றுச் சாற்றிய மாற்ற முண்டேல்
விரைவின்வந் துரைமன் மெச்ச வெல்வதற் கைய மின்றே. (க௧)

துன்புற லென்று வெய்ய துயரொழித் தினைய சொல்லி
யன்பொடும் விடைகொ டிப்ப வாங்கவ னீங்கி நீங்கா
வின்புறு மனத்தி னோடு மெய்திநீ டவையிற் காட்ட
நன்புளோர் வியந்தா ரில்லை தம்முளே நனிர யந்தார். (க௨)

தெரியுவோ ருணாகொ டாமற் செழுங்கவி கொடுப்ப வாங்கி
யரசன்முன் செல்வ லென்றே செல்லுங்கா லறிஞர் கண்டு
விரைவொடுஞ் சென்றார் சென்ற வேதியன் காட்டக் கண்டு
பரவிய மன்ன னுள்ளப் பான்மையார் பகர வல்லார். (க௩)

வேறு.

நவையின் நிரயந் தபொருட் கியையச்
சுவைதந் திடுமெல் லியசொற் கணினைந்
தெவர்கொன் னவரிக் கவியின் நினைதா
வவர்கொள் றுகவக் கனகக் கிழியால். (க௪)

பரிவொன் றியவென் றிகொள்பா வலர்நீ
நிருளொன் றியதுங் களிதத் தடைவே
விரைவின் கணடந் திடுமென் றுவிடுத்
தரவந் தருகோ யிலடைந் தனனே. (க௫)

மிகவின் புறுநெஞ் சுடைவே தியனுந்
தருசங் கமடைந் துடனக் கிழிலயப்
படைவென் றனமென் றுபகர்ந் தொழியா
கைக்கொண் டெவார் திடுவா னனுக. (க௬)

வேறு.

பொற்புறு மவனைக் கண்டு பொருமையா லிருந்த கீரன்
சொற்பெரீரு னறியாப் பார்ப்பா னீயிதைச் சொல்லித் தந்த
சுற்கவிப் புலவன் றன்னைக் கொண்டுவர் நாடி யுன்றன்
முற்கவி தைக்குக் குற்ற முண்டுபோ வெனமு னீந்தான். (க௭)

ஊழுடை முனிவன் வாடி யொல்லையா லயத்து நண்ணி
யாழிநஞ் சண்ண வல்லீ ரறிஞர்க ணுமது நல்ல
சூழிசைக் கவிக்குக் குற்ற முண்டென்றார் சொலவல் லீரேற்
முழுவநச் சொல்லி யன்றோ வென்கையிற் நருவீ ரென்றான். (௧௮)

ஈசனுங் கற்றுச் சொல்வோர் பின்வர விகலிற் கூடித்
தேசுடைச் சட்டை சாத்தித் திருமுடிச் சாத்துஞ் சாத்தி
யாசிலா மலர்க்க ரத்தி லாழிகள் செறித்தி லங்க
மாசிலாப் புலவர் தேத்து வந்தனன் புலவ னாகி. (௧௯)

வருத்திரான் முகன்மா தேட வளர்ந்தழற் பிழம்பாய் நின்ற
னெருங்கிலீர் மண்ணும் விண்ணு மெங்கணு நிரம்பி நின்ற
னரும்பொரு டரும்பே ரண்டத் தப்புறத் தப்பா னின்ற
னிருந்தமிழ்ச் சங்கத் தின்கீழ் நின்றன நெவருங் காண. (௨௦)

மன்னுமிச் சங்கத் தேறி யிருந்தவர் தம்முள் வாளா
வென்னுடைக் கவிக்குக் குற்றஞ் சொன்னவன் யாவ னேடா
முன்னுறச் சொன்மி னென்ன முத்தமிழ்க் கீரன் கண்டு
நன்னெறிப் புலவ குற்றஞ் சொன்னவ னுன்கா னென்றான். (௨௧)

வேறு.

அங்கங் குலுங்க வரிவாளி நெய்யென்றோர்
பங்கக் கவிதை பரமன் சொலவிளிந்து
சங்கறப்ப தெங்கன்குலந் தம்பிராற் கேதென்றோர்
ஊங்க முறுங்கவிதை சொன்னு நெதிர்நுணிந்து. (௨௨)

வேறு.

இயற்சிவ னவைக்குண் மிக்க விருங்கவி வாணர் முன்னே
யியற்றமிழ்க் கவிதைக் குற்ற மெங்ஙனே நவிறி யென்னச்
செயற்குநங் கூடா னுறஞ் சிக்குமே னுறு மேமுன்
செயற்குரித் தான செய்யா விடினெனச் செப்பி னுன்முன். (௨௩)

மற்றது சொல்லக் கேட்டே வானுறு தெய்வ மாதர்
கற்றையங் குழற்கு மொக்கு மேயெனக் கடவுள் கேட்பச்
செற்றிரெய்த் திருண்டு கீண்டு தீண்டுதற் கரிய தான
வற்றருங் குழற்குஞ் செய்கை யலாதிலை யியற்கை யென்றான். (௨௪)

மொழியறி யாத வெய்ய மூர்க்ககீ யென்ன சொன்னு
யெழுதரி தாய கோலத் தியைந்தநங் கவரி தன்பே
ரழகமர் கூடா னுறு மப்படி யேயோ வென்னப்
பிழையிலை யென்று கீரன் முன்னுனா பின்னுஞ் சொன்னான். (௨௫)

கண்டது நெடும்பே ரண்டங் கண்டவோ திமங்கா னுத
விண்டருங்கங்கை தோய்த விரைமுடிச் சடிவங் காட்டத்

தண்டமிழ் வல்ல வென்னைச் சடைகொடு வெருட்டல் வேண்டா
மண்டல மறியு மென்றான் வல்வினை வசத்தாற் கீரன்.

(௨௬)

தீயவெம் புரங்க டந்த சேவகன் கிறிது தீறிக்
காய்தழ நெற்றிக் கண்ணைக் காட்டமுன் கனன்று வேவா
னையெனச் சுற்று முற்று மெங்கணு நெருப்புக் கண்ணே
யாயினுங் குற்றங் குற்ற மென்றன னஞ்சா னாகி.

(௨௭)

அன்னிய ரொருவர்க் கஞ்சே னஞ்சுவ னினக்கே யென்று
பின்னரு முணாப்ப வெந்தை திகைத்தவன் பேச்சைக் கண்டு
நன்னெறி வழக்கே காணாய் நன்கிலா விகலை விட்டிங்
குன்னருங் கவுரி கூர்தற் கொக்குமே மற்றோர் கூர்தல்.

(௨௮)

வளந்தரு மடநாண் முன்னு வருங்குண நிட்ட மாபோ
லுளங்கவ ரிருள்வா சந்தே சுரியன நிட்ட மாருந்
தெளிந்தறிந் திலையோ பேதாய் சிற்புட்ப கேசியென்று
குளிர்ந்தமா மறைக னுன்குங் கூப்பிடு கின்ற வாறு.

(௨௯)

இன்னபூ வாச கேசி தன்னையா ரறியா ரென்னப்
பின்னொருத் தரமு மின்றிப் பேரழந் கண்ணால் வெந்து
தன்னுளே பரித வித்துத் தண்ணினீர் வேட்டுக் கூப்பிட்
டன்னமார் வாவி யிற்போய் வீழ்ந்தன னாற்றா னாகி.

(௩௦)

காமனைக் காய்ந்த கண்ணன் காலனைப் பாய்ந்த காவன்
பாமறைக் கெய்தா மெய்யன் பாவலர் காண நின்ற
நாமறச் சொன்ன செற்ற நற்றமிழ்ப் புலவ னைப்பொற்
முமரைத் தடத்துட் போகக் கண்டனன் றமிழ்க்கி ரங்கி.

(௩௧)

பாந்தளஞ் சடில முக்கட் பாவல னொளிப்பக் கண்டு
சூழ்த்தவர் சொக்கன் றன்முன் சொல்லியார் வெல்வா ரென்றே
யேத்தி சயத்தோ டஞ்சி யேத்தினர் குணலை கொள்ளா
வாழ்த்தனன் முனிவன் னாங்கும் பூங்கிழி வாய்த்த தென்றே.

(௩௨)

வினாவொடுஞ் சென்றி யாரும் வியப்பகன் கிழிய றுத்துப்
பரமனை யடைந்து வாழ்த்திப் போந்துதன் பண்பிற் கொத்த
திருவினு முருவ மிக்க தேவியை மணந்து ஞாலம்
பரவவாழ்ந் திருந்தா னாழி பழுதறு சிறுவர்ப் பெற்றே.

(௩௩)

வேறு.

திருந்திருக் குளத்தர்தந் தெள்ளு நீற்றொளி
தருந்திருக் குளத்தெழுந் தழல்சு டத்திரை
பொருந்திருக் குளத்துறு புனலிற் போய்வீழும்
பெருந்திருக் குளத்துளான் பின்னென் செய்தனன்.

(௩௪)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௩௩௬.

கள்.—நக்கேரனைக் கணாயேற்றின திருவிளையாடல்.

இன்ப நாவல ரிடர்படு கீரனுக் கிரங்கி
யன்பர் தம்பிழை பொறுப்பவர்க் கறைகுவ மென்றே
துன்ப நெஞ்சொடுந் தொல்லையா லயத்தனைத் தலகி
னன்பு கூர்தமிழ் நலமுற நவீன்றுமுன் றுதித்தார். (க)

துய்ய கீரன்முற் சூழ்வினை யாலறி யாமை
மையல் கொண்டுநின் முன்சில வார்த்தைக ணவின்ரு
ணைய னேயருள் வாரியே யருந்தமி ழரசே
தையல் பாகனே பொறுத்தரு டமியனா வேண்டி. (உ)

ககன மீதுதோய் கொடுமுடிக் கயிலைகா ளத்தி
யகில மீதுபே ரன்புடைப் பதியென வறிந்தே
முனைகொ டாமரைத் தடத்திடை மொய்ம்பறக் கிடந்து
சுகமெ லாம்புகழ் தருமொரந் தாதியு முரைத்தான். (ங)

ஓங்கு பேரரு ளங்கயற் கண்ணிதன் னுடனே
யாங்கு சென்றடைந் தருந்தமிழ்ப் பெருந்துதி கேட்டுக்
தீங்கி லாதநின் செழுமலர்த் திருக்கரங் கொடுத்தே
பாங்கர் நீள்கரை யேற்றெனப் பகர்ந்தனர் பழிச்சி. (ச)

வேறு.

ஆங்கவர் பணியத் திருவுளத் திரங்கி யங்கனை யொடுமட வன்னர், தூங்
கலர் வாவிக்கரையடைந் திருந்து சொல்லெனுஞ் செழுந்தமிழ் கேட்டுப், பா
ங்குடை யுளஞ்சேர் நிறைவொடு நீங்காப் பரிவொடு முறுவல்கூர்ந் திமைப்
பிற், றாங்குதல் கொடாது மலர்க்கரங் கொடுத்துத் தடத்தினின் நடுத்தினி
தெடுத்தான். (ஞ)

மாலய னறியா வடிவமுங் காட்டி வன்னிவெந் துயரமு மொழித்து
ஞாலமேழ் புகழுஞ் சான்றவ ருடனே நணுகுதி நாவலர் தம்முட்
சாலவு நல்லே மனைவிலா மனஞ்சேர் தண்டமிழ்ப் பாவல வென்றான்
கேலவார் குழலி தன்னொடு மறைந்தா னடியவர்க் கெனியவெம் பெருமான். (1)

சேணுளார் போற்றப் பெற்றநக் கீரன் திருவருட் பெருமைகண் டன்
பிற், பூணவா லயத்துச் சென்றடி பரவிப் போவதங் கில்லென கிற்ப, நீணெறி
யறிஞ ரரியதாள் வருந்த கிற்பதே யிருப்பநாய்க் கணையேன், தானுவே யெ
ன்று பன்முறை பணிந்து போயினார் சங்கமண் டபத்து. (எ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ஈசக.

கடி.—குறுமுனிக்குத் தமிழுரைத்த திருவினையாடல். சௌ

கடி.—குறுமுனிக்குத் தமிழுரைத்த திருவினையாடல்.

சோதிசேர் கடவு னானார் தொண்டிசெய் கீரற் கண்டான்
டோதுசொல் லிலக்க ணங்கள் குறையுமொன் கலியுங் குன்று
மாதலா லாங்கா ரித்தே யறிஞரை யிகழா நின்றான்
போதமார் செய்ய வல்லா ரென்றலும் பொருப்பின் பாவை. (க)

அண்ணலே யடியேன் முன்ன மறிந்ததோர் கதையுண் டன்பிற்
கண்ணுறு செவியு நெஞ்சங் களிதரு வதுகே னெண்ணில்
பண்ணுறு கின்ன ராதி பரவயாம் பரிந்து வெள்ளி
விண்ணுறு கயிலை யந்தண் வெற்பகத் திருக்கு நாளில். (உ)

வேறு.

வாய்ந்தபுலி வடகிழக்குத் தாழ்ந்து தென்றல் வரைபயிற்சென் மேற்குயர
வானோர் மண்ணோர், தேர்ந்தவிரு டிகளியக்கர் சித்தர் நாகர் சேர்ந்தபய மெ
ன்றுபய மெய்திப் போற்றித், தாழ்ந்ததல மொத்திருப்பா னின்போ லாக்கிச்
சங்கரா வொருவரையங் கேவி டென்ன, வாய்ந்தவர்கள் பயங்கண்டு கருணை
கூர்ந்து னருட்கமல மலர்க்கரத்தா லஞ்ச லென்றே. (ங)

எண்ணரிய தொகுதியெலா நிற்ப நின்போ லியலொப்ப வகத்தியனைத்
திருக்கண் சாத்திப், புண்ணியமா முனிவரநம் போல நீயப் புவிமுலை யுயரா
மற் போகித் தென்றல், விண்ணிவரு மலயத்தி லிருத்தி யென்று விளம்புங்
கா லுளங்குளிர்து விண்ணோர் முன்னுக், கண்ணுதலே யருட்கடலே யரு
ள்பு ரிந்த காரியநன் றென்றுகழல் வணங்கி னூரால். (ச)

ஆதரஞ்சேர் குறுமுனியு மெனையொன் றுக்கி யருள்செய்தா யருள்செ
ய்த படியே செய்வ, லோதருந்தென் பூமிதமிழ்ப் பூமி யென்பா ரொண்டமி
ழிற் றுரியவெலா மடிமைக் கிங்கே, போதமுற வறிவித்தல் வேண்டு மென்று
போற்றுங்கா லெழுத்துச்சொற் பொருண்முன் னான, நீதியுடைச் சூத்திரங்க
ளறியும் வண்ண நெறியின்க ணறிவித்தாய் நேசங் கூர்ந்தே. (ஊ)

நற்றமிழ்தூற் கருத்தினைநாம் விரும்பி வாழு நன்கடம்ப வனத்துனக்கு
நவில்கின் றேமென், துற்றமுனிக்குணையதனித் தருளிச் செய்தான் டெவகை
யொடும் விடைகொடுத்தா யென்றி றைஞ்சப், பொற்றவது தனைக்கேட்ட
பத்தர் பத்தன் புகழ்க்கினியா னயந்துவியந் தொக்கு மொக்கு, மற்றுநிக ரொ
வ்வாத மடமா தேயான் மறந்தனனீ நினைந்திருந்தாய் வழக்கு நன்றே. (சு)

தென்மலயக் குறுமுனியை யொழிய மண்ணிற் செழுந்தமிழ்க்கொத்
தறிவிக்க வல்லா ரில்லை, மன்னியகீ ரணக்கவன்ற னாலே யின்று வண்டமி
ழ்தூ னினைவிக்கத் தருவ தென்று, ஞன்னுமுணர் வுண்டாகத் தான்மெய்ஞ்
ஞான வுபதேசந் திருநோக்கா லுபதே சித்தான், டன்னவனை நயந்தழைப்
பத் தாழா செய்தி யருமறைதூல் விதியின்மல ரடியில் வீழ்ந்தான். (ஃ)

ச.அ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

வந்தனைசெய் தருந்தமிழ்ச்சூத் திரம்போ தித்தென் மனமயக்க முள்ள
வற்றை மாற்றி டென்ன, வெந்தைபிரான் மதுரைப்பே ரால வாயா னிரங்கி
யிரு செவிப்புலனு நிறையும் வண்ணம், புந்தியுள வகத்தியமா முனியே நல்ல
போதமுறக் கீரனுக்கிவ் வுபதே சத்தைச், சிந்தையுற நாமுரைத்த படியே
நீயுஞ் செப்புகெனத் திருநோக்கா லுபதே சித்தான். (அ)

பார்வையினு லுபதேசஞ் செய்த பின்னர்ப் பண்டையினு மிக்கவறி
வுடையோ னாகிப், பூரணனு யடிதொழுது நின்று மிக்க போதமுறக் கீரனுக்
கவ் வுபதே சத்தைச், சீர்மையொடு முபதேசஞ் செய்யச் கண்டு திருவுள்ள
மிகமகிழ்ந்து பரிசுஞ் செய்தே, யார்வமொடும் விடைதரமெய்க் குருவா மெ
ந்தை யடிபரவி மலயகிரி யடைந்தா னன்றே. (க)

வேறு.

மன்னு மன்னுழை போய பின்னர் வணங்கி யாதர மாதரான்
முன்ன மேவிய கீர னுக்குப் தேசி யேனென முதல்வநீ
சொன்ன தென்னையெ னத்தி ருந்திய தூய்மை மேவிய வாய்மையா
னன்ன மேயது கேளெ னக்கடி தன்பி னோடருள் செய்குவான். (சு)

அரிய வொன்பொரு ளீப வர்க்கடி மைத்தி றம்புரி வோர்களுக்
குருகு நெஞ்சுள வர்க்கி தந்தரு முட்பொ ழுமையி லாதவர்க்
கிருட ரும்பொய்க டிந்த வர்க்கிக ழாத வர்க்கரு ளேதருங்
குருவி னுள்ளம றிந்த வர்க்குப் தேச மீகைகு ணந்தரும். (கசு)

இக்குணங்களி லாத வர்க்குப் தேச மீகைதீகா துகாண்
மிக்க கீர னாய்து தன்னேவி யந்து நானெனு மேன்மையா
னக்க ரம்பிறர் கண்பொ ழுதவ னுத லாலவ னுக்குநாக்
தக்க வித்தைகொ டித்தி லேமென வொக்கு மென்றன டையலும். (க௨)

இனிமை கூட்தரு தூலி னுக்கிய லேய முன்னுற நின்றபின்
றையொ வாணுரை செய்த செய்யுளுந் தானு னாத்தத மிழ்க்கரு
நினையு நீதியை யாழ்த்து கண்டுத னீடு செய்யுளை நித்தியா
மனந லானுரை செய்த செய்யுளை வாழ்த்தி னுனிநு ணீக்கினுள். (க௩)

தென்ற மிழ்க்கரு வெந்தை கண்டுசி ரித்து நல்லது னாத்துமுன்
னின்று சங்கம தெய்தி டென்ன நிறைந்து சங்கம தெய்தியே
தன்றி ருக்ககல் வித்தல் செய்தத மிழ்க்கண் மெல்லவி ரித்தன
னின்று நாவலர் கண்டு மாசறு தேச வீசனை வாழ்த்தினார். (க௪)

ஆசத்திருவிருத்தம் - ௩.௬௦.

கக.—ஊமை தமிழறிந்த திருவிளையாடல்.

ஆறிபவ னெங்கு முள்ளா னுலவா யமுத வாக்க
னிறையவன் முன்னஞ் சொன்ன விரும்பொருட் குத்தி ரத்திற் .
குறுமுனா யெழுதித் தத்த முரையினை வியந்தோர் கால
மறுவறு கவிதைச் சான்றோர் மலைத்தனர் மாறு பட்டே. (க)

சொல்லும் முரைய னேத்துஞ் சோர்வற நன்னு வெல்லாம்
வல்லவன் றிருமுன் சொன்னான் மகிழ்ந்தவ னிவற்றுட் டேர்ந்து
நல்லதென் றுறாத்த தொன்றை நயந்திடக் கடவ மன்றைப்
புல்லிய வுரையை விட்டென் றனைவரும் பொருந்தி னூரால். (உ)

ஆங்குய ரால யத்து ளஞ்சலி செய்து சென்று
பூங்கம லத்தா ளேத்திப் புலவகே ளிவற்று ளாராய்ந்
தீங்குனா நல்ல தொன்றை யருளுதி யெமக்கென் றியாரு
மோங்கமுன் றுமு னாத்த வுராயுனா யாலு னாத்தார். (ங)

தென்றழிழ்ப் புலவ னாகிச் சேர்ந்தியல் வாண ரின்று
நன்றிகீர் நவின்ற திவ்வுந் நம்முடைப் பத்த னாகி
யொன்றிய வணிக னுப்பூர் கிழார்மக னுமன் பாலன்
றன்றிற் முராய்பின் வென்றிச் சரவண குகனே யாகும். (ச)

ஊமையின் ஞானி நாம முருத்திர சன்ம னென்போ
னவையிலா வுரைய னேத்து மவன்றன்மு னவின்னா லொன்றை
யவையிடைக் கைக்கொண் டானே லுதுறா யைய மில்லை
கவலுற வேண்டா வென்னக் கண்டவர் தொண்டிற் போற்றி. (ஊ)

தோன்றுநாட் டொடங்கி யுமன் சொற்றர வலனோ வென்ன
வேன்றசெந் தமிழ்தேர் செட்டிக் கியாதொரு செய்யுள் கேட்டாற்
றோன்றிய புளக மெய்யுந் துளிபடு கண்ணு முண்டோ
வான்றவச் செய்யுள் செய்யு ளல்லது செய்யு ளன்றே. (ஈ)

ஒருவரு மிகல யெண்டா வொத்துநம் மிடத்தி ருத்தி
வரனுறக் கேண்மி னென்றே மறைந்திட மலைதல் விட்டிங்
கிருவரு மறியா வெந்தை யிலங்கிட நம்போல் வந்து
பரிவொடும் பகரப் பெற்றேம் பகர்ந்ததே செய்வ மென்றார். (எ)

பத்தியிற் போந்து தெய்வப் பாவறி மண்ட பத்துச்
சித்திசேர் மூங்கை தன்னைச் சிறப்பொடு மழைத்துச் சிங்கச்
சுத்தமார் தவிசி னேற்றித் தூபதி பாதிநல்கி
யொத்துமுன் றுமு னாத்த வுரையெலா முனாத்தா ரோங்க. (அ)

வேறு.

வளமுறு கீரன் றறாபுகழ் கபிலன் மாசறு பரணனிம் மூவர்
தளர்வறு முறையைக் கேட்டலு மூங்கை தணிவரு பெருவிருப் பெய்திப்
'புளகித மெய்யுந் துளிபடு கண்ணும் பொருந்தல்கண் டதிகயித் தியாரு டார்.
முளம்வரும்பொருளிப் பொருள்கடாமென்றே யொப்பரு மப்பொருள்கொண்

தலமிசை யெங்கும் விரித்தியற் சொக்கன் றகைமையை மிகமிக வாழ்த்தி
யலகிலா ஐழி யிருந்தன ரிருந்த வருந்தமிழ்ச் செட்டியாஞ் செட்டி
யிலகிய மயின்மீ தறுமுகத் தோடு மினியபன் னிருகரத் தோடும்
புலவர்கண் டிறைஞ்ச வருளினால் விளங்கிப் போயினான் சாபமு நீங்கி. (௧௦)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௩௭௦.

௨௦.—இடைக்காடன்பின் போன திருவிளையாடல்.

முன்னமோர் நாணன் மாட மதுரையின் முழுது ணர்ந்தோன்
பின்னமில் கபிலன் றேழன் பெயரிடைக் காட னென்போ
னின்னியல் வாணர்க் கெல்லா மிதவியோன் கவியான் மிக்கோன்
றென்னனைக் கவிதை பாடிக் கண்டனன் சிறப்பி னெய்தி. (௧)

நன்கவி கேட்ட வேந்த னானெனு மதத்தாற் போவென்
றன்புசெய் யாமற் றள்ள வாங்கவன் கண்டு நாணி
முன்பொருத் தரமுஞ் சொல்லான் முற்றிய துயிரிற் போந்தின்
றென்பொலா மணிக்குச் சொல்வ லென்றிறை கோயில் புக்கான். (௨)

மன்னிய சொல்லுன் மாது மாசறு பொருணீ யுண்மை
யென்னநின் றரற்றும் வேத மாதலா லெனையோ வல்ல
வன்னமா ராய வெண்ணு வாலவா யமுதே தென்ன
னின்னையு நின்னை நீங்கா மின்னையு நின்றை செய்தான். (௩)

தக்கதோ வெனத்து தித்துத் தனித்துரைத் தேகக் கண்ட
சொக்கநா யகன்மா தோடுந் துண்ணென நகிக் குற்று
மிக்கமா நிலனுஞ் செம்பொன் மேருமால் வளையு மற்றெண்
டிக்கும்வா னகமு நோவ நொந்திரு செவிபு தைத்தான். (௪)

தொழுதுபோ மிடைக்கா டற்குந் தோழனங் கபில னுக்கு
மெழினலங் கூர யாமு மெய்துவ மின்னோ டென்று
செழுமதில் வடபால் வையைத் திருநதித் தென்பான் மேவப்
பழுதறு சங்கத் தாரு மேவினாற் பாதம் போற்றி. (௫)

மறுவறு முனிவர் வாறோர் வணங்கியின் னருளை வாழ்த்திக்
குறைவறு சங்கத் தோடுங் கூடியாங் கிருப்ப விப்பா

னெறிபட வணங்குந் தொண்டர் நேர்படப் புலரு முன்ன
மிறைவனைத் தொழுவான் வந்தார் கண்டிலர் திகைத்தா ரேங்கி. (௬)

மண்மிசைப் புரண்டார் வீழ்ந்தார் மயங்கினார் முகத்த றைந்தார்
கண்ணினீர் சோர வாய்விட் டலறினார் கைவி திர்த்தா
ரண்ணலே யெங்கொ ளித்தா யரசனீ தறிந்தா வென்னு
மெண்ணமொன் றிலாம லந்தோ வினைந்ததே யென்னே குற்றம். (௭)

அவனியேந் தற்குத் தாழா தறைகுவ மென்று சென்று
தவமுடை வேந்தே நந்த மாலவாய்த் தரும மூர்த்தி
புலிபுகழ் கோயில் விட்டுப் போய்நதிக் களாயி லேறிக்
கவிமன ரோடு மங்க ணிருக்கின்றான் கண்டா யென்றார். (௮)

செப்பிய மாற்றங் கேட்ட தென்னன்மெய்ந் நடுங்கி வீழா
மெய்ப்படு பயத்தி னோடு மேதகு மாதிரி னோடு
மொப்பரு மமைச்ச ரோடு மொல்லோகா னடையிற் சென்றிங்
கிப்படி போதற் கென்னே குற்றமென் றிறைஞ்சி வீழ்ந்தான். (௯)

நெஞ்சம்வே ருகி மால்போ னின்றுகண் ணருவி சோர
வஞ்சியுந் தானும் வாழ்த்த வானவர் துதிக்கு மேலோன்
பஞ்சகுவ வெனக்கு ளின்போற் பத்தர்க ளில்ல யிந்த
மிஞ்சிய தலமுங் கிஞ்சில் விருப்புடைத் தலமே யாகும். (௧௦)

நின்னொடு செற்ற மில்லை நெறிதர வெணையந் தாதி
சொன்னவன் கபிலன் ரோழன் சொல்லிய கவிதை சுற்று
மன்னிய பொருளாற் சொல்லால் வழவிலா திருப்ப வோரா
துன்னுடை மதத்தாற் றள்ளி யோட்டிய தென்னை நென்னல். (௧௧)

கல்வியிற் சிறந்தி ருப்பக் காரண மின்றிக் குற்றம்
புல்லர் போ லுரைத்தா யின்று போதுமோ வுனக்கெ னக்கு
நல்லவன் வந்து சொல்ல நமக்குநம் புடைமா துக்குஞ்
சொல்லிட வரிது நேர்ந்த தென்றலுஞ் சோர்ந்து வேந்தன். (௧௨)

என்னறி வின்மை தன்னை யெந்தையே பொறுத்தி யென்று
மின்னொடு பின்னுந் தாளில் விழப்பிழை பொறுப்போ னுறி
யின்னியல் வாண ரோடு மின்றிடைக் காட னோடு
மன்னவ வருவல் போவென் றரசனை விடுத்தான் வாழ்த்தி. (௧௩)

சேர்ந்தான் புலவ னோடுந் தென்றிரு வால வாயிற்
சார்ந்தநா வலர்களோடுஞ் சார்ந்தனன் றலந்து திப்ப
வாய்ந்தவத் தலத்தி னுமம் வடதிரு வால வாயென்
ருந்தது கண்ட தொண்ட ராடினார் பாடி னாரால். (௧௪)

௩௨ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

பொன்முடி மன்னன் வந்து பொருந்திடைக் காடற் போற்றி
யென்னையா னுடையா னின்பி னெய்தினு னென்று முன்னர்ப்
பன்னிய தமிழ்கொண் டோடைப் பருப்பதத் தெருத்தத் தேற்றி
மன்னவ ரென்ன வாழ்வித் தருளினான் வரிசை கூர.

(கடு)

ஆரத்திருவிருத்தம் - ௩௮௫.

உக. -- கடல்சுவற வேலெறிந்த திருவிளையாடல்.

பார்மிசையின் முன்னொருகாற் பழமதுரை தனைநாடி
வாரிதிகொள் வாறெலித்து வணாபுனாயுர் திரையெடுத்துச்
சேர்வதுகண் டமரநுமற் றேறோருந் தெருமரலுற்
ரோரிடமுங் கிடையாதெங் கொளிப்பமெனத் துதித்தனரால்.

(க)

விழமியபே ரருட்சொக்கன் மெய்ஞ்ஞான விழியார்கண்
டுழையின்மல ரனைத்துயிலு முலகான்மன் னனைக்குறுகித்
தொழுகழலுக் கிரச்செழிய துயிலுணர்நி துயிலுண்
பழமதுரை தனைக்கொள்வா னெழுந்ததுநீர் பரந்தகடல.

(உ)

தேமளித்த நாவல்பயி நென்புலத்தோர் தமக்கெல்லா
நாமளித்த வேலையற நாமளித்த வேலையெறி
நீமனத்துச் சலியாது நின்றெதிர்தென் றெனக்கனவிற்
காழுறத்தான் மதியுரைத்துக் கங்குற்க னொளித்தனனால்.

(ஈ)

இக்கனவு காண்டலுமே யிரும்பரவை விடிவதன்முன்
னாக்கிரமாய் நனிவரக்கண் டுக்கிரவேல் விற்றற்செழியன்
மிக்ககன வமைச்சருடன் விளம்புங்காற் சிவனேநின்
றக்கதிரு வுளத்திருந்து செலுத்துகின்றான் நவறறவே.

(ச)

உந்தையருள் செய்ததுசெய் தருளுலக முடியாம
லந்தமதின் நெனக்கேட்டுத் தாழாதஞ் சலித்தெழுந்து
சுந்தரனை நனைந்துதனி வேல்வாங்கித் துணிவொடுசென்
றுந்திவரும் பெருங்கடலு ணடுவெறிந்தா னுலகுய்ய.

(ரு)

வென்றிபடச் சிவந்தெறியக் கருங்கடல்வெவ் வலிதொலைந்து
முன்றெறும் புடைந்துபங்கப் பட்டலறி மோதிவிழா
நின்றவடி வடிம்பலம்ப நின்றதுகண் டேறோரு
மின்றிதுகண் டனம்புதுமை யெனப்பயம்விட் டெழுத்துதித்தார்.

(ஊ)

மாலைமுடி யோன்வேலை வடிம்பலம்ப நின்றதனால்
வேலைவடிம் பலம்பநின்று னென்றெங்கும் விளங்கியதா

லாலவாய் நகரான் போ லருளுடைய கடவுளாயார்
ஞாலமிசை வானமிசை யெனத்தித்தார் நாவலர்கள்.

(எ)

கடல்வலிய சத்திவிடச் சத்திவிட்ட காவலற்குப்
புடவிபரி வுறவேண்டும் வரங்கொடுத்துப் புதுமைபட
வடைவுடனோங் கியசங்க மண்டபமு மமைத்தூழி
தடமுடைநா வலர்போற்றத் தமிழ்ச்சொக்க னினிதிருந்தான்.

(அ)

வேறு.

மனத்தின்பம் பயக்கும்பொன் மதிட்டங்கூர் தமிழ்க்கூடற்
றனித்தென்றுஞ் சிறக்குந்தண் டமிழ்ச்சங்கர் தனைப்பணி
னினைக்குங்கண் முதற்சங்கம் மிடைச்சங்கர் நிலைத்தாரு
மினிச்சங்கம் புனற்கங்கைக் கரைப்பங்கின் புறத்தென்ப.

(க)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ஈகூச.

உஉ.—வலைவீசின திருவிளையாடல்.

அருளாருந் திருமதுரை யாலவா யியற்சொக்கன்
பரிவாக முன்னொருகாற் பரபோக முத்திரும்
பொருளாரு மாகமங்கள் பொருப்பவையன் தவப்பயனாந்
திருவான வுமைகேட்பச் செழுந்திருவாய் மலர்ந்தனனாள்.

(க)

கேட்டருளுங் காலையினக் கிளிமொழியான் பெருவிருப்பு
வாட்டமுற வெகுண்டெனி கேட்டவரை மடமாதே
நாட்டமுற நினக்கிங்கு நாமுரைத்த வரும்பொருளை
மீட்டுவாயாய் கேட்டபடி காண்பமென விளம்பினனாள்.

(உ)

பிடிநடையா னுடனடுங்கிப் பெரிதஞ்சி யடியிறைஞ்சி
யடியவர்கட் கெளியானே யரியயர்கட் கரியானே
மடமகல விரித்துரைத்த மாசறுபே ரரும்பொருளின்
புடையைமறத் தன்னகிரியே னறிவின்மை பொறுத்தியென.

(ங)

வேறு.

வெறிகமழ் சடிலச் சொக்கன் விடுவிடுன் னாங்கா ரத்தா
லறியநா நவின்ற னூலை யவமதி செய்தாய் வேலைத்
துறையின் மீனம் வீசந் தொழிலுடை வலைஞர் பொல்லா
மறமலி யிழிசு லத்து வந்துதி யெனச்ச பித்தான்.

(ச)

மழைமதத் தொந்தித் தந்தி மத்தகப் பிள்ளை சிறித்
தொழுதுதான் றுதிக்கை யின்றித் துதிக்கையால் வளைத்தெடுத்துப்

சூச திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

பழுதிலா கமங்க டம்மைப் பௌவமீ தெறியக் கண்ட
வழிவிலான் பெருவ யிற்றற் கழகிதென் றென்று கக்கான். (இ)

மறைப்பொருள் கொளுங்கா வியார்க்கு மனமயக் குண்டா மீது
போறுப்பதல் வாலி யாயைச் சபித்தனை யெனப்பொ ழுளையச்
செறுத்துயர் திருக்கை மேவுந் தெய்வவா கமத்தை வந்து
ப்றித்ததை யன்றிக் காணக் கிழித்தனன் பலகைக் கந்தன். (சு)

ஆங்குது கண்டு நீயு னறிவினை மதித்து வந்து)
காங்கெயா புத்த கத்தைக் கிழித்தனை கையில் வாங்கி
யோங்குநம் மதுரை மன்னு முயர்குல வணிக னுக்கோர்
மூங்கையம் புதல்வ னாகப் பிறத்திபோ வெனமு னிந்தான். (எ)

வேறு.

இத்தகைமை யிற்றிகழு மெல்லையினி லுட்புகவி லங்குகண நாத னெருவன்
முத்தனது கண்டுகடை விட்டதிரு நந்தியைமு னிந்தினிய சாப மிடுவா
னத்தியுழை யிற்சுறவு ருக்கொடுபு ருந்துலவி டாகமமெ டித்தெ னுமுனம்
புத்தியுடை நந்தியுமு தித்துலவி னன்பெரிய புத்தகமெ டித்து முடியில். (அ)

வேறு.

எழிலுமை கலங்கி யிறைஞ்சல்கண் டூரங்கி யிலங்கதி யரையனம் மன்ப
னுழையிடை யினிய புதல்வியா யுதித்தா லுலகுளோர் காணவந் துனையா
மழகுற மணந்து காவனர் தியையு மாட்கொள்வ மஞ்சனீ யென்று [தான்.
செழுமையின் விடுப்பத் தொழுதருள் பெற்றே செட்டியுந் செட்டியா யுதித்

தடமலி செல்வத் தோங்கதி யரையன் றவப்பெரும் பயத்தினுற் போந்து
புடையுமை யணங்கு தோன்றுமுன் பெரிய போற்றரு மவயவ நிரம்ப
நடமலி தந்தை தாயதி சயித்து நரர்வடி வன்றியே தெய்வ
வடிவொடும் விளங்கு மிவடனக் கியைந்த மாமண வாளான ரொணங்கால். (க)

பிறிவிலா வரனும் பிறிவிலா மயிலைப் பிரிந்தினி திருக்கமாட் டாம
வெறிவிலை வாணர் தம்முருக் கொண்டான் டெய்திவாழ் பரதனை நண்ணி
நெறியுடை யவனை யெனக்குநின் மகனை யளிப்பையே னினக்குநன் றென்ன
வறிவுளோன் விரும்பி வடிவான யிருந்தா யார்கொனீ யறியவோ தென்றான்.

துன்றையின் மதுரை நகர்வரும் பெரிய தொல்லையின் வாணிகப் பின்னை
வன்றிறற் றொழிலா லுயர்ந்தவ னின்பால் வந்தனன் மாமடி யென்ன
நின்றவ னையுந் றுளையினு லாகா நின்றொழில் காணமீன் வீசு [டான்.
முன்றிகழ் வலையை முடியென மறைதான் முறைதரு கயிறுகைக் கொள்

வேறு.

வெல்லவுட் கயிறு வாங்கு கயிறிட்டு வீரலா ழிடுக்கன்
பல்விதக் கண்கள் சேர்த்துப் பாரழை வணங்க வல்ல

வெல்லைவிட் டிருப்புப் பார வினமணி விளிம்பு றக்கோத்
தொல்லைமீன் வலைமு டுந்தா னுற்றவ ரதிச யிப்ப.

(க௩)

எர்படப் பிடித்தற் காமீ னெங்குள தென்ன மாம
ஊர்வரு மரக்க லங்க ளுலாவிடா வகையு டைத்துச்
சீர்மைமீ னனைத்துந் தின்று திசைதொறு நடுக்கஞ் செய்திவ்
வாரியுள் வணாபோ லோங்கித் திரிவதோர் மகர முண்டால்.

(க௪)

உற்றவ வதனாற் சால மிடித்தன முளமஞ் சாமன்
மற்றது தனைப்பி டிக்க வல்லையேல் வலைஞர்க் கெல்லாங்
கொற்றவ னீயே மற்றென் குலக்கொடி தனையு மின்றே
வெற்றியி னினக்க ளிப்பன் வேண்டுவ சிறக்கச் செய்தே.

(௨௫)

என்றது சொலவி யைந்தார் கலியினுள் வங்கத் தேறிச்
சென்றணி வலைகோ ளேற்றிச் சிலைத்துமேல் வளைத்து வீசி
வென்றிகொண் மகரந் தன்னைப் பிடித்துமெய்ப் புத்த கங்க
ளொன்றுமே காமற் கைக்கொண் டேறினா னும்பர் போற்ற.

(௨௬)

நந்திதன் னுருவம் பெற்று நயந்தடி வணங்கி நிற்ப
வந்தடித் தொழுதார் போற்றி வலைஞர்க ளதிச யித்துச்
செந்துவர் வாய்க்க ருங்கட் சிற்றிடைப் பெரிய வல்குற்
பைந்தொடி யணங்கைச் சாதிப் பண்பினின் மன்றல் செய்தான்.

(௨௭)

வேறு.

காதலியோ டதியனாயன் கனகமழை பொழிந்திறைஞ்சி
யாதிகொளற் கென்னதவஞ் செய்தேன்ம் மணங்கையென
மூதினொடு நந்தியொடும் வந்துடனா கமமெடுத்துப்
போதுகண நாதரொடும் போயினன்வான் மிசைகாண.

(௨௮)

ஆங்கலைந்த பெருங்களைஞ ரருங்கனவோ மாயையோ
வீங்கிதுதா னறியகிலோ மிறைபணியே யெனத்துதித்து
நீங்கரிய நல்குரவு நீங்கியிருந் தன்வருணன்
வாங்கருமன் பொடுதுதித்தா னனிபொழிந்து மலர்மாரி.

(௨௯)

சோதியுருப் பெற்றவுமை தொழுதியலா கமங்கடமை
யாதரவிற் கேட்பலினி யருட்கடலே குணக்குன்றே
யோதியுருள் செயல்வேண்டு முத்தமனே முத்திரு
மாதமுனி வித்தகனே யெனவேத்த வருண்மூர்த்தி.

(௩௦)

வேறு.

உன்னரும் விசேட மிக்க வுத்தர கோச மங்கை
யென்னுமப் பெருந்தா னத்து னெய்தியாங் கிறைவி யைப்பார்த்
தன்னமே விளம்பக் கேளென் றாசிலா முத்தி நல்குந்
தொன்னெறி யாக மங்கள் சுரிசுழிற் கருளிச் செய்தான்.

(௩௧)

ருசு திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

அருந்தவம் புரியா முன்ன ரறுபத்து நால்வ ரங்கட்
பொருந்தல்கண் டெமக்கு ஞானம் புகன்றுருக் காட்டென் றேத்தத்
திருந்துப தேச நோக்காற் செய்துமா முனிவ ருய்யப்
பெரும்பொரு ளுணாத்தான் மன்றற் பேதையோ டிருவங் காட்டி. (22)

வித்தக வேடங் காட்டும் விமலனீள் புணரி ரூழ்ந்த
வெத்தலத் தினுஞ்சி றந்த தித்தல மேயென் றெண்ணெ
ணுத்தமப் பத்தர் தங்க ணுத்தரா கமகோ சங்கள்
வைத்துமா மதுரை நோக்கிப் போயினுன் மாதி னோடும். (23)

ஆன்றுமைக் கருளிச் செய்த வரியவுத் தரகோ சங்கண்
மன்றுற வைத்த லாலே வாதலு ராளி போற்று
மொன்றிய நகர்க்கு நாம முத்தர கோச மங்கை
யென்றுமை மங்கை பேரால் வழங்கிய திலங்க வெங்கும். (24)

ஆகத்திருவிருத்தம் - சகடி.

25.—வளையல்வற்ற திருவிளையாடல்.

முக்கண னுல வாயன் முன்னமோர் காலஞ் சென்று
தக்கமா முனிவர் வாழுந் தருமவாச் சிரமந் தன்னுட்
புக்குந் பிச்சை கொள்ளுங் காலையிற் புனித மாதர்
மிக்கபே ரெழில்கண் டியாரும் விரும்பியொள் வளையி ழுத்தார். (க)

விரும்பிய மடவார் நெஞ்ச வேறுபா டறித்து கேள்வர்
பொருந்தலின் நெமக்கிங் காகிர் பொழிநிகழ் மதுரை மன்னுந்
திருந்திய வணிகர் தூய்மை சேர்குலத் துதித்தங் கெல்லார்
தரும்பரன் றன்னைச் சாரு மென்றவர் தமைச்ச பித்தார். (உ)

ஆங்கவர் முன்னர்ச் செய்த வருந்தவப் பயத்தாற் போந்து
வாங்கருஞ் செல்வத் தோங்கும் வணிகர்தங் குலத்துட் டோன்றி
யோங்கிய வடிவத் தோடு முலகுளோ ரதிச யிப்ப
நீங்கரு மொழுக்கத் தோடு நிரம்பினர் பிறங்க வங்கண். (ங)

முன்னவ னியாவும் வல்ல முதியவன் சமாதி யாலே
பின்னரொண் புதல்வ ரின்றி யனைவரும் பெண்ணே யாக
மன்னிய வினிமை கூர்ந்த வணிகர்கள் டியார்க்க னிப்பே
மன்னிய ரல்லா ரில்லை யென்றுளத் தழுங்கிப் புக்கார். (ச)

துப்பமர் மெய்யன் வையந் தொழுவன் வணிக னாகி
யொப்பருங் கங்கை மாதை யுமைமாதை யொளித்துப் போத்தே

வப்பெருங் கன்னி மாரைப் பரிசிப்பா னுசை கூர்ந்து
செப்பரு மதுரை தன்னுட் சோந்தனன் வணிகர் வீதி.

(௫)

கழையதன் னேற்றி மூன்று விரல்படக் கழி நீட்டுத்
தழையவொண் கலிங்கஞ் சுற்றித் தனிமுடிச் சாத்துஞ் சாத்திப்
பழையதோர் குடைக வித்துப் பசும்பைதோ னேற்றிச் செங்கை
யழகெழ மோதி ரங்கா தணிகொள்கண் டிகைக டாழ.

(௬)

வேறு.

இளமை மெய்வி டாதி லங்க விருமி யுள்வ னைந்துசொற்
றளர வெள்ளை நரைபு னைந்து சால வீழ்வி ருத்தன
யாவில் வண்ண வனைகள் கொண்ட ரும்பெ ருந்தெ ருத்தொறும்
வனையல் கொள்ளும் வனையல் கொள்ளு மென்று கூறி வந்தனன்.

(௭)

வந்து கூறும் வணிக னல்ல வடிவி னுல நங்கனே
யிந்த மாய நரைப ரந்த தின்ன தென்ற நிர்கிலோஞ்
சுந்த ரேசன் மாயை யோதெ ரிந்தி டாதெ னச்சொலிப்
பந்த மாற யாவ ரும்ப பிச்சி நின்று லாவினான்.

(௮)

இணையில் வண்ண வனையல் கண்டெ னக்கெ னக்கெ னப்பகர்ந்
தணிக லன்கள் பொலிய வும்ம நங்க னன்ம னங்குலைந்
துணர்வு மின்றி மீடனு மின்றி யொல்லை வந்த முல்லைசேர்
வணிகர் தங்கண் மங்கை மாரை வனையி னுல்வ னைத்தனன்.

(௯)

கருதி நின்று தொழுது செய்ய கைத்த லங்க னைப்பிடித்
துருவ மிஞ்சு மாத ரீரு மக்கு மிக்கி லங்கயாம்
வரிசி றந்த நல்ல நல்ல வனைக ளுண்டு பரிவொடுந்
தருது நில்லு நில்லு மென்று சாற்றி மலை யேற்றினான்.

(௧௦)

வேறு.

மின்வனை தன்னையெ டெத்துவி ரித்துவி னைந்திடு வார்போல
மன்னிய கைகள்பி டித்துவி டாதுவ ணக்கிம் யக்குதல்கண்
டன்னைய ருக்கறி விப்பமெ மக்கித டாதென வச்சமுறுத்
தென்னைவி டென்னைவி டென்பரு ளத்தெழு மின்பம றைத்தெவரும்.

(௧௧)

இப்படி சொல்லிய தேதுப முத்துந னைத்தவி ருத்தனியா
னெப்பமர் கைகள்பி டித்தத னுலும துற்றவர் தாமிசுழார்
செப்பிணை யோமுலை மைப்புய லோகுழல் செங்கய லோவிழிவாய்
துப்புரு வோதுதல் விற்பிறை யோவிது வல்லியர் சொல்லுமென.

(௧௨)

வேறு.

நன்குறு மொழியிற் பட்டு நாய்கனைக் காண்பான் வேட்டின்.
நென்கையில் வனைநெ ரிந்த தென்னிகையில் வனைநெ ரிந்த

௩௮ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

தன்புடை யவனே நல்ல வணிவனை யெமக்கி டென்று
முன்பிடும் வனைநெ ரித்துச் சொல்லுவார் முகெ வாங்கு. (௧௩)

இனக்கன வனையி டாதிங் கேசுவா யாயி னென்கண்
மனத்தமர் சொக்க னூர்த மாணையால் வளைப்போ மென்னத்
தனக்குநல் லவர்க்கு நல்லோன் நயாவொடு முறுவ லோடுங்
கனத்தபல் வனைக ணீட்டுங் கைத்தலத் திலங்க விட்டான். (௧௪)

புணையுமா யிரம்பொன் னிற்குப் புரிவனை யொன்றே யென்றென்
றனைவரும் விரும்பக் கூறி யரும்பெருந் தனத்தை வேட்டான்
முனவனை விற்பான் வந்தோ னிலங்கிய தனங்கொ டித்துக்
கனவனை கொள்வான் வந்த கன்னியர் வளையுங் கொண்டான். (௧௫)

இத்திர னயன்மா லாதி யாவருந் தீண்டொ னாத
சுந்தர வருவந் தீண்டத் தோன்றுபே ரின்பந் தன்னைச்
சிந்தையா லனுப விப்போர் செட்டியார் நாளு மிங்கே
வந்துபோம் வந்து போமென் நவாவற வழுத்தக் கண்டு. (௧௬)

பழுதிலா மாற வேளைப் பாலலோ சனத்தாற் காய்ந்தோ
வழகிய மடந்தை மீர்கா எப்படிச் செய்வ லிந்த
விழுமிய வொளிவ னைக்கு விலைதர வேண்டா நாளை
யுழைதொறும் வந்தாற் றுரு மென்றன னுவகை நீட. (௧௭)

இன்னன பகர்ந்து காவ லிலங்குபே ரிடங்க டோறு
முன்று நடப்ப மேனி விதத்தையு முதிரா மென்மைப்
புன்முறு லையுங் கண்டு புதுமையீ தறிவ மென்றே
நன்னெறி வணிக டுரே தார்கொனீ நவிறி யென்றார். (௧௮)

அழகிய சொக்க னும மறுமுகச் செட்டி மைந்தன்
பழவுற வளகைக் கோளு லறிகுவர் பதியு மீது
மழவுறக் கங்கை யாடி வந்தனன் குமரி யாடக்
கிழவனியான் பிறந்தே னல்ல கிளையிலே யெனம றைந்தான். (௧௯)

அங்கவன் மறையா முன்ன ரரன்பரி சனத்தா லாங்க
ணோங்குகன் னியர்கூல் கொண்டு வீங்கிய வுதரங் கண்டே
யேங்கிநங் குலமு டிந்த தின்றென வெருவி யாருந்
தாங்குதல் கொடாது தீயிற் சார்வதற் கொருப்பட்ட டார்கள். (௨௦)

அருளுடைச் சொக்க னஞ்சி யவ்வயின் விடையிற் றோன்றிப்
பொருவரு மிருடி மாதர் சாபத்தாற் போந்தார் நும்பாற்
பரிவொடும் வனைய லிட்டிப் பரிசித்தோ நாமே சாத
லொருவரும் வேண்டா மற்றெக் குலத்தினு முயர்ந்தி ரென்ன. (௨௧)

நடமொடு துதித்தார் யாரு நானிலத் துயர்ந்தோ நாமே
யுடையவ னறிந்தி டாத சரக்கிலை யுணாக்கு மெட்டான்
கடையரேம் பயந்த புன்மைக் கன்னிமங் கையரை வந்து
பீழமிசை விரும்பற் கென்ன பாக்கியஞ் செய்தோ மென்றே. (உஉ)

ஆர்த்தமங் கையர்கண் முற்று மரன்பரி சனத்தாற் பண்பு
சேர்ந்தநன் புதல்வர்ப் பெற்றுத் திருந்திய வொழுக்கத் தானும்
வாய்ந்தநல் வடிவி னானு மறுவற விளங்கி நானுஞ்
சூழ்ந்ததஞ் சுற்றம் போற்றத் துயர்கெட விருந்தார் வாழ்ந்து. (உங)

அறமலி மதுரை மன்னும் வணிகர்க் ளன்று முன்னு
வெறிகமழ் செச்சைக் கண்ணி வேளென விளங்கி னூர்க்
ணெறிதரு தூய்மை வாய்மை நீதிநல் லறிவு செல்வங்
குறைவற நிறைந்து மற்றெக் குலத்தினு நனிசி நந்தே. (உச)

கொள்ளவோர் புதல்வ ரின்றிக் குலங்கெடு மென்று கண்டு
மெள்ளநங் கிணையா னென்று மெய்புனைந் தெய்தி யொப்பித்
தொள்வனை யிட்ட தன்றி யுமையொடும் விடையிற் றோன்றித்
தெள்ளியீர் மணந்தே நாமென் றிறையருள் செயப்பெற் றார்கள். (உடு)

ஆகத்திருவிருத்தம் - சசந.

உச.—இலச்சிணையிட்ட திருவிளையாடல்.

பாங்கடியார் பரவுபுக ழால வாயான் பதம்பணிவான் முன்னொருகாற்
பத்தி மிக்கோ, னோங்குபுகழ்க் காடுவெட்டி யென்றோர் மிக்க வுயர்தலைவன்
வைகைவட தடத்தி னெய்த, வீங்கதனை யறிந்தனுகா வாறு கோயி லெயிற்
கடைதன் னிலச்சிணையிட்ட டழைத்து மாறன், ழாங்கரிய படையெடுப்பான்
முயன்றான் யாறுந் தனிப்பரவை யெனப்பெருகப் புகுந்த தன்றே. (க)

மண்முழுதும் பலதீர்த்தங் கண்டி றைஞ்சி மனமகிழ்ந்தேன் மற்றவற்
றுள் வளமை கூர்ந்த, கண்ணிறைந்த பதியையுமப் பதியி லோங்குங் கார
ணமா நின்னைபுரீ கருதி வாழு, மெண்ணிபமெண் ணெண்ணமரர் மடங்க
லெண்ணன் கேந்துயரா லயத்தினைபு மினிமை மிக்க, தண்ணமர்பொற் றும
ரைவா வியையுங் காண்பான் நணிவிலா விருப்பெய்திச் சார்ந்தே னிங்கே. ()

இன்னருள்சேர் தயாநிதியே யமர ரேறே யெந்தையே யென்செய்கேன்
பகைவ னாய, தென்னொடு பேராறும் வாரா வாறு தீங்குசெயக் கண்டனை
மற் றியாவும் வல்ல, நின்னையலான் மனக்கருத்து முடிப்பா ருண்டோ நிசி
யிடையின் றென்கருத்து முடித்தி டாமேன், மன்னுயிரை முடிப்பதலால்
வாதே னென்று மதுராவளம் பகிநோக்கி வருந்த ஆற்றான். (ங)

மருவுபுக முரனருள்சேர் பத்தர் பத்தன் மற்றவன்றன் மனக்கருத்தை முடிப்பா னெண்ணிப், பொருவருந்தன் கோயிலெயில் வாயி னான்கும் பூழி யன்மீன் முத்திகாகண் டிடமுண் டாகப், பரவுமதி லொடுவடவா யிலைமு றித்துப் பாதியிர விற்சென்றோ ரியந்தி ரத்தாற், கரிபரியோன் றனைநதித்தென் களாயி லேற்றிக் கண்டவெயின் முரிவாயாற் கொண்டு புக்கான். (ச)

ஒங்கிருளை யவனளவில் வெளிய தாக்கி யோதரிய சோதிவிமா னத்தை யும்பொற், பூங்கமல வாவியையுர் தனது நீங்காப் பொருவினுரு வையுங்காட் டக் கண்டு போற்றி, யாங்கவனுட் கசிந்துதொழு தாடிப் பாடி யனைவதற் கிங் கென்னதவஞ் செய்தே னென்று, நீங்கரிய மயிர்ப்புளகம் பொடிப்பக் கண்க ணீர்ததும்ப மேல்விதும்ப நிறைந்து நின்றான். (சு)

அரியயர்கட் கரியபிரான் காடு வெட்டி யன்புநயங் கண்டாரா வன்பு கூர் ந்து, பொருவருநல் வரங்கன்கொடுத் தழைத்தாற் போலப் பொருபுனல்சேர் தழனிவட தடத்தி னேற்றிப், பரிவுடைய நம்பத்த செழிய னோடு படைபொ ருவான் படையிலை விடியு முன்னம், விரைவொடும்போ வென்றுநிசி யாக் கிப் போக்க விரைந்தருள்கண் டதிசயித்து நயந்து போனான். (சு)

வேறு.

ஆங்கவன் போய பின்ன ரல்லிடை மெல்ல மேவி யோங்குபே ராணை யாலே யுயரெயின் முரிவாய் தன்னைத் திங்கறத் தீர்த்தோர் வாயில் சிறக்கவிட் டடைத்து முன்ன ரீங்கியா வருங்கா ணத்த னேற்றிலச் சினையு மிட்டான். (எ)

சுரிமுழ லுமைம யிற்குச் சொல்லியா லயத்தி ருப்ப விரிகடை காப்போ ரஞ்சி விடியுமு னரசற் கூடிப் பொருவிலோர் வாயில் வேளாய்ப் பொறித்தமுத் திரையும் வேளாய் மருவிய மதினும் வேளா யிருந்தது வடபால் வாயில். (அ)

என்றது சொல்லச் சீறி யெய்திய வமைச்சர் தம்மைச் சென்றறி மின்க ளென்னச் சென்றவர் வந்து சொல்வார் வன்றிறன் மன்ன கேண்மோ மாயையோ புகுந்த வாறின் றொன்றுமிங் கறிந்தோ மில்லை புணைத்தவா றொக்கு மென்றார். (க)

இருந்திறல் வருதி மற்றிங் கியார்செய வல்லா ரீது பொருந்திய தறிவான் யாவும் வல்லவ னென்று போத வருந்தியு னொழிந்து செய்ய மலரீணத் துயிலுங் காலைத் திருந்திய கணவின் மாயை வல்லவன் சென்று சொல்வான். (ச௦)

ளாயில்வாய் மதினமு ரித்து நள்ளிரு ளெல்ல தாக்கி நேயமுள் ளவனை யிங்கே வரவிட்டு நீங்கு விட்டுச்

சேயதோர் வாயில் விட்டுச் சேவுறு குழியு மிட்டே

மேயவின் நியாங்கா னென்ன வத்சயித் தெழுந்தான் போற்றி.

(௧௧)

வந்தெயி லிடப மிட்ட வாயில்கண் டத்ச யித்துச்

சுந்தர னல்லா லுண்டோ தொழுபவர்க் கெளியா னென்று

முந்தையி னன்பு செய்தான் மன்னவன் முறைமை வாயி

லிந்தமா நிலத்து நின்ற திலச்சினை வாயி லென்றே.

(௧௨)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௪௦௫.

உரு.—மாணிக்கம்வற்ற திருவிளையாடல்.

முன்னமோர் தென்னர் கோமான் முறைமையி னவனி காத்து

மின்னெயின் மதுரை தன்னு ளிருக்குநாள் விதிவ சத்தான்

மன்னுநன் குலமா தர்க்கோர் மகவின்றிக் காதன் மாதர்க்

கின்னெறி யில்லா மைந்த ரெண்ணில ராளு ரன்றே.

(௧)

மற்றது கண்டு சால வாடிய மன்ன னோர்நா

ளம்புதச் சொக்க மூர்த்திக் கறைகுவ மென்று சென்றே

முற்றுமிங் களிக்கூவல்ல முதல்வனே புதல்வ னில்லை

யிற்றது குலமென் றேத்த வீந்தன மென்னப் போந்தான்.

(௨)

இறையவ னுளா னல்ல விலக்கணத் துடனோர் மைந்தன்

மறுவறு குலமா மங்கை வயிற்றகத் துதித்தை யாண்டு

குறைவறு வளர்நா ளத்தக் கொற்றவன் வேட்டை போகித்

திறமுறு முழுவை கையிற் சேர்த்தயர் துறக்கம் புக்கான்.

(௩)

வேறு.

அவமுறு புதல்வ நிகல்செய்து காவ லறையழித் தரும்பொருள் கவர்ந்தே

புவிமிசைத் தூரத் தங்குறை யறிந்து போயினார் யானாபு மறைத்துக்

கவினுறு குலக்கோ மைந்தனைக் காத்த வமைச்சர்கள் கரிபரி முதலா

நவையறு பட்டையை வெருவுறு குடியை யடைவுற நயமொடு கூட்டி.

(௪)

வரந்தரு மரசன் குமாரனாக் கடைவின் மணிமுடி சூட்டுவா னெண்ணி

யிரும்பொரு டேடிக் கண்டிடா தறையி னியைந்தசாம் பூனத மான

வருஞ் செழுங் கனகந் தேடினுஞ் சிறந்த வணிமுடிக் கானவ மணிக

டெரிந்தன வெங்நன் றேடுவஞ் சொக்கன் றிருவுள் மறியகி லேமால்.

(௫)

விதுமர பிலங்க விவற்கபி டேகம் விளைவுடன் செய்திடா தொழியி

னதிர்வுறு முலக மென்செய்கே மென்றென் றழுங்குதல் கண்டருள் சுரந்து

திதமுறு சொக்கன் பலசிறப் போடுஞ் செட்டியாய் மணிவிலை கூறிப்
பதியுயர் பெரிய பட்டின நீங்கள் பார்ப்பதிங் கென்னென வடைந்தான். (1)

வருந்துபே ரமைச்சர் நயந்துசென் றுளத்து மருவுகா ரியமுனாத் துன்
னைப், பொருந்துமுன் றுன்பம் போனது சொக்கப் புனிதனோ வறிகிலே மெ
ன்ன, வரும்புலா யிரேகை களங்கம்விந் துக்க ளற்றவை குற்றமொன் றில்லை,
யொருங்கமுன் பார்த்துக் கொள்ளுமின் முடிக்கா மொன்பது மணியுமுன்
டென்றான். (௭)

போதுகாய் வெயிலின் வாடிய பயிர்க்குப் பொழிபுன லுதவிய புயல்போற்
றீதிலா வடிவின் வந்தமா ணிக்கச் செட்டிகேள் யாங்களிங் கறியக்
கோதிலா மவுலிக் கானவை தெரிந்து குணங்குறை பிறங்கிலக் கணங்க
ளோதியா தரத்திற் றுவெனக் கேட்ப வுத்தம னத்திற் முறைப்பான். (௮)

வாசவன் வேள்விக் கிரங்கியோர் பசுவாய் வந்திடும் வலனைவச் சிரத்தா
லாசற வரிந்த வுறுப்பினை வாறோ ரருந்தமண் விழுந்தன தப்பிக்
காசறு வித்தாய் மலையினுஞ் சிறந்த கடலினுந் தீவினும் புதுமை
பேசரும் பெரிய நாட்டினும் பிறந்து வினைந்தன பிறங்கிட வன்றே. (௯)

பரியவா னென்பு வயிரநீ டிறைச்சி பவழமென் கருவிழி நீலம்
பொருவரு மொளிகேர் கவம்புரு டராகம் பொருந்துசெங் குருதியா ணிக்க
மருவிய மயிர்வை றேய நிரைங்கோ மேதகம் வாணகை முத்தங்
குருவளர் பித்து மரகத மென்று கூறுவர் குலமணிப் பிறப்பே. (10)

சுடர்கொண்மா ணிக்கத் திறம்வகுப் பவரார் சொல்லுவல் சுருங்கநான்
கிடமும், படருநால் வருணத் திலகிய பெயரும் பன்னிரு குணமுமீ ரெட்டு,
நெடியுன் குறையுந் தகுமெழு நான்கு நிறங்களும் பிறங்கிய விலையு, மிட
முறு பத்தி பாய்தலு மென்ன வெழுவகை யிலக்கண முடைத்தால். (11)

கருதிடின் வலவை மாவலி கங்கை கம்பனை கல்லணை யென்னுந், தரு
சம னொளிகுழ் நதிகணுந் கிடமாஞ் சாதிரான் கந்தனன் வெள்ளை, பரிவுறு
மரசன் சிவப்புவாழ் வணிகன் பச்சைசூத் திரன்குறுப் பவைதா. மருவிய பெ
யர்கோ மளங்குரு விர்தம் பதுமரா கம்பண மணியே. (12)

மின்னிய நெருப்பிற் சேரினுந் தகட்டின் மேவினும் வெயிலினுங் கா
தது, மன்னினு மோரந் தன்னினுந் தூக்க மருவினுந் தேயப்பினும் பிறங்
கிக், கொன்னுற் சிவந்து பார்க்கவந் தோங்கிக் குச்சிமுன் பரந்துசேர்த் திடின்
முன், பன்னிய வொளித்தாய் மத்தக சுத்தி யுடையது பன்னிரு குணமால். (13)

மிகவுறு தராச மத்தகங் குழிதல் வெச்சமி லைச்சமி வெகுளி, புறக
யொடு திருகன் முரனொடு செம்ம னிறீகுதல் கருகுதல் பொரிவே, யிசுறு

புடைய நெய்ப்பிலி சந்தக் கேடுகளின் வெய்யகீற் றென்ன, வகைபடு சூற்ற மெ
ண்ணிரண் டாக வகுத்தனர் மாசறு புலவோர். (கச)

வேறு.

பங்கயஞ்செங் கழுநீர்சா தகக்கண் சூத பல்லவமின் மினிகோபம் பரிதி
தீப, மங்கிவிழு தழற்குன்றி யுலோத்தி ரஞ்செவ் வரத்தமுய் விரத்தமா
தனைவீ வித்துச், செங்கலில விதழ்குரவு பாட லப்பூத் திலகமுருக் கிதழ்மஞ்
சட் டேறு கோவை, தங்கொளிச்சிற் துரங்குக்கிற் கண்ண சோகின், நளிர்நி
றங்க னைவையோ டெழுநான் கென்பர். (கரு)

எண்டருதே சிடையளவே விலைகோ டன்க ணியைந்தவற்றி னொளிபர
த்தல் பத்தி பாய்த், நண்டரளத் தியல்வகுப்பிற் பிறப்புப் பாம்பிற் சங்கி
னின்மீ னின்றலையிற் றழைநெற் றுளி, லொண்டொடிமங் கையர்களத்தி
லியாணைக் கோட்டி லுயர்கழையிற் தாகவா கனர்திண் டோளிற், கொண்ட
லிலிப் பியிலேனக் கொம்பி லிக்குற் கொக்கிலெனப் பகர்வார்வியப் பிப்பி முத்
தால். (கசு)

தங்கியமுள் ளேறுமுகங் கறுத்தல் செந்நீர் சார்வனமண் ணேறிடப்புத்
திருகல், கோணை, மங்குறுசிப் பிப்பற்றுக் காக வன்னி மருண்டிருத்தல் குறை
பத்தே குணமே தட்பம், பொங்குடுத்தே சுருட்சிகனம் வயிரம் வைரா கர
மேருப் பொருட்டிமவா னேம கூடர், துங்கசவா லக்கமவர் திகமா தங்கர்
தொகுமருண மெனுமெட்டா கரமே தோற்றம். (கசு)

கீற்றுமலஞ் சப்படியே பிளத்தல் கோடி கெடுதல்கரி துனைவித்து, காக
பாத, மாற்றருஞ்சீர் தருகோடி முரித றுரை மழுங்கலிருத் தெனப்பகர்வார்
குறையீ ராறும், போற்றிடுநற் குணந்தானாச் சுத்தி நோன்மை புரந்தரசா
பம்பலகை யெட்டு மிக்க, வேற்றமுடைக் கோணமா நெனவைந் தாமற்
நிலங்கியநீ லத்தினிய லியம்ப லுற்றேன். (கசு)

அணிபொழில்வாழ் குயிற்கழுத்தே குவளை வண்டே யாகுலக்கண் செ
ழுமேக மவிரிச் சாதே, யிலையிலுயர் பூவைப்பூ நெய்தற் போதென் நிலங்கு
மொளி யெட்டென்பர் குறையெட் டெண்ணிற், நணிலிச்சர சரப்பிரசத்
தோடு பொல்லாச் சாரசமஞ் சனிவளிமண் சார்ந்த கிட்டம், பினிகொளிலைச்
சுமியாகுந் குணநெய்த் துச்சி பிறங்கலொளி வளர்பவளம் பேசக் கேண்மின்.

துன்னியசிற் துரமீச்சஞ் செங்காய் செம்மண் தேவனை முசமுசக்கை
துளங்கு வீளைப், பன்னியசெங் கனியென்பர் நிறந்தி ருக்குப் பைங்கருப்பத்
துளைகல்லே முடங்கல் பொல்லா, மன்னும்வெளி நென்பர்குறை பச்சை
கின்னை மயிற்கழுத்து நெல்லினிளம் பயிர்பொன் வண்டின், மின்னுதரம்
பொன்மையொடு பசுத்த னெய்த்தன், மேற்பத்தி பாய்தனிறங் குணங்க
ளென்பர். (உரு)

கருகல்வெளி றொடுபொரிவே கல்லே மண்ணே காற்றிறுக றராசமொடு
குற்ற மெட்டா, மரகதம்விட் டெயர்புருட ராகஞ் செம்பொன் வண்டகட்டிற்
றெனெழுரு கிறமே யென்ப, ருரியவயி ரீரியம்பொன் மேன்மு லைப்பா
லொழுருமொளி யென்பர்கோ மேத கத்தை, மருவுவயி ரீரியத்தின் மீது
தூய மதுத்துளிமே வியதென்பர் வண்ணந் தானே. (௨௧)

முறைமைகெடா விவைதமக்கு நீதி யொன்றே மும்மணியா வனசொ
ன்ன புருட ராக, முறுவயி ரீரியங்கோமே தகமே யென்றாங் கோதுவர்மற்
றியற்றின்க ணுதித்த வெண்ணின், மறுவறுதோ ராவல்லி கனக தோரா
வல்லிமுத லாயினவுண் டென்பர் மற்று, நெறியுணர்பி னுளபலவிங் கரசர்
மாட்டு நேசமுடை யாருமைப்போற் கண்டி லேமால். (௨௨)

வேறு.

மறுவறு சிறப்பிற் பெருவிலை மணிகள் வாய்த்தன விவையெனக் காட்டி,
யுறுவுப் பேசி வற்றிடக் கொண்ட வுத்தம ரிலக்கணங் கண்டே, நிறைவுறு
மகிழ்ச்சிக் கடலிடை மூழ்கி நெறிப்பட நவநவ மணிகள், மறைபறை யுலகிற்
கண்டிலே மென்று மவுலியும் விதிப்படி யமைத்தார். (௨௩)

அரசினங் குமரர்க் குயர்விழா நடத்தி யணிமுடி மனறநெறி சூட்டிப்,
பெருமைசேர் வணிகள் றீனையப் பிப்பான் பெரும்பொருள் கொண்டுமுன்
செல்லக், கருதிய பொருள்கள் வேண்டுவ வளிக்குங் கட்டவுக்கண் டெழுந்
துளே நகைத்தாங், ருரியவா லயத்தை நோக்கினேர் போகி யொளித்தனன்
றுதித்ததி சயிப்ப. (௨௪)

ஆங்குண மறையோ ரமைச்சரன் புடைய வழகிய சொக்கெனத் தேற்,
யீங்குவ னளித்த மணிமுடி சூடற் கெத்தனை தவஞ்செய்தா னித்தொற், பாங்
குடை யுலகந் தனிமுழு தாண்டு பகைகழிந் தூழிவாழ்ந் தறத்தி, னேங்குவ
னென்று போற்றியா லயத்தி லுத்தம னடிபணி வித்தார். (௨௫)

அதர்படத் துதித்து மன்னவன் மகிழ்ந்தே யவனியோர் நாளும்வாழ்ந்
திலங்க, நதிபொதி சடையா னருளினால் விளங்கி நாற்பெரும் படைநனி
படைத்து, நிதிகவர் ஞாதிப் பகைகழிந் தெடுத்த நீணிதி கவர்ந்தூய ரறத்தின்,
மதிமர போங்க விருந்தர சாண்டான் வரமனு வெனநெடுங் காலம். (௨௬)

ஆகத் திருவிருத்தம் ௪௮௧.

௨௬.—ஆனையெய்த திருவிளையாடல்.

தவமுறு பத்தித் தென்னவ னொருவன் சைவதூல் சிவபுரா ணங்கள்,
சிவீனயு மொளிவெண் ணீற்றையு நாளுந் தெய்வவஞ் செழுத்தையும் போற்
றிப், புவிவொடு தானும் பொருளெனக் கொண்டு பூண்டியர் மதுநாயம் பதி
யிற், பவநிசி யகல வருளினால் விளங்கிப் பகையற வாடூநா டன்னில். (௧)

தந்திர மிக்க முந்தையோர் சோழன் றானையால் வெல்லமாட் டாமன்
மந்திர வாதஞ் செய்துகை தவனை மதுரையம் பதியொடுங் கூட [து
முந்தற வெல்லக் கடவமென் றெண்ணி முடிவிப்பல் பொருள்களுங் கொடுத்
வெந்திற லமணர் தங்கள்பாற் செல்ல விட்டனன் கட்டிநெட் டோலை. (உ),

வேறு,

நம்பெரு மடிகள் காண்க நலந்தரும் வளவ னோலை
யெம்பெரும் பொன்னி நன்னாட் டிவங்குயர் பதிகண் மிக்க
செம்பொனோ டளிப்ப லின்று செழியனை மதுரை யோடும்
வம்புறக் கோறல் வேண்டு மந்திர வாதத் தென்றே. (ங)

முட்டவெண் கிரிக்கண் வாழு முதல்வரெண் ணாயி ரத்தோர்
கட்டவிழ்த் தடைவி னோலை வாசகங் கண்டு வாழ்ந்து
சட்டெனக் கூடி யின்றோர் தந்தியைத் தோற்று வித்து
விட்டிமைப் பொழுதிற் சேர விழுங்குவிப் பேமென் றெண்ணி. (ச)

மன்றுநீ டசோக கீழன் மந்திர வாதஞ் செய்ய
வொன்றிய தூமத் தீயி லேமமார் சத்தி யாலே
வென்றியி னடக்கு மேரு வென்னவோர் வேழத் தோன்றி
நன்றிகொள் புவன மூன்று நடுங்கிட வதிர்ந்த தன்றே. (ரு)

மொஞ்சகக் கையு ரந்த மும்மத வருவி பாயும்
வெஞ்சினத் தறுகட் செங்கட் குஞ்சர வெற்பை நோக்கிப்
பஞ்சவன் றன்னை யந்தண் பதியொடு மெடுத்துச் சேர
விஞ்சவோர் கவன மாக விழுங்கென வறைந்து விட்டார். (க)

ஆலகா லங்க டிப்ப வடர்ந்தகிம் புரிவெண் கோட்டாற்
கோலமா முகிலைப் பீழிக் குத்திவான் முகடு சாடி
மேலுடு வுதிர்ந்து நாகம் வெருக்கொள மிதித்துக் கூடச்
சாலும்வெஞ் சமண ரோடு நடந்தது தரணி யேங்க. (௭)

மதுரைநீட் டைந்து கூப்பி டெனவட கீழைக் கோணத்
ததிர்வொடு தோன்றக் கண்ட வச்சமி லாத வென்றி
முதுவலிச் செழிய னஞ்சி முடிமணி யெனக்க ளித்த
விதுமுடி யார்து ரைப் ப லென்னவா லயத்து மேவி. (அ)

பெருமகின் னருளி னாலே பிறிதொரு வருக்கு மஞ்சே
னருகர்மத் திரித்துச் சேர விழுங்கென வறைந்து விட்ட
பரியகைக் கூற்ற மென்னும் பகட்டினாற் கலங்கி னேனிங்
கொருவரு மிலை யல்லாற் காத்தரு ளொல்லே யென்றான். (ஈ)

அரசசேன் கீழ்பா லிஞ்சி யணையவட் டாலே கட்டின்
ஹரனொடும் வில்லா ளாகி யொல்லிவங் தெவருங் காணக்

கரிகரி யூக வெய்வல் கலங்கிடே லென்றோர் வாக்குத்
தெரிவுற வாகா யத்திற் சிறந்திடக் கண்டா னன்றே. (௧௦)

தொழுதிறை திருவாக் கென்று சோகம்விட் டகம கிழந்து
பழுதிவா வமைச்ச ரோடும் பன்முறை பழிச்சிப் போந்து
முழுவதும் வல்ல தெய்வக் கம்மியர் தம்மான் முன்ன
ருமைமதி தவழெ யிற்பா லுணாத்தவா ரோங்கச் செய்தான். (௧௧)

தெற்றிசேர் தலத்துட் டோன்றிச் சிலையுட னம்பொன் றேந்திக்
குற்றடை வாளுங் கட்டிக் குலவுதொப் பாரங் கட்டி
முற்றமெய் யணிவி னங்க முகங்குறு வியர்ப் பனிப்ப
வெற்றிகொள் புரங்கள் செற்ற மேருவில் லாளி நின்றான். (௧௨)

நண்ணரு முருவங் கண்டு நயந்தபூ மழைபொ ழிந்து
விண்ணவ ரயன்மா லாகண் டலன்வியன் முழுவ மார்த்தார்
மண்ணவர் துதித்தார் வேந்தன் வாழ்ந்தெழ வியர்தான் குழித்த
வெண்ணருங் கன்னி மாத ரினவனை சித்தி னுரால். (௧௩)

ஊறிடு மருவி யோங்க லுரனுடை முழக்கங் காட்டத்
தேறிநின் றதிச யித்துச் சிரித்துவா னுறச்சி லைத்து
மாறனாழ் துயரந் தீர மதுராயம் பதியோ ருய்யக்
கூறரு மிலக்கை நாடிக் குறித்துநீள் கணைவி டித்தான். (௧௪)

மானமில் சமண ரெண்ணின் மந்திர வாதஞ் செய்து
தேனலர் தொடையன் மார்பச் செழியனை மதுரை யோடும்
போனக மாகக் கொள்ளென் றேவின புழைக்கை மத்த
யானையை யெய்தான் முன்னம் யானையை யுரித்த வீரன். (௧௫)

யானையாழ் துயரந் தீர்த்தோன் யானைதாங் கண்டங் கண்டோன்
யானைவா கனத்தோன் போற்ற யானையா லயத்தி ருந்தோன்
யானையா னனைநத் தந்தோன் யானைவந் தனையு வந்தோன்
யானையை யுரித்த தன்றி யானையை யெய்தா னன்றே. (௧௬)

செல்லம ரெயிலட் டாலேச் சேவகன் விட்ட கொற்ற
வில்லரி முகமால் வாளி வேழத்தை நாடிச் சென்று
மல்லவந் குளத்து மூழ்கி வயிற்றுறு நிணம ருந்தி
யொல்லையி னிலத்தி வாயா லோடிய துதப்பி யோட. (௧௭)

வேறு.

வீரன் விட்ட கணைபட விண்பயங்
கூர விட்ட குருதிப் பெரும்புனல்
வாளி யொப்ப விளங்க வளாயெனச்
சோரு மத்தி யிலத்தி சொரித்தால். (௧௮)

கடுகி மோதிக் கதறி விழாமுனம்
பீடியின் மாமகண் முன்னம் பரவினள்
கொடிது காத்தரு ளென்றுபொற் கோயில்வாழ்
கடிய வெட்டுக் களிறுங் களித்தவே,

(கக)

பிழிக ளோடும் பெரும்பயம் போய்த்திசை
முடிவில் யானைக ளெட்டு முழங்கின
வடைய மானிட ரச்சத் தவிர்ந்தனர்
நடந வின்றனர் தொந்திவி நாயகர்,

(உ௦)

உரன ழிந்து விழுந்த வுவாவினை
யிருமை மிக்க விலத்தியை நாட்டவர்
தரும மிக்க தனிவினையாடலின்
வரிசை காண வரையுரு வாக்கினான்.

(உ௧)

வேறு.

முடிசிகையினர் விடுசடையினர் முண்டித்தவர் கொன்றைக்
கடிகமழ்சடை யரனடியவர் கடுவிசையுட னனாகிப்
படிதருதலை பறியமணர்கள் பயமொடுநனி குமுறத்
தடிசெருதலை சித்தினர்சய சயவெனநட நவிலா.

(உ௨)

வேறு.

சுன்றிய சமணர் மானக் கவுரிய னனாகி யானை
பொன்றிய தல்லாற் கல்லாம் புதுமையைப் பாரீ ரெய்த
வென்றியைப் பாரீ ரந்தோ வெல்லயார் வல்லார் நந்தர்
தென்றமிழ்ச் சொக்க னல்லாற் நெய்வம்வே றுண்டோ வென்றான்.

(உ௩)

வடிவுடைக் கடவு ளங்கண் மறைகுலா நெருப்ப நங்கால்
விடுவிசைப் புரவி மேன்முன் விரைந்திறை யேவப் போனோன்
படிபுக முமைச்ச ரோடும் பன்முறை பணிந்தெழுந்து
கடிகமழ் கமலப் பொற்றான் பிடித்தனன் கருத்துட் கொண்டு.

(உ௪)

இவ்விடத் தென்று நின்றே யித்திருக் கோலத் தன்னை
மெய்வார் பழிச்ச வேராக்கு வேண்டிய வரங்க ணல்கிச்
செவ்வையிற் காத்தல் வேண்டுந் தீர்த்தனை பத்தர் வாழ்வே
கொவ்வையங் களிவாய் மங்கை கொழுநனை யெனத்து தித்தான்.

(உ௫)

இச்சையி னடியார் தங்கட் கெளியம்மா மாத லாலே
நிச்சய மாக விங்கு நிற்கின்றே நின்போ லெம்பாற்
கச்சமி லாத வன்பற் கண்டில மடிவி டென்று
நச்செயிற் றரவக் கச்சை நாயக னருளிச் செய்தான்.

(உ௬)

அருளிளு னிறைந்த தென்ன னடிக்கழ லங்கள் விட்டுப்
பொருவிப்பல் சிறப்புஞ் செய்து போற்றினன் புலியோர் போற்றப்

பரிவொழி நின்ற னங்கண் பணிவுடைப் பத்தர்க் கென்றும்
பெருகவேண் டெவகொ டிப்பான் காரணம் பிறங்க வென்றே. (௨௭)

ஊனெழு குன்றை யானை மலையென வொழிந்த குன்றை
யீனமி லாவி லத்தி மலையென வெய்த கோவைத்
தேனலர்த் தீதாடையட் டாலைச் சேவக னென்ன நாம
மாதிலத் தன்று முன்றா மன்னிட வழங்கு மன்றே. (௨௮)

பாவியர் விட்ட கொற்றப் பருப்பத விபத்தை ழீழ
மூவர்க டலைவன் சிங்க முகக்கூண விடுத்த லாலே
காவல னவதா னத்தைக் காசினி காண நண்ணி
மேவரு நரசிங் கத்தை யிருத்தினுன் வேழக் குன்றில். (௨௯)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௫௧௦.

௨௭.— ஞானோபதேசஞ்செய்த திருவிளையாடல்.

அழகினுக் கழகார் மேனி யாலவா யமுத வாயான்
பழுதில்சாத் தவர்கள் சூழப் பல்பெருஞ் சிறப்பிற் றோன்றிப்
பொழிலுல கனைத்துங் காணப் புரவிநூற் கியைய மிக்க
செழியன்முன் குதிரை யிட்ட திருவிளை யாடல் கேண்மின். (௧)

சந்திர குலத்தி னீடோர் தானைவேல் வாகை மாற
னந்தமின் முன்றோர் போல வவனியை யடைவிற் காத்துச்
சுந்தாற் கன்பு பூண்டு துலங்குமா மதுரை தன்னுண்
மந்திரத் தலைவர் சூழ வளம்பட வாழு நாளில். (௨)

நீதிமா மதுக நீழ் னெட்டிலை யிருப்பை யென்றோர்
காதல்கூர் பனுவல் பாடுங் கபிலனார் பிறந்த மூதூர்
சோத்சேர் வருள நீழற் சிலம்பொலி துளங்கக் காட்டும்
வேதநா யகனார் வாழும் வியன்றிரு வாத ஞ்ரால். (௩)

ஆதியா தித்தன் சோம னக்கினி தமது பேரால்
வேதியர் தமைவந் தேத்தி விளம்புமுன் னுகங்கண் மூன்றுங்
காதலின் வணங்கக் கண்டு கடையுமம் வாத ராச
னீதியின் வணங்க வாத் புரமென நிகழு மூதூர். (௪)

தெரிவையர் விழியை யேய்க்குஞ் சேல்வனை களத்தை யேய்க்கும்
பரிபுரப் பதத்தை யேய்க்கும் பங்கயம் பழனந் தோறுந்
தருமுகிற் றானை போர்த்துத் தாரகை முத்தம் பூணக்
கருகிரீனீ கமுகை யேய்க்குங் கன்னலைச் செந்நெ லேய்க்கும். (௫)

‘குதிரையீடு ஞானவுபதேசஞ்செய்த திருவிளையாடல்’ எனவும் பிரதி
பேத முண்டு.

மன்னுமிந் நகரி தன்னுண் மானமங் கலத்தா ராகுந்
தொன்னெறி முனிவ ராமா மாத்தியர் தொழுகு லத்து
நன்னெறி விடையிற் போந்தோர் நன்கணத் தலைவர் நாம
மின்னெறி வாத லூர ரென்னவர் துதயஞ் செய்தார்.

(௬)

மன்னுமுற் றொட்பி னாலே மாசற வீரெட் டாண்டெண்
முன்னேறா னீதி னூன்மற் றியாவையு முற்றக் கற்றுக்
கொன்னுற வளரக் கேட்ட கொற்றவ னயந்த மைத்துத்
தன்னுடை நன்னு மத்தாற் றலைமைசேர் நாமஞ் சாத்தி.

(௭)

மல்லலஞ் சிறப்பி னோங்கும் வரிசைகள் பலவு நல்கி
யெல்லையில் சேனைக் கேற்ற தாழ்வுகேட் டிருத்தி யென்னக்
கல்வியின் மிகுதி யானுங் கருத்துணர் கூர்மை யானுஞ்
சொல்லரு மமைச்சர்க் கெல்லார் துளங்குமுற் றலைவ ரானார்.

(௮)

கரிபரி திண்டேர் வென்றிக் காய்சின வீர ராற்றுந்
தடாபுகழ் செய்திக் கெல்லார் தலைவரா யவனி வேந்தர்
வரவிடு திறையுங் கண்டு மற்றவர்க் கினிய செய்து
பரிவுடைத் தென்னன் பாரந் தம்வயிற் பரித்துப் போந்தார்.

(௯)

துளங்கிய பத்தி பூண்டு சொக்கநா யகன்வி ரும்ப
விளங்கிய நலங்கள் செய்து மேதகு தொண்டர் மாட்டுங்
குளிர்த்ததங் கிளைஞர் மாட்டுங் கொடுத்தரும் பொருண்மற் றெங்கும்
வளர்ந்தபே ரறங்கள் செய்தார் மனத்திலோ ராசை யில்லார்.

(௧௦)

மன்னவ ரிவரே யென்ன வாழுநா டனிலுஞ் சாதி
மெய்நெறித் தரும நீங்கா வேதிய ரமைச்சி னாலே
முன்னையிற் றனது செல்வ முடிவிலா தோங்கக் கண்டு
தென்னவன் மகிழ்ச்சி யெய்திச் சிறக்குநா டம்மி லோர்நான்.

(௧௧)

வேறு,

கோதி லாத குதினாத் துறையவர்
தீதின் மாறன் றிருமு னனைந்தவன்
பாத மீது பணிந்தாங் கொடுங்கினின்
ரோது வாரக் ஞாறுபெருஞ் செய்திகள்.

(௧௨)

நீதி மன்னவ ரேறே நீனைவறச்
சீத வெம்மையிற் றேய்த்தன சிப்பரி
வாத நோயிடை மாய்த்தன சிப்பரி
யாதி வெப்பி லழிந்தன சிப்பரி.

(௧௩)

கண்ட மாலை கவுசி மகோதர
மண்ட சாலம்வெஞ் சூலை யவகுநோய்

தண்டை நோய்பிர மேகந் தலைக்கனங்
கொண்டு மாண்டன சில்பெருங் கோடகம்.

(௧௪)

துற்ற மற்றை வரிசைத் துரகமும்
வற்றி யுய்யுமும் யாவென மன்னின
போற்பி லங்கு புதுப்பரி யிங்குநங்
கொற்ற மோங்க வினாவிற் கொளப்படும்.

(௧௫)

மண்ணி னீன்மறு மண்டலங் கொள்பவர்க்
கெண்ணி லங்கொ ரிலக்க மிவுளிகள்
கண்ணு பந்தியிற் கட்டத் தகுமென
வுண்ணி றைத்த விருப்பி னுரைசெய்தார்.

(௧௬)

வேறு.

மற்றவ ரியம்பக் கொற்றவன் கற்ற வாதலூர் முனிவரை யழைத்திங்
குற்றயர் புறுநங் காரிய மனைத்து நின்னுணர் வாலுணர் கின்றே
நற்பிர மாணி நீயலா லுண்டோ ஈானிலத் தமைச்சர்க டம்முட்
கற்றழி வுள்ள தலைவனே நினக்கோர் காரிய முணர்த்துவங் கேண்மோ. (௧௭)

பகர்த்தனர் வந்து பரித்துறை யாளர் பரிவுறு நம்பரி யனைத்து
மகத்தரு நோயால் வீர்தன வென்றே யறைப்படுங் காசணி தூசு
தரும்பெருங் கனகம் வேண்டுப வெடுத்துத் தாவுமா விற்றஞபட டுனத்தூப்
புகுந்துயர் பரிகொண் டனைந்திட வேண்டும் புரவிதூ லிலக்கனத் துலைய.

வேறு.

என்றீது சொல்ல வாழ்த்தி யான்சொன்மி னெனவே சொன்னார்
நன்றருள் செய்த மாற்ற நாத்தனே வினாவிற் செய்வ
லின்றுகீ விடைதா வென்ன வியம்பிநல் விடையிற் போந்து
துன்றுபொன் னறைமாட் டெய்தக் காவல ரெதிர்ந்து தித்தார். (௧௮)

வேறு.

பொன்னி னீடிய புஞ்சமா மறையினுட் புக்குத்
துன்னு பல்பொருள் குழந்தகண் காணியி னெடுத்தப்
பன்னு நீதிசேர் பல்பெருங் கணக்கினும் படுத்த
முன்வி ருப்பொடு கட்முனர் பெட்டக முட்ட. (௨௦)

வேறு.

பொய்ம்மை யின்றிப் பரிக்கும் புகழுடைச்
செம்மை யோணாத் தெரிந்து பரிவொடும்
வம்மி னென்ன வரவழைத் தாங்கவர்
தம்ம னங்களிப் பத்தன நல்கினார். (௨௧)

ஆங்கிலங்கு மளப்பரும் மெட்டகந்
தாங்கு மென்றவர் தம்வயிற் சேர்த்தருட்

டேங்கு நாதன் திருவால வாயுமை

பாங்கி னுனைப் பணிவமென் றெய்தினார்.

(உஉ)

வேறு.

எண்ணில்பெரும் பாவ மிமைப்பளவி னீக்குவிக்கும்

புண்ணியநன் னீர்பொலியும் பொற்றா மரையதனு

ண்ணிநெறி யாசமித்துப் போந்து நலங்கடரும்

பெண்ணை யனதுதிக்கைப் பிள்ளை யுழைச்சேந்தார்.

(உ௩)

ஆங்குமர னோங்கியபே ரண்டம் வலம்வரவே

யோங்குமரன் றன்னைவலம் வந்தாங் குறுகனியை

வாங்குசதி ரோனே மதவா ரணவரசே

தேங்குபுகழைங்கரனே செய்யமலர்த் தாள்போற்றி.

(உ௪)

காத்தருளா யென்று தொழுது கரங்கூப்பி

யேத்தி யருள்பெற்றுப் போந்தாங் கினிமைதருஞ்

சீர்த்தி பொலியு மிமவான் திருமகளார்

வாய்த்த திருக்கோயில் புக்கார் மதியுடையார்.

(உ௫)

என்றார் வராமயிலே யேழ்பொழில்வாழ் கோகிலமே

யொன்றாய வேதா கமவாவி யோதிமமே

பொன்றாத வெண்ணெண் கலைபேசும் பூவையே

மன்றார் கடம்பவன மாணே யடிபோற்றி.

(உ௬)

வேறு.

இவ்வண்ணத் துதித்தி னைஞ்சி யின்னருள் பெற்றுப் போந்து

செவ்வண்ணச் சொக்கன் மிக்க செம்பொரு லயத்துப் புக்கு

மைவண்ணக் கண்டத் தானே வாய்த்தபே ரண்டத் தானே

மெய்வண்ணப் பாதத் தானே யென்றுகூழ்ந் திறைஞ்சி வீழ்ந்தார்.

(உ௭)

விழுந்தவர் திருமுன் சென்று விண்ணப்பஞ் செய்வார் வேந்தர்

செழும்பொருள் கொடுபோய்க் கொள்ளுங் காரியந் தீங்க தின்றி

யொழுங்குறப் பலித்தல் வேண்டு முனையலா லுதவி யில்லென்

றழுந்தமுன் னுரைத்துப் போது மளவினி லருளா லாங்கு.

(உ௮)

வெண்டிரு நிறு கொண்டோர் வேதிய னுவந்த னிப்பக்

கண்டது வாங்கிச் சாத்திக் காரியம் பலிக்கு மென்று

கொண்டகங் களித்துப் போந்து குறைவிலாக் கனகத் தோடு

மண்டிய தானே யோடும் புறப்பட்டார் மதுரை விட்டு.

(உ௯)

கற்றைவெண் கவரி வீசக் காயகர் கீதம் பாடக்

கொற்றவெண் குடைசி முற்றக் கோதையர் மருங்கு வாழ்த்த

மற்றுமன் னாநி றுத்தி மாணிக்கச் சிவிகை யேறி

முற்றபல் லியங்க ளைங்கப் போந்தனர் முடுக வன்றே.

(௩௦)

எஉ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

சாலினீள் கழுனி தோறுந் தன்னிலக் ககிரா வீனும்
பாலுறு தடங்க டோறும் பணிலநித் திலம்பி றக்கு
மேலுறு சாபந் தீர விந்திரன் வெள்ளை யானை
காலைவந் திறைஞ்சந் தொல்லைக் காணையம் பதியு டைந்தார். (௩௧)

வேறு.

ஆரண மும்பகலு மிந்துவு மாடரவு மந்தண னும்மரியுந் தும்புரு நார
தரும், வாரண முந்திருமான் மைந்தனு மிந்திரனும் வானுயர் தேவர்களுந்
கோடுடை மாமுனியும், பூரண நாமகனும் பூமக னும்முமையும் பூழிய னுந்
திருவோ டேழல கும்பரவுந், காரண வன்குரவார் கந்தவ னச்சோமன்
காணை மணங்கமழுந் தானைவ ணங்கினரால். (௩௨)

வேறு.

கருதும்ப பதியை விட்டுக் காதங்கள் பலவு நீங்கி
வருநெறி வசத்தி னானு மாசின்முற் றொடர்பி னானு
மருள்புனை வாத லூர ரன்புடைச் சம்பு வாழுந்
திரைபொரு மொய்யார் பொய்கைத் திருப்பெருந் துறையைச் சேர்ந்தார். ( )

வளைமதி காட்டப் பூக மரகதங் காட்டக் கொன்றை
நளிநிதி காட்டக் காட்ட நாகநித் திலமெ வர்க்கு
முளமகிழ் துறக்கங் காட்ட வுயர்சிவ புரத்துச் செல்லக்
கிளரொளி வழியீ தென்று கேதகை காட்டச் சென்றார். (௩௪)

நிறைபெருந் தவத்தோர் வேள்வி நீங்கரும் பெருமை மிக்கோர்
மறுவிவா மூன்று நூறு மறையவர் விளங்கு மூது
ரிணையினின் மருங்க ணைந்தோ ரியாவரா யினும்பி றங்கப்
பிறிவிவா வமர ராக்கும் பெருந்துறை முந்தைப் பேரூர். (௩௫)

வேறு.

அருந்தவர் சிந்தைசெ லுந்துறை வந்தணை யந்தணர் முந்தைமகம்
புரிந்துசெ யுந்துறை சந்தைப டிந்துறை புந்திக டந்தபதந்
தருந்துறை யிந்திணை வந்துறை யுந்துறை தொந்திகொ டந்திபடம்
பெருந்துறை யெந்தைப ரிந்துகு ருந்தினி ருந்தபெ ருந்துறையே. (௩௬)

வேறு.

வயலெலாங் கன்னல் செந்நெல் வனமெலா நாகம் பூக
மயலெலாந் தேர்வி மான மலையெலா முனிவர் வானோர்
புயலெலா மாட கூடம் புறமெலாம் வேள்வி யோமங்
கயலெலாந் தாவும் வாவிக் களையெலாந் தவஞ்செய் வோரால். (௩௭)

வேறு.

* சகம்பரி வறுகலைச் சங்க மேறிய

மகத்தரு மறையுரு வங்க மாறற

முகத்தரு புலக்கடன் முடிய வேரடியே

தொகும்பொருள் படும்பெருந் துறையைச் சார்ந்ததால். (௩௮)

வேறு.

ஆந்நக ரணையா முன்ன ரங்கநெஞ் சுனாவே முகித்
துன்னுபே ரன்பு நீடத் துணைவிழி யருவி பாய
வுன்னரு மயிர்சி லும்ப வுயர்கரங் குவிய வாரூ
வன்னிசேர் மெழுகே யென்ன வருகினூர் வாத ஐதர்.

(௩௬)

திருந்துமற் றவத்தி னாலே செல்வமே லாசை விட்டுப்
பரந்தநெஞ் சொடுங்கக் கண்டு பன்முறை யதிச யித்திப்
பெரும்பதி யடையா முன்ன ரடைந்தது பேரன் பெந்தை
பொருந்திய தலங்க டம்முட் டலமிது போலொன் றின்றே.

(௪௦)

பரிவினிங் கெய்தற் கென்ன பாக்கியஞ் செய்தே மித்த
வரியசெங் கனகத் தோடு மமர்வமென் றறுதி யிட்டுப்
பொருவரும் படையை மிக்க பொன்பரித் தவரை மற் றும்
வரிசையுள் ளவரை யங்கண் வரவழைத் தருளிச் செய்வார்.

(௪௨)

வேறு.

வரர்புக ழாடித் திங்களிற் குதிரை வந்திடா தாவணி மதியிற்
கணாதொறு மிறங்கு மையமோ வில்லை காவல்கூ ரரும்பொருட் கெல்லாம்
பரிநனி கொண்டு வருகுவ லியானே பாண்டியற் குராயுமிச் செய்தி
தெருமூர லுழுது ஈடிதுபோய் நீங்கள் சிவன்செய ரெரித்திடா தென்றார். (1)

வேறு.

ஆங்கவர் போயு வப்ப வரசனாக் குரைப்ப விப்பா
லீங்கிவ ரொப்பார் போல யாவையும் விட்டுப் பொய்கை
யோங்குநீ ராடி வெண்ணீ ரணிந்துய ரால யத்துப்
பாங்குறு மிறைவன் றன்னைப் பணிகுவான் றனிய டைத்தார்.

(௪௩)

திருந்திய சிகையு ஞாலுஞ் செவ்வியிற் றுளங்க வானுள்
விரிந்ததா ரகைக்க ணத்துள் விளங்குதண் மதிய மென்னப்
பரிந்துமா ணவர்கள் சூழப் பத்தனூர் வரவு பார்த்துப்
பெருந்துறைக் குருத்த நீழ லிருந்தனன் பெரிய வாசான்.

(௪௪)

காசினுன் மறைமு ழங்கக் கருணையிற் கிடைத்தி ருந்த
தேசிகே சனைக்கா னுமுன் செயலழிந் துடலங் கமபித்
தாசிலா விதியி னெட்டா லஞ்சினுன் மண்ணிற் றோயப்
பாசமுன் நகல வீழ்ந்து பன்முறை பணிந்து நின்றார்.

(௪௫)

நின்றவர் தம்மை யன்பு நீடிய திருநோக் கத்தால்
வென்றிகொள் சிரமுன் னாக மேவதா னீற தாக
வொன்றிய மந்தி ரத்தா னோக்கினோக் குபதே சத்தான்
மன்றுற வுபதே சித்து முன்னுற வரவ ழைத்தான்.

(௪௬)

எசு திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

அன்னவ ரொல்கி மெல்ல வஞ்சியஞ் சலியிற் செல்லப்
பன்முறை முறுவல் கூர்ந்து பாவனை செய்து பண்பிற்
றன்னடி சூட்டி நாமஞ் சாத்தியா சாரம் பூட்டிச்
•சின்மய வஞ்செ முத்தைச் செவிப்புலத் துபதே சித்தான். (சஎ)

நோக்கினுற் பாவ கத்தா னுவலரும் பரிசு னத்தாற்
காக்குமீ னுடல டக்குங் கமடமொண் பறவை யென்ன
வாக்கினு னுக்கு முன்ன ரடைந்தது பரம ஞானம்
வாக்கினு மடந்தை சேர்ந்தா ளகன்றன மலங்கண் மூன்றும். (சஅ)

வேறு.

தேடு நீசிவ பாக்கியஞ் செய்தனை
நாட வேண்டு வ கண்டனை யானமைப்
பாட வேண்டு மென்பபரங் கண்டவ
ராடி வாசக மோதுவ ரன்புற. (சக)

மருவு பொற்பத மன்னுறக் கண்டெ
முருகி யற்புத வாசக மோதுவார்
பரவு சென்னியம் பத்தெடுத் தோதியே
யரிய பாடலச் சோவென வோதினார். (கௌ)

வேறு.

சிரித்த முகமுங் கவின்குழலுந் தீரா வருவிக் கண்மலரும்
விரித்த கரமுஞ் சபவடமும் வெண்ணுண் மார்புந் திருநீறுந்
தரித்த திருவா சகமொழியுஞ் சாந்த மெய்யுங் குறுவியர்வு
மரித்த மனமும் புளகமுமாய் நின்றார் வாத ஷர்முனிவர். (கௌ)

வேறு.

பதியின்வை பலத்தி னுனும் பதிந்தமெய்ஞ் ஞானத் தானு
முநிரும்வெம் பிறவிப் பாச மறுத்தவர் மூர்த்தி நாதன்
விதியினிற் காண்டி யென்ன மேதகு சாத்த லோதும்
புதுமைகூர் பிரம சாரிப் புதல்வரை விதியிற் கண்டார். (கௌ)

நன்புளீர் நீங்க ளென்ன புண்ணியஞ் செய்தீர் நாதன்
றன்பரி வெய்தி நாளுஞ் சார்ந்தரு கலையைப் பெற்றீ
ரின்புறு மெனக்கு மிப்பா லிருப்பதோர் கரும மில்லை
யன்புளீ ரடைந்தே னென்பா ரதிசயப் பத்தெ டுத்தார். (கௌ)

வேறு.

அங்க ணிவ்வா றறைந்திடுங் காலையாப்
பொங்கு ஞானப் புதல்வர்க டம்மொடு
மங்கை நாயகன் மாணிக்க வாசக
விங்கு நில்லென் றியம்பி மனீறந்தனன். (கௌ)

உள.—ஞானோபதேசஞ்செய்த திருவிளையாடல். எந்

ஆதி நாயக னென்றொழிந் தாயிரம்
போத மேவும் புதல்வர்க டம்மொடு
மோது ஞானங்கள் காட்டி யொளிக்ஞமன்
வாத லூரர் வலியபித் தேறினார். (௫௫)

குழவி னோடு குருவை றினைந்தினை
விழிக ளாறு பொழிய விழுந்தெழுந்
தழுது விம்மி யரற்றி யரற்றிநின்
றொழிவில் வாசக மோதத் தொடங்கினார். (௫௬)

வேறு.

மாறிநின் றென்னை யென்னு மாறிலொண் கோயிற் பத்துத்
தேறல்வண் புணர்ச்சிப் பத்துச் செத்திலாப் பத்து மற்று
மாறிய பிரார்த்த னைப்பத் தாசைப்பத் துயிரு ணிப்பத்
தேறிய புலம்பல் வாழாப் பத்தெண்ணப் பத்தெ டுத்தார். (௫௭)

அரும்பெரு நகரி னிற்போர் தவ்வயிற் றிகழ்வ கண்டே
பொருந்துமம மனையே சுண்ணங் கோத்தும்பி புகழ்த்தென் னேணன்
திருந்துபூ வல்லி யுந்தி தோனோக்கஞ் சிறந்த பாவை
முரண்கடி சதக மெய்யென் றோதின ரோதப் புக்கார். (௫௮)

வேறு.

யருந்தியூட் லூணுறங்க மின்றி யாங்கண் வாசகமோ திடக்கேட்ட தொ
ண்ட ரெல்லாம், பொருந்தியதி சயித்தவெழுந் கேட்ட வல்ல புதுமையெ
னச் சூழ்க்கிறைஞ்சிப் போற்றல் கண்டு, பெரும்புரவி கொளவந்த பொருள
னைத்தும் பின்வருங்கா ரியமொன்றும் பாரா ராகிப், பரிந்துகொளு மெனக்
கொடுத்தார் சிறிது நாளிற் பாண்டியனா ரீண்டுபொருண் மாண்ட தாங்கே.()

தருங்கனகக் குவையனைத்து மளித்து நாளுந் தாமேயோர் சங்கையறப்
பாழக் கொண்டு, குருந்தினொடு மறுகினொடு மறுக விப்பாற் குணமொழித்
துத் தனமழித்த செய்தி முற்றந், திருந்துநெறி மதியமைச்சர் திரண்டு செ
ன்று செப்பக்கேட் டுளத்தாளுச் சீற்றத் தோடு, மிருந்துமணி முடிதுளக்கிச்
செங்கோன் மாற னிகழ்ந்துநர் கரத்தோலை யெழுதி விட்டான். (௬௦)

வேறு.

தென்னவர் பரவுந் தென்னவ னோலை தென்னவன் பிரம ராயனே
காண்க, பொன்னிறை யறையிற் பன்முதல் கொண்டு புரவிகொண் டனை
வான் பரிவொடும் போனா, னென்னினைந் தின்னம் வந்தில னமைச்சற் கிப்
படிச் செய்யத் தக்கதோ சடிது, மன்னிய வாடற் புரவிகொண் டடைவின்
வருவது கரும மற்றது பழுதால். (௬௧)

வேறு.

இத்திரு முகத்தை யாங்க னெய்திய னூதர் காட்டப்
பத்திசெய் தடைவின் வாங்கிப் பாசுரங் காணு முன்ன

௪௬ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

முத்தம மன்னன் சித்த முணர்ந்தனர் நெடிது யிர்த்தார்
புத்தியு ளினைத்தார் சாலக் கலங்கினார் புலம்பி னூரால். (௬௨)

தென்னவ னமைச்ச னேயா னென்னகா ரியஞ்செய் தேன்மே
லென்னதாய் விளையுங் கெட்டே னிவுளிகொள் வதற்கே வந்தேன்
பொன்னையே யுதித்தே னந்தோ புலவோர் மாற்ற முண்டோ
மன்னவற் பிழைத்த லாகா மற்றினி யாவ தென்கொல். (௬௩)

ஆதரித் தடிய னேனை மாலழித் தாண்டு கொண்ட
வேதநா யகற்குச் சென்று விண்ணப்பஞ் செய்வ லென்றங்
கோதரும் பெரிய செல்வ ரொப்பார்போ லச்சத் தோடுஞ்
சோதியா லயத்துப் புக்குத் தொழுதுநின் றழுது சொல்வார். (௬௪)

வேறு.

தேமா லயனு மறியாத தேவ தேவே தயாநிதியே
வாமா கொண்டு வரச்சொல்லி வழுதி யோலை வரவிட்டான்
ரூமா வொன்றுங் கொண்டதில்லை தனமு மடியார் தமக்கிட்டேன்
போமா றுணாயாய் கண்பாராய் புவியி லினியார் துணைசெய்வார். (௬௫)

பொருந்து தில்லை வனங்கடத்து போந்து வேந்தற் சேர்த்தருளின்
வருத்த வுடலங் தனிவிருத்த மறையோ னாகி மறையோர்கட்
கிரங்கி யருங்கீழ் நீர்காட்டி யிரங்கன் மீட்ட பெருமானே
குருந்த வரம்பிற் கரந்தமறைக் கொழுந்தே செழும்பொற் றுள்போற்றி. (௬௬)

வேறு.

போற்றியென் வாழ்முத லேயென வெடுத்துப் புலருமுன் னினியவா சக
த்தா. லேற்றுயர் கொடியுடை யானையங் குணர்த்தி யினியநற் றுதிகளாற்
றுதிப்பச் சாற்றருங் கொடுத்துயர் கூர்ந்தவர் துயரந் தணித்திடு வானருங் கூர்
ந்து, தோற்றிய தவ்வுழி மேற்றிகழ் விசும்பிற் றுளங்கிட வுயர்நிரு வாக்கு. (௬௭)

வேறு.

நிளங்கி யாமுண் ளொமஞ்சே னிலைமை யுடனே கைதவற்குக்
கனத்த புரவி வருமென்று கருணை யுறவேண் பெவிட்டுப்
பண்பைப் போலை நிறைத்தெழுதிப் பரிவின் விடுப்பா யெனக்கேட்ட
வினைச்ச னில்லார் களித்தெழுதி விட்டார் நெடிய கட்டோலை. (௬௮)

வேறு.

ஒதுபுகழ் வாள்வாழிக் கடியேன் வாத லுரனேன் விண்ணப்ப முணர்ந்து
கொள்வாய், தீதுமொழி கேளாதைத் தாறு நாளிற் றிரளிவுளி வருஞ்சிறந்த
பந்தி நடடி, வீதிபுட் நீர்க்குவிந் தடங்கள் வெட்டி வீதிநகர் வையாளி யல
ங்க ரித்தாங், கேதமொழிந் தடியேனை நயந்து முன்போ லெழுந்தருளி யிருந்
தருண்மெய் யென்றே தேறி. (௬௯)

இத்தகவிற ஸூதர்கரம் விடுத்துத் தம்பா லியைந்தபெரும் பாரம்விடுத் தால யத்து, மெத்தனவிற ஸூயிலுங்கான் மருங்க ணைந்து மெய்த்தவகே ளன்புடையார் நின்போ லில்லை, சித்தமுறு காரியநா முடித்த றிண்ணந் தீர மொடு தென்னவனாள் வருமுன் சென்று, புத்திகளி தரத்தக்க துணாத்தி யெ ன்று புகன்றொளித்தா னன்பர்சுமை பூண்டு ஞாண்டான். (௭௦)

கனவுநிலை நீங்கியபின் போவ லென்றே கருணையுடை நாய்கனை வணங்கி வாழ்த்தி, மனமகிழ்ந்து வினாந்தொப்பார் போலச் சென்று மதுரையடைந் தமைச்சருடன் மண்ட பத்தின், முனமெழுதி வருமோலை கண்டு ளத்து முனிவொழிந்த மன்னவனைக் காண மன்னன், நனதருகு வரவழைத்தாங் கிருந்தோர்ப் போக்கித் தனித்துணாப்பா னுளத்தினிய தயாமிக் கூர்ந்தே. (௭௧)

வேறு.

மறங்கடி பொருட னக்கு வாசியெவ் வளவு கொண்ட றிறங்கிய துறைநா டேதே தெவ்வள வுயர்பு போது றிறங்கடா மென்னெ மக்கேற் றுனதென் போது நீதி பிறங்கிலக் கணங்க ளென்னை பேசிடர் கூச லின்றி. (௭௨)

என்றுரை செய்யக் கேட்ட வினியமா முனிவர் தேறி மன்றுறை தனைநி ணைந்து பகருவார் மன்ன ரேறே வென்றிமா ராட்ட கங்காம் போசமா ரியஞ்சாம் ப்ராணி துன்றுரைத் தவமுன் னுன துரகமோ பெருகக் கொண்டேன். (௭௩)

புசலருஞ் செலவு டைத்தாய்ப் புணரியின் முழக்க மிக்குப் பகைபட வொன்றுக் கொன்று பணைத்தெழும் பெருமை கூர்ந்து சுகமதி சயிப்பத் தோன்றுந் தாண்டுவெம் பரிமா நிற்க வகைபடு மறுகாற் பொங்கு மதுரையு மிடம்போ தாதால். (௭௪)

மன்னிய விலக்க னத்தால் வருணத்தாற் கதியான் மிக்க நன்மைகள் சொல்லத் தக்க வல்லவோர் நாவா லின்று முன்றற வந்த வாறே காண்கின்றப் முழுது மீங்கே யென்னையான் வியத் து கூறே னென்றனர் நிலைமை பூண்டு. (௭௫)

உற்றது ளோ முன்ன ருவகைகூர்ந் தணியல் வாசி கொற்றவெண் குடைக ளாசி கோவைசேர் முத்த மாலே பொற்புறு மாணிக் கப்பூண் பொற்படாம் பட்டுக் கூறை மற்றும்வேண் டுவகொ டுத்து விடுத்தனன் வரிசை கூர. (௭௬)

வினாவொடும் விடையிற் போந்து வேண்டிப தமக்கு நல்கும் பரிவுடைச் சொக்கன் வாழும் பைம்பொன லயத்துப் புக்குக் கரையழி யன்பி னோடுங் கசிந்துநின் றிறைஞ்சி யேத்தி யுரைசெய்வார் தனித்து மெசை வுற்றகா ரியத்தை யாங்கு. (௭௭)

எஅ திருவாலவாயுடையார் திருவினையாடம்புராணம்.

வேறு.

நந்தார்கரர் செந்தாமரை வந்தார்தொழு மெந்தாய்
நாதாவதி பூதாசுதர் வேதாவித கீதா
பந்தார்விரல் வண்டார்வரி வண்டார்குழல் கொண்டான்
பாகாவென தாகாபர யோகாசிவ லோகா
முந்தாத சங்காதர சங்காரவி டங்கா
மூலாகம ஹாலாகுண சீலாதிரி குலா
தந்தாவென தின்ருடிய பொன்றாழ்மணி மன்றார்
தாளாவரு ளாளாகின தாளாவெனை யாளே.

(எஅ)

வேறு.

மன்னு துரகம் வருமென்று வழிதி மகிழ வுரைசெய்தேன்
பொன்னு மடியார் தமக்கிட்டேன் போமா றுறையாய் கோமானே
யென்னை யழமை யாக்கொண்ட விமையோர் தலைவா வுமைபாகா
வுன்னை யொழிய வறியேனென் றுரைத்தா ரிடம்பை யுடம்பாறார்.

(எக)

வேறு.

ஈங்கிது சொல்ல வானந் திசைந்ததோர் பெரிய வாக்காங்
கோங்கிய தஞ்ச லஞ்ச லென்னவவ் வுரைகே ளாமு
லீங்கரும் பரிவிற் போந்து நீடுதம் மனைக்க னெய்தி
யாங்குயர் நாய னாரைப் பூசைசெய் தமுது செய்தார்.

(அ0)

உண்டலுஞ் செய்தி யெங்ஙன் முடியுமென் றுளத்த முங்கிக்
கண்படை கொள்ளுங் காலைக் கண்ணன கிளைஞர் வந்து
பண்பினி னுணர்த்தி மன்னர் நீதிநூல் பரக்கக் கற்றுத்
தண்புக முமைச்ச னாலுய் சாதுமார்க் கந்த விர்த்தே.

(அ1)

மன்னவ ரிதய மாரே யறிகுவார் வாத ஔரா
வென்னது நினைந்தா யந்தோ வருவதே யினியா ருண்டு
நின்னுறு கிளைஞர்க் கென்ன விடும்விடி நீரார் யாமா
ரன்னிய ரல்லான் ஞாலத் தார்வெறுப் பாரு வப்பே.

(அ2)

ஈசனோர் மனிதன் போல வென்னைவந் தாண்டு கொண்டான்
மாசறு பிறப்பும் விட்டேன் மன்னவற் பிழைத்த லாகா
பேசிலிங் கதனால் வந்தேன் பெரும்பொருட் டனிக மின்றே
யாசிலோ ருபாயத் தாலே போக்குவ லைய மின்றே.

(அ3)

இங்குளீர் போமி னுங்கள் காரியத் தென்று நீக்கப்
பங்கய விலையு நீரு மெனவவர் பற்றற் றுங்குத்
தங்கவெஞ் சுகத்து னொந்து போயினார் தரும் மாறன்
மங்கல முறைசெய் வோர்கள் வந்தனர் மீற்றை ஞான்.

(அ4)

புரவிவர் தனவோ வென்ன மெய்ப்பட வருமிப் போது
விரைதல்வேண் டாம்பொ றுத்து வீதிகோ முக்கச் சொன்மின்
கருதினீங் கென்னை யின்றோர் கலியாண னாகக் காண்பி
னுநாசெய்த மாற்றற் தப்பா துநாசெயு மரசற் கென்றார். (அக)

ஆங்கவர் போந்து செய்தி யறைந்திடக் கேட்ட வேந்தன்
பூங்கமு கரம்பை நாட்டிப் பூரண குடங்கள் வைத்துத்
தேங்கமழ் தாம நாற்றித் திசைதொறுந் தீப மேற்றி
யோங்குபட் டாடை யான்மேல் விதானித்தா னுயர்வான் முட்ட. (அச)

பந்திவை யாளி சங்க மண்டபம் பண்ட சாலை
கொந்தவி முலங்கன் மாட மாமடங் கோபு ரங்கள்
சுந்தரன் பெரிய கோயி றேரண வாயில் வீதி
யிந்திர நகரி யென்ன வெங்கணு மலங்க ரித்தான். (அஎ)

மெய்ந்நெறி மன்னர் மன்னன் விளம்பிய காலஞ் சென்ற
தின்னமும் வந்த தில்லை யினப்பரி யென்று சீறி
நன்னெறி முறைசெய் வோணா விடுப்பவாங் கவர்க ணண்ணி
முன்னுறக் கேட்பப் பின்னு முன்புபோன் மொழிந்து விட்டார். (அஅ)

வேறு.

மல்ல லோங்கு மலய முனிவகே
ணல்ல தோர்வினை யாட னவின்றனை
கல்வி மன்னன் கனக மழித்தவொன்
செல்வ மாமுனி பின்னரென் செய்தனன்*. (அக)

ஆகத்திருவிருத்தம் - இகக.

உஅ.—நரி குதியாயான திருவிளையாடல்.

இத்தகு தியினி ருக்குங் காணியி லெழுந்தி றைஞ்சி
யொத்தபே ரமைச்சர் முன்னின் றுநாசெய்வா ரரச ரேறே
மத்தன்வார்த் தையினைக் கேட்டு வளநக ரலங்க ரித்தாய்
பித்தனீ யல்லா லுண்டோ பேசுவ தென்னை யாங்கள். (க)

பெருந்துறை யடைந்த போதே பித்துமேற் கொண்டா னங்கண்
முருந்துசெங் கனக முற்றும் போக்கினுன் செயல்வே ருளுன்
பொருந்துகோ வணமு மோடு மல்லதோர் புரவி யில்லை
யிரங்கிடேல் வளைத்து வாங்கு பொன்னிழ வாதே யென்றார். (உ)

* இது, வெள்ளிபாட்டுடன் ஐ சிலபிரதிகளில் எழுதப்பட்டுள்ளது.

வேறு.

துய்ய மன்னவ னன்னவர் சொல்லீ மியிடுத்துச்
செய்ய தாமரைக் கண்மலர் தீயெழு விழித்து
மைய னெஞ்சனை வளைத்திடும் வளைத்திடு மென்ன
வெய்ய் சொல்லுடைப் பிரம்படித் காரரை விடுத்தான். (ந)

இன்னல் செய்குவான் சென்றவ ரிடர்கெட வோது
முன்ன ரும்பெருஞ் செய்திகள் கண்ணி மஞ்சித்
துன்னு மன்பிது கண்டில மென்றுகை தொழுதே
மன்னு மேனியி னேவன செய்திலர் வளைத்தார். (ஈ)

மற்று மூனெழித் திளைத்தவர் வளைப்பிடை யிருப்பக்
கொற்ற மன்னவன் பின்னருங் கூற்றினை யனைய
வெற்றி வீரரை விடுத்தனன் சிறைசெயு மென்றே
செற்ற மோடெழ வைதனர் வைத்தனர் சிறையில். (ஐ)

வேத னைப்பட விருத்திய வெங்கொடுஞ் சிறையாற்
போத நீடிய கடுந்தயர் பொறுக்கமாட் டாம
லாதி நாதனை நினைந்தழு தலர்க்கணர் சொரிய
வாத லுரரும் புலம்புவார் வாசக மோதி. (ஊ)

வேறு.

மன்னுகந் தரனே வாசி வந்தன வில்லை யென்று
தென்னவன் வளைத்து வைத்துத் தீயெழு நெருக்கா நின்றான்
முன்னது பொறுக்க கில்லென் முடிப்பென் னுயினா நீயன்
நென்னையான் டனையென் வேண்டி யின்றிரங் காது தென்னோ. (ஊ)

வேறு.

பொருவி லெரிவாய் சொரிந்ததெனப் புரவி வரவு சொலச் சொலவிங்
கிருதி லிருநின் மானபுர மென்னுங் கொடுமை பொறுக்ககிலென்
வரிசை கூட வீற்றிருக்கு மன்னர் வாழ்வு மினியமையு
முனாயும் பொருளுங் கடர் தமறை யொளியே வெளியே யுதியாயே. (அ)

மின்னும் புகழா வருளாள மெய்யே மனிதர் போல்வந்திங்
கென்னெஞ் சுருக்கி யுரைத்தவுரை தப்பா தெனவர் தியானுரைத்தேன்
மன்னன் காண்பான் விழிமுதிய வழியை நோக்கி யிராகின்றான்
றுன்னும் புரவி கொடுவினாவிற் றேன்றாய் தோன்றாய் தோன்றாயே. (ஈ)

வேறு.

ஆரிய மொழியு னோரு மருந்தமிழ்ச் செய்யு னோருங்
காரிய முறைசெய் வோரும் யாவருங் கசியச் சொல்வார்
சோர்வறக் குழைத்தா யென்றுஞ் சோதியே கடரே யென்றுஞ்
சீரிய நாம மோதத் தரித்திலர் தேவர் தேவே. (ஈ)

வேறு.

ஒழுக்கந் தந்மந் தவந்தான முறவு வாய்மை பொறைமற்றும்
விழுப்ப முள்ள சூத்திரர்வாழ் மிழலை நாட்டு நரியெல்லா
மழைத்துத் தெருட்டி வினையாட லவனி மீது நனிவிளங்கத்
தழைத்த தலத்தை நரிக்குடியென் றின்றுஞ் சொல்வர் சான்றோரே. (௧௧)

வேறு.

அண்டம் விள்ள வடிப்பர் பிடிப்பர் க
ணண்டு னுந்நரி காணரி யாதுநீர்
கொண்ட மன்ன னிடங்குறு காமுனம்
பண்டை துங்குரல் காட்டும் பயமற. (௧௨)

வேறு.

குணங்கொண் டினைய போதித்துக் குதிரை யாக்கித் தற்பிரியா
திணங்குங் கணங்க டமக்கடைத்துப் புறப்பட்ட டானோ ரிவுளிமிசை
வணங்குங் கணங்கோ மாயுவுமா மாயப் புரவி மீதேறி
யணிந்து புறப்பட்ட துதுறையா ஞுடைநா யகனைப் புடைகுழித்து. (௧௩)

வேறு.

ஆதர லடியார் முற்று மடிபணிந் தேத்தப் போந்து
வாதையம் புரத்து நண்ணி மணிச்சிலம் போசை காட்டத்
தீதற ளாண்ட வெந்தை திருச்சிலம் போசை யென்றே
யேதமா முனிவர் தேறி யிசைபடத் துதிக்க லுற்றார். (௧௪)

வேறு.

கணங்கொள் சிறுவ ரிடயெனமுன் னுதுந் காளங் கறங்குற்ற
துணிந்து புடவி விசேடமுயர் துறக்கத் துணர்த்தச் செல்வதுபோன்
மணங்கொண் மதுரை காதமென வாசித் தூசி வீசியதங்
கணைந்த தறியா ராயறிவா னறைவா ரீசன் றிசைநோக்கி. (௧௫)

வேறு.

கோலிய பொன்னோ வில்லை குதிரையோ வரவு காணென்
காலவெந் தூதர் போலக் காவல னேவ லாளர்
மேலெழ நெருக்கா நின்றார் மெலிவுறும் வீணையே னுற்றே
னலவா யானே சால வஞ்சினே னஞ்சி னேனே. (௧௬)

காதனே யருளிச் செய்த வார்த்தையை நம்பி வந்தேன்
வேதனை யுறவோ நாயேன் மெய்ம்மொழி மொழிந்தே னாகச்
சோதினீன் வாசி கொண்டு தோன்றெனப் புறம்போந் துள்ளத்
தேதமுற் றழுங்கா முன்ன மெய்திய தூதர் சொல்வார். (௧௭)

புண்ணிய வடிவ ரேயொண் புத்தியுள் ளுவரே யிந்த
மணமிசை யமைச்சர்க் கெல்லா மன்னர்கீ ரல்லா லுண்டோ

அஉ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

வெண்ணரும் புரவி வந்த விற்புறக் கண்டோர் தாழா
துண்மகிழ்ந் தேத நீங்கி யுணாசெயு மரசற் கென்றார். (கஅ)

அத்திறங் கேளா முன்ன ரகமகிழ்ந் தரசன் பாற்சென்
றுத்தம மன்னா சேற்ற மொழியொழி நகரின் பாங்குந்
தத்துமா வந்த வென்று சாற்றினார் தூத ரென்னச்
சித்திர மண்டி பத்துச் சேர்ந்தனன் வாழ்ந்து வேந்தன். (கக)

நிலவுசா மரையி ரட்ட நித்திலக் குடைநி ழுற்றத்
தலமகி ழால வட்டந் தையலார் நின்னு வீசத்
தொலைவிலா மன்னர் போற்றச் சூதமா சுதர்கள் வாழ்த்த
வலகிலா வணியாற் பொங்கி யரிகொளா சனத்தி ருந்தான். (உ௮)

வெம்பரி வரவு பார்த்து வீதிவா யிருக்குங் காலைச்
சம்புமா சமாதி யாலே சம்புமாத் தாழக்கக் கண்டு
வெம்பிரீ டம்பி னேடி யோசனை மீண்ட தூதர்
செம்பரி வரவு நான்கு திசையிலு மில்லை யென்றார். (உ௭)

மற்றது சொல்ல நல்ல மந்திரி வாய்த்தா னந்தோ
வுற்றநம் பொருளை யெல்லா மழித்தலு மன்றி யோங்குங்
கொற்றமா வீங்கிப் போது வரும்வரு மென்று கூறி
முற்றிய பொய்ந் டாத்தா நின்றன னெனமு னிந்தான். (உஉ)

நீக்கினோக் கடியார் தம்மை நிராநிரா வரவ ழைத்துத்
கோக்கட னாகு நீங்கள் கொண்டுபோ யஞ்சிக் கூசா
தூர்க்குள புளிக்க னோங்கி யுள்ளமா றனைத்தும் வெட்டி
மூர்க்கமந் திரியி வன்றன் முதுகிடைப் போக்கு மென்றான். (உ௩)

அங்கவர் கொடுபோய் நோவ வடிப்பதற் கணையக் கண்டு
செங்கணீர் வார வாரத் திருமுகம் வேர்ப்ப வேர்ப்ப
வங்கணன் றனைநி னைந்தாங் கடைக்கலப் பத்து முன்னாத்
துங்கவா சகங்க ளோதத் தொடங்கினார் வடக்கு நோக்கி. (உச)

வேறு.

வாதை மறலி தண்டமென மன்னன் சிறைசெய் கூடத்துப்
போது திகழ்பூம் பொழிலணைந்த பூங்கோ கிலத்தைப் பார்த்தருளிக்
கீத மினிய குயிலேயென் றெடுத்த திருவா சகங்குளர
வோதி முடியா முனமெங்கு முள்ளா னுள்ளத் தருள்சுரந்தான். (உ௫)

வேறு.

தெரிதரு காள வோசை யவனியைச் செவிட தாங்கி
மருவிய கடைநாட் பொங்கு மழைமுழக் கதனைக் காட்டப்
பரியெழு குரஞ்சேர் தூளி பகன்மஷறத் திரவைக் காட்ட
விருமைசேர் நகரி தன்னு ளெய்தின வெவருங் காண. (உ௬)

மாவல வீரன் வந்தான் வணங்குவோ ரிணங்கன் வந்தான்
பாவலர் புலவன் வந்தான் பாண்டிநன் ஞாடன் வந்தான்
காவலர் பெருமான் வந்தான் கடம்பமா வனத்தான் வந்தான்
நேவர்க டேவன் வந்தா னென்றன தெய்வச் சின்னம். (௨௭)

வழுதிகண் டதிச யித்து மயங்கிமால் கொண்டோர் போலக்
தொழுதுகொண் டெவருங் கண்ணீர் துளிப்பவா சகங்க ளொதி
யழுதிடு நாய னாரை யழைத்தரு கணத்தி ருத்திப்
பொழிதரு கண்ணி னீரைத் துடைத்தனன் பொறுக்கச் சொல்லி. (௨௮)

வேறு.

குழுவொடு திரண்டுஞ் சிதறியும் பரந்துங் கூடியுங் கடன்முது திரைபோற்
கழறி கழ் பதத்துக் கறுப்பொரு செவ்வாய்க் கடையின்வெண் ணூரைநீல நனை
விழுமிய வெண்சா மரைமுக மசைய விண்ணெனத் தார்மணி யார்ப்ப [ப்ப
முழுவொடு சுற்று முற்றையுங் காத்து வந்தது முதுபரிச் சாத்து. (௨௯)

வேறு.

கடப்பன குதிப்பன பகைத்தவை தனித்தனி களித்தன மனிப்ப வொ
ருபா, ன்டப்பன நிலத்துறு பணப்பணி றொறுக்கென நடிப்பன நெறிக்க னொ
ருபா, டடர்ப்பன மிகைத்தக கனப்பரி திரற்பரி யையச்சமு றுவிப்ப வொ
ருபால், விடக்கடல் கொதித்தென மிகைத்தெவ ருமுட்குட மிதிப்பன வித்தி
னொருபால். (௩௦)

வேறு.

வாளகிரி னூறுபட னூறுவன மாறுபட வானமுறு பேரண்டீள், கோள
கையின் முட்டுவன பட்டமுறு மெட்டுயாகு லக்கரிக்கண மத்த்கமிசைத்,
தாளதிர வைப்பவம ரேசன்விடு மாலினொடு தண்டிவன மண்டியொழியா,
நீள்கடலு டெத்தவட மேருவையெரு ருக்கியெழு கேரிடுவ மற்றுமொருபால். (1)

வேறு.

இசைப்படு முகிர்குல நிகர்ப்பன நிலத்தினை யிலத்தியி னிறைப்ப வொரு
பாற், றிசைப்படு குலக்கரி களெட்டையு முழக்குவ செழுத்தும் றுவற்ற வகல்
வான், மிசைப்படு முகிர்குல முகிர்த்திரு சுடர்க்குறும் வெருக்கொள வுகைப்ப
வொருபால், வசைப்படு மணத்தொடு பெருத்திடு மிலக்கண வசைப்படு வய
ப்ப ரிகளே. (௩௨)

வேறு.

எற்றிகழ் பலவி தஞ்சேர் பொற்றலைக் கீழ் வங்க
வுற்றபன் மணியாற் பொங்கு மொப்பிலகுப் பாய மின்னக்
கற்றையங் கவரி துற்ற வாயுதங் கையில் வாங்கி
வெற்றிகொள் ளொற்ற வீரர் வீசியி ருண்ட விட்டார். (௩௩)

அச திருவாலவாயுடையார் திருவினையாடற்புராணம்.

வேறு.

மன்னியதித் திலமலை நிலவெறிப்ப மாணிக்கக் குண்டலங்கள் வெயிலி
வ்வி ரிப்பத், துன்னுலகுக் கொருகுதிரை யாளாஞ் சோதி சோதிவிடு குப்
பாய மெய்ப்பான் மின்ன, முன்னமறைப் பரியைநெறி யைந்து மோங்க
முடுகிவல மீடம்பரிவத் தனஞ்செய் வித்து, மின்னவணி பொலன்கலினக்
குசைவ லித்து விளங்குகர வாளங்கை துளங்க வந்தான். (௩௪)

வேறு.

வெல்பரி நிறத்தாற் பீடா லொலியின லுனையான் மிக்க
பல்கடல் கிளர்த்த வென்னக் கிளர்த்தன பல்க டற்பாற்
சொல்லா மளவில் கோடி சூரிய ருந்திதா லென்ன
வெல்லொடு விளங்கி னூர்க ளியைந்தசாத் தவர்க ளியாரும். (௩௫)

விழுமிய குதிரை யீடு காண்பதற் கணைந்த விண்ணோர்
வழுவினா முனிவர் நேமி மாலயன் மகவான் மற்று
தொழுநாரு மருங்கு மீண்டித் துதிசெய்தா கற்ப கப்பூஞ்
செழுமலா பொழுது வாழ்த்திக் கெய்கெயென் றடிச்ச வித்தார். (௩௬)

தங்ஙவெம் பரிமேற் றேனாறுஞ் சொக்கினைக் கண்ட வீதி
மங்கையர் சங்க சூப்பா வண்கெல சரிந்து நிறபா
மங்கையர் செம்பென் சூப்பா ரறிவநா ணைவகா ரெங்குழ்
பொங்கய பெருஞ்சூல் கொள்வார் புலம்புவார் வீழ்வார் சோர்வார். (௩௭)

அடியினை காணீ ரென்பா ரலர்த்ததா மனாக்கண் செவ்வி
வடிவினப் பாநீ ரெல்லாம வலலகற் தரணே யென்பார்
படி பிசுக் காண்டற் றென்ன பாக்கயஞ் செய்தோ மென்பார்
கடிகைப புரவி யமைய யோட்டுமோ காண்டற் கென்பார். (௩௮)

அன்னவா புலம்பக் கண்ட வாடல்சோ பாட லன்பர்
மின்னா னூர் தமமை வெட மொடியென் றெடுத்து மெல்ல
வினையி லானே யென்று மெல்லிசை படமு டித்துக்
கன்னலெச டன்னிப் பத்தாங் கொந்நூர் களியிற் கூடி. (௩௯)

நீர்நெறி பரம முனா பார் தெண்ணில்பல் லியங்க ரங்கப்
பொன்மனிக டாண்டி முற்றப் பொலன்கொள்சா மனையி ரட்ட
மனையி டெவ்வா டொலா வீச வந்துவை யாளி வீதித்
துவாரைக் கணங்க ளோடு துளங்கெண் வளங்கொ ணுதன். (௪௦)

ஆங்குறக் கண்ட வேந்த னதிசய முற்றி யாரு
மோங்குமா யுதமும் பூணு ப டமு முருவு மொத்துத்
தாங்குணை வற்றி ருப்பார் தலைவர்பா ரென்னக் கேட்பப்
பாங்கனை வாந ஆரர் தோன்றுவர் பரியி லென்றார் (௪௧)

அவ்வயி னெங்குந் தானே யாதார மாயி ருப்பத்
தவ்வுமோர் கோட கத்தை யாதார மாக்கிச் சால
வெவ்விய மூன்று பாச மறுக்குமென் கரத்து மிக்க
செவ்விய விரண்டு பாசம் பிடித்தனன் றிறமை கூர. (சஉ)

கருதிடி னொருகா லத்து மசைந்திடாக் கமலத் தானைப்
பரிவொடுங் காண யாரும் பன்முறை யுறவ சைத்து
மருமல ரயனான் மாலான் மறையினு ளளக்க வொண்ணாத்
தருமநீ ரெுவத் தானு தானுவே யெனவி ருந்தான். (சஉ)

கள்ளநீங் கிடவ டிக்குங் கசையொலி யசனி மான
வுள்ளபே ரண்டம் விள்ள வுயர்மிடற் றேசை காட்ட
வெள்ளிமால் வரைமேற் றேன்று மேருமால் வரையே யென்னத்
துள்ளுவெண் புரவி மீது தோன்றினான் றரணி நாதன். (சச)

புண்ணியஞ் செய்த மேனிப் பூழியா வாழி வாழி
கண்ணிமை யாது சற்றுக் கண்டிடு கண்டு டென்று
பண்ணியல் குதிரை வீரர் மெச்சுசே வகன்ப ரித்து
மண்மிசை யேறி னான் வாகியை வாகி யாக. (சரு)

வேறு.

கூருந் தொடையும் பெயர்ச்சியுஞ் செல்லுங் குறிப்பொடு குசைகசைக் குர
யாருங் காணச் சீருந் தொழிலு மிதம்பட விதம்பல காட்டிச் [லும்
சேரும் பாடு நேரும் விலங்குந் திறல்வல வோட்டிட வோட்டுஞ்
சாரும் மாக வாளியு மற்றுஞ் சாற்றரு மார்க்கங்க டோன்ற. (சக)

வேறு.

விக்கிதம் வந்தி தம்முப கண்ட மேவரு முபசவஞ் சவமாஞ்
சிக்கலா ளடைவெம் புனைவுது வாளி சிறுகினை மெய்நிறை கடுப்புப்
புக்குள பஞ்ச தாராயோ டத்த புளகித மத்தமண் டலம்பே
ருக்கிர பெகிர மண்டலங் கோழாத் திரியெனு மொன்பதும் விளங்க. (சஎ)

வேறு.

மின்பரிவு கூரவெழில் வெவ்விடைந டாத்தித்
தென்புலமி லங் வரு தேவர்தொழு தேவ
னன்பரிரு பாலுமலர் சித்தினி யார்ப்ப
விற்பமுறு வெம்புரவி யேறினனு வந்தே. (சஅ)

வேறு.

அரனரி யயனச் சுறவர சுமுனா
யிரமுக சுபதக் ரமமுறு நெறியே
சரிகம பதனித் தகவனு மனியா
வருமறை யயமுய்த் தனின்வய முறவே. (சக)

அகநாடு திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

வேறு.

மனத்துறு செருக்கொடு மருத்தைநிகர் வெற்றிச்
சினப்பரி பொருத்தமமர் செண்டுவெளி தன்னுட்
டனத்தன தனத்தன தனத்தன வெனத்தன்
வினைப்பட நெறிப்படி மிதித்தது நடித்தே. (௧௦)

முத்திய செழுங்கவரி நின்றசைய முற்றும்
பத்தமுறு கஞ்சமணி கொஞ்சவெழு பண்ணிற்
சந்துறு சதங்கைகள் சலன்சல னெனத்தன்
சுந்தர விசைப்படி நடித்ததுது ஷைத்தே. (௧௧)

வேறு.

தருமப் பரதச் சவுதத் தடையே
தெரியத் தனதத் தனதத் தெனவே
புனாயற் றருகிப் புவிமெச் சிடவே
பருமப் பரிநற் பதம்வைத் ததுவே. (௧௨)

மெத்துந் தகவும் விதமும் படவே
தித்தொந் தொந்தொந் தித்த் யென்றென்
றொத்துந் தாளத் தொக்கத் தத்தித்
தத்தும் பரிதன் றுள்வைத் ததுவே. (௧௩)

வேறு.

பதித்துமுன் காட்ட வெய்யோன் படியுமால் வளையிற் பாயா
வுதைத்துபின் காட்ட வெய்யோ னுதிக்குமால் வளையிற் றுவா
விதம்பட விடத்துக் காட்ட யமன்றிசைக் கிரியின் முட்டா
விதம்பட வலத்துக் காட்ட மேருவைக் கடந்த தாங்கே. (௧௪)

குறைவின்மண் டலம்வ னைப்பக் கொள்ளுகொள் வட்ட மன்றி
மறுவற விளங்கிற் றுங்கு வளைந்ததோர் குதினா யென்னத்
துறைநிறை வீதி காட்டத் தொடுகிணச் செலவே யன்றி
நிறைவொடு பிறங்கிற் றுங்கு நீண்டதோர் குதினா யென்ன. (௧௫)

இடம்வலம் பரிவத் திப்ப விரண்டியர் குதினா யென்னப்
படியிசை விளங்கிற் றத்தப் பார்த்திவ னதிச யிப்ப
வடிபடும் வேத மென்ன வருந்தவஞ் செய்த தென்றே
யிடபமால் குதினா யாவே னென்றியா னெனப்ப ணித் தான். (௧௬)

மண்ணகத் தெவருங் காண வாத்தல் ரர்க்கா வந்து
நண்ணுதற் கரிய வீரர் நாற்பெருந் திசையு முட்டப்
பண்ணுதற் தூண்டு நீதிப் பரித்துகட் இமையா விண்ணோர்
கண்ணிமைத் தார்வின் மண்ணு னதுகட் றிடரா யிற்றே. (௧௭)

ஏறலு மற்று முள்ள விருங்கண நாத ரெல்லாங்
கூறரு மல்ல மார்க்க மயின்மார்க்கங் குரக்கு மார்க்கம்
வீறுடை முயலின் மார்க்கங் கணைமார்க்கம் வியரால் வீதி
சேறுற வுகைத்தார் மற்றுங் கதிகளாற் சிறக்க வாங்கு. (௫௮)

இடவிய கதியின் வாசி யொருவர்போ லேற்ற கிந்தப்
பழமிசைக் கண்ட மில்லை தலைவர்யா ரென்னப் பல்கா
லடியினை பரவி வந்த வருங்கண நாதர் யார்க்குங்
கடவுள ரிவர்கா னென்று விரல்கொடு காட்டி னாரால், (௫௯)

ஆங்கவற் காண முன்ன ரவசமா யெழுந்த தங்கற்
தேங்கமழ் முடியிற் றாமே சென்றன கரங்க டென்னன்
பாங்கல வெழுந்தி ருத்தல் பார்த்திவற் கென்றி ருந்தா
னீங்கரு மனிதர் முற்று நின்றிலர் தொழுது வீழ்தார். (௬௦)

மிக்கமற் திரிகா ளிந்த வெம்பரிச் செட்டி நந்தஞ்
சொக்கனே போலெ னக்குத் தோன்றிடா நின்றான் வந்த
கொக்கினைப் பாரீர் காலந் தாழ்த்தா யினுங்கொ ணர்ந்த
மிக்கமற் திரியைப் பாரீ ரென்றுபன் முறைவி யந்தான். (௬௧)

கொற்றவன் நிருமு னின்று கூறுவான் குதினைச் செட்டி.
யுற்றின் னமைச்சன் றந்த வுயர்பெருங் கனக முற்றுங்
கற்கிக் ளிடுவ தாக நம்முளோர் கைக்கொண் டார்கள்
வெற்றிகொண் மன்னு கொற்ற வெம்பரி நீதி கேண்மோ. (௬௨)

வேறு.

புரிதீபாற் தரத்திமவான் புறத்தி னின்று போந்துபெருந் துறையிறங்கி
வந்த வின்றிங், கருமறையிற் கடலமுதில் விதிகண் ணீரி லாரழலி லுலாகத்தி
லண்டந் தன்னி, லுரிபதிசை யிருநான்கு தேவர் தம்மி லுயர்ந்தவெழு பிறப்
பினவா யுணாசேர் மண்வாழ், சுரரசர் வணிகர்குத் திரர்நாற் சாதித் தோற்
றத்த காணிந்தத் துரக மொத்தம். (௬௩)

வேறு.

மருவுநாய் கழுதை கோழி வாயதம் வெருகு கூகை
நரிபசா சேனம் பொல்லா நல்லன மூரங் கீரி
பொருவிடை மடங்க லன்ன மகரம்வா னரம்பு னைக்கைக்
கரிபுலி முனிவர் வாணோர் கடும்பரிச் சுபாவ மன்றே. (௬௪)

வேறு.

உத்தம விரலிற் காயமுஞ் சுழியு மொளிகளு நடைகளுந் துளங்குஞ்
சித்திர நிறமு நாற்றமுங் குரனுந் திறப்படு மனமுயில் வெட்டுஞ்
சுத்தமா வுடைய வந்திரன் றனுப்போற் றுளங்கவா டரவுபோ னலத்தான்
மெத்தினேர் வளைத்து திரண்டுநீன் றுயர்ந்து விளங்கிய கழுத்தன காணே. (௬௫)

வேறு.

மல்லிகை கோங்கு காயா மாதுளை மலர்பூங் கிள்ளை
நல்லன மற்று மிக்க நவமணி நிறத்த வாசி
மெல்லிய சிவந்த நாவும் வெளுத்துநெய்த் தொத்த பத்திப்
பல்லுமாற் றக்கு றுத்த கன்னமும் பழுதி லாத. (௬௬)

வேறு.

இறுகிக் குவிந்து குழித்தகர்க்க் குரம்போற் குரமு மிளநவ்வி
மறியிற் கண்ணு மகன்றுதணி முதுகு நீண்ட வாலதியுங்
குறுகிச் சிவந்த மேட்டிரமங் குறுகா முகமும் வியனுதலுஞ்
சிறுகித் திரண்ட வண்டமுமெய் யழகுஞ் செழிய காணாயே. (௬௭)

வேறு.

மேலெழின் முசுமூற் தூய விதமுடை நான்கு தாளும்
பாலதின் வெளுத்த சுத்தப் பஞ்சகல் யாணன் பாராய்
வாலதி தலைநெஞ் சொக்க மற்றவற் றொடும் வெளுத்த
வாலிய மணஞ்சி ற்த்த வட்டமங் கலங்கள் பாராய். (௬௮)

உயர்கன வட்டம் போரா னுரனுளான் கொங்கான் கங்ளான்
மயிலவரி நீலான் பொல்லான் மகிழ்விதை மௌவான் சேபா
னயனவஞ் சனம்பொன் மாரி பாடல நளினி பச்சை
பயமிலா மரீசி கோரம் பட்டவர்த் தனங்கள் பாரே. (௬௯)

கஞ்சுகம் விலங்கு கொங்கை கவைக்குளம் புலக்கை கௌவ
மஞ்சுதா எரிசுட்டை நாவோ ரண்டம் வேற் றண்டங் கொள்ளி
நஞ்சராத் தொழுநோய் காண முகந்திரி கன்னங் கொம்பு
மிஞ்சிய மற்றும் குற்ற மொன்றிலை விளம்புங் காலே. (௭௦)

மன்னதி மனம்வி திர்த்தல் பிசகல்கான் மடித்தல் வீழ்த
லின்னெறி விலங்க லச்சப் படுதன்மே லேறப் பாய்தன்
முன்னெழல் கடித்தல் வீதி நின்றறாண் முகஞ்சா டித்தல்
பின்னெழ லிருத்தன் மற்றுந் திங்கிலை பேசற் றின்றே. (௭௧)

கருதின்வண் கதிவெங் கால கந்துக நிலைமை யோங்க
மருவிய குலமா மங்கை முகமுக மடங்கல் வாவல்
பொருவரு நடுகள் வைப்பிற் புயலொலி யொலியே மிக்க
பரிவுடை மன்ன நின்னைப் பரிக்குமிப் பரிமா மொத்தம். (௭௨)

முருக்கும்வெம் பட்ட யாளை முகத்தலாற் றான்கள் வையா
கருத்தினி லுலவு மாக்கள் கருத்தனைத் தையுங்க டக்கு
முருத்தெழ வொலிப்பின் வானத் தும்பர்கோன் பரியு மஞ்ச
மருத்தினுங் கடிய மாக்கள் வாய்த்தன சம்பு வாணை. (௭௩)

வேறு.

இப்பரி மாவொரி லக்கம வற்றினு ளிக்குழு வோரொருமா
முப்பலி தாயிர மோர்பழு தின்றிழு தற்றர மித்தரமும்
வைப்பதி னூறுகு றைந்தன பின்னிலை யாயிர மற்றிவையு
மப்படி பெற்றவி லைப்பொனி லக்கம னேத்துமு ணர்ந்துகொளே. (எசு)

வேறு.

ஆரிகுள் விடப்பே ரண்ட மாயிரங் கதிர்வி ரிக்குஞ்
சூரிய னானஞ் சூழ்த றுரிதமார் பரியா லேகாண்
கூடும்வா ரிதிகொ ளாமற் குவலபங் கிடத்தல் கௌவை
வாரிதி குழக்குந் தீவாய் வடவையம் பரியா லேகாண். * (எடு)

திண்டிழன் மன்னர் சென்று செற்றவர் மண்ட லங்கள்
கொண்டுதம் மன்ன ராளக் கொடுப்பதுங் குதிரா யேகாண்
மண்டுபோ ரினில்வென் னிட்ட மன்னரைப் படக்கொ டாமற்
கொண்டுபோய் வினாவி லுய்யக் கொள்வதுங் குதிரா யேகாண். (எசு)

ஆரும்பெருஞ் செந்தீ யில்லா வந்தணர் வாழ்வு போலும்
விரும்புதா ரகைக ளில்லா விளக்கமி லகல்வான் போலுஞ்
சுரும்புகூழ் மலரில் லாத சோலையுந் தடமும் போலு
நெருங்கிய துரக மில்லா நீன்பெருஞ் சேனை மன்னே. (எள)

பரியகை யானை திண்டேர் பதாதிக ளெனும்ப டைக்குப்
புரவியில் லாத போது பொலிவுடைத் தன்று மண்ணும்
வரிசையு மற்று முற்றுந் தருவது மன்ன வர்க்குத்
துரகமே யல்லா லுண்டோ தென்னவ சொல்லுங் காலே. (எஅ)

வரும்பரி தாழ்த்த வாகைகள் வளர்சரா சரங்க ளெல்லாம்
புரித்தினைப் பாறுந் தில்லைப் பொதுவினு ளாட லாலே
யரும்புக ழாயி வற்றுக் கச்சவ மென்னு நாமந்
திருந்தவோர் பொழுது நில்லா தெனும்து கொண்டு தேறே. (எசு)

ஆதலா லறிகுள் முன்னு வறவுறப் பேசிக் கொண்டு
நீதியிற் கைக்கொ ளின்று நின்னது புரவி யாக
வீதியிற் கயிறு மாறி விட்டபி னன்மை தின்மை
யோதுவ நமது பாற மல்லமே லுன்ன வென்றான். (அடு)

அத்திறஞ் சொல்ல நல்ல வறிவனீ யறைந்த தொக்கு
முத்தம நன்மை தின்மை யுன்கைவிட் டென்கை புக்கா
லெத்தையு மறிதல் வேண்டா வென்னவே முற்று மென்னச்
சித்திர மாக்க டம்மைத் தென்னவன் கைக்கொ டுத்தான். (அக)

* எடு, எசு, எள, எஅ, எசு - இவ்வெண்ணிற்குரிய பாடல்கள் சில மட்டி
பிப்பிரதிகளில் காணப்படவில்லை.

ஏத்திமா வறிஞர் முன்னு வினியபே ரன்பிற் கூடிச்
சேர்த்தநம் மிடத்தன் டான செழுங்கன கங்கண் முற்றும்
பார்த்திடி னின்றி வற்றோர் பரிக்குநேர் விலைபோ தாவால்
வாய்த்தன குதிரா யென்று மன்னவன் வாங்கிக் கொண்டான். (அ௨)

அய்யமில் லாமன் முன்னின் றாவணி மூல நன்னாட்
யெய்யபே ருலகூட் கெல்லாந் துளங்குரா வுத்த ராயன்
மெய்யைமெய் யுடைய மெய்யன் மெய்யடி யானே வேண்டிப்
பொய்யிலா மன்னன் காணப் பொய்ப்பரி மாற்றஞ் செய்தான். (அ௩)

மின்னிய வுலகு தன்னில் வித்தின்றி நாறு செய்வோ
ன்னன்னெறி யில்லாப் பொல்லா நரகனாத் தேவு செய்வோன்
மன்னிய நரிக டம்மை மறுகெலாம் வாலி யேறித்
தென்னன்முன் குதிரா யாகச் செய்புதோன் றாமல் விட்டான். (அ௪)

வந்துறக் கயிறு மாறி விட்டபின் வரிசை கூரப்
பந்தியுட் கட்டு மென்று பரித்துறை யாளர் கையின்
முத்துற வடைப்பப் போற்றி யவரவர் முதுபே ரன்பிற்
றத்தமில் வகையிற் சேர்ந்து தனித்தனி கைக்கொண் டாரால். (அ௫)

இந்நெறி மன்னர் மன்ன னினிமைகூர் திராவத் தற்கு
நன்மைகூர் வரிசைத் தூசு நல்குவ மென்று நல்கக்
கொன்னு று கரஞ்சேர் சென்டி லேற்றுமுற் கொம்பிற் சேர்த்தத்
தன்னாடி யானா வேண்டிச் சடைமிசைப் புனைந்து கொண்டான். (அ௬)

பாடன்மா முனிவ ரேத்தப் பாண்டியன் றிருமுன் னெய்தி
ந்மொ றேடுஞ் சொக்க னீன்பரி யுகைத்துக் காட்டிச்
சேடன்மா நலத்தா ரன்றிச் சேனா ளா ரெல்லாங் காணச்
சூடலாற் றூசு சொக்கன் றுசென வழங்கிற் றன்றே. (அ௭)

ஆங்குது சென்டி லேற்பச் சீறிய வரசற் கண்டு
தீங்ககல் வாத னூர் தேசவா சார மென்ன
வோங்கிய தியாக வேந்த டெக்குமென் றெவர்க்குத் தூசு
துங்குகில் லாம னல்க வாங்கிமுன் குடி னாரால். (அ௮)

முன்னுறச் சென்று பன்றி நேடுதான் முளரி சூழிப்
பின்னியன் முனிவ ரங்கண் பிடித்தபத் தெடுத்துப் பாட
நின்னுடை நீனைவு வந்து முடித்தன நேச மிக்க
ன்முனி யடிவி டென்று ஈயக னருளிச் செய்தான். (அ௯)

ஈற்றிரு மேனிக் கீடு உவையற வட்டுக் கையிற்
பொற்றுகை வானம் வாங்கப் புரவிமேற் கொண்டு காணச்

சற்றடி வழம்ப சைத்துச் சடைமுடி யிலங்குந் தூசு
மற்றுமோர் கங்கை யென்ன வருபவ னுருவம் போற்றி. (கூ0)

பல்வித வலங்கா ரஞ்சேர் பாய்பரி யுடைக்கு மிக்க
செவ்வமார் சிறப்பி னுசை யுடையன மீசன் றென்ன
னெல்லையி னீந்த தூசு சூழின னும்பர் காண
மல்லல்கூர் கமலந் கையிற் கபாலமார் வாங்கு வாரே. (கூ1)

கண்டவ ரமைச்ச னுரைக் கடவுளை வியந்து செங்கை
முண்டகங் குவிய நெஞ்ச முண்டக மலரக் கண்க
ணுண்ணெளி சிந்த விந்த துவலருங் குதிரை யீடு
கண்டன மென்ற னந்தக் கடலிடைத் தினைத்தா ரன்றே. (கூ2)

வாழ்ந்துபொற் பட்ட முன்னு வரிசைகள் வாத ஆரர்க்
கீந்துநல் விடையிற் போக்கி யெழுத்துதன் னுழைக்கண் வேந்த
னார்ந்தபல் வியங்க ளாலே யவனியை நிறைத்துச் சார்ந்தான்
முழந்துசெவ் வந்தி மாலை தபனனார் சாத்கக் கண்டு. (கூ3)

குணந்தரு கணங்க ளோடு குறுகை செய்து தேவர்
பணிந்துபின் வரமுன் போன பத்த கள் பத்தன் றானும்
பிணைந்தபல் செய்தி யெல்லாம் பிறங்குதன் பெரிய கோயி
லணைந்துபே ரங்க யற்க ணுமைமயிற் கருளிச் செய்தான். (கூ4)

சயந்தரும் பெருமை மிக்க சம்புவின் குதிரை யீடு
வியந்துகற் பவர்ப ரிந்து டேட்பவ ரிடத்து மெல்ல
முயங்குநல் குரவு நீங்க மூத்தவ னீங்க நீங்கா
நயந்தரு மிளைய மங்கை நன்னுதற் கைய மின்றே. (கூ5)

வேறு.

அரிய நாயக னூர்வினை யாடிய
புரவு யீடு புகன்றனை மன்னவர்
பரவு மன்னவன் பந்தியிற் கட்டிய
பெரிய கோடகம் பின்னரென் செய்தவால. (கூ6)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கூகூ.

உகூ.—குதிரை நரியான திருவிளையாடல்.

இருமைதரு மதுரைநகர் நின்ற மாய வினப்புரவி முகமுகம்பார்த் தெ
ன்னே நென்னல், வெருவவடி யுண்டதல்லாற் கழுத்தங் காலும் வெங்கயிற்
முற் கட்டுண்டே மேலு நிற்பிற், குருகிபடப் புண்படுவே முணவு மில்லை
கொள்ளிடுவர் புல்லிடுவர் பாவம் பாவு, நரருமினித் தொத்துவார்நாம் விடியு
முன்னர் நம்முருவங் கொடுநமுவக் கடவோ மென்றே. (க

கூஉ திருவாலவாயுடையார் திருவினையாடப்புராணம்.

மிடற்றிலுறு கயிறெயிற்றூற் கங்குற் போதே மென்றறுத்து மதியாது
நகிக ளாகிக், கடைத்தெருவும் வாயில்களு மடமு மன்றுங் கடிமனையு மங்க
ணமு துழைத்து மற்றெவ், விடத்திலும்புக் கொன்றுக்கொன் றுறுமிச் சன்
னிட் டிரும்பசியா லிகல்செய்து நகரி தன்னுட், புடைத்தெவரு மெழுந்திருப்
பச் சுழல வோடிப் போகாம லுனையிடப் புருந்த வன்றே. (உ)

வேறு.

மண்டு மமரர்கள் கண்டு நகையுற மாறன் வெருவுற நீளவே
தொண்டை விவின வண்டம் வெடிபட நண்டை நீனைவன துன்றியே
பண்டை நெறியினின் மண்டை யசுழ்வன பத்தி மனைமறு கெங்கணங்
கண்ட வவரவ ரஞ்ச வறுமுல கள்ள முறுமன முள்ளவே. (ங)

வேறு.

மற்றது கண்டு நின்ற வகைத்துறை யாளர் முற்று
முற்றிய பயத்தோ டென்னாய் முடியுமி தெனக்க லங்கிக்
கொற்றவன் திருமுன் சென்று கூறுவார் புலரு முன்னம்
பற்றல ரேறே நந்தம் பத்தியுள் விசேடங் கேண்மோ. (ச)

இன்னவென் றறித்தோ மில்லை யிரவிடை யாணர் மாக்க
ணன்னரி போர்சி றுத்து நம்முளோர்க் காணு முன்ன
முன்னெழு வெருவிக் கையி லகப்படா தோடி முற்றுச்
தன்னமாற் தொண்டை யாலே தரணியை நிறைக்கக் கண்டேம. (ரு)

பழுதுல்கண் டியின்றோ மில்லை பருப்புநெய் கருப்புக் கட்டி
யெழிர மட்டித திட்டே மிதவிய புல்லு மிட்டேங்
கழுலிய பயறுங் கொள்ளங் கடலையுத் துவறா யோடு
முழுவது எச் சிறக்க விட்டே மொக்கனி முட்டச் சுட்ட. (சு)

உற்றவை மற்ற வற்று ளொன்றயி லாது பண்டை
வெற்றிகொள் புரவி துள்ள மறிக்குழு வேழக் கன்று
குற்றமி னல்லி யாடு குக்குடஞ் சூக ரங்கண்
மற்றுமிங் டுள்ள வற்றின் மணிக்குடர் டுடுங்கக் கண்டேம். (எ)

இச்செறி வினைத் வெள்ள வேங்கி நீயிர்த்து வீழா
மின்ன விறக்கு மேயோ வினைவதற் கேது வேதோ
நன்னெறிப் பொருட்குச் சங்கு நணுகுமோ நெறிக்கே டுண்டோ
செச்செறி போர்க்குக் குற்றஞ் செய்தன ளுளவோ வின்றே. (அ)

குருமொழி பிழைத் துண்டோ கோள்வாய்க் கேட்ட துண்டோ
தருமனேர் குன்றிற் றுண்டோ தகாக்கொலை செய்த துண்டோ
வரமழக் கொண்ட துண்டோ மறைநெறி கோழிற் றுண்டோ
வரவிதி வசமோ வேதோ வறிக்கலே னெனவீ யார்தான். (ஈ)

வினாகொண்மண் டபத்துப் போந்து மெலிகுவோ னென்கொ லென்று
பொருவருஞ் சிறப்பின் வந்து போற்றிடு மமைச்சர்க் கண்டு
தெரிவுறப் புகுந்த வாறு செப்பநீ டியிர்த்தி யாரு
மிருகில நோக்கி நின்றா ரியம்பவோர் மாற்ற மின்றி. (க௦)

தகவொடு நாளுஞ் செய்யுஞ் சடங்குகண் முடித்து ளத்து
ணகையொடும் வாத ஷரர் நணுகியீ தறியார் போலப்
புகலருந் தழலிற் றேய்ந்த புண்டரீ கம்போன் மிகக
முகநனி புலரு மன்னன் முன்பணித் தென்கொ லென்றார். (க௧)

மாடுந் கண்டு நல்ல மதியுடை யமைச்ச னேனீ
நாமலிங் குணையா ரொப்பார் நல்லகல் யாண னன்றோ
கூடிய பரிசின் ராகக் கொண்டுவத் தனையே யுண்டோ
தேயுய வருமை சற்றோ திங்குவே றுண்டோ வென்ன. (க௨)

பகையிலா வேத்தே யெங்கும் பழுதா நேடி நல்லோர்
புகழயான் கொணர்ந்த தெய்வப் புரவியிற் பொல்லாங் குண்டோ
வகையகை நெருந் போதே வரையறுத் தறிஞர் முன்னு
வகமகழி வொடுகைக் கொண்ட தாறிய யார்கூ றென்றார். (க௩)

அணைத்து நெஞ்சஞ் சாம லவைவதெ னெருநற் கண்ணீ
கொணந்தமா நரிநீ ளாகித் தொடுங்குரல் காட்டி யுருட்
பிணமபட யாவங் கொன்று திரிகின்ற செய்தி பித்தா
வுணர்ந்தனை யிலையோ கெட்டே னினியுன ருதியோ வின்றே. (க௪)

மேலுயர் ஞ்ருவின் மாட்டும் வேந்தர்கண் மாட்டித் தூய்மை
சாலுநான் மறையோர் மாட்டித் தயாவுடைத் தோழர் மாட்டுஞ்
சீலமா தவத்தோர் மாட்டிஞ் சிந்தையஞ் சாது வஞ்சங்
கோலுமூக் கருக்குத் தண்டங் கொலையலா லுண்டோ வேறு. (க௫)

வெத்தார் சிவவயை யெல்லாம் வெம்பரி யாக்கி யின்றென்
மத்துரை தன்னூட் கட்டப் பண்ணின மகிம யக்கி
யித்திர ஞாலஞ் செவ்வ தெம்முட னேயோ சாதி
யந்தண னுன யான்மற் றறைவகிங் கென்னை நின்னை. (க௬)

வேந்தர்பொன் னழுத்தோர் நல்லோர் வீடுமார் கஞ்சா திப்போர்
வாய்ந்தமா வுகைத்த வாசி வாரியப் பெருமா னெங்கே
சேர் தசாத் தவரோ சொல்லாப் திண்ணிமை யோடு மெல்லச்
சார்த்தின் மேனி முற்றுச் தண்டிக்க வடுக்குங் காணே. (க௭)

ஆரண மோதிற் றிந்த வடைவுசெய் வதற்கோ வென்று
கோரமா மொழிகள் கூறிக் கூற்றென முறைசெய் வோரைத்

௧௬௪ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடம்புராணம்.

தீர்வற வழைத்து வெய்ய சிறையறை வளைத்து வைத்துச்
சாரரும் பொருள ணித்துத் தண்டித்து வாங்கு மென்றான். (௧௬)

ஆங்கவர் தம்மைக் கைக்கொண் டகன்றவ ரிணையி லாத
வோங்குபே ரன்பு கண்டுள் றாருகமெய்ந் நலியா ராகி
யீங்கிறை பணித்த வாறு செய்திடா விடினெ மக்குத்
தீங்குறு மென்று வெய்ய சிறையறை வளைத்து வைத்தார். (௧௭)

பிறங்கிய வடிவான் மிக்க பெரும்பருந் துரக மெல்லாங்
குறும்பெரு நரிக ளாகி நெடுங்குரல் காட்டக் கூற்றிற்
நிறம்பட முனிந்த தென்னன் சிறைபுகுந் தழுங்கி மிக்க
வறந்தரு முனிவன் பின்னென் செய்தன னறையி யென்றார். (௨௦)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௭௧௫.

௩௦—மண்சுமந்த திருவிளையாடல்.

பொறையகத் துடைய வேந்த னமைச்சரைப் போக வேலி
யறையகத் தொழியாத் துன்பத் தொடுபுகுந் தழுங்க விப்பான்
மறையகத் தோரி ரும்பு தருமனத் தேனை யென்று
சிறையகத் தோதா முன்னஞ் சிவனகத் தருள்ச ர்த்தான். (௧)

வேறு.

மொதியில் வணாசேர் தமிழ்நாடும் பொய்யா வையை மாநதியு
மதுரை நகரும் பாண்டியனு மண்ணுஞ் செய்த தவத்தானுந்
துதிசெய் தொண்ட ரகமகிழத் தொண்டு செய்து பிட்டளிக்கு
முதுமா மங்கை தவத்தானு முகிளு யகனை நினைப்பிட்டான். (௨)

பணிந்த வருணன் றனைநோக்கிப் பண்டே நமக்கு நனிநலவ
குணஞ்சேர் வேத முனியிருக்குங் கொடிய சிறையைக் கண்டினையே
கணஞ்சேர் பொழுதிற் றுழாது கங்குற் கண்ணே கணாகடப்ப
மணஞ்சேர் பொருள்கொண்டொருநதியை வருவிப் பாயென் றறிவித்தான். (3)

மேக நாத னெழுந்திரங்கி மெய்கள் கருகி மழைவிடக்கண்
டாகங் கலங்கி வேகவதி யருங்கால் கட்ட னில்லாது
பூசந் தெங்கு பறித்தெறித்து பொருமீன் மறியப் பார்த்தழுங்கி
மாக முட்டப் பயங்கொண்டு வந்த தெவரும் பயங்கொள்ள. (௪)

மன்ற நிகழ்தென் கணாகடந்து மதுரை நகருட் புகக்கண்டு
தன்று மிரலிற் பறையறையுஞ் சும்மை கேட்டு வாள்வழுதி
கன்றி மனமென் னாருகதி கால மொழிந்த காலத்திங்
கின்று பரவை யெனப்பார்த தின்றே முடிவென் றறித்தெழுந்தான். (5)

ஆண்ட வதிகா ரியையழைத்தின் றருள்சேர் முனியை வணைத்ததனா
 லீண்ட வந்த தோவறியே னிறைவன் செயலோ தெரியாது
 மாண்ட களையை வினாவியிற்போய் மனைக டொறுங்கோ லறையிட்டு
 வேண்டி யடைப்பா யெனப்போக விட்டான் விடிந்த திருங்கங்குல். (௬)

செருவார் கணக்க ருடன்கூடிச் செவ்வோன் றண்டஞ் செய்துநீ
 னானசேர் கிழவர் சிறியோர்கண் முதலோர் நடுங்க வடித்தெற்றித்
 தினாசேர் களையை யளந்திட்டுக் கொடுப்பத் தெருமந் தவர்பெரிய
 வளையே யெனத்தங் கோலறைகண் மகிழ்ந்து சுமத்தப் புருந்தனரால். (௭)

முதுபேர் நகரிற் றென்கீழை மூலை மனையி லிருப்பாளோ
 ரிதமார் பிட்டு வாணிச்சிக் கிடுங்கோ லறைக்கோ ஶாவின்றி
 விதிரா வழுது விழுந்தெழுந்து மேவு தண்ட மாற்றாமற்
 பதிவா யுழன்று திரியுங்காற் கண்டா னெங்கும் பரந்துள்ளான். (௮)

நாதப் பறையன் பெருங்குயத்தி பங்கன் றுங்க நஞ்சுண்டோன்
 வாதைக் கிழவி பிட்டுதிர்க்கு மகிழ்ந்து மணமீ துருக்கொள்வான்
 சோதிக் காதிற் றழைசெருகிச் சும்மா டம்மா மதியாக்கிப்
 பேதித் தறுதற் கச்சைபுனைந் ததிலே விட்டான் பெருங்கொடுக்கு. (௯)

மழுலைப் பிரமன் றலையோட்டை மண்வெட் டியுங்கூ டையுமாக்கி
 யழகார் தோளின் றிசைவைத்தொன் றணிமா முடியிற் கவித்தொன்று
 பழுதி லொழியா நகைதுளங்கப் பதினா றுண்டின் பருவத்துப்
 புழுதி படைத்த திருமேனி பொலிய வலிய நடைநடந்தான். (௧௦)

வருந்து மவடன் பாற்கிட்டி வாரா யம்மே விழுந்தெழுந்து
 பரந்து திரிகின் றனையிந்தப் பார்மே னினக்கின் றென்போலத்
 திருந்து கொற்றான் கிடையாது வேண்டு மாயிற் செப்பெவரும்
 விரும்பி யழைப்பப் போகாதிங் கணைந்தே னின்னை வேண்டியென. (௧௧)

வேறு.

நல்ல வவதரத்தே நண்ணினீர் நாயகரோ
 தொல்லை வினையறுக்குஞ் சொக்கோ வறியகிலேன்
 மெல்லியமெய்ந் நோவ வடிப்பரிகல் வேந்தரான்
 வல்லையினின் மண்சுமக்க வல்லீரோ நீரென்றான். (௧௨)

வேலை யுலகில் விறகு சுமப்பதல்லாற்
 சாலுமுடி மேல்வைத்துத் தண்ணீர் சுமப்பவன்யா
 னேலவரு மண்சுமக்க வல்லே னிளையாமற்
 கூலியெனக் கேது தருவா யெனக்கூற. (௧௩)

அந்தித் திருக்கும பொருளில்லை யையரோ
 காதித்து வெய்தாய் நறுவிதாய்க் கண்ணுகருசு

சிந்தைக் குவந்திருக்குஞ் செவ்விகூர் பிட்டுண்டு
முந்தத் தருகுவல்யா நென்றாண் முதுநரையான். (௧௪)

சிட்டனருட் சொக்கன் நிருவுளத்துக் கொத்தவணீ
வட்டமுறு பிட்டென்ன வேண்டா வரைந்தம்மை
யிட்ட மதுகே நெனக்கங்கு நீயிட்ட
பிட்டுதிரு மாமென்றான் வேள்வி யவியுவுந்தான். (௧௫)

வேறு.

தக்கதோ மனிதர் பொல்லார் கோலறை தாழா தோங்க
விக்ணத் தின்க னூற்றங் கரையடைந் தயின்றி வற்றை
யொக்கமண் வெட்டி முட்டச் சுமத்திடு முழப்பா தென்று
மிக்கமென் பிட்டுச் சுட்டுக் கொடுத்தனள் விருப்பங் கூர்ந்து. (௧௬)

நின்றது வாங்கிக் கச்சைச் சுற்றுழை நெருங்கக் கட்டித்
தின்றிது போலொன் நிலை சிவனறி குவனென் றுடி
மன்றலம் பொழில்குழ் வையைக் கணாமருங் கடைத்து மாறா
வொன்றிய நகையி னோடு முலாவினா னகில நாதன். (௧௭)

இனியன பெற்றா னல்லோ ரெவர்க்குமிட் டயில்வ தல்லாந்
றனியயி லார்க ளென்று சாற்றுவார் பழையோ ரென்று
கனவிய வட்டப் பிட்டுக் கைக்கொடு பிட்டுப் பிட்டு
வினெபடச் சுமக்குங் கூலி வேலையா ளர்க்கு மீத்தான். (௧௮)

வன்தரு பிட்ட னைத்து மாண்டபின் மீண்டு மெய்தித்
தளர்த்திடே லம்மை சாலத் தளர்த்தியான் பசியால் வந்தே
னளர்தகோ லறைபார் சென்று சிறிதொழிந் தவற்று ளெல்லார்
துளங்கவா னுறச்சு மந்தேன் சொக்கனா ராணை யென்றான். (௧௯)

சுத்தமா வுதிரா வேண்டிச் சுமத்திடான் சுமந்தே நென்ன
வுத்தம மெய்தோய் மண்கண் டிவகைகூர் தரசே யினனுஞ்
சித்திரப் பிட்டுச் சுட்டுத் தருகுவல் செல்லு மென்று
வித்தகப் பிட்டுச் சுட்டுக் கொடுத்தனள் வெம்மை கூர. (௨௦)

புகழ்த்தது வாங்கி யொல்லை போத்திரும் புனலி யாற்றின்
றருங்கரை யடைத்து முன்போற் றுனயின் நெவர்க்கு நல்கி
யுகத்தகொற் றுளர் நாப்பண் வளம்பல வுரைத்து நல்ல
சுகம்பட வடைப்பான் போல வுடைப்பன்மண் சுமவா னுகி. (௨௧)

ஓங்குகோ லறைய ளந்த வுயர்பெருங் கணக்க ரங்கட்
டங்கறச் சுமக்கு நல்லா டெரிப்பதற் கணையக் கண்டு
வங்கநும் வினாவி னோடும் வந்துபேர் சொக்க னல்லா
ளங்களை யொப்பா நிலை யென்னுந் தொரியு மென்றான். (௨௨)

மற்றுள பெருங்கொற் றுளர் சுமவாது மருட்டி யெங்குந்
தெற்றிய விவனை யோமுன் நெரிப்பதின் நெனவி லக்கக்
கொற்றுள விவரி ளீங்கோர் கூடைமண் சுமந்தா ரில்லை
முற்றுமிங் கியானே நின்று சுமந்தன னெனமொ ழிந்தான், (௨௩)

செம்மையின் வேலை யொன்றுஞ் செய்கில னேனுஞ் சொல்லு
மம்மர்தீர் வார்த்தை யாலே யானாய் மழுப்ப வல்லா
னம்மையுங் கொளு னாக்கத் தருமிவ னென்ன நாடித்
தம்முளே வெருவி முன்னர்த் தெரித்தனர் தமிழ்க் கணக்கர், (௨௪)

கொடியதிண் கணக்கர் போகக் குழம்புகொற் றுளர் நாப்பண்
முடியனை கூடை யாக முறுவல்கூர் நிதிய பாடித்
தடமிசைக் கொட்ட னைத்துத் தான்மிசைத் தானே றிட்டுக்
கிடையற வுலக மெங்கும் படர்ந்தவன் கிடந்தான் மெல்ல, (௨௫)

வளர்கரை பார்ப்பான் வந்த மன்னவன் மனிதர் கண்டு
கிரமண் சுமவா னாகக் கிடப்பவன் யாவ னென்னத்
தளர்வுடை வேலை யாளர் சாற்றுவார் மற்றிவ் ளுரு
ளொளிவளர் பிட்டு விற்பா ளிட்டவா னெனவு னாத்தார், (௨௬)

நெறிப்படக் கிடப்ப தென்னை வடிவனீ நின்னை யாருந்
துறைச்சுமை யாளென் றிங்குச் சொல்கின்ற ரின்று னக்குக்
குறித்தகோ லறையி லாங்கோர் கூடைமண் ணிட்டா யில்லை
கறுத்ததி காரிக் குன்னைக் காட்டுவம் போது கென்றார், (௨௭)

நல்லகா ரியம் தென்று நயந்தவ ரோடுஞ் செல்லக்
கொல்லெறி யடிசுத் தென்று கூற்றெனத் தண்டஞ் செய்யும்
வல்லதி காரி கண்டு மனத்தி சயித்துச் சால
மெல்லிய வடிவ னீயார் விளம்பிடு விளங்க வென்றான், (௨௮)

தந்தைய நட்டோ ருற்றோர் சகோதரர் பொருளொன் றில்லை
யிந்தமா நகரி லியானோர் மூலையி லிருக்குங் கொற்ற
ளயந்திட வெவர்க்கு நாளு முதவுவ வென்னைக் கொண்டு
பந்தி காரிக் கென்ன காரியம் பகர்தி யென்றான், (௨௯)

புத்தியு ளொழியாச் சீற்றம் பொருந்ததி காரி நல்ல
பத்திசேர் குணவான் போலப் பகர்ந்தனை பருந்து னக்கு
வைத்தகோ லறைக்கோர் கூடை மண்சுமந் திட்டா யில்லை
யுத்தாஞ் சொல்லா நின்றாய் கண்டில முனைப்போ லெங்கும், (௩௦)

சதமுறை யடித்தற் குன்னைத் தருந்தகா தல்ல வுன்றன்
விதமுறு வடிவங் கண்டே மெய்யொருப் பட்ட தில்லை

கூடி திருவாலவாயுடையார் திருவினையாடற்புராணம்.

யதர்பட வினாவொ மும்போ யடையடி படாதென் நேவப்
புதியவ னடையா னாகிக் கிடந்தனன் போந்து முன்போல்.

(௩௧)

வேறு.

அவ்வயினில் வெய்ய வரசன் விடையின்வருஞ்
செவ்வீ முறைசெய்வோர் தீரக் குறைபார்த்துக்
கவ்வைவினைத்து வருங்காற் களையழிந்து
தவ்வுபுனற் கோலறையைக் கண்டார்க டாழ்வாக.

(௩௨)

காய்ந்து வினாவி னிகலிக் கறங்கென்னச்
சேர்ந்து சுமக்கின்ற சிற்றாளை யெற்றுபுன
லூர்ந்தகளை யெங்கு முயர வுயராமற்
ரூழ்ந்ததிது யார்கோ லறைவினாவிற் சாற்றுகென.

(௩௩)

மன்ற நிகழ்பிட்டு வாணிச்சி கோலறையீ
தின்றிங் கவளிட்ட கொற்ற ளிவனுழப்பி
வன்றிறலீர் யாங்கள் சுமப்பமதி யாதுகிடந்
தின்று வினையாடு கின்றன்போ யென்றார்கள்.

(௩௪)

வெந்தழல்கண் சிந்த வெருண்டாங் கவர்கண்டு
சிந்தைசிறி தஞ்சாது தீர்த்து மன்சுமவா
திந்த வினையாட லெல்கா ரணமென்னக்
கந்தரனோ வச்சுமப்பல் காரணமொன் றில்லென்றான்.

(௩௫)

இன்று வினாவி லெழுந்து சுமவாயேற்
பொன்ற வழப்பமென வஞ்சினுன் போலெழுந்து
மன்றறிகழ் கொட்டா லொருகூடை மண்வெட்டா
வென்றிழுடி மேல்வைத்து மெல்ல நடையிட்டான்.

(௩௬)

வேறு.

உன்னவரி யான்மேன்மை யங்க யற்க ணுமைகொங்கை படச்சிவக்கு
மெய்யன் முற்றுந், தன்னுருவ மென்னுமது மண்ணிற் காட்டத் தளருநடை
யிடக்கண்டு தண்டஞ் செய்யுந், தென்னன்முறை செய்வோர்க ளுந்தோ விந்
தச் செற்றாயக் கொற்றாளின் கையிற் சற்று, நன்மையிலை யுடைப்படையா
னெனப்பி டித்து நடுமுதுகிற் கறுத்தடித்தார் சிவக்க நாமு.

(௩௭)

வேறு.

மன்னிட வழிப்புக் கங்கைக் களாயுயர் மண்ணை யோங்கக்
கன்னல்சேர் செந்நெல் வைகைக் களையிடா முறுவ லோடு
மெண்ணையே னடிக்கின் றீரொன் றியைந்தகொற் றுளர் நாப்பன்

உன்னுட வொன்றிதான் புகருத் தன்னையுத்தான் பிழை 3 புகத் ௨௦௭

(௩௮)

படுமெழு மதியை நந்தம் பாண்டியன் மரபெ னத்தான்
முடிமிசைச் சுமத்த லன்றி முடிமிசை யுவந்து வைத்த
வடிவுடைக் கங்கை யாறு தென்னவன் வைகை யாற்றிற்
கழபட மண்சு மந்தா னவன்றிரு வருளுக் குண்டோ.*

(௩௧)*

இறையவ னொளிப்ப னின்ற விறைமுறை செய்வோ ரோடிக்
கறுவியெங் கொளித்தா னென்று நேடிமுன் காணு ராகி
வெறிகமழ் பிட்டுச் சுட்டு விற்பவ ளிடத்தி னைப்பிற்
குறுகியாங் கவனைக் கண்டி தண்டிப்பான் கோலி னூர்கள்.

(௪௦)

ஆங்கவர் கோலா முன்ன ருளினு லெவருங் காண
நீங்கரு மிளமை பெற்று நிலத்தினின் றெழுந்து தெய்வப்
பாங்குடை யுருவத் தோடும் பரசிவ லோகத் தேகத்
தேங்கிய முறைசெய் வோருந் திகைத்ததி சயித்து நின்றார்.

(௪௧)

வேறு.

அடித்தபுளி மாறுபல சொல்வ தென்னை யரசன்முது கோவல்ல நம்பி
ராட்டி, முடிக்குரிய விந்திரனான் முகன்மா லாதி முப்பத்து முக்கோடி தேவர்
தம்மிற், பிடித்தவரி லடித்தவரிற் பாலர் பார்ப்பார் பெண்டின் மூத்தோரி
னிற்பவற்றி, னடப்பவற்றிற் பறப்பவற்றி லூர்ப வற்றி னடுமுதுகி னிடைப்
புடைப்பு நணுகிற் றன்றே.

(௪௨)

போருந்துதலத் தோர்நகரோர் புறத்தோர் நாட்டோர் பூழியன்பாற்
சென்றறிவ மென்று சென்று, வரைந்தொருவன் மேலடியிங் கியாவர் மாட்டு
மன்னியதென் னெனமாறான் மாற னென்றங், கரும்பெயர்பெற் றோறுந்
தன் முதுகு காட்டி யருட்சொக்க னறிகுவனென் றிருப்ப வாங்கண், டிருந்த
வெழுந் ததுவிசும்பி லெவருங் கேட்பத் திருவாக்குத் திருவாத லூரர்க் கா. ()

பாண்டியனே வேதஞ்சொல் யாண்டு வாழி பாக்கியமன் னாகமக்கு வாத
ஆரன், பூண்டதொண்ட னிவன்முகத்தா னம்மு னோர்க்குன் பொருளறத்
தின் வந்ததனால் வாங்கி யிட்டேம், வேண்டுவன பரியுமிட்டேம் விடுவித் தற்
குன் வேலையின்மண் சுமந்தடியும் பிட்டு முண்டே, மீண்டவிடு விடுகினக்கே
நன்மை சால் விவனைத்தன் வழிநிறிதற் கிரங்க லென்றே.

(௪௪)

அந்தவுயர் திருவாக்குத் தோன்ற யாரு மதிசயித்து மன்னவனை நோக்க
மன்னன், சிந்தைபய மெய்தியுறு புளகத் தோடுந் தேவர்பிரான் பரிமதுணாத்
தெருவி லேறுங், கொந்தகன்வாக் கிதுபரிமாற் றறுதி யென்று கொடுஞ்சிறை
யின் விடுத்தருகு வரவ னைத்து, வந்தனைசெய் தினியபல வுபசா ரத்தால்
வணங்கினான் நிருவாத லூர் தாளில்.

(௪௬)

சார்ந்தவென தறியாமை யாலே மிக்க தாழ்வுகள்செய் தேனவற்றைப்
பொறுத்துச் சாலச், சேர்ந்தருகிங் செழுந்தருளி யிருப்பீர் போவீர் திருவுளத்தி

* இச்செய்யுள் சிலப்பரதிகளில் இல்லை.

லடைத்தபடி செய்யுந் தூய, வேந்தர்புக முருட்சொக்கர் நம்மேல் வைத்த
மெய்யன்பு வையகத்துக் கண்டே மில்லை, யேர்துதிரு வாதலூர் நாய னீரோ
யெனத்துதிப்ப யாரும்வியந் திறைஞ்சி னூர்கள். (சக)

செந்நெறியேர் விசும்பிடையிற் றேன்றுஞ் சொல்லைத் திருவாக்கே யெ
னத்தெளிந்தாய் தேவே றுண்டோ, நின்னையடைந் ததுகொண்டிப் பேறு
பெற்றே னீக்கரிய வெம்பாசத் துவக்க றுத்தே, நென்வழியிற் போருவவின்
றைய நீக்கி யிணையில்லா வெந்தையையுண் டென்று ணர்ந்த, வுன்னருமிப்
பிரமாணத் தானின் செல்வ மோங்கியிடுந் திங்கின்றி யுண்மை யென்றே. ()

வேறு.

வைத்தரு ணமச்சி வாய வாழ்கவென் றெடுத்தாங் கோதி
யுத்தமர் போகக் கண்ட வுலகைகூர் செழியர் கோமான்
பத்தியிற் பின்சென் றேத்திப் பணிந்துநல் விடையிற் போந்து
சித்திர மண்ட பத்து ளிருந்தனன் செயலை வாழ்த்தி. (சஅ)

வாழ்ந்தருள் பெற்ற வேந்தன் மந்திரித் தலைவ னாப்பார்த்
தேய்ந்தகா ரியந்தா னுவ தமிழிவந் கினிகீள் வாரி
சூழ்ந்தமா நிலத்துத் தூய சூத்திர ரொழிந்து நீதி
வேந்தர்மாட் டமைச்சி னுக்கு வேதிய ராகா ரென்றான். (சக)

தொன்னெறி வாத லூர் சொக்கனா லயத்துப் புக்கின்
றென்னையா னுதற்கு நாதா வினப்பரி யிட்ட தன்றி
மன்னிய முடிவ ருந்த மண்குமர் தனையே யந்தோ
வன்னமா மேனி நோவ வடியுமுண் டனையே யென்ன. (இ0)

உத்தர கோச மங்கை கழுக்குன்றங் குருவங் கண்டு
சித்திரக் கோவை பாடித் தில்லையம் பலத்து வாவென்
றத்தன்வா னத்து னாப்பப் போந்தருந் தமிழ்கள் பாடிப்
புத்தன்வா தையும்வென் றியாரும் போற்றுபொற் பதம டைந்தார். (இக)

தொல்லைமா மன்ன னெந்தை சுத்தனா விருப்ப வேடன்
பல்லுறு மிறைச்சி நஞ்சம் பாலக னிறைச்சி யம்மை
நல்லபிட் டயிலக் கண்டே நல்லடி யார்க்கு நல்லான்
மெல்லியல் பாக னல்லால் யாருள ரெனவி யந்தான். (இஉ)

பொருவருங் கோயின் முற்றும் பொன்னினான் மேய்ந்தி யாரும்
பரவவெண் குடைக ளாசி பகடுசா மனாது சேரு
னரிவையர் முதலா நல்கி முன்னையி னன்பு பூண்டு
தரையினை யளவில் காலந் தருமநன் னெறியி னுண்டான். (இங)

வெருவா முற்றும் பட்ட வெந்திற லடியும் வேய்த்
வொருதனிக் கூடை மண்ணு லுயர்ந்தநீள் களையு முத்த

நரைமக ஞாயிற்று றக்க நண்ணிய வாறுங் கண்டு
பரவிய மனிதர் முன்னிற் பல்பெருஞ் சிறப்பின் வாழ்ந்தார். (௧௪)

நிறைவுறு மதியங் கண்ட நெடுங்கடல் போலச் செல்வம்
பிறிவற விளங்கி மன்னன் பெருதபே ருலகம் பெற்றான்
மறைபறை யிறைவன் பிட்டுண் டடியுண்டு மண்கு மந்த
வுறுகதை சுற்போர் கேட்போ ருயருல காள்வ ரன்றே. (௧௫)

சுந்தர னவதா னங்கள் சொல்லுவோர் நினைப்போர் கேட்போர்
சுத்த முனிவர் வானோர் சாரணர் சித்த ரேத்த
முந்தொளி விமானத் தெய்தி மூவுல கத்தி னோடு
மித்திரன் முடிமேற் றுள்வைத் தேறுவர் சிவலோ கத்தே. (௧௬)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௭௭௧.

நக. — விருத்தகுமாரபாலரான திருவிளையாடல்.

சீர்விளங்கு முன்னொருகாற் பாண்டி நாட்டுச் சிறந்தபெருங் கிராமத்
தோர் மறையோன் செல்வம், பாற்புகழுங் குலமொழுக்கம் விழுப்ப மிக்
கோன் பணிந்துநாச் சொக்கற்கே பத்தி பூண்டோன், பேரியலாண் மகவி
ன்றி யருமை யாவோர் பெண்பயர்து வேதத்தால் வழுவாற சொக்கை, நேர
வரு முயர்பிரம சாரிக் கிந்த நேரிழையைக் கொடுப்பமென நிச்ச யித்தான்.)

இத்தகவி னிருந்தோனெண் டொடிக்கு நல்யாண் டெட்டுநிறை தரு
கால யோதி மிக்க, புத்தியினோர் பாகவதப் பிரம சாரி புக்கிலுழைப் பிச்சை
கொள்வா னனுக்கக் கண்டு, வித்தையினால் வழுவாண்மற் றென்றுங் காணான்
வினாவொடுகன் னியையுதகஞ் செய்யக் கண்ட, சுத்தமுடை மாதாவுஞ் சுற்
றத் தாருந் துயருழந்து நனிவெகுண்டு சோகங் கூர்ந்தே. (௨)

குன்றமனன் தாதையையிப் பிரம சாரி குடிமுதல்கே ளாதினிய வேதங்
கொண்டே, நன்றிபுனை கன்னிதனை யுதகஞ் செய்தாய் நன்றறியா யென்றி
சுழ நல்ல தாதை, யொன்றியிவன் கோத்திரகுத் திரங்கேட் பாமிந் கும்பர்
பிரா னருளிளு லொத்த வாயி, னின்றிதுகாண் பேமென்று கேட்பச் சொ
ன்னு னிகுறிகோத் திரமுதன்மற் றியாவுந் தோன்ற. (௩)

இன்பமுறு பாகவத னியாவுஞ் சொல்லி யிகுறிவே நென்னலுமே யே
ங்கி நின்றோ, ரன்புமுதற் பலகுணங்க ளுண்டா னுலு மவனிமீ தொருகுற்
றம் யாவர் மாட்டுந், துன்பமுற வுண்டாகா திராது வேத சூத்திரங்கோத் திர
ங்கல்வி யொழுக்க மற்று, நன்புதரப் பெற்றேமென் றுறி யாலு நலந்திகழ்மா
தாவையுஞ்சொன் னயத்தா லாற்றி. (௪)

தந்திரநான் மறைவிதியிற் சாறு செய்தே சடங்குமுடித் துதகநெறி தப் பா-வாறு, மூந்தவளித் தினியபல நல்கி நல்ல மொழிமொழிந்து வழிவிடுப்ப வணங்கி னோடுஞ், சிந்தைமகிழ்ந் தருமறையோன் மாம னீந்த செல்வமொ ழிந் தன்பதியிற் செல்லக் கண்ட, பந்தமுறு தந்தைமுத னல்லுற் றூர்கள் பரி வுகள்செய் தெதிர்கொண்டார் பண்பின் வாழ்த்தி. (இ)

ஆங்கினிய பரதேசம் போன பிள்ளை யணிபொலிய மணஞ்செய்து மாதி னோடு, பாங்கின்வர வென்னதவஞ் செய்தா யென்று பலர்புகழ்க் கண்டிருந் தும் பாவி மாதா, வீங்கிவளோர் சைவன்மக ளென்னக் கேட்டா ளெரிதரு வெப் பத்தினோடுந் தலையை மோதித், தாங்கலருந் துயருழந்தா னெழுது யிர் த்தாள் சாற்றுமா நென்னென்ற டணியா ளாகி. (சு)

வளமைமறை யோனிறைவன் செயலா லந்த வடிவுகிறை பவித்திரை பான் மனம்வை யாம, விளமைதரு பருவத்தே யிருப்ப நாளு, மீசனுக்கே மனம்வைத்த நேச வல்லி, யளவிறந்த பாகவதர் புசித்தல் கண்டாண் டாழ் துயருந் நின்னமுது படைத்து நந்தர், தளர்வகல நுதனீறு விளங்க விந் கோர் தவமுனிவர் நணுகாரோ வென்பான் சாற்றாள். (எ)

முன்னையவ ணல்வினையான் மாமன் மாமி முதலாவவ் வுழைநின்றும் பிறிதோ ரில்லத், துன்னருமோர் காரணத்தாற் போக வோர்நா ளுற்றவர்கட் குற்றவன்மற் றியாவும் வல்லான், நென்னினயா ளுடைமதுகாச் சொக்க நாதன் திருநீறு விரன்மூன்றுந் திகழச் சாத்தி, மின்னணிநான் மணிமாற்பில் விளங்க மூத்த விருத்தர்தன ருருக்கொண்டான் விரும்பி மாதை. (அ)

வேறு.

முன்வளை தனுவன தனுவு மூத்ததோர்
பன்னக வுரியன பழைய மேனியு
மென்மர லனநகா முடியும் வீழ்ந்தெழு
நன்மைகொ டளர்நடை யொடுந டிக்கழம். (க)

கையுறு குடையொடு தண்டுங் காதினிற்
செய்யகுண் டலமும்வீ முடையுஞ் செவ்வீசேர்
துய்யபுன் முறுவலுந் துளங்க மங்கலத்
தையனீ பிச்சையி டென்னச் சார்ந்தனள். (க௦)

வேறு.

உழையிடை யமுது படையெனக் கண்ட வுத்தம வணங்கெதிர் வணங்கித் தொழுதுபே ருலகிற் தனிவிளை யாடுஞ் சொக்கனோ வறிகிலே னடியே னெழினுத னீறு காணுமுன் போன திடரென்ன புண்ணியஞ் செய்தே னழகுடன் திகழந் தலைவரே யமுதென் நகத்தினு ளெழுந்தரு ளாதற்கே. (i)

நாதனே கடியளி கொடியளென் மாமி நன்குள வறைக்கத வடைத்திப் போதிலோ ரகத்துப் போயின ளமுது படிபுறம் பில்லையென் செய்கே

தேதுமே லமுது செய்யுமா நென்ன வுத்தமன் சித்திர வணங்கே
சோதிசேர் கதவந் திறக்குநீ செலுங்காற் றுணிந்தினி யகம்புகுந் தெடுத்தே.()

பரிவொடு பருப்பு மன்னமு மாகப் படைவயிற் றுறுபசி பெரிதென்
றருள்பட வுரைப்பக் கேட்டலும் பதறி யறைக்கடி வாயிலிற் செலுங்கா
லுரலுறு கதவஞ் சடக்கெனத் திறப்ப வொண்டொடி கண்டதி ழியித்து
வினாவினுட் புகுந்து சிறந்தன வெறித்தாங் கமைத்தனள் விருப்புடை யடிசில்.

அரம்பையங் குருத்து மருங்குற விரித்தாங் கடைவின்மென் போனாகம் படை
விருந்தின னுதர பூரண மாக வுண்டெழில் வினாமணக் கோலப் [ப்ப
பெருந்தகவிலங்க வெண்ணிரண் டாட்டைப் பிள்ளையாய் விளங்கினன் கண்ட
கருந்தடங் கண்ணி யதிகயித் தஞ்சி நின்றனள் காமனும் வருத்த. (௧௪)

வேறு.

வாசிகை முடிபி நங்க மார்புதாழ் மாலை மின்னத்
துசெழின் மருங்கி லங்கத் துளங்குதண் கலவை சாத்தித்
தேசடை யணிய ணிந்து திருமுகங் கவினெ றிப்ப
வாசைகூர் தருமெய் கொண்டு விளங்கினு னங்க னாண். (௧௫)

இந்நெறி நிகழுங் காலை யேந்திழை தனது மாமி
பொன்மனை வாயில் வந்து புகுந்தவர் யாரோ வென்ன
வன்னமோர் மாற்ற மின்றி யங்கையை நெரித்து நின்றான்
பன்னகா பரணன் கண்டோர் பாலக னுருவங் கொண்டான். (௧௬)

வேறு.

துன்னுபன் மணியி னல்லணி சிறந்த தொட்டிலுட் பட்டனை நிரம்பப்
பொன்னரை ஞாணு நன்னுத னீறும் பொலியனோக் கஞ்சனந் துலங்க
மென்னகை செய்து தன்னடி மலரின் மேதரு பெருவிர லமுதுண்
டன்னையில் புதல்வன் முன்வினை யாடி யழுதனன் பவளவாய் நெரித்து.(௧௭)

அவ்வயின் வந்த தீவினை மாமி யகத்திடைப் புகாமுனங் கண்டே
வெவ்வுரை யோடு முள்ளுன் மண்டி வெருண்டுமுன் னிவ்வனைக் கிடந்த
செவ்விய பால னாரென வினவத் தேவியுந் தெருமா லுற்றுக்
கொவ்வையங் கனிவாய் திறந்துரை செய்வாள் கூடனா யகன்றிரு வருளால்.

வேறு.

தீதிலா வடிவி னோங்குந் திருவினா னென்றோர் மிக்க
மாதவ முடையா ளிர்தத் தொட்டிலுள் வளர்த்தி வைத்திப்
போதுதன் கணவ னோடும் போயினா னோக்கிக் கொள்ளென்
ருதர மாமி கேளென் றடைவினி னொடுங்கிச் சொன்னாள். (௧௮)

தரும்பிறர் பாலன் றன்னைத் தையலாய் நீயோ காப்பா
யிருந்தவா றழகி தைய கோவென விடித்து வீழ்த்துப்

பரந்தவொண் டொட்டி லோடும் பாலனைப் புறத்துப் போக்கி
வருந்திடக் கதவ டைத்தாண் மருமக டனையுந் தள்ளி. (௨௦)

வள்ளன்மென் முறுவல் கூரா மழவுருக் கரந்து பண்டைத்
தெள்ளுபே ருருவங் கொண்டு தீதிலா மடமா துக்கு
மொள்ளிய கற்பான் மிக்க வுமையுருக் கொடுத்துக் கூட்டி.
மெள்ளயான் சொக்க னென்று போயினான் விசம்பிற் காண. (௨௧)

அடியவர்க் கெளிய சொக்க னருடனைப் பாரீர் காணப்
பொடியணி மாது போன புதுமையைப் பாரீ ரென்று
படிமிசை போர்க ளெல்லாம் பரவினார் நெடுமா லேத்தக்
கடிசுமழ் சடையி னானுங் காவல்சேர் மதுரை புக்கான். (௨௨)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௭௧௩.

௩.௨.—மாறியாடின திருவிளையாடல்.

முன்னமோர் காலந் தொல்லை முறைமையி னவனி காத்து
மன்னுமோர் தென்னர் கோமான் மதுரையம் பதியி லோங்கும்
பொன்னெயி லிலங்கு கோயிற் புனிதனுக் கன்பு பூண்டு
பன்னெறித் தானை சூழப் பகையற வாழு நாளில். (௧)

குன்றவி லீச னுடுங் கூத்தினைக் கற்க லாகா
தென்றல் தொழிந்த கல்வி யாவையு முற்றக் கற்று
வென்றிகொ ணும மெண்ணெண் கலைவல்லா னெனவி ளம்பி
யொன்றிய புகழை யெங்கும் பரப்பினு னுலகத் தோங்க. (௨)

அன்புறு வளவன் மிக்க சீர்த்திகேட் டாடன் முன்ன
வின்புறு கலைகள் யாவுங் கற்பமென் றிகலிக் கற்றுத்
தன்பெய ருவகி லெண்ணெண் கலைவல்லா னென்று சாற்றி
நன்புட னிருப்ப வாங்கோர் பாடக னடைந்தா னாடி. (௩)

எந்தைகேண் முற்றுங் கற்றார் கீயலா லுண்டோ வென்று
முத்துறப் புகழ்ந்து வாழ்த்தி முடிவில்பல் சிறப்பு நல்க
வந்தநல் வரிசை யிற்போந் தாடக மாடக் கூடற்
கந்தனை யினைய கல்விக்கைகதவன் றன்னைக் கண்டான். (௪)

மனத்தினைக் கவரு நல்ல வார்த்தைகள் சொல்ல வல்ல
வினைத்தொள்பா டகன்வ ணங்கி மீனவர் குவலி ளக்கே
கனத்தமா நிலத்து ளெண்ணெண் கலைவல்லா னென்னு நாம
நினக்கல வனைத்தும் வல்ல நேரியற் காநீ மன்றே. (௫)

வளம்படு கூத்தம் வல்லன் மற்றதோ வறியாய் நீயென்
றுளம்பட வஞ்சா னாகி யுரைத்திடக் கேட்ட மாறன்
றளர்ந்துரை செய்வான் கல்வி சாற்றின்மா நிலத்தி யாவு
மனத்தறி வாரு முண்டிங் கறித்திடா தாரு முண்டே.

(௬)

இன்னியல் வாண வென்ன யாசக னெக்கு மென்று
பின்னரு முறைப்ப வுட்குப் பேசரும் விளிவிற் கூடி
மன்னவன் காட்டா னாகி வாழ்த்தியா சகளை டே ண்டும்
பொன்னணி யாடை நல்கி விடுத்தனன் பொல்பு கூட.

(௭)

மந்திரி கட்டுச் சொல்லி வழங்கிய விருதை நோக்கி
யந்தவொண் புயங்க நட்ட மாடிட வேண்டு மென்று
சந்துற வாமத் தாண்மேல் வரவலத் தாண்மே னின்று
சிந்தையால் வருத்தி முற்றக் கற்றனன் சிறிது நாளில்.

(௮)

நானில முய்ய முன்ன நாயக னுடுங் கூத்தை
மானிட ராட லாகா தென்றநாம் வருந்திக் கற்றே
மீனமி லாத சென்னி செற்றத்தா வென்று சால
மீனவன் றுயர முற்று நெஞ்சக மெலிவா னானும்.

(௯)

அன்றியு மொருதா னுன்றி யடுத்ததாள் வளைத்தெ டித்து
நின்றலு நோவக் கண்டே நினைப்பினோர் கணத்துப் போது
மின்றுதின் றிடவொண் னாதா யிருத்திங் கென்றுங் கெட்டேன்
மன்றுற நின்ற னந்தோ மாறியின் ருடா தென்றான்.

(௧0)

தருகன முதுபே ரண்ட சராசர மனைத்துந் தாங்கும்
பெரியவ னாத லாலே பேசருந் தாள்வ ருத்தங்
கருதினங் குண்டா காதா யிருக்கினு மி ட்குங் காணிற்
றெரிவரி தவன்றன் செய்தி யெனமனத் தெளிவன் றேறான்.

(௧௧)

இப்படி வருந்தல் கண்டே யிரங்கியீ சான கோணத்
தொப்பருந் திருமன் றத்தி லும்பர்கோன் வேண்ட முன்ன
மெய்ப்பட வாடுங் கூத்தை விட்டுமேல் வலத்தாள் குஞ்சித்
தப்பெரும் புதுமைக் கூத்தை யாடினா னதிர வீசி.

(௧2)

வேறு.

பேறுசால் பதஞ்சலி முனியும் பேரருள்
வீறுசால் வியாக்கிர முனியுங் கண்டுகண்
ணுபாய் தரமுன மாடுங் கூத்தனார்
மாறனாழ் துயர்கெட மாறி யாடினார்.

(௧௩)

எர்தரும் வலப்பத மிடம்வ ரப்பிணை
சார்தரு நிடைக்காம் வலம்வ ரத்தணி

கூர்சு திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடம்புராணம்.

வாதுறு கூத்தினை யாடி மாசறு

கோதைக்கும் தாண்மிசைக் கொடியுங் கட்டினான், (கச)

எழிறரு மன்னவ னொழிவி லேதமும்

பொழின்மிசை யாடுவோர் வலியும் போக்கிட

வழகுடன் மாறின் றுடுங் கூத்தினைத்

தொழுதவம் பிகையும்வெந் துயர நீங்கினான். (கடு)

வேறு.

நத்தமார் நடுள் ளியாமத் தருமறை நாதம் பாடப்

பெத்தமா னிடரா லாடுங் கூத்தினை யொழிந்து பீடா

ருத்தம வருங்கூத் தாட வும்பர்கோ னயன்மா லாதி

யித்தி மியார்வல் லாரென் றதிகயித் திறைஞ்சி னரால். (கசு)

தொண்டர்கள் விடியு முன்சென் றுறாசெயத் தொழுதுட் கண்ட

வண்டமிழ் மாறன் வைத்த மனத்தினுங் கடிது வந்து

பண்டருங் கூத்துக் கண்டான் பரவினான் றொழுது வீழ்தா

னண்டர்நா யகனே யுய்த்தே னெனவதி சயித்தா லித்தான். (கசு)

வேறு.

தெரிதரு கருணைச் சோதியே வலப்பொற் சேவடி யாலுள திருக்கூத்

துறாசெயி லுலகத் தெங்கனுங் காண வுளதது புதுமையீர் வல்ல

வருமையா விடப்பொற் சேவடி யாலிங் காடிய திதுபெரும் புதுமை

கருதினின் றடியே னினியுனை வேண்டிக் கொள்வதோர் காரிய முண்டால். (கசு)

படியக மிசையிற் பரிவுள நினக்கே பரிவுள மதிக்குலம் விளங்க

வடிவுறு திருக்கூத் தென்றுமில் விடத்தே மன்னிட வேண்டுமென் றேத்த

முடியுடை வேந்தே யதுசெய்வ லென்றே முழங்கிட வுயர்நிறு வாக்குக்

கடிக்கொள்வான்மிசையிற் றேன்றிடக்கண்டு துதித்தனன் களித்தகண் ணெப்ப.

வேறு.

மன்னிய பெரிய சிற்றம் பலத்தினை வரிசை கூரப்

பொன்னினான் மேய்ந்து முத்தாற் புரிவலித் தணிசி றந்த

மின்னொளி மாணிக் கத்தால் விளிம்புசேர்த் திலங்க வெங்கும்

பன்மணித் தாம நாற்றிச் சிறப்பித்தான் பண்பு கூர. (கசு)

மதியினை நிகர்த்த முத்தக் கவிகையு மாணிக் கத்தாட்

கதிர்விடு கொற்றக் கற்றைக் கவரியும் வயிரஞ் சேர்ந்து

நிதிதரு கனக சிங்கா தனமுநீண் முடியும் பூணும்

புகியவா சிகையு மற்றுப் புலியும்வேண் டெவகொ டுத்தான். (கசு)

வேறு.

மன்னவர் மன்னன் பன்முறை வணங்கி மகிழ்ச்சிமாக் கடலிடை மூழ்கித்

தன்னுடை யிடத்துப் போந்தடியவர்க டம்பெருந் துயரறித் திரங்கும்

பன்னியற் பெருமான் நன்வயின் வைத்த பரிவினைக் கண்டுகண் டெவந்து
மின்னொளி விளங்கு மடங்கலா சனத்து மேதினி வியப்பீற் திருந்தான். (1)

வேறு.

அன்றுமுன் னதிர வீசி யாடுவா னென்று மேவார்
குன்றமுன் மாறி யாடிக் கொடியிட்ட பெருமா னென்று
மன்றற வழங்கக் கேட்ட வளவனு மிகல்விட் டன்பிற்
சென்றுமுன் வழத்தி னாஞ்சி வனினுஞ் செழியர் கோவை. (2௩)

இத்திருக் கோலர் தன்னைத் தொழுபவ ரென்றுங் குன்றப்
புத்தியும் பொருவி லாத பத்தியும் புகழு முண்டாய்ச்
சத்திய ஞால முற்றுந் தனிக்குடை நிழலி னாண்டு
முத்தியும் பெறுவர் தீரா மும்மல மம்மர் தீர்த்தே. (2௪)

கோடிய லேன மாகிக் குவலய மிடந்து முன்னந்
தேடிய நெடுமால் காணச் செழுஞ்சுடர் மேனிச் சொக்கர்
வாடிய மாறன் தேற மதுமா மா மன்றுண் மாறி
யாடிய பாதங் கண்டே னருவினை கண்டி லேனே. (2௫)

ஆந்திருவிருத்தம் - அகஅ.

௩௩.—பழியஞ்சின திருவிளையாடல்.

மாசிலா மதுனாயிலோர் மறையோன் முன்னாள் வனிதையொடு முலைப்
பாலுண் பால னோடு, நேசமுடன் மாமனிதத் தணையப் போங்கா னெறியி
டையா தவன்வெய்ய கதிரா னொந்து, பேசரிய வருந்தண்ணீர்த் தாகத் தாங்
கோர் பெருமைதரு வடதருவி னீழன் மேவி, யாசின்மட மாநனைத்துக் கிட
ப்பக் கண்டே யகன்றன்னமுன் நண்ணீர்கொண் டணைவா.னெண்ணி. (௪)

வினாவொடுபோ யினபின்னர் முன்னோர் வேடன் வேட்டையின்மேல்
வந்துவிழுங் கிளியை யெய்து, பரியவிலைக் கொம்பின்கட் டொங்கி ஞான்ற
பகழிமருத் தாலகைந்து பாவை மார்பிற், கருகிவிழா முதுகின்க னுருவி யப்
பாற் கழலுங்காற் புணல்கொண்டு வந்து கண்ட, வரியகண வன்றரியா னாற்றா
னாகி யழுதுவிழந் தலமந்தா னாவி சோர. (2)

அழகினு லருங்குலத்தா லன்பா னின்போ லாரொப்பா ரெனக்கினியா
ருண்டென் றாறு, விழிபெருக முகத்தறைந்து கொளுங்கால் வேறோர் வேட்
டைவேட் டொருவேடன் வினாவிற் றோன்றப், பழிகருது மிவன்கண்டு வா
ரா யிந்தப் பழுதிலா வெழின்மாதை யேது வேண்டி, யிழ்வுபடு குலத்தவனே
கெடுவாய் கொன்றா யென்றானஞ் சீனனஞ்சா வீரன் றானும். (௩)

பறையுமது கொடிதடியேன் கொன்ற தில்லை பழியையே ஞராய்ந்து கொன்ற மென்ன, மறையவன்போ காவாறு வெருளி பொங்கி மறித்தவனை நெறிப்படிமண் ணுலகாண் மன்ன, னறமலியும் வாயிலிற்போ தென்று கொண்டாங் கழுங்குழவி யொடுமுறையிட் டரற்றிச் சென்று, நெறியுடைய வமைச்சர்கு ளிவ்வெவ் வேட னெறியிடைக்கொன் றுனெய்தென் மாதையென்றான். (ச)

மந்திரிந ள்வன்வருந்திப் புகன்ற வாறு மாறனுக்கு விண்ணப்பஞ் செய்ய மாறன், சிந்தைபரி தவித்துநெடு வாயில் வந்து தீராம லுழங்குழவி தனையு மிக்க, வெந்துயரத் தொடுமுறையிட் டெய்தா னென்னும் வேதியனை யுங் கண்டு மெலிதல் வேண்டா, வந்தனநீ யெனச்சொல்லி யாற்றி வெய்ய வடுங்கணவே டனைநோக்கி யருளிச் செய்வான். (ரு)

வினையுறுவே டெவநின்னைக் கொல்வ தில்லை மெய்ப்படநீ செய்தியுறா யென்ன வேடன், கனைகழற்றான் மன்னவனே நீதி வேந்தே சுருணையனே நாயடியேன் கொன்ற தில்லை, மனுநெறியி ஞராய்ந்து கொள்க வென்று வணங்கியுட னடுங்கியிர்த் துணைப்பக் கண்டு, தனதுளநொந் தருமறையோன் மனத்த் கத்துத் தனியாத பெருந்துயரத் தனியச் சொல்வான். (சு)

எதமொழி மறையோனே கரிய வேட னியம்புமொழி கேட்டனையே யாமா ராய்து, நீதிபடச் சொலகின்றே மம்பால் வீர நேரி கழஞல் ஞவாறு நலஞ்செய் தெய்திங், காதிவிது யொருவராற் றடுப்ப வொண்ண் ததுநீயு மறிதியே யெனவி டுப்ப, வேதியன்போய் நனியுழங்குங் களைஞர்க் கூட்டி விதியின்கட் டகுத்தகனஞ் செய்தான் விமலி. (ஏ)

செந்நெறிசேர் சுந்தரறுக் கன்பு பூண் - தென்னவன்வே டனையழைத்துத் தெளிந்திப் பேபே, யுன்னையுமவே ருடன்கனைவன் சிறையிற்ப் பேகென் றுயர்த்தொடுஞ் சிறைக்கூடத் தடைத்துத் தானே, யென்னையுமா ஞடைமதுரைச் சொக்க நாத னெங்குமுளான் யாவமுள் தறிவான் முன்னர், மன்னியிது விளங்கினல்லால் விளங்கா தென்று வரிசைதிக ழூலயத்து வந்து புக்கான். (அ)

தென்றமிழ்கா டிடையானே யறஞ்சொல் கோவே தேவாதி தேவேகின் னருளால் வைய, நன்றிபயர் தடக்காகு மடிமைக் கின்று நாடரிய பெரும்ப டிவத் தனடத் தெங்கு, சின்றறிய வல்லானீ யல்லா லுண்டோ சினக்கடிமை வேண்டனறி விட்ட தோன்ற, வென்றலுமஞ் சினவீச னகர்சோ தித் தற் கெய்தெய்து னறிவிப்ப மென்றான் நேற. (க)

மன்னவன்விண் மிசைகேட்டு மகிழ்தா லித்து வளமைபுனை தன்னிடத்து வந்து விள்ளான், முன்னையுறையுண்டுகழித் தருளாற் றானே முற்றியகங் குற்போதி னகர்சோ நுப்பான், நன்வினாவிற்போந்துலவுங் காலைச் சேர்ந்தோர் தவப்பிரம சாரிமணஞ் செய்யா நின்ற, மின்னுமனைப் புறத்துறுதின ணையின்க ணியாரும் வெருவுமுருப் புனைந்துருவர் மேவக் கண்டான். (க௦)

வேறு.

தெரிவுற விவரை யறிகுவ மென்று சென்றரு கணந்துரு வொளித்துப்
பொருவரும் வீர னின்றிடுங் காலைப் புலப்பட நிலைப்பட ருணப்பார்
வினாயுருப் புனைந்து மணஞ்செயு மிவனை வினாவொடு புதுமையா வின்று
பரிவொடு கொண்டு போய்விட வேண்டும் பந்தரோர் பரிந்திட வென்றார். (1)

ஈங்கிது பகரக் கேட்டவாள் வேந்த னிலங்கவீ தறிகுவ மென்றே
நீங்கருங் கருணைச் சொக்கநா தனையே நனைந்துதன் னுண்மையே துணையா
வோங்கிய மனத்தின் வெளிப்பட நணுகி யுரன்பட மருங்குற நின்றே
யாங்குல குயிர்க ளேங்கிடு முருக்கொண் டணைந்தநீர் யார்கொலோ வறியேன்.

இங்குரை செய்த வாறுகேட் டனனின் நெப்படி மெய்ப்பட மன்ற
றங்கிய பெருங்கல் யாணமுன் செய்யுந் தார்மண வாளனின் னுயிரை
மங்குறக் கவர்வ துரைசெயு மென்ன மற்றவர் தீரளு யிருந்தாய்
கொங்குவிழ் தாம வீரனே யாங்கள் யமபடர் கொண்டுபோ மாகேள். (கா)

இம்மண வாளன் மெல்லிள மாதை யினியகைப் பிடித்திடு மளவிற்
செம்மனை யகத்துக் கொல்லவர் னுன திறம்படு கோடிலா மொட்டை
வெம்மைசேர் பசுவண் டார்த்ததும் பறுத்து விடுப்பமற் தறுதிரண் முழவின்
சும்மையின் வெருண்டு முட்டிடக் கொண்டு போகுவந் தொழுதியு னாடி. (1)

வேறு.

இயம தூத னாய்மில்லை யென்று சொல்ல மன்னவ
னயம தெய்தி நீதி வாயி னண்ணி வாடு முனிவனைப்
பயமு ருதழைத்து வந்து படர்கள் பின்னி றுத்தியே
யயமு ருது படர்கள் சொல்லு மறிவு கேளே னச்சொனான். (2)

நன்றி கொண்ட முனிவ னெஞ்சு தேற நாத னருளினு
னின்ற தூத னுக்கு மற்று யர்ந்த தூத னினவுறக்
கொன்ற வீறு கூறு மொன்று குன்ற மன்ன குஞ்சர
மொன்று சீய மொன்று நாகு மொன்று புண்ட நீகமால். (3)

மன்னு நீதி கோடி டாத வைய மாளு மன்னவன்
றன்னை யும்ம றைத்தி றச்சு டங்க டங்க லும்முடித்
துன்ன ருந்த வத்தி னா லு யர்ந்த யாக முனியையு
மின்ன முண்டு கொன்ற தெந்தை யந்த கன்ற னேவலால். (4)

ஆல நீது றன்னின் மன்னு மழகின் மிக்க பழுதிலோர்
மேல்ரு லத்து தீத்த செவ்வி வேடி யன்றன் மாதைமுன்
னேல வேட னோசு கத்தை யெய்து கொம்பின் ஞான்றதோர்
கோல சைத்து வீழ்த்தி யாவி கொண்ட தின்று கண்டனை. (5)

மரணம் வந்த காற்று ரும்பும் வச்சி ரம்ம தாய்விடுங்
கருதி யிங்க தெந்ந னென்று காணின் முன்ன மன்னுமென்

கக0 திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

பெரிய தந்தை யசனெ னுந்தொல் பெருமை மிக்க காவல
னுரிமை கொண்ட வழுவ மங்கை யுயிர்க் வர்ந்த வாறுகேள். (கக)

வழுவ மிஞ்சு கவினி னிந்து மதியை ஞாலம் வெருவமென்
கோடியி லங்கு பூவின் மாலே வீழ வாவி கொண்டனன்
விடுவி டுன்று கதையை யிந்த வெய்ய தேனு வான்மணர்
திடுமி லங்கு பிரம சாரி யினிமை கூரு முயிரினை. (20)

வேறு.

வினாவொடு கொடுபோ கேமேல் வெய்யநங் கூற்று வேந்தன்
பரிவுற முனிவ னென்று பன்முறை தம்மிற் கூற
வரமுனி யதிக யித்து வழுதிகே ளிவர்கள் சொன்ன
வருளிவா லுரைகள் கேட்டே னறிவதொன் றின்னு முண்டால். (2க)

இம்மண வாளன் மேய வின்னுயிர் மருப்பில் கோவாற்
செம்மையிற் கவர்வ மென்றார் சிறிதுபோ திங்கு நின்ற
மெய்ம்மையோ வன்றோ வென்று விளங்குவ மென்னக் கேட்ட
வம்மனு வேந்தர் வேந்த னதுதரு மென்று நின்றான். (22)

நன்னெறிக் கன்னி மாதை நயத்துகைப் பிடியா முன்னந்
துன்னுபல் லியமு முக்கிற் றும்பிடைக் கிடந்த தேனு
முன்னெழு வெருட்சி பொங்கி முளைத்தனை யறுத்து மொட்டை
மன்னிய சிரத்தான் முட்டிக் கொன்றது மன்ற லோனை. (2௩)

வேறு.

அணிபொலி மறையவன் வீய வக்கண
மணமனை பிணமனை யாக மற்றவ
ணனுகிய மனிதர்கள் கண்டு நாமொடு
தணிவற வரற்றினர் தலையை மோதினர். (2௪)

உயிர்நிலை யாமையை யுணர்ந்து மன்னனும்
பயமொடு கூடினன் படரும் போயினர்*
நயமுறு மாமுனி தெளிந்து நாவுறச்
செயிரற வழத்தினன் நென்ன னீதியை. (2௫)

வேறு.

அரிய வெந்தை செயல்கண் டதிகயித் தந்த ணன்றன் னெடுந்தன்
னிடைத்திடைப், பரிவி னோடு மடைந்தாங் கமைச்சரைப் பரிதித் தோற்றத்
தழைத்துப் பழுதறத், தெரிய கோதிட யாமினி யிழக்க செய்தி யாவையுங்
கேட்டருட் டென்னவ, தரும னானெறி யாய்ந்திடு மன்னவர் தலைவ னீயல
தில்லெனச் சாற்றினார். (2௬)

வழுத்த மைச்சரை நோக்கியின் றிங்கெனை வரிசை கூரப் புகழுவ தெ
ன்கொனீ, ரிழுக்க தாமிப் பழிக்கஞ்சி கீகீனொன் யாவும் வல்ல வருட்சொக்க

நாயக, னழித்தி யாவையு மாக்கவல் லான்றன தருளை வாழ்த்து மெனவாழ்
த்தி யேத்தினர், பொழிற்குள் வாழு மனிதருஞ் சுந்தரன் பொருவி னீதிகண்
டேத்திப் புகழ்ந்தனர். (௨௭)

வேட னைச்சிறை விட்டவ னெஞ்சகம் விரும்ப வேண்டுப நல்கிநின்
னுற்றவர், தேடு முன்னரீ போகெனப் போக்கியே தீதி லாத முனிக்குஞ் சிற
ப்புட, ஞடி நன்மணஞ் செய்யென் றிரும்பொரு ணல்க வாங்கி நயந்து விய
ந்துபோ, யாடி நன்மணஞ் செயதொன் புதல்வனோ டருளை வாழ்த்தி யிருந்
தன னந்தணன். (௨௮)

வேறு.

அத்தனப் படுப ழிக்கே யஞ்சியக் கணத்துத் தோன்ற
வுத்தமப் பத்தி மாறற் குணர்வுற வுணர்த்த லாலே
பத்தர்கள் பத்த னுக்குப் பழியஞ்சுஞ் சொக்க னென்றோர்
வித்தகப் பெரிய நாமம் விளங்கிய தவனி மீது. (௨௯)

வேறு.

முட்டிப் பார்ப்பான் முறையீடு
மொட்டைப் பசுவின் பாய்ச்சலொடும்
விட்டிப் போன தெனவின் றும்
வட்டத் தலத்து வழங்கியதே. (௩௦)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௮௪௮.

௩௪.—மகாபாதகந்திர்த்த திருவிளையாடல்.

வளவியதோர் நன்னாட்டு முன்னோர் கால மாசிலா வயர்மறையோன்
றனக்கு மிக்க, விளமைதரு பருவத்தே மனைவி யுண்டா யிவள்வயினோர் புத
ல்வன்விதி வசத்தாற் றோன்றி, யளியினுற வளர்ந்தநங்க னேவா லேவுண்
டன்புடைமா தாவைமன மருட்டிப் புல்ல, வுளமறிந்த தாதையவ மாண
வஞ்ச முணர்வுடையோர் விள்ளாரென் றொளித்துப் போந்தான். (௧)

பிறாறியி னீதினன்று மென்று கொண்டு பேணியுள மெலிந்திருப்
போன் றனித்தோர் நாளிற், பொறையறியா மைந்தனுமா தாவுந் தம்மிற் புண
ருமிடத் தறியாது செல்லக் கண்ட, வுறுபுதல்வன் மண்வெட்டுங் கொட்டால்
வெட்டா வுயிர்கவர்தான் மற்றிதனை யோர்ந்து பார்ப்பி, னறிவிலிவேள் கொ
டுங்கணைபட் டினுந்தாரக் கந்தோ வறமெங்கே நெறியெங்கே யன்போ வெ
ங்கே. (௨)

மற்றவனுந் தந்தையுயிர் செகுத்த பின்றை வஞ்சமுடன் றற்சேர்ந்தார்
தம்மைக் கூட்டி, யுற்றதுரை யானினிய பாலுஞ் சோறு முண்ணுங்கா லையில்
விக்கிச் செத்தா னென்று, சற்றுமிரங் கருதிருண்ட கங்குற் போதே தாழாம

ககஉ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

லெடுத்தழுவந் தழலிற் சுட்டுப், பெற்றகொடும் பாவியொடு மில்லத் துள்ள
பிறங்குபொருள் கவர்ந்தகன்றான் பெரிது தூரம். (ரு)

ஆங்கொருவ ரறியாம லிரவிற் போங்கா லாறலைக்குங் கொடுவேடர்
கண்டு சோர, வீங்கிவன்ற னுடல்புடைப்ப வடித்துக் கையி னிரும்பொரு
ளுங் கவர்ந்தெழின்மா தையுங்கைக் கொண்டு, தாங்கருதி யேகினர்மற்
றென்றோ யின்று சாற்றுவது தலத்தின்க ணெவருங் காணத், தீங்ககல நினை
ப்பதொர்கா ரியந்தா னாகுஞ் சிவன்கொடுபோய் விடுவதொர்கா ரியந்தா
ளுமே. (ச)

ஆறிடையி லலறிவிழுந் தெழுந்த வெய்ய வரும்பாவி யடியுண்ட புண்
னீ மொய்ப்ப, வேறொருவர் துணையின்றிப் புழுத்துத் தானே விரித்தசிரத்
தொடு ந்துணிக்கோ யணத்தினோடு, நானுமுட லகத்தோடு மடவி தோறு
நாணமின்றி மனைகடொறுஞ் சென்று சென்று, சோறிரந்து தின்முழன்று
திரிந்தான் கண்டோர் சொல்லுகொடும் பாவியிவ னாரோ வென்ன. (ரு)

தன்னுணர்வால் விதிவசத்தை நினைந்து நொத்து சார்ந்தபெரும் பாதகத்
தைத் தணிப்பா னெண்ணி, முன்னருந்தி வினைதீர்க்குங் கங்கை கன்னி முத
லான தீர்த்தங்கள் வீரம்பிப் போங்காற், பன்னெறிசேர் பிரமகத்தி பற்கடித்
துப் பயமுறுத்திப் பின்றொடரப் பரிந்து பார்ப்பான், பின்றொருவர் கர்ணன்
முன் னதனைக் கண்டு பிரயிப்பன் வெருவிப்பன் முறைகம் பிப்பன். 'சு)

ஆர்த்தபெரும் புனற்றீர்த்தத் துறைசெ லங்கா லாடாமற் புறத்தீர்த்தப்
பேருடக் கண்டு, போர்தவனி யோரிடத்துத் தரிப்ப தின்றிப் புகழ்த்தாதை
வதைபொருவில் கருணை யாயைச், சேர்த்தகொடும் பாவமிரண் டாண கொ
ந்து திரிதருவோ னெந்நாளும் யாவ ரேனுஞ், சார்ந்தவர்வெம் பாவங்க ணீக்
குஞ் சொக்கன் றகுடம்ப மாவனத்தைச் சார்ந்தான் வத்தே. (எ)

நீக்கலரும் புகழ்ச்சினியான் கருணை மெய்ய னிதிபுகழ் பதியினெறி வச
த்தான் முன்ன, ராக்கியநற் றவத்தால்வத் தணையுங் காலையங் கயற்கண் மங்
கையநல் லணிதி ருத்தி, நோக்கியந் துரைசெய்வா றுமையே மார ஜவ
லரும்பூங் கொடுங்கணையே தைத்தால் யாவர், காக்கவலா ரரிதரிதெவ் விட
த்து மந்தக் கணைக்கிலக்கா காதாரு முண்டோ காணின். (அ)

மதன்சுணையா னொத்தவன்றான் வரைத்த கடற்பின் மனைவியின்க ணின்
ரானே னிரயங் காணு, னிதஞ்செய்பிறர் மனைச்சேறல்விரும்பி னானே லினி
மைதரு முயர்துறக்கங் காணன் மற்றும், விதங்கடரு மநங்கனே யில்வாழ்
வுக்கோர் வேராவா னொடுவென் வரம்பி னில்லான், பதங்கொடுத்த நமையும்
விடா னவனுக் கென்றும் பட்டருணஞ் சுட்டாலுந் தீரா தன்றே. (க)

வேறு.

இன்னன சொல்லி நல்ல வினிமைகூ ரின்பத் துய்த்து
மன்னவீற் றிருக்கும் காலே வருபெரும் பாவி மண்ணிற்

றன்னிக ரில்லா வந்தத் தானவை பவத்தி னாலே
முன்னுறச் சென்றான் கண்டான் மூவரும் காணு தானே, (க0)

அறமலி நந்தி தேவ ரருங்கொடும் பாவி நீயார்
முறையிலா தவனே சீசீ போவெனக் கேட்ட முக்க
ணிறையவன் கருணை மெய்ய னாதலா விரங்கிக் கெட்டே
னறிவிலான் யாரு மில்லான் வரவிடென் றருள்சு ரந்தான், (க1)

ஆக்கிய வலகத் தின்க ணறிவுடைப் பெரியோ ராலு
நீக்கருங் கொடிய பாவ நின்னிடத் தடைந்த தந்தோ
போக்கவோர் விதியு மில்லை யாயினும் போக்கு கின்றேம்
பாக்கிய வசத்தா னம்மைக் காணலாற் பரிவு கூர்ந்தே, (க2)

ஒன்பொரு ணின்கை யில்லை யுயர்ந்ததா னஞ்செய் யென்னப்
பண்புறக் கேணி னைக்குப் பரிந்தியாம் விதிக்கு மாறு
மண்புகழ் தருகோ வுக்குப் புற்பிடி வழங்கு நந்தம்
வின்கொளா லயத்தை யங்கப் பதக்கணஞ் செய்மெய்ந் நோவ, (க3)

இன்புற வினிய காயத் திரியையா யிரத்தெட் டோது
நன்புற முருத்தி ரத்தை நானுமத் தியய னஞ்செ
யன்பின்மெய்த் முழுதும் பூதி யணியெழுத் தைந்து மோது
மென்போரு டருத்தொல் வேத விதியவை யின்னுங் கேண்மோ, (க4)

வேறு.

நம்மடி யவர்க டம்மடி மலரி னனுருமொண் புனல்பரு குரைப்பின்,
மெய்ம்மையை யுளையா மாடிய புனலில் விதியின்முச் சந்தியு மூழ்கு, செம்
மையோர் பொழுது பிச்சைகொண் டெண்டைம் புலனையுஞ் செறுவிடா திவற்
றை, மும்மைசேர் யாண்டு நோக்கிரும் பாவ நீக்குவை முனிவரும் வியப்ப.

அப்பெரும் பாவித் தித்திறஞ் செய்யென் றடைவுற விதித்தல்கண் டெழில்சே
ரொப்பரும் பரிவி னங்கயற் கண்ணி யுளத்ததி சயித்தடி பரவிச்
செப்பரும் பாவித் கருள்சுரர் தறங்கள் செப்பிய தெப்படி யென்று
மெய்ப்படவினவத் துப்பமர் மெய்யன் விருப்புற வறத்திற முரைப்பான், (க5)

மங்கைகே ளறிவு பொறையற நீதி வாய்மைநே ரச்சமன் புடையோ
ரங்கவர்க் காப்ப ததிசய மல்ல வாங்கவை யவர்தமைக் காக்குந்
தங்கிய விவற்றுட் பிறங்கிட வொன்றுஞ் சார்விலா தின்னயிர் தளர்வோ
ரிங்கவர் தம்மைக் காத்தல்கா னுலகி லதிசய மியம்பிடி லன்றே, (க6)

ஆதலா லிவன்கட் கருணையாஞ் செய்தே மென்றுபே ரன்பொடுங் கூடி
வேதநா யகனு மாநிநா யகியும் விருப்புவைத் தறத்திறம் வினவி
நீதியின் மறைய மறையவ னிறைவு னிகழ்த்திய வாறுசெய் தொழிவில்
பாதக நீக்கி விளங்கின னெவரும் பன்முறைய திசயித் தேத்த, (க7)

ககச திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

வேறு.

உன்ன ரும்பெரும் பாவ மொழித்தது
முன்னங் கண்டனிர் முக்கட் சிவனலா
லன்னை யொப்ப வணுக்கட்கு நல்லவர்
பின்ன ருஞ்சில ருண்டோ பிதற்றே.

(கக)

உருகாதீச.....ஆணையால். [ந - ம் பக்கம் பார்க்க.]

ஆகத்திருவிருத்தம் - அகஎ.

நடு.—அங்கம்வெட்டின திருவிளையாடல்.

தென்டினாவா ரிதியுடுத்த மன்ம கட்டுத் திலகமெனு மதுரையின்கண்
முன்றோர் காலம், பண்புடையா னொருபணிக்கன் றோன்றி யெண்ணில் பத்
திதிகழ் புதல்வர்க்குப் பலவி தஞ்சே, ரொண்டிறலா யுதகலைகள் பயிற்றி
யங்க னொருசாமப் பொழுதொழித்தா லயத்தி னண்ணி, வண்புகழ்ச்சேர்
சொக்கனாள் கூர நாளும் வலஞ்செய்தன் பாற்றொழுவன் மற்றெப் போ
தும்.

(க)

எற்றிசுழு முடன்மூத்தோன் மனைவி தானு மிளமைதரு யருவத்தே கற
பான் மூத்தான், மற்றவன்றன் கைப்பட்ட புதல்வ ரெல்லாம் வழிபாடு செ
ய்துதமக் கியன்ற தொன்று, குற்றமறக் கொடுத்தடைவிற் போதுங் காலக்
குழுவின்சுட் சித்தனெனு மொருவன் கூடாச், செற்றமொடு மனத்தொன்று
வைத்து நாளுஞ் செய்தொன்று பின்றிரிவன் சிறத்தோர் போல.

(உ)

திசுவா வினிமைதரு முயர்ப் ணிக்கன் நீங்கறியா னுதலினாற் நீமை
கூரு, மேதிலா னுளக்கருத்தை யறியா னாகி யிட்டதிசைச் சொட்டைமுத
லெண்ணில் கோடிச், கோதில்படைக் கலமுற்று மன்பு கூர்ந்து கொடுத்தினை
யா ரொப்பரெனக் கூற மண்ணிற், சாதனையா லெனையெல்லா ரில்லை யெ
ன்று தனையியத்தாங் காரித்துத் திரிவன் சால்.

(ங)

வேறு.

வன்றவங் கங்கள் வென்றே யிகல்படத் தானும் வேறே
ரான்தவொண் கெழுடி கட்டி யளவிலா மைந்தர்க் கூட்டித்
தோன்றமுன் சாதிப் பித்த னுநெறிச் சிரம நீதி
சான்றவ ராய மன்றைத் தயாவுனோர் உண்டு சீறி.

(ச)

ஆயுத ஁லைகள் வல்ல வசையிலா சாணை நண்ணி
நாயனீ ஁ரீ ரொன்று மறிக்கலீர் நம்மு ளோலா
நேயமி லாத வஞ்ச நெஞ்சகச் சித்த ஁ரீங்கித்
தாயமாய்க் கெழுடி கட்டிச் சாதிப்பிக் கின்ற ஁னின்றே.

(ஊ)

என்றவர் கூறக் கேட்ட விணையிலா னவன்செய் குற்ற
மொன்றையும் காணா னம்பே ரோங்கடி யார்க்கு நல்லான்
சுன்றல்வேண்டான மக்கோர் கருணையுள் ளானென் றாறி
நன்றிகூர் பணிக்கு மீந்து போதுநா ணஞ்ச நெஞ்சன்.

(௬)

நற்குரு மனைவி தன்னைக் கவருவா னயந்து கொண்டாங்
குற்றகா ரியத்தை யுள்ளத் தொளித்தொழும் ஞள்ளான் போலப்
பொற்புறு மனைக்கண் வந்து நல்லன மொழிவன் போற்றி
மற்றவன் றனைக்கா ணனேல் வளஞ்சொல்வ னிறைஞ்சி மெல்ல.

(௭)

ஈன்றுதன் மாத ராரே நாதரெங் கடைந்தா ரென்ற
வின்னநுண் மடந்தை சார்ந்த விவன்கருத் தறியா ளாகிப்
பொன்னெயி லால யத்துப் போயினா் போந்த தேதிங்
கென்னவாய் விடாமற் போவா னாடொறு மிடம்பெ ருமல்.

(௮)

மிண்டுறு கயவ னோர்நாள் வேறொரு வர்க்கா ணமற்
கண்மொ நீனைப்பி டிப்பக் கற்புளா ளாத லாலே
புண்டரு நெஞ்சத் தோடும் போயினா னாதறி விட்டு
மண்டியு பயத்திற் போனான் வஞ்சகக் கயவன் றானும்.

(௯)

பின்னவ மாள வஞ்சம் பிறர்க்குனா யார்க ணல்லோ
ரென்னுமல் வரையை நோக்கி யேதமின் முல்லை வல்லி
தன்னுயிர்த் தலைவ னுக்குஞ் சாற்றி டா னெங்கு முள்ள
வின்னெறிச் சொக்கன் றானே யறிகுவ னெனவி ருந்தாள்.

(௧௦)

அடியவர் நன்மை தின்மை யறிபவ னறித்தி ரங்கிக்
கடிதிவன் வழுவங் கொண்டு கயவனை நணுகிச் சொல்வான்
வடிவினை யவனீ யானே கிழவன்மா நிலம் திப்பப்
படிமிசை மறுகி லேறி வெட்டவா பாடை கூறி.

(௧௧)

நின்றெனை வென்றா யேனீ நீனைத்தகா ரியம்ப லித்தற்
கின்றுகே னைய மில்லை யிருந்திடு பேடி யாயி
னன்றியோ ரானே யாயிற் புறப்படு புறப்ப டங்கம்
வென்றியில் லானே யென்னப் புறப்பட்டான் வெஞ்சுரி பொங்கி.

(௧௨)

பலகைவாள் கடிது வாங்கிப் படைக்கல வினைஞர் தம்மு
ளிலகிய வுலகத் தென்னே டெதிர்ப்பவ ரில்லை யின்று
வலியிலாக் கிழவ னீயோ வெதிர்ப்பவ னென்று வஞ்சப்
புலையனு மெதிர்த்தான் மற்றோ ரெதிரிலாப் புனித னேடு.

(௧௩)

கோதிலா மனப்ப ணிக்கண் குலத்துனைக் காக்க வேண்டி
வீதியி லேறி யங்கம் வெட்டுதற் கியைத்து நின்றான்

ககசு திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புரர்ணம்.

காதிய புரங்க டந்தோன் கணத்திடை வெட்டி வீழ்த்தத்
தீதட வல்ல னாகி யிருந்துமே செய்யா னாகி. (கசு)

வலம்படு திறத்தி னோடும் வந்தியை யாவ லத்தி
ஃலங்குபத் திரத்தி னோடு மிடம்படு தடியி னோடும்
கலங்கிட வெட்டி முட்டிப் பிடித்தனன் கையும் வாளும்
விலங்கெனு மணிய ணிந்து மேதினி யதிச யிப்ப. (கடு)

நாகமா புரத்து வாழ்வோ னல்லடி யார்க்கு நல்லோ
னேகநா யகன ணிந்த வணியினுக் கிகல்வே நின்றிப்
போகெனிற் போகொ ணதாய் வரவெனில் வரவொ ணதா
யாகம்வோற் தஞ்சி நின்ற னங்கநூற் றெட்டும் வென்றான். (கசு)

அஞ்சிய நெஞ்சன் நேறி யறிகிலேன் முன்போ லல்லை
நெஞ்சனோ ரஞ்சம் வித்தை நீணிலத் தெங்கே கற்றாய்
மிஞ்சுபத் திரத்தோ டொள்வான் வெட்டுவோ மென்ன விட்டுக்
கஞ்சவான் பலகை வாங்கி நடந்தனன் கடுமை கூர. (கல)

இலகுவான் விதிர்ப்பக் கண்ட விமையவ ருளை வாழ்த்த
வுலகிலா சாரம் பேணி யுலாவிட வுணராச் சித்த
னிலமிசை யஞ்ச முட்டி வெட்டுவ னியமத் தோடும்
வலியநீ பார்த்துக் கொள்ளென் றிறக்கினான் வலிய தோர்கை. (கஅ)

செழுத்துமே னடத்தல் கண்டு சிறிதமெய் வியர்த்துக் கம்பித்
தறத்துளா னெவர்க்கு மஞ்சா னஞ்சினா் போன டுத்தாங்
கிறக்கின கைக்கு மாறா விட்டகை யிறக்கி முன்னங்
குறித்தவன் கொள்வ தான நிலத்தையுங் கொண்டு சொல்வான். (கக)

வடிதர நொட்பத் தூண்ட தூக்கமட் டயங்கு ளிப்ப
நடுவெழ வீசச் சாரக் கலப்பநேர் நடக்க முட்டக்
கடகுள கோச ரக்கை வெட்டவுட் கணக்கி லாதாய்
படிமிசை வலக்கை வீழ் வெட்டுவல் பார்த்தி யென்றான். (20)

இந்திர னயன்மால் சோம வெனவிகல் பேசி முட்டி
முத்தற வெட்ட வெட்டுங் கையினைப் பிடிப்பான் முத்தம்
வெந்திறற் பணிக்கன் கையை மீளவும் விட்டு வெட்டச்
சத்துடன் வீழ்த்த வந்தத் தலத்திடை வாளங் கையும். (2க)

கையற வெட்டா முன்னங் கட்டிய சொட்டை யாலே
வெய்யசொற் சொன்ன நாவை விரைவொடு மரித்து நாளும்
பொய்மைசெய் தொழுரு நெஞ்சைப் புரையறக் குத்திப் பத்திச்
செய்தியின் வணங்கி டாத சிரத்தையு மறுத்து வீழ்த்தான். (2-2)

கண்டவர் பயந்த ணிந்து கடுமைகண் டதரசி யித்து
வெண்டலை விருத்த ராயும் விளங்கும் பணிக்கர் தம்மை
மண்டலத் தாரே யொப்பார் மற்றிவ ருருக்கொண் டெய்தி
யண்டர்நா யகன்வென் றானே வென்னுமுன் னொளித்தா னூர்த்து. (௨௩)

வென்றிகொண் ணைந்த ரெல்லாம் வென்றவர் தமைக்கா னாமற்
சென்றணி பொலியில் லத்துத் தேவியை வணங்கி வாழ்த்தி
வன்றிற னாத ரெங்கே போயின ரென்ன மங்கை
கொன்றையஞ் சடிவச் சொக்கைக் கும்பிடப் போன ரென்றான். (௨௪)

அவ்வுரை தெரியக் கேட்டே யவரவர் முகமு கம்பார்த்
திவ்வுணாக் கேது வென்கொ லென்னுங்கா லிரும்ப ணிக்க
னவ்விசேர் கையி னானே நலந்தரு தாளி னானேச்
செவ்வியி னிறைஞ்சி வந்தான் செபவடக் காமுந் தானும். (௨௫)

வந்தவன் றொழுது நின்ற வாயிலிற் றொகுதி கண்டிங்
கெந்துநீர் புதல்வீ ரெல்லா மிப்பொழு தணைந்த தென்ன
முத்துதும் முருப்போல் வந்து முன்னேநம் பகைவ னாய
வெந்திறற் சித்தன் றன்னை வென்றன னொருவ னென்றார். (௨௬)

வினாவொடுங் களத்து வீழ வெட்டிடா மறைந்தோர் தம்மைத்
தெரிவூற வென்றீர் நீரென் றிருந்தனஞ் சிறியே மென்னக்
கருதியாங் கவன்முன் னுற்ற கருத்தறி யாமையாலே
புரையிலா மனையிற் புக்கான் புகலவோர் மாற்ற மின்றி. (௨௭)

சித்திர மனைய கோலத் தேவியை வினவத் தேவி
பொத்திய செய்தி சொல்லிப் புனிதனே வென்ற னென்ன
மெத்திய பரிவிற் போந்து வெளிப்பட வெவர்க்குங் கூறிப்
பத்தர்கள் பத்த னல்லா லாருளர் பழுது தீர்க்க. (௨௮)

மேவிய புதல்வீ ரென்று விளம்பியா லயத்து நண்ணித்
தேவதே வனைவ ணங்கிச் செப்புவா னொப்பி லானே
யாவிநா யகனே நின்பா லன்பிலா வென்பால் வைத்த
வோவிலா நின்பே ரன்பை யெப்படி யுணாக்கு மாறே. (௨௯)

கருதியென் னுயிரையின்றென் குலத்தினைக் காக்க வேண்டிப்
பொருவினமெய் காந்து பொல்லாப் புலையனே னுருப்பு னைந்திங்
கரியபே ரங்கம் வெட்ட வியைந்தனை யடிமை வேறு
தனாமிசை யின்மை யாலோ தலைவனே யெனத்து தித்தான். (௩௦)

மற்றுமன் னவன்முன் னான மனிதர்கண் டதரசி யித்துப்
பற்றிய வடியார் தம்மேற் பழுதுவா ராமற் காக்கு

ககஅ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

முற்றவன் றன்னைக் கற்பார் மடந்தையை யுண்டென் றேத்தும்
வெற்றிகொள் பணிக்கன் றன்னை வியந்தனர் நயர்து வாழ்த்தி. (ந.க)

புணியடி யார்க்கு நல்லார் பத்திர மென்னுஞ் சொல்லு
மணிபொலி திறத்தி னோங்கு மழகிய சொக்க னென்னுந்
துணிவுடைத் தோலாக் கையுந் துளங்கிட வன்று முன்ன
விணயிலா வுலகத் தின்கண் வழங்கின வெவரும் போற்ற. (ந.உ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - அகக.

நகா—மதுரையான திருவிளையாடல்.

மன்னிய புகழ்க்க டம்ப வனத்திரு நகரி தன்னுட்
செந்நெறித் தத்த னென்னும் பெயருடைச் செழியர் கோமான்
ஞென்னெறி மறைது திக்குஞ் சுந்தரற் கன்பு பூண்டு
முன்னமோர் காலந் தால முறைமையிற் பரிந்து காத்தான். (க)

அறமல் வைதி கத்தி னருடரு நெறிபொ ழுமற்
கறுவியாங் கதரு ளைப்பான் வேண்டுப கணத்திற் கூட்டி.
மறமலி யமண ரெல்லா மந்திர வாதஞ் செய்தோர்
திறலுடை யரக்கன் றன்னைத் தோற்றுவித் தார்தி ரண்டு. (உ)

வெண்பிறை யெயிற்றுக் கொற்றக் கருநிற விரிசெங் குஞ்சிப்
பண்பிலா வரக்கன் றுனோர் பாம்புருக் கொள்ளப் பாம்பு
விண்படர் வரோபோற் றுனெறி மேதினி நடுங்க நஞ்சங்
கண்பட விழித்துச் சீறி யெழுந்தது கனன்று பொங்கி. (ந.)

செல்வமார் செழியன் மிக்க சிவபத்தி முதிர்வா னம்மைக்
கொல்லுமா நெண்ணி னானீ கூசிடா தணுகி யாங்க
ஞெல்லுமா நகரி யோடு முரனுடை யவனை நின்வாய்ப்
பல்லுற விழுங்கி டென்று பாம்பினை யேவி னார்கள். (ச)

தூவிட வெண்பற் செங்கட் கருநிறச் சுத்தத் துத்திப்
பாவகப் பருவாய் நாகம் படம்விரித் தடர்ந்து நீண்ட
வால்விதிர்த் துடன்மு றுக்கி வச்சிர விரட்டை டெட்டை
நாவகைத் துயிர்த்து ரத்திற் சேர்ந்தது நகரின் பாங்கர். (இ)

தானது கண்டோ ரோடிச் தலத்துனோர் தம்மை யெல்லா
முடிபுற் கொள்வான் கூற்ற மனைத்தோ வறியோ மோங்க
வாணறு வரோபோ லின்போற் றாகணம் வந்த தென்று
நீனிவர் குணப்பக் கேட்டு வந்தனை வினாவிக் கூட. (ஈ)

தெரிவுறத் தடுப்பான் வந்த தென்னவன் போகி நெட்டை
வரையுயர் வடிவங் கண்ட தேதென மருண்டு நின்று
பெரியபாம் பணியுஞ் சொக்கப் பிஞ்ஞகா வென்று நெஞ்சத்
துரனெடுந் தியானித் தெய்தா நெருதனிப் பாணங் காண.

(௭)

வாளர வதனைத் தாவி வருமுனங் கடிப்பத் தேறி
மீளவும் விட்ட கொற்றப் பஹலை வெவ்வாய் வாளி
நீளுருச் சின்ன மாக வீர்த்திட நீத்த மென்னக்
கோளழல் விடத்தை வாயா லுமிழ்ந்தது கொடிய நாகம்.

(௮)

கடியபாம் புமிழ்ந்த வேகக் கடுவிடம் பெருக்கா றுகிப்
படிபுகழ் நகரிற் சென்று பரந்திட வழலாற் றாமற்
குடிதழுடி மன்னன் முன்றா மானிடர் குழறிச் சென்று
சடைமுடி யழகன் கோயி லடைந்தனர் சரண மென்று.

(௯)

வேறு.

அரவா பரணஞ் சரணம் மடியார் துயரங் களையாய் சரணங்
குருமா மதிசேர் சடையாய் சரணங் கொடுமா விடமுண் டவனே சரணந்
தனாநா யகனே சரணஞ் சரணந் தக்கோர் பரவுஞ் சொக்கே சரணந்
கருதார் புரமெய் தவனே சரணங் கருணா கரனே சரணஞ் சரணம்.

(௧௦)

பாரேரார் பரவும் பரனே சரணம் பணிவா னவர்கட் கணியாய் சரணம்
வீரா விதழித் தாரா சரணம் மெய்யா வுழைசேர் கையா சரணந்
தேரா விருவர்க் கரியாய் சரணந் தெளிவா ரொருவர்க் கெளியாய் சரண
மாரா வமுதே சரணஞ் சரண மழகா வருளா கரனே சரணம்.

(௧௧)

மழுவார் படையாய் கொடுமால் விடையாய் வரிதோ லுடையாய்
புடைமா துடையா, யழகா வென்றிப் புழகா வன்பர்க் கரியா யன்பர்க் கெளி
யா யிந்தத், தழுவார் வஞ்சக் கொடுமா நஞ்சைத் தணியா யிங்குத் தணியா
யென்றுய்த், தழுவார் தொழுவார் விழுவா ரெழுவா ரானூர் சோர்வா ரானு
ரவரே.

(௧௨)

வேறு.

புகலென வந்து போற்றப் புண்ணியச் சொக்க மூர்த்தி
பகரரு மனிதர் முற்றும் படுத்தயர் தனையு மஞ்சச்
சகமிசை யோடு நஞ்சத் தழனிவெம் மையையுங் கண்டு
யிகவருள் சுரந்தான் கோளை வினாவினிற் றணிப்பா னெண்ணி.

(௧௩)

சடைமுடி யமுத விந்து விந்துவைத் தெறித்துச் சார்ந்த
விடமெலா மதுர மாக்க வெப்பமுற் றடைந்தோர் யாற்று
ளிடரெலா நீங்கப் புக்காங் கின்பழைய்*தித்தி னைத்து
நடநவின் றார்க ளெந்தை பெருமையை நயந்து வாழ்த்தி.

(௧௪)

கஉ௦ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

திருவமரஞ்சேர் சொக்கன் தேவர்க டேவன் வெய்ய
வரவுமி ழூல வாற்றை மதுரமாக் குதலா லாங்கு
வரர்புகழ் பதிக்கு நாம மதுனாமா நகரி யென்றே
பரிவுற வன்று முன்னுப் பர்த்து பாரின் மீது. (கடு)

காவல னெய்ய வெய்ய கடுவிட முடியக் கக்கி
யேவொடு மறிந்து கம்பித் தின்னயிர் விட்ட பாம்பைத்
தேவியு நயப்ப மண்ணிற் திருவிளையாடல் காண
மாவனா யாக்க நாக மலையென வழங்கிற் றன்றே. (க௯)

வேறு.

“விதுவரவ.....மதுனாகரே” [இச்செய்யுளின் முழுப்பா
கத்தை இப்புத்தகத்தின் ௩ - ம் பக்கத்திற்பார்க்க.]

வேறு.

நாணமி லாதோர் மீண்டு நச்சரா மாண்டி மைப்பிற்
கேணுயர் விலங்க லாதல் கண்டும்பின் நெளியா ராகி
மாணுடைத் தத்தன் றன்னை மதுனாமா நகரி யோடுங்
காணமுற் கொல்வோ மென்றாங் கவரவர் கழறிப் பேசி. (க௯)

வேறு.

நறையி லங்க சோக நீழ னண்ணி யெண்ணி லாதவா
மறம லிந்த சந்த மிஞ்சும் வஞ்ச மந்தி ரங்களா
லிணையி னம்பர் வெள்ளி வெற்பை யெள்ள வுள்ள மஞ்சவோர்
திறம்வி ளங்கு வலியி லங்கு தேனு வைப்ப டைத்தனர். (க௮)

படைத்த வெய்ய பசுவை யீசர் பத்தர் வாழு மதுனாலயப்
புடைத்த ழித்து முக்கே னப்பு கன்று போக விட்டலுங்
கடுத்த வெஞ்சி னத்தி னோடு கால மேக மென்னவே
யிடித்த திர்த்து சென்ற தெந்நி லத்த நும்வெ ருக்கொள. (க௯)

வேறு.

வெல்லருங் கோவைக் கண்டு வேந்தன்முன் னோர்ந டிங்கிக்
கொல்லொணுப் படையெ வர்க்கும் வெல்லொணு தென்று கொற்றத்
தொல்லையா லயத்துச் சென்று சொக்கனே யென்ன வெல்லாம்
வல்லநா யகனி தற்கென் செய்குவே மாற்றற் கின்றே. (௨௦)

அநமறக் கொல்ல வந்த தாயினும் பசுவைக் கோறன்
மறைவழக் கல்ல வீரம் வாங்குத றகுமென் நெண்ணி
முறையிடு பவரைக் காப்பான் வளாயென முன்கி டந்த
திறலுடை யடல்வெள் ளேற்றை யேவினான் நேனு மீது (௨௧)

பழமிசை யெவருங் காணப் பாற்கடல் இளர்ந்த தென்ன
விடைவிடை கொண்டெ முத்து வெள்ளிமால் வளாமீ தேற

விடிதரு பெரிய வெள்ளை யிகலுடைக் கடிய மேக
நடையொடு செவ்வ போலச் சென்றது நாசி மூசி. (௨௨)

வாவுறு வடிவா னேற்றைக் கண்டபோ தேம யங்கி
மேவுவீ ரியத்தை யெல்லாம் விட்டிண விழியை மூடி
யாவுரு நடுங்கி வீய வார்த்தெழுந் தகிலத் தோர்க
டேவதே வனைத்து நித்தா ருறுபயந் தீர்ந்து தேறி. (௨௩)

தாருறு நெடிய சேவாற் பேருடற் றழைந்த தாமக்
கூரிய பெரிய கோட்டுக் கோவுயிர் விட்ட பின்னர்ச்
சீரிய பிறங்க லாக்கித் திருவினை யாடல் காணப்
பார்மிசை வழங்கு வித்தான் பசுமலை யென்ன வாங்கு. (௨௪)

மந்திர வாதஞ் செய்த மானமில் சமணர் தீர்தம்
வெந்தசந் தங்க னோடும் போயினர் விளிவொ டுஞ்சிச்
சிந்துரத் துங்கச் செங்கட் பெருந்திமிற் றிரண்ட நேர்வாற்
சந்திரப் பகிர்ம ருப்புச் சந்தரத் தரும வேறு. (௨௫)

கொடுத்தலை மேரு வெற்பைக் கோட்டுமண் கொண்டு வெய்யோ
டுண்டுங்குமால் வரையின் பான்மேய்ர் துதயமால் வரையிற் றுவி
யடுங்கட் லேழு கீருண் டவனிகாற் சிறைகொண் டப்பா
லிடங்கொள்பே ருண்ட முட்ட விட்டிறுத் திட்ட தாங்கு. (௨௬)

வினையற வந்தி றைஞ்சு மெழின்மழ விடையை நோக்கி
மனமகிழ்ந் தணிக னோடு மதிதவ ஸுயர்பி னோடு
மினிமையிற் கிடத்தி நாம மிடபவெற் பென்னப் போந்த
தனுவொடுங் கிடந்த தோங்கத் தண்டலை மலையடாகி. (௨௭)

ஆங்கு: கண்டோ ரெல்லா மதிசயித் தருளை வாழ்த்தித்
தாங்கரு முவகை கூர்ந்தார் தனிவினை யாட நன்னைப்
பாங்குமைக் கருளிச் செய்து பத்தர்கள் பத்த னங்க
ணைங்கரும் விடையை நோக்கி யிருந்தன னேசங் கூர்ந்தே. (௨௮)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௧௨௭.

௩௭.—வெப்புத்தீர்த்த திருவினையாடல்.

ஞான முற்றிய வெற்றி கொ ணற்றவர்
பானி றத்திரு கீறு பரப்பியே
மீன வற்சுடு வெப்புகொழுத்துறு
கூனி மிர்த்த திருக்கதை கூறுவாம். (௨௯)

வேறு.

நன்னெற்சேர் காவிரிசூழ் நன்னாட்டு முன்னொருகாற்
பன்னிரண்டு பெயருடைய செழும்புகலிப் பழம்பதியுன்
மன்னுமறை யோர்குலத்து வைதிகவா ரணமென்றோர்
கன்னன்மொழிப் பாலகனார் கவுணியகோத் திரத்துதித்தார். (உ)

பானலங்கட் கவுரிமுலைப் பாலமுது செய்தருளி
யூனமிலா வருங்கலைக ளோதாம லுணர்ந்துயர்ந்த
ஞானநிறைந் தரும்பதிகம் பாடிமறை நாடரிய
மானமர்கை யான்மாட்டு வரிசைகளவேண் டிபெற்றார். (௩)

அன்புடைநா வுக்கரசோ டாதிமறைக் காட்டெய்தி
நன்புறுகா விரிநாடு திருநீறு நனிவிளங்க
மன்புகழ்சேர் புனல்வையை வளநாடு சமணர்களாற்
றுன்புறுமென் றேனோருஞ் சொல்கின்ற ரென்றழுங்கி. (௪)

சாதிமுறை யறியாத சமணர்வழி யொழிவித்தே
யாதரவி னுமந்த நாட்டனுதி யஞ்செழுத்தும்
வேதநெறி யஞ்சால விளங்குவிக்க வேண்டுமென
வோதரிய திருவுள்ளத் துணருங்கா லிறையருளால். (௫)

மன்னமைச்சன் குலச்சிறையும் வளவர்கோன் றிருமகளநர்
தென்னவன்றன் மாதேவி திருவுடைமங் கையர்க்கரசு
முன்னரிய சிவபத்தி முதிர்ச்சியினை லொளித்தோலை
யின்னல்கெட விடுத்தாரங் கெய்தியவா றதுகேட்டு. (௬)

வேறு.

அருண்ணான சம்பந்தர்க் கடிமை யாற்றா வலைமானி குலச்சிறைவின்
ணப்ப மின்று, பெரியோராற் றிருவுள்ளப் பெருமை கேட்டேம் பேசரிய
திறத்தமணர் தம்மை முற்றும், வினாவாக வெழுந்தருளிக் கோறல் வேண்
டும் வெண்ணீறு மஞ்செழுத்தும் விளங்க விங்குப், பரிவோடு மெழுந்தருளா
தொழியி னாடு பறித்தலைய ராற்சால்ப் பழுதா மென்றே. (௭)

வேறு.

சென்ற வோலையின் செய்தகண் டுன்புறு
நன்றி கூர்தரு ஞானசம் பந்தரும்
வென்றி யாலவாய் மெய்யனை வாழ்த்துதற்
கின்று கால மெனவொருப் பட்டனர். (௮)

சார்ந்த நாவுக் கரசுந் தவாநலஞ்
சேர்ந்த மாந்தருஞ் செந்நெறிப் பாலரே
வாய்ந்த நாட்டிதி வாரம்பொல் லாவெனச்
சூழ்ந்து பன்முறை ஞோல்லி விலக்கினார். (௯)

என்னை யாளுடைச் சொக்கை யிறைஞ்சுதற்
குன்ன நெஞ்சுடையேனுக் குணர்வுளீர்
புன்மை நாளும் புனிதமா மென்றுயர்
நன்மை யாப்பு நவிலுவா நின்புற.

(௧௦)

வேறு.

ஏயுற வச்சு முற்ற மாந்தர்க ளினிமை கூரப்
போயுறு காரி யங்கள் பலிப்பதன் பொருட்டு முன்னர்
வேயுறு தோளி பங்கு னென்றுயர் மேன்மை கூர்ந்த
பாயிரப் பதிக மோதிப் புறப்பட்டார் பரிய யாரும்.

(௧௧)

மெய்திக முப்பர் தம்மை விடுத்தியன் மதுரை நோக்கி
வைதிக நெறியைக் காக்க மானில் சமணர்க் காயப்
பொய்யிலா ஞான யானை மதம்பட்டுப் போகா நின்ற
தையம தில்லை யென்ன வறைந்தன காசு ளங்கள்.

(௧௨)

கழுமலப் பால ஞேலை கருணைகூர் மானி யோடு
விழுமிய வமைச்சன் காண்க மேதினி முழுது மெச்சக்
குழுவமண் குண்டர் தம்மைக் கூரிய கழுவி லேற்றி
வழுதிநா டடைய நீறு பரப்பிட வருகின் றேமால்.

(௧௩)

வேறு.

ஐயமிலை யென்றினிய திருமுகத்தை முன்னடைந்தோர்
துய்யகரம் விடுத்தடைந்த தொண்டர் குழாஞ் சூழ்ந்தேத்தச்
செய்யபுனற் காவிரிசூழ் சென்னிவள நாடகன்று
வையையதித் தென்பாண்டி நன்னாடு வந்தடைந்தார்.

(௧௪)

ஏந்துமறை வேந்தாதிருப் புத்து ரிறைஞ்சிமதி
தோய்ந்தகொடுங் குன்றற் தொழுது திருப்பதிகஞ்
சேர்ந்திசையின் வானிற் பொலியென்று தேர்ந்தோதிப்
போந்துமது ராபுரியி னெல்லை புருந்தனரால்.

(௧௫)

வேறு.

மல்லல்சேர் நகரத் தேயெண் வராயகத் தமணர் முற்றுஞ்
சொல்லருந் திக்க னாக்க மின்னிமித் தங்கள் கண்டு
வெல்லரும் பகையுண் டாகு மென்றவர் வெருக்கொண் டுள்ளத்
தொல்லியின் மன்னன் பாற்சென் றுரைசெய்வார் பரகி மெல்ல.

(௧௬)

பிண்டிவே ரற்று வீழப் பிரம்புநேர் பிளப்பக் கையிற்
குண்டுகை யுடையப் பாய்முகக் குடையுக் கழுவா யேறக்
கண்டனங் கொடுங்க னாதோள் கண்ணிடத் துடிக்கு மூர்வேம
பண்டுகழ் கூகை யார்தை பாழிமேற் குழலுங் காணே.

(௧௭)

கஉச திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

இன்னதென் றறியே மென்றா மெனவஞ்சா வரசு னஞ்சித்
துன்னியோர் தமைவி டெத்துத் துயருறத் திருமு கங்கண்
முன்னநீர் மானி யாரு மின்புறு மமைச்ச னொரு
நன்னிமித் தங்கள் செய்யக் கண்டென நனிந யந்தார். (கஅ)

இத்தவா றுழங்கா லங்க னினிமையிற் சிலர்வந் தெய்தி
மந்தர முலையி னூர்க்கு வைகிடி யானை நந்தஞ்
செத்தமிழ் நகரின் பாங்காச் சேர்த்ததென் றோகை கூடத்
தந்திர வமைச்ச னொர யேவினா தயாவு கூர்ந்து. (கக)

ஆண்டுமன் சென்று காணு மறிவுடை யமைச்ச னாருண்
பூண்டபே ரன்பு டீடப் புளகெழ வுடல்கம் பிப்ப
வீண்கெண் ணறுவி சோர வெதிர்துதித் திறைஞ்சி வீழ்தார்
காண்டகு பின்னையாருங் கண்டெடுத்திணைத்தார் வாழ்த்தி. (க௩)

முகிருமா மறைமு ழங்க முத்தமிழ் வாணர் போற்றக்
கதிர்விடு முத்தக் கொற்றச் சிவனெமேற் கவிகை துன்றப்
புதியசா மனையி ரட்டப் பொருவரும் வாது காண்பான்
றுதிசெய்து வந்த வாணோர் சூழ்த்தலர் மாரி பெய்ய. (க௪)

வேறு.

சுரநலகு புகவொலிக்குந் துன்றுசெழுங் காகளங்கள்
பரசமய கோளரிவந் தானென்று பணிமாற
வரிசைகள்கொண் டெதிர்கொண்ட மாமறையோர் குணையொடும்
பொரியலர்சிந் திடத்தொண்டர் போற்றிசய சயவென்ன. (க௫)

வேறு.

அதிர மாமுடி வருடரு மிருமுக ளார்த்துத்
துதியி னேத்திடச் சாத்திய சுட்டிநீ நிலங்க
வெதிரி லாதசெம் பவளவெண் ணைநிலா வெறிப்பப்
பதியின் மேவினர் நீத்திலப் பந்தரி னீழல். (க௬)

வேறு.

அறமுறநண் னியநான முனிவரள விடவொண்ணு
மறுவினையர் கோபுரம்பொன் மதிலிலங்க நகர்கண்டிங்
கிறைவந்திரு வாலவா யெம்மருங்க தெனாமளவிற்
றுறவுநெறி தரும்பெரிப தொண்டரர கரவென்றே. (க௭)

மாசறுபூம் பொழில்புடைதூழ் மதில்வாள விரிகாட்ட
வீசுகொடி விகம்பளப்ப விண்ணவர்க்குழ் மேருவெனத்
தேசொலுவான் முகடுதொடுஞ் செழுமணிக்கோ புரமிலங்கு
மீசுணை திருவால வாயிதுவே பெனச்சாட்ட. (க௮)

வேறு.

மாசில்கை கூப்பிக் கண்டுமுன் பதிக மங்கையர்க் கரசியென் றெடுத்துக்
கூசியா லயத்துச் சென்றெழு நிலைசேர் கோபுரத் தணைந்துவீழ்ந் திறைஞ்சிப்
பேசருந் துதியால் வலஞ்செய்துட் புருந்து பெருங்கவிப் புலவனைக் கண்டு
நேசமார் விதியின் வணங்கியொண் பதிக நீலமா மிடற்றென வெடுத்தார். ( )

வேறு.

உளநெ கிழ்ந்திட வொழிவிலா விழிபுனல் சொரியப்
புளக மேவிடப் பொடியணி மெய்வீதிர் விதிர்ப்பக்
கிளர வோதிடுங் தீதவொண் பவளவாய் சூழறக்
களிகொள் வேதியர் மூழ்கின ரானந்தக் கடலுள். (௨௭)

போது மெல்லையிற் புகழுடைச் செம்பியன் மகளார்
காது நெஞ்சுடைக் காரமண் குண்டர்க டம்மை
வாதின் வெல்லுவான் பிள்ளையார் வந்தன ரென்றே
யாதி யாலவாய் மெய்யனை வணங்கவென் றடைந்தார். (௨௮)

வந்து காதலிற் பிள்ளையார் மலரடி வணங்கிச்
சுந்து மேவுடல் புளகெழக் கண்ணினீர் ததும்பச்
சிந்தை யன்புறக் கண்டுநின் நிருமுகங் காண்பா
னென்றை யேயேயுன்ன புண்ணியஞ் செய்தன னின்றே.

வேறு. (௨௯)

மையறுகற் பகக்கன்றே வரையாயன் நிருமகளார்
துய்யதனத் தழுதுண்டு சோதிவிடு மணிவிளக்கே
மெய்முகிலே தமிழ்க்கடலே யருட்குன்றே மேதினியோர்
செய்தவமே மறைப்பயனே செழும்பதுமப் பதம்போற்றி. (௩௦)

வேறு.

என்று போற்றிட விரக்கமுற் றருமறைத் தலைவர்
மன்ற லங்குமுற் பாண்டிமா தேவிகேண் மகிழ்வி
னின்று வந்தன னின்பரி வாலென நயந்தாங்
கொன்ற வேண்டுப நல்கிமுன் போயின ரொல்லே. (௩௧)

வேறு.

இன்னருள்சே ரமைச்சனா ரிடங்காட்டப் போர்தினிய
தொன்னெறிகேர் வாக்கிச் சுவாமிமடத் தவதரிப்ப
வன்னதுகேட் டிருஞ்சமணர் திரண்டறிவான் விடுத்ததிறன்
முன்னிகழொற் றினர்சொல்ல முட்டுச்சஞ் சலமுற்றார். (௩௨)

வேறு.

விட்ட வாரது கேட்டுமுன் வெய்யவூழ் கிணற்றுட்
கட்டி வீழ்த்தனர் சிலர்சிலர் களத்திடைக் கயிறுங்

கஉக திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

கிட்டிஞான்றனர் சோர்ந்தன ரெட்டிதின் றசோகின்
முட்டி மாண்டனர் புரத்தமண் குரத்தியர் முடிய.

(௩௩)

மதியி லாதவ ராங்கது கண்ணெம் வாடி
'யெதிரி லாதாஞ் சமயமின் றிறந்தது வினாந்தே
முதிரு முன்னர்யா மொழிகுவம் வழுதிமாட் டெனவே
யதிர்வி னோடுசென் றுணாசெய்வா ரரசனைப் பரசி.

(௩௪)

வேறு.

மறைஞானி யென்பானோர் சொழியவை திகச்சிறுவன் மதுரை மேலிப்
பொறையாருஞ் சுந்தரன் னடிவணங்கித் தானறிந்த புதுமை கூர்ந்த
வறமாருந் தமிழ்பாடி யருவிவிழி யொடம்புளகத் தோடு நின்று
துறையாரும் வாசேச் சுவாம'படத் தவதரித்தான் சுருதி பாடி.

(௩௫)

மன்னவகேண் மதியாதிந் நகர்வந்தா னவனம்மை வாதின் வெல்வா
னின்நகர்வந் ததுகண்டே யேனோரு முட்டாளே மென்னக் கேட்டு
மன்னவனு மடிகளே யான்கேட்டு முட்டென்ன வருக ரெல்லா
மின்னமுலை மந்திரித்து விடுத்தேக விடுவமுள மெலியே லென்றார்.

(௩௬)

செந்நெறியி னுற்றதுசெய் தோட்டுமனக் கேட்டெழுந்து சீற்றத் தேகி
வன்னியைமந் தரித்தேவச் செல்லாது நின்றமுன்று மறுக்க கண்ட
பின்னரிவன் சிறிபனலன் பெருநெருப்பை யிடுவமெனக் கங்குல் பேர்முன்
மன்னுமடத் தெரியிட்டார் தங்கன்வயிற் றெரியிட்டார் மறைந்து சென்றே. (1)

வேறு.

இங்கது காளு முன்ன ரெங்குமாஞ் சொக்கன் மங்கை
தங்கிய வங்கங் கம்பித் தெரிதரு தழல்சு டாம
லங்குமுன் சென்று காப்ப வருந்தமிழ்க் காழி வேந்தர்
தங்கிய தறியா ராகித் தனியிணைப் பள்ளி கொண்டார்.

(௩௭)

காதல்சே ரடியார் குழந்து கைவிதர்க் கொண்டு ணர்த்த
கீதியி னெழுந்தி தற்குக் காரண நிருப னென்றே
நாதனை நினைந்து மானி மங்கல நன்னாண் பார்த்தாங்
கோதினார் செய்ய னேயென் றுயர்திருப் பதிக மோங்க.

(௩௮)

வேறு.

சன்னை நாயக ரேவிய தழலிறை யருளார்
ஞெண்டர் வாழ்திரு மடத்தினைக் கடாதுபோய் வினாழிற்
குண்டர் கேள்வியான் கூறுடை மீனவ னுடன்மேன்
மண்டி வெப்பென வருத்திய தியாவரும் வருந்த.

(௩௯)

வரிசை கீடுய ராடக மானிகைப் புறத்து
விராகொன் சோலையும் வெஞ்சுருட் கொண்டது சிவப்பாற்

கருகி மெல்லணைப் படுத்ததன் கதலியங் குருத்தஞ்
சருகெ முந்தது புலர்தன சந்தனம் பணிநீர்.

(௪௧)

மூடு பாயுடைக் கையர்கள் முகமுகம் பார்த்து
நாடி யொல்லைவர் திரவிடை நாமிடு நெருப்பு
நீடு மிம்மடஞ் சுட்டதி லென்றுநீ டியிரா
வோடி யாழ்ந்ததம் பாழியின் விடியுமு னெளித்தார்.

(௪௨)

வேறு.

பழுதினூல் வல்ல மருத்துவர் முதலோர் மருந்தினுற் பார்ப்பவுந் தணியா,
தெழுமனல் கண்ட தென்கொலென் றறியோ மெங்களாற் றணிந்திடா தெ
ன்னச், செழியனு மவரை வெருவுற முனிந்து சிறந்தயர் திரங்கண்மர் திரங்
கண், முழுவதும் வல்ல வடிகண்மார் தம்மை முகெவிங் கழையுமி னென்
றான்.

(௪௩)

ஆங்குது சொல்லப் பாங்குறு மடியா ரவரவர் தொடர்விடா தேகி
நீங்கருந் துயரச் செய்தியைத் தோன்ற நீதியி னிகழ்த்தினிற் றழைப்ப
வோங்கிய திறஞ்சே ரென்பெருங் குன்றத் துறையுமென் னாயிரஞ் சமணர்
தாங்கரும் வினாவிற் றிரண்டுவ் தாற்றாத் தழலெழு மரசனைக் கண்டார். (1)

கண்டவர் வருந்தே நின்றிறன் மன்னு கடிதினிக் கொடுங் டிஞ் சுரத்தை
மண்டல மதிப்ப மூற்றுவ மென்றே வரைந்தய் டெங் டுமந் திரங்
கொண்டெப் பார்க்கு மளவினின் முனைநர்க் கொஞ்சுர மாங்வை கண்டு
பண்டையின் வருத்த நிலத்தினு மரசன் றரித்திலன் மிப்பரி தவித்தான். (2)

வேறு.

அனைவரும் புறத்துப் போந்த தென்கொலென் றலையக் கண்டு
புனிதநீ றணியா டஞ்சிப் புனல் கொடு நீறு சாத்து
மனமுடை மானி யாரு மந்திரித் தலைவ றுரு
நினைவறிந் திருந்து சொல்வார் நிலைமையா டரசற் கூடி.

(௪௪)

நறைமுடிச் சொக்கை யேத்த ஞானசம் பந்த ரென்றோர்
சிறுவர்வந் தாரிவ் வெப்பந் தீர்ப்பரோ வறியோம் யாரு
மறமலி சத்தி மானென் றறைகின்றார் வரவ ழைத்தற்
கிறைவநின் றிருவு ளந்தா னறிகிலே மெனப்ப ணிந்தார்.

(௪௫)

மெல்லெனச் சொல்லக் கேட்ட மீனவன் சீறி யாறிக்
கொல்குர நீக்க நீங்கள் கூறிய புதல்வன் வந்தா
னல்லமண் கேள்விச் சூள்ளே முழுஞ்வேன் றண்ணை நண்ணிச்
சொல்லருஞ் சாம்பல் கொண்டு தொடுவனே சொன்மி னென்றான். (௪௬)

பண்டிதர் தமையு மந்தப் பாலகன் றினையு மின்று
தண்டமிழ் மன்ன நின்றன் சந்திதி வரவ ழுழ்த்து

கஉஅ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடம்புராணம்.

மண்டபுன் மாற்று மென்று விளம்புக மாற்றி யிட்ட
வொண்டிறற் சத்தி மானைக் கைக்கொள்கென் றறுதி சொன்னார். (சக)

ஆசிலீர் நல்ல தொல்லை யழையுமி னெனவழைப்பப்
பேசிவந் தமணர் முன்ன நிருந்தனர் பிள்ளை யாரும்
பூசநீ நிலங்க் முன்னிற் பொருவருஞ் சிறப்பி னெய்தி
யீசனை நனைந்தி ருந்தா ரிட்டசிங் காசனத்து. (கூ0)

திறம்படு கொடிய வெண்ணை யிரம்பெருஞ் சிங்க நாப்பண்
மறங்கழந் துளதோர் யானைக் கன்றுநேர் மன்னிற் றென்னக்
கறம்படு மனத்தி னோங்குங் காரமண் குண்டர் நாப்ப
ணறங்ககா நாவி னுனு நிகழ்ந்தன னருளுட் கொண்டே. (கூக)

கழுமல முனியை மன்னன் காணுமுன் சிறிது வெப்ப
மொழியநீ ரெங்கு ளீளென் றுவகையின் வினவக் கண்டு
பழுதறு பிரம னாரென் றெடுத்தரும் பதிக மோதக்
குழுவொடு திரண்ட மற்றைக் குவலயத் தருந யந்தார். (கூஉ)

வேறு.

எழின்மட மாத ரமைச்சனார் திரண்ட வேதிலார் திறங்களைக் கண்டே
செழியனுக் கருக ரருகராக் கண்டேஞ் சேர்ந்தனி ரிங்குநம் முகத்தாநீ
குழுவில்வெல் பவரயார் தோற்பவ ரிபாரென் றறிக்வே ழெனப்பயங் கூர்ந்து
தொழமதியா து மானினேர் விழியென் றெடுத்தனர் தொடுத்திரும் பதிகம்.)

குன்றியோர் தமைமெய் யறிகுறி யாலுங் குளிருவித் திருப்பமற் றருகர்
வென்றிமந் திரிகேண் மங்கைகே ளின்று மெய்தரு நீங்கல்சான் ருக்
வன்றிறன் மன்ன னிடப்புறத் தழலை மாற்றுவம் யாங்களிங் கிவனு [தார்.
மொன்றிய வினாவின் வலப்புறத் தழலை யொழித்திடக் கடவனென் றுரைத்

இப்பொழு தளந்திங் கிவன்றிற மறிவோ மென்றுதங் கல்வியை மதித்துச்
செப்பிய மொழியை மாறனுங் கேட்டுச் செழுமுனி மேவினு னம்மை
மெய்ப்பட நீற்றாற் றொடுமெனக் கூசி வெருவிய நெஞ்சமு மிருப்ப
வப்படிச் செயுமென் றியைந்தனன் முன்ன ரரும்பெருந் தவத்திரும் பயனல்.

ஆங்கவ னியைய நனிமன மகிழ்ந்த வமைச்சரு மரசமங் கையரும்
வெங்குரு வரசே யங்கநோய் மருந்தே விளங்குகின் சுந்நிதிப் பட்ட
பொங்கொளி யரசற் கிவ்வழ றகுமோ வெனவிழிப் புனலுக் கின்ற
செங்கரங் கூப்பி யடிமிசை வீழ வெழுந்தனர் திருவுளத் திரங்கி. (கூச)

உரைகெழு வேத மாகமம் புராணம் யாவையு மோதிடா துணர்ந்தோர்
வினாகமழ் நீற்றுக் கோயிலு னீற்றை மென்கரத் தள்ளிமந் திரித்துப்
பரிவுறு சிவனை நயமுற நனைந்து பாண்டியன் றனைநுணு குங்காற்
பெருகினை யமணர் கில்லென வெழுந்து பேசுவா ரிடியென முழங்கி. (கூ௭)

மண்டழன் மாற்ற வல்லையேன் மாற்று மற்றுநின் வழிகளைக் கொண்டே
பண்டைநின் கரத்துக் கொண்டீ ருகா பகைமருந் திட்டநீ நின்று
கண்டிழற் சென்னி மண்டலத் தவனீ யென்றுமுன் கண்டது விலக்க
முண்டக வதன மழகெழச் சிறிது முறுவல்கொண் டொசெய்வார் முனிவர். (௮)

செந்தமிழ் பயிலுஞ் சுந்தரன் கோயிற் நிருமடைப் பள்ளியுட் கிடக்கு
மந்திர நீற்றை நீங்களே யெடுத்து வரினுமா மென்றலும் வெகுண்டு
வெந்தநீ நியாங்க டொடுவமோ வென்று விளம்பந் தொண்டர்போ யெடுத்து
வந்திடு சென்றார் மின்டர்க ளதுவும் விலக்கினார் வழக்கல வென்றே. (௯௯)

மன்னிய விபூகி கொடுவரு வதற்கு மனத்திலோர் சூழ்ச்சியு மில்லீ
ரொன்னிது பகர்ந்தீர் நீங்களோ நணுகி ரெம்முனோர் போகவு மொட்டீர்
புன்னெறி யிலாதோர் தமைவிடு துமக்குப் பொருந்தினே ரொமக்குமா மென்ன
மன்னவன் முறையோர் தம்மைமுன் விடுப்ப வந்தனர் வெள்ளை நீ றள்ளி. (௧)

வேறு.

மற்றவர் கொடுப்ப வாங்கி மந்திர மென்றெ டுத்து
முற்றிய பதிகத் தாலே முதிர்ந்தன பாடியிந்தக்
கொற்றவன் றினைநங் கையாற் றொடத்தகா தென்று கூசி
நற்றிரு நீற்றை யள்ளி யெறிந்தனர் வலப்பா னண்ணி. (௧௧)

துய்யநீ றணுகா முன்னங் குளிர்ந்திடச் சூழ்ச்சிக் கையர்
பையுண்மர் திரங்கள் கொண்டு பன்முறை யடித்துப் பார்க்கும்
கையுறு நொய்ய லீலி படப்படக் கனன்றெ ழுந்து
நெய்யுறு நெருப்பே யென்ன நீடிய தப்பால் வெப்பம். (௧௨)

பண்டைமந் திரங்கள் வெந்து படைத்தவெந் திரங்கள் வெந்து
பிண்டியுந் தன்டெம் பாயும் லீலியுந் குடையும் வெந்து
மண்டழ றணிப்பா னங்கண் டெளிப்பமந் திரித்த கையிற்
குண்டுகை நீரு நின்று கொதித்திடக் கண்டார் குண்டர். (௧௩)

ஆங்கது கண்ட மன்ன னருவருத் தவரை யெள்ளி
யீங்குநீர் தொடத்தொ டத்தீ யெழுந்திரா நின்ற தின்றோ
ரோங்கிய கொச்சைப் பால னொள்ளிய நீற்றை யள்ளிப்
பாங்குற வெறியும் பாகங் குளிர்ந்தது பரிவு கூட. (௧௪)

என்னது நீங்கள் செய்யுந் காரிய மியம்பு மென்ன
மன்னவர் மன்ன கேண்மோ விந்நெறி வந்த வாறு
முன்னிவ னமுத பாகத் தணைதலாற் றீர்த்தான் முன்னம்
புன்மைசேர் விடத்தாற் றீரா திருந்ததிப் புறத்து வெப்பம். (௧௫)

ஆங்குண ரிதுவே யென்ன வருந்தமிழ்க் காழி வேந்த
ரோங்குபுன் முறுவ லோடு முரைசெய்வா டுரச றேறே

கந0 திருவாலவாயுடையார் திருவினையாடம்புராணம்.

யீங்கிவர் விளிவில் லாம லிம்மொழி மொழிந்தார் காணத்
தீங்குறு மப்பால் வெப்புந் தீர்த்திடக் கடவ மென்றார்.

(௬௬)

ஐயமில் பசிகத் தோடு மப்புறத் தணையா முன்னர்
வெய்யபாஸு முளிந்த தங்கண் மேவுவெப் பாலு மிப்பாற்
பொய்யர்ள் பார்க்கும் லீலி சுருணாறிப் புலகத்து முன்னிற்
கையற வெந்த தந்தக் கைதவன் கண்டு வைதான்.

(௬௭)

பண்டிதர் நீங்கு மென்று பலவிதத் தவனா நீசிக்
கொண்டலங் குழலி னாறாக் குலச்சிறை யானா வாழ்த்தி
மண்டலத் தாரோ யொப்பா ரிவர்க்கென வரிசை கூர
முண்டகக் கரங்கள் கூப்பி முனிவரைத் துதிக்க லுற்றான்.

(௬௮)

பழுதறு சத்தி மாணே பாலனே யான்முன் செய்த
வழலுறு பெரும்பா வத்தா லழுந்தின னிந்நாண் மேலிக்
குடவுருட யமண்கைப் பட்ட கொடுவினைச் சேற்றை நீற்றாற்
கழுவியாட் கொள்ளு கென்று வணங்குநன் கமலத் தாளில்.

(௬௯)

மன்றனோக் பதே சத்தால் வழுவுற வுபதே சித்தாங்
கின்னட ள் சுர்து நீற்றை யிருகரத் தானு மள்ளி
வென்னோடு முன்னுந் தொட்டுப் பூசுமுன் வெப்புத் தீர்ந்து
முன்னிமி ராத் கூனு நிமிர்ந்ததம் மூர்க்கர் காண.

(௭0)

கொடியவெஞ் சுரந்த ணிந்து கூனிமிர்ந் திலங்கி நல்ல
வழுவொடு மெழுந்து பல்கால் வணங்குடு மரசற் கண்டே
கூடர்முடி மன்ன நின்பேர் சுத்தர மாற னென்றே
படியிசை தனில்வ முங்கப் படுவதென் றருள்சு ரந்தார்.

(௭௧)

பொன்னுயர் பீடத் தேற்றிப் புரத்தினை வலங்கொண் டார்த்து
மின்னவேண் டெபகொ டித்து வேந்தன்றான் விடுப்பக் கண்ட
வந்க ரோரு மிந்த வரும்பொருட் பாலன் காணிற்
பன்னிய கந்த னென்றே பணிந்தன ரணிந்து லீறு.

(௭௨)

வரிவிழி மானி யார்க்கு மந்திரி யார்க்கு மிகக்
கருணைசெய் தடைந்த வன்பர் கருத்தினை முடிப்பா னாய்
சுருதிபா லிலங்கு நீதிச் சொக்கனா லயத்துப் புக்குப்
பரவியொண் புகலி வேந்தர் பண்டைமா மடத்த ணைந்தார்.

(௭௩)

பழுதுளம் வேவா நின்ற பறிதலைக் கையர் முற்று
மொழியவோர் மாற்ற மின்றி முட்டுப்பட்ட டினிக ளோடு
மழலுறு பாழி செல்லக் கதுப்பிடை பழுமு கங்கள்
சுழியுளீன் விரல்கொண் டிட்டுக் குரத்தியர் துரத்தி வைதார்.

(௭௪)

சந்தரன் றனைத்து தித்துச் சந்தர மாறன் கோயில்
வந்துமா பூசை செய்து மவுலிமா ணிக்க வாசி
முந்துசிங் காத னம்பூண் முத்துமேற் கட்டி பட்டங்
கந்தமார் கவரி திண்டேர் கற்பகத் தருவோ டந்தான்.

(௭௫)

செல்வமார் செழியர் கோமான் செய்யவெம் மெய்யிற் சார்ந்த
கொல்லும்வெஞ் சுரமுந் தீர்த்து கூனிமிந் ததுவுஞ் சொற்றாய்
மல்லல்கூர் மலய வெற்ப வல்லப மெல்லாம் வல்ல
வெல்லருஞ் சமணர் பின்னென் செய்தனர் விளம்பி டென்றார்.

(௭௬)

வேறு.

கட்டு செஞ்சொன் மலயக் கடவுள்கே
ணிட்டை நீங்கி நிசியிடை யெய்தியே
மட்டு லாவு மடத்து மறைந்தெரி
யிட்ட பாதக வஞ்சக ரென்செய்தார்.

(௭௭)

ஆசுத்திருவிருத்தம் - ௧௦௦௪.

௩௮.—கழுவேற்றின திருவிளையாடல்.

கட்டுகழன் மாறனுறு காசினிவி ளங்கச்
சிட்டர்புகழ் கொச்சைமுனி சென்றருளின் விட்ட
மட்டவிற்பொ ழிற்றிரும டத்திலெரி யிட்ட
துட்டர்கழு வேறுகதை சொல்லலுறு கின்றேன்.

(௭௮)

வேறு.

கன்னன்மொழி மடவாரு மமைச்ச னொருங் காழிநகர்ப் பெருமானத்
தனிய ழைத்து, முன்னவில்வா ருயர்ந்தசிவ சமயங் குன்றி முழுநிலமுஞ்
சமண்மூழ்ற் றியாவும் வல்ல, வின்னருள்சேர் சைவசிகா மணியே வெல்வ
தெங்ஙனவர் பலரொருவர் நாம கிழ்ந்த, தென்னனெனின் மன்னருள மறி
யொ ணுது திருவுள்ள மறியகிலே மெனப்ப ணிந்தார்.

(௭௯)

இத்தகவென் னவில்கின்றீ ரிறையுண் டஞ்ச லேகுமென விடுத்தமடத்
தமளி மேவி, நத்தநடு வெழுந்துணர்வார் புகன்ற தொக்கு நாமொருவ ரவ
ரெண்ணு யிரவர் காணின், மெத்தியகுழ்ச் சியும்வல்லா ரவர்க டம்மை வெல்
வதற்குப் பல்புகழ்க்கு நல்ல சொக்கன், பத்தர்கள்பத் தணையல்லாற் றுணவே
றிலுை பரசியவன் றிருவுள்ள மறிவோ மென்றே.

(௮௦)

வேறு.

சோதி வேதியர் னுணசெயு மவரொடுங் கூடி
யேத நீங்கிட விடியுமுன் னுலயத் தெய்தி

* இச்செய்யுள், சிலபிரதிகளில் இல்லை.

கந.உ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடம்புராணம்.

வேத வேள்வியென் றெடுத்திசை மேதகு பதிக
மோது மெல்லையோ மோமென வோங்கிய தோர்சொல். (சு)

அனைத்தும் வல்லவ னருட்டிரு வாக்கெனத் தேறி
நினைத்த காரிய முடித்தபே ரமைச்சரு நிறைந்த
மனத்து மீதருங் களித்தடி வணங்கிட நயந்த
வினைக்க ணில்லவர் சொல்லுவர் பின்னரு மெல்ல. (சு)

கலக வெஞ்சமண் கையரைக் தனைந்திடா தொழியி
னிலரு சைவசித் தாந்தமுன் னிறந்திடு மிறந்தா
லலகில் வேதமும் வேள்வியு மழிந்திடு மழிந்தா
லுலக வேந்தனு மாரியு முலகமுங் கெடுமால். (சு)

ஐய மில்லென வறைந்திட வாங்கவர் வினாந்து
வைய மன்னனே வருநலந் தீங்கினுக் குரியான்
றுய்ய காரிய மவன்வயிற் சொல்வமென் றடைந்து
பைய வோதுமுன் வழுதியும் பழுதிலை யென்றான். (எ)

பின்ன மாநெறிச் சமணரைப் பெருந்தண்டஞ் செய்வான்
கன்னி மன்னவ னியைந்தது கேட்டலுங் கடுகித்
தென்னன் முன்னரின் முன்னையிற் சிறப்பொடு மடைந்தே
மன்னு மாசனத் திருந்தனர் வைதிகத் தலைவர். (அ)

வேறு.

மீற்றவ நிருப்பக் கேட்டெண் வரைப்பெருந் தலைவ ராய
செற்றமில் சமண ரெண்ண யிரவருஞ் செற்றங் கூர்ந்து
கொற்றவன் காண வென்றி குலைத்திடக் கடவே மென்றே
வெற்றிகொண் முரசு மெற்றி யடைந்தனர் வினாவிற் கூடி. (சு)

கருதினிச் சிறுவ னெண்ணெண் கலைமுதற் கல்வி யாவு
முராகெழு முளத்து னோதா துணர்ந்தவ னுயர்த ருக்க
மரியபல் கலையால் வெல்ல வரிதுகை கண்ட நந்தஞ்
சுருதிமந் திரத்தால் வெல்வந் தோன்றவென் றெண்ணி யாரும். (சு)

வாரடா சிறுவ நீதான் மந்திர மேத றிந்தா
யோரினின் வேத நான்கு னோதிய வெழுத்த னைத்தின்
வீரியம் புழுத்தி ரண்டு வெட்டிய தொப்ப தல்லாற்
காரிய முண்டோ வென்றி கண்டிங்ஙன் களித்தல் வேண்டா. (சு)

படுவழி நினக்கொ ருக்காற் பலித்தது கொண்டா லித்தாய்
விடுவிடு காகஞ் செல்லப் பனைக்கனி விழுந்த தொக்குங்
கடைவழி யிதுகொண் டோநீ சாதிக்க லுந்தாய் கற்றுப்
புடவியி லெம்மை வெவ்வா ரில்லையாண் புகலுங் காலே. (சு)

மணிதிக முன்றன் மிக்க மந்திரந் தனையு மெங்க
 ளிணையிலா வீர மிக்க மந்திரந் தனையு மின்று
 துணிவுற வெழுதி யேட்டைத் தோற்பவர் வெல்வார்க் கானத்
 தணிவிலா நெருப்பி னுப்பண் டனித்தனி யிடவா காண்பேம். (௧௩)

வேகாவே டிடையா ரீங்கு வென்றவர் போது கென்னப்
 பாகாரு மொழியாள் கொங்கைப் பாலமு துண்டோர் மெல்ல,
 வாகாதோ வென்றி யைந்தாங் கெழுந்தனி முரசு மார்ப்பப்
 போகாமுன் முருட்டுக் கையர் புறப்பட்டார் புரட்டுப் பேசி. (௧௪)

வஞ்சனை செய்வா னெண்ணி மறைந்துநின் றுதவி செய்யுங்
 குஞ்சரந் தாங்கு கோயிற் கூத்தன்வாழ் தேத்தி னாகா
 தெஞ்சமூல் வடகீழ்க் கோணத் திடுமென வேவல் செய்வோர்
 மிஞ்சிட நெருப்பிட் டார்கள் விண்குடி வாங்க வாங்கு. (௧௫)

மானமி லாதோர் தம்மை மதித்துமு னடைந்த தேத்து
 ஞானமா முனிவர் தாமு நணுகிடக் கண்ட வீசு
 னீனமில் புனிற்றி ளம்பாற் கன்றின்பி னிரங்கிச் செல்லுந்
 தேனுடுவ யெனக்க ரந்து சென்றன னிரங்கி யாங்கு. (௧௬)

நீதிசேர் செழியர் கோமா னேசுமார் தேவி யோடு
 மாதர வமைச்ச ரோடு மளவில்சான் நவர்க ளோடு
 தீதில்பல் லியங்க நங்கச் சிறப்பொடு விளங்கி மிக்க
 வாதனைக் காண்பா னுசையுடையன யடைந்தான் வந்து. (௧௭)

சுற்றந் நவர்க ணெஞ்சந் துயருழத் தென்னு மென்ன
 வெற்றியே நமக்கென் றெண்ணி வினாந்தியத் திரங்கண் மற்றுங்
 கற்றமந் திரங்க ளெல்லார் தனித்தனி கனத்த வேட்டி
 லெற்றநுந் தலைவ ரெண்ணு யிரவரு மெழுதி யிட்டார். (௧௮)

சிரபுரப் பால ரெந்தை திருவுள்ள மறிவே மென்றே
 கருதின் னொழுங்கி முன்னர்த் திருமுறை வகுந்த காலைப்
 பொருவரும் போக மார்த்த பூண்முலை யென்னு மிக்க
 வர்புகழ் பதிகந் தோன்ற வாங்கினார் மலர்க்க ரத்து. (௧௯)

கழறுமா மறைவி ளங்கக் கையுறு துய்ய வேட்டைத்
 தழைவுறு பதிக மோங்கத் தளிரிள வளரென் றோதி
 யழலிடை யிடவே வாம லாதிமெய் யாத லாலே
 பழுதற விளங்கிற் றியாரும் புரிவுறப் பச்சை யாகி. (௨௦)

தருக்கமார் சமணர் தேர்த்தென் னுயிர்த் தருதி யாக
 வரிப்பட வெழுதி யிட்ட மந்திர வேடனைத்து

கநச திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

நெருப்பிடை நணுகா முன்னர் நின்றவர் நகைப்ப வற்றற்
கருப்பிலை போலெ ரிந்து கணத்துநீ நெழுந்த தாலோ. (உக)

யாவையும் வேவ வேவா திலங்கிய வேடெடுத்துப்
பாவமை முறையிற் கோப்பப் பத்தர்க ளென்றி யார்த்தார்
காவலன் முதலா வுள்ளோர் களித்தனர் காண்பான் வந்த
தேவரு மதிச ழித்தார் செழுமலர் மாரி பெய்து. (உஉ)

தெளிவுறக் கண்டுந் தீயிற் நெளித்துநீ ரரித்துப் பார்ப்போர்
விளிவிலா துணைப்பா ரங்குத் தம்பனை கொண்டு வென்றா
யொளியுறக் காணுங் காலை மும்முறை யுண்டு வாது
களியுற வேண்டா வின்னுங் காண்பமுன் கல்வி யென்றார். (உங)

பெருகிமுன் வினாவி னோடும் பெரும்புனல் வையை யாற்றுட்
பரிவுற வெதிர்போ யேறும் பத்திரம் வென்ற தாக
நரபதி சான்ற தாக நானிலத் தெவருங் காண
விருவர்மந் திரத்தை யுஞ்சேர்த் தெழுதியிங் கிடவா காண்பேம். (உச)

சிறுவநின் னேடெ திர்த்து சென்றதே லின்று னக்கே
யறிவுடை யாங்க ளெல்லா மடிமையாக் கடவே மற்றும்
பறைதலிங் கொன்றும் வேண்டா பாடைக்குத் தப்பே மென்னாப்
புறவமா நகர்வாழ் ஞான பூரண ரருளிச் செய்வார். (உரு)

அடிமையி லாசை யில்லை யின்றுநீ ரவையிற் சொன்ன
படிபுகழ் வாதுஞ் சொக்கன் பரிவினால் வென்றே மாயிற்
கடிமையி னும்மை முற்றுங் கழுதுதி யெற்று தற்கு
முடியவே யாசை யென்றா ரியைந்தனர் வினையான் மூடர். (உசு)

உளப்படு மமைச்ச னாரை யுயிர்க்கழு வினவா முன்ன
ரளப்பருந் தயாவு கூர்ந்திங் கையரே கையர் தம்மைக்
களத்தள வேற்றற் கென்றே கருதியான் முன்னஞ் செத்திக்
ஞாத்துற விட்டு வைத்தே னருளிநா லெனக்கொ ணர்ந்தார். (உஎ)

ஆங்குது கண்டு சால வதிசய முற்று மற்றைப்
பாங்குநீ வினையான் மூடும் பாதகர்க் கருள்சு ரந்தே
யோங்குநன் னலங்கன் கண்டு முணர்விலா மூர்க்கர் நீங்க
ளீங்கிதற் கியைந்த தென்ன காரிய மெடுத்தற் கின்றே. (உஅ)

வேறு.

பவங்க ணீக்கும்வெம் பாதக மாற்றுநற்
றவங்க ணல்குந் தலைமை தருக்தொழுஞ்
சிவந்த தானிழல் சேர்த்திடுங் காத்திரத்
துவந்து பூணி னுருத்திர சாதனம். (உக)

வேறு.

நீனைவினை முடிக்குந் தூய்மை யாக்கும்வெம் பாவ கீக்கு
மனவிடர் விடம்பேய் தெவ்வு மறலிவா ராமற் காக்கும்
புனையற மின்பம் வீடு பொருண்முத லெவையு நல்கும்
வினைகடி நால்வே தத்து மிக்கமந் திரவெண் ணீறு.

(௩௦)

குலந்தரு நீதி மிக்க குணந்தரும் வேதஞ் சொல்லும்
பலந்தரு முயர்ந்த சாயுச் சியந்தரும் பழுதிலாத
தலந்தரு மெல்லாம் வல்ல சயந்தரு நிறைந்த செல்வ
நலந்தரும் பெருமை குன்றா நயந்தரு நமச்சி வாய.

(௩௧)

நாணிலீர் மன்னன் முன்னா நல்லசொல் கின்றேன் கண்டி
பூணும்வெண் ணீறு பூசும் போற்றியஞ் செழுத்தை யோதுங்
காறொணு முத்தி யின்பங் காணலா மென்னக் கேட்ட
கோணுறு சமண ரெண்ணு யிரவருங் கொதித்தெ முந்தார்.

(௩௨)

முற்றிய சிற்றம் பொங்கி மொழிவன கேட்டிக் கெட்டேன்
வற்றிய தவத்தார் நும்போற் கண்டிலம் வைய கத்திங்
கிற்றைநாட் டோற்பின் யாமே யேறுவ மென வியைந்தீர்
பொற்புடைக் கழுக்க டம்மை வாங்குமி னெனப்பு கன்றார்.

(௩௩)

வேறு.

எண்டே துஞ்சொன்மு ருந்த னிரைஞ்சொளி
வண்டே துங்கழல் வாழ்த்தவர் பாத்தொகை
கண்டே துந்தொனிக் காளத்தர் ஞான்றுமேற்
கொண்டே தும்மெனக் காளங் கொடுத்தனர்.

(௩௪)

வேறு.

மெய்யுறக் கேட்டு னன்கிம் மிகையெலா மென்கொல் வேண்டா
கையறத் தோற்பி னன்றே கழுநுதி யணைவோ மென்று
தூய்வை யங்கை வாங்கித் தோளில்லைத் தங்கை வீசி
வையையமா நதியின் பாங்கர் நணுகினார் மன்னன் காண.

(௩௫)

மேவிய திறங்க ளோடு மவரவர் வீரம் பேசித்
தீவினைப் பயத்தி னாலே வரும்வினை தெனியா ராகிக்
காவல்சேர் மந்தி ரங்கள் கற்றயந் திரங்கண் மற்றும்
யாவையுங் காண வேட்டில் யாற்றிடைத் தீட்டி யிட்டார்.

(௩௬)

வேறு.

காழி நாயகர் கருணைசே ரழகனை நினைந்து
வாழ்க வந்தண ரென்றுயர் வண்டமிழ்ப் பதிகந்
தாழ வோதியே தடமலி யேட்டிடைத் தீட்டி
யாழு மாற்றிடை யிட்டன நீகிலமுந் தழைப்ப.

(௩௭)

௧௩௬ திருவாலவாயுடையார் திருவினையாடற்புராணம்.

கொடிய நெஞ்சடைக் கூற்றினை யனையவர் வரைவுற்
றடைவின் முந்துற விட்டவெண் ணாயிர வேடு
மிடையி னின்றவர் கிளரநீ ணகையுற விமைப்பிற்
கடுகி நீர்வழி யோடிமுன் புருந்தன கடலுள். (௩௮)

மாறீ லாமறை ஞானசம் பந்தர்தம் மனத்துட்
டேறி யிட்டவொண் செந்தமிழ் மந்திர வேடு
கூறும் வெம்மொழிச் சமணர்கள் கூரிய சுழக்க
ளேற வேறிய செழுவரு மாற்றிடை யெதிர்த்தே. (௩௯)

வேறு.

இயல்பட வெங்குரு வரசர்ப தம்பெற வெழுதிவ னாந்திடுமே
யெந்தரு தண்புன னடுவுகி ழிந்திட வுறனோடெ தீர்ந்திடவே
நயமலி யன்பர்கண் மறைமொழி யந்தணர் நடமிடு தொண்டருளோர்
செயசெய வென்றன ரகர வென்றனர் சிவசிவ வென்றனரே. (௪௦)

வேறு.

பொங்கு மங்கைய ரமைச்சனார் பூழியன் முதலாத்
துங்க வைதிகஞ் சைவமோங் கியவெனத் துதிப்ப
லிங்கெ னாகுமென் றிரங்கிய முனிவர்க ளமரர்
சிங்க நாதங்கள் செய்தலர்ச் செழுமழை பொழிந்தார். (௪௧)

வேறு.

நிறங்கனவே றாய்வி யர்த்து நெஞ்சலர்ந் தாங்கா ரங்கள்
குறைத்துகை தவமோ வில்லை கைதவ வென்று கூறி
யறம்புரி பால னார்த மணிமலர்ப் பாதம் போற்றி
மறம்புரி யமண ரெண்ணு யிரவரும் வணங்கி னாரால். (௪௨)

நேசமார் ஞான வேந்தர் நெடுங்கழுத் தரித்த போதே
யாசற விருந்தி ரின்னு மறைகுவ மடிதல் வேண்டா
பூசுமி னினிய நீற்றைப் போற்றுமி னீசன் றானை
மாசற நீரு நாமும் வாழலாங் கூடி யென்றார். (௪௩)

முன்னையூழ் வினையால் வென்ற முனிவகேண் மடிவ தல்லாத்
சொன்னவெஞ் சாம்பல் சீசீ தொடுவமோ வென்று கொண்டு
நன்மைகள் சொல்லா நின்ற ஞானசம் பந்தர் தம்மைப்
புன்மைகள் சொல்லக் கண்டு பொறுத்திலர் பூதித் தொண்டர். (௪௪)

வேறு.

கையர் தங்களைக் களையுமின் களையுமி னெனவே
தய்ய மன்னவன் சொல்லுமுன் கறுவிய தொண்டர்
பொய்செய் பாதகக் குழுவெலாந் தொலைத்திமைப் பொழுதில்
வெய்ய கீன்கழு வேற்றினர் மெலிந்துயிர் பதைப்ப. (௪௫)

புகல்வ தேதெதி ரிருந்திடுங் குதவழிப் புருந்து
பகைகொண் முட்டுடைப் பட்டினி வயிற்றிடைக் குளித்துத்
தகவில் வஞ்சக நெஞ்சகற் தனிவின மருந்தி
யிகழும் வாய்முகங் காட்டிட வேறினர் கழுக்கள்.

(சக)

வேறு.

பவமுறு சையர் வெய்ய பாறுசெங் குடர்பி டங்கச்
சிவையவை சூழக் காக நிழலிடத் திரண்டோர் தாளிற்
றவமுய லலகை யென்னச் சாலவே வாயங் காந்து
கவடிவெண் பற்கள் காட்டி யிருந்தனர் கழுக்க டோறும்.

(ச௭)

சாணகம் பூசி யேடா சுட்டிடத் தரியே மென்பார்
கோணில்கன் றெடுத்து நீறு தருந்திருக் கோயி லென்பார்
காணநீ றின்றி வெள்ளை கண்டன வணிவா ராகி
வீணழிந் தொழிந்த கையர் விலாவொடி யாக்கி னூரால்.

(ச௮)

தளம்புநெஞ் சுடைய வெண்ணு யிரஞ்சமண் டலைவர் தம்மை
யுளம்பரி வொடுக முக்கண் யோசனை யகல மேற்ற
வளம்பட வாது செய்த வாரண மென்னு நாமம்
விளங்கிய தன்று முன்னு மேதகு தராத லத்தே.

(ச௯)

வேறு.

பாசமற நீரணிவான் பாக்கியமில் சாக்கியர்க்
ணைசமுற விருந்தகழு நினைமுடிந்த விடமின்றும்
பூசுரர்கள் பணிந்தேத்தும் பூவணநன் னகர்மருங்கிற்
காசினிமேல் விளங்கியது கழுவர்படை வீடெனவே.

(௯௦)

வேறு.

உறைத்த மன்னவன் முன்ன ருயர்த்திடக்
குறித்த சாமரம் பெற்றது குற்றமோ
பொறுத்த தோணி புரத்தவர் தம்மொடுங்
கறுத்த செங்கழுக் காணிச் சமணரே.

(௯௧)

வேறு.

நன்னெறி யேடு காண்பா னொசையாய் நலங்கள் செய்து
மன்னவன் றுகிப்ப நாலு கவிப்பெரு மாண்ம கிழ்ந்து
முன்னுறக் காட்டு கின்றேம் போகென முடுகிச் சென்றார்
கன்னல்குழ் புனலி யாற்றங் களாவழிக் குடபா னோக்கி.

(௯௨)

வேறு.

ஆர்ந்து செல்கதி கண்டெண் டன்புறு நெஞ்சம்
வாழ்த்து செல்வழி மந்திரச் செந்தமி மேடு
சூழ்த்த தெண்டினாக் கடலென வருநகித் துறைக்கட்
சேர்ந்து மூழ்கிய தோசனை யொன்றரை சென்று.

(௯௩)

கந்தி திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடம்புராணம்.

ஆங்குக் காணுமு னிழிந்தன ராதர முகிர்வா
லோங்கு நாயக னுணையா லுணர்வுடைத் தழனி
தாங்க ருந்திற லொடுவரும் வெம்மையைத் தணிந்தே
பாங்க றிந்துதாள் படிந்தது பாரதி சயிப்ப.

(௫௪)

வேறு.

வடகரை யேறி யேறு மேடுகா னுமல் வாடிப்
புடைவரும் புதல்வர்க் கண்டு புதுமைவே றுண்டோ வென்னப்
படிபுகழ் நினாயான் மேய்ப்போர் யாங்கள்கேள் பழைய தாய்நன்
குடையதோர் சிவலிங் கந்தா னுண்டுகா னென்றார் காட்டி.

(௫௫)

ஞானசம் பந்தர் கண்டு நனுசியா லயத்தி றைஞ்சித்
தேனுற வன்னி யென்று செந்தமிழ்ப் பதிக மோதப்
பானரை பிறங்க மூத்துப் பழுத்தவோர் விருத்த னாகிக்
கூனிவந் துயர்காப் பிட்டான் சேடனூர் நீடு கோமான்.

(௫௬)

மிக்கபா லககே ளிந்த வேடெதிர் மேவி யாற்றுட்
புக்கியான் மூழ்குங் காலென் காலிடைப் பொருந்தல் கண்டு
திக்கறிந் தெடுத்தேன் மூத்தே னாதலாற் றெரிந்த தில்லை
மக்களுண் டவர்க்கு நல்க வாசித்துத் தருதி யென்றான்.

(௫௭)

சித்திர நுதற்க ணிட்ட தெய்வநீ றிலங்க வுச்சி
வைத்தவொண் சிகைவி ளங்கப் பிணங்குநான் மார்பின் மின்ன
வித்தக வடிவின் வந்த விருத்தவே தியரே நும்மை
யுத்தமச் சிவனே யென்ன வுதிக்கின்ற துளத்தெ னக்கே.

(௫௮)

சிறியனென் பனுவல் கல்வி சிறந்தநின் றிருமைந் தர்க்கு
முறுவலே தருவ தல்லால் வேறிலை முடுகிக் காண்பான்
மறுவறு தென்னன் வந்தான் வருந்தியோர் கார ணத்தா
லிறையவ காட்டல் வேண்டு மென்றுமெய் யொடுங்கிச் சொன்னார்.

(௫௯)

ஆவ்வுரை கேளா முன்ன ரருமறைக் கிழவ னக்கென்
செவ்விய மைந்தர் கட்டுத் தேடிவே றளிப்ப ரேன்ற
மெய்வரு தென்னன் கையின் மேதினி முழுது மெச்ச
விவ்வுரை தீட்டு மேட்டை யீயென வீந்தா னன்றே.

(௬௦)

வேறு.

சிறுபா லகனீ சிவபத் தனுமா
யறிவால் விறலா லருளா லுயர்வா
னிறைவா கியிருந் தனைநீள் பகைவென்
றுறவா ழுதிநான் மறையோ தியநாள்.

(௬௧)

எனவாழ்த் தியொளிக் குமுனின் பமுறுந்
தனியா னைவியந் துயர்தா னையொடு

மனவா தரவால் வருமன் கரமீ
தனைவோ நும்வியப் பவளித் திடவே.

(௧௨)

வேறு.

மன்னவ னதிச யித்து வந்தவா நெங்ங னென்னத்
தன்னிக ரில்லா விர்தத் தலத்திடை ஈயந்தி ருக்கு
முன்னிகழ் சிவன்மெய் மூத்தோர் முனிவனில் வந்த ளித்தா
னென்னுமுன் பணிந்தான் பல்கா லேத்தினான் கூத்து மாடி.

(௧௩)

இகலமன் பரிசு னத்தா லேறிய பாவ நீங்கச்
சிகரநீள் கோயில் கண்டு சிவனைநா டொறும்வ முத்தித்
தருநித் தென்பா னன்கு தரும்படை வீடு செய்து
பகையற விருந்தா னங்கண் பாண்டியன் சிறிது காலம்.

(௧௪)

வேறு.

வினாவோ டிகலா விடுமே டெதிர்போய்க்
கரைசேர் தலின லுறைகா ரணனைப்
பரவே டகனென் றிடவே பதியுந்
திருவே டகமென் றுகிறத் ததுவே.

(௧௫)

வேறு.

உன்னி மாலு முவணனுஞ் சேடனு
மன்னு சாத்தனு நான்கும வாழ்த்தகர்
துன்னு பல்பொரு டோன்றி யொடுங்கக
மென்னை யாளுடை யானுறை யேடகம்.

(௧௬)

வேறு.

அறநெறிக் காழி வேந்த ராதரத் தேடெ திர்த்த
துறைவயிற் சமண ரோடும் பாடித்த தோடந் தீர
வுறவுறத் தமது பேரா லுயர்வுடைச் சிவலிங் கத்தைச்
சிறுமையிற் நெள்ளி யாரென் றருச்சித்தார் செழியன் காண.

(௧௭)

வேறு.

பொழிலார் மதுரா புரிமே விவியர்
தழகா யதனா ரணநா யகனைத்
தொழுதாய் தமிழ்பா டியபின் றுதியா
லெழிலா லயமந் றுமிறைஞ் சினரால்.

(௧௮)

புகழ்நீ டியபூ றியன்மண் டலமும்
மிகநா னுமுளத் துவிளக் கமுறத்
தகவார் தருமந் தருமீ சீனையும்
மகிழ்வா லணிரீ றுமறந் திலதே.

(௧௯)

கசு0 திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

நயமெய் தியதென் னவனா டடைவே
வியனீ றுபரப் பியவித் தகனா
ரியலோ யெய்தென் னனிலங் கவிருந்
துயர்கா விரிநா நெமே வினரால்.

(எ0)

வேறு.

தூண்டுகும் பாக்கி யின்றோர் துரும்புதூ னாக்கி யேழான்
முண்டிலோர் டிதல்வ னாலெண் ணாயிரஞ் சமணர் தம்மைக்
காண்டரு கழுவி லேற்றல் கண்டுநீ றணியா தந்தோ
மாட்டாரு கடவுள் வேறுண் டென்பரே மதியி லாரே.

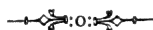
(எக)

தொல்லா மன்னன் கூனியிற் தழலி னீரின்
தெல்லையு டமுங் கியட்டு வெல்லாருஞ் சமணர் தம்மைச்
சுல்லீரின் முவில் வைத்த தொல்கதை கற்போர் கேட்போர்க்
கெல்லையில் செல்வ மொல்லே யெய்துதற் கைய மின்றே.

(எஉ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - க0எக.

நக. — மெய்க்காட்டிட்ட திருவிளையாடல்.

பூமகட்டு மணிமுடியா மதுரை யத்தன் புரத்தின்கண் முன்னொருகான்
மன்னர்க் கென்றுஞ், சேமமுறு படைத்தலைவ னாகும் வென்றித் தேசுடைய
வுயர்சொந்தக் குலத்துட் டோன்றித், தூய்மைதரு சுந்தரனுக் கன்பு பூண்டு
சுந்தரசா மந்தனெனு நாமம் பெற்றுக், காமுறுபே ராண்மையினோர் தோலா
வீரன் கசித்தன்பர்க் கன்புசித்து போது நாளில்.

(க)

ஆங்குலக மனநெறினோ டாமற் காக்கு மடல்வீர மாறனெனு மரசன்
தன்மேற், நேங்குபுகழ் வன்னியர்க டலைவ னாய சேதிபர்கோ னென்பானோர்
கிராதர் கோமா, நேங்குபெரும் பலபடையி னோடுங் கூடி யொருப்புவா
னெண்ணியவா னொற்றர் கேட்டுத், தாங்கரிய வினாவினோடும் போந்து வாய்
ந்த தருமநெறிக் கவுரியனைச் சார்ந்து சொன்னார்.

(உ)

முன்னமது கேட்டலுமே வினாவிற் கூடி முரணடுபல் படையாளவே
மெனக்க ணித்துக், கொன்னுனைவேற் சுந்தரசா மந்த னென்னுங் கொடுத்தி
ற்றசே னுபதியை யழைத்துச் சொல்வான், செந்நெறிசேர் வடதிசையான்
கிராதர் கோமான் சேதிபர்கோ னென்பானோர் பெரியோ னம்மேன், மின்
னுபடை யொடும்பொருவான் வருகின் னானும் விளம்புங்கா ரியமொன்று
விளங்கக் கேண்மோ.

(ங)

பல்படையைப் பல்படையாற் றாளில் வேண்டும் பார்புகழ்வி ராபடை
யோ மாண்ட தில்லை, யொல்லையினஞ் சாக்கறையிற் புக்கு வேண்டு மொண்

கனக மெடுத்திட்டுப் படையா ளென்று, புல்லியரு ளொடுத்திருக்கைச் சிறப்பு மிட்டுப் போவென்று விடைகொடுப்ப வினாவு கண்டு, சொல்லிலிவன் நனக்கொப்பிங் கிவனே யென்று சுடர்மணிமா முடிச்செழியன் றுதித்தான் சால.

(சு)

அரியபெருஞ் சரக்கறையிற் காவ லோடு மடைந்தடைவீற் பெரும்படைக ளாளத் தக்க, பொருள்பலவும் வகைவகைகைக் கொண்டு நல்ல போர் வீரர் தமைத்தேடி வாரு மென்று, பரிவினொடுந் தன்னடைந்தோர்ப் போக்கி நோக்கிப் பரிப்பவராற் கொடுபோந்து தனதில் லத்து, வினாவினொடும் புருந் தான்செங் கனகங் கண்டான் விதிர்விதிர்த்தான் சிவனடியார்க் கிடுவா னெண்ணி.

(டு)

வேறு.

மிஞ்சிட வடைந்த கைப்பொருள் கொண்டே மெய்ப்பொரு டேடுவான் விரும்பிச், செஞ்சுடர் மருடக் கோயிலுள் வேந்தன் செழும்பொரு டன்னொடுஞ் சென்று, பஞ்சின்மெல் லடியா ளங்கயற் கண்ணி பங்குனை யங்கையாற் றொழுது, மிஞ்சுமிப் பொருளுன் னடியவர்க் கிடுவான் விருப்புறு முளக்கருத் தனக்கே.

(சு)

நம்பனே யும்பர் தம்பதி பரவு நாதனே காத்தரு ளெனக்குள் நம்பமே யல்லாற் பிறிதிலை யென்று சாற்றிமுன் போந்தடி யவனாக் கம்பமீர் ருடனு ம்புசோர் விழியுங் கசிதரு நெஞ்சுமா யிறைஞ்சிச் [த்தே. சம்புவே யென்ன வமுதுசெய் வித்தான் நன்னங்வேண் டிபவெடுத் தளி நட்பொடு மெல்ல மன்னன்பொன் முழுது நாடொறு நாடொறு மெடுத்தாங் குட்பய மின்றி மாதொடுங் கூடி யுவகைகூர் தரனடி யவர்தங் கட்பய மெய்தி யாவரா யினுமுட் கருத்தறித் தமுதுசெய் வித்துத் தட்பமார் மனத்தன் மூவிரு திங்க டம்முளத் தனமெலா மழித்தான்.

(அ)

ஆரசனுந் திங்க ளாறுசே நலுமே யடற்படைத் தலைவனை யழைத்துப் பரிசுர மெவன வாண்டனை யென்னப் பழுதுரை யாதவ னுரைப்பான் றிருவரு ளாதனாற் சொக்கநா யகனைச் சிந்தைசெய் துள்ளதை யன்றிப் பொருபடை மன்னா வொருபடை யாண்ட திலையிது பொய்யல வின்றே.

(இ)

வந்தனை யடியேன் கருத்தினை முடிப்பான் வழிபடு மடியவர்க் கெளிய சுந்தர னுண்டு வேண்டிய பொழுது படையுமுண் டெனத்துணிந் துரைப்ப வந்தமன் னவனு மென்கொலா மீதென் றக்சயித் துன்னினை வின்க ணெந்தைநா யகனும் வருவனேற் காண்பே யின்றுபோய் நாளைவா வென்றான்.

கருத்துடைச் சேனைத் தலைவனே ணனைக் காலையி னின்படை மெய்க்காட் கிருப்படக் காண்பேம் போவெனப் போந்த வுத்தமன் புத்தியுட் சால [ணிப் வருத்தமுற் றென்னா மெனத்தனக் கினிய வள்ளலுக் குணசெய்வா னெண் பொருத்தவா லயத்துச் சேர்ந்துபொற் கமலப் பொய்கையு ணண்ணிநீ ராடி.

கசஉ திருவாலவாயுடையார் திருவினையாடற்புராணம்.

நீறணிந் தருஞ்சேர் கடவுளை யடைந்து நியதியெண் ணுன்கறஞ் செய்
வாள், கூறனே யடியே னென்செய்கே னுனாயாய் கொற்றவன் நனமெலா
மெடுத்தன், வீறுடை யடியார் தங்கள்பா னிறைத்தே னுனைமெய்க் காட்டெ
னப் போந்தே, னாழ்வு மவுலி மாறனார் திருமு னன்படை காட்டுமா நென்
கொல். (கஉ)

வேறு.

பன்னிய பொருளு மில்லை படையுமோ வான்ட தில்லை
தென்னன்மு னீயுண் டென்று செப்பினே னொப்பி லானே
மன்னவர் தண்ட மாரே யாற்றுவார் வழிசெய் யாயே
லின்னுயிர் செருப்ப தல்லால் வேறிலை யெனப்ப ணிந்தான். (கங)

வேறு.

நெறியிலை சாத லலாதெனக் கேட்ட நிருமல னிரங்கிரீன் விசம்பி
லறிவுற வுணாப்பா னுறுபடைத் தலைவ வசைவிலா மனத்தொடு சென்னீ
குறைவற வேண்டும் படையொடு நாளைக் கொற்றவன் காணயாம் வருவேந்
திறமுறு படையின் தகுதிகண் டிவந்து சேலையுந் தருவனா னமக்கே. (கச)

என்னுமத் திருவாக் கதிரய முறக்கேட் டினிமையி னெழுந்துகூட் தாடி
யுன்னருங் களிப்பிற் போந்துதன் னுழையி னுற்றதன் மனையவட் குணப்பத்
தன்னுடை யச்சந் துண்ணெனத் தள்ளித் தலைவகே ணிலைமையை விடாது
நின்னுடைத் தருமங் கைதரு நாளை யுதவுவ னேசுவெம் பெருமான். (கடு)

வெறிகமழ் குழலா னாய்தன மென்றே மெய்ப்பட வித்திற முணாப்பக்
கறைகெழு நெடுவேல் வீரனா மற்று மற்றைநாட் காலையி லெழுந்து
திறமுறு படைக்காம் பங்கவன் பூண்டு சிறிதுசே வகரொடுங் கூடிப்
பிறையணி சடையான் றீனையுளத் திருத்தி நடந்தனன் பெரியவான் வாங்கி. (க)

தன்னுழை கடந்து மன்னவன் வாயிற் றலைப்படுங் காலிறை யருளாற்
பொன்னக ரமரர் முன்னிரு மருங்கும் பூமழை பொழிந்துநின் னார்ப்பச்
சின்னமுஞ் சங்குந் தானாயுங் கொம்புஞ் செம்பொனின் காளமுங் குழலுந்
துன்னுவங் கியமுந் தம்முனெம் மருங்குந் தொகுபுவி செவிடுநக் கறங்க. (க)

சீர்மணி தாளஞ் சச்சரி கஞ்சஞ் சிலம்பவின் நன்னனுமை தடாரி
பேரிகை கராடி மத்தளஞ் சல்லி பெரும்பறை துடிகடி முரசம்
பார்புக ழிடக்கை யுடுக்கைநன் னியாளம் படகம்வண் டிமிலைதெண் டிடுமை
வார்படு படகம் பெருந்தகு ணிச்ச மெங்கனும் வாஹு முழங்க. (கஅ)

வில்லொடு கணைவாள் கேடகங் கடகு வேன்மழுக் கடைத்தலைக் கழுக்கோ
றொல்கதை பாரா வளைவளை யெறிகோல் சுரிகைபத் திரங்கொடுங் கணிச்சி
பல்வித முயலங் குந்தமொண் பிண்டிபா லும்வெஞ் சூலநீள் கழைக்கோல்
கொல்லெழுத் தண்டு முதலிய வனவில் கோடிபல் படைக்கலம் பிறங்க. (கஆ)

பொருந்துங் கொழுக ளாடைக ளாடப் பொருவருஞ் சாமரை யிரட்டித்
திருந்துபல் கவிகை நிழற்றவெம் மருங்குஞ் சேர்தரு தோகைகள் வீச
நெருங்கடை யாளர் துளங்கமட் பாம்பு நெளியறுண் ளேரிவான் முட்டப்
பெருங்கட லென்னப் படர்தொலி மிக்கு நடந்தது பெரும்படைச் சாத்து. (1)

வேறு.

இப்பெருங் கொற்றத் தானை யிரும்படைத் தலைவன் முன்னு ,
மெய்ப்படத் தோன்றக் கண்டு வேந்தனீ தென்கொ லென்று
செப்பரும் பயத்தி னோடுஞ் செல்லவாள் வல்ல வீர
னப்பொழு தழவ ணங்கி நம்படை யஞ்சே லென்றான். (2க)

ஒடுவன் மீள்வ னிற்ப னுன்மத்தர் போலே நோக்கி
யாடுவ னணிவன் றாண்டி யரகர வென்றா லிப்ப
னேடவி ழலங்கற் றென்னு விடுபடை மெய்க்காட் டின்று
கூடிமுன் காண்பா யென்று கூறுவன் றேற வாங்கு. (2உ)

ஒதரும் பரிவு கூர்ந்து காண்பதற் கொருப்பட்டந்த
மாதவச் செழியர் கோமான் மந்திரத் தலைவர் சூழத்
தீதறு பொலிவிற் போந்து சித்திர மண்ட பத்து
மீதுற வீருந்தான் சால வியத்தலங் காரத் தோங்கி. (2ங)

விசையெவம் பட்டையத் தோன்ற வீரநீ காட்டி டென்னத்
திசைவரும் பரிசு ரத்தைச் செல்லநில் வரநில் லென்று
வசையொடுஞ் செறுத்து னாத்து வகைவகை தொறுகி றுத்தி
நசையுறக் காட்டு வானந் நானில மன்னன் காண. (2ச)

வேறு.

வங்கர் கலிங்கர் தெலுங்கர் நலங்கிளர் மாளவர் கேரளர்வெங்
கொங்க ரிலாடர்கள் பாகதர் மாகதர் குச்சரர் பப்பர்தின்
செங்கரு நாடர்கள் காடவர் வேடுவர் சிங்களர் கொங்கணர்மற்
றிங்கிவ ரிங்கிவ ரங்கவ ரங்கவ ருங்குவ ருங்குவரே. (2ஞ)

துன்னிய வெய்ய துருக்க ரிரக்கமில் சோனகர் சீனர்கண்மா
மன்ன ரிரட்டிய ரொட்டியர் தொட்டியர் வத்தவர் கத்திரியர்
செந்நெறி யாரியர் கோசலர் போசலர் சேதிபர் யாதவர்மற்
றிந்நினா யிந்நினா யந்நினா யந்நினா யுந்நினா யுந்நினாயே. (2சு)

வேறு.

இன்னன வகையிற் கூறி யினப்படை முற்றுங் காட்ட
மன்னனிவ் வீர னைப்போற் கண்டிலே மெனம கிழ்ந்து
கொணுறு வழைத்து நாமங் கொந்தகப் பெருமா னென்றே
நன்னெறிப் பட்டங் கட்டி நல்கினுன் பரிவுட் டங்கள். (2எ)

கசச திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடம்புராணம்.

இறையவ னமரு பொங்க விரும்பெரும் பரிமேற் கொண்டு
விறலுடைக் குந்தம் வாங்கி வெண்மதிக் கவிகை கீழன்
மறையகின் றுலாவக் கண்ட மன்னனங் குலாவு கின்ற
புறப்படைத் தலைவன் யார்கொல் வீரநீ யுரைத்தி யென்ன. (௨௮)

இனிமைகூர் செழியர் கோவே யாவரிங் கறிவார் சூழ்ந்த
மனமுடை யமைச்ச ரோடுங் கேட்டிநீ யுரைக்கு மாற்ற
நினையினிங் கடிய னேற்றா நிற்பெரும் பொருட னக்குப்
பனிமதிச் சடையர் காணிப் பரிசுரங் கொணர்ந்தா ரென்றான். (௨௯)

நன்றெழில் வீர நீசென் றழையென நயந்து சென்றே
யின்றியி ரளித்த சோவே யெழுந்தரு டென்னன் காண்பா
னுண் றனை விரும்பா நின்றா னென்றலு முவகை கூர்ந்து
வென்றிகொள் படையை நீக்கி வேந்தனை நணுகிச் சொல்வான், (௩௦)

மன்னகேள் புள்ளி சொல்லிற் களத்திடை மறுவொன் றுண்டு
முன்னிகழ் வடுவுஞ் சொல்லின் முடியில்விந் தழும்பொன் றுண்டிங்
கென்னேழு நெழுது நல்ல சேவக னுனக்கெ ணைப்போ
லுன்னரு முலகத் தெய்தா னென்றன னுவகை கூர். (௩௧)

என்னவின் னுடலங் கம்பித் தெழுவதற் றென்ற நின்ற
துன்னரு மிருக ரங்க ளொருவழிக் ளொள்ளா நின்ற
வன்னையே போலு நல்ல வருளுடைச் சொக்கே யென்ன
நின்னையான் காணுந் தோறு நிகழ்கின்ற துளத்தெ னக்கே. (௩௨)

நின்னெழிற் புரவி யேற்ற நீதியைக் கண்டா லுன்னை
யென்னதேட் டெழுது கின்றே னெனத்துகி லளிப்ப வாங்கித்
தன்னடி யாரை வேண்டிச் சடைமிசைப் புனைந்து கொண்டு
தென்னவ காண்டி யென்று செழும்பரி யுகைப்பன் காண். (௩௩)

வேறு.

அற்புறநி னைப்பவர கத்தினுளி ருப்பவன னைத்தையும டக்கு பவனீள்
கற்பனைக் டப்பவன டக்குபுரி டித்துறுக திப்படவு கைப்ப வடபால் [தார்
வெற்பின்முது கிற்றிசைமி சைக்கரிமு கத்தினின்மி தித்ததொழி யப்பி லம
சர்ப்பமும்வெ ருக்கொளந் டித்ததும ருத்தைநிகர் தத்துகவ னத்து ரகமே. ()

வேறு.

பரிவொடு கண்ட மன்னன் பன்முறை யதிச யித்துப்
பொருபரி யுகைக்க வல்லா ரிப்படிப் புவிமீ தில்லை
யரிதரி தெனவி யப்ப வைத்துதா னாயினுந் துண்டி
லலாவிங் கொளித்தா னந்த வெங்கொடும் படையுட் புகு. (௩௪)

அவ்வயின் வருந்தித் தேடு மரசன்முன் லீனாவின் வந்தோர்
பொய்வழி யுரையாத் தூதன் புகலுவா னரச ரேறே

தெவ்வுறு படையான் மிக்க சேதிபர் கோமான் நன்னை
வெவ்வலிச் சிங்கந் கொன்ற தென்றன் வேட்டைக் காட்டில். (நசு)

அத்திறங் கேட்ட வேந்த னென்கொலென் நருளை வாழ்த்திச்
சித்தநன் பரிவு கூர்ந்து நிகைத்ததி சயித்தி ருப்ப
வத்தலத் தமைச்ச ரானோ ராதரத் தோடுங் கூடி
யுத்தர மற்றி ருந்தா ரும்பர்கோ னருளை யேத்தி. (ந௭)

கொந்தகப் பெருமான் கேண்மோ கொடும்பகை போன திந்த
வெந்திறற் றந்தி ரத்தை வருத்தவேண் வெதோ வில்லை
தந்தம திடத்துப் போகச் சாற்றுதி தாழா தின்று
சந்தர னமக்குண் டாக வேண்டுமோ துணியிங் கென்றான். (ந௮)

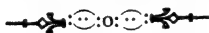
நிறுத்துதல் கரும மென்று நிரம்பிய படையை வாழ்த்திச்
சிறப்பொடும் போக வேவ வாங்கது சிலைத்தெ முந்தே
யிறைப்பொழு தின்க ணங்கண் மறைந்திட வெழுந்து துள்ளி
யறப்பெருந் தவத்தி னானு மூழ்கின னான் தத்துள். (ந௯)

பொய்யிலாத் தெய்வச் சேனை பொலிவொடு மறையக் கண்ட
வையகூத் தோருஞ் சொக்க னருளின வியந்தார் வாழ்த்தித்
துய்யபே ரன்பன் முன்னிற் சந்தரற் கன்பு பூண்டு
மெய்யொடு மடைந்தான் றுளில் விண்ணவர் வியக்க வாங்கு. (ச0)

அரசனா லயத்துச் சென்றாங் கடியவர் நினைவு தன்னிற்
பரிவொடுஞ் செல்லும் பத்தர் பத்தனை யல்லாற் றெய்வங்
கருதினவே றுண்டோ வென்று களித்தடி துதித்தா னேத்திப்
பெரியவா சிகைமா ணிக்கக் கோவைகள் பிறவு நல்கி. (ச௧)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கககள.

சு0.—உலவாக்கிழி கொடுத்த திருவிளையாடல்.

வளமை நீடிய மதுவையின் முன்னொரு தென்னன்
றளர்வில் செல்வமுஞ் சாற்றருஞ் சேனையு மோங்கி
யெளிய சொக்கனை யிறைஞ்சிமூச் சந்தியு மினிதா
வளவில் வெம்பகை கழிந்துல காளுநா டன்னில். (ச)

தெரிய முத்தழ னன்மறை வேதியர் தேத்துப்
பரிவு செய்திடா திகழ்ந்துயர் பரையே வழுத்த
வுரிய வேள்விக ளொழுக்கநல் குரவின லொழிந்து
சுருதி யந்தணர் தாழ்ந்துபுன் றொழிலிடை யிழிந்தார். (உ)

வேறு.

ஈனமா நெறிக டம்மி லிழிந்தபி னினிய தேவர்
போனக வேள்வி போகப் போனது பொய்யா மாரி
பானலங் கழனி மேய நென்முதற் பல்வ ளங்க
ளானவை வினைவு போன் போயின வறமுன் னான்கும். (௩)

வாரிதி யுலகின் மிக்க மதுமைண் டலத்து வாழுஞ்
சீரிய மனிதர் குன்றித் திசைதிசை போரூர் மன்னன்
வாரணம் புரவி குன்றா மாதனங் கோத னங்க
ளோர்பொலி யாரா மங்கள் யாவையுங் குறைந்த மன்னோ. (௪)

ஒங்கிய மன்னன் சால வுலைந்துல கேதங் கண்டே
யீங்கிதற் றேது வென்கொ லிலங்கலீ தறிவா னெங்கு
நீங்கருஞ் சொக்க னல்லா லிலையென நினைந்து நெஞ்சத்
தாங்குய ரால யத்து ளீணந்தடி பணிந்து சொல்வான். (௫)

ஆய்யனே செய்ய கோவே யடியனே னின்னை யென்றும்
பொய்யற வணங்கி வாழ்த்தப் புவிதுய ருறுவ தென்னை
மெய்யுற வுணர்த்தல் வேண்டும் விளங்கவென் றுரைத்துப் போந்து
துய்யபே ரமளி யின்கட் டியரொடுந் துயிலுங் காலே. (௬)

உத்தம னெத்த லத்து முயிர்க்குயி ராகி நிற்கும்
பத்தர்கள் பத்தன் வந்து பகருவா னென்பா லன்பு
வைத்தவ னாத லாலே மாறனே தேற வின்று
சத்திய மாவு னக்குச் சாற்றுவன் புக்க வாறு. (௭)

வேறு.

மேவரு நான்மறை நமக்கு மெய்ப்பதற்
கியாவர்நல் லவரவர் தமக்கி யாநலோ
மார்வுறு மேதினிக் கமர ராகிய
சார்வுறு மறையவர் தமையி கழந்தனை. (௮)

ஆதலா னல்குர வெய்தி யாங்கவர்
சோகிசேர் மறைவழித் தொழின்ம றத்தனர்
சோகிசேர் மறைவழித் தொழின்ம றத்தலாற்
கூடர்வான் பொழிமழை குன்றிற் றிம்பரே. (௯)

நெறிதரு மறையவர் நெஞ்சம் வாழுமேன்
முறைதரு வையக முழுதும் வாழுமா
னெறிதரு மறையவர் நெஞ்சம் வாடுமேன்
முறைதரு வையக முழுதும் வாடுமால். (௧௦)

பாமறை யந்தணர் தம்மைப் பார்த்திப்
நாமவ ராகவே நாளுங் கண்டிடு
நாமவ ராகவே நாளுங் காண்பையேற்
பூமட மாமகள் போவ தில்லையே.

(க௭)

நன்புடை யறத்தவர் நமக்கு நல்லவர்
துன்பமெய் தாதவர் துன்ப மெய்தலா
லின்புறு மண்டல மினிமை குன்றிய
தன்புடை யாயுனக் கறியக் கூறினேம்.

(க௮)

வேறு,

இன்புற வழைத்த வார்க்கா மினிமைசெய் வினாவிற் சால
நன்புற நினக்கு மிக்க நலந்தரு செல்வ முண்டார்
தென்புவி நயக்க நீங்காச் செல்லலை நீக்க வற்றோர்
பொன்பொதி கிழியும் வாழத் தருகுவம் புதுமை கூட.

(க௯)

அக்கிழி யிற்பொன் கோடி யழிப்பினுந் தொலையா தானம்
மிக்கபே ராணை யாலே வேண்டுப வெடுத்த ளித்துத்
தக்கவர் தமக்கு மிட்டுத் தருமமுஞ் செய்து நீயுன்
புக்கிவி லியாரும் வாழ வாழுதி புவிமீ தூழி.

(கச)

வேறு,

அஞ்ச லஞ்சலென் றன்புடைத் தென்னவ
னெஞ்சில் வேண்டுப நல்கி நீலியைப்
பஞ்சின் மெல்லணைப் பான்முடிப் பான்மிசை
வஞ்ச மாசற வைத்து மறைந்தனன்.

(க௯)

வேறு.

தனமுறுபொற் கிழிகண்டு துயிலுணர்ந்த தார்வேந்த
னெனையடிமை யுடையாணை யல்லதுவே றிருநிலத்து
நினையினொரு தேவுண்டோ நேசமுளா ரெனவியந்து
கனவுநிலை யுனாசெய்யக் கேட்டபெருங் களியுமைச்சர்.

(க௯)

வேறு.

கனவிடைக் கண்ட செம்பொன் கண்டதுன் கருத்துட் டங்கு
நினைவதற் கரிய வீச னல்கலா னீடு சிங்கா
தனமிசை வைத்துப் பூசித் தருளுதி தணிவ தில்லை
யினியுனக் குயர்ந்த செல்வ மியைவதற் கைய மின்றே.

(க௯)

ஒப்பிலா னுரைத்தல் போல வொண்பெருந் தனமெ டித்துச்
செப்பரு மறையோர் தம்மைச் சிறப்பொடும் பூசை செய்து
மெய்ப்படுந் தலத்தி ருத்தி வேண்டிவ நல்கி டென்ன
வப்படிச் செய்வ வென்று செய்தன னரசர் கோமான்.

(க௯)

க்சஅ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

நல்லவர் பரவுஞ் சொக்க நாயக னருளி னாலே
தொல்லை யா ருதிக னோங்கிச் சுருதியும் வழங்கி யெங்குஞ்
செல்லனல் குரவு நீங்கித் திங்கண்மும் மாரி பெய்து
பல்வித விளையும் பொங்கி நிறைந்தது பாண்டி நாடு. (கக)

வேறு.

கோடிபொன் னெடுப்பினுங் குறைவி லாததோ
ராடக நீவிகண் டதிச யத்தொடு
நாடவர் துதித்தனர் நாடி நாடொறும்
பாடினர் செந்தமிழ்ப் பனுவல் சான்றவர். (உ௦)

வேறு.

செய்தவ முயற்சி யாலே சிவனடி யார்க ணன்பும்
வைதிக நெறிக்க ணன்புங் கண்மெண் டலத்தோ ரெல்லாங்
கைதவன் றினையு மந்தக் கைதவற் கன்பு பூண்ட
மெய்திகழ் சொக்க நாதன் றன்னையும் வியந்தார் சால. (உ௧)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கக௩அ.

சுக.—பாமனாகவந்து வழக்குரைத்த திருவிளையாடல்.

தளர்வில் பல்புகழ் மதுரை யம்பதி தன்னின் முன்றொரு காலநீ
ளளவில் செல்வமு முற்ற சுற்றமு மமைவி னோடுவி ளங்கிமற்
றுளம்வி ரும்பிய வாணி கஞ்செய்தொ டுக்கம் வாய்மைசி றக்குமோர்
வளமை சேர்தன பால னென்றொரு வணிகன் மாசற வாழ்ந்தனன். (க)

செல்வ முற்றிய வண்மை முற்றிகழ் தீதி லொண்குல மோங்குவா
னல்வி னைத்தணி வால ளித்தவொர் மைந்த னந்தவி லாமையா
லொல்லை யிற்றனு டன்பி றத்தவண் மைந்த னைத்தனு வப்பொடு
மெல்லை யற்றசி றப்பொ டும்மக வாவெ டித்துவ ளர்த்தனன். (உ)

வளர்த்த நன்புதல் வன்வ யிற்றன்வ ளந்த ரும்பொருள் யாவையு
மளித்தி யைத்த னத்தொ டும்புதல் வற்பெ றப்பெரு காயையா
லுளத்து நல்லன பேர நங்களு வந்து செய்துயர் கங்கைநீர்
குளித்தி யாம்வரு வேமெ னத்தனி கூறி மாதொடு மேகினான். (ங)

வேறு.

ஆங்கவன் போய பின்ன ரடுத்திற் றுயத் தார்க
டாங்கினர் திறந்தா னென்று மனையொடு தனமுங் கைக்கொண்
டங்குநீ யேடி யார்கொல் போவென விசுழ்ந்து கூறி
யோங்குமா தினையு மைந்தன் றன்னையு மொதுக்கி னூரால். (ச)

ஆடைசோ நளவு மீயா தகற்றிட வகன்ற ஞள்ளம்
வாடிமுன் றுவர்ப்பி டித்து மறிப்பவு நில்லா ராகி
யாடகம் பலர்க்கு நல்கி யளவில்வா ணிகங்கள் செய்து
நாடரும் வலியைக் காட்டி யிருந்தனர் நடுக்க மின்றி.

(௭)

மங்கல நாணி முத்த மடந்தையோர் மதிநி னீண்டு
செங்கணீர் வார வரச்ச் சிறுவனோ டிவ்வி டிக்க
ணங்கயற் கண்ணி பங்கன் றனையலா லாற்று வாரக்
ளிங்கொரு கேளி ரில்லை யென்றிறை கோயில் புக்காள்.

(௮)

மைத்திக முளகஞ் சோர மைந்தனை நிலத்துப் போகட்
டத்தநேர் குவித்து முன்னின் றறநெறி வளர்க்குங் கோவே
சத்தியக் குன்றே மிக்க தயாப்பெருங் கடலே போற்றும்
பத்தர்கள் பத்த னேயான் பகர்வதொன் றுண்டு கேண்மோ.

(௯)

வையகத் தோர்கள் காண மருகனை மகன்மை கொண்டு
செய்வன வடைவிற் செய்து செல்வமுள் ளளவு நல்கித்
துய்யவென் னுடன்பி றந்தான் போயினன் றூரத் தின்று
வெய்யதா யத்தார் தள்ளி மிகைகள்செய் கின்ற ரன்றே.

(௧௦)

பற்றலர் சொல்லும் வெய்ய படிற்றா பொறுக்க கில்வேன்
மற்றொரு கேளி ரில்லை மன்னவ னான யில்லை
பெற்றதாய் தந்தை நீயே யென்றுபே ரவசத் தோடி
மற்றவர்க் குற்ற செல்வன் சந்தி யாரறி வீழ்ந்தான்.

(௧௧)

மற்றது கண்டி ரங்கி மாசிலா னனாகி மாதே
யுற்றநின் புதல்வ னோடு மெழுத்துசென் றுலகோர் காணப்
பற்றலர் தம்மை நாடிப் பயப்படே றுவர்ப்பி டித்துச்
சுற்றுமோ ரடியி டாமற் றடுத்துவா தரும மன்றுன்.

(௧௨)

மன்றிடை முன்னோன் றத்த மாசறு பொருள்க ளெல்லா
மொன்றிய வணிக னாகி யுற்றவர் முற்றுங் காண
வின்றியாம் வந்து தோலா திகல்பட வழக்குப் பேசி
யொன்றுமே காமல் வாங்கித் தருகுவ முண்மை யீதால்.

(௧௩)

இன்னநீர் துள்ளத் தேறி யேகென மறையக் கண்டு
தன்னுளே யங்கி யித்துத் தாங்கரு மவச நீங்கிப்
பின்னரொன் றுளாயா ளாகி யெழுந்துபே ரருனை வாழ்த்திப்
பன்முறை வணங்கிப் போந்தாள் பழுதிலா வணிக மாது.

(௧௪)

தெரிவுறச் சென்று மன்றிற் போதுமினென்னச் சீறி
வினாவொடுந் தடுப்பக் கண்டு மேவலர் சரூல வைது

கரு0 திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

மருவிய புதல்வ னோடு மண்மிசை மறியத் தள்ளித்
தருமவா சனத்தி லேறச் சங்கரன் றரித்தா னில்லை. (கரு)

குறைவற மாமன் கோலங் கொண்டு வெண் ணீறு சாத்தி
ய்றுவையுந் தழையச் சுற்றி யணிமுடிச் சாத்துஞ் சாத்திச்
செறியமோ திரஞ்செ றித்த செழுமலர்க் கரங்கள் வீசி
முறைமையிற் றகுஞ்சி றுக்கன் பின்வர முன்ன டந்தான். (கசு)

அன்புடை யவள்கண் டைய கோவென வயிற்ற றைந்து
தன்பெரும் புழுக்கந் தீரத் தமையினத் தழுவித் கொண்டே
யென்பெருந் துணைப் போக யானுமென் மகவு முற்ற
துன்பமோ தொலையா தென்ன வரற்றினுன் கண்ணீர் சோர. (கரு)

கருணையன் றானு மேனி கம்பித்துக் கண்ணீர் வார
வொருமரு மகினை யென்ற னுடன்பிறந் தவளை மண்மேல்
வெருவுற வொருவன் சொல்வ தேயென விம்மி விம்மிப்
பொருமிநின் றழுதான் யாருங் கலுழமெய் பூண்டு கொண்டு. (கசு)

வஞ்சகர் தள்ள வீழ்ந்த மைந்தனை யெடுத்து மோந்து
பஞ்சவ னகரி தன்னுட் பழுதுரை பகர்வா ரில்லை
நெஞ்சினமே லஞ்ச வேண்டா நீங்களிங் கியாம்வந் தேமென்
றஞ்சினோர் தம்மைத் தேற்றி யாற்றினுன் போற்றி யாங்கு. (கரு)

வணிகஞ் சிறையே வாரீர் வாணிக நன்றோ சொல்லீர்
பணிநெடு விலைமா ணிக்கம் விற்றதோ பயனென் போதுங்
குணமுடை யளகைக் கோனீர் மருகனோர் குமர னுண்டே
வணியநீ ரறியீ ரோவென் றவரவர்த் தழுவித் கொண்டான். (கசு)

கடம்பரே யுயர்ந்த பொன்னுக் காளுண்டோ காதல் வீதி
விடங்கரே யமரர் கோனார் பணையமீட் டிலரோ மெல்ல
நடந்திரீர் வைத்த முத்து விற்றதோ நான்முன் வைத்த
குடங்கள்போ யினவோ வென்று கூறியென் னென்றான் நேற. (கசு)

ஆங்கவை யிருந்தோர் நல்ல வவதரத் துணைந்தான் மாம
னீங்குடன் பிறக்கிற் கெட்டே னிப்படி வேண்டு மென்று
தாங்கருந் தாயத் தாரா நிறுத்தினின் றனிவ முக்வை
யோங்கிய தனபா லாசொ லென்றன ருவகை கூர்ந்து. (உ0)

மனைகுடி யடிமை காணி மாடுமா ணிக்க முத்துக்
கனகவொண் கிழிநா றாசு காசுசா தனங்கள் கஞ்ச
மினமுது பணைய நாம மடையாள மெஷுவயுந் தோன்றச்
சினமுது தாயத் தாருஞ் சுற்றமுந், தெனியச் சொல்லி. (உக)

என்னுடன் பிறந்தான் மைந்த னீங்கிவன் றனையெடுத்து
முன்னமே பிள்ளை யாக வளர்த்தியான் முறைமை தன்னின்
மன்னிய செல்வ மெல்லாங் கொடுத்தனன் மகவி லாமற்
றென்னவன் பெரிய நீதி குன்றுமோ செப்பு மென்றான். (௨௨)

மன்றிடை யிருந்தோ ரெல்லா மாதுல னவின்ற வாறு
நன்றென வியந்து கண்டு ஞாநிக டங்குற் றத்தா
லொன்றுங் குரையா ராய்விட் டொளித்தனர் தரும் மாறன்
றன்றிரு நீதி நாட்டுத் தண்டமுண் டாமென் றஞ்சி. (௨௩)

மாற்றவ ரொளிக்கக் கண்டென் மருமகன் றன்னைக் கொல்வான்
கூற்றென வந்த தாயக் கொடுமைகண் டீர்க னீங்க
ளேற்றலை செய்தோர் தம்மை யிறைநெறி முறைமை யோங்கச்
சாற்றரும் பெரிய தண்டங் கொள்ளுமின் சான்றோ ராயின். (௨௪)

தருமமோ வெனக்கம் பித்த சான்றவர் காணுந் தோறு
முருவநீ சொக்க னென்ன விளங்கின யுளங்க டோறு
மருவவர் விட்டார் விட்ட வகைதொறும் பொருள்கள் கைக்கொண்
டுரியநின் மருகனோடும் போதின் னுழைக்க னென்றார். (௨௫)

மன்றுளே வழக்குச் சொல்ல வல்லவ னின்போ லில்லை
யென்றனர் வணிகன் போந்தாங் கிலங்குதன் மருகனோடு
நின்றதன் றங்கை யோடு நேசமார் கினைஞ ரோடுங்
கன்றினர் விட்டுப் போன கனகமா ளிகையுட் பூக்கான். (௨௬)

பாங்கொரு பொருள்சோ ராமற் காட்டிவெம் பயம கற்றி
யாங்கவர் தமையி ருத்தி யவ்வயி னெவருங் காண
வோங்கிய புகழ்க்கு நல்ல சொக்கன மெனவு னாத்துத்
தாங்கரு முறுவ லோடு மறைந்தனன் றனிவி சும்பில். (௨௭)

இக்கணக் கிப்ப டிக்கார் வெல்லுவா ரிரங்கி நந்தஞ்
சொக்கனே யல்லா லுண்டோ தொழுவவர் கெளரியா னென்று
மிக்கநீ தியையு மாட்டாக் கைந்தலை வினாந்து நோக்குந்
தக்கபே ரன்பை யுங்கண் டதிகயித் தார்கள் சான்றார். (௨௮)

மண்மிசை வழக்கு வெல்வான் மாமன்மெய் புனைந்த தன்றி
யென்மறை யுரைக்கும் வாயா லிகல்வழக் குரைப்ப தேயொண்
கண்ணினீர் சோர வாய்விட் டழுவதே கடவு ளென்றான்
கண்ணரும் வணிகர் முற்று மேத்தினு ரருளை வாழ்த்தி. (௨௯)

கடுஉ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடம்புராணம்.

சுஉ.—அட்டமாசித்தி பகர்ந்த திருவிளையாடல்.

மல்லலஞ் சிறப்பி னோங்கும் வான்றொடுங் கயிலை யங்கண்
பல்வித மணிபி றங்கு பளிக்குமண் டபத்தி ருந்து
சொல்லரும் பல்க ணங்க டிதிசெய்து விதியிற் கேட்ப
நல்வினைக் கதைந வின் றா னாயகன் முன்னோர் நாளிஸ். (க)

முறைமையி னவிலுங் காலை முனைநெடு வேற்ற டக்கை
யறுமுகக் கடவுட் கின்பா லன்பொடு நல்கிச் சற்று
மறுவிலா வியக்க மாத றறுவரு மகிழ்ந்து வந்து
நெறியொடு சிறந்த நல்கி நின்றடி தொழுது போற்றி. (உ)

கருணைமே னியனே தேவர் தேவனே கயிலை வேந்தே
யரியவை யெவையு நல்கு மட்டமா சித்தி தம்மை
யுரையொடு முறைத்தல் வேண்டு முணர்வுற வெங்கட் கென்னப்
பரமனு முவகை கூர்ந்து பகர்ந்தனன் றிருந்த வாங்கு. (ங)

வேறு.

இருந்தணி மாமுத லெட்டுச் சித்தியுந்
திருந்திய பொருளொடு செப்புங் காலையில்
விரும்பிய மடந்தையர் வினைவ சத்தினாற்
பரம்பிய பொருள்களைப் பராமு கஞ்செய்தார். (ச)

அப்பொழு திறைவெருண் டவர்க டம்மையாஞ்
செப்பிய சித்தியைத் தெளியக் கேட்டிலீர்
மெய்ப்படு ஞானமுங் குறையு மேலுமக்
கொப்பொடு நவில்வதொன் றுண்டு கேண்மினோ. (ஊ)

சிட்டர்வாழ் தென்னவ னாட்டிற் சீருடைப்
பட்டமங் கலமெனும் பதியொன் றுண்டதில்
விட்டகோ டியோசனை போந்து விண்மிசை
முட்டுமோர் வடதரு வுண்டு முன்னரோ. (ஈ)

ஆங்கதி னீழலி லாறு மாதருந்
தூங்ககில் விசம்பிடைச் சமுன்றெ ழுந்துபோ
யோங்குரு வொழிந்துகல் லுருவ மாகியே
தாங்குத லறவிழு மெனச்ச பித்தனன். (எ)

குன்றிய மனத்தொடும் வணங்கிக் கோதையர்
மன்றுறை யிறைவனே மங்கை பங்கனே
யின்றிரும் பிழைபொறுத் தருளி யெங்கண்மே
லொன்றியாசாபமு மொழித்தி யென்றனர். (அ)

ஓதிய பருதிகேட் வெகை கூர்ந்தியற்
போதமின் மாதரீர் புகன்ற நாட்டிடைச்
சோதிசே ரருளுடைச் சொக்க னென்றியா
மேதகு மதுராயி லிருப்ப மேம்பட. (கௌ)

வேறு.

செறிவொடு மாங்கு நீங்கள் சேருமின் சேர்ந்த வாற்கீழ்
முறைமையின் வெளிப்பட்ட டங்கள் சாபமு நீக்கி முன்னி
னெறிபட வறிய வெட்டுச் சித்தியு நிகழ்த்து வேமென்
றிறையருள் புரியப் போந்தா ரினைப்பொடு மினிமை கூர்ந்து. (கௌ)

ஆங்கிணை யிறைவி யோடு மவ்வயி னெழுந்து வெற்பின்
பாங்குறு திருக்கோ யிற்கண் மேவினன் பாவை மாருந்
தூங்கில் லாமல் வானிற் சுழன்றுசென் றிழிந்து வீழ்ந்து
நீங்கரு நிழலிற் கல்லாய் நின்றனர் நெடிது காலம். (கௌ)

வேறு.

மன்னிய குருவடி வாகி வள்ளலும்
பின்னொரு நாணினைந் தணுகப் பேதைய
ருன்னருஞ் சிலைவடி வொழிந்து காணுமுன்
பொன்னுயர் வடிவொடும் போதம் பெற்றனர். (கௌ)

மைப்படு கண்டனே மதுரை வள்ளலே
துப்பமர் மெய்யனே சொக்க நாதனே
யொப்பொடு கேட்பமென் றுள்ளம் பற்றியே
மெய்ப்படு சித்தியை விளம்பென் றேத்தினர். (கௌ)

மஞ்சமை குழலுமை மங்கை பங்கனு
மஞ்சலீ ரப்படிச் செய்வம் யாமென
வெஞ்சலில் சொல்லொடு மெட்டுச் சித்தியும்
விஞ்சிய பொருளொடும் விரித்து னைத்தனன். (கௌ)

வேறு.

அணிமா மகிமா கிரிமா லகிமா
நனுநீ சத்துவம் வசித்துவ நன்னு
விண்சேர் பிராத்திப் பிராகா மியமென்
குணமார் சித்திக டுளங்கக் கூறினான். (கௌ)

வேறு.

தெரிவைய ரருளிச் செய்த சித்தியாற் சித்தி பெற்றாங்
குருவொடு மிடையு நின்றி யுலாவின் திசைக டோறும்
பொருவில்கல் லுயிர்த்தெ முந்து போனது கண்டு மண்ணோர்
பரவயான் சொக்க னென்றே பரமனு மதுரை புக்கான். (கௌ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ககஅரு..

கஞ்சு திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

௪௩.—தண்ணீர்ப்பந்தர்வைத்த திருவிளையாடல்.

மருவு முன்னொரு காலமெய் யழகான் மன்மத னிவனெனச் சிறந்து
தருமம் வீரீயந் தைரிய முளளுய்த் தனதுயர் மரபினுக் கொத்த
திருவை வேட்டிடா தகிலமுந் தழைப்பத் தீதறு செய்யகோ லோச்சிப் [யன்.
பெருமை மிக்கதென் மதுரையில் வாழ்ந்தான் பிஞ்ஞகற் கன்புளோர் செழி

அன்னவ னுடனோர் தொன்னெறி வளவ னருங்குல மரபின்யான் பய
ந்த, கன்னியைக் கொடுத்தே யுறவுகொள் வேமென் றெண்ணியொண் கா
ரியத் தோனா, முன்னுற வேண்டும் பொருளொடு விடுப்ப மொய்ம்புடை
வழுதிகண் டெவந்து, மன்னிய வுலகத் தியாவரு மதிப்ப மறுபொரு ளெதிர்
செல விடுத்தான். (௨)

வேறு.

இனிமையுற வித்தகவி னடக்கு ஈளரி லெதிரிலா வுயர்வழுதிக் கிளைய
னாய, சினமலியு மொருவயவன் படையி னோடுஞ் சென்னிமக டனைக்கொள்
வா னெண்ணி நீங்கி, மனவலியி னுடன்செல்லக் கண்ட சென்னி மற்றவன்ற
னுடனெதிர்க்க மாட்டா னாகி, யனநடைசேர் மடமகனைக் கொடுத்தான்
மிக்க வறிவுடைய னாயிருந்து மச்சங் கூர்ந்தே. (௩)

மன்னுபுகழ்க் கிள்ளிமரு மகளு மந்த மாறனுடன் கூடிமுனம் வெல்லற்
கொண்ணத், தன்னுடைய பெரும்பகைவ னாய மிக்க தானையுடை வடபுடவி
யரசன்மன்மேற், றுன்னியவெங் கயமுதனற் படையி னோடுந் தோலாது
சென்றவினை தொலைத்து மீண்ட, பின்னரள வில்லாத சேனை கூட்டி யிருந்
தனன்வெட் திறங்கன்பல பிறங்கப் பேசி. (௪)

தருமசுழி கோடாத தமையன் றன்னைச் சமரிடைவென் றியாமதுரை
கொள்வ மென்றே, யிருநிலத்தோர் பரிவேத்தா வென்னும் புன்சொற் கிளை
யாதோ னடலபய னோடுங் கூடிக், கரிபுரவி நெருங்குபெரும் படையி னோ
டுங் கடிமதில்கூழ் மாமதுரை மண்ட லத்து, வினாமருவும் வஞ்சிமிலைத் தணு
கக் கண்ட விமலனடி மறவாத வீர மாறன். (௫)

செம்பியன்றன் னெடும்பெரிய சேனை யோடுந் திறம்பேசுத் தான்வீர
னாவி ருக்கு, மெம்பிவரு கின்றனயா மெதிர்க்க மாட்டே மென்செய்கே மெ
வ்விடத்து முள்ளான் வல்லான், றும்பிவரை யினம்பரிக்கும் பெரிய கோயிற்
சொக்கனுக்கு விண்ணப்பஞ் செய்வே மென்று, கம்பமுறு மெய்யினெடுங்
புளகத் தோடுங் காரியமுள் ளனசொல்லிப் பணிந்தான் போற்றி. (௬)

வேறு.

மற்றவன் கண்டஞ் சாது நன்னெறி மன்னு வொல்லை
யுற்றநின் படையி னோடு மோசனை யெதிர்சென் றேறி

வெற்றியி னணியாம் வென்றி தருகுவ மென்று விண்மேற்
கொற்றவன் றேற வங்கட் கிளர்ந்ததோர் குளிர்த வாக்கு. (௭)

இடரொழிந் திறைவாக் கென்றே யினிமையிற் போந்து நொச்சித்
தொடைமிலை யாது பண்டைச் சூழ்த்ததன் றானே யோடு
மடைவுறக் காஞ்சி சூடி நின்றன னஞ்சா னுகித்
தடமலி மதுரை விட்டாங் கியோசனை யெதிரே சார்ந்து. (௮)

மாற்றலர் வெய்ய தானே மற்றது காண முன்னங்
காற்றென விசையிற் பாயும் புரவியுங் களிறுந் தேருங்
கூற்றன வீரர் தாமுங் குலவுற வாரி யென்ன
வாற்றரு மொலியி னோடும் பரந்ததாங் கவனி யேங்க. (௯)

சென்றவன் கண்டு தேறித் திறத்தெதிர் நடந்து சீறி
யொன்றிய சிங்க நாதஞ் செய்துதன் னுடைத்தாம் வெய்ய
துன்றிய தானே யோடுஞ் சொக்கனை நினைந்து ளத்து
வென்றிகொண் டாட்புச் செய்யத் தொடங்கினுன் மிலைந்து தும்பை. (௧௦)

அங்கது காண முன்ன ரடற்பெருந் தானே மிக்க
வெங்கொடும் பரிவேத் தாவும் வெடிக்கவா னுறச்சி ரித்துத்
துங்கவேன் டாம னோடுந் தோன்றிவெம் பூசல் செய்தா
னிங்கேளோ டெதிர்த்தற் கின்று வலியுனக் கேதோ வென்றே. (௧௧)

அணிபொலி தேருந் தேரு மிலைந்தன வாளு மாளுந்
துணிவொடு நின்ற டர்ந்து பொருதனர் துரகத் தோடு
தணிவிலாத் துரகஞ் சென்று தாக்கின தந்தி யோடங்
கிணையிலாத் தந்தி வந்து மூண்டன வெங்கு மெங்கும். (௧௨)

இந்நெறி யாகுங் காலே யிறைதிரு வருளால் வெம்மை
மன்னிய கோடை முற்றி வாயுலர்ந் துதக மின்றிச்
செந்நிற வினன்றி யென்னத் தீக்கதிர் விரிப்ப வாற்றா
தொன்னலர் படையி னுத்து வீழ்த்தத் வறுக ளத்து. (௧௩)

மேவருந் தலத்து மேவி வெஞ்சமர் செய்த பத்திக்
காவலன் சேனை தானுங் காலநீ தியினால் வாடி
யாவிசேர் தண்ணீர் வேட்டங் காவிசோர்ந் தருங்க ளத்துப்
போர்வினை மாட்டா தாகி நின்றது பொலிவ ழிந்து. (௧௪)

கருணையன் கண்டி ரங்கிக் கடிதுதற் சேர்ந்த பத்தன்
பொருபடை நடுவு சென்று பொருவருஞ் சயமுண் டாகத்
திருவுருக் கரந்து மற்றோர் சேவக னுருப்பு னைந்து
தருமனோர் விளங்க வைத்தான் றண்ணினீர்ப் பந்த ரோங்க. (௧௫)

கதிசு திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

தாதவிழ் கழுநீ ரேலஞ் சந்தன முசீரங் கோட்டங்
கேதகை யிலவங் கஞ்சண் பகமதி மதுரங் கேழல்
பாதிரி முதற்கற் பூர மளவிய பரிம ளஞ்சேர்
சீதள வமுதை நல்கத் தெளிந்தது குடித்த சேனை.

(க௭)

தெளிந்தவ ருயிர்ம ருந்தாய்த் தெள்ளிதாய் மணந்து நொய்தாய்க்
குளிர்ந்தகீ ரிவ்வி டத்தார் நல்குந ரெனக்கொண் டாழக்
கிளர்ந்தமர் செய்யக் கண்ட கேளலர் தானே பின்னும்
விளிந்தொரு சாம முன்னின் மலைந்தது மிலைந்து தும்பை.

(க௮)

வெந்திறல் வீரர் நின்று மடிந்தனர் மேல டர்ந்த
சிந்துரப் பட்ட யானை பட்டன திசைப ரந்து
வந்தவெந் துரக வெள்ளம் வற்றின மற்ற டர்ந்த
கொந்தவி ழலங்கல் வையங் குலைந்தன நலங்கு லைந்தே.

(க௯)

சேயவேற் றடக்கை வீரர் செங்குடர் பிடுங்கி யேறிப்
பாய்பருந் திட்ட நெட்டைப் பவளக்காற் பந்தர் நீழ
லாயசெங் குருதி யாற்றிற் குளித்தவி நயங்கள் காட்டிப்
பேயிருங் கணங்க டம்மிற் பிணங்கின நிணங்க டின்று.

(க௯)

வன்புறு கவந்த மாட மடிந்தசெங் கொடுங்க ளத்து
முன்புறப் போனார் போன ரொழிந்தவர் முளிந்து மாண்டார்
மின்பொலி வேற்ற டக்கை வீரனும் வீர மிக்க
தன்பரி வேத்தா வான தம்பியு நிற்பக் கண்டான்.

(௨௦)

இருவரு முகமு கம்பார்த் தினைத்துமு னிற்ப வாகைத்
திருமலி தொடையன் மார்பன் சிரித்துயர் களிப்பி னோடுஞ்
சுரரடி பரவுஞ் சொக்கன் கருணையைத் தொழுது வாழ்த்தி
யுரனுடை யோர்க டம்மைப் பிடித்தன னுறுதி கூர.

(௨௧)

திருந்தல ரகப்ப டாமுன் றிண்டிறற் சேனை யுய்யப்
புரந்தர னயன்மா லாதி சயசய போற்றி யென்ன
வருந்திரு மேனி வேர்ப்ப வோடிமீண் டரிய தண்ணீர்
பரிந்தளித் தாலெ ளிப்பப் பந்தருங் கண்டா ரில்லை.

(௨௨)

எந்தைவல் லனயார் வல்லா ரெனமனத் ததிச யித்து
வெந்திறத் தவர்க டம்மை வெற்றிமா முரசத் தோடுந்
தந்திரத் தலைவ ரோடுஞ் சாற்றரு மமைச்ச ரோடுஞ்
சுந்தரன் றிருமுன் சென்று காட்டினான் ரொழுது வாழ்த்தி.

(௨௩)

வேறு.

துய்ய தண்ணீ ரளித்துச் சுவைபட
மைய நீர்த்தெனை வாழ்வித்த வள்ளலே

சச.-இந்திரன்முடிமேல் வளையெறிந்த திருவிளையாடல். கடுக

யைய னேயின் நிவனா யடியனேன்
செய்யு மாறுனா செய்யெனச் செப்பினான். (உச)

சீல மன்ன சிறந்தநின் காரிய
மேல வின்று முடித்தே மிவர்தமை
மேலு னக்கினி வேண்டுப செய்யெனச்
சால நல்லவன் சாற்றினன் றோற்றிட. (உரு)

வேறு.

மெய்ப்பட வுயர்நிநு வாக்கு விண்மிசைச்
செப்பிட வடியவர் திறத்து நல்லவன்
றுப்பமர் வடிவுடைச் சொக்கை யல்லதிங்
கிப்படி யாருள ரெனத்து தித்தனன். (உச)

முன்னுற நின்றதி சயித்து முத்தனி
பொன்னணி செம்மணி யிலங்கு பூணணி
பின்னரும் வேண்டிவ பிறங்க நல்கியே
தன்னுடைத் திருமனைத் தலத்துச் சார்ந்தனன். (உஎ)

வேறு.

அருளுடைச் சுந்த ரற்கே யடிமைபூண் டதன லகீதப்
பெருவலிச் சோழன் செய்த பிழைபொறுத் துவந்து காத்துப்
பொருவரும் புகழ்வி ளங்க வேண்டுப கொடுத்துப் போகத்
தரமொடும் விடுத்தா னானோ னாந்தினிற் றனது தேத்து. (உஅ)

கயவனாந் தம்பி தன்னைக் காசினி காணத் தாழ்ந்த
நயமிலாத் தொழில்க டம்பி னிறுத்தினு னானென்று
சயமுற மாலை யிட்டுத் தண்டிவர் தெதிர்ம லைந்த
வயமுறு சேனை வெள்ளம் வற்றிடச் செற்ற மாறன். (உக)

பகையறக் கூபங் கண்டு பந்தருட் டண்ணீர் வைத்த
புகலருங் கருணை மேனிப் புண்ணியன் றனையு நாளுந்
தகவவன் றனக்கே யன்பு சார்ந்ததென் னனையுங் கண்டாங்
ககமகிழ்ந் தேத்தி னூர்க ளவனியோ ரகிச யித்தே. (உஊ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கஉக௩.

சச.—இந்திரன்முடிமேல் வளையெறிந்த
திருவிளையாடல்.

விண்ணகத் தலைவ ஞாய தேவர்கள் வேந்த னுக்கு
மண்ணகத் தலைவ ஞாய பாண்டிய மன்ன னுக்கு
மெண்ணறச் சிறீது ளத்துள் வெறுப்புள திமையோ ராலுங்
கண்ணுற வறியொ னுது காரண மத்னுக் கென்ன. (க)

கதிஅ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

முனிவர்கள் கேட்பான் வேட்டு முந்திய வுலகத் தெல்லா
நினைவையு முணர வல்ல நிகரிலா மலயக் கோவே
மனமகிழ் வோடு மந்த மறைப்பொரு டன்னை யின்று
வினையற விளம்பல் வேண்டும் விளங்கிட வெங்கட் கென்றார். (2)

ஆங்கது சொல்ல ஞான வகத்தியன் பகர்வா னீதி
யோங்கிய முன்னோர் கால மொளிவளர் சேர னாடு
நீங்கரும் வளமை குன்றா நிகரிலா வளவ னாடும்
பாங்குடை யறிவான் மிக்க பாண்டியன் பெரிய நாமும். (3)

ஈனமில் வளங்க ணல்கு மிரும்புனன் மழைம றுத்துத்
தானமுந் தவமுங் குன்றி நென்முதற் றுனி யங்க
ளானவை வினைவி லாம லாதவன் கதிராற் காய்ந்து
மானிட ரற்ற முற்று வாடினர் வருத்தங் கூர்ந்து. (4)

இந்நெறி யொழுக்கங் கண்டவ் விருநிலங் காக்கு மிக்க
பொன்முடிச் சேரன் சோழன் பாண்டியன் புகழ்வி ளங்க
முன்னுறத் தம்மிற் கூடி முறைமையின் வான நாட்டு
மன்னிய புரந்த ரன்பாற் சென்றனர் மழையை வேண்டி. (5)

பைந்தமிழ்ப் பொறையன் கின்னி பாங்குதா ழாச னத்து
முந்துற விருப்பக் கண்ட மொய்ப்புடை திம்ப மாறன்
சுந்தரன் றனைநி னைந்து துதிசெயா தெதிர்சென் றேறி
யிந்திரன் பெரிய சிங்கா சனத்திடை யுடனி ருந்தான். (6)

அரியபே ரவனி காக்கு மரசர்மூ வருந்தி ரண்டு
பரிவொடும் வருதற் கென்ன பாங்கியஞ் செய்தே மென்று
சுரர்பதி யதுகாட் டாமற் காரியம் வினவத் தோன்ற
வுரைசெய்வா ரவரின் முன்ன ரொளிவளர் சேரன் சோழன். (7)

எங்கண்மா நிலங்க டம்மு ளெழிலிபெய் யாமல் யாரு
மங்குதல் கண்டி ரங்கி வந்தன மழையை வேண்டிச்
சங்குசெங் டமலஞ் சிந்தா மணிதரு சுரபி யுள்ள
பொங்கெழி னாட னேயென் றிணையன புகழ்ந்து சொன்னார். (8)

மற்றவர் புகழா முன்னர் வாசவ னினிமை கூர்ந்தான்
மற்றெழு மழைக்கு லத்தை யழைத்திவ ரொளிகேர் நாடு
முற்றுநீர் தாழா தெய்தி முழங்கியின் னருள்சு ரந்து
பொற்பமர் புனலைச் சாலப் பொழியுமி னெனமொ ழிந்தான். (9)

வென்றிகொள் செழியன் குன்றா மேதரு விழுப்ப மிக்க
தன்றலை மாணங் காத்துத் தன்னுறு காரி யத்தை

சசு.—இந்திரன்முடிமேல் வளையெறிந்த திருவிளையாடல். கஞ்சு

யின்றுநா மொருவன் பாற்றூழ்ந் திரக்குமா நெங்ங னென்று
சென்றவ னுனாயா னாகி யிருந்தனன் நிறமை பூண்டு. (க0)

ஆங்கது கண்டு வாளுே ரதிபதி பொருமை யெய்தி
வாங்கரு நலங்கள் செய்து மற்றவர்க் கன்பு கூர்ந்து
தாங்குபொற் பூணு ரங்க டலமெலா மதிப்ப நல்க
வோங்கிய துதியின் வாங்கி யாங்கவ ருவந்தார் பூண்டு. (கக)

அலைவிலா நெஞ்ச மாற னடல்வலி யறிவா னெண்ணித்
தொலைவிலா விமையோ ராலுஞ் சுமக்கொணுக் கனமு டைத்தாய்
விலையில தாயெ வர்க்கும் வேதனை செய்ய வற்றா
யிலகுபன் மணியாற் பொங்கி யிருப்பதோ ரார மீந்தான். (கஉ)

சுகமகிழ் வெய்த வங்கட் டானது காணு முன்னர்
மிகவதி சயித்து வாங்கி மென்மலர் மாலை யென்னப்
பகையறப் பூண்டான் வென்றி யாயிர முகஞ்சேர் பாரத்
தொகுமணி தரும்பே ராரச் சொக்னை யகத்துள் வைத்தே. (கங)

சேனுளார் மண்ணு ளார்கீழ்த் திசையுளா ரொருவ ராலும்
பூனெனா மணிப்பே ராரம் பூண்டபே ராண்மை கண்டு
மாணுற வாழ்த்தி னார்கள் வாடிய முனியார் வாளுேர்
நாணிய தேவர் கோனு நனிரயச் சத்சி யித்தான். (கச)

நெர்வலி கண்டு கொண்டு நெஞ்சுறு வினைம றைத்துப்
பேரியன் மன்னு சாலப் பெரியையா யிருந்தாய் கூட
லுரினமும் முலையாள் பெற்ற வுக்கிர குவது தித்த
வீரனீ யென்னுந் தன்மை கண்டன மெனவி யந்தான். (கரு)

வென்றியா லாரம் பூண்ட பாண்டிய னென்று மேன்மை
துன்றிய வழகான் மிகக சுந்தர மாற னென்று
நன்றியி னோங்கு நாம நானில மீது னக்கே
யின்றுமுன் னுவ ழங்கக் கடவவென் றிலங்கச் சொன்னான். (கக)

வேறு.

தென்ன மன்னனுங் கண்டவன் செய்திபோற்
பின்ன மற்ற வறவாற் பெருமையா
லுன்னை யொப்பா ரிலையென் றுயர்புற
மன்னு ளத்தொன்று வைத்துப் புகழ்ந்தனன். (கௌ)

வாய்ந்த கொற்ற மகவான் மழைக்குமுன்
சார்ந்த மூன்று முடிமன்னர் தம்மையுஞ்
சேர்ந்து நல்லன சொல்லிச் சிறந்தன
வீந்து போக விடுத்தாங் கிருந்தனன். (கௌ)

மற்றை மன்னவர் மாசறு மீனவன்
வெற்றி கண்டு புகழுவம் மீனவ
னுற்ற காலத் துதவுவ னுய்யவென்
சுற்ற மாகிய சுந்தர னென்றனன். (கக)

பாரின் மன்னவர் தத்தம் பதியிடைச்
சாரு மன்பொடு சார்ந்தனர் சாருமுன்
சேர னாட்டினுஞ் செம்பிய னாட்டினு
நீர்கொண் மேக நிறையப் பொழிந்ததால். (௨௦)

வேறு.

புன்மைதீர் சராச ரங்கள் பொலிவுடை யனவா யோங்கி
நென்முதற் றானி யங்க ளெங்கணு நிறைய மல்கி
மன்னிய மனித ரெல்லாம் வரவர மகிழ்ச்சி யெய்தி
நன்னய முடைய தத்தம் வேந்தரை நனிவி யந்தார். (௨௧)

* துங்கமா நனுஞ்சேய் தூர்க்கை தும்புரு வாதி போதன்
சங்கமால் கின்ன ராதி சனகாதி கணைசன் வியாழங்
கங்கைமா விதுவென் றேத்துங் கடவுட்டென் கயிலை யென்னுஞ்
சிங்கமா தங்க நீங்காத் திருப்பரங் குன்றைச் சார்ந்தான் (௨௨)

* தருமலி பரங்குன் றத்துச் சரவணப் பொய்கைப் பரீரத்
தரசுறு பன்னம் வீழ்ந்த தப்புறின் மீன மன்றிக்
கடையுறிற் பறவை யாகுங் களையினன் னீரி னோர்கான்
மருவுமோர் பன்ன மீனின் பறவையின் வடிவா யிற்றே. (௨௩)

* ஒன்றுநீர் மிசையி ழுப்ப வான்மிசை யொன்றி ழுப்பக்
குன்றியாங் குழலுங் காலைக் குறுகிய கீர னோர்ந்து
வென்றியின் விடாத தொன்றை விடுவிப்பான் முயன்ற னின்ற
கன்றிய பிரம ராக்க தம்பிடித் ததுக ழுத்தே. (௨௪)

* அங்கது கொடுபோய்க் குன்றோர் முழைஞ்சினு ளடைத்துப் போகத்
தங்கிய துயராத் றுது சரவண பவவென் றன்பிற்
றுங்கமற் திரத்தை நுல்கன் சொன்னநீ தியிற்றியா னித்தோர்
கங்குலம் பகலு மோதக் கண்டருள் சுரந்தா னன்றே. (௨௫)

* தலமகிழ் தமிழ்க்கு நல்ல தண்டமிழ் முருகன் சென்று
நலமுறு கனவிற் சொல்வா னந்நமிழ் முருக னம்பேர்
பலமிரு தமிழி னாலோர் பாட்டாற்றுப் படையா நம்மை
யுலகமென் றெடுத்தப் பாடென் றுள்ளுறை கொடுத்தா னன்றே. (௨௬)

* இவ்வடையாளமுள்ளசெய்யுட்கள் சிலபிரதிகளில் இல்லை.

ச-ச-இந்திரன்முடிமேல் வளையெறிந்த திருவிளையாடல். ௧௬௧

வேறு.

*உயர்வுற வுலக முவப்பவென் றெடுத்தாங் கொண்டமிழ்த் தண்டல முவப்ப
வியனுற வுணப்பக் கேட்டலு மடைந்து வெற்பகந் திறக்கவேல் விட்டு
நயனெடு மெடுத்து வினைகடீர்த் தருளு நன்குனை காட்டிநீ ராட்டி
யயிலுடை நம்மைக் கிழவனென் றினையென் றுலயத் தடைந்தனன் காண்.

வேறு.

*இனிதொர்கவி குன்றமெறிந் தாயெ னப்பி
னென்றுமினை யாயழகி யாயென் னுங்கான்
மமைகிழந்தீ தியார்பகர்வா ரவர்க்கு வேண்டும்
வரங்கொடுப்போ மதுளையிற்போ கென்னப் போந்து
கனமலிசங் கத்துணாப்பக் கேட்டி யாருங்
கனிகூர்ந்தார் தமிழ்முருக னருளை வாழ்த்திப்
பனுவறிரு முருகாற்றுப் படையென் றோங்கிற்
றெனநயந்து பாண்டியனென் செய்தா னென்றார். (௨௮)

வேறு.

பாண்டியன் கந்தற் போற்றிப் பரமெனப் பரங்குன் றத்துப்
பூண்டபே ராரம் வைத்துப் போந்துய ரால யத்திங்
காண்டநீ யகனே நின்ற னருளின லடைந்தே னென்று
வேண்டியே னுதிப்ப வாண்ட விமலனு மஞ்சே லென்றான். (௨௯)

வேறு.

சீத மண்ட லக்கு லத்து தித்த தீதின் மன்னவ
னோது மண்ட லத்தர் மாரி யின்றி யுள்ளம் வாடியே
கோதை மண்ட லத்தி னுங்கு ணம்பொ ருந்து சென்னித
னீதி மண்ட லத்தி னுமப் ரந்து போவர் நித்தலும். (௩௦)

முண்டம் வெம்ப நெஞ்ச நோவ முந்த வந்து தானியங்
கொண்டு வந்தி யாவ ருங்கு மும்ப நீதி செய்யமுன்
கண்டு கண்டி ரங்கி நெஞ்ச மிஞ்ச நாணு கைதவன்
பண்டை வெந்தி றத்தி னுலி ருந்த னன்ப கார்திலன். (௩௧)

வேறு.

பிறிவிலா வெறுப்பி வர்க்கிங் கிப்படிப் பிறங்கிற் றென்ன
வுறவுடை முனிவர் ஞான முனிவகே ஞானர வொண்ணு
மறையுரை பகர்ந்தா யந்த வரிசைமா மானி மாறன்
ற்றமொடு பின்னென் செய்தான் செப்பெனச் செப்பு வான்முன். (௩௨)

வேறு.

அந்த மன்னவ னடற்பெரு வேட்டைவேட் டொருகாற்
சந்து மேவிய வராயினும் வனத்தினுஞ் சார்ந்து
சிந்தை யின்புறத் திண்டிறல் விலங்குகா னும
லுந்து வீரர்க டம்மொடு மெங்கணு முலாவி. (௩௩)

தக்க வேங்கைக டழைசெவிக் கயங்கள்சிங் கங்கண்
மிக்க மாக்கள்கான் மேதிகள் கரடிகள் கலைக
டொக்க மானினம் பன்றிக் கெவன்றிய சாரன்
மைக்கு லங்கள்சேர் மலயமாக் கிரியினை யடைந்தான்.

(௩௪)

வேறு.

வன்பெரு ஞாளி விட்டும் வார்வலை விட்டும் விட்ட
தன்கொடுங் கணையால் வாளாற் சத்தியாற் பதைத்தெ முந்த
முன்பொரு மாக்க டம்மை முகத்திடை மனமுங் கண்ணு
மின்புற மலைந்தான் குன்ற மெங்கணுஞ் சூழ்ந்த திர்த்து.

(௩௫)

இத்தக வாற்றி றக்கு மெல்லையி னிரவி யென்ன
வொத்தொளி மணிவி ரிக்கு முயர்ந்ததாள் வரைப்பு றத்துப்
பொய்த்திடை தென்றுஞ் சேரும் புட்கல முன்ன மின்னும்
வித்தக நான்கு மேக வேந்தரை விளங்கக் கண்டான்.

(௩௬)

சொல்லரும் பரிவா லெந்தை சுந்தர னொளா லிந்தச்
செல்லுய ரரசர் தம்மைக் கண்டன மென்று தேறி
நல்லசே வகரான் மூன்று நாட்டரு மகிச யிப்ப
வொல்லையி னவரை மெல்லப் பிடித்தன னுறுதி கூர்ந்து.

(௩௭)

பிடித்தலு நயக்கு வேட்டை வாய்த்ததின் றென்னப் பேசிக்
சுடக்கெனப் போந்து கட்டித் தன்னுடை வ்னைஞ் ராலே
துடிப்பற விலங்கு பூட்டித் துணிந்திருஞ் சிறைவைத் தானவ்
விடப்பெயர் கட்டு நல்லா ரிருஞ்சிறை யென்ப நின்றும்.

(௩௮)

கண்டவர் வினாவிற் சென்று ககனநா யகனே யுன்றன்
றிண்டற லெங்கே கண்டேஞ் சிக்கெனப் பிடித்துக் கட்டி
மண்டலத் திடையி ருக்கு மாறனென் றொருவன் கொண்மூ
விண்டலத் தரசர் தம்மை விலங்கிட்டான் கொடுபோ யென்றார்.

(௩௯)

ஆங்கது கேளா முன்ன ரழல்விழித் தெழுந்து சேறி
யீங்கியா னிருப்ப வெண்ணு தொருநர னிருநி லத்துப்
பாங்குவா னரசர் தம்மைப் பருவிலங்கிடுவ தேயென்
றொங்கிய தானே யோடு மிழிந்தன னுயர்ந்த மண்ணில்.

(௪௦)

குடுமா லைகட யங்கச் சுடர்விடு மகுட மோங்கச்
சேடுவான் முகடு விம்மச் சிறந்தது நியங்க நங்க
நீடிய சேட னாக நெளியமுப் பத்து மூன்று
கோடிவா னவரும் வந்தார் குவலயத் திடைக்கோ தித்து.

(௪௧)

ஒளிவளர் வீர மாற னும்பர்கோன் வரவு கேட்டுத்
தளர்விலபார் வேந்தர் மொய்ப்பத் தரளவெண் குடைநி ழற்ற

சச.—இந்திரன்முடிமேல் வளையெறிந்த திருவிளையாடல். கக௩

வளவில்பல் லியங்க நங்க வடர்ந்தெழு தானை பொங்க
வளனெடும் பொருவான் சென்றான் மதுரைவிட் டெதிரே பேசி. (ச௨)

வியனுறு சிறப்பாற் பொங்கு மிருவகைத் தானை வெள்ளங்
கயமுறு முழக்கத் தானுங் காகளச் சும்மை யானுஞ்
சயமுறு வீர ரங்கைத் தனுமணி யொலியி னானு
முயர்தரு கடைநாட் பொங்கு முததியிற் கலித்த வன்றே. (ச௩)

வாசவன் கண்டான் டேடா வருதியின் தெதிரே வந்தாய்
பூசல்செய் வதற்கோ நல்லே புரந்தரன் யான்கான் வேண்டா
வீசிய புகழ்கெ டாமன் மேகமன் னவரை விட்டுத்
தேசொடும் போபோ வென்று செப்பிவச் சிரம சைத்தான். (ச௪)

விருத்திரா சுரணைக் கொன்ற வென்றியா ரறியார் வென்றிப்
பொருப்பெலாஞ் சிறக ரிந்த புகழுடைப் பெரியோன் மண்மீ
துரைப்பின்மா னிடனீ யான்வா னுள்பவ னுன்னை வெல்லல்
பெருத்ததொன் றல்ல வென்று பேசினான் வாசி காட்டி. (ச௫)

நரபதி யதுகே ளாமுன் னனிநகை செய்து நாண
துரைசெய்தா யெனக்கி ரண்டு கண்ணுனக் காயி ரங்கன்
பரிகரி தேரா னீண்டும் படையினை வருத்தல் வேண்டா
விருவீரும் பொருவோ நந்த மிகல்வலி யறிவே மின்றே. (ச௬)

தொண்டர்கள் பரவுங் கூடற் சொக்கனிங் கிருப்ப வேடா
வண்டர்கோ னேயு னக்கிங் கஞ்சவா னெருவ னல்லேன்
மண்டலத் தெவருங் காண வலியவென் வளையி னாலுன்
றிண்டிறன் முடிபி ளக்க வெற்றுத் திண்ண மென்றான். (ச௭)

இன்னன பேசிச் சிங்க மிரண்டுபோர் மூண்ட வென்னக்
கொன்னு முழங்கி நீங்காக் கோடக வமர்செய் காலைப்
பொன்னுல காளு மன்னன் பொன்முடி சிந்த மண்ணுன்
மன்னவர் மன்னன் சேர்ந்து வளையின லுருத்த டித்தான். (ச௮)

கொத்தலர் முடியிற் சாடக் கோபம்விட் டமர ரோடுஞ்
சுத்தமா தவர்கு முழந்தை சுத்தரன் பரிந்தி ருக்கும்
வித்தகன் றினையார் வெல்வா ரென்றுவிண் ணவர்கோன் போனான்
புத்தியாற் நறித்து வென்ற புரந்தனிச் சயம தென்பர். (ச௯)

பொருவரு மறிவான் மிக்க புகழுடைப் பெரியோ ரெல்லா
முரைசெய்வா ரதனை யானு முரைத்தன னுமக்கு மிக்க
வரணுளார் தேவ ரென்று மற்றவர் மனித ரென்றுந்
தெரிதர வேண்டா சத்தி தெய்வீக மன்றோ காணின். (௯௦)

ககச திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடம்புராணம்.

சேரகரீ யுறேன்முற் சாப மென்னல்லோர் சொல்ல வாறி
மேகநா யகனா யொல்லே விடுவிப்பா னயங்கள் கூர
வாகைவேன் மாற னுக்கு வாசவன் ருழ வோலை
போகயாம் விடுவ மென்றே யெழுதுவான் பூண வோலை. (௫௧)

வேறு.

தேவர் கோனெழுது மோலை மானம்வலி சேர்ந்த வாள்வழுதி காண்கநல்
லார்வ மேவுஞ்ல மேக மன்னனைவி லங்கு விட்டருள்க வரவிடுன்
சார்வு நாடுதழை வெய்த நாண்மழைபொ ழிந்தி டக்கடவ தென்றுதன்
காவன் மேவுமுயர் தூதர் பாணியுழை கட்டி யோலைவர விட்டனன். (௫௨)

வந்த வோலையினி யைந்த பாசரமி ருந்து கண்டெம கிழந்துபின்
முந்தை மன்னர்நெறி நீதி யாய்ந்துய்மு கிற்கு லத்தலைவர் தங்களைப்
பந்த நீக்கிடவு ளத்து நன்கொடுபு ணைப்ப மும்பெரிய பண்புளா
ரிந்த நல்லவையு ளாரெ னக்கடிதெ ழுந்து முன்சிலரி றைஞ்சினார். (௫௩)

வேறு.

பரிந்தது காண முன்னோர் பாண்டியன் சோழந் காய்ந்து
பெருங்கள வேள்வி செய்த பீடுடைக் காட்டு நாட்டு
ஞரங்கொளே மூர்க டம்மி லொருவனு முன்னென் றோதி
வருமபெயர் தம்மைத் தள்ளிப் புணைநின்றான் மண்ணிற் றேறி. (௫௪)

வினாவொடு மவன்றன் மாட்டு மேகமன் னவரை விட்டிப்
பரிவுசெய் யாமு னந்தப் பாண்டியன் பாண்டி நாட்டுக்
கருணைகூர் தெழுமு ழங்கிக் காலங்க டோறும் பெய்யா
தருண்மழை பொழிபக் கண்ட வமரரு மதிச யித்தார். (௫௫)

நென்முதற் றுனி யங்க ளெங்களு நிறையக் கண்ட
நன்மறை யோர்கண் முன்னு நாடிலத் தெவரும் வாழ்த்
தென்னவன் றனையு மட்டத் தென்னவற் கன்பு பூண்ட
பொன்முடிச் சொக்க நாசன் றன்னையு ம்புகழ்தார் போற்றி. (௫௬)

தொழுதுமுன் னெழுந்தா ரென்று துவரைநன் னுட்டுட் டோன்றிப்
பொழின்மிசை நம்மைத் தேறிப் புணைநின்ற னன்னு டென்றாங்
கெழிலிகா லுன்றிப் பெய்யு மிருங்கள வேள்வி நாட்டு
மொழிசுவ ரவனுர் நாமுன் னெனலினு முன்னு ரென்றே. (௫௭)

வந்திருந் தாரம பூண்டு மலைவலி தொலைத்த வென்றி
யிந்திரன் முடிமேன் மிக்க வினவனை புடைத்து மந்தைக்
கந்தர வரசர் தம்மைக் கனவிலங் கிடவுங் கண்ட
ரெந்தையை நினைவார் தங்கட் கியாதுசெய் திடவொண் னாதால். (௫௮)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௧௨௭௧.

சுரு.—பொன்னையாளுக்கு அருள்புரிந்த திருவிளையாடல். ௧௬௫

சுரு.—பொன்னையாளுக்கு அருள்புரிந்த திருவிளையாடல்.

தென்னவனாட் டுனியமனோ கரமாந் தொல்லைத் தென்றிருப்பூ வணந
கர்வாழ் பதியி லாரிற், பொன்னையா ளென்பாளோர் பூவை யாடற் பூவை
யர்தந் திலகமத வேள்பண் டார, மன்னியகா முகர்கொடுக்கும் பொருள
னைத்தும் வருந்தொண்டர்க் கறுசுவையி னமுது செய்வித், தின்னல்கெட
முன்றொருகா லிருக்கு நாளி லிறைவனுருத் தாயிப்பா னெண்ணி னுளால்.(௧)

ரித்தனரு ளானமது நினைவிங் கொல்லை நிறைவுறுமென் றுறுதிபட
கினைந்து கொண்டு, சித்தம்வருஞ் சிற்பர்களான் மெழுகு சாத்தி யிருந்தவ
டான் வரும்பொருள்கள் சிவனை நீங்காப், பத்தருயர் பூசனைக்கே போதி னல்
லாற் பரமனுக்குப் போதுகின்ற தில்லை யென்று, புத்தியமூங் குறநாளுங்
கண்டி ரங்கிப் புகழ்ச்சொக்க னருட்சித்த னாகி வந்தான். (2.)

வேறு.

மனையிடை யமுது செய்வான் வந்தவொன் டொண்டர் நாப்பண்
டுனியற வுணைந்த சித்தன் றொண்டரைப் பூசை செய்வான்
றனவட வராசு மந்து தனியிடை யிடைய வந்த
வனீநடை மாதை நோக்கி யருள்பட முறுவல் கூர்ந்தான். (௩)

ஆங்கவ டானுந் தன்க ணணையமேல் வைத்த கண்ணி
னீங்கருங் கருணை கண்டுட் புகுந்தன னிறைவு செய்தே
பூங்கழற் றொண்டர் துய்த்துப் போகவும் போகா னாகி
யோங்குகூ டத்தி ருந்தா னுயர்த்தமாத் திகாக்கோ லுன்றி. (௪)

தேற்றுதா தியர்கள் கண்டு சென்றுநா யகியே யாரும்
போற்றவீற் றிருந்த சித்தர் போயினா ரில்லை யென்ன
வேற்றருங் கண்ணாண் மிக்க விருப்பொடுஞ் சார்ந்தி றைஞ்சிச்
சாற்றுவா ளிறைவன் றானோ வறிகிலேன் நமியே னென்றான். (௫)

கொல்லுமை நீல வொண்கட் கொவ்வையஞ் செவ்வாய் மாதே
நல்லணி மெய்வி ளங்க நாசிகா பரண மாகச்
சொல்லருங் குன்றி தேடிச் சூடிய தென்னை யென்ன
வல்லிவாய் புதைத்தி மைப்பிற் றொழுகிழந் துயர்முத் தென்றான். (௬)

கண்ணிலா னென்ப துண்மை காமனைப் பெரிய நீரு
மெண்ணிலா வென்னை யெண்ணற் கென்னபுண் ணியஞ்செய் தேன்மற்
றண்ணிய கரும மில்லை யடியவர் கரும மல்லா
லுண்ணிறை விருப்பிற் றுழா துள்ளொழுந் தருளு மென்றான். (௭)

ககக திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடம்புராணம்.

நற்றவன் கண்டு மெல்ல நகைத்துமா னிகர்த்த மாதே
முற்றிய பத்தி யுள்ளார் கண்டில முனைப்போன் முன்னர்
மற்றுநின் வருத்தங் கேட்டே மதுரையி னின்று வந்தேங்
கொற்றரு மிருப்பு முட்டி முட்டறக் கொடுவா வென்றான். (அ)

கேட்டுமுன் பழைய வாள்வேல் கிடந்தபே ராக சீரா
வீட்டினீள் கொழுக்கு டார மினையவேண் டபகொ ணர்ந்து
காட்டவோர் மருந்து பூசிக் கரத்தினுற் பரிசுஞ் செய்து
கூட்டின னயங்கள் கூரக் கூறுவான் நேற வாங்கு. (க)

மெத்திய தழலிற் றுழச் செருகிவை விடியு முன்னம்
பத்துமாற் றினிற்சி றந்த பசும்பொன மெழுகு பூண்ட
வுத்தம நாய னுரை யுயர்ந்தசெங் கனகங் கொண்டே
சித்திர மாவ மைத்துக் கும்பிடுன் றுயரந் தீர. (க௦)

என்றலு மேத நீங்கி யின்றிரா விங்குத் தங்கி
வென்றிகொ ணுய னீரே விடிந்தெழுந் தருளு மென்ன
வொன்றவஞ் சினர்போ லின்று நன்றுநன் றுரைத்த தென்று
சென்றவன் விசம்பிற் காண மறைந்தனன் கிரித்தெ ழுந்து. (க௧)

உயர்தரு சித்தர் கைவிட் டொளித்தன ரென்று சால
வயருவாள் வினாவிற் கூட்டி யறைந்தவா றடைவிற் செய்யப்
புயறவழ் மேரு வென்னப் பொன்னிருங் குவையைக் கண்டா
ணயனுற வதிச யித்தான் விடியுமு னடித்தெ ழுந்தே. (க௨)

வேறு.

அந்த னுளர் தபதிய ராங்குது
வந்து கண்டு மனமகிழ்ந் தன்பர்கள்
சிந்தை யாகுலந் தீர்க்கவல் லானருட்
சுந்த ரன்னல துண்டோ வெனச்சொனார். (க௩)

காய்ந்த செங்கன கங்கொடு காமுற
வேய்ந்த நாயகர் மேனி யமைத்துயர்
வாய்ந்த வாகம மந்திரத் தானெறி
சேர்ந்த நல்லபி டேகமுஞ் செய்தனன். (க௪)

வேறு.

பணிபவ ளும்கு கண்டே பரவுமெம் பெருமா னுக்கிங்
கணிபொலி வடிவ மச்சோ வழகிய வாவென் றன்பி
னிணையிலா வருங்க போலத் திருகையான் மாறி யள்ளித்
தணிவற முத்த முண்டாள் சம்புவி னருளை வாழ்த்தி. (க௫)

சக. —சோழனைக் கொண்டாழியிற் றுழ்த்த திருவினையாடல். ககௌ

அள்ளியுண் டுடக்குழைந்த வங்குலிச் சுவடு கண்டே
தென்னுமெய் யர்க்கு மெய்யன் சிவனலா லுண்டோ வென்று
வள்ளலை யன்பு பூண்ட வல்லியை வியந்தார் யாரு
மொள்ளிழை விழாவுங் கற்பித் துரியன கிறக்கச் செய்தாள். (கக)

மணமலி பெருமாற் கச்சோ வழகிய தெனலான் மண்மீ
தணிதிரு நாம நின்ற தழகிய பெருமா னென்றே
யுணர்வுளா னாளுஞ் சித்தர் சித்தரென் றெழியா ளாகி
யிணையிலா வடிவத் தோடு மேகினுள் சிவலோ கத்து. (கௌ)

அற்புதன் மேனி கும்பிட் டருளிநோர் கணிகை மாதும்
பொற்சிவ லோகத் தியாரும் போற்றவீற் றிருப்பக் கண்ட
ரெற்றரும் பிரமா ணத்தோ டியாவரா யினுமி நைஞ்சி
னற்சிவ லோகத் தின்று நனுகுதற் கைய மின்றே. (கௌ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௧௨௮௧.

சக. —சோழனைக் கொண்டாழியிற் றுழ்த்த
திருவினையாடல்.

முந்தையோர் காலத் தின்கண் முதுவலித் திறத்தோர் சோழ
னந்தமில் படையான் மிஞ்சி யாயிரம் பரிக்கி யானோர்
வெத்திறப் பரியா னென்று விளம்பியோர் நாமம் பூண்டு
சந்தமா மறைக்கன் பின்றி வாழ்ந்தனன் நனைவி யந்து. (௧)

வேறு.

ஆங்கவன் நிசைவிச யஞ்செ யாதர
நீங்கரும் பெருவினை யாட்டி னெஞ்சுவைத்
தோங்கமுத் திசைமுடி வுலாவி மீண்டியற்
தேங்கிய பெரியதென் நிசையை நோக்கினான். (௨)

மன்னவர் மன்னவன் மாசி நேசுடைக்
கன்னிநன் னாட்டுள்வாழ் கருணைத் தென்னவன்
நனைமுன் வெல்லுவான் றுனை யோடுகுழ்
பொன்னெயின் மதுராயம் புரத்த னைந்தனன். (௩)

வேறு.

மற்றவ னனையை விப்பால் வழிவாழ் சொக்கன் மாட்டுப்
பற்றிய பத்தி பூண்டு படையினை கிதை செய்தே
யுற்றகா லத்துத் தெய்வ மலாதிலை யுதவி யென்று
நற்றவர் சொல்வா ரென்று நவின்றுளத் துணர்ந்து தேறி. (௪)

ககஅ திருவால்வாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

புரவியா யிரமி யாணை நூறுபோர் புரியும் வீர
 ரொருபதி னாயி ரந்தே நுற்றன வமையு முண்மைக்
 கரியகீ லெகாள் வேந்தர்க் கேதொழிற் தளவில் சேனை
 பெருமைகா ரணம தல்லாற் பிழிதுவே நிலை காணின். (௫)

ஈதொழிற் தெமக்கு மிக்க விரும்படை யானு தற்கோ
 ராதர மில்லை நெஞ்ச மமைவுடைத் தான தொண்பூ
 மீதிவிச் சேனை கொண்டே வெல்லரும் பகையும் வெல்வே
 மேதகுஞ் சொக்குண் டாக வேணுமோ வுயர்ந்த தானே. (௬)

மன்னும் மறையுட் பட்ட வான்பொரு டன்னை நோக்கி
 மின்னுமிப் படைவா டாமல் வேண்டுப விட்டு நின்ற
 பொன்னைநஞ் சொக்க னுக்கும் பூசுரர் தமக்கு மிக்க
 வின்னருட் டொண்டர் கட்டு மியுமி னிரங்க லென்றே. (௭)

இத்தக வமைச்சர் தங்கட் சியம்பவாங் கவர்க டம்முட்
 சித்தநன் குற்றி யைந்தார் சிலர்சில ரியைந்தா ரில்லை
 பத்த்சேர் நிலைமை யோடிப் பகுதியி னடத்திக் கொண்டாங்
 ஞாத்தவெம் படையி னோடு மிருந்தன னுயர்புண் டாக. (௮)

இந்நெறி யிருப்போன் நன்மே லிகல்செய்வா னடைந்த சென்னி
 தன்னுடை வலியும் வெற்றித் தலம்புகழ் விருது மிக்க
 துன்னிய படையும் வல்ல சூழ்ச்சியுங் கேட்டுச் சற்றுந்
 தன்னுள மினைத்தா னில்லை சங்கர னமக்குண் டென்று. (௯)

வேறு.

உன்னரு மிறைவனுக் குணர்த்து வேமென
 மின்னமர் கோபுரம் விண்ட லத்தமர்
 பொன்னெயி லாலயத் திணந்து பொங்கருண்
 மன்னிய சொக்கனை வணங்கிச் சொல்லுவான். (௧௦)

வேறு.

புக்கவா யிரம்ப ரிக்கோர் புரவியா ளவன மக்கோ
 மிக்கவா யிரம தல்லா லில்லைவெம் புரங்க டந்த
 சொக்கனே யடிமை செய்யுங் காரிய மருள்செய் தோன்றத்
 திக்கெலாம் வென்று நம்மேற் செம்பிய னடைந்தா னென்றான். (௧௧)

விரிவுடைப் பகைவன் வெய்ய படையையும் விளங்க முன்ன
 மொருதனக் குள்ள வைய படையையு முள்ளவாறும்
 பொருவினா னுண்ணி னைத்துப் புறம்புடைத் தீர னாகி
 யுளாசெயக் கண்டு விண்மீ துளாசெய்வா னன்பர்க் கன்பன். (௧௨)

மனநல முடைய பத்தி வழுதிகே னினக்கே நல்லே
 மினியநம் முளையைத் தேறி யினைத்திடா தெதிர்சென் றேறி

சகசு.—சோழனைக் கொண்டாழியிற் றுழ்த்த திருவிளையாடல். (ககசு)

கினதுறு படையி னோடு மமர்செய்நீ லெக வேந்த
ரனைவரு மெச்ச வென்றி தருகுவ மைய மின்றே. (ககரு)

ஹிணாவொடு மென்னு முன்னம் வேந்தனு லித்தெ ழுந்து
'பெரியவ னன்பர்க் கன்பன் பேரருட் டிருவாக் கென்றே
தருமநீ ளொயைச் சேலேத் தலைமிசை முடிந்து கொண்டு
பொருவருந் துதியி னேத்திப் போந்துதன் கோயில் புக்கான். (ககசு)

வேறு.

மற்ற வன்செய லின்ன தன்மையின் மன்னவைத் துதி னத்தியா
முற்றி வெஞ்சமர் செய்வ மென்றுமொ ழித்து முன்னம டைந்தவக்
கொற்ற வன்றறு கட்பெ ரும்படை கொண்டு மண்டல மசையவே
வெற்றி மாமுர செற்றி யங்கண டர்ந்து வந்தனன் மேலெழ. (ககரு)

வளமை யோங்கிய செழிய னுங்கது கண்டு மாறற நீறிடா
வுளந யந்தெதிர் சென்ற ணிந்தன னும்பர் நாதனை நம்பியே
களம்வி ரும்பிய பின்ன ரன்புறு காவ லன்சிறு தானையு
மளவில் வெம்படை யாய்வி னங்கிய தப்பெ ரும்படை தன்னினும். (ககசு)

வேறு.

வெந்திறல் பேசி யங்கண் மேவரும் வினைக்க ளத்து
வந்தமழ் செய்யுங் சூலை மாறனார் சிறுதா னைக்குச்
சுந்தர னருளால் வைய தொலைவிலா வலிய தானை
முத்துற வாற்றா தாகி முதுகிட்ட தமர்விட் டாங்கு. (ககரு)

என்னுடை விருதை வையத் தியாரறி யார்கொ லென்று
மின்னெழ விழித்து மூல பலத்தொடும் வெருண்டு கிள்ளி
முன்னெதிர் நடப்பக் கண்டு மொழித்தது கொண்டெ திர்ந்தே
யென்னையா னுடையா யென்னப் பொறுத்தில னெங்கு முள்ளான். (ககசு)

வேறு.

திருந்தியபொற் பீலிமுடி முடியிற் சாத்தித் திங்களென வெண்ணீற்றுத்
திலக மிட்டுக், கருங்களத்து வெண்கவடித் தாமஞ் சேர்த்துக் காதின்க ணிப
மருப்புத் தோடு பெய்து, மருங்கெங்கு மயிர்கழுத்து நாற்றி வேங்கை வரித்த
ண்டை யுத்தரியம் விளங்க மார்பிற், தருங்கவன மாவேறி நெடுவேல் வாங்
கித் தந்தமணித் தொடைபிறங்கத் தாண்ட விட்டான். (ககரு)

வேறு.

வினாவின்வெங் களத்துத் தோன்றி வேட்டுவப் பரியா ளாகித்
திரள்கொளா யிரம்ப ரிக்கோர் திண்டிறற் குகிணா யாணீ
குரைகழ லபயா தூறு குகிணாக்கோர் குகிணா யாள்யான்
பொருவது கிணக்கு நன்றோ புகலெனீ நகைத்தெ திர்ந்தான். (20)

வேறு.

சாற்றரு மிடும்பையன் றீனம றைத்துயர்
வேற்றருஞ் செழியன்யா நென்ன வெய்யகால்
போற்றிகழ் கோரமா முகத்துப் போய்ப்புகக்
கூற்றென வெறிந்தனன் கொடிய வேலினை. (௨௧)

வேறு.

கூசமுன் விட்ட வேல்வாய் குருதிகொப் புளிப்பக் கண்ட
வாசையாள் வளவ னுணி யவனிமீ தொருவ நென்முன்
பூசலென் றெதிர்க்க மாட்டான் புகுமிடம் புகுந்து சேர்ந்து
வாசியோ இன்னை நாடிப் பிடிப்பன்மா வேந்தர் மெச்சு. (௨௨)

விளங்கயா நெனவி ளம்பி மேல்விட வென்றிச் சொக்கன்
றளர்ந்தவர் போன டித்துத் தளர்ந்தமன் னனைமுன் போக்கிக்
களந்தனை விட்டு விட்டுக் கழுவென் னிட்டுக் காணத்
துளங்குமா வோடும் போகத் தொடங்கினான் மதுரை நோக்கி. (௨௩)

தாதகித் தெரியன் மார்பன் றன்விதி வசத்தா லின்று
திதில்வேற் றுருவங் கொண்டு தென்னவன் புறமிட் டானென்
றாதிரித் தவனி கொள்ளா வடுபடை வெள்ளத் தோடுந்
தூய்தகு சிங்க நாதஞ் செய்துபின் றொடர்த லுற்றான். (௨௪)

வம்பலி ழிதழிச் சொக்கன் வன்கன வட்டத் துங்க
வெம்பரி காட்டிக் காட்டி விளிவுறக் கொண்டு போந்து
நம்புறு நகருண் மேல்பா னாகமீ தளவுந் தாழ்ந்து
பம்புறு மலர்த்த டத்துட் பாய்ந்தன னபயன் காண. (௨௫)

சுந்தர னகையி னோடுந் தூண்டுவெம் பரிமா வோடும்
வந்துபாய் வதன்முன் றீரத் தேறினான் வருத்த மின்றி
வெந்திறற் சோழன் செல்லும் விசையினிற் குசைதாங் காம
லந்தவொண் டடத்துப் பாய்ந்தா னேறினா னில்லை யாழ்ந்தான். (௨௬)

பண்டாழு மொழியாள் பங்கன் பத்தர்கள் பத்தன் மண்ணிற்
கண்டார்க ளதிச யிப்பக் கடற்பெருஞ் சேனை யோடுந்
தண்டாம வளவன் றன்னைத் தாழ்த்திட வன்று முன்னாக்
கொண்டாழி யென்னு நாமம் பெற்றது குடபா லோடை. (௨௭)

வேறு.

துன்று பல்படைச் சோழனை யாழ்த்திய
கொன்றை மாலைக் குதிரை யிராவுத்தன்
வென்றி நீள்குரல் காட்டி விளங்குபொன்
மன்று ளாலயம் புக்கு மறைந்தனன். (௨௮)

ஒளித்த சென்னிமற் றுய்ந்த படையினைக்
களித்த மன்னவன் கைக்கொண்டு காத்துயி
ரளித்த நாதவென் றுலயத் தெய்தியே
விளித்துக் காட்டினன் மெச்சவ மைச்சர்கள்.

(௨௧)

வேறு.

மின்னுயிர் கோயின் முற்றும் விளங்குசெம் பொன்னான் மேய்ந்து
பொன்முடி யாடை மற்றும் பூடண முதலா நல்கித்
தென்னவர் கிளைக்கு நல்ல செல்வனே யுய்ந்தே நென்று
பன்முறை யிறைஞ்சி யேத்திப் போந்தனன் பரிவிற் கூடி.

(௩௦)

ஓதரும் பிரமா ணத்தோர்க் கேதுசெய் திடவொண் ணைது
வேதநன் னெறினோ டாமல் வழுவின்றி விளங்க நாளு
மாதரஞ் செய்வோர்க் கேது சாதிப்ப வரிதி ரண்டு
ளேதுமொன் றிலாதா ரனறோ விடுக்கணுக் கினாயே யாவார்.

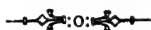
(௩௧)

தொழுதுதே வர்க்குத் தேவன் சொக்கனை யல்லா லில்லை
பழுதின்மன் னவர்க்கு மன்னன் பாண்டிய னல்லா லில்லை
யழிகலி யுகத்துங் காணி லறுதியீ தென்று கொண்டு
விழுமிய டுனித ரெல்லாம் வியந்தன ரெங்கு மென்றும்.

(௩௨)

ஆகத்திருவிருத்தம் - சுருக.

சுள.—திருவாலவாயான திருவிளையாடல்.

முன்னமோர் பிரம கற்ப முடிவினின் முடிவி லாத
செந்நிறப் பரிதி விட்ட தீக்கிர ணங்க ளானு
மின்னிடி மேகம் விட்ட வெங்கொடுந் துளியி னுணுந்
தன்னிக ரில்லா மண்ணிற் சராசர மாண்ட வன்றே.

(௧)

ஒண்சரா சரங்கண் மாண்ட வுலகினை யொலித்தெ ழுந்து
கிண்கடல் கொள்ளக் கண்ட செந்தமிழ்ச் சுந்த ரன்றன்
வண்பெருஞ் சமாதி யாலே மண்மகட் குயிராந் தொல்லைப்
பண்புடை யால யத்தைக் காத்தனன் பழுது றுமல்.

(௨)

ஒன்றிய பெருவெள் ளத்து நடுச்சிதை யாம லோங்கி
நன்றிய லுலகுக் கெல்லாம் படிமமா நலஞ்சேர் வெள்ளி
மன்றுடன் விளங்க லாலே மண்மிசை நகர்க்கு நாம
மன்றுமுன் னடுகி ரென்று விளங்கிய தமரர் மெச்ச.

(௩)

பிரைய காலஞ் சென்று முடிந்தபின் பெருகி வந்த
கிண்பொருங் கடலு முன்போற் சேர்ந்துதன் னிலையி னிற்பச்

சுரர்பர னருளால் வையந் தோன்றிடு மடைவின் முன்னோர்
தருமமார் வடிவ மன்னன் றோன்றினான் சகிசு லத்து. (ச)

தேனலர் நிம்ப மாலைத் தென்னவன் பிரள யத்து
மானில முழுதுங் குன்ற வடிவுருன் றும னின்ற
வீனமி லால யஞ்சே ரிருந்திரு நகரி கண்டு
தானுள மதிசு யித்துத் துதித்தன னருளைச் சால. (ரு)

நன்குறு மித்த லத்து நயம்பெற விருப்ப மென்று
தன்குறி யறிவா லாங்கு நகர்செப்து சயமுண் டாக
விற்புறச் சிறிதி யாண்டான் டிருந்தவ னிடம் பெறாமற்
பின்புதான் புறப்பு குந்தான் பெருங்குடி நெருங்கக் கண்டு. (சு)

அன்பொடு விளங்கு மெந்தைக் கறிவிப்ப மென்று சென்று
நின்படை வீடு காணி னீன்பெரும் படைவீ டாகு
மன்கிறி தறிவால் வாழு மனிதரு ளறிவா ரில்லை
யிற்புற வறிய வல்லா யெல்லையை யுரைத்தி யென்றான். (௭)

பத்தர்கள் பத்தன் பத்தன் பத்தியைக் கண்டு பூண்ட
வுத்தம நாகந் தம்மு ளொருபெரு நாகந் தன்னை
யித்திரு நகரி னெல்லை காட்டெனக் கன்பு பூண்ட
வித்தக மாறற் கென்று விளம்பினன் விளங்க வாங்கு. (அ)

விளம்புமு னெழுந்தி றைஞ்சி வையவென் செலவு சொல்லி
னெளித்திடு நேர்போ காது பொறுத்தரு ணேர்குன் றுத
விளம்பிறை மவுலி யானே யெனத்திரு வுள்ளம் வாழ்ந்தே
யுளம்பமும் விருப்பத் தோடும் புறப்பட்டா னுரக நாதன். (க)

வாலினைச் சுந்த ரேசன் வலத்திரு மருங்கு வைத்துக்
கோலமா ருடலை நீள நிமிர்த்தெல்லை குன்றா வாறு
சாலமுன் வலம தாகத் தன்னுடைச் செலவி னாற்குழந்
தாலவாய் வைத்துக் காட்டிற் றிடத்திரு மருங்கு னாங்கு. (க௦)

ஓசனை யகல நீள் முத்தரத் திசைபு றம்பாத்
தேசுடைத் தான தந்தத் திருப்பதிக் கெல்லை நாம
மாசற வன்று முன்னா வாலவா யெனவ ழங்க
வாசற வாயை முன்னிட் டாலவா யெனவுஞ் சொன்னார். (க௧)

உளமகிழ்ந் தரவு போன நெறிமிசை யோங்க மன்னன்
வளைமதில் கண்டா ராம மறுகுகோ புரந்த டாகங்
கிளரொளி மாடங் கூட மண்டபங் தெருடி மற்று
மளகையம் புரமே யென்ன வாக்கினு ளேக்கி யாங்கு. (க௨)

சஅ.—வரகுணனுக்குச் சிவலோகங்காட்டின திருவிளையாடல்.க௭௩

பொருவரு மால யத்தைப் பொன்னினான் மேய்ந்து வேண்டும்
பரிவுசெய் தளவில் வாணோர் பணிதிரு வால வாயான்
றிருவடி மறவா தங் ணிருந்தனன் சீரார் பேரூர்
பிரளய காலத் திற்கு முன்னையிற் பிறங்கிற் றன்றே.

(க௭)

நன்மறை யோனாப் போற்றி நவையற வறநெ றிச்சன்
முன்வரு மன்னர் மன்னன் முறைநமையான் மனுவே யென்ன
மன்னுல ஈனைத்தாஞ் செங்கோல் செலுத்தவு மென்றி ருக்காற்
பின்னரும் பதிபை நல்லோர் பெயர்திரு முடங்க லென்றார்.

(க௮)

உருகாத சீசராயினும்.....ஆணையால். [இச்செய்யுளின் முழுப்
பாகத்தை ந - ம் பக்கத்திற்பார்க்க.]

ஆகத்திருவிருத்தம் - க௭௭௭௭.

சஅ.—வரகுணனுக்குச் சிவலோகங்காட்டின
திருவிளையாடல்.

இதமுற முன்னோர் கால மிருநில மடைவிற் காத்துச்
சுதையெயின் மதுரை தன்னுட் சுந்தரற் கண்ப பூண்டு
முதுவலி கூர்ந்து வாழ்ந்தான் முரனெடுந் தானை குமு
மதிசுல திலக னாய வரகுண னென்பான் மன்னே.

(க)

ஆங்கவ நெருகால் வேட்டை யாடுவான் கவச முன்ன
வோங்குபல் சுலங்கன் பூண்டு போகிவெவ் வனத்து லாவிப்
பாங்குறு மாக்க ளோடு பகலொழித் துழைய நோக்கி
நீங்கரும் வினாவிற் கூடிநிசியிடை மீண்ட காலே.

(உ)

மின்னும்வெம் புரவி நோன்றான் விசையினிற் றுகையுண் டாங்கே
மன்னிமுன் விதிவ சத்தால் வழியிடைக் கிடந்து றங்கு
நன்னெறி மறையோ னெந்து நாவெழக் குழறி யாற்றா
தின்னுயிர் விட்டான் விட்ட தறிந்தில னினிய தென்னன்.

(ங)

வேறு.

உன்னான் மறையோ னுயிர்விட் டனனிங்
கென்னாமிதுவென் றறியே மினியாய்
நன்னீ தியனே நந்தா வருள்சேர்
மன்னு முறையோ வென்றார் மறையோர்.

(ச)

அந்நான் முதலா வறநீ தியினவாழ்
முன்னு வலவா முறையோ முறையோ
தென்னு முறையோ செழியா முறையோ
மன்னு முறையோ வென்றார் மறையோர்.

(ஊ)

கனச ' திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடம்புராணம்.

வேறு.

வெறிகமழ் தாரான் கேட்டு வாயிலில் விடியு முன்னர்
முறையிடு வானே னென்ன வேவினன் முறைசெய் வோர்கண்
முறையவர் தமைவ ணங்கி மரித்தவர் கினிய செய்வா
ஹுபொரு ணல்கி மீண்டாங் குரைத்தவா றுரைப்பார் மெல்ல. (சு)

நென்னனின் குதிரைத் தாளி னெறியிடைக் கிடந்தோர் பார்ப்பான்
முன்னுற விற்றார் னென்று முறையிட்டார் மறையோர் விம்மி
யென்னுமுன் நென்ன னேங்கா வென்னிது வினைந்த தென்னா
மின்னெழு விழுவன் சோர்வன் விதிவச மிதுவோ வென்பான். (ஏ)

அந்தண ரமைச்சர் நீங்காப் புரோகித ரதுகண் டஞ்சிச்
சிந்தையா குலமி தற்குத் தீர்வையன் றபாயத் தான்மேல்
வந்தவிப் பிரம கத்தி யுபாயத்தான் மாறும் வேதச்
சந்தைக ளாற்றந்த வாற்றாற் றணிப்பதே தரும் மாறும். (அ)

பொன்பரி திலமி யானை தாதியர் புவிபே ரில்ல
முன்பெருங் கொடித்தேர் கன்னி பசுவென மொழிந்த பத்து
நன்பெருந் தான மாக நல்கிமா முனிவர் தம்மை
யின்புறு தலத்தி லேற்றி யினியசெய் திறைஞ்சி யேத்தே. (ஊ)

அன்றியும் விசேட மிக்க வகமரு டணங்க ளான
வென்றிமந் திரங்கள் கொண்டு விழுமிய குருக்க டம்மா
லின்றுய ரோமஞ் செய்வித் திடந்தொறுந் தண்ணி னீர்வைத்
தொன்றிய வதிதி கட்கு முணவுநல் கெனவி தித்தார். (க0)

ஆங்கவர் விதித்த தூய வருமறைத் திறத்தி லுள்ள
வோங்கிய வறம்பி றங்க வொல்லையிற் செய்த பின்னும்
பாங்குறு பிரம சாயை பழுதறு குணத்தான் மிக்க
தேங்கம முலங்கன் மார்பச் செழியனை விட்ட தில்லை. (க1)

எரிந்தசெங் குஞ்சி வெண்பந் கருநிறத் துடனி ருப்புப்
பெருந்தடி யதிர லுன்றிப் பின்றொடர்ந் துணவு முன்னாப்
பொருந்திய கைக்கொண் டஞ்சப் பூணித்துப் பற்க டித்துத்
திரிந்தது பிரம சாயை சிரித்தவி னயங்கள் காட்டி. (க2)

அப்பெருந் துன்பந் தன்னா லலைந்துட றளர்ந்த முங்கிச்
செப்பரும் பயத்தி னோடென் செய்வமென் றிருப்ப விப்பாற்
றுப்பமர் திறத்தோர் சோழன் ரொகுபெரும் படையி னோடு
மிப்பொழு திவனை வெல்லக் காலமென் றெண்ணி வந்தான். (க3)

ஆங்கது கண்ட தென்ன னாலயத் தனைந்து சென்னி
பாங்குற வடைந்தான் செய்வ துணாயெனப் பரவுங் காலைத்

சஅ.—வரகுணனுக்குச் சிவலோகங்காட்டின திருவிளையாடல்,கள்ளு

துங்கிடா தெதிர்சென் றோட்டிச் சோழனாட் டேகி யேகாத்
திற்கொழித் தெய்தென் நீசன் விண்மிசைச் செப்பத் தேறி, (கசு)

வேறு.

இந்து நாயிறு தாரகை வந்திளைப் பாறுஞ்
சந்து மேவிய தண்டலை மதுரையம் புரத்து
வந்த தெவ்வின்மேல் வலம்படு படையொடு மெதிர்சென்
றந்த மெய்யொடும் பொருதன னவன்வலி தொலைய. (ககி)

மற்று நேரொவ்வா வரகுணன் பெருவலி வளவன்
றுற்று சேனையுஞ் சுந்தர னருளினாற் றொலைத்து
வெற்றி பூண்டபின் மகிழ்ந்தவன் மேதகு நாடுங்
கொற்ற மேன்மையுங் கொண்டனன் மண்டல மதிக்க. (ககஉ)

பொன்னி நாட்டிய ராலயம் போற்றுவ மென்றே
மன்னு மாலய முள்ளன வணங்குமுன் வருங்கா
லின்ன நீருவா னிருமுக ளமரர்க ளிறைஞ்சுஞ்
செந்நெ னீள்வயற் றிருவிடை மருதிடை யடைந்தான். (ககங)

ஆதி நாதரை யன்பொடு வணங்குவான் விரும்பிச்
சோதி யாலயத் தணுகுமுன் றொழுதுவிட் டஞ்சி
நீதி வாயிலி•னின்றது நீண்மதிற் புறத்தாங்
கேத மேதர வருந்திற விரும்பிர மகத்தி. (ககஅ)

வெய்ய சாயைவிட் டகன்றபின் வினாவினுட் புருந்து
நொய்ய மேனியு நோக்கருங் குளிர்ச்சியுங் கண்டே
யைய னேயருள் வாரியே யடைந்தவர் துணையே
தையல் பாகனே சரண்சரண் சரணெனத் துதித்தான். (ககக)

வேறு.

வெம்பெருந் துயரா லிந்நாண் மெலிந்தனன் மேல்வா ராம
லெம்பிரான் காத்தல் வேண்டு மின்றுண யடைந்தே னென்று
செம்பொன்வேண் டபவ முங்கிச் செய்யதாள் பரவி நிற்ப
வும்பர்கோன் றிருவாக் கங்க ணோங்கிய துயர்வா னத்து. (உ௦)

வேண்டிய தருமெம் மாட்டும் விசேடித்து மறையோர் மாட்டும்
பாண்டியர் தலைவா வென்றும் பரிவுளை யாயி ருப்ப
வீண்டிமுன் வினைவ சத்தா லேறிய பிரம சாயை
பூண்டவிக் குண்ண விட்டுப் போனது போன தின்றே. (உ௧)

என்றுகொண் டிலங்கத் தேறி யிறைஞ்சிய மன்னன் முன்ன
ரொன்றிய பயத்தால் வேறோர் வாயிலாற் போந்தாங் கோங்கப்
பொன்றிகழ் தருவி மானப் புரிசைசெய் தகர மேற்றி
நன்றிகொ டேவ தான நல்கியாங் கிருக்கு நாளில். (உ௨)

களக் திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடம்புராணம்.

மிஞ்சிடை மருதர் கோயிற் பதக்கணம் வரும்வீ திக்க
ணஞ்சிநாய்க் கட்டங் கண்ட தெடுத்தவர்க் கவனி பாதி
நெஞ்சினுற் கொடுப்ப லென்றே நினைந்தன னெடுப்பக் காணுன்
பஞ்சவன் பகுதி யில்லென் றெடுத்தனன் பரிவட் டத்தால். (௨௩)

தேம்படு பழனஞ் சூழ்ந்த திருவிடை மருதி னெல்லைப்
பாம்பொடு மதியஞ் சூடும் பரமனா ரூவ மென்னக்
காம்பலிழ்ந் துதிர்ந்த செய்ய கனியுருக் கண்டாங் செல்லாம்
வேம்புகட் சூயர்வி மானஞ் சாத்தினுன் வேந்தர் வேந்தன். (௨௪)

பரித்திடை மருதர் நன்னீ ராடமுன் பரப்பு மென்னைக்
கர்த்தொரு கள்ளன் றின்னக் கண்டவர் கொடுசெ லுங்கா
லருந்திய தென்னை யென்ன வரன்றமர்க் கடிமை யாக
வரும்பிற வியின்க ணென்றான் மன்னவ னயின்றான் வாங்கி. (௨௫)

சோதிசேர் மருதர் தேர்போம் வீதியிற் றொழுவான்செல்லும்
போதினமுன் கிடந்த பொல்லாப் புன்றலை யோடு கண்டு
நாதவித் தலைபோ லென்ற னாய்த்தலை யோடு மித்த
வீதியிற் கிடக்க வென்றே மிலைந்தன னிலங்கு தென்னன். (௨௬)

கள்ளனைக் கட்டிச் செல்லுங் காலையிற் கள்ள னீமக்
தெள்ளிய நீற்றின் வீழ்ந்து சிரித்தர கரவென் றெய்த
வுள்ளம்வாழ்ந் தெதிர்கொள் வேந்தன் விடுமவிடு முயர்பான்மிக்க
வெள்ளனாக் கள்ள ரென்றோ விளம்புவ தெனப்ப ணித்தான். (௨௭)

தேடருஞ் சிறப்பின் மிக்க திருவிடை மருதி னெல்லைக்
காடிடை நரிகள் விட்ட கடுங்குர லோசை சேட்டுப்
பீடுடை யிறைவன் றன்னைப் பேசரும் விருப்பத் தோடும்
பாடிய வென்று தென்னன் பல்பெரும் படாங்கொ டுத்தான். (௨௮)

நேசமார் தேவி தன்னை நின்னுடை யடிமைக் காமென்
னாகைகூர்ந் தளித்தவ் வேந்த னாயிற் றவனை பஸ்காற்
றேகற வொலிப்பக் கேட்டுச் சிவனையே பாடிந் தென்று
காசொடு பொன்னு மின்னக் கலந்துது வினன்க சிந்து. (௨௯)

இன்னன பலவுஞ் செய்தவ் வெல்லையைத் தொழுது போந்து
கன்னிநா டடைந்து கூடற் கடவுளா லயத்துப் புக்குச்
சென்னிநாட் டுளவி சேடஞ் செப்பிடக் கருணைச் சொக்கன்
முன்னுற விசம்பிற் றேற மொழிந்தன னறிந்தோ மென்று. (௩௦)

மன்னவன் கேட்டுச் சால மனமகிழ்ந் திறைஞ்சி வேண்டும்
பொன்னணி யாடை கல்கிப் பொலிவொடும் போந்தி லங்குந்

சஅ.—வரகுணனுக்குச் சிவலோகங்காட்டின திருவிளையாடல்.௧௭௭

தன்னுழை யிருந்து வேதந் தருமனால் சிவபு ராண
நன்னெறி யரக மங்க னூடொழங் கேட்கப் புக்கான் (௩௧)

ஓதரு முலகுக் கெல்லா முயர்ந்துள துணர்வுக் கெட்டா
வாதிரா யகனி ருக்கு மருஞ்சிவ லோக மென்று
வேதனால் விளம்பக் கேட்ட வேந்தர்புங் கவனு மிக்க
காதல்கூர் ததனைத் தன்னுன் கண்ணினுற் காண்பான் வேட்டு. (௩௨)

நீணய வடியார் தங்க ணினைவினை முடிக்க வல்லான்
மாவெழிற் சொக்க னல்லால் வல்லவ ரில்லென் றெண்ணிச்
சேனூய ரால யத்துச் சென்றருட் டேவே நின்றன்
காணரு முலகங் காண்பான் கருதுகின் றதுக ருத்தே. (௩௩)

வேறு.

நின்றம ரடியனே னினைவு தீரவே
யொன்றிய வுதங்கலி யுகம தாயினு
மின்றிகழ் பெருஞ்சிவ லோக மேம்பட
வின்றுகாட் டாயெனி நிறப்ப லென்னுமுன். (௩௪)

குளிர்த்தருள் புரிபவன் கோடி நாயிறு
கிளர்ந்தன வெனவிடு கிரணம் வானெழ
விளங்கிய வொளிவளர் விமான மெங்கணுந்
துளங்கிய வுலகினைத் துவங்கக் காட்டினுன். (௩௫)

நடநவி றும்புரு நார தாதிகள்
படிபுகழ் துந்துபி யார்த்துப் பாடினர்
சுடர்விடு கற்பக மலர்க லேயே
வடிவுடை யரம்பையர் வாழ்த்தெ டுத்தனர் (௩௬)

விண்ணுல கெவற்றினு மேல தாகிய
நண்ணரு முலகமு நண்ணக் கண்டனி
ரெண்ணிய மதுரையை யொப்ப தேதிதை
கண்ணுறி லெதுமுடி யாத காரியம். (௩௭)

வேறு.

இருகரங் குவித்தி றைஞ்சி யெழுந்தெழுந் தருளா னந்தத்
திரைபொருங் கடலு ளாடித் தினைத்தனன் கண்ட தென்னன்
விரைநறு மலர்சொ ரிந்து வெண்பொரி சிந்தித் தொண்ட
ரரகர வென்று துள்ளி யார்த்தன ரதிச யித்தே. (௩௮)

நெறிப்படக் கண்டு ளங்க ணிறைந்தன நிறைந்த வெந்தாய்
மறைத்திடு மறைத்தி டென்ன மனோகர வுலக மங்க

௧௭௮ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

ணிறைப்பொழு திடைவா னுச்சி மறைந்திட விறைஞ்சி மண்ணோர்
சிறப்பொடுத் துதித்தார் சொக்கன் நிருவிளை யாடல் கண்டு. (௩௯)

மறுவறு தென்ன னுண்டென் றேகிவந் திராம னைக்க
ணறிவுறு புதல்வன் மண்ணை யிழந்ததன் மனைவி யாற்றா
துறைதரு ஈன்றில் வீழ வுதவிய மறையோன் மண்ணை
யிறையினில் வெட்ட முட்ட வெழுத்ததென் பாரு முண்டால். (௪௦)

உறவி மகத்தி யாலே யூண்முதற் சுகங்க ளான
பிறவெலா மொழிந்த மன்னன் வரகுணன் பெருந்துன் பத்தை
யிறையினின் மாற்றிக் காணு வினியதன் னுலகங் காட்டு
மறைநெறி குலவு மால் வாயனை வாழ்த்தல் செய்வாம். (௪௧)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௧௩௭௬.

௪௬.—விடைக்குறியம்பெய்த திருவிளையாடல்.

வரகுண மன்ன வற்கு மனமெழ் மைத்தன் வென்றிப்
பொருவிலா வறிவி னானோர் பூறியன் மதுரை தன்னுட்
சுராடி பரவு மேன்மைச் சொக்கனுக் கன்பு பூண்டே
யுரனெழும் வாழ்த்தான் முன்ன முலகினை யடைவீற் காத்து. (௧)

நம்புற வாழ்வோன் நன்மே னவையிலா வறிவான் மிக்க
செம்பிய னொருவன் பேசித் தெறுங்கரு நாடர்க் கூட்டி
வெம்பெரும் படையி னோடும் வினைசெய்வா னடைந்தா னொரு
மும்பார்க்கு மதுரை மூதா ரோசனை யென்ன வாங்கு. (௨)

வேறு.

தடங்களை யுடைத்து மானினை கவர்ந்துந் தானிய நணுகிடா வாறு
தொடர்ந்ததர் மறித்தும் பொழில்களைச் சிதைத்துஞ் சூழ்தரு பலகுடி நடுங்க
வடர்ந்திடை விடாம லிகல்செய்க் கண்டாண் டனையவுஞ் சுருங்கவாற் றுது
மடங்கலை யனைய வடுந்திறன் மாற னமைச்சரை வரவழைத் துரைப்பான். (3)

புத்திநன் குள்ளீ ரென்செய்கேம் வேறு புகலிலை யிரவொடு பகலு
மெத்திய படையால் வரும்பெருஞ் சோழன் மேலெழ வினைசெயா நின்ற
னெத்துடன் பொருதற் கிரும்படை யில்லை யொல்லிநம் மாலவாய் மெய்ய
னத்தியன் றெய்த சேவகன் றனக்கின் றடைக்கலம் புகுவமென் றறைந்தான்.

நின்றது சொல்லக் கண்டமந் திரிக ணிலைமைகண் டதிசயித் தேத்தத்
தென்றல்வந் துலவுங் கோயிலட் டாலைச் சேவகன் சந்நிதி யடைந்து
வென்றிசேர் வீர செம்பொன்மா மன்ற வெள்ளியம் பலவகீ புகவென்
றொன்றிய வடியார் தந்துயர் தீர்க்கு மொருவகே ளடிமைவிண் ணப்பம். (௫)

பின்னியில் குணஞ்சே ரெந்தையு மடியேன் பேதையாம் யாண்டினி னினது
மன்னிய வுலகத் தடைந்தனன் கிடந்த வறாபுரை காஞ்சன மனைத்து
மன்னிய ஞாதி கொள்ளலா லினைத்தே னடைந்தனன் பெரும்படையப
னின்னுடைப் பதிக்கோர் தாழ்வுறி னினக்கே தாழ்வது கிச்சய மீதால். (சு)

அற்றவர்க் குற்ற சிவனென நின்னை யறைருவ ரடைக்கல முனக்கே
மற்றொரு பற்று மில்லையென் பதனை யறிந்தனை மாசற நாழிக்
கற்பனை யொழிப்பாய் நீயலா லுண்டோ காத்தருள் காத்தரு னென்று
கொற்றவ னிறைஞ்சி கின்றனன் சாலக் குறைந்துகண் ணிறைந்தநீர் ததும்ப.

நிருபகே ளஞ்ச னிலைமையை விடாது நின்னுள படையொடு மெதிர்சென்
றுரனாடு மமர்செய் வினாவுடன் யாம்வந் துதவுவ முதவுவ மென்றென்
றிருநில மன்னன் செவிப்புல நிறைய யாவருந் தெளிவுற வங்கண்
வரமலி விசம்பிற் பிறங்கிட வருளான் மலர்ந்தது பெருந்திரு வாக்கு. (அ)

அவ்வரை கேட்கு முனமகிழ்ந் திறைஞ்சி யதிசய மனத்தொடும் போந்து
மெய்யிடு கவசம் பூதியென் றிட்டி மேதரு நாமமுச் சரித்துச்
செவ்விய நெறிசேர் பல்சிறப் புறுந்தன் சிறுபடை தன்னொடும் வினாவிற்
பெளவநேர் படைமுன் சென்றெதி ரணிந்தான் பத்திசேர் பார்த்திபர்தலைவன்.

வறுவிய படைபுர னெதிர்வதே யென்று வருபெரு றேரிபன் சீறித்
திறுமுனைச் செழியின் வெருவுற வடர்த்துச் சிங்கரா தஞ்செயச் செழியன்
நிறைதரு கருணைப் பெருமைய வெங்கு நிறைந்தவ நிறைத் தவ வெஹுமுன்
றுறைபடு மிறைவ னுதவின னிரங்கித் தும்மினா சிவாயபோற் றொடர்ந்து.

பொருவில்வில் லாளாய்த் தோன்றிமுன் னினைத்த பூதியன் சரிபடை நடுவு
தெரிவுற நின்று விடையினைப் பொறித்தோர் நின்முற லேவனை யேவக்
கரிபரி படர்ந்த படையுட றுணித்து கணத்திடைக் கணத்திடை வழிக்கண்
ரேனுடை வளவ னறிஞனா தலினா லுளத்ததி சயத்தொடு முரைப்பான். (சக)

துப்பமர் மெய்ய னெப்பிலா வறஞ்சேர் சொக்கரா யகன்பெருஞ் செய்தி
செப்பிழற் பத்த ரளவினிற் காம தேனுவென் றியாவரு மறைவர்
மெய்ப்பட விவனு மவனைமுன் னிட்டே வென்றனன் மற்றியார் வெவ்வார்
தப்பிலை யிவன்றன் றந்தையன் றனக்கு முதவினன் ஞானவியப்ப. (கஉ)

விடைக்குறி யம்பொன் றளப்பருஞ் சேனை விழத்தனி துளைத்தது களத்
துத், தொடைச்செயல் கண்டார் மனிதரோ வல்லர் சொக்கனென் றுணரு
மின் றெளிய, வடர்த்தறி வின்றிப் பொருவமேல் யாமு மூறிருவம் விடைத
ரப் பெற்றோம், படைத்தொழில் வேண்டா நமக்கெனப் பிழைத்த படைக்கு
ளர் தெளிவுறப் புகர்தான். (கங)

சேட்டவெஞ் சேனைத் தலைவந்தாழ்ந் திறைஞ்சிக் கிளர்ந்தவெங் கொடு
ம்பகைப் படைக, ளோட்டிய தானை வீரனே யாராய்ந் துளைத்தவா றொக்கு

கஅ0 திருவால்வாய்குடையார் திருவிளைபாடற்புராணம்.

மென் றுவந்து, நாட்டுப் பட்டையை மீட்டிட வங்க ணனுடைய காரிய முன்
ரா, வேட்டுவர் யவனர் கருநடர் முதலா வேற்றுருத் தானையர் வெருண்டு. (1)

ஒள்ளிய கிள்ளி தன்னுளம் விளிய வுறுபடைக் கஞ்சினை யென்று
'தள்ளிமுன் சொல்லிச் செல்லமுன் கண்டு தனக்குவந் துதவுபே ராண்மைத்
தெள்ளிய வில்லி யழகனட் டாலைச் சேவகன் றனையுளத் திருத்தித்
துள்ளிமுன் சிங்கநாதமுஞ் செய்து தோன்றினன் வென்றுயர் செழியன். (கஊ)

வேறு.

துன்றமர் தெரியா தென்று சுந்தரன் முன்போற் றோன்றி
வன்றிற லிடப் பிட்ட வாளியை யேவ வாளி
யொன்றள விலாத தாகித் துணித்ததாங் குறுக ளத்து
வென்றிகள் பேசி வந்த வெந்திறற் றானே வீழ்.

(கக)

வேறு.

தரமுற்றெதிர் வரும்வெற்றிகொ டனிவீரர்கள் வலிகூர்
சிரமற்றன புயமற்றன வதுவோதிறன் முகமோ
மிரமற்றன குரமற்றன வுடலற்றன துரகங்
கரமற்றன சரணற்றன களமற்றன விப்மே.

(க௭)

வேறு.

நெற்றியிற் பாய்கோ னோக்கு வித்தகாட் டெனா நேரு
முற்றவாய் தைத்த வாளி யொத்தையு துநாட யேய்க்கு
முற்றமெய் புருந்த பாண முட்பன்றி நிகரு முடிச்
சற்றிடை விடாது பெய்த சரமழை தன்னி லன்றே.

(க௮)

தினாபடுங் குருதி வெள்ளச் செங்கொடுங் கடலு ளாழிப்
பெரியவான் முகடு தோயும் பிணப்பெருங் குன்றத் தேறிப்
பொருவருங் கணங்கள் கூளி பூதசா லங்கண் மற்றும்
வரிசையி னாழிப் பாடி யிருந்தன மண்ட வுண்டு.

(க௯)

பெருமைசேர் சென்னி பின்னும் பிணம்படக் கொன்று வீழ்த்த
சரமுகத் திடபங் கண்டு தன்னுளத் ததிச யித்திங்
கரனயர் திருப்ப வெல்வா ராரென வினாவின் வாங்கி
முரணுறு பிழைத்த சேனை பின்வர முன்னர்ப் போனான்.

(20)

நலங்கொள்பே ராண்மை வில்லி நயந்துயர் கோயின் மேவ
வலந்தரு மன்னன் கண்டு மகிழ்ச்சிமாக் கடலின் மூழ்கிக்
கலந்துபோ காது நின்ற கருநடர் முதலோர்க் கூட்டித்
தலம்புக ழால யத்துச் சார்ந்தனன் பரவ யாரும்.

(2௧)

வேறு.

இந்து மன்னர் குலத்துக் கிஷியவன்
சந்த ரன்னல துண்டோ வெனச்சொலி

நூ. — உலவாக்கோட்டை வைத்த திருவிளையாடல். ௩௮௧

முந்த வேண்டுப நல்கி முறைமையிற்
பந்த நீங்க வணங்கினன் பன்முறை. (௨௨).

வேறு.

திருமதிற் புடையட் டாலைச் சேவகன் தன்னை யன்பிற்
பொருவரு மமைச்ச ரெல்லாம் புகழ்ந்ததி சயித்தார் போற்றி
வரகுணன் மைந்த னென்று வந்தித்தா னன்று முன்னாப்
பரவுபாண் டியர்க ளெல்லாம் வந்தித்தார் பகைக டா. (௨௩)

செழுமைசேர் புரத்தி ருந்து சென்னிமண் டலமே யன்றி
யழகுறு நிலைமை மாற னளவின்மண் டலங்கள் கொண்டு
விழுமிய யானை முன்னு வெம்பெருந் தானை யாண்டு
தொழுபுவி யடைவிற் காத்துத் துயரொழிந் தூழி வாழ்ந்தான். (௨௪)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௧௪௦௦.

நூ. — உலவாக்கோட்டை வைத்த திருவிளையாடல்.

முதுரை வாணர் போற்று மதுரையம் பதியின் முன்னந்
துய்த்து குணத்தான் மிக்க சூத்திர குலத்தோர் பத்தன்
நீதிலா வழுவன் மல்குஞ் செல்வத்தான் மிகவு நீழக்
காதல்கூர் நினைவின் மேவுங் காதலி யோடும் வாழ்ந்தான். (௧)

பூதிசா தனங்கண் டாலங் கியாவரா யினும்பொ ருந்திப்
பாதநே ரிறைஞ்சி யிலலுட் பரிவொடுங் கொண்டு புகுத்
நீதிலா சனத்தி ருத்திச் சிறந்தசே வழிவி ளக்கிக்
கோதைது பாதி மற்றுங் கொடுத்தருச் சனைகள் செய்து. (௨)

முருகெழ வமைத்த வன்ன முறைமையிற் படைத்து நான்கு
மருவிய வித்ததி னாறு சுவையினுண் மகிழ்ச்சி கூரக்
கருகிநின் றமுது செய்வித் தவரவர் கசிந்து வைத்த
பரிகல சேட முண்டு வாழுவன் பத்தி கூர்ந்து. (௩)

உருத்தரு மனைவி யோடு மொருவழிப் பட்ட நெஞ்ச
னினாத்நெழு தொண்டர் கொண்ட நினைவினிற் பூசை செய்யுஞ்
சரித்திரங் கண்டு நாளுஞ் சம்புவுங் கருணை கூர்ந்து
திருத்தரு மங்க யற்கட் டேமொழிக் கருளிச் செய்வான். (௪)

இந்நெறி யொழுது வோனல் குரவினு மினிமை கூர்ந்து
மன்னுமிச் செய்தி செய்ய வல்லனென் றறிவித் தற்கே
நன்னெறிச் செல்வ மெல்லா நாடொறு மாற்றி மற்றும்
பன்னெறி வினைவுங் குன்றப் பண்ணின னெல்லாம் வல்லான். (௫)

௧௮௨ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

பல்பெருஞ் செல்வ மெல்லாஞ் சுருங்கவும் பத்தி மிக்கோன்
சொல்லரும் பெரிய நெஞ்சஞ் சுருங்கிடான் பெருங்க டன்கள்
செல்வர்பால் வருபோ கத்துத் தருகுவ லென்று சென்று
நல்லன சொல்லி வாங்கி நாடொறும் பூசை செய்தான். (௬)

வீறுசான் மீழைம றுத்து விளைதலில் லாமை யாலே
மாறரும் விருப்பத் தோடும் வாங்கிய பெருங்க டன்கள்
கூறிய நாட்க டீம்மிற் கொடாதது கண்டி யாரும்
பேறிலை யென்றாங் கெண்ணிக் கொடுத்திலர் கடன்கள் பின்னர். (௭)

களக்கமில் லாதோன் மண்ணிற் கடன்கொடா ததுகண் டாறா
துளத்துறு துயரத் தோடும் கடன்றரு வாரா யோங்கல்
வளைத்தவன் காட்டி னானேற் காண்கின்றே மென்று வாடி
யிளைத்தயர் மனைவி யோடு மெண்ணியா லயத்த டைந்தான். (௮)

வேறு.

ஆத ரத்தொடு பேணி நின்னடி யாரா முன்னயில் வித்தபின்
கோதி லாதவர் வைத்த சேடம ருந்தி யோர்குறை வின்றியெப்
போது கின்னரு னோக்கி நான்முனி ருந்த னன்புகழ் குன்றவே
வாதை யேதரு மாய மாமிடி வந்த டைந்தத றிந்திலேன். (௯)

வேறு.

கிளைப்பினிங் கிறுத்தற் கொண்ணு கீள்கடன் கொண்டு பின்னு
மனைக்கணு லாறு திங்கண் மன்னநின் னருளி னாலே
யனைத்துப் சாரத் தோடு முழுது செய் வித்தேன் வையத்
தினிக்கடன் றருவா ரில்லை யிளைத்தனன் காட்டி டின்றே. (௧௦)

கடந்தரு வாரா யொல்லைக் காட்டிடா யாயி னிங்கே
மடிந்திட லல்லான் மற்றோர் கதியில்லை யென்று மண்ணிற்
படிந்துவீழ்ந் தழுது விம்மிப் பழிச்சுதல் கண்டி ரங்கி
யிடும்பைகீக் கிடுவா னங்க ணிலங்கிய துயர்ந்த வாக்கு. (௧௧)

வேறு.

தொல்லுலகி னம்மடியார்க் கன்பு செய்த ருத்திரகு ளாமணிகே னின்
னைப் போனின், மெல்லியலா டன்னைப்போற் கண்டே மில்லை மெல்லியதா
யடுசோறு பொலிய வற்றாய்க், கல்லிலதாய் வெள்ளியதாய்ப் புதிதாய் நல்ல
கந்தமலி பந்தமுறு மரிசிக் கோட்டை, நல்லவர்க ளாக்கியிப்ப கின்னி டத்து
நணுகுவித்தே நல்குரவு நீங்க வென்றே. (௧௨)

அப்பெருமை தருமுலவாக் கோட்டை தன்னை யருச்சினைசெய் தரிவை
யோடு கிணக்கு வேண்டு, மொப்பருந்தன் னெமெடுத்தொண் டொண்டர்
கெல்லா மூட்டுவித்து நயந்தபொருள் வீற்றுண் டாக்கித், அப்பறமற் றுயர்ந்

ருக.—மூர்த்தியார்க்கு அரசளித்த திருவிளையாடல். ௧௮௩

தபெருந் தருமஞ் செய்து தணியாத பெருங்கடன்க டணித்து வாடா, நிப்படி யில் வேதஞ்சொ லியாண்டும் வாழ்ந்தான் டிருந்துவா நம்முலகத் தெவரும் போற்ற்.

(௧௩)

வேறு.

அவ்வரை கேளா முன்ன ராதரங் கூர்ந்து வாழ்ந்து
கொவ்வையங் கனியாய் மாதங் கும்பிடு மன்பன் ருனு
மெய்விதிர்ப் போடு நின்று மிகவதி சயித்துச் செங்கை
நவ்விய னருளை வாழ்த்தி நடமொடு தொழுது போந்தார்.

(௧௪)

வணங்கியே தொண்டர் துன்று மனைபுகா நேர்தாங் கண்டாங்
கணைந்தபே ரார்வத் தோடு மதிசயித் துள்ள ரங்கிற்
பணிந்துய ராசனத்துப் பற்றிவைத் தருச்சித் துள்ளத்
துணர்ந்துசெல் வத்தின் வாழ்ந்தா ருணாத்தவா றடைவிற்கெய்து.

(௧௫)

மன்னிய செய்தி கேட்ட மதுளையம் பதியோ ரெல்லாந்
துன்னிய செல்வ மீந்த தொலைவிலாக் கோட்டை கண்டு
முன்னுற வதிச யித்து வாழ்த்தினார் முற்றும் வல்ல
செந்நெரிச் சொக்க னல்லாற் றெய்வம்வே றுண்டோ வென்றே.

(௧௬)

சூத்திரர் தலைவன் வேதஞ் சொல்லுநல் லியாண்டும் புகுஞ்
கோத்திர மலைவி யோடுங் குவலயத் தெவருங் காணப்
பார்த்திப ரதிச யிப்பப் பல்பெருஞ் சிறப்பி னோங்கி
யேத்தருஞ் சிவலோ கத்தி லேறினா னிமையோ ரேத்த.

(௧௭)

பத்தியான் மிக்க வேளாண் டலைவன்றன் பத்தி காண்பா
னத்துயர் மிடியை யேவி யம்மிடி யினும வன்றன்
சத்திய பத்தி கண்டு தண்டில வுலவாக் கோட்டை
வைத்தவ னெவன வன்றன் மலரடி வாழ்த்தல் செய்வாம்.

(௧௮)

ஆரத்திருவிருத்தம் - ௧௪௧௮.

ருக.—மூர்த்தியார்க்கு அரசளித்த திருவிளையாடல்.

வளமை நீடிய மதுளையின் முன்னொரு கால
மளவி லன்புடை மூர்த்தியென் றறையுமோர் வணிகர்
தளர்வில் சுந்தரற் கானது சந்தன மென்றே
யுளவி ருப்பொடு சாத்துவா ரொழிவற நாளும்.

(௧)

துன்னு சேனையிற் றுளங்கிய வொருகரு நாட
மன்ன னன்னநாள் வந்தருட் டெனினை யோட்டிக்

செய்து திருவாழ்வாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

கண்ணி மண்டலங் கொண்டமண் கையர்கை விழுந்து
மூன்ன கீடிய வைநிக மூறையையு மொழித்தான். (உ)

சாற்று மீசனை யல்லது சமணரை வணிகர்
போற்றி டாதது கண்டுதன் புண்ணிய முடிவால்
வேற்று னோர்களுஞ் சந்தனம் விற்றிடா வாறு
மாற்றி முன்னது வரும்பெருந் துறைகளு மடைத்தான். (ங)

மீறைகள் செய்யவும் விடாதவ ராங்கது கண்டு
பறித லைச்சமண் பாதகன் மாண்டியர் வேத
நெறிவி ளங்குவ தென்றுகொ லென்றுணர்ந் தொருநாள்
வெறிகொள் சந்தனந் தேடினர் பகலெலா மெலிந்து. (ச)

வாங்கி முன்கிடை யாதது கண்டிருட் போதிற்
றாங்க ருமபயத் தோடிறை கோயிலுட் சார்ந்து
தேங்கொள் சந்தன மூட்டிய தாயினுந் தேய்க்கு
மோங்கு செங்கையு மூட்டிமோ வென்றுறத் தேய்த்தார். (ஊ)

வட்டப் பாதையின் முழங்கையை மணங்கொள்சந் தனமா
முட்டுப் பாடற மூனையுஞ் சோரியுஞ் சோர
விட்டுத் தோறசை தேய்வுறத் தேய்க்குமுன் விளைவிற்
கிட்டிச் சார்வுறக் கிளர்ந்தது பரன்றிரு வாக்கு. (க)

வேறு.

அரிபசந் தனம ணிந்தே மையனை விடுவி டன்பிற்
பெருமைகண் டனஞ்ச லஞ்செய் பேரமண் குண்டர் மன்ன
னிரவிடை மாள்வன் வேந்தா யிவ்வுல கடைவிற் காத்து
மருவிய பணியுஞ் செய்து வாமகிழ்ந் தென்று கொண்டே. (எ)

இந்நெறி யாகா யத்தி லெழுந்திடா முன்ன ரென்பு
முன்னுறு ஈரம்பு மூனுஞ் சொரிந்தபுண் ணூறி மேனி
மன்னொளி பெற்றா ரேவு மண்மழை தன்னு லிலுண்
மின்னுமக் கங்குற் போதே மாண்டனன் வகிக வேந்தன். (அ)

மற்றது கண்ட மைச்சர் வள்ளலை வியந்து பாண்டிக்
கொற்றவன் வழியோ ரில்லை யென்செய்கேங் கோவி லாமை
யுற்றதொன் றல்ல வென்று புலருமுன் னோடைக் குன்றைப்
விற்றரு கண்ணைக் கட்டி விட்டனர் பூசித் தாங்கு. (ஆ)

பாய்விடை யிறைவன் சொன்ன பருதியை நினைந்து கொண்டு
கோயிலின் பாங்கர் நின்ற குணப்பெருங் குன்றைத் தாழ்ந்து
போயுல தெங்குஞ் சூழ்ந்து புரவலற் றேடி மீண்ட
காய்தழ லுமிழ்கட் குன்றங் கண்டிகைக் கொண்ட தன்மே. (இ)

௫௨.—காரியார்நாரியார்பாப்பகுந்த திருவிளையாடல். ௧௮௫

பிடர்விசை யெடுத்து வைத்துப் பிறங்கமுற் செல்லக் கண்ட
கடமலி யமைச்சர் முன்ன நகர்வவங் கொண்டி ழிச்சி
முடிபுனை மண்ட பத்து முழுவொடு புருந்தி யாரு
மடிதொழு தார்க டுங்க வரிசொளா சனத்து வைத்து. (௧௧)

தடமணிக் குடம்பூ ரித்துத் தந்திர விதியின் முற்றக்
கடவபி டேகஞ் செய்வா னீணவது கண்டு மூர்த்தி
முடிசடை முடிபூ னென்னின் முக்கணன் சாத னங்கள்
கடரபி டேக நீற்றுத் தூளன மல்லா லுண்டோ. (௧௨)

வன்சம னிருள்விட் டேக வைதிகத் தீப மேற்றி
யின்பர சாள்வ லென்ன வியைத்தியா வருமுன் சொன்ன
வன்புற பகுதி மூன்றுஞ் செய்தருச் சித்தார் போற்றி
முன்பருள் சுரத்த சொக்க மூர்த்தியின் மூர்த்தி வேந்தை. (௧௩)

சடைமுடி முடியா வந்து தமக்கருள் சுரத்த செம்பொற்
கடர்முடிச் சொக்க வேந்தைத் தொழுதெழின் மதவே முத்துத்
தடமுழ வொலிப்பக் சுற்றைச் சாமரை யிரட்டக் கொற்றக்
குடைபிழ னிழற்றப் போந்து ஓவலய நெறியிற் காத்தார். (௧௪)

மம்மர்சேர் சுழணர்க் காய்ந்து வைதிக நெறிவி ளக்கி
வெம்மைசேர் தெவ்வை மாதர் விருப்பையைம் புலனை வென்று
செம்மையி னூழி வாழ்ந்து சிவனுல கத்த டைந்த
மும்மையா லுலகை யாண்ட மூர்த்தியை வாழ்த்தல் செய்வாம். (௧௫)

ஆகத்திருவருத்தம் - ௧௪௩௩.

௫௨.—காரியார்நாரியார்பாப்பகுந்த திருவிளையாடல்.

கற்பமார் முன்னோர் நாளிற் காரியார் நாரி யாரென்
றற்புதப் புலவர் நீதி யரசனைக் கவிதை பாடி
புற்றபல் சிறப்பி னோடு முயர்வட நாட்டி னின்றும்
வெற்றியி னிணைந்தார் கொற்ற வியன்றமிழ் மதுரை நோக்கி. (௧)

வருபவர் நெறிம யங்கி வனத்திடைப் புருந்தி சாலத்
தெருமர லுறுங்காற் கண்டு செத்தமிழ்க் கினிய சொக்க
னினாதரு காலி மேய்த்தோ ரிடையனாய் நேயங் கூர்ந்து
பொருவரும் புலவர் காணத் தோன்றினுன் புகழை வேட்டு. (௨)

கனகவொண் குழைசேர் காதிற் களங்களிக் கொத்த ணிந்து
புனையும்வெண் பாசி பூண்டு பூதிமெய் பூசியாவு

கஅச திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

மனமுரு கிடவாய் வைத்து வனாநெடுங் குழலு மூதித்
தனிநெடுங் தண்டு மூன்றி நின்றனன் றாளுந் தெற்றி. (௩)

ஆங்கவர் காணு முன்ன ரதிகயித் தச்ச நீங்கி
யோங்கிய மதுரை யூர்க்குப் போம்வழி யுரைத்தி யென்னப்
பாங்குடைப் புலவீர் நீங்கள் பல்சிறப் பொடும டைந்தி
ரீங்குரை யீர்நு மக்குக் காரிய மென்கொ லென்றான். (௪)

என்றமன் றாடி சொல்ல வேடநீ யென்ன சொன்னா
யொன்றிய காரி யந்தா னுன்றனக் குரைக்க வற்றே
வன்றுகாண் பெரிய வெங்கட் கதர்சொலென் றடரக் கண்டு
கின்றவ னாவ னைத்து நெறிகொலே னென்று நக்கான். (௫)

வேறு.

மென்புலவ ரதுகண்டு வழிவிருப்பான் மீனவனை
யின்புறுநற் கவிபாடி வருகின்றே மெனக்கேட்டு
வன்புலவ ரிருக்கின்ற விடம்தான் மதியாது
நன்கவிதை சொன்னேமென் றுரைத்திரே நாணாது. (௬)

அளந்தபுல வீரான தாகவவற் றொருகவிதை
விளம்பிடுமி னெனவிடையன் கொச்சையல னதிவிடமன்
றுளங்கியநங் கவிதைசொனா லொழியவழி சொல்லானென்
றுளம்படுமோர் கவிபகர்ந்தா ருயர்புலவர் தாழாது. (௭)

அக்கவிதை கேட்டலுமே யழகியது நுமதென்று
சொக்கனுமங் கணரிட்டுத் துடைதட்டிச் சிரித்தருளி
யிக்கவிதை யோநவின்ரீ ரேழையீர் யாரறியார்
மிக்கவிது தனைமாடு மேய்ப்பவர்வாய்க் கேட்டிடுமின். (௮)

கேட்டிடுமி னெனவடைவிற் கிளர்வுறவெங் கணுநிறைந்த
காட்டிடையன் பாட்டனைத்துங் கற்றுணைப்ப மற்றவரு
நாட்டிடைய னல்லனிய ஞர்கொலென நனிநாணி
மீட்டுனாயா ரொன்றையுமுள் வெருவுற்ற ருடல்வியர்த்தார். (௯)

நல்லவடி வனுமாகி யிருக்கின்றாய் நான்மறைகள்
சொல்லரியான் சொல்லினல்லான் மற்றொருவர் சொல்வாரில்
வல்லவுனக் கிதுவந்த வாறுணைப்பை யேன்மன்னன்
செல்வமுறத் தந்தவெலார் தருகின்றே மெனச்செப்ப. (௧௦)

மட்டவிழ்பும் பொழில்புடைசூழ் மாமதுரை யூர்ப்பொதுவன்
கிட்டர்புகழ் தருமண்டன் சிற்றிடைச்சி மணவாளன்
விட்டபசு முட்டாமன் மேய்த்தடக்கி பாசத்தாற்
கட்டிவிடு மன்றாடி கான்மாறி யாளுவேன். (௧௧)

ருந.—புலிமுலை புல்வாய்க்கருளின திருவிளையாடல். கஅ௭

பெரும்பொருளி னுசையிலை பெயர்பெரிய சொக்கக்கோன்
பரித்திடுநங் கவிதைகளிற் பாதிபுகுந் தின்றென்மேற்
றிருந்தவின் நிடுவீரேற் சேர்ந்தவழி யானுமக்குப்
பொருந்தவுரை செய்வலெனப் புலவர்களு மியைந்தனரால். (க௨)

ஆங்கவர்க ளியையாமு னதர்காட்டி யொளித்தருள
வீங்கிவனும் பாங்கருள்சே ரியற்சிவனே யெனத்தெளிந்து
தேங்குபுகழ் தருமதுரை சேர்ந்துயரா லயத்தீண்த்து
தாங்கருமன் பொடுபுகுந்து சாத்தினர் தமிழ்மலை. (க௩)

சாத்தியநற் றமிழ்கொண்டு தமிழ்ச்சொக்கன் புவிபோற்றும்
பார்த்திவரே யெனப்பார்த்து விடைகொடுப்பப் பாவலர்கள்
சேர்த்ததமிழ்ப் பாதிகொடு தென்னையுங் கண்டறிஞ்
சேர்த்துசிறப் பொடுங்களித்துப் போயினர்த மியனாட்டு. (க௪)

ஆகத்திருவிருத்தம் - க௪௪௭.

ருந.—புலிமுலை புல்வாய்க்கருளின திருவிளையாடல்.

தலமில்ங்க முன்னொருகாற் றண்கடம்ப வனத்தின்கட்
புலிவெருங்கி வருமீபுல்வாய் பொலிவின் றி யுலவுங்காற்
பலமில்ங்கோர் நிலைப்புல்வாய் பயந்தபுனிற் றிளமறியை
நிலைதுவன்று முதுதுற்றின் புடையொதுக்கி நீர்வேட்டு. (க)

போயெங்கும் புக்குமுன்று புற்றீர்த கோடையின்கண்
வாயுலர்ந்தோர் வாவியின்கண் வந்துபுனல் பருகங்கா
னையமிலா வொருவேட னீங்காம லொளிரிற்பான்
காய்பசியா லதுகண்டு களிகொண்டு படவெய்தான். (௨)

கண்படுங்கான் மறியைநீனற் தழுதுநனி கசித்துவிழுந்
திணையிலுயிர் நீக்கியபின் யாவுக்குந் தாபாகித்
தணிவறவெங் கணுகிற்பான் றரியாது பிரியாத
வணியதொரு புலியைமுலை யூட்டென்ன வருள்சுரந்தான். (௩)

பாய்புலியு மிரங்கிமனஞ் சுரந்துமுலைப் பாலளிப்பா
னையமொடு வரக்கண்டு வால்குழைத்து நேர்வத்து
தாய்வரவு காணுமற் றனர்த்தமறி பயந்தனிந்து
துயமுலைப் பாலுண்டு துள்ளிவினை யாடியதால். (௪)

வேறு.

மலரய னுணி முன்னர் வரும்விதி ழூற்றல் கண்டு
சிலைமலை வில்லா னல்ல தியார்வல்லா ரென்று சென்று

௧௮௮ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

தலையினால் வணங்கி வாழ்த்தச் சசிபதி யதிச யிப்பப்
புலிமுனை புல்வா யுண்டு பொலிவுற வளரு நாளில்.

(௮)

பொருளினு மொழுக்கத் தானும் பொருவரும் போதத் தானு
மருளினுஞ் சிறந்து நீடோ ரருங்குல வணிகன் பொங்கர்
மருமலி மலர்த்த டஞ்சும் மாமண லூரி னின்றங்
கருதிய பொருள்கண் மேலுந் தேடுவான் கருதிப் போனான்.

(௯)

பச்சிம திசையை நோக்கிப் பரிவொடும் போகி நன்கு
நச்சின தேயம் புக்கு நன்பொரு டேடி மீண்டாங்
கிச்சையி னடந்து மெல்ல விலங்குதன் பதியை நோக்கி
யச்சமற் றெல்லு மல்லு மதரிடை வருத லுற்றான்.

(௧௦)

வேறு.

வழிவசத்தினி ருங்கடம்பவ னத்துவந்துழி வணிகனும்
பொழுதுபுக்கது கண்டிவெம்பியு ளம்புலம்புறு காலையி
வெழின்மிசுத்ததொ ரொலியொலித்திட வேதம்விட்டதன் வழியினே
ரொழுகவற்புத மாவிருப்பதொ ருத்தமப்பதி கண்டனன்.

(௧௧)

கண்டவநகர் தன்னுளன்பொடு கண்டனன்களி நெட்டிம்வாழ்
பண்டையாயத லத்தையும்பழு தொன்றிலான்ப.௨ மத்தையு
மண்டர்நாயக தொண்டர்நாதவெ னத்துதித்தரு ளாலருந் ,
தொண்டுசெய்துவ ணங்கயங்கொரி டத்தமர்த்து துயின்றனன்.

(௧௨)

துயில்கொளந்தனி வணிகனுஞ்செறி தொலைவிலாவிரு டொலையவே
வெயில்வரித்தபி னனுநரும்பெரு வனமதாகவெ ருண்டெழுந்
தெயிலிலங்கிய கோயில்கண்டுதி தைத்திதென்கொலெ னத்தெருண்
டயிலிலங்கும் ணற்புரத்தர் சற்குடித்தறி வித்தனன்.

(௧௩)

வேறு.

மன்னிய வமைச்ச ரோடும் வணிகன்முன் னவின்ற வெல்லா
முன்றுற நயின்று காண்பா னுசையான் முடுகி யாங்கட்
டென்னவ னடைந்தா னென்றுஞ் சித்தரைச் சித்த னாக்குப்
பொன்னகர் மகவான் வந்து போற்றுமா நகரி தன்னுள்.

(௧௪)

வேறு.

குணமோ டடைந்திற் திரன்பரவுங் குளிர்ந்த கடம்ப வனத்தினையு
மணிகே ரத்த வனத்திலங்கு மழகா ருயரா லயத்தினையுந்
துணையிசை ரத்த வாலயர்த்து ரெருக்குஞ் சொக்க நாதனையுந்
பணிகோ யிற்தென் கீழ்பாற்பொற் பதுமத் தினையுங் கண்டிறைஞ்சி.

(௧௫)

மற்றும் புதுமை பலகண்டு வருவோன் சொக்கன் நிருவருளாற்
பற்றின புல்வாய் புலிமுனைப்பா லுண்டு பொருந்தி விளையாடல்

கொற்றந் தருநெஞ் சுறக்கண்டு விசேட நிலமீ தெனக்குறித்துச்
சற்றுந் தாழா தித்தலத்தி லிருப்ப லென்றான் சயங்கூட.

(கந)

இந்தத் தெய்வப் பதிக்கெல்ல யாதோ வென்று மயக்குற்றுச்
சிந்தைக் கினிமை தரும்பரம சிவனை யடைந்து துதிசெய்ய
முந்தைக் கியைந்த மயனூலின் முறையே சித்த ருருக்கொள்ளா
வந்திப் பிறையோ னெழுந்தருளி நடந்தா னெல்லை யடைவாக.

(கச)

எல்லை நடவா வொளித்தருள வேத்தி யருளை யதிகயித்துத்
தொல்லை மரபின் மணிமாடங் கூட மஞ்ச தோயிஞ்சி
மல்லல் வீதி மடங்கழக மற்றுந் திருத்தி மாறின்றி
எல்ல குடியும் பல்படையு நயப்ப வியப்ப வீற்றிருந்தான்.

(கரு)

வேறு.

செந்நெறித் தானை குழத் திறைகொணர்ந் தரச ரேத்த
மன்னம ரேசன் சால வாழ்த்திட வேத்தி நாளுந்
கன்னிமால் காளி யீசன் காக்குமா நகரி தன்னு
ளின்னறிந் திருந்து தென்ன னெண்ணிசை விசயஞ் செய்தான்.

(கசு)

ஆசத்திருவிருத்தம் - கசுகூட.

இசு.—சாதாரிபாடின திருவிளையாடல்.

ஓங்கிய முன்னோர் சால முயர்வீனா லறிவான் மிக்க
தேங்கமழ் கிம்ப மாலைத் தென்னவ னொருவன் றொண்ணீர்
வாங்கிருங்கடல்குழ் வைய மதுராயி லிருந்து காப்பப்
பாங்குடன் சிறந்தா னங்கட் பத்திர னென்றோர் பாணன்.

(க)

கண்ணுத லழக னுக்குங் காவலன் நனக்கு மிக்க
பண்ணியல் பாடி யீசன் பத்தர்கட் டன்பு செய்தாங்
குண்ணெறிந் தெஞ்சு கீற்றி னொளிதிகழ் மெய்யு மாகி
மண்ணவர் விருப்ப மெய்த வனம்பட வாழு நாளில்.

(உ)

பலர்புகழ் சென்னி மன்னும் பண்புடை நாட்டி னின்ற
மிலகிய பரிதிஸ் வேட்டங் கிசைவல்லா னென்றோர் பாணன்
நலமதி சயிப்ப வந்து தண்டமிழ் மதுரை புக்கு
வலியுடை மன்னந் கண்டு பாடினான் மதுர மாக.

(ங)

வேறு.

மின்னும் புழக்கு நல்லோனே வீரா கரனே வியனுலகின்
மன்னர் பரவு மன்னவனே மலயா நிலஞ்சேர் நாட்டரசே
முன்ன நெறிநா வியங்கைகண் முழுது முணர்ந்த பெருமானே
யென்னை யொழிய விரைவல்லா நிலை யுலகி லெனவுரைத்தான்

(ச)

பாணன் பகரு மதுகேட்டுப் பழுதில் வழுதி யுளம்பெருக
நாணி யதனைக் காட்டாம னல்ல சொல்லி யணியாடை
யூணின் பயனா யினவெல்லா மொருங்கே கொடுத்து நாளும்வர
வேணும் பாண போவென்று விடுத்தான் விடுத்தற் கிடங்கூறி. (இ)

பீடொன் றியவன் றனைமதித்துப் போய பின்னர்ப் பிரிவின்றி
மாடு நின்ற முறைசெய்வோர் தம்மைப் பார்த்து மதியுடைநம்
பாடும் பாண பத்திரனை யழையு மழையும் பரிவினென
வோடுந் தகைமை யவர்வினாவி னோடி யழைப்ப வுடன்வந்தான். (ஈ)

பதஞ் வந்த விசைப்பாணன் பட்டுச் சட்டை யிட்டணியின்
புதுமா மணிகள் கதிர்வீசப் பொன்மண் டபங்கள் பொலிந்திலங்கு
மதிதோய் கோயி லுட்புக்கு மன்னர் பெருமா டீனக்கண்டு
துதிசெய் திறைஞ்சி வாய்புனத்ததுச் சொன்னா னழைத்த தென்னெனவே.

வளவன் பொன்னி நன்னாட்டில் வரிசை கூர வொருபாண
னளவில் பாணர் புடைகுழ வரிவைக் குழாத்தி னொடும்வந்து
விளரி முதலா நல்லிசைகண் மேன்மை பயக்கப் பாடியுளங்
களிகொண் டகத்துப் போனதுகொண் டழைத்தே னிங்குக் கடிதுன்னை. (அ)

இன்று பூசை குடமுழக்கம் பருந்து மூங்கி விலைவீழ்ச்சி
யொன்று முயர்சிச் சிலிபறவை யுச்சி மலைநீர் விழுக்காடு
நின்ற வோசை யிசையனைத்து நெறியிற் பாடு கேனென்று
வென்றி கூறி வந்தவனை வெல்ல வலையோ வெனக்கேட்டான். (ஈ)

கேட்ட மாறன் திருமுன்பு கீத நாத னுரைப்பான்வான்
நீட்டும் புகழாய் நீயிருப்பச் சேர்ந்த வடியார்க் குயர்புகொடுத்
தேட்டை நீக்கு மிசைச்சொக்க னிருப்பக் கேட்ட தென்னையிசைப்
பாட்டின் நகுதிக் கெனையொப்பப் பாடற்குண்டோ படியீது. (ஈ0)

அஞ்சே னஞ்சே னொருவர்க்கு மஞ்சா திங்கு வந்தவனை
மிஞ்ச வஞ்சம் படியாடி வென்றே யோட்டி விடக்கடவேன்
செஞ்சொல் வல்லாய் தோற்றவர்கள் செயுங்கா ரியங்க ளுரையென்னப்
பஞ்ச வனுந் பரிவெய்தி வியந்தா னுயர்ந்த பணிகல்கி. (ஈக)

வேறு.

நசுமலி கான நாதா நல்லிசை காண்பே னுனைப்
பொலிவுடை நின்னி டத்துப் போவென விடைகொ டுப்பக்
கலைமுழு துணர்ந்த செல்வக் காயக னினிமை கூர்ந்து
தலையினால் வணங்கி வாழ்த்திப் போயினான் நனது தேத்து. (ஈ2)

இத்தக வறியா ராடு யெதிரிலு யென்று பேசி
யொத்திய ழுளம் வல்ல பாடுவா னுடனே வந்த

வித்தகப் பாடு வார்கள் வரவர வீதி யேறிச்
சுத்தசா ளரசங் தேதம் பாடிடத் தொடங்கி னார்கள். (கங)

சுந்தர வணிய ணிந்து தொருமுடிச் சுற்றுஞ் சுற்றிச்
சிந்துரப் பொட்டு மிட்டுச் சிறந்தருப் பாய மிட்டுச்
சந்தன மிட்டு வீணை தண்டியாழ் கையின் வாங்கி
வந்ததந் திரிதி ருத்திப் பாடினார் மயங்க வெங்கும். (கச)

மற்றவர் பாடக் கண்ட பத்திரன் மனங்க லங்கி
யுற்றது நமக்குக் குன்றா வுயர்புடைக் கான நன்னூல்
கற்றிசை வல்லே மல்லேந் காவவன் றிருமு னின்று
சற்றல வுனாத்தே மென்னாய் முடியுமீ தெனத்த ளார்தான். (கஞ)

மிஞ்சநெஞ் சஞ்சி னென மெல்லிசை வல்லா னெல்லார்
நெஞ்சையுங் கடந்த செல்வ னேசர்கட் கென்று நேசன்
குஞ்சரந் தாங்குங் கோயிற் குழகனிங் கிருப்பக் கொன்னே
யஞ்சுவ தென்கொ னாமென் றாலவா யரன்பார் சென்றான். (கக)

வேண்டிய தடியார்ச் சீயு மெய்யனே கருணை வாழ்வே
பாண்டிதன் னாட னேயிப் பகையினை யடிமை வேண்டிப்
பூண்டிது கழித்தல் வேண்டும் புகலினை யென்று வீழ்ந்து
மாண்டிக விறைஞ்சி யேத்திப் போந்தனன் வருத்தத் தோடும். (கக)

செப்புறு மிவன்ற னன்பைத் திருவுளத் தடைத்தி ரங்கி
மெய்ப்படு மாதா மின்றி விரைவொடு மெவருங் காண
வொப்பருந் துயரந் தீர்ப்பா னும்பர்கட் கரச னாய்
வப்பெருந் தலைமை யோனு மடிமையாம் வடிவு கொண்டான். (கக)

வேறு.

கடிகமழ் சடையையுங் கங்கை யானையும்
படமுடை யாவையு மொளித்துப் பான்மைசேர்
முடிமிசை நிறைவுற மூடொ ணாததோர்
செடிபடுந் துணியுடைச் சீரை சுற்றினான். (கக)

நெற்றியிற் நிலகரீ றொளிச ரீளரா
வெற்றுமென் குண்டல மிலங்கு காதிடைக்
குற்றமில் குறிஞ்சிலிக் கொத்து மன்றியே
துற்றிய விடத்தரங் காயுந் துக்கினான். (கௌ)

தாவில்வெண் கவடியுந் தரித்துத் தாண்மிசைக்
கோவையிற் சதங்கையுங் கோத்துக் கட்டினான்
காவியந் தார்பொலி மெய்யிற் கார்தனம்
பூவினோ டாவினாப் போதுஞ் சூடினான். (கௌ)

ககஉ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடம்புராணம்.

வெறிகமழ் நீறுமெய் பூசி வீதியி
ஹுமவர் தங்களை விலாவொ டிப்பமென்
கறைமலி கச்சையு நழுவுக் கட்டியே
குறைவற நீள்பெருங் கொடுக்கு நாற்றினான். (2உ)

'துறைச்சிறு விரன்மரு தோன்றி தோன்றுகிர்
நிறக்கவிட் டஞ்சன மலர்க்க ணிற்கவிட்
டிறைக்கழற் பெருவிர லிருப்பு மோதிர
மிறுகளியிட் டாரண்னொடு யாண்டி பாடினான். (2ங)

வேறு.

பரிவினான் மிக்க பாண பத்திர னடிமை யானென்
றுரனுடை விறகு வெட்டி யூன்றுகட் டாகக் கட்டி
யரியமென் முடிமேல் வைத்தாங் கம்பலஞ் சந்தி மற்றுந்
தெருவினு முலாவிப் பாணர் தெருவிடை முடுகிச் சென்றான். (2ச)

மறுவறு முயர்மென் றோளின் வலிபகோ டாரி மன்ன
முறுவல்செய் தாகம் வேர்ப்ப மொய்ம்பமர் தடக்கை வீசிப்
பொறையடி யானே வேண்டி யுத்தொழில் பூண்டு கொண்டான்
நெறவொடு நின்று மெல்ல வுலாவின னுலக நாடான். (2ஞ)

மாலையங் குழல்சேர் பாணர் மாலையர் மலை யெய்திக்
கோலவெள் வளைகள் சோர்வா ரவரவர் கோத்து டுத்த
சேலைகள் சரிய சிற்பார் திருத்திய நாணி ழுப்பார்
மேலுறு பசலை கொள்வார் வி ரமபுகுல் கொள்வார் வீழ்வார். (2க)

கந்தரம் வேர்ப்ப வேர்ப்பக் கட்டிய விறகு கூறி
வந்தவன் குமர வேளோ மதனவே ளோவொ ளித்துச்
சந்தைந் பாட மண்ணிற் றணிவீளை யாடல் வல்ல
கந்தரன் னானே யோமற் றிபாவனோ வெனத்து துத்தார். (2ங)

வேறு.

அருடங்கிய வடிவத்திக முசலத்தரு முமைபங்கனும்
வரமொன்றும் துளாயம்பதி வரமங்கல விசைமங்கைய
நிருகுன்றிரு தனமொன்றிடை யிடையும்படி கொடுவந்தனா
தெருவென்செயு மினியிங்கர சிவசங்கர சிவசங்கர. (2ச)

வேறு.

உரவிது நெடிதுநின் நெரியு மொன்றுபோ
லரிதுது கொடுவரு மடவி துரிது
தருமொரு விறகொரு காசு தையலீ
ரெரிவியூங் கொண்மின்னென் றினைய கூறுவன். (2க)

ஆடுவன் விறலிய ராக ழைந்துபண்
பாடுவன் வளஞ்சொல்வன் பார்ப்ப னிற்பன்முன்
ஔடுவ னிப்படி யுலாவிப் பாணர்தம்
வீடெலா நடித்தனன் விறகு விற்திலன்.

(௩௦)

வேறு.

கூறிய பின்னர் முன்னர்க் குறுகிய பாண னில்லத்
தேறரும் புறத்துத் தெற்றி யேறல்கண் டிரவி போக
மாதிரி விறகு மூன்றி வைத்துல கங்க டோறும்
வேறற நின்றான் யாவும் கடந்தவன் கிடந்தான் மெல்ல.

(௩௧)

வேறு.

பாதார விர்தஞ் சோதி கீண்முடி நேடிப் பண்பார்
வேதாவு மாலுங் காண வின்னவ னுலகுக் கெல்லா
மாதார மாகி நின்ற னனாயிருட் போதின் மெல்லச்
சாதாரி யென்னுங் கானம் பாடினான் றரணி யுய்ய.

(௩௨)

வேறு.

ஒடுக்குள் ளாளம் வீந்துநாத மொலியு ருட்டுத் தூக்கெடுத்தல்
படுத்த னலிதல் கம்பித்தல் குழல மென்னுந் தொழில்பத்து
மெடுத்துக் கூட்ட நாதாதி யிமைபோர் முதலா வதிகயிப்பப்
படைத்த விசையுத் தனிப்பாடப் பதின லுலகு முருகியவால்.

(௩௩)

வேறு.

மருவிய விறலி யோடு மஞ்சரீ டலத்து வைகு
மரியசொற் பாணன் கேட்டி தென்கொலென் றச்சங் கூர்ந்து
வினாவோடு மிதித்து சென்று வியன்சரா சங்கங் யாவு
முருகிடப் பாடு வோய்கீ யாரெனக் குரைத்தி யென்றான்.

(௩௪)

அத்திறங் கேட்டி னைத்தார் போனடித் தொடுங்கி யையா
கொத்திசை வல்லே னல்லேன் கொண்டிலார் விறகொ ருத்தர்
மெத்திய பயத்தால் வுத்தேன் மெல்லிசைக் கரச னாய
பத்திரற் கேவல் செய்யும் பண்ணறை யடிமை யான்கான்.

(௩௫)

என்றிறை கூற மூன்ன மென்கொலா மெனக்க லங்கிச்
சென்றுதன் னுழையுட் புக்குச் செறிதரு கினைஞர்க் கூட்டிப்
புன்றலை யடியான் பாடற் கொப்பிலை போற்று நாயன்
வென்றிகொள் பாடல் கேட்க வேண்டுமோ வேண்டா வின்றே.

(௩௬)

இத்திறப் பாடல் யாரே பறிகுவார் யாவும் வல்ல
வுத்தமன் பாடி னல்லா லொருவராற் பாட வொண்ணு
தெத்தலத் தோருங் காணப் பரிபவுப் படுமு னின்தே
புத்திர ரோடுங் கூடிப் போவதே கரும முன்ற.

(௩௭)

ககச திருவால்வாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

வரைபறு சிவிகை யோடு மடிதரு கவிகை யோடு
முருவடை மாத ரோடு முதலிய கிளைஞ ரோடு
மனையிரு ளிடையின் மெல்ல வெழுந்தடற் பரியி னோடு
கிளாகளி றோடும் போனா னெஞ்சறை பறைமுன் னாக. (௩௮)

வேறு.

ஒக்குமொக்குமெ னக்கலங்கிடு மொக்கலோடும்வி னார்துதன்
மிக்கபேர்வலி டெகட்டுமுட்டொடும் விட்டவூரில்வி டாதுளந்
துக்கமெய்தி யகன்றுபோனது கண்டு துய்த்தரு நகையொடு
மிக்கபத்திர ஓக்கரன்கன வின்கண்வந்துவி ளம்பினான். (௩௯)

வேறு.

பத்திரன் புலரு முன்னம் பரிவினா லயத்துச் சென்று
சத்தியக் குன்றே யுய்ந்தேன் நருமமாக் கடலே யுய்ந்தே
னெத்தலத் தினுமெ னக்கிங் கெதிரியார் நீயி ருப்பச்
சுத்தசா ளரசங் கீதம் பாடுதற் கெனத்து தித்தான். (௪௦)

முன்புரத் தரனை மாலை யடிமையா வுடையாய் முற்று
மன்பிலா வடிய னேனுக் கடிமையென் றுறாப்ப தேநின்
மென்பசங் கரஞ்சி வப்ப விறகினை வெட்டிக் கட்டித்
தன்புச் சுமப்ப சேயென் றடிதுகை தொழுது சொன்னான். (௪௧)

வழுதிபால் விரைவின் வந்து மனவலி சாலப் பேசிப்
பழுத்து பாடு வானைப் பண்ணியல் வாதா பாட
வழைமுடி மன்ன ரோடே யென்னுமுன் னுங்கு நின்ற
தழைவுடை முறைசெய் வோனா யேவினான் டடனி வேந்தன். (௪௨)

மற்றவர் சென்று வந்த பாணனை மனைக்கா னுமற்
கொற்றவன் நிருமு னெய்திக் கூறுவா ரறியாப் பாண
னுற்றபே ரச்சத் தோடு மொருவரு மறியா வாறு
முத்திர விட்கட் கெட்டுப் போயினன் முட்டிங் கட்டி. (௪௩)

என்றவர் சொல்லத் தென்னன் வென்றவா நெங்ங் னென்ன
நின்றபத் திரனு னாப்ப ன் யானல னெருனற் கங்குற்
றன்றிரு மிடற்றான் மெல்லச் சாதாரி பாடிச் சென்று
வென்றிகொள் கருணைச் சொக்கன் வென்றனன் விறகா ளாகி. (௪௪)

வித்தக மன்ன வென்ன வேந்தனு நெருனற் போது
பத்திர னடிமை யென்று பண்பட விறகு கூறி
யுத்தமத் தெருக்க டோறு முலாவினோன் றன்னை யானுற்
சித்திரச் சொக்க னென்றே கண்டனன் செய்தி கொண்டு. (௪௫)

பேசுவ தென்கொல் கர்ணப் பேரருள் கூர்ந்து காணு
(கீசுடான் னினைவின் வந்தா னென்னினை வேண்டு மென்று

தூசணி முதலா நல்கித் தும்பிரீ டெருத்தத் தேற்றி
யோசைசேர் நகரி தன்னை வலம்வரு வித்தா னோங்க.

(௪௬)

தன்றிருக் கரங்கள் கூப்பி யாவர்க்குந் தலைவர் நீரிங்
கின்றெழுந் தருளு மென்ன வின்னிசைப் பாணன் வாழ்த்திச்
சென்றுதன் னுழையுட் சார்ந்து சேர்ந்தவர்க் கியன்ற நல்கி
மன்றுணு தனையே பாடி யிருந்தனன் மகிழ்ச்சி கூர்ந்து.

(௪௭)

பாண்டியன் பங்கா லீசன் பரிவுகண் டதிக யித்து
வேண்டிய செய்ய வல்லான் வெல்லவல் லான ருட்சேர்
காண்டரு சொக்க னல்லாற் கண்டதுண் டோத லத்து
மீண்டொரு தெய்வ மென்றான் சென்னியும் வியர்தான் கேட்டு.

(௪௮)

கனத்திறை சொல்லக் கண்ட கருணைசே ரிறைவி சென்று
பணிப்பற நடைத்து வாங்கிப் பாணர்தம மடியார் சாலத்
தனிப்பற தேசம் போனா ல் விரைகையுஞ் சுமந்து தாமே
நினைப்பற வருவ ரென்ற வளனுரை நின்ற தென்றும்.

(௪௯)

ஒதந மனத்தால் வாக்கா லுணரொணான் கருணை கூர்ந்து
தூய்தரு மடிமை வேண்டி யடிமையாய்ச் சுமத்தல் கண்ட
ராதலா லடியூர் தங்கட் கெளியவ னரன லாது
வேதவாய்க் கண்டி துண்டோ வேறொரு தெய்வ மெண்ணின்.

(௫௦)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௧௫௬.

௩௩.—திருமுகங்கொடுத்த திருவிளையாடல்.

மின்னுபுகழ்ப் பத்திரன்றென் னவன்க ணாளு மேவாது சுத்தரன்பான்
மேவி யன்பி, னன்னெறியிற் பாடுங்கா னாத மெய் னாதாத்த னாதத்துக்
கினிய : த, னின்னிசைக்குத் தானரசா யிருப்பப் பாடு மிவன்கண்டத்
திசைக்கனிமை கூர்ந்து பாங்கர், மன்னுமைமா தொடுநீங்கா துருக்க ரந்து
வந்திருப்ப னந்தரத்து வாணோ வாழ்த்த.

(௧)

கானநெறி பாடிமுடித் தேருங் காலைக் காசொருகா லணியொருகான்
மணிக ளோர்கா, லீனமிலா சனமொருகான் மவுலி யோர்கா லின்னதென
தெடுத்தடைவே யிலங்க வைத்து, ஞானமுதல் வன்போகக் கண்டு வாழ்ந்து
நாளுமகிழ் மிகவினாவிற் கொண்டு போந்து, தீனமற வுண்டுடுத்து வந்தோ
ரக் கிட்டஞ் செய்நருட்டுத் தனைசெய்வன் றிறத்துச் சேர.

(௨)

இத்தகவு தனிகடத்து செல்லுங் காலை யிறைவனுக்குந் கனக்குமுத
லில்லையாகச், சித்தமகிழ் பொருள்வேட்டோர் மன்னர் மாட்டிலு செல்லா

ககக திருவாலவாயுடையார் திருவினாயாடம்புராணம்.

தங் கிரவுபகல் சிவனைப் பாடி, மெத்துமிழ யினுமிருப்போ னொருநா ணடி
விறலியர்பா டகர்பாணர் புகழக் கண்டு, புத்தியினைத் தென்செய்கே னிறை
வா லீவான் பொருளில்லை யென்றறையிற் றுயின்னான் புக்கு. (க)

அறியுமிவன் கொடைத்தகவுந் தன்பால் வைத்த வன்புங்கண் டின்பங்
கூர் தறையிற் சென்று, மறுவறுநல் லிசைப்பாண கொடுத்த லாலே வறு
மையடைந் தனைநீர்தம் பொருளு னக்கே, பிறரொருவ றறியாமற் தருத லா
லே பிறங்குபொரு ளுறையாப்போர் முதலா யாறந், குறைவிலுயர் பண்டா
ரப் பொருள்க டம்மிற் குறித்தனாகண் டிலமென்னக் கொடுத்தெ ழுத்தே. ()

வேறு.

எப்பெரும் பொருளுஞ் சாலக் களவுபோ கின்ற வென்றுச்
தப்பிய முரிவா யில்லை தாளுறு கதவஞ் சென்று
கைப்படத் திறந்தா ரில்லை சன்னர்யா ரியாவும் வல்ல
வொப்பருஞ் சொக்கன் தன்னை யொழியவே நிலை யென்று. (இ)

இன்னகூர் தைய கோவென் றிராப்பக லையுற் றென்னை
முன்னுற நாடி நாடி முறையிடத் தொடங்கா நின்றார்
மின்னிய பொருள்க டம்மை மீளவுந் தருவே மாயின்
மன்னிய மனிதர் முற்று ரோகுவர் வழக்கு மன்றே. (ஈ)

உனக்கினி யளித்தற் றென்டா ழுறுபொரு ளில்லை யென்றன்
மனத்தினுக் கினியான் றாயன் மகிழ்த்தநம் மடியார்க் கென்று
நினைத்தன சொக்க வல்லா னிலத்தாயிற் கழறுஞ் சொற்க
ளனைத்தையு மறித்தி ரங்கு மன்புடைச் சேர மான்காண். (எ)

விதமுறு தனங்கண் மிக்க வேண்டி வளிப்பன் றுழா
ததர்வுற விரைவிற் சென்றிவ் வோலையை யளித்தி யென்று
மதிமலி புரிசை யென்றோர் வரைதரு திருமு கத்தை
முதிர்ந்தரு கனவிற் காணக் கொடுத்தனன் முக்கட் சொக்கன். (அ)

துய்யநன் னெஞ்சன் வாங்கி முடிமிசைச் சூழக் கொண்டிங்
கையனே பொருளை வேண்டி யன்புடை நின்னை விட்டு
வையகங் காப்போர் தம்பான் மன்னவோ வென்ன நந்த
மெய்யுரை மறுத்தல் வேண்டா மேவென மறுத்தா னில்லை. (க)

பழுதிலா நாயன் சொல்லை மறுத்திடல் பாவ மென்று
தொழுதுமுன் றுயிலு ணர்ந்தான் சொக்கனைக் கண்டா னில்லை
யெழுதிய திருமு கங்கண் டதிகயித் திறைஞ்சி யொல்லை
யுழைகடந் திரவிற் போளு னொருவரு மறியா வாறு. (கௌ)

மல்லலஞ் சிறப்பி னோங்கு மாமலை நாட்டு ளன்பார்
வில்லவன் விரும்பி வாழு மேதரு மணிக்கு டங்கள்

சொல்றொ மிரவி யென்னச் சுடர்விடு முயர்மா டத்துச்
செல்லம் கொடுங்கோ ஞ்ரிற் சென்றன் ன் சிறிது காளில். (௧௧)

தாங்கரும் பசியா னொத்து தளர்வுறும் வறுமை யாள
னீங்கிவ னொருவ னொரன் றியாவரு மிகழ்து கூற
வோங்கிசை யுருவ மெங்கு மொளிகொள்வெண் ணீற்றான் மூடி
யாங்கொரு தண்ணீர்ப் பத்தர் மூலையி லமர்தான் மெல்ல. (௧௨)

இன்னதன் மையினி ருப்ப விரவிடைச் சேர மான்கட்
பன்னிசைச் சொக்கன் சென்று பாடுநம் பத்தன் காண்பா
னின்னக ரடைச் சான் நேடி நிறைவுசெ யென்னக் கேட்ட
மன்னவன் றுயிலு ணர்ந்து மந்திரி களைவி டித்தான். (௧௩)

நயத்து கனவின் செய்தி நவின் றுமுன் விடுப்பப் போனோர்
பயிற்றனை மறுகு டோறும் பரத்துறு நவம தாக
வியைத்தவோர் பத்தர் மேவக் கண்டிரோ வென்று நாடி
யுயர்ந்தவன் றன்னை யத்த வுழையிடை யிருப்பக் கண்டார். (௧௪)

அரியமா தவத்தீர் காண்பா னாசையா யிருந்தா னும்மை
யுகாகெழு மரசன் றன்பா லுவத்தெழுந் தருளு மென்னக்
கருநீரீ ரழைப்பு மேவென் காவலற் கிறையிற் சென்று
பெரியகா ரியத்தின் வத்தே னுடைத்தும் பிறங்க வென்றான். (௧௫)

பணிவிடை யமைச்சர் போந்து பகர்த்து சாற்றப் போற்று
மணிமுடி யரசன் சால மகிழ்ந்துவா கனத்தி னேரு
னணிபொலி மணிகள் சித்த வடியினை நோவச் சார்த்தாங்
கிணையிலா தவனைச் சொன்ன வெவ்வையி லிருப்பக் கண்டான். (௧௬)

நின்றமன் னவனைப் பாரா னிறைத்தபே ரருளைப் பார்த்தாங்
கொன்றிய புளகத் தோடு மொழிவிலாக் கண்ணீ ரோடுஞ்
சென்றவ ரகிச யிப்பச் சிறப்புடை யிசையெ டித்து
மன்றினு ளாடுஞ் சொக்கைப் பாடினான் மதுரைப் பாணன். (௧௭)

அரசனுஞ் சிவன்பால் வைத்த வன்புகண் டிருகி யந்தோ
பரிவினல் குரவ லைப்பப் பசியொரு புறத்த லைப்ப
வுகாகெழு கானம் பாடு முறுதியைப் பாடி ராதிப்
பரமனே யிவர்வே நல்ல னொன்றுபன் முறைது தித்தான். (௧௮)

பத்தரொகி ஞ்ளளீர் வந்த காரியம் பகரு மென்ன
வுத்தம மதுரை நம்மு ருன்றனக் கென்று நல்ல
சித்திரச் சொக்கன் றந்த திருமுகங் கொணர்த்தே னென்று
பத்திரங் கொடுத்தோ துங்கிப் பத்திரன் புனித்து நின்றான். (௧௯)

கக௮ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

வேறு.

இருமைசேர் திருமுக மிறைஞ்சி யீடுகொண்
டரிதிகழ் தவிசின்மீ திருத்தி யாதரித்
துரைகெழு பாயிர வுரையைக் கண்டெழும
பரிவொடு சூழனன் பாடி யாடினன்.

(௨௦)

தன்வயிற் சுந்தரன் சால வைத்துள
மன்னிய பரிவினைக் கண்டு கண்டொழிந்
தின்னிசைப் பாணனை யெடுத்த னைத்தன
னுன்னரு மவன்செய லொன்றும் பார்த்திலன்.

(௨௧)

வேறு.

ஓடை யானைப் பிடர்மிசை யோங்குற
நாடு காண நகர்வலங் கொண்டோய்க்
கூட நீடுதன் கோயிலுட் புக்கல
ரேடு தாங்கு தவிசி விருத்தினன்.

(௨௨)

வேறு.

இருந்தவன் றன்னை யீச னாகவே பாவித் தென்னெய்
வருந்துமெய்ம் முழுதும் பெய்து மஞ்சன மாட்டிச் சூட்டிச்
சுரும்புஞ் சூழை சாத்தித் தூசுதண் கலவை பூசிப்
பரித்தறு சுவையி னூட்டிப் பணித்தனன் கரங்கள் கூப்பி.

(௨௩)

பேணுற்ற காவற் றொல்லிப் பெரும்பொரு ளறையுட் பட்ட
வாணிப்பொன் காசு தூசு தேசுடை யணியா ரங்கண்
மாணிக்க முத்து மற்றும வகைவகை பொறிசெய் தோங்கப்
பாணற்கெண் ணிறத்த கோடி பரிப்பவர்க் கொண்டு கட்டி.

(௨௪)

திரள்பரி கயங்க டிண்டே ரவனிகள் சிறக்க ள்க்
வருளுடை யன்பன் கோதை யன்புண் டதிச யித்துக
கருதிய தனம னைத்துங் கண்டுரைக் கொண்டு மன்னர்க்
குரீபன கொள்ளேன் சொக்க னுயர்திரு வாணை யென்றான்.

(௨௫)

மன்னது கண்டு சால வாடிமுன் றெளித்தி றைஞ்சி
யென்னபுண் ணியஞ்செய் தேன்மற் றிங்கிறை யருளின் வந்து
மின்னுபா வலர்க்கு நாளும் விதரணஞ் செய்ய வேண்டும்
பொன்முழு தையுங்கைக் கொள்ளப் பெற்றதே போது மென்றான்.

(௨௬)

முன்புற நின்று போற்றி யின்னன மொழியக் கண்ட
வன்புடைப் பாண னஞ்சி யடிதொழு தவனி நாக்ரு
நன்குல வரசே யென்னை யிப்படி நவிலாநின்ற
சென்கொனன் கிலாச யாதோ ரிழிசுலப் பாண னென்.

(௨௭)

இயைந்தனன் பொறையர் கோமா னிலங்கெறும் பீற தாக
நயந்துவ களைத்துந் தந்த நான்முக னுதியாக
வுயர்ந்தபல் பிறப்புத் தோறு முயிர்க்குயி ராய்நம் மீசன்
சயம்பெற நிறநல் கண்டிர் தாழ்த்ததே துயர்ந்த தேது. (௨௮)

இரர்த்தித பஸ்காற் சொல்வ தெம்பெரு மக்க ளென்னை
பொருந்திய சிவனே யாகக் கண்டனன் புதுமை கூர
வருந்தவ னுணை யாலே நிற்பதற் கறைய மாட்டேன்
வினாந்தெழுந் தருளு மென்று விடுத்தன னல்லாட் கூட்டி. (௨௯)

நற்றவன் போகப் பின்னர் நடந்துபோய் மீண்ட வஞ்சிக்
கொற்றவன் கோயில் சேர்த்தான் கோதைதன் பரிசு னத்தா
லுற்றொளி யுடம்பு பெற்றாங் குறும்பரி சனங்க ளோடும்
பற்றிய தனங்க ளோடும் பாணனு மதுரை புக்கான். (௩௦)

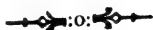
வம்பவி முலங்கற் றென்னன் வரிசைகண் டதிக யிப்பத்
தும்பிசீ டெரு த்தத் தோங்கித் தோனாசா மனாகள் வீசப்
பைம்பொன்வெண் குடைரி முற்றப் பார்மக னெனிய மிக்க
செம்பொனோ டுணைந்த செல்வன் சொக்களு லயத்துச் சேர்ந்தான். (௩௧)

ஐயனே நின்கூ டல்லா னன்புடைச் சேர மான்போல்
வைபகத் தில்லை செம்பொன் வரைபுரை தனம னைத்துங்
கையினின் றிராமு கத்தைக் காணுமு னளித்தா னென்று
பொய்யறக் காட்டிக் கொண்டு போயினு னருள்பெற் றாங்கு. (௩௨)

வந்தநா வலர்சுந் தத்தார் வறுவியோர் வாழ வென்றுஞ்
சித்திய பொன்னு முத்துஞ் சேலையுங் கொண்மு வென்ன
முத்துறப் பொலிந்து நாடு முறைமையி னூழி வாழ்த்து
சுந்தரன் றினையே பாடி யிருந்தனன் றுதிப்ப யாரும். (௩௩)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கடுசக.

நிகு.—பலகையிட்ட திருவிளையாடல்.

அன்பு மிக்க வறிவுடைப் பத்திரன்
முன்ப மற்றுத் தொலைவி றனத்தொடு.
நன்கு மிக்கவர் நாளும் வியப்புற
மன்கி றக்க மதுரையில் வாழுகான். (௩)

கீடு செல்வ நிதியனைக் கண்டிசை
பாடு பாணன் பொருமைமையப் பற்றியே

நாடி யென்றிவ ன்ல்குர வாவனென்
நாடி யாரு மிருப்ப ருணாத்திடார். (௨)

மெய்மை யற்ற வெறுப்புடைப் பாணர்தம்
பொய்மை யைக்கண்டு புண்ணிய னின்றமுன்
ஹையல் கோவைமூச் சந்தியு மன்றியே
மையி ராவும் வழத்துவ லென்றனன். (௩)

வேறு.

இப்பெரு விரதம் பூண்டான் டியாமியி நடுவு சென்று
பொய்ப்பற யாரும் போற்றப் பாடுகாட் புதழ்க்கு நல்லோன்
றுப்புடை நெஞ்ச னேசஞ் சோதிப்பான் கருதி யோர்நான்
மைப்படு மழைக்கு லத்தை விட்டனன் வருத்தி டென்ன. (௪)

பல்வித விலங்கு நாற்காற் பறவைமா னிடர்கண் மற்று
மில்லடைர் தச்சங் கூட விருண்டுற விடித்து மின்னி
மல்லவான் முழுது மூடி வாளரா ஞான்ற வென்னச்
சொல்லருந் துளிக டுங்கச் சொரித்தன சோனை மாரி. (௫)

அரும்பெரு விரதம் யானின் றழியினு மொழியே னென்று
சொரிந்திடு மழையை நல்ல தூமலர் மழையாக் கொண்டு
வருந்தியா லயத்துக் காலாற் குறிவழி தடவி வந்து
தெரிந்திசை யிசைத்தான் வல்லான் செயலென வுணர்ந்து தேறி. (௬)

முன்னிகழ் புங்க வத்தின் பின்னுற முதிர நின்ற
தென்னிசை பாடும் பாணன் நிறத்தினைக் கண்டு பின்னு
மன்னுகன் மழையை யேவ வாங்கது மருத்தோ டொன்றிப்
பன்மலை யருவி யென்னத் திழ்த்தது பயம்வி னைத்தே. (௭)

மைக்குல மெற்றுங் கல்லா வம்பினுன் மாம ருத்தார்
றக்கமெய் சால நோவோன் றந்திரி யாழ்ந னைந்து
மிக்கக ருகிர்ந னைந்து விரனடுக் குறவும் போகான்
சிக்கன வுடனே நின்ற பாடினான் சிவனை யுள்ளி. (௮)

அயன்றனை யறத்தல் பாடி யாக்கனை யடர்த்தல் பாடிக்
கயர்தனை யுரித்தல் பாடிக் காலனை யுதைத்தல் பாடி
வியன்புர மெரித்தல் பாடி வேன்கெட விழித்தல் பாடிச்
சயந்தரும் புதழ்கண் மற்றும் பாடினான் சாலை வாழ்த்தி. (௯)

முற்றவெர் தையையி னைப்பார்க் கெதுமூடி யாது முன்னர்
மற்றது கண்டி ரங்கி வருந்திடா திருந்து பாடென்
றுற்றபி ரிசைக்குச் சென்றங் குவந்துயர் பலகை விட்டான்
பற்றியற் பலகை முன்னம் யாவன வரக்கோ டுத்தான். (௧௦)

கங்குலி லிறைவன் மேனி கரத்திடக் கண்ட பாண
னிங்கிது செய்தற்கெந்தை யெழுவகை யிசைக்கு நல்ல
சங்கர னல்லால் வல்லா ரியாரெனத் தாழா தோங்க
வங்குயர் பலகை யேறி யிருந்தன னருளை வாழ்த்தி.

(கக)

வேறு.

காண்டகு குரலொடு துத்தங் கைக்கிளை
வேண்டிய வுழையினி விளரி தாரமென்
றீண்டிய நெறியினே முசையு மின்புறப்
பூண்டதந் திரிகளிற் புரிந்து பாடினான்.

(கஉ)

முன்றிக முசைத்துதி முடியப் பாடுமு
னென்றிய வருத்தமு மொழிந்த தொல்லையின்
வன்றிறன் மாரியு மருத்து மற்றன
மின்றிகழ் வானமு மீனம் பூத்ததால்.

(கங)

வேறு.

பல்வி தப்பொற் பலகையைக் காணவே
மல்ல லோங்கு மிரவியும் வந்தனன்
•சொல்ல ருஞ்செயல் கண்டு துதித்தெழுந்
தொல்லெ சென்றுதன் னுற்றவர்க் கோதினான்.

(கச)

ஆல யத்து னீணத்துற் றவரொடு
மேல வந்திறை யிட்ட பலகையின்
கோல மீதெனக் காட்டக் குறித்தவர்
கால காலன் கருணையை யேத்தினார்.

(கடு)

இலகு கன்றுக் கிரங்கும் பசுவென
வலைவு கண்டுனக் கல்லிடை வந்திசைப்
பலகை யிட்டருள் பண்ணிசைச் சொக்கனை
யலது வல்லவ ராரெனப் போற்றினார்.

(கஈ)

வெய்ய பாணர் வெறுப்புவிட் டென்வயிற்
செய்ய சொக்கன் றிருவருள் கண்டன
மைய னேனினக் காரொப் பவரென
மைய நீர வணங்கினர் வாழ்த்தினர்.

(கஎ)

வேறு.

மின்றிகழ் தென்னன் முன்னு மேதினி வியப்பப் பாணன்
சென்றுதன் னுழையுட் புக்குச் செந்தமிழ்ச் சொக்க னைப்போ
லின்றியா ரெமக்கு நல்லா ரெனத்துதித் திருந்தான் செல்வ
மொன்றிய மதியங் கண்ட வுத்தியின் விளங்கிற் றன்றே.

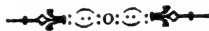
(கஅ)

சிந்தைசெய் துலகின் மிக்க தென்றிரு வால வாய்வாழ்
சுந்தரன் றன்னை யாவர் துதிசெய்தா ரவர்கள் வேதச்
சுந்தைசொல் லியாண்டு புக்குத் தரும்பெருஞ் செல்வத் தோங்கி
வந்தவெந் துயர நீங்கி வாழ்ந்துவா னாள்வ ரன்றே.

(கக)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கடுகடு.

நுள்.—இசைவாதுவென்ற திருவிளையாடல்.

தனாயிற்ப்பூ தில்லாநெறி தருபத்திரன் மனையாள்
பரிவுற்றிடு தன்காதல னளவிற்பரி வினுமுள்
ஞருகிப்புக்ழ் தருசுந்தர னளவிற்பரி வுற்றே
பெருகப்புண றிசைபாடுவள் பிரியாதொரு நாள்போல்.

(க)

பாலேமொழி சூதேழுலை பனையேதிர டோண்மெல்
லாலேநிலை தானேவயி றாவேயக லல்லுல்
சேலேவிழி காரேழுமல் சிலையேதுதன் மலராள்
போலேதிகழ் வாணேரிடை பொய்யேயிது மெய்யே.

(உ)

வேறு.

இரதியு மொவ்வா வடிவின ஞருக்கொண் டிசையுலா வுடதெனச் சிபந்தா
டபாபயில் சாதித் தருமகீ தியினுற் சசிகுல வேட்டையுந் கண்டு
பரிவொடு போது நாடனி லொருநாட் பார்த்திபன் றனிவரக் கண்டு [மெல்ல.
பொருவில்வேள் கணையான் மெலிந்துமெல் லணையிற் புல்லவா வென்றனன்

மையிலாள் கடைதொட் டியர்கரங் குறைத்த மாசறு தேகடை நீதி,
யையனே நத்தஞ் சுந்தர னாணையவ்வுலா யின்கெனக் கடாது, பொய்யிலா
வுண்மைப் பத்திர னொழியப் புவியுளோ ருடன்பிறந் தவரென், றையதுண்
னிடையான் மறுத்தனன் மருத்தா லசையுமென் கொடியென நடுங்கி. (ச)

மறுத்தது கண்டு நெஞ்சு கானி வலிசெயா தானையை நினைந்து
கறுத்தவ டன்னைப் போவென விடுத்ததுக் கற்றவ ரவைநடு விரிய
முறித்திடக் கடவ மெனப்புற நாட்டோர் முற்றிசை பாடுவாட் டேடிச்
சிறப்புட னழைத்து வாருமென் றுணாத்துத் தெரிந்தயர் தூதரை விடுத்தான்.

அருமையா வொருவ ரறிந்திடா வாறங் ககற்றியோர் கரந்துபோய் விரைந்து
தனாமூழ் தெங்குந் தேடிமுன் கொணர்ந்த சயந்தரும் வல்லிசை வல்லாள்
பரிவொடுங் கூடி நல்லிசை மாதர் பாணர்தம் குழவொண் சிறப்பிற்
கரிபரி நெருங்கு மதுறையுட் புருந்து கண்டன டுண்டிறல் வேந்தை. (சு)

பல்வித மாக மெல்லிசை பாடிப் பணிந்துமு னிருந்திடுங் காலை
முல்லைசேர் மாலைப் பத்திரன் றேவி முன்னமாங் கிருந்தவ டன்னை

யெல்லையில் புகழா னிங்கிதத் தாலிங் கிவளுடன் பாடுதற் கின்று [முள்.
வல்லியோ வென்ன வவளுயின் கிதத்தான் மண்ணிலா ரெனக்கெதி ரென்

அங்கது கேட்டு வந்தவட் கிரங்கி யணிமுத லாடைகள் வழங்கித்
தங்குதற் குரிய நல்லிடங் கூறித் தரத்தொடும் விடுத்தபின் றொழுத
பொங்குதற் பின்னை வியத்துநீ தோற்பிற் புகலினந் தோல்வியா யிருக்கு
மங்கைகே ளவனை வெல்வதற் கான வழியுணர் பழுதுவா ராமல். (௮)

என்னுமுன் னணங்கு பன்முறை வணங்கி யானுமோர் கற்புடை யாளேன்
முன்னது தானே காத்திடும் வறிதே முற்றவோர் குற்றம்வா ராது
மன்னநீ யிருப்ப வெண்ணையார் வெல்வா ரென்றனண மன்னவன் கண்டு [ன்.
நன்னெறி நெஞ்சி னொன்றுவைத் தொன்று நவின்றுபின் போவென விடுத்தா
வேறு.

இரவிடை மறைத்து முன்ன ரெய்திய மாலே தன்பாற்
பாவுதற் கரிய சீர்த்கிப் பத்திரன் நேவி தன்னை
வெருவுறா தென்முன் வந்தாற் பன்முறை விளிய வைது
வரையறப் பாடச் சொல்லென் நேவியோர் மாதை விட்டான். (௧0)

வரன்முறை மற்றை ஞானரோர் மண்டபத் திருந்து முல்லைத்
தெரிவைநீல் லிசைபா மங்காற் சென்றவன் சொல்லக் கேட்ட
வரிவைபு மதியர் ளாடு யரசன்முன் பேசி வந்து
கருகிட வைது தீதம பாடினாள் கற்பி னானே. (௧௧)

வாதுற வைதல் கண்டு மனமிக மகிழ்வோ னென்றன்
மேதகு தீத மாதை விளியகீ வைவ தென்னை
யோதரு மவைக்க ளத்திங் குயர்புடை நீங்கள் பேசிச்
சோதிசேர் கானம் பாடுந் தோற்றவர் சுமக்க வென்றே. (௧2)

இப்படிச் செய்த லின்று தருமென விகல்சேர் மன்னன்
செப்புமுன் னாங்கி யைந்து சிறியாழ் திருத்தி வந்த
துப்பிலா மாத பாட வியைந்துமென் சுருதி மாத
மொப்பிலா யாழ்தி ருத்திப் புாடினா னுயர்புண் டாக. (௧௩)

காகிவர் தவடன் பாட்டைக் காகவென சுரம தென்றங்
கோதில்கற் புடையான் பாட்டைக் கோகிலச் சுரமதென்றங்
தீதற வவையி ருந்தோர் செப்பிடக் கேட்டுந் துப்பின்
மாகினை வியந்தான் மாறன் மாறிமுற் செற்றவ கொண்டே. (௧௪)

நெறிகெட வாரம் பட்டு நீதிமன் சொல்லக் கண்ட
வறிவுளோர் களுமி ரரசா வனுமதி தரும மென்னு
மறைமொழி தனைநீ னாந்து மாதூர முக வந்த
விநலியே பாடி னொன்ன றறைந்தனர் வியத்து சால. (௧௫)

மற்றது கண்டு வந்த விறலியுள் களிப்ப மன்னன்
கற்புடை யாள்வ ருந்தக் கண்டிளம் வருந்தேன் மண்ணிற்
சொற்றரும் வெற்றி தோல்வி சொல்லிடி னியாவர்க் கில்லை
யெற்றிகழ் மாதே வித்தை செயுமிடத் தென்றான் மெல்ல. (௧௬)

மன்றிடை யின்று போகி நாளைவ் தேறும் வாதி
லென்றுபி னிசைத்துப் போக்க வேந்திழை போந்து சாலக்
கன்றுநெஞ் சோடு நந்தங் கணவனுக் குதவி செய்த
வென்றிகொள் சொக்க னுக்கு விண்ணப்பஞ் செய்வ மென்றே. (௧௭)

வேறு.

கருணைசேர் கடவு ளாலயத் தணைந்து கண்ணினீர் சோரவீழ்ந் தரற்றித்,
தனாமிசை யெவர்க்கும் வைத்தவன் பொழியத் தனியொரன் பெங்கண்
மேல் வைத்தா, யுனாகெழு மரச னுளக்கருத் தறிவை யுய்யுமா றறிகிலே
னரசே, திருவரு ளொழிய வொருவழி யில்லை காத்தரு ளெனத்துதி செய்
தான். (௧௮)

வேறு.

அன்புடை யாளே நெஞ்சக மஞ்சே
னன்பரி வோடு முதவுவ னாளை
மின்பொலி மாறன் றன்புலம் விட்டே
யென்புலம் வாபோ வென்றன னெம்மான் (௧௯)

வேறு.

நின்றதிரு வுலாவிசம்பிற் கேட்டு நீங்கா தேசமொடு நனிவாழ்ந்து போ
ந்த பின்றை, வன்றிறன்மன் னவனவனா மற்றை ஞான்று வரவழைத்தன்
னிசைவாது கண்ட வைக்க, னொன்றியவர் தம்மொடுமுன் னையினுஞ் சால
வுண்மைமறைத் தோரங்கூர் தினிய நெஞ்சங், குன்றநவின் றிடத்தோலாக்
கற்பு மாதா கூறுவாள் சீறியுளங் கொதித்து விம்மி. (௨௦)

கைதவகேள் கைதவமா காதி யானுங் கழறுமொரு விண்ணப்பங் கைக்
கொ ளொப்பின், மைதிகழுங் கண்டத்தன் சொக்க நாதன் மண்டபத்துப்
பாடியக்கா விருந்தோர் தம்மு, ளெய்கியவா றொருத்திதனை வென்ற ளென்
றங் கியாரொருவர் சொல்கின்ற ரவளே வென்ற, மெய்தருநா யகிமற்றிங்
கென்மு கத்தி விளம்புமது செற்றங்கொண் டென்றான் மெல்ல. (௨௧)

ஒள்ளியவ டள்ளியுரை செய்யா முன்ன ருயர்புடைய வுலகத்தைப்
பேணி யொன்றும், விள்ளுதல்செய் யாதங்கண் மேலி னுல்யாம் வேறொருவ
ராவேமோ வெனப்போ தென்ன, வள்ளலெனிய வவர்க்கெளிய சொக்க நா
தன் மண்டபத்து ளென்டிசைமண் டலிகர் போற்றத், தெள்ளதமிழ் வாண
ரிசை வாணர் குமுச் சேர்ந்திருந்தான் போந்தெவரும் வியப்ப வேந்தன். (௨௨)

புகழ்தருபத் திரன்றேவி யுண்மைக் கின்று புலிகாண நமைச்சுமப்ப
ளென்று கொண்டே, யகமகிழ்வு ளொளீமவர் தாங் கறிவி லாதா ளவையே

வறிவுடையா ளெங்குந் தானாஞ், சகமுதல்வன் றனைநீனந்து மெல்ல வொக்
கிச் சார்தலுமற் றுங்கிருந்த வேந்தற் சார்த்தோர், முகமுகம்பார்த் தனரென்
னாய் விளையு மிந்த முன்னவன் றன் செயறெரியா தென்று கொண்டே. (௨௩)

வேறு.

பரந்தவன் கண்டு பாடும் பாணனா யுருக்க ரந்து
பொருந்தவந் திருந்தா னப்பாற் போதமின் மாகு முன்னர்
நினைந்ததந் திரிதி ருத்தி நேசமன் னவனை வாழ்த்தித்
தெரிந்துதான் வல்ல பாடல் பாடினா டிரம் பேசி. (௨௪)

வேறு.

வேர்த்தன ணடுங்கினள் விதிர்வி திர்த்தனள்
வாய்த்தில விசையென வாயு லார்தன
டத்தரு முளம்பறை யறையத் தென்னனைப்
பார்த்தன ளவையவை கண்டும் பாடினாள். (௨௫)

வேறு.

புனைபெருக் குரல்க டத்தல் புனாத்தன்மே லொருக்கன் மிக்க
வினைபடு காக வோசை காகுளி விலங்க னீங்காத்
தனிபடு கட்டை யெட்டின் றகுதியிற் றிகழும் பொல்லா
வ்னிமையில் சுரத்தைக் கண்டாங் கிருந்தவர் வியந்தா ரில்லை. (௨௬)

முத்தவெண் ணனாது ளங்க முறுவல்செய் திறையை வாழ்த்திச்
சித்திர யாழ்நி ருத்தித் திருமலி களந்தி ருத்தி
மெத்திய மடப்பத் தோடு மெல்விரல் சிவப்ப வொற்றிப்
பத்திரன் றேவி மெல்லப் பாடினாள் பண்ணி னேங்க. (௨௭)

ஆங்கரி முரற்சி யென்ன வருங்குயி லோசை யென்ன
வாங்கிருங் கடலுள் வாழும் வலம்புரி முழுக்க மென்ன
வோங்கிய சராச ரங்க ளருகிடப் பாடு நீதி
தூங்குமு விசையைக் கண்டு துதித்தன ரிருந்தோர் யாரும். (௨௮)

தணிவினமாத் தினாயொன் பாணந் தானங்க ளெட்டி னாண
நணுகிய கிரியை பத்து நன்பதின் மூன்றெ முத்தா
லணுகிய தொழிலா றோங்கு மைத்தினால் விளங்கு மும்மைத்
தீணையெழு பாடல் கண்டு தேவரு மதிச யித்தார். (௨௯)

வேர்த்தனா் செவிப்பு லத்து வினைபட வாங்கி விட்ட
வாய்ந்தமென் சரம்ப டாமுன் மாண்டது செற்ற மேனி
சோர்ந்தது நெகிழ்த்த துள்ளந் தும்புரு நாடா தாதி
வாய்ந்தவர் பாடும் பாட வென்றது வாக்கு வாழ்த்தி. (௩௦)

பரிந்தது புதுமை யேயோ பகைத்தவ னெஞ்ச மெங்கு
நிரம்பியோன் முன்னின் றாலெந் தீநஞ்சக முருகா தங்க

௨௦௬ திருவாசலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

ஊரம்படச் செவிப்பு லத்தி லொண்டொடி பாடு மென்மைச்
சாங்கொடுஞ் சரம்போற் றைப்பச் சாங்கொண்டாள் சாமி லாதாள். (௩௧)

மற்பொலி திண்டோட் டென்னன் வன்பிழை பொறுத்தி வென்ற
சுற்புலீ றுடையாய் தோற்றாள் கழுத்திடை வளைத்தே நென்ன
விற்பொலி ஸதலாள் கேட்டு மெய்த்தவ னருளை வாழ்த்திப்
பொற்புறு கழுத்தி லேறி யிருந்தனள் பொலிவுண்டாக. (௩௨)

மாலையைக் கழுத்தி லிட்டோர் மாலையின் றுலாவக் கண்ட
ஞாலமீ துள்ளோர் மிக்க நகையொடுங் கூடி வாழ்த்தி
யேலவந் திறைஞ்சிற் கூட லிறைவனை யிறைஞ்சி னல்லான்
மேலொரு தெய்வ முண்டோ விதியிலீ ரொனவி யந்தார். (௩௩)

மறுவில்கந் தரணப் பாடு மதுவாவாழ் விறலி வந்த
விறலியை வென்ற ளென்றல் புதுமையோ வெனவி யந்து
செறிமணிக் கவிகை தூசு சிவிகைமற் றெவையு நல்கிக்
கறைகெழு வேற்கண் ணானைக் கழுத்தினின் றிற்க்கி விட்டான். (௩௪)

வாடிய மாலே வாடா மாலேதாள் வீழக் கண்டே
யாடரும் பெரிய நாம மாலவாய் மாலே யென்று
சேடுறக் கொடுத்துத் தெய்வச் செயலல்லான் மனிதர் செய்யு
கீடிய செயல்கள் சற்று நிலைநில்லா நிலைநில் லாவே. (௩௫)

கண்டன மெங்ங னென்னிற் கருணைசேர் சொக்கன் றன்னை
யுண்டென விருந்தாள் வென்ற ளுலகினை யாரு கின்ற
வெண்டரு நம்மை யுண்டென் றிருந்தவ டோற்றுண் மற்றென்
பண்டிறன் மொழிவ தென்று பன்முறை யதிக யித்தான். (௩௬)

மற்றவர் தம்மைத் தத்த மனைவயிற் போக வேலிக்
கற்றைவார் சடிலச் சொக்கன் கருணையை விறலி கற்பைப்
பொற்புற வாழ்த்தி வேந்தன் போயின னினிய நல்கி
நற்றமிழ் றிறைவன் றுனு நகையொடுங் கோயில் புக்கான். (௩௭)

பத்திரன் றுனு மிக்க பழுதில்கற் புடையா ளோடும்
வித்தக னருனா லங்கண் லீற்றிருந் தளவில் கால
முத்தம விமானத் தேறி யும்பர்கோன் முத்லோர் வாழ்த்த
வெத்தவத் தோருங் காண வேகினுன் சிவலோ கத்தே. (௩௮)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௧௬௦௬.

௧௮.—பன்றிக்குட்டிகளுக்குத் தாயான திருவிளையாடல். ௨௦௭

௧௮.—பன்றிக்குட்டிகளுக்குத் தாயான திருவிளையாடல்.

முன்னமோர் காலம் வெய்ய முரண்டு படையான் மிக்க
வின்னெறி பயக்கும் வேளான் மரபினி லிலங்கு வாணோர்
வன்னியர் தலைவன் றோன்றி மாசறு குலத்துக் கொத்த
கன்னியை மணந்த றத்தின் வாழ்ந்தனன் காட்டு நாட்டு. (௧)

ஆங்கவன் றனக்கு முன்னை யரும்பெருந் தவத்தா னன்மை
யோங்கிய விராறு மைந்த ரவன்வயிற் றுதித்து நீங்காப்
பாங்குறு செல்வத் தோடும் பழுதற வளர்ந்தி யாருந்
தாங்கரு மிளமைத் தன்மை யடைந்தனர் சால வன்றே. (௨)

விழைதரு நாளி னல்ல மேம்படு தந்தை தாய
ருழையிடை யிறப்ப மிக்க செல்வமு மொழிந்து தூய
வழகினால் வலியா லோங்கு மருங்குல மைந்தர் முன்னைப்
பழவினை யிழுப்ப வாடிப் போயினர் பரதே சத்து. (௩)

தொல்லையம் பதிவிட் டொன்றார் துரபபமற் றியாவும் விட்டு
நல்லூர வலைப்பப் போனோர் நாடொறும் வருந்த மேனிப்
பல்வித நிலங்க டோறு நாஞ்சிலாற் பகலு மல்லும்
புல்லற வுழுது கொண்டு புன்பயிர் வினைத்துண் டாரால். (௪)

அடைவினித் தகவிற் போது மரும்பெரும் புதல்வ ரங்கண்
படிபுகழ் வேட்டை வேட்டுப் பாசவெஞ் ஞாளி விட்டுத்
தொடர்விடா விதிவ சத்தாற் சுழன்றுமுன் றுளத்தன் பின்றிச்
கடியபல் விலங்கு கொன்று காட்டிடை யுலாவு நாளில். (௫)

மெய்ப்படு சாபம் வல்ல மேதரு முணர்வி னானே
ரொப்பிலா முனிவன் றுற்றி னுழைபுகுந் திருந்து மிக்க
செப்பருந் தவஞ்செய் காலைச் சென்றவர் திரண்டு சூழ்ந்து
தப்பென வங்கை கொட்டிப் பாடினார் சால நக்கு. (௬)

வேறு.

மற்றது கண்டு முற்றிய தவஞ்செய் மாமுனி சீறியாங் கவனாப்
பற்றியெந் நிலமு முழுமபழ மையினற் பரிவுடைத் துழந்தொழி லுமக்கே
புற்றதோர் பன்றி வயிற்றகத் துதித்தின் றுழமின்வெங் குருணை ளாகிப்
பெற்றதா யிணையு மிழந்திடக் கடவீ ரென்றுமுன் பிழையறச் சபித்தான். ()

முனிவரன் சபிப்ப கொஞ்சக மஞ்சி முதிர்ந்தரு பத்தியிற் கூடி
சீனையடி தொழுதே மாசிலா தவனே சீன்பிழை பொறுத்தரு ளின்றென்

உறவு திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

றனைவரும் வணங்கக் கண்டுதா யிறந்தா லருளுடைச் சொக்கனின் னருளான்
மனிதரா யுதித்துத் தலைவரா கென்று மறுபெருஞ் சாபமும் கொடுத்தான்.)

வேறு.

இந்நெறிச் சூழிப்பப் போந்தாங் கெல்லைஞழ் முதிய வெற்பில்
வன்னியர் நெடுமு கத்து மைந்நிறக் கூனற் கேழு
றன்வயிற் றுதிபா முன்னந் தாயையொண் புவிபாண் மாறன்
மின்னிய கணையா லெய்து கொன்றனன் வேட்டை யாட்டில். (க)

வேறு.

யாயிழந்த போதகங்கள் யாய்வரவு காணாமற்
காய்துயரங் கொண்டமுங்கல் கண்டுகரு ணைச்சொக்க
னையவுரை யாவு முணர்வா னியைத்தவற்றின்
ராய்வடிவங் கொண்டான் றவத்தோ ரதிசயிப்ப. (கௌ)

வட்ட முறிமதிய மென்ன வளைதுண்ட
நெட்டை முகமில்ங்க நேர்ந்ததனி வாறுடிப்பக்
குட்டிபரிந் துண்ண விருபாலங் கூர்முலைப்பால்
விட்டொழுக வோடி நடத்ததால் வெவ்வேனம். (கக)

படியிடந்த கோலம் பரவுகின்ற கோல
முடையபெருங் கோல முறுமிக் குறுகி
யடிபரப்பி யாவு முலைப்பப் படிந்தே
மடிசுரந்து காட்டிமுலை யூட்டியதால் வாழ. (கௌ)

வேறு.

அருள்கரந் தெழில்சேர் மடிசுரந் தளித்த வழுதபா னத்தினு லன்றே
குருளைபன் னிரண்டு மெழிறர வளர்ந்து குஞ்சர நிகரவப் பொருப்பி
லுரனுறு கோட்டாற் றழல்விழி யுமிழ வொண்டல மேடவ லாடப்
புனாயற வழுது திரிந்தன வியைந்த பொலிவுறு வலியினு லோங்கி. (கங)

வேறு.

பொருவி லாத பொதியின் முனிவகே
ளரிய நாத னருன்கூர் திருமுலை
வரிசை கூர்வாய் மடுத்துக் குடித்தநற்
பெரி கோலங்கள் பின்னரென் செய்தன. (கச)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௧௧௧௭.

ருகூ.—பன்றிக்குட்டிகளுக்கு அருள்புரிந்த திருவிளையாடல். 20௯

ருகூ.—பன்றிக்குட்டிகளுக்கு அருள்புரிந்த
திருவிளையாடல்.

அருள்பொழியுந் திருமேனி யங்கயற்க னுமைமங்கை
தரைபுகழு முதுகேழற் றனுக்கொண்ட தலைவனைப்பார்த்
துருகியபே ரருள்கண்டாண் டதரசிய்த்தன் புறத்துதித்துத்
தெரிதரநின் றுரைசெய்வாள் செய்யதிரு வாய்மலர்ந்து. (௧)

வேறு.

விலங்குகள் கொன்று காட்டு வேட்டையா டிதெலெப் போதூர்
தலம்புகழ் மன்ன வர்க்குத் தருமமா மதஞற் பாவ
மலைத்தவர் மேற்செல் லாது வறிதுவெவ் விலங்கு. சாக
நலத்தத னுருவங் கொண்ட தென்கொலோ நாய னீரே. (2)

அன்றியும் பெருமை மிக்க வகிலயோ னிகளிற் றோயா
தென்றுமே லாக வோங்குந் தலைவரீ ரிழிந்த பொல்லாப்
பன்றியு நாற்கா லுள்ள பல்பெருஞ் சாதிச் கெல்லா
மொன்றிய கட்டைய தன்றோ வுளத்திடை யோருங் காலே. (௩)

அப்படி யிருப்ப வித்த வங்கங்கொண் டொலு கின்ற
தெப்படி யருளிச் செய்யுங் காரண மென்றி றைஞ்சத்
துப்பிதழ் மாதே கேளா யயன்முத லாகத் துன்னித்
தப்பற வெறும்பீ ராகத் தனுத்தொறு திற்பேம் யாமே. (4)

அவ்வவ யோனி தோறு மவ்வவ வருவங் கொண்டே
யெவ்வுயி னாயும்வ ளர்ப்பே மிரங்கியா மீது நிற்க
வுய்வுற வளித்த மக்க ளியாவரு மொத்தி ருப்பச்
செவ்விய வன்பு தாயர்க் கொருவர்மேற் செல்லக் கண்டேம். (5)

வேறு.

ஆதலா லெமக்கு மீங்கித னளவி லன்புமிக் கதுவது பிறங்க
வோதுவா மதற்குக் காரண மூன்ன மொருபெருந் தவமுனி சயிப்ப
வேதமில் வராக வயிற்றுதித் துடுமு னிற்த்து தாயுமப் போதே
வேதனை யுறுதல் கண்டியாம் வளர்ப்பான் கொண்டன மிரங்குதாய் மேனி.

கங்குமுன் வளர்த்த நருமமா மிவைதா மிக்கொடுங் காட்டிடைச் சின்ன
கங்கற வுலாவி யிவ்வுடல் விட்டோர் தீதுலா வினியகுத் திரணக்
கோங்கிய புதல்வ ராகிகல் லொழுக்க முயர்புக முறிவுற வுதித்தே
யாங்குதென். னவற்குச் சேனைநா யகரீ ளாடிகம் மாணையா லென்றான். (6)

வேறு.

துப்பிதழ்ப் பச்சை மேனிச் சுருள்கருங் குழலா னங்குச்
செப்பிய மாற்றங் கேட்டுத் திருவுளங் கண்டு வாழ்ந்து
மெய்ப்புழுப் பிரம னாகப் பிரமன்மெய்ப் புழுவ தாக
வொம்புட னுக்க வல்லீ ருமக்கிது புதுமை யன்றே.

(௮)

வேறு.

அடைந்தது சிறிய தாயினு மருள்கூர்ந் தளப்பரும் பெருமையை யளிக்குங்
கடம்பமா வனத்தீர் நும்பெரு முலைப்பாற் கடல்குடித் தவைகளி கூர்ந்து [ந்து
மடங்கல்போல் வலியுஞ் செல்வமு மோங்கி மன்னவர்க் கமைச்சராய் வாழ்
நெடும்பெருங் கால மிருப்பதிங் குறாக்க வேனுமோ நினைத்திடி னென்ன.]

வேறு.

திருந்துநா யகன்ம கிழ்ந்து தேவர்பூ மாரி பெய்யப்
பொருந்திய கோலக் கோலம் பூண்டது விட்டு நீண்ட
வரந்தரும் பெரிய துங்க மதுளையம் பதியிற் போந்தாங்
கரும்பெருங் கோயில் புக்கா னங்கயற் கண்ணி யோடும்.

(௧௦)

கனலுமிழ் செங்கட் டுங்கக் கும்பிறைக் கோட்டு மாக்கள்
வினையறச் சிறிது கால முலாவியீண் டருளால் வெற்பிற்
புனையுரு விட்டுப் போந்து புனிதவே ளாண்கு லத்தோர்
தனியுயர் தலைவ னுக்கு மைந்தராய்ச் சார்ந்த வன்றே.

(௧௧)

பிறந்தபின் றாய்மார் தந்தை பேசரு முவகை கூர்ந்தாங்
கறம்பல செய்து போற்றி யடைவினின் வளர்ப்ப யார்க்கு
நிறங்களும் வலியும் வாக்கு கீதியு மறிவு மற்றத்
திறங்களு மொப்பக் கண்ட தேவரு மதிச யித்தார்.

(௧௨)

மண்ணவ ரதிச யிப்ப வளர்ந்தவா றுயர்ந்தோர் சொல்லத்
தண்ணளிச் செழியன் கேட்டுத் தன்னுழை வரவ ழைத்துப்
புண்ணிய வடிவீர் நும்போற் கண்டிலே மென்னப் புல்லி
யுண்ணிறைந் ததிச யித்தா னொருவர்போ லுருவங் கண்டே.

(௧௩)

இந்தவெந் திறஞ்சேர் மைந்த ரெழிலின லறிவா னந்தஞ்
சுந்தரன் குமாரர் போலு மிருந்தன ரெனத்து தித்துத்
தந்திர முற்றும் போற்றத் தனித்தனிப் பட்டங் கட்டி
மந்திரித் தலைவ ராக வைத்தனன் வரிசை கூர.

(௧௪)

மழைமதப் புழைக்கை யானை வாய்பரி தேர்ப் தாதி
செழுமையிற் பொங்கு நான்கு சேனைக்குந் தலைவ ராகிப்
பழுதிலா நினைவா லோங்கும் பன்னிரண் டமைச்சர் கட்டுந்
தழைதிரி மதிதோய் மாடந் தனித்தனீ யிருப்ப லீர்தான்.

(௧௫)

கூ0.—கரிக்குருவிக்கு அருள்புரிந்த திருவிளையாடல். ௨௧௧

நெறிப்படு மதுரைத் தென்ன னீன்பெருங் கோயில் வாயில்
சிறப்புற விருந்து நாளுஞ் செய்தியா ராய்ந்து சாஸ
வறத்தினே ரொழுதிச் சொக்க னுணையால் விளங்கி யெங்கு
முறப்புதழ் கொண்டார் சேனை யோட்டுசா மந்த ராகி. (௧௬)

நலமலி சிறிது காலஞ் சென்றபி னவையொன் றில்லா
வலியினு லறிவா லோங்கி வன்னியத் தலைவ ராகிச்
சிலைபொலி தடக்கை வேந்தைத் திசைவிச யஞ்செய் வித்தார்
தலமெலா மதிச யிப்பச் சாற்றரும் பகைக டந்தே. (௧௭)

வேறு.

கொன்றைச் சமல முடிச்சொக்கன் கொற்ற மாற்ற கிரவின்க
ஹென்றிப் புருந்த செய்கியெலா முணர்த்தச் சொக்கன் குமரரல்லா
லின்றிப் புதுமை வல்லவரா ரென்று தெளிந்தா னன்றுமுதற்
பன்றிக் குறும்பர் பன்னிருவ ரென்னச் சிறந்தார் படிமீது. (௧௮)

கருணை கூர்ந்து கேழலுருக் கொண்டு கருதி முழையூட்டி
வரிசை புனைவன் னியராக்கி மண்மேல் வளர்த்து வாழ்வித்தாங்
கரிய சிவலோ கமுமளித்தோன் சீர்த்தி விளங்க வவைவளர்ந்த
கரிய மலைபைப் பன்றிமலை யென்பா ரின்றும் காசினியில். (௧௯)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௧௬௩௬.

கூ0.—கரிக்குருவிக்கு அருள்புரிந்த திருவிளையாடல்.

விரும்பி யுயரமுனம் விண்ணிற் பறக்குங்
கருங்குருவி யெந்நாளுங் காககைக் கொளித்தே
நெருங்கு வனத்தொதுங்கி லீன்பதங்க முன்னு
வருந்த லொழிந்துலர்த்தாங் கஞ்சியுழல் காலம். (௧)

ஆங்கவற்றான் மிக்க வறிவுள்ள தோர்குருவி
யோங்கு மொருகா லருளா னுணர்த்தபடி
யீங்கிவ் வுலகி லியாவர்க்கு முன்புபகை
தீங்ககல வெல்வாரு முண்டதனைத் தேருங்கால். (௨)

வென்றிப் புரம்பென்றோன் வேதா முடியறுத்தோன்
ருன்றக் கரியுரித்தோன் கூற்றங் கெடவுதைத்தோன்
மன்றற் பதம்பணிந்தே வாளு ரதிகையிப்ப
வின்றிப் பகைவெல்ல வல்லே மெனத்தேறி. (௩)

காணி னினியிதந்தோர் காரணமுண் டெங்கிலத்தும்
புணு முருக்கொண்டு புகைசைகாளு மீசர்களிற்

சேனிமிருங் கோயிற் திருவால வாயனல்லாற்
பேணுங் கருணை யுடையா ரிலேபிறங்க. (ச)

என்று கருதி யிரணியத்தன் டாமனாயிற்
சென்று வினாவின் முழுநிச் சிறகழ்த்துத்
துன்றுபுழ் கொண்டாணைச் சூழ்துலகோர் கொண்டாட
நின்ற பரவப் புகுத்ததுமுன் னீங்காது. (இ)

வேறு.

அருந்தவ னதிச யித்திங் கருங்கருங் குருவி நெஞ்சிற்
பொருத்திய நினைவு கண்டு பொருவின்மூன் றெழுத்தா லோங்கி
வினாத்துயர் பலத்தை நல்கு மிருத்தியுஞ் சயம தென்னுந்
திருத்திய மந்தி ரத்தைச் செவிப்புலத துபதே சித்தான். (சு)

வழிபடு வோரி னின்போன் மண்மிசைச் சொல்லற் கில்லை
பிழையிலை விடிய முன்னம் பிசமமா முகுத்தத் துன்ற
னுழையினிம் மந்தி ரத்தை யுணரா சனுமுள் ளஞ்சம்
பழுதற வோது னக்குக் காக்கையாற் பயமோ வில்லை. (எ)

அரும்பெரும் புத்தி யுள்ள வன்புடைச் சடக மேநின்
பெருங்குலக் கணைக்கு மப்பாற் பெறுமபெறு மிளம்பார்ப் பிற்கும்
பொருத்தமிம் மந்தி ரத்தைப் போதுயிப் புவன மெச்சப்
பரிந்தவை யாவு மும்புது பயமறக் திரிவ சர்க்கே. (அ)

ஆயர்வறு சிப்பின் மிக்க வவனிமீ டென்று ந்த
முயர்வினை யாடல் காண வுமப ஈ மநிச யிப்பச்
செயிரறு பாவைக் கெல்லாச் சீபமே யனைய வுன்றன்
பெயரது வ ியா னென்று பேரிடக் கடவ தென்றே. (க)

கருணையிற் பரிசுஞ் செய்து கருதியித் தகவுஞ் சொல்லிப்
பொருவரு நின்னி டத்துப் போவென விடைகொ டிப்பக்
குநலியு மாஸித் தன்பு கூர்ந்தபோய் விடிய முன்னர்
வினாவொடும புகுத் து காட்டில வெல்லுமத் திரமோ நிறஞல். (சுப)

பறுவறு சிகரம பன்னாள் வலஞ்செய்து நிறகு நோவ
நெறியினின் வணங்கிப் பெற்ற நிகரிலா மந்தி ரத்தைப்
பிறிவ டு சாதர் செல்லாம் பிஞ்சுக னருளாற் கூடி
யறிவுற யுபதே சிப்ப வப்படி யோதிற் றன்றே. (கச)

நன்பரி வெய்தி யாவு நாவையற வோது முன்னர்
வன்பெரும் பகையை வெல்ல வல்லான் னினைவு தோன்ற
முன்பது கண்ட பின்ன ரவையவை முடுக்கிக் காக்கை
யின்பது தலைமி லெந்தப் புகுத் தன வெங்கு மெங்கும. (கஉ)

கூக.—மாமேருவிற் கயல்செண்டு பொறித்த திருவிளையாடல். ௨௧௩

கோக்ய நோக்கை நீக்கிக் கூர்க்குமுக் குடைய யாக்கைக்
காக்கைக டீலபி ளக்கக் கத்தமுற் பகைநி னேந்து
மேக்குறீஇ யொன்றுக் கொன்று வினாவொடு மாறி மாறிப்
போக்கறத் தொடர்ந்து குட்டப் புருத்தன வெங்கு மெங்கும். (௧௩)

ஆங்கது கண்ட போதே யதிகயித் தவனி யோர்கள்
பாங்குடைச் சொக்கன் வல்ல வல்லபம் பாரீர் பாரீ
நீங்குமுன் கண்ட தன்றிங் கிறைஞ்சின பின்ன ரென்றே
வாங்கரு முவகை கூர்ந்தார் பெயரையும் வலியா னென்றார். (௧௪)

வேறு.

செத்தெறி நாயன் நேவர்க டேவன்
முன்வரு நீதி முடித்தன னென்றே
சொன்னெறி மலரோன் வந்து துதித்தான்
நன்னுடை யுள்ளஞ் சால வெருண்டே. (௧௫)

வேறு.

சொற்ற நும்பெரிய சுந்தர னருளா
னற்க நங்குருவி நாமிகைத் தோன்றும்
விற்பொலி மந்திர மித்தியுஞ் சயத்தின்
சுப்ப னையின்றங் காணப் படுமே. (௧௬)

ஆகத்திருவிருத்தம். ௧௧௫௨.

கூக.—மாமேருவிற் கயல்செண்டு பொறித்த
திருவிளையாடல்.

தேர்பரி கரியா னீண்டுந் திறற்பெரும் படையான் மிக்குப்
போர்புரி செவ்வர்க் காய்ந்து புனிதனுக் கன்பு பூண்ட
சீரிய புகழான் முன்னோர் தென்னனுக் கிரகு லத்தா
வாரிகு ழுலக முற்று மதுளையி லிருந்து காத்தான். (௧)

மன்னுயிர் காப்போ னோர்கான் மறையவர் தமையி கழ்ந்து
தொன்னெறி யருள்சே ரெந்தை சொக்கனுண் டென்றி ருப்ப
நன்னெறி மறையோ ரெல்லா நல்குர வுற்றே யெங்கு
மின்னல்கொண் டுழலப் புக்கா ரியாகமுஞ் சடங்கும் விட்டே. (௨)

ஆங்கவர் நீங்க கில்லா வரும்பெரு வேன்வி முன்ன
வோங்கிய தருமம் யாவு மொழிச்சலா ஸொழிவி லாத
தாங்கரு மனமும றுத்து நென்முதற் றானி யங்கள்
பாங்குற விளையில் லாமற் படைகுடி தளர்ந்த வன்றே. (௩)

உகச திருவால்வாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

மாநிலந் தளர்தல் கண்டு வழுதிவெந் துயருந் றோர்நாட்
டானிருந் தரைக்கி டந்து தனிமனத் தோர்வான் யாமின்
நீனமின் மறையோர் தம்மை யிகழ்தலா லிறைவி ரும்பு
முனமில் வேள்வி குன்ற வொழிந்தது பொழிந்த மாரி. (ச)

இன்றியா ம்றிந்தோ முண்மை யெங்ஙன மென்னி னல்லோர்
சென்றுதே வரையும் வேள்வித் திறத்தாளோர் தமையும் பூசித்
தொன்றுவ ரதனாற் பெய்யு முயர்மழை காலத் தென்று
கன்றிகொள் பழையோர் சொல்வ ரென்றுநன் னிருட்டு யின்றான். (ரு)

கருணைசேர் சொக்கன் கண்டு கனவிடைச் சென்று சொல்வான்
றெரிவுற நமக்கே நல்ல தென்னவ வருந்தே லின்று
பெருகிய படையு முன்றன் பீடுடைக் குடியு மற்றோ
ரொருவரும் வாடா வாரிங் குரைப்பனீ யுணர்ந்த தொக்கும். (க)

வின்படர் துங்கச் செம்பொன் மேருவைச் சென்று ணர்த்தித்
தண்பெரும் பொன்னு னக்கு வேண்டுப தறித்தெ டித்தாங்
கொண்கிரி நின்ன தாக வுனதுறு குறியு மிட்டிப்
பண்பொடு கொண்டு போதி பகட்டிலொட் டகத்தி னன்றே. (எ)

நின்னுடைத் தானைக் கெல்லா நிறைவுற யாண்டொன் றிற்கு
மன்னுமப் பொன்னிற் செம்பொன் மழையென வெடுத்திப் பெய்து
செந்நெறித் தேவர் கட்டுந் தீதிலா வொழுக்க மிக்க
நன்னெறி மறையோர் கட்டு நல்கிடு நயங்கள் கூர. (அ)

பொழிமழை மறுத்த நந்தம் புரமதா மறையோர் தம்மைத்
தொழுதெழா திகழ்த லான்மேற் றுதிசெய்து நம்மேல் வைத்த
பழுதிலா வன்பு போல வலர்கடம் பாலும் வைத்து
வழிபடிந் யாண்டொன் றிற்குந் வையகத் தழைக்கு மன்றே. (க)

வேறு.

துணைவன் யானெனச் சொல்லிமுன் மறைந்திடக் கனவை
யுணர்வு னானெழுந் ததிகயித் தொருவருக் குரையா
னணைய வாயில்வா யமைச்சர்கள் குறிப்பறிந் தனவி
றணியில் சேனையை விடியுமுன் சாற்றினர் கிளர. (கௌ)

அடர்ந்த தானையோ டாங்குகன் வடநிசை கோக்கி
நடந்து பல்பெருங் காதமு நானிடைப் போக்கி
மடங்கல் யானிகள் வானவர் தானவர் மற்று
மிடைந்த காஞ்சன மேருமால் வரைமருங் கடைந்தான். (கக)

வேறு.

மற்றதன் சாரன் மாட்டோர் வளநகர் ஸ்ரேயி யங்க
ணுற்றதா னையை யிருத்தி யோங்குதன் றிறவி னோடு

சுக.—மாமேருவிற் கயல்செண்டு பொறித்த திருவிளையாடல். ௨௧௫

முற்றிர விற்சென் நீசன் மொழிந்தன மொழிந்து நிற்பச்
சற்றுண ராமை கொண்டு சாடினான் பாணிச் செண்டால். (௧௨)

அங்கது கண்டு கம்பித் தமரர்மெய் புனைந்து வந்து
செங்கணை நனைய மன்னன் நிண்மையை யதிச யித்தின்
நிங்கியா னுரைப்ப தொன்றுண் டென்னுடை யுருவஞ் சாற்றிற்
சங்கம மென்றொன் றுண்டு தாபர மென்றொன் றுண்டால். (௧௩)

வேறு.

மன்னிய சங்கம வடிவம் யானிது
முன்னிகழ் தாபர வடிவ முன்னரிம்
மின்னிய வெற்பகத் துனக்கு வேண்டிசெம்
பொன்முறித் தேகெனப் புகழ்ந்து சொன்னதால். (௧௪)

முற்றிகழ் தச்சரான் முறித்தி லங்குசெங்
கற்படு வராயென வெடுத்துக் காஞ்சன
வற்புதச் சிகரிபண் டார மாகவே
கொற்றவன் நன்கயற் குறிபொ ரித்தனன். (௧௫)

சென்றுகந் துகமென மறுகச் சென்முறை
கன்றிரண் னடித்தவன் பரவக் கண்டு வாழ்ந்
தொன்றிமீ சங்கம வருக்கொண் மேருவும்
வென்றநீ போகென விடைகொ டுத்ததால். (௧௬)

வேறு.

ஒருவரா லனுக் வொண்ண வுயர்வட ிரியிற் செம்பொன்
கரையறத் தறித்தெ டுத்துக் கயலொடு செண்டுந் தீட்டிப்
பெரியவ னருளை வாழ்த்திப் பெருங்கடற் படையி ருப்பின்
வினாவொடும் வந்தான் வந்தா னிரவியும் வென்றி காண. (௧௭)

மன்னிய மனிதர் முற்று மற்றமோர் மேரு வென்னக்
கொன்னுறு நாவற் செம்பொற் ருன்றினைக் கண்டு வாழ்ந்து
பொன்வரை யடித்து மீனம் பொறித்துயர் பொன்கொ ணர்ந்த
தென்னவ நினக்கா ரொப்பா ரென்றனர் செய்தி கேட்டு. (௧௮)

பெரும்படைக் கியாண்டொன் றிற்குப் பெரும்பொருள் விரும்ப நல்கி
யிருங்கிரி மச்ச மாக்கி யீழங்கொண் டொட்ட கங்கள்
பரும்புழைத் தடக்கை னோன்றாட் பகடியர் சுகடு முன்னு
வருந்தவோர் வருத்த மின்றி வந்துமா மதுரை புக்கான். (௧௯)

வந்துதன் னுழைபு காமுன் வள்ளல்பொற் கோயில் புக்கிங்
கெந்தையே யடைத்தே னின்ற ன்ருளினு லென்று வாழ்த்திச்

உகசு திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

சந்தர மாக முன்னர் வழங்குவ யாவுந் தோன்றச்
சந்திர மாவ ளித்தான் சந்திர மாரு லத்தான். (20)

தங்குயர் வேள்வி யோங்கத் தவிசடை யிருத்தித் தெய்வ
மங்கல மறையோர் தம்மை மகிழ்ந்துப சாரத் தோடு
பொங்குசெங் கனக நல்கிப் பூசனை செய்தான் வையர்
திங்கண்மும் மாரி பெய்து சிறந்தது செல்வத் தோங்கி. (21)

ஆண்டியான் டொன்றிற் குள்ளின் டகிலமுந் தழைப்பக் கண்டோர்
காண்டரு புதுமை யீது கண்டில மென்று வாழ்த்திப்
பாண்டியன் றனையு மந்தப் பாண்டியற் கன்பு பூண்டு
வேண்டிய தளிக்குஞ் சொக்க வேந்தையும் வியத்தார் சால. (22)

மாசிலங் காப்போர் வேள்வி மறையவர் தேத்துந் தூய
வானினா மாட்டு மீச னளவினு மடியார் கண்ணு
மீனமி லன்பு பூண்டாண் டனியன செய்வ ரேன்மந்
நானமேல் வருமோ வாரா துண்மையீ துண்மை யீதால். (23)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௧௬௭௭.

௬௨.—சான்றழைத்த திருவிளையாடல்.

ஒங்குதன முடையானோர் வணிகன் வையத் துயர்புளதோர் பட்டின
த்து முன்னோர் நாள், னீங்கரிய சுற்றமுட னிருப்ப முன்னை நீள்வினையின்
வசத்தாலோர் புதல்வ னின்றி, யிங்குலகி னுணமட மச்ச முன்னு வெத்தகவு
மிவட்கல்லா தில்லை யென்னும், பாங்குதிகழ் வுறமொரு பெண் ணருமை
யாகப் பயந்துசிறப் பொருவளர்த்தான் பரிவு கூர்ந்தே. (௧)

வருத்தமற வளர்கின்ற கன்னி தன்னை மதுநாகக ரிருப்பானோர் மரும
கற்புப், பொருத்தமுறக் கொடுப்பவென வறுதி யிட்டுப் பொருவிலருங் குல
வணிகன் விருத்த னாகத், திருத்தமுடை மனைவியொடு மரித்த பின்னர்த் செட்
டிகனாங் கவற்கான கடஞ்செய் தஞ்சி, விரித்துநிகழ் செய்தியெல்லார் தோ
ன்ற வோலை வினாவின்வன் நனக்கெழுதி விட்டார் கட்டி. (2)

உன்னுடைய மாமனெழிற் பின்னை வேண்டி யுயர்தருமத் தொருப்பட்
டார் தவங்கள் செய்து, பின்னரொராண் மகவின்னி யருமை யாடப் பெற்ற்க
ரிய பெற்றியினோர் பெண்ணைப் பெற்றிங், கென்னுடைநன் மருமகற்கே கொ
டுப்ப லென்றி யாருமுணர் வுறவுகாத்து விருத்த னாகத், தன்மனைவி யொடு
பிறந்தான் வினாவின் வந்தித் தையலையுங் கைப்பிடித்துத் கனங்கைக் கொ
ள்ளே. (௩)

இந்தவா சகவோலை செல்லா முன்னுங் கிருங்குலமா தொடும்புதல்வர்ப் பெற்று வாழ்வோன், முந்தவெதிர் வாங்குவா சித்துக் கண்டு முதிர்ச்சியினுற் சிறிதமுங்கி 'மகிழ்ந்து சாலச், சிந்தைவரு நல்லுற்றோர் சிலரோ டொன்றிச் சின்னொளிற் பல்காதங் கடந்து சென்றே, யந்தநக ரடைந்தளவில் சிறப்பாற் பொங்கு, மன்புடைமைத் துனியிருக்கு மகத்துட் புக்கான். (ச)

நீதியுடை வணிகனுநல் லடிமை முன்னு நிதிகளுங்கண் டெதிர்வரவு பார்த்தி ருந்த, மாதையுங்கண் டிரும்பதியோர் விரும்பச் சின்னான் மனைக்க ணிருந் தறநெறியை மனத்தி னோர்தின், ரோதுமணஞ் செய்வதும் மதுனா மேவு முற்றவர்முன் னுவென்றே யுரைத்து வான்ரோய், போதுதிகழ் பொழி ன்மதுனா நகரா நோக்கிப் புறப்பட்டா னொருப்பட்டான் நனக்கட்டோடும்.

வேறு.

செத்துவர் வாய்க்க ருங்கட் செப்பிளங் கொங்கை மங்கை யிந்தினா யினையா னோடு மினிமைகூ ரடிமை யோடு நத்துபல் பொருள்க னோடு நண்ணிய சுற்றத் தோடும் வந்தன சொல்லி யொல்லை வழியிடை நடக்குங் காலே. (௭)

மைத்துனி நடக்க மாட்டே னினைத்தன னென்ன வாய்த வுத்தமன் பொருள னைத்து முற்றவர் கைக்கொ டித்து மெத்தென ழாலைக் கொண்டு வருகுவல் வினாவி னீங்கண் முத்தேயின் மதுகா தன்னிற் போமென மொழிந்து விட்டான். (௮)

மற்றவர் போய பின்னர் வல்லியை மெல்லக் கொண்டான் குற்றநல் லடியா ரோடு மோசனை காதம் வந்து சிற்பரன் விரும்பி வாழுந் திருப்புறம பயம தென்னும் பொற்பமர் திருப்ப திக்கட் பொருந்தியொண் கோயில் புக்கான், (௯)

ஆங்கொரு புடையிற் றங்கி யடிசினன் குறவ மைத்தத் தீங்கற வுண்டு முன்னர்த் திகழ்விதி வசத்தா லாங்கட் டாங்கருங் கண்ப டிப்பத் தையலு மரபை நோக்கி நீங்கவோர் புடைத்து யின்றா னெருங்கடி யார்கள் குடி. (௧௦)

நிறைவினா லறிவால் வாழ்வா னீதியா லிளமை யாலோர் குறைவிலா மரபாற் பொங்குங் குடப்புதழ் வணிகன் மண்ணைக் கூறுவியா ளரவு சென்று கடித்தலு நீசிக்கட் கண்டே முறையிடா வீழ்த்தார் சூழ்த வடியவர் முதிர் வாங்கு. (௧௧)

வினாவின்மின் னசனி யன்னார் வெவ்வலிக் கருட னொப்பா ருணடைக் தேழல் போல்வா ரொப்பிலா மயூர ரேர்வார் பொருநரு லத்தை யேய்வார் பொருவிலென குக்க டிப்பார் கருதிமுன் பார்த்துந் சாகக் கண்ணீர் கைவிட் டார்கள். (௧௨)

உகஅ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

செங்கயற் கண்ணாள் பாம்பு தீண்டவுந் தீண்டா ளாகி
யெங்குல வரசே யாற்றே னின்றெனை யிங்குத் தள்ளிக்
கங்குலி னொளித்தா யென்று கண்ணினீ ரொமே ரற்றி
யங்கொரு மதிநி னைந்து புலம்புவா ளாணை நோக்கி. (கஉ)

வாளரா வேணி யானே வாரிநஞ் சுண்ட கோவே
காளமார் கடல்போய் மீண்ட சுலங்கவிழ்த் தவர்போ னின்றேன்
வேறாரு விரதி வேண்ட மீண்டளித் திலையோ வின்றெ
னாநி யுயிர்தா ராயே லவன்வழி யடைவேன் யானே. (கங)

என்றவ னாடியா ரோடு மிரவிடை யரற்ற முன்ன
நன்றியிற் றொழுவான் வந்த ஞானசம் பந்த ரொல்லே
வென்றியி னுணர்ந்தெ முத்து மெலிவதிங் கென்னை யென்னை
நின்றவ ருளாயு மென்ன வுளாசெய்வா னிலனை நோக்கி. (கச)

வேறு.

எந்தையுயர் பட்டினத்தோர் பெரிய செட்டி யெனைத்தவத்தாற் பெற்
றழகார் மதுரை மன்னு, முந்தியநன் மருமகற்குக் கொடுப்ப ளென்றே
மொழிந்துவா னுலகெய்த வணிகர் கூடி, நொந்தெழுதி யோலைவிடக் கண்டு
வந்து னுன்றியிற் போய்மன்றல் செய்வ மென்றே, யந்தமில்பல் பொருளை
யுங்கொண் டென்னை யுங்கொண் டுணர்ந்திரவிங் கிவன்மடிவீடா னைவு
தீண்டி. (கரு)

வேறு.

என்பெருந் தவத்தா லெந்தை யிங்கெழுந் தருளப் பெற்றேன்
றுன்பமு மகன்ற தென்று சொல்லுமுன் பெரிதி ரங்கி
மின்பொலி யங்க மென்பூம் பாவையாப் பாடும் வென்றி
நன்குறு கருணை மேனி ஞானசம் பந்த ராங்கு. (கக)

வென்றிகொ ணஞ்சண் டானை விதிமுறை யிறைஞ்சி யிந்த
மன்றலங் குழலா னுற்ற வருத்தகீக் கிடுவ மென்றே
நன்றிகொ டிருக்க ணைக்கா னுன்முகன் மறவி யஞ்சப்
பொன்றிய வணிகன் றன்னை யெழுப்பினார் புதுமை கூட. (கஎ)

துயின்றவ ரெழுமா போலத் துண்ணென வெழுந்தி றைஞ்சும்
வயங்கொளி வணிகற் கண்டு வாடிய தொண்ட ரெல்லாம்
வியத்தா வேத்தி ஞர்கண் மிகமிக வதிச யித்து
நயந்திதார் வல்லா ரென்று ஞானசம் பந்தர் தம்மை. (கஅ)

மற்றநே ரொவ்வா றீதி வணிகனைப் புசுழந்த தன்றிச்
சொற்புக் முணங்கை நெஞ்சங் களிப்பவுந் தொடாது நின்ற
பொற்பையு மவன்பால் வைத்த வன்பையும் பொருவி லாத
கற்பையுங் கண்டு சால வாழ்த்தினார் காழி வேந்தர். (கக)

வேறு.

தொன்மை நீதி வணிகற்குச் சொல்லுவார்
நன்மை தீமை பயப்பினு நற்சிவன்
வன்னி கூவும் வருநடு வாகவே
கன்னி மாதிரைக் கைப்பிடி யென்றனர். (௨௦)

முறைமை மன்னிட முன்ன முனக்கிவன்
குறைவி நந்தையுங் குற்றமி ருயரு
முறவி னல்கின துண்டே மருண்டினி
யறையும் வார்த்தையை யைய முறையென. (௨௧)

இணையில் வைதிக வாரண மிப்படித்
துணிவு சொல்லத் துணிந்து வணிகனுந்
தணிவி லாத விருப்பிற் றயாவுடை
வணிகன் மாதை விதியின் மணத்தனன். (௨௨)

தெய்வ நீதித் திறங்கண் டதிசயித்
தய்ய வந்தெ னுயிர்தரும வள்ளலே
யைய னேநல் லருமருந் தேயெனத்
தைய லாளொடும் வீழ்த்தனன் ருண்மிசை. (௨௩)

கற்ற வன்றனை வைதிக வாரணங்
கற்பிலங்குநின் காதலி தன்னொடு
முற்ற நல்லடி யாரொடு மொல்லெனின்
பொற்ற நன்னகர் போகெனச் செப்பினா. (௨௪)

வேறு.

மாண்டிகன வெனவெழுந்த வணிகன் கற்பின் மாதிலொடு கல்லடியார்
போற்றப் போந்து, காண்டருதென் மதுரைகை ரடைத்து பொற்பிற் கரு
ணையுட னெதிர்கொண்ட கிளைஞர் கட்டு, மூண்டபெருஞ் செய்தியெல்லாந்
தோன்ற வங்கண் மொழிந்தெவரு மதிசயிப்ப மகிழ்த்து மாம, னீண்டியநன்
பொருளொடுத்தன் பொருளுங் கொண்டாண் டிருத்தனனன் னயம்படவா
ணிகஞ்செய் தோங்க. (௨௫)

மன்னுமுய ரற்பொடுவாழ் நாளி னல்ல வடிவுருண முடையானோர்
மதலை தோன்றிப், பொண்ணணியா லிலகுபெருஞ் சிறப்பி னோங்கிப் பொலி
வினுடன் வளருங்காத் பொறாமை மிக்க, முன்னமவன் கொண்டருல மா
தின் மைத்தர் முதிராத சிறுபுதல்வ னோடுங் கூடி, மின்னியபாஞ் சாலிக
முன் னான நல்ல வினையாட்டி னொருப்பட்டார் வீதியேறி. (௨௬)

வேறு.

கூவினை யாடு நாளிற் றகவிலாப் புதல்வ ரோர்நாட்
புகலரும் புதல்வன் மேனி புகைக்கிட வடிப்பச் சென்று

௨௨௦ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடம்புராணம்.

மிகவெருண் டழுது சொல்லக் கேட்டனும் விம்மி யாற்றாள்
பகைப்ட வடித்த தென்கொல் கெடுவீர்கா ளெனப்ப கர்ந்தாள். (௨௭)

வேறு.

ஆங்கது கேட்டு வினாவின்வந் தேடி யார்மக ளார்கொலென் கணவ
வேங்கிய விதியிற் கைப்பிடித் தவளோ வொண்பொருட் பரத்தைய ரினைய
தீங்குள நீயோ மைந்தனாச் செறுப்பாய் செப்பிய வாறுநன் றென்று
பாங்குடை யானே யெழுவெழ வைதாள் பன்முறை பரிபவ மாக. (௨௮)

இன்னன விளிய முன்னவ ளேச வினையவன் சாலநொர் தழுது
பின்னறு நவில்வா ளறிவிலா தவளே பேசருஞ் சிறப்புட னடைவின்
வன்னியுந் கிணறும் புறம்பயத் திறையு மருவிய பெரியசான் ருக[கென்றாள்.
வுன்னுடைக் கொழுந னெனைமணஞ் செய்தா னுனக்கெனே வுரைப்பதிங்
இப்படிச் சொல்ல மற்றவ ணகையா வியம்பிய திறமெலா நன்றின்
றொப்பிலாச் சிவனும் வன்னியாங் கிணரா மோதிய சான்றுனக் குண்டேற்
செப்பவா தூரச் சான்றது சான்றோ சிறத்தநம் முற்றவர் முன்னு
மெய்ப்பட உ டு நவிலுமேற் கற்பார் மெல்லிய லலலவேற் கணிகை. (௩௦)

வேறு.

என்றவள் சொல்லக் குன்றி யினையவ ளெங்குந் தானாய்த்
துன்றிய புகழ்க்கு டல்ல சொக்கனே யறிவ னென்று
சென்றுபொற் கோயில் புக்குச் செங்கணீர் வார வார
மன்றலங் குழல்கள் சோரப் புரண்டனன் மண்ணில் வீழ்ந்தது. (௩௧)

மன்னுபுன் குணத்தான் மிக்க மைந்தனாப் பயித் தொல்லாப்
புன்மைசேர் மடத்தை சொன்ன வார்த்தையோ பொறுக்க கில்லே
னென்னுடை நான முன்னு யாவையு மதித்த வின்றே
யுன்னையல் லாலெ னக்கிங் காருள நுற்றார் மற்றே. (௩௨)

மறுவினீ யறிய யானோர் பத்தினி மாதே யாயி
னறிவுளோ ரெவருங் காண வவனிமீ தன்றைச் சான்றின்
றிறையிலவர் துரைத்தல் வேண்டு மின்னருட் சண்பை வேந்தர்
துறைபட நவின்ற சான்று பொய்க்குமோ சொக்கே யென்றாள். (௩௩)

ஆங்கது சொல்லா முன்ன மரும்பழிக் கஞ்சு சொககன்
பாங்குளாள் செயல்கண் மிள்ளங் கசித்துமுன் பரிப வஞ்செய்
தீங்குசேர் மாதி னுள்ளத் தெளிதல்கா ரணம தாக
வோங்கிய சான்று மூன்று மொல்லையின் வரவ ளைத்தான். (௩௪)

வேறு.

வந்து தோன்ற வணிகர் திரண்டுவந்
தென்சை யல்லதுண் டோவென் றிறைஞ்சின
மத்த ரத்த ரத்சயித் தேத்தினர்
சித்தை யாகுலந் தீர்த்தன டேமொழி. (௩௫)

வேறு.

எற்றமார் பெரிய கோயி லீசான திசையின் மீது
தோற்றிய தன்றி யாங்க ளறிவமென் றன்று சொல்லச்
சாற்றரு முவகை கூர்ந்து மூத்தவ னினையா டாளிற்
போற்றிவந் திறைஞ்சி நின்றாள் பொறுத்தருள் பிழையென் றஞ்சி. (௩௬)

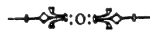
உத்தமத் தலைவன் கண்டாண் டெங்களித் தறிவி லாத
புத்திரர் தமையு மந்தப் புன்மைமா தையுமி கழ்த்தே
யத்தனை நாளு மேத்தி யறிவுடைப் புதல்வற் பெற்ற
பத்தினி மாதி னோடும் வாழ்த்தனன் பரிவு கூர்ந்து. (௩௭)

முல்லேசே ரணங்கு நெஞ்ச முண்டக மலரிற் பொய்யா
நல்லருட் சொக்கன் றன்னை நாடொறும் வைத்து வாழ்த்தி
யில்லினை விட்டு முன்றி லேகிடா திருந்து மிக்க
பல்பெருஞ் சிறப்பி னோங்க வாழ்ந்தனன் பழிச்ச யாரும். (௩௮)

மருத்தயில் பாப்புக் காப்பு வள்ளை மனத்து வைத்துத்
தருக்கமார் காழி வேந்தர் சடையெனும் யாப்பெ டத்து
வினாத்திரு மருக றன்னில் வெவ்விடந் தீர்த்த தன்றித்
திருப்புறம் பயத்த லத்திற் றீர்த்தனர் திருக்கண் சாத்தி. (௩௯)

ஆகத்திருவிருத்தம் - க௭கச.

கூங.—நானாக்கு அருள்புரிந்த திருவினையாடல்.

முத்தியகா லத்தொருகான் முதுநானா வடதிசைக்கட்
கத்தமலி செங்கமலங் காவிகிகழ் வாவிதொறுஞ்
சித்தைகளி கூரவுகள் சேல்கள்வரால் வரிவாளை
வர்தனயா வையுமருந்தி வாழ்ங்கான் மழையின்றி. (௧)

ஆழியுரு வனையபெரு வாவியினீ ரறக்கண்டே
பூழுடைநல் விதிவசத்தா னுழன்றுதுக ரினாதேடித்
தாழ்வகல நயத்தறஞ்சேர் தவமுனிவர் நிறைத்திருந்து
வாழுமொரு வனத்தனைந்த தங்குளதோர் மலர்வாவி. (2)

தேங்குபெரும் புனறதும்பிச் சிறத்திலங்கத் தனிகண்டு
தாங்கரிய பசியினொடுஞ் சென்றிருப்பச் சலசரங்க
னோங்குமுயர் வடிவின்வா யளவிலவா யுகண்டெழுந்து
பாங்குணந்து வினையாடிப் பயமின்று யுலவினவான். (௩)

வேறு.

தவவள வலியி னாலே சார்ந்துமுன் விளங்கக் கண்ட
நவமுறு நானா வாழ்ந்து நனிமனத் ததிச யித்திங்
கிவைதமி லொன்றே காம லிரும்பசி தீர வின்று
சுவைபட நுகர்வ மென்று சொல்லிமுன் செல்லுங் காலை. (ச)

வேறு.

மரவுரி யுடையினர் மார்பி னூலினர்
தருமகுண் டிகையொடு தண்டு தாங்கிய
பொருவருங் கரத்தினர் புனலுண் மூழ்குவான்
வினாவொடு நணுகினர் விடிய முன்னரோ. (ஊ)

அங்கவர் தங்களத் தளவு கீரினுட்
பங்குற விழிந்தது கண்டு பான்மைமீன்
பொங்குமெய் நலிந்திடா தன்பு பூண்டருட்
டுங்கமா முனிவரைச் சூழ்து கொண்டவால். (சு)

வேறு.

உருகிமுன் கண்ட நானா யதிசயித் துறையை யுண்டு
பெரியகா யம்ப டைத்தும் பிறிவரும் புதல்வர்ப் போல
நினாயின்மெய்ந் நலியா வாறு நின்றன வறித்துங் கெட்டே
னருவினைப் பாவி நாமே யயின்றன மறிவி லாமல். (ஏ)

இனியுயிர் செருத்துண் ணைமென் றெண்ணிவெங் கொலைத விர்த்து
புனலையே யுண்டு சூழ்து பொய்கையுள் வாழு நாளில்
வினைதரு முன்னம் போகா வெம்பசி போகக் கண்டு
மனமகிழ்ந் ததுகி ற்த முனிவர்கள் வரத்தை வாழ்த்தி. (அ)

மருவிய கினைகள் கண்டு வந்துயிர் செருத்துண் னாது
பெரியகீ மெலிவ தென்கொல் பேசென வுளத்துச் சற்றுங்
கருணையில் லாதீர் நுங்கள் காரியத் தேரு மென்று
பரிவுற நவின்று போக்கி யிருந்தது பத்தி பூண்டு. (ஈ)

வேறு.

சந்தி யாமடத் தேகித் தபோதனர்
புத்தி நம்பு புராணம் படித்திட
வந்து கேட்கப் புகுந்தது மாசறன்
முத்து வேட்டுயர் முத்தியை வேட்டது. (ஊ)

வேறு.

மற்றொரு தெய்வ மண்ணின் மதுநாநா யகன்போ லில்ல
முற்றிய கருணை கூர்ந்து முத்தியை யளித்த வல்லா

ருற்றுரை செய்யி னென்றாங் குயர்தவ முனிவ ரோர்நா
ணற்சிவ புராணஞ் சொல்லக் கேட்டது நயந்து நானா. (௧௧)

வரமுடைச் சொக்கன் றன்னை வழத்துவ மென்றெ முந்து
தனாபுக மோடை விட்டுத் தவத்துளோ ரதிச யிப்ப
வினாவொடும் பாண்டி நாட்டு மேதகு மதுரை யந்த
ணருளுடைச் சொக்க நாத னுலயத் தணைந்த தன்றே. (௧௨)

உத்தமக் கனகப் போதா ரோடையின் மூழ்கி யேறிப்
பத்தியிற் பறந்து நாளும் பகலுட னிரவுஞ் சித்தம்
வைத்துடல் வருந்தச் சூழ்ந்து வலஞ்செயக் கண்ட மண்ணோர்
புத்தியு ளதிச யித்தார் புதுமையீ தென்ன வாழ்த்தி. (௧௩)

எங்குமோ ரினாதே ராம லினியதன் னுடலம் வாட
மங்கைபா ரின்று நம்மேன் மண்ணிலோர் பறவை வைத்த
பொங்குபே ரன்பு தன்னை யென்றிறை புகலக் கேட்ட
வங்கயற் றண்ணி மங்கை யகமகிழ்ந் ததிச யித்தான். (௧௪)

கொன்னுறு தடத்தி லோர்காற் கடுங்குரற் கொடுங்கூர் மூக்கு
மின்னெடுங் கழுத்துப் பார வெண்சிறைச் செங்கா னுரை
மன்னிய கயல்சேல் வாளை வரிவரா லுளுவை யார
றுன்னிய பனைமீன் றுள்ளித் துறைவினை யாடல் கண்டு. (௧௫)

சாதிவா தனையி னாலே தருமநா னெறிம றந்தே
யாதர வுடனே கூடி யயிலுவா னலகங் காந்து
மீதெழச் சென்று கௌவி மீண்டயி லாது மிழ்ந்து
நீதிகண் டருவ ருத்து நெஞ்சக மஞ்சி யோரும். (௧௬)

முன்னையா தனையை விட்டு முற்றிப் வறிஞர் நெஞ்சிற்
பின்னொரு விகார மின்றி யிருப்பரிப் பிணப்பு லாலை
நன்னெறி யறிந்த நாமு நாவழி யொழுதிக் கெட்டேன்
றின்னவே நயந்தே நம்போற் றீங்குளா ருண்டோ வின்றே. (௧௭)

வல்லவன் வாவி மீனை மாற்றுமே லொன்றோ வென்னப்
புல்லிய பறவை யாகி யிருப்பவும் பொருவி லாத
நல்லறி வுடைய தாகி யிருந்ததிங் கெனந யந்தே
யொல்லையங் வாவி மீனை யொழிவித்தான் விழியா லாங்கு. (௧௮)

நலமலி யறிவான் மிக்க நானாவந் தனைய வேண்டித்
தொலைவிலா மீனை னைத்துந் தொலைவித்த புதுமை கண்டு
பலகலை வல்லான் வல்ல வல்லபம் பாரீ ரென்றே
யலகிலா மனித ரெல்லா மேத்தினா ரதிச யித்தே. (௧௯)

வேறு.

உடலி னீத்த பறவைக் குவகைகூர்ந்
தடைவி னிற்சிவ லோகத் தடையென
விடர கற்றி யிருங்கண் நாயகர்
வடிவு பெற்றங் கிருந்தது வான்றொழ. (௨௦)

வேறு.

பிரிவறக் கொன்று தின்னுங் கடைப்படும் பிறப்பு நானா
வரனுறு தேவ ராகி வான்றொழ் விருப்பக் கண்டூர்
கருதினிங் கின்றும் பொல்லாக் கடையரா யினுங்கொல் லாதிங்
கரீனவந் திப்ப ரேல்வா னுள்வதற் கைய மின்றே. (௨௧)

ஆகத்திருவிருத்தம் - களநடு.

கூசு.—வேதம் உணர்த்திய திருவிளையாடல்.

நந்தலி லாத கால நான்கு வடிவ மாக
வந்தமில் கற்பந் தோறு மடைவினில் வாரா நின்ற
தித்தவொண் பிரம கற்பத் தியைத்தவைந் தாவ தான
முந்திய வுங்ங ணன்கின் முதலுக்கத் தாதி தன்னில். (௧)

கண்ணுவன் முதலா வுள்ள காரண முனிவர் யாரு
மண்ணிலோ ரிடத்துக் கூடி மனத்திடை யோர்வா ரங்க
ணெண்ணுமுந் கலியு கத்தி னிருக்குமுன் வேத நான்கும்
பண்ணமை நெறியி னோதா தொழிந்தனர் பார்ப்பார் யாரும். (௨)

ஒருமைநெஞ் சகமு முன்னை யிருபிறப் பொழுங்கு மோங்கும்
பெருமைமுத் தழலு நான்காச் சிரமமும் பீடி லங்கு
மரியபால் வேள்வி யைத்து மாதிறா லங்க மாறுந்
தருமவே ழிசையு மற்றுந் தவிர்ந்திழி தொழிலிற் சார்த்தார். (௩)

தொன்மைநன் கிலாத கால சுபாவத்தா லோரோர் நாட்டு
நன்மறை யோதி னோரு நயத்தரும் பொருடே ரார்கண்
மன்னிய பொருடேர்ந்தோரு மனத்திடை யழுக்கு வைத்துப்
பின்னொரு வர்க்கு நல்கார் பெரியபா வியர்க ளாகி. (௪)

வேறு.

மறத்திக ழுவ்வுக மறைத் ததொப்பிலா
நிறத்திக ழுவ்வுக நிகழ்ந்த தின்றியா
மிறத்தநால் வேதமு மிலங்க மன்மிசை
யறிந்திடு மாறெவ்வா றென்றழங்குமுன். (௫)

வேறு.

வரன்று மண்ம கட்டு மணிமுடி யாகுந் தொல்லை
விரிபொழின் மதுரை தன்னு ளிருப்பநா மெலியா தங்கண்
வருவிரேல் வேத நான்கு மயக்கந ரவில்வ மென்றே
தெரிதர வுரைத்தான் விண்மேற் றீதறு புசுழ்க்கு நல்லோன். (௬)

அந்தநல் லுனாகே ளாமு னழகன்வாக் கென்ற லித்து
வந்துமா மதுரை தன்னுள் வள்ளல்பொற் கோயில் புக்குச்
சுந்தையே வடிவாம் வேத புருடனே தாழா தெங்கள்
சிந்தையா குலங்க டிரத் தெளிதர வுரைத்தி யென்றார். (௭)

மணங்கம ழிறைவன் யாருந் தொழுங்குரு வடிவங் கொண்டாங்
கணீர்துயர் முனிவர் யாரு மகிசயித் திறைஞ்சி யேத்த
விணங்குதூல் வேத நான்கு மினியவங் கங்க ளாறும்
பிணங்குத லறந வின்றான் பிணங்குதூ லிணங்கு மார்பன். (௮)

பொருந்திய தவத்தான் மிகோர் பொருளொடு மடைவிற் கேட்டாங்
கரும்பெரு நிறைவு கூரு மளவினி லெழுந்து காணப்
பருங்கைவெங் கயங்க டாங்கும் பசும்பொரு லிலங்கு வானேரூய்
திருந்துமா லயத்தொ ளித்தா னருளுடைத் தேசி கேசன். (௯)

வேறு.

அன்னை யொப்ப வருள்கரந் திப்படி
கன்ன யத்தி னழமைக்கு நல்லவர்
சொன்ன யப்புறு சொக்கரை யல்லதிங்
கெந்நி லத்தினு மில்லென வாழ்த்தினார். (௧௦)

எட்டை நீக்கு மிருடிகண் மன்னுயிர்
வாட்ட நீங்க மகிழ்வொடு மோதியே
கேட்ட வேதங் கிளரப் பொருளொடு
நரீட்டி னெங்கு கயக்க விரித்தனர். (௧௧)

வேறு.

அண்டம டங்கலும் வெந்துக டங்கனல் கொண்டழி யுங்கடைநாள்
கண்டக டம்பவ னத்தர னருளது கலவலின் மாலுந்திப்
புண்டரி கந்தர வந்தவி ரும்பிர மன்றநு புந்தியினின்
றெண்டிசை யும்மறை யும்பிர வஞ்சமும் யாவையும் வந்தனவே. (௧௨)

ஆதத்திருவிருத்தம் - க௭௪௭.

ப ய ன் மு த லி ய ன்.

—o—o—o—

சொக்கனென் றொருகா லோதிற் றுயர்கெடும் பகையு மாளுஞ்
சொக்கனென் றொருகா லோதிற் றொலைவிலாக் செல்வ முண்டாஞ்
சொக்கனென் றொருகா லோதிற் சுருத்சொல் யாண்டெந் செல்லுஞ்
சொக்கனென் றொருகா லோதிற் சொர்க்கமு மெளிதா மன்றே. (க)

திருந்திய விழைவ னெண்ணென் டிருவிளை யாட்டி லொன்றைப்
பொருந்திமுன் கற்போர் கேட்போர் புவிபுக ழரச ராகிப்
பெரும்பயன் றுய்த்து நீங்காப் பிறப்பிறப் பொழித்திற் கெய்தா
வரும்பெருஞ் சிவலோ கத்தி னிணைவதற் கைய மின்றே. (உ)

சுந்தர னவ ..... சிவலோகத்தே. [இச்செய்யுளின்
முழுப்பாகத்தை இப்புத்தகம் ௧௦௧ - ம் பக்கத்திற் பார்த்துக்கொள்க.]

தீதில்வண் டரும ரூபத் திருவிளை யாட றன்னை
யாதொரு போதி யாவ ரோதுவார் யாவர் கேட்பா
ராதரத் தோடு மங்க ணங்கயற் கண்ணி யோடும்
வேதநா யகனுங் கேட்பான் மேவுதற் கைய மின்றே. (ங)

வரனுளீர் முற்றுஞ் சொன்னே னென்னவோர் மாற்ற மின்றிச்
சுரர்தொழு முனிவர் கண்ணீர் துளிப்பமெய் விதிர்ப்பச் செஞ்சு
நீனாமலர் குவியச் சித்தை சிறைமல ரவிழத் துங்கக்
களையழி பேரா னந்தக் கடலிடைத் தினைத்தா ரன்றே. (ச)

வேறு.

மின்னுபுகழ் தரும்பெரிய கருணைச் சொக்கன் விளையாட லறுபத்து
நான்குஞ் சொன்னே, னென்னமறை விதியின்கட் கேட்ட பத்தி யிருபுக
ளெய் தாதபே றெய்தி யார்த்தார், கன்னிதிரு மால்காளி யீசன் காக்குங் க
மதில்கூழ் மாமதுளைப் புராண மின்று, முன்னரிய விதியின்கட் கற்போர்
கேட்போ ருயரும்ப ருலகாள்வ ருண்மை யீதால். (ஊ)

வேறு.

வியாதன்வான் மீகி யெச்சன் விரித்திறை விளையாட் டோங்க
வாதியில் வருமென் றுய்ந்த வறுபத்து நாலி லக்க
துய்தரு கவிக டம்மைச் சுருக்கிழு வாயி ரத்தி
னோதின னகத்தி யன்பின் புணர்த்தனன் றமிழா லின்றே. (ஈ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௧௭௭௩.

திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்

மு ற் ற ப் பெ ற் ற து.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிலசில கையெழுத்துப்பிரதிகளில் மட்டும்
மிகையாக முதலில் வரையப்பெற்றிருந்த
கடவுள் வாழ்த்துச் செய்யுட்கள்.

சித்திலிநாயகர்.

விருத்தம்.

க. அத்த னூர்வினை யாடல்க ளாமறு
பத்து நாலையும் பாடுந் தமிழ்முற்ற
மத்த யானை யவுணனை மாய்த்தருள்
சித்தி யானைதன் சேவடி யேத்துவாம்.

வேண்பா.

பொய்யாவிநாயகர்.

உ. செய்யபுகழ் மேனியனைத் தேவர் தொழுந்தேவை
மெய்யருளும் பொய்யா விநாயகனை - வையமெலாங்
காத்தானை யார்க்கு மினையானைக் கந்தற்கு
மூத்தானை நாவே மொழி.

முருகக்கடவுள்.

ஊ. மன்றல் கமழ்குழல்சேர் வள்ளிக்கு வாய்த்தானை
வென்றி மயிலேறும் வேதியனை - யொன்றின்
முனையானை யாவர்க்கு மூத்தானை யானைக்
கினையானை நெஞ்சமே யேத்து.

கலைமகள்.

ச. ஆடகனா நின்றிறையு மன்னமே நின்னுடைய
பாடகமுஞ் சிறடியும் பற்றினேன் - தேடரிய
வற்புதமே யம்மே யணங்கே மணநாறுங்
கற்பகமே நாயேனைக் கா.

[இச்செய்யுளுள்ளபிரதியில், 'புத்தக மக்க மாலை' என்னும் செய்யுள்
இல்லை.]

வேண்பா.

பல்லக்கு மேலேறிப் பல்லக்கு மேலிட்டோம்
பல்லக் கணிசொக்கைப் பாடினோம் - பல்லக்கு
மன்னு குறையுண்டு மண்மதிக்கும் விண்மதிக்கு
மென்ன குறையுண் டெமக்கு.

நூற்சிறப்புப்பாயிரம்.

வேண்பா.

ஆம்பதுமத் தார்ச்சல்லி யாண்டான் கவுணியர்கோ
னம்பெரும்பற் றப்புலியுந் நம்பிவியந் - தெம்பெருமா
னதிவினை யாட லறுபத்து நான்கினையு
மோதி முடித்தா னுவந்து.

(௧)

விநுதம்.

கார்வளங்கொண் மண்டலத்துக் கப்பிஞ்சி நாட்டுனாத்தோன்
சார்பரசு ராமச் சதுர்வேதி மங்கலமாஞ்
சீர்தகுதென் சல்லிநக ராண்டான்சொற் றில்லைநம்பி
யார்புனைவான் வினையாட் லறுபத்து நான்கன்றோ.

(௨)

பாடபேதம்.

காப்பு.

ந. படைத்தான் மாக்கள்போல்,
திருவினையாடற்பாடல்சொல்ல.

ச. காதலாஞ், சாலும்.

கடவுள்வாழ்த்து.

க. அப்புறனாகநினைந்துட் சிற்ருண
லகி. அறங்கட்டுப்புலனாகும்.

உ. சம்புவொண்டரக்குக்.

இ. சதுவேத. படிமேவுங்கூத்.

அ. தீபந்தன்னின்.

கூ. மதுமாமாநகர்.

க0. சம்புவெழி றங்குமொழி நம்ப
னெலி. அலம்பவொளி பம்பிரசதம்.

கந. சிவமாவராவராணையால்.

கச. முன்வழி.

கரு. போற்றும்பதஞ். பொருவரு
மமரர் குழப் பொன்னின். நடம்புரி
யும்.

கக. யாருங்காணச். சித்பரவொ
ளி.

கக. பெருமாடருமா.

உக. மற்றாங்கடியவர்.

உஉ. போற்றுகில்லோர்.

உந. அருந்தமிழ்முனி.

அவையடக்கீதம்.

ந. புத்திமுனிவர்.

ச. தயாவுறக்கண்டனம்.

பதிகம்.

உ. வளைசெண்டு வேல்கொடுத்து
மறைந்தவாறும். முன்னார்கல்லிபங்.
மொழிந்தறிசங்கப்பலகை.

ந. தமிழ்வர்க்கமுனாத். ஊமனுனா
த்த.

ச. வருத்திவரும். உண்டுமண்.

இ. சார்ந்தபழியஞ்சியாய்வந்தநாக
மலையெய்து; நாகமலையேவி. பூழியன்
றன்.

எ. ஆரம்புண வந்திரன்றன் வின்
முடி.

க. கரந்திருந்தேழிசை. கருணையு
றுபன்றித். திருந்தேனக்குருளை. கரு
ங்குருவிக்கு.

க0. வணிகர்முல்லை. நவமுறுமீன்.
தவமுதல். கிளோதா யுகத்தா திக்கணு
யர்த்திய.

நூல்வரலாறு.

க. மணிக்கன்னிகை.

ந. ஓமுற.

இ. முன்புவித்துயரந். தெரிதரவறி
வாரில்லை, நன்குற.

கூ. பெரியதானம்பைபவம். தலம்
புகழ்தரவிளக்கந். சிவன்றலங்கள்.

எ. சிந்தைகூர்தருதானத்தின்; சிந்
தைகூரபதானத்தின். முந்திமா.

அ. சீர்நன்னாட்டுவளஞ். முனிபகர்
ந்தான்.

திருநாட்டுச்சிறப்பு.

க. திருவினையாட்டுநாட்டுச்.

ந. இருப்பவன்முக. கிற்பவ, னர
சன்.

ச. கீத்திலம்பெற்றநாடு.

இ. காரணவானையேத்தவரும்.

எ. தாண்முரித்து; தாண்முரிந்து.
சாடிவீழ்ந்து. வளைவண்டானவயல்.

அ. தண்டலையனையும்.

க0. பாய்ந்தகண்ணீரார். சேர்ந்த.
சந்தனத்தன்சேறு.

கஉ. வளன்க டருவதென்றும்.

கந. நிரம்புநெறிப்பரன்.

கச. முணந்துகாண, வெண்.

திருநகரச்சிறப்பு.

க. உலகனைத்தினிறிதுப்ப.

உ. ஓங்குகீர். மதிற்படை.

ந. பகர்த்தகரிய.

ச. மணிக்கண்டன்.

இ. தருமச்சுருதி. அகல்வானுலகெ
ங்கும்.

அ. தாவிலருங்.

க. மீனாகத்தொன்றும்.

க0. வினைப்பயமுடிக்கும். வண்டுற
விட்டனைப்பிழும். எம்பெருமாக்கட
மதுரை.

கக. பரிவினங்கயனோக்கியார்.

கஉ. வினையிருள்.

கங. பாவனீங்கும் பதியெனநினைத்
திழிந்தாங்கு. வியாளத்தோடு மனா
வளக்கன்று.

கஇ. மற்றைமந்திரங்.

கசு. கிரம்பப்புவலவர். உலகெங்குஞ்.

கஎ. மனிதர்தாமும். ஒருங்குங்கா
லே.

கஅ. குலமுன்செய் தவத்தினுளும்.
வினைகளகலுமாதோ.

நூற்பயன்.

ங. அமங்கலிமங்கையர்.

ச. மாமிருத்து. உடற்குறி. சோர
வஞ்சனை.

இ. செழியநாதர்.

அ. தாங்குஞ் சமுசாரசமுத்திர,
நீங்கும்.

க. பகையுறாது. உணர்செய்தான்.

க - மீ நீநவியையாடல்.

உ. குருவவரிடத்து.

ச. பாரிடைமரங்கள். நீக்கக்கண்டு.

இ. வடுமிதத்த, வுரனெழு. கருவி
னுண்.

க. சுரபி.

எ. அணியபல். பேறுற. கடத்துப்
போலும்.

க. பாங்குறும்.

க0. நன்னயங்கள். ஊண்டருமவ
னிக்.

கக. எழுத்துவானவன்.

கஉ. வேறுகொண்டிருநித்து.

கங. எய்துமா. ஞானமா.

கஇ. இவ்வனத் தலையா முன்னம்.
கோடிபல்லிலங்கு. உணர்செயுமமர்.

கசு. செவ்வையின்முனைத்து.

கஎ. ஆழ்த்ததெளி. கன்னவண்ட
னி. மற்றதன்வடநீரத்து.

கக. கடியகாட்டின்.

உ0. நறுமல கொங்குண்டென்றாய்ந்
து. எனச்சோதித்தான்.

உஉ. சிறந்துநல்கி.

உங. கூர்ந்த, மாசிலான்வருத்தங்.

உஇ. ஒல்லையிற்கொணர்நி. யானை
யாற். சார்த்தினுண்.

உசு. அந்தவாலயத்துக்கேந்த வணி
யுறவியந்திருந்த. அந்தரவாலயத்துக்
கணி.

உஎ. காத்து. நீக்கியாளுதி.

உஅ. முறுவல்கூர. அறையினுஞ்.
அறிசுவர்.

உக. இளைத்தலுமன்றி. நேயமுற்
றிறைஞ்சி. நெறிப்பட.

ங0. செய்யக்கண்ட. உயர்ந்தன
னென்று.

ஙக. செழும்புனல். சென்றவராயி
னுமின்னுந். திளைத்தாமெவர்.

ஙங. அமரோசனிம்மையின்.

ஙசு. துத்துமிகளார்ப்பத். முவர்க
ண்முதலாவள்ளமுப்.

ஙஇ. உத்தமபுராணர். சாரசாமுச்
சயத்து. சதைவினாவிற்.

ஙசு. கேட்டு.

உ - மீ நீநவியையாடல்.

க. ஒருகாலித்தமன்றன் பாவமெல்
லாம். மன்னியரபதங். பொன்னி
கர். இசைச்செங்கமலம்.

உ. தன்பாபினைந்து.

ங. பத்தியினிமை. கந்தரத்துத்தரி
ப்பதே. என்பாற். இபமென்னியம்
பும்.

ச. இழிந்துகாண. உபசாரம்.

இ. வழுவான்மிக்காய். முனிவன
ருஞ்.

எ. வினையினுனோ. மதத்தினுனோ.

அ. விலக்கியவாறதென்னோ.

க0. காட்டானையாதி.

கஉ. பிரதிசாபம்.

கங. அலைவற வெனக்கும். பிரதி
சாபம்.

கசு. இழிந்தாகம்.

பேரண்பைக்கிடு.

ங - மீ நீநவியையாடல்.

க. பேராசனிமுலே.

ங. இத்தகவன். வழுவின்மங்கை.

அ. உற்றங்கவர்பா விற்பமெல்லாம்.

டு. எழில்சேர். ஒருமகளை. துளங்
கியதால்.

சு. அகியமுற்று.

எ. தணியுநீரேதம்வந்ததனமும்.

அ. இயையுநாமர். கணவர் கண்
டால்.

க. செந்தமிழ்க்ருவன். என்றுசா
ற்றி.

கக. கல்விமுற்றும்.

கஉ. முகிழ்த்து.

கங. பொருந்தவேதவங்கள்; பொ
ருந்துபோதங்கள். இவ்வயிற்கொடுத்த
து. பந்தர்க்கி.

ச - ம் திருவிளையாடல்.

க. பொன்னினுயர் நாட்டிடைப்
போயினிதிருப்ப; பொன்னினுமுயர்.
அருங்கடன்.

உ. முத்துமும்முலை.

ங. உத்தமத்தலைவனை. இந்நிலத்தி
டையிலாததுகொண்டலர்வேந்தர்.

ச. மன்னர் கண்டால். சிற்பார்.
இறையினோடும்; முறையினோடும்.

சு. தன்னைக் கொள்ள வாஞ்சை
யாய். தாழ்வனாய்.

க. செம்மலேவென்ன.

எ. மற்றுமுற்ற.

அ. ஞாப்பினின்ற. அயுதங்கழற்றி.

க. வந்தெ. தாநிலத்து. விடுத்த
பிடும்.

கர. வன்னொரியனை. துன்றியே. தன்
ளியேகினன்.

கக. வன்னவெஞ்சலை.

கங. இகல்செயக்கண். டொப்பிலா
வ. வகூர்ந்து. அறிகல்லெனென்
டியோவின்றே.

கச. முகிளத்தனை. வேதன்.

கரு. மருமலரிதழி.

கக. லானாட். டென்னல்யாயுங்.
காணுமாரெங்கென்று.

உ. கதலிகட்டு.

உஉ. பூண்டோன்.

உங. காங்கிசை. மார்பிலிடும்.

உடு. செலுத்தினன்முகூர்த்தத்தொ
ப்ப.

உசு. வாழ்ந்தமா. ஆய்ந்ததொன்.
வேந்தர்பொன்.

உஎ. ஏர்தருங்கோ. கேழாழன்ம
ருகணுன்.

உஅ. உருத்தருமரசர்க்கு. இருத்தி
ன்றசிவ.

ரு - ம் திருவிளையாடல்.

க. மணந்தபின்னர்.

உ. கந்திருவர். பசியாற்பொங்கி;
பசியாற்போகி.

ங. பொசிப்பது.

ச. உண்டிருப்பது.

சு. வளன்பட. நஞ்சொக்கன்.

க. முனிவரினுமிக்க.

எ. கஞ்சகன்வருஞ்சயில. சசிமலை
ந்தசடை. பதஞ்சலனிறைஞ்சடி.

கூ - ம் திருவிளையாடல்.

க. பொசித்தே. போயபின்.

ங. யாவரிம்மண்ணில்.

ச. சிலங்க. மடை முதலால்;
மறைமுதலால்.

சு. யாவருந் திரண்டே யேகினர்.
செல்வச்சொன்றிப்பொருப்பை.

க. முற்றவார்த்தனச்சொன்றிக்.

எ. இடருறுமென்மையும். தன்னி
ளிலாதவத்தத்தடாதகை. முறுவல்குர்
ந்தாங். குன்னிடைத்தாகர்.

அ. மலையேபோலும் வெள்ளையும்.
அகமுட்கூர்.

க. உண்ணுமுணவையும்.

எ - ம் திருவிளையாடல்.

க. மலைதுற்றும். குன்றினம். குற

உ. வாரிதிகடுத்தனை. [ட்டனும்.

ங. தோன்றியிடங்கு.

ச. தளர்ந்தெப். பாங்குளமடுக்கன்
கணராவிகள்.

க. குலைத்தலை; குலைத்தனி. துறா
சுத்த.

எ. கடியாற்றுட். மண்ணீருஞ்செ
ன்றங்கண்.

அ. சார்வரு; சார்வுறு.

க. கண்டிடென்று. கண்டமீண்ட
துவெம்பூதம்.

கர. கழனிநாடுந். தாவில்பல்பதிக
என்முப்பால். ஓவறவிளக்குவித்தான்.

அ - ம் திருவிளையாடல்.

க. உணாப்பச்.

உ. கணவன்; காவின்.

ங. அதர்வுறுமடியனேன்.

ச. நயந்தன; நயந்தரு. வயங்கொளிதருமுகு.

இ. மோனமாகியுன்.

ஈ. பொழிலேழுவாரியும்.

எ. மகரகீரொழ.

அ. ஆங்கததுகண்டுகண்டு. செய்குவேமென.

க. உற்றொழுங்குற.

கௌ. மனோரதம். என்கடலென.

க - ம் திருவிளையாடல்.

உ. மகிழ்ந்தாயின்.

ச. மன்றமர்கணவன்.

இ. தனிவிலா தகங்கோ டாமற்; தனிவிரதங்.

எ. அந்தையாய்மகட்டு. தாயையுறுப்புற.

அ. கடலிடையாடென.

க. என்றுபாதத்திறைஞ்சல்.

கௌ - ம் திருவிளையாடல்.

க. திகழோர். அன்னப்படுையோன்.

உ. தழைசெய்திடவே.

ங. பேரோர்சடை.

இ. அறவுச்சிரம். உரவை, யிறை. நெறிக்கணவற்பெயர்.

எ. முடிமுன்னினனே; முடிமுடினனே.

அ. விதுக்குமி.

கக - ம் திருவிளையாடல்.

க. முன்னுமிந்திரன். கடப்பர்கண்.

உ. சுந்துகம்போலவடியென.

ச. அவிடேகச்சொக்கன். பிறங்கிறன்றே.

கஉ - ம் திருவிளையாடல்.

க. அழகார்சொக்கன். வேலையை யேயவேலை.

உ. கணத்தினாலித் துலகனைத்தினை யுங்கொள்ள.

ங. சாலநாமுறுங்காலத்து.

ச. உறுதுயர்.

இ. மனுகஞய்யா.

சு. உறைசிந்தி.

எ. மழைத்தனியால். கூடலில்லான்.

அ. பாதளத்தர். அந்தரத்தர்.

க. இடையிற்பொங்கும்.

கௌ. பேசரும்புயலாகத்துப் பெரும் பெயல்; பெருமழை. தேசுறுங்கங்கை. புனாக்கட்டேசுகும்.

கஉ. தம்மைப்போற்றி.

கங. கூடலினீரினும். நகரினை. மாடக்குழந்தீழ். இயங்கியதெங்கணும்.

கரு - ம் திருவிளையாடல்.

க. அரவமெய்யினன். சித்தருருவம்.

உ. வென்றீன். மனோரதமாகிய.

ங. இட்டதிவதம்.

ச. திருவானவெண். பெயமுண்டச்சிரமுங்.

சு. ஓங்குலகங்களை. யாவருங்காணவே.

க. இன்னருட்சார்த்தன்காந்தன்.

கௌ. முற்செறிசீற்றங்.

கக. என்றுழையேவப்.

கங. வெய்யகாஞ்சுகியர்.

கச. கௌண்ட்பாலுமனச.

கஇ. செழியமாரன். தனித்தெய்நிருத்தேது.

கஈ. ஏகா. தீங்கெலாம்.

கஎ. இரையத்திருவினை.

கசு - ம் திருவிளையாடல்.

க. இலையிலையுயர்ந்தவழலகல்.

உ. அருச்சனைச்சித்தராய்.

ச. சல்யனை.

இ. வேழத்தைக்கண்டுமுன். வேழந்தொடர்ந்துசெறுத்ததால்.

எ. ஏராவடத்தையும். ஒல்லெனச்சென்றனர்.

அ. வாங்குமுன்னர். உயர்மலை.

கரு - ம் திருவிளையாடல்.

க. இருந்தறங்கையத்த. காரணாரன்.

ங. இருக்கவாசனன். இடத்தாமோர்த்துபோமென்றோர்.

ச. கிரிரிநுங்கிட. காங்குதலாகவளர்திட.

இ. கொடுத்திற்றரும்பலகை.
 சு. தலைமயங்க.
 எ. கடவதென்றெண்ணியன்றரு.
 அ. முன்னமேகலந்து அளவினிற்,
 என்செய்தோமென,
 கூ. இருந்தசெங்கமலம்.
 க௦. புலவர்மயங்கியது. கொத்துநீ
 தேர்ந்து, விதி. வகைப்படிவிதிப்படி.
 கக. கூடக்கூட்டினர்.
 கஉ. மயக்குறக்கண்டு. நினைவில்வி
 ரித்தனன்; நினைவின் விதித்தனன்.
 வண்டமிழ்க்கன்.
 கூ. இயலுறு வாணர், இஃதிஃ
 தொள்ளிதென் றேத்தச். தளித்தமிழில்.
 அஞ்சாம்பலுவல்.
 கச. வியந்தரும்பொருளால், கவி
 தைகொணர்ந்து.
 கசு. நன்கவியையதிங்கு.
 கஎ. கேட்டிருமையினால். வழக்கு
 வீடறுப்பான்.
 கஅ. உயர்கீரன்.
 கக. பிபாருளலங்காரம்விளங்கிற்றி
 றைவஞர் பொருளெனவே.

கக - ம் திருவிளையாடல்.

க. மின்னம்மத்தில். இலாதமாதர்.
 உ. நேசமார்தேவி.
 கூ. வேண்டாமிப்பொனீருவன்.
 ச. ஆசிரியர்வைகுஞ்.
 எ. வாழ்வோன்சுவமுனி.
 அ. கத்தர்கோவே. பொருள்வேறி
 ல்லை.

கூ. விதியினேற்கு; வினையனேற்கு.
 குலத்தலையழியவோ.

கக. அவர்முன்காட்டி. கவிதைகை
 க்கொள்.

கச. பொருட்கவியைச். கொள்ளு
 வரக்கனககிழிதான்.

கரு. இன்றியதங்களிடத்து. வினா
 வின்றிநடந்திடும்.

கசு. ஒளியா, கைக.

கஅ. நஞ்சுணவோவல்லீர். துமது
 வல்ல.

உ௦. நெருங்குநீர். நின்றனன்புல
 வர்காண; அவருங்காண.

உஉ. சொல்லிழிந்து.

உரு. நயத்தவொண்கவிதைத்.
 உச. சொல்லக்கண்டு. ஒக்குமோ
 வென. குழற்செயற்கை.

உரு. இயையுநங்கவுரி.

உசு. கங்கைதோய்ப்பால்.

உஎ. புரங்கடிந்த. காட்டுமுன். னே
 யனேசுற்றுமுற்றும்.

உஅ. அஞ்சினேனினக்கே. விளக்
 கேகாணாய். ஒக்குமோ.

உகூ. சிறப்புறுகேசியென்று, குளு
 ந்த.

க௦. இன்னுமாமஞ்சுக்கேசி. தண்ண
 நீர்வோட்டி.

கக. கண்டகண்ணன். காய்ந்தகா
 லன்.

கஉ. ஒளிப்புக்கண்டு.

கரு. தன்பணியிற்கொத்த. பழுத
 மச்சிறுவர்.

கச. எழுபுனலில்.

கஎ - ம் திருவிளையாடல்.

க. அடைந்தகில, நன்குகூர்தமிழ்.
 நவின்றுபின்.

ச. நன்செழுமலர்த். பாங்குநீன்.

ரு. தாங்குதல்விடாது. தடத்தினி
 னிடத்தினின்றும்.

எ. அந்நிற். போவதெங்கேயென.
 கிற்பதென்.

கஅ - ம் திருவிளையாடல்.

உ. கின்னராதிபாவையர்பரிய.

ச. ஒப்பாமகத்தியனைத். நம்போலு
 கீயம்புவிமூலை. விண்ணமரும். உளங்
 குளுந்து.

ரு. அடிசெய்தபடியே. நெஞ்சங்கூ
 ர்த்தே.

கூ. தமிழனுற். முனிக்கதனையளித்
 தருளிச்செய்து.

எ. செந்தமிழ்க்கொத்து. தூலநிலி
 க்கத். மெய்யானவுபதேசந். அடியில்
 வீழ்த்தே.

கூ. பார்வையால். பூரணமாய். இவ்
 வுபதேசத்தைச். பரிவுஞ்செய்தே, பார்
 வினோடும்.

க௦. அருளிச்செய்வான்.

கக. குணந்தகும்.

கங். இனிமைகூர்ந்தருளினுயின்.
நினைவுநீதியை, ஆய்க்துகண்டு.

கச. நிறைந்தசங்கமது. அகல்வித்த
செய்ய.

கக - ம் தீநுவினையாடல்.

க. ஆலவாயழகார்சொக்கன். கவி
தைசான்றோர்.

ச. பத்தராகி. வணிகர்.

ஞ. சருமன்.

க. சொற்றாவற்றோ. செட்டியா
தொரு. புளகுமெய்யும்.

எ. வரலுறக். மறைதல்விட்டு. இல
ங்கமப்போலும்வந்து.

அ. பத்தியிற்பொருந்து. அழைத்
துச்சங்கச்.

க. வளனுறு; வளர்வுறு. அகிசலித்
தாரும்.

கௌ. சாபமுநீக்கி.

உௌ - ம் தீநுவினையாடல்.

க. யார்க்குமிக்கோன்.

உ. சொல்வனென்று.

ங். என்னுமதரற்றும்.

ச. எண்ணென், டிக்கும்.

ஞ. நின்றோடென்று.

க. சென்றங்கு.

கௌ. வேராய்மால் போல. மன்னவர்
துதிக்குநல்லோன்.

கக. செற்றமுண்டோ நெறிதொட.
கவிதைமற்று. இருப்பதோராது. ஓட்
டினையென்னை.

கஉ. உரைத்தலின்றிபாதுமோ.
நொந்ததென்றதுஞ்.

கங். மின்னூர்தாளில். பொறுப்போ
ளுகி.

கச. கண்டுதொண்டர்.

கஞ. அன்பினையறினென்று.
அருளினு அருணாவாழ்த்தி.

உக - ம் தீநுவினையாடல்.

க. வாருகி.

உ. துயிலுணர்வியெனவெழுப்பிப்.

ச. கண்டலுமே. நகர்வரக்கண்டு.

ஞ. அந்தமகிர்நெனைக்கேட்டஞ்
சலிசெய்தேயெழுந்து. நனியேவல்.
உண்டிறவெழிந்தான்.

க. அப்புடைந்துபங்கப் பட்டலறி
விழாமுன்னம். இதுகண்டிலம்.

அ. ஒங்குயர்ச்சங்க. நாவலர்துதிப்ப.

க. நிலத்தாரும்.

உஉ - ம் தீநுவினையாடல்.

க. பொருப்பரசன்.

உ. தனிகேட்ட. விளம்பினான்.

ச. மறவலியிழி.

ஞ. தாடுதிக்கையின்றி; அநாடுதிக்க
கையின்றி. அழகிதிங்கென்று.

க. பறித்தலுமன்றி.

எ. காங்கையா.

அ. இனையசாபம். புத்தகமுடித்து.

கௌ. பலத்தினுற். புடையுழை. போ
ற்றரும்வைபலம். வடிவின்னியே. இவ
டனுக்கியைத்.

கக. கொண்டேயெய்தி.

கஉ. உயர்ந்தவன்கேட்டு.

கங். வாங்கிக்கயிறிட்டுவிரலாளிக்
கண்.

கச. மலைபோல்.

கஞ. உற்றதுவதனால்; உற்றதாங்க
தனால். அளிப்பல்வேண்டுப.

கங். ஒன்றுபோகாமற். ஏகினுளும்
பர்வாழ்த்த.

கஅ. கணநாதனெழும்.

உங். இத்தலமேயென்றெண்ணி.

உச. என்றெழின்மங்கை. இலங்க
யாங்கும்.

உங் - ம் தீநுவினையாடல்.

க. புனிதர் மாதர்.

ங். தவப்பலத்தாற். பிறங்கவன்றே.

ஞ. பரிசிப்பின்.

எ. நரைபுணர்ந்து; நரைபரந்து.
வணிகள் கொள்ளு மென்றுகூறி வள
மையாக வந்தனன்.

அ. வழவினா னவன்கணே, யிந்த
மாயை. பந்தமற்றியாவரும்.

கௌ. உருவுகிஞ்சு. உமக்குமக்கு.

கக. கைகண் மடித்துவிடாதுவன
ங்கி. அச்சமுறாது.

கஉ. பழுத்த.

கங். என்னையில்வணியகன்றது.

கச. இனக்கினவனை.

கங். தீண்டித் தோன்று. அவரவர்.

கௌ. பழுதிலான். என்பனீந்துவ
கைகீட.

கஅ. வணிகருரேது.

உ௦. தீயிற்சாவதற்கு

உக. போந்தாரும்போற்; போந்தா
ரீங்கே.

உஉ. உயர்ந்தோர்நாமே, உடையவ
னழித்திடாத, கடையரேம்பயந்தோர்
தம்மைக்காணங்குலம்போல்வந்து.

உடு. புதல்வனில்லை. மெய்யுனைந்
தெய்தி, விடைமேற்.

உசு - ம் தீருவினையாடல்.

க. வடதீரத்து.

உ. எண்ணென்கமரா.

ங. திங்குசெய்தல்.

ச. மதிலொரு. பாதிந்சியிற். கரிய
பெரியோன்றனை.

டு. அவ்வளவில் ஆங்கவனுமகிழ்து.
புளகம்பொறிப்பக். மேல்வெதுமபக்.

சு. தொடுத்தணைத்தாற்போலப்.

எ. பின்னாலவ்விடைமேவியெங்
கும். யாவருங்காணுத்த நேற்றிலச்
சினே.

உரு - ம் தீருவினையாடல்.

க. காவன் மாதர்க்கு.

உ. சாலமயங்கியே.

ங. இறைவனதருளால். ஐந்தியா
ண்டு. குறைவறவனர வாழ்ந்த.

ச. காவலனாயித்தி. குடியை
அறிவுற.

டு. அரசருமாரனுக்கு.

சு. அவிடேகம் வினாவொடு. பெ
ரியப்பட்டனம்.

எ. வருந்துமேரமைச்சர்.

க. கடலினுந் தீயினும்; கடலினு
நதியினும். நாட்டினும்பரந்து வளர்ந்
தன.

க௦. பரியவானென்பு. மொழிசேர்
கவம்புட்பராகம்.

கக. வருணத்தியற்கையும் பெய
ருடி. இடமுறுவத்திப்பாய்தலுமென்
றும்.

கஉ. வுலகைமாவனகங்கை. கோ
மளங்குருவந்தம்; குருபந்தம்.

கங. வெயிலிலுங்காற்று. சிவந்துப
ராகம் வந்தோங்குங்குச்சி; ருச்சை.
மரதகசுத்தி.

கச. மிகவுறுகாசம். வெச்சமில்ச்ச
மியெருழி. பகையொழிதிருகன். கொ
ய்ப்பிலி சந்தை.

கடு. பருதி. தணற்குன்றியிலோத்தி
ரஞ்செவ்வாத்தி. மஞ்சட்சேறு. ஐவ
னையோடு.

கசு. வலைகோழன்களியைந்த. வத்
திபாய்தல். ஒண்டிறன்மங்கையர்கள
த்தில். இப்பர்முத்தால்.

கஎ. திருகல்கோணம். சிப்பியிற்பற்
றுக்காகவாணி; காகவாணமண்டிருத்
தல். துங்கவாலக்கமவந்திதம்.

கஅ. கேடுறுதறுனை; கேடுறுதல்
ககா; கெடுதல்சரி. சுத்தி நொய்ம்
மை.

கக. தவனை வண்டேயாகுலிக்கண்.
உயர் பூனைப்பூ. தணிலில் கரகாப்பு.
பினிகொளிபச்சுமி; இவச்சுமி.

உ௦. ஈச்சங்காயே. பைங்கருப்புத்
துனை. குறைமற்றுக்கிள்ளை. வத்திபா
ய்தல்.

உக. காற்றிறுக்கல்.

உஉ. அவைதமக்கு. மறுவறுதேரா
வல்லி கனகதேராவல்லி.

உங. மறுவறுபிறப்பிற். வாய்ந்தன.
மறையறையுலகிற்.

உடு. ஆங்கனமறையோர். ஊழிவா
ழ்த்தனின்.

உசு. அதிர்படத். அருளினால் விள
ங்கு.

உசு - ம் தீருவினையாடல்.

க. தென்னவன் மேர்ந்து.

உ. ஒன்பொருள்களுந், கட்டி கீட்
டோலை; கட்டியேயோலை.

ங. அடிகள்காண. செம்பொருடளி
ப்பன்.

டு. மன்றனிட்சோகம். ஒமத்தியின்
அடர்க்குமேரு.

சு. மொஞ்சகைக்கையர். வெஞ்சி
னத்துங்கச்.

எ. வெருக் கொள மதித்து. சாலை
வெஞ்.

௮. மதுரையூர் கூப்பீடென்ன வட
கீழமுலைக்கோணத்து. நீடைந்து கூப்
பீடென, எமக்கணிந்த.

க. பெருகுநின்.

க௦. உரவொடும். கண்டான்றேற.

கக. தொழுதரன் நிருவாக்கென்று.

கஉ. குலவுதோற்பாரங்கட்டி.

கச. உரணிடிமுழக்கங், வானுறக்க
வித்து, குறித்த நீங்கலை.

கடு. எண்ணிமந்திர. தேனலந்தொ
டை.

கஎ. வில்லரிக்கலைவான் முட்டும்
வேழத்தை; வில்லறுகலை. ஒல்லை
மாசிலத்திவாயால்.

கக. கழகைமோதிக். மாமகனும்
முன்.

உ௦. அச்சந்தணிந்தனர்.

உஉ. படர்தருதலையுறியமணர்கள்.

உச. சடவளங்ஙன். விராத்தருள்
புரியப்போனேன். பணிந்துபோந்து.

உடு. பழிச்சினோக்கு.

உஅ. வழங்கிறன்றே.

உக. பாவிசன். அவதானங்கள்.

உஎ - மீ திருவினையாடல்.

க. ஆலவாயான்மகிழ்து.

உ. துளங்குமாமதுரை.

ச. சோமனசனிகள்; சோமனசு
வினி.

டு. பங்கயப்பழனந்.

க. முனிவராயமாத்தியர்.

எ. கொற்றவன்வந்தழைத்துத், கன்
னுடைமன்னுமத்தார்.

அ. சேனைக்குற்ற; சேனைக்கேற்றத்
தாழ்வு. துலங்குமுற்.

க. பரிவொடும் தென்னன்.

கக. மகிழ்ச்சி செய்யச்.

கஉ. முனைடந்து. ஒதுங்குகின்று.

கங. சேதவெம்மையிற்.

கச. குலமலகைநோய். பிறமேகத்
தலைக்கணங்.

கஎ. உணர்த்தவல்.

கஅ. அறைபடுங்காசமைதுசு.

கக. என்றது சொல்லா முன்ன
நிறைஞ்சியான் சொல்வ தானேன்.

சொல்லவாழ்ந்தசால்பினனென்னேவ.

விராவிற்கெல்லவ்.

உ௦. கணக்கினுட்படுத்தி.

உக. பொய்ம்மையன்றிப்பரிக்குப்.
கனிப்பத்தரங்கினார்.

உஉ. பாங்கினரைப். ஏகினார்.

உங. பொற்றாமரைத் தடத்துள்;
பொற்றாமரைவாவி.

உச. தேங்குபுகழையனே.

உடு. இனியதருஞ்.

உஎ. கோகுலமே.

உஎ. மெய்வண்ணப்போதத்தானே
யென்றடிதொழுது வீழ்த்தார்.

உஅ. அழுந்திமுன்.

உக. களிக்கப்போந்து.

ங௦. கானவர்கீதம். சிவிகைமீது.
பல்லியங்கறங்க.

ஙக. தண்டிலங்ககிராய். நித்திலம்
பிறங்கும். கானலம்பதி.

ஙஉ. நாரதனும். தோடுடைமா.
எழுகமும்பரவங். காரணன்வன்.

ஙங. மெய்யார்பொய்கை.

ஙச. நித்திலமேயார்த்தும்.

ஙடு. அமரராகும்.

ஙச. புத்திகடந்து.

ஙஎ. புயலெலாக்கடொடம்புறம்;
மாடப்புறம். வாலிகரை.

ஙஅ. சகம்பரவறுகலைச்; புரிவுறுக
லைச்; புரிவுறுகலைச். வங்கமாற்றரு.

ஙக. அங்கனெஞ்சு. மயிர்சிலிர்ப்ப.

ச௦. இதுபோலின்றின்றே.

சக. உறுதியுட்டு.

சஉ. வரைபலாழத். உரையுமின்.
கழுதுபோலீங்கள்.

சங. ஒப்பப்போல.

சச. செவ்வையிற்றுளங்க. பெரிய
வாணன்.

சடு. தேசிகன்றனைச்.

சக. தேமுரீன்சிவ.

டு. மன்னிடக்கண்டு, முருக.

டுக. கவிமுதுந். சார்த்தமெய்யும்
புனைவடமு, மரித்தவுரோமபுளகமும்.

டுஉ. மேதரு.

டுங. நன்றாளர். சார்த்தமபுனைப்
பெற்றார்; சார்த்தங்கருணபெற்றார்.

இச. அடைந்திடுங்காலை.

இடு. மேவும்புனிதர்கள்.

இசு. குழுவின்னீடு. அரற்றியுரற்றிநின்று; உலற்றிநின்று.

இள. மாறிலொண்கோயிற்பத்துமாறி நின்றென்னை யென்னுந், தேறலொண்.

இஅ. பொருந்துமின் னியரேய்கண்ணங். சிறந்தமற்றும். ஓதுவாரோ தப்புக்கார்.

சு0. அனைத்துமழித்து. பாடிக்காணக், குருந்தமொடும. நெறிதருமமைச்சர். முடிதுளங்கச்; முடித்துங்கச்.

சுக. பிரமாதிராயன்காண்க; பிரமாதராயன்.

சுஉ. வாங்கிப்பாயிரங், புத்தியினினைத்தார்; புத்தியுளிறைத்தார்.

சுங். என்னகாரியத்தைச் செய்தோம். பொன்னையெய்ளித்தேன்.

சுச. மாலளித்து. ஒப்பர்போல். தொழுது விண்ணப்பஞ்செய்தார்.

சுசு. கீனீர்காட்டி. மறைக்கோவே செம்பொற்; சிற்பொற்றான்.

சுஅ. பனைப்பேயோலை. விடுவாயெனக்.

சுக. ஓதுபுகழ்மாறனுக்கிங்கு. உணரக்கொள்ளாய்; உணரக்கேளாய். பத்திகட்டி.

எக. போலப்போந்து. தயாவுகூர்ந்தே.

எஉ. பேசிறங்குகலின்றி.

எடு. ஓர்நாவின். என்றனர்கிழமை பூண்டு.

எசு. குடைகளாஞ்சி; களாஞ்சி.

எஅ. விடங்கா முதார்கள மீதேயணி யாலாகுண சிலா.

எக. அடிமையாட்கொண்ட.

அக. செய்தியென்னாய்முடியுமென்று. காலைக் கண்ணினைக்கினைஞர். பண்பினினுரைத்தி.

அஉ. அல்லான்ஞானத்து.

அங். ஐயமின்றி.

அச. இங்குநீர்போமின். பங்கயத்திலையுநீருமென்றவர்.

அடு. எளையுமின்றோர்.

அஎ. பந்திவைகளி.

அக. வினையாட்டுவென்றனை. கன்கமளித்த.

உஅ - ம் தீநவியையாடல்.

க. அரசர்கோவே. அலங்கரிப்பாய்.

உ. பித்துமால்கொண்டான். இரங்கிடலழைத்துவாங்கு.

ங். அன்னதுசொல்ல.

ச. மேனியைநோவன.

இ. ஒழிந்தினைத்தவர். எழவைதவர்.

சு. அலர்கணீர்.

எ. முடிப்பனின்னுயினா. ஆண்டனையேல.

அ. பொரிவிலெரிவாய். இருநிலிருநிலியம்புரம். வெளியினுகியாயே.

சு0. மொழியினேரும். சோர்வறுபொருள்கடேர்ந்து. தேவதேவர்.

கக. நாட்டுணரியினைத்து மழைத்துத்திரட்டி. இன்னஞ்சொல்வர்.

கஉ. அண்டம்பிள்ள. நகிகாணலியாது.

கங். கோமாயுவுயர்மாயப். உடையநாயகனைச்சூழ்ந்து.

கச. தீதறவாழ்ந்தவெந்தை.

கடு. வாசித்தாளி.

கசு. காலன்வெந்தாதர்.

கஎ. வேதனையுறாமல்.

கக. ஒழிபொழினகரின். வந்ததென்று.

உ0. தலம்புகழாலவட்டர். அலகிலாமணியாற்பொங்கும்.

உக. நாலுதிக்கிலும்.

உஉ. நம்பொருளினைத்தும்.

உங். நீக்குநோக்கடியார்.

உடு. போதுபொழிபூம்பொழில். கோகுலங்கடமைப்.

உச. செவிடுதாக்கி. கடைஞாட்பொங்குமமுழக். கென்னக்காட்டப்.

உஎ. பாவலபுலவன்.

உஅ. மலங்கிமால்; மல்கிமால். அமுதுயர். பொழிமழைக்.

உக. கவுன்பொருசெவ்வாய்க் கலினவெண். விழுமுசாமகைகள். முகமொடுமசைய. விண்ணழத். சுற்றிமுற்றையுங். வந்ததுமூரிமாச்.

ங்0. கொதித்ததெனியிக்கெவருமுட்கெட மதிப்பன.

ங்க. குலக்கிரகன்.

ங்உ. வசைப்படுமணத்துடல்.

௩௪. மெய்ப்பான்மன்ன. பரிவத்
தஞ்செய். மின்னுண்மணிப்.
௩௫. சாத்துவர்கள்.
௩௬. அடிசேவிப்ப.
௩௭. பொங்கியபொருமல்.
௩௮. அடியினைக்காணீர்.
௪௧. கேட்டபாங்குணமுனிவர் மு
ன்னேன்வாம்பரி யுகைப்பென்னார்.
௪௩. தருமகீருவத்தானும்.
௪௪. மேருமால்வனாயொப்பென்
னத், தள்ளிவென்.
௪௫. இமையா துநம்மைக். ஏறு
வான்.
௪௬. குகைகைசுராலும். தேரும்
விலக்குந். மற்றுச்.
௪௭. விக்கிரவக்கிரம்விளங்குபதன்
டமேவருமுபசுமஞ்சலமாஞ்; உபவசம்.
சிக்ககினைடை. அத்தபுளகயம்.
௪௮. வெவ்விடை
௪௯. சுபதக்கிரமுறு.
௫௦. தனத்தனவெனத் தனிதுகை
த்தே, வீணப்படி. மிதித்தடிநடித்தே.
௫௧. சந்தறு. சுந்தரனிகைப்படி.
௫௨. புனாவற்றுகுப்பி.
௫௩. தத்தொந் தொந்தொந் தித்தி
யென்றென்று.
௫௪. கிரியைமுட்டா.
௫௫. மண்டிலம் விளைப்ப. வட்ட
மின்றி.
௫௬. பரிவர்த்திப்ப. இரண்பொல்
குதினா.
௫௭. பண்ணுறத்தானும். விண்ம
ண்ணாய்க் கடறிடலாயிற்றன்றே.
௫௮. நாநர்முற்றுங். வீறுளமுயலி
ன்மார்த்தம் வெறிகுணமார்த்தம்வீதி.
௫௯. பழமிசைக்கண்டதில்லை.
௬௦. அவர்க்காணு. மனிதொல்
லார்.
௬௧. பொலெமக்குத்தோன்றிட.
௬௩. பொருந்துபெருந்துறை.
௬௪. கழுதையோரி.
௬௫. திடம்படுகலமும். மெத்து
தோல்வீண்டு.
௬௭. இறுகிச்சிலந்த கரக்குரம்போ
விருகாந்ருரமும். அகன்ற தனிமுது
ரும். செய்யகாணுமே.

௬௮. ஆலியமனஞ்.
௬௯. பேராணுரானளான். மௌவ
ல்கையான். பட்டவத்தனங்கள்.
௭௧. மன்னதிமனம். மசகல்கான்.
இன்னெறியிலங்கல். மேலெற்றப்பாய்
தன், முன்னெழக்கடித்தல். காழ்முக
ஞ்சாடித்தல். மற்றுத்திங்கிலை.
௭௨. வன்கதி.
௭௩. கருத்தெனில்.
௭௪. முப்பதொராயிரம். முதற்றர
மானதுகாண்.
௭௫. கிடத்தல்கேணல்.
௭௬. திண்பகைமன்னர். கொண்டு
ளேமன்னராளக்.
௭௮. பரவரும்பாணை. அன்றுமன்
னும்.
௭௯. பொதுவினுளரலாலே.
௮௦. அழகுறப்பேசிக். நன்மைதி
மை, யோதுவர்.
௮௧. நல்லவறிவுநீ. நன்மைதிமை.
என்னதுமுற்றுமென்னாச்.
௮௩. ராகுத்தராயன். மெய்யுடை
யமன்னன்.
௮௪. *ஞாறுசெய்வோன். வாளியே
றி. செம்புதோன்றாமல்.
௮௫. அடைவிற்போற்றி. வகையிற்
*சேர்த்து.
௮௬. இனிமைகூரி ராகுத்தற்கு.
முற்காம்பிற்கோத்துத். சடைமிசைய
ணிர்த்து.
௮௭. பாடலமுனிவோத்த. தூசெ
னத்துளங்கிற்றன்றே.
௮௮. திங்கிலாவா தலூரர். வாங்குமுன்.
௯௦. பொற்கரவாளம்.
௯௨. கடலிடையிலுத்தாரன்றே.
௯௪. உமையவட்கருளிச்செய்தான்.
௯௫. நல்குரவுநல்குமத்தவணீங்கி;
நல்குரவுநல்குமத்தவணீங்கி. இனைய
நங்கைகணுகுதற்கு.
௯௬. பந்தியிர்கூடிய.

௨௯ - ம் திருவினையாடல்.

௧. மதுரையினுணின்ற. இனித்தொ
ற்றுவர்.
௨. மிடற்றிறகுங்கயிறு.
௩. மண்டியகழவன.

இ. நம்முளோர்காணும்.
க. எழிறநுமட்டியிட்டேயிதவிய.
எ. புரவிதன்னுமறிகளும்.
அ. உயிர்த்துழன்று; உயிர்த்துழன்று.
மின்னன்றி; மின்னிற.
கூ. வரர்களைக்கொண்டதுண்டோ.
கஉ. திங்கதினுண்டோவென்ன.
கடு. உண்டோவென்றே.
கக. மந்திரா.
கஎ. வீடுமாறகஞ்சாதிப்போர், பெரு
மாளெங்கே.
கஅ. அடைவுசெய்யற்கோ. தீரவுத்
றழைத்து. சாரும்பொருள்; சாரும்ப
பொருள்.
உ௦. குறும்பரிசுகளாகக் கொடுங்
குரல்.

ந௦ - ம் திருவிளையாடல்.

க. சிறையகத்தேகாமுன்னஞ்.
கூ. மணஞ்சேர்புனல் கொள்கு.
ச. மீனுகளப்பாய்ந்தழங்கி.
இ. இன்றோமுடிவென் றழிந்தொ
ழிந்தான்.
க. இன்னருள்சேர்முனியை.
எ. ஊருள். சுமக்கத்தொடங்கின
ரால்.
அ. முதுபொன்னகரில்.
க௦. பதினாறியாட்டைப்பருவத்
துப்.
கக. பரந்துதிரிகின்றனையென்ன.
ககூ. சாலமுடிமேல்.
கச. என்னுணைமுதியாள்.
கடு. திருவுளத்துக்கொப்பாடீ.
கக. யாற்றங்கரை.
கஎ. உலகநாதன்.
கஅ. அயிலினல்லாந்.
உ௦. *வித்துறெற்பிட்டிச்.
உச. செம்மையன்.
உடு. குழப்புக்கொற்றாள்.
உஎ. இன்றோர்குடை.
உக. சகோதரர்பிறரென்றில்லை.
கூ௦. பணித்துனக்கு. உனைப்போலி
ங்கே.

ககூ. கோலையென்று சாற்றுகெ
ன.

கச. கொற்றானவன்.

ககூ. தள்ளிநடையிடக். தென்ன
ன்முறை வாரியர்கள். கொற்றானின்
னகையின்றற்றும். உடைப்படைப்ப
னைப்பிடித்து.

ககூ. யாற்றி, லடிபட.
கக. முன்னின்றருளினால்.
சஉ. இடைப்புடைப்ப.
சகூ. மாறென்னோறுந், கரும்பெ
யர்பெற்றோன்றனது.
சச. யாண்டும்வாழி
சக. திருவுள்ளத்தடைத்தபடி. வே
ந்தர் புகழ்தருசொக்கர். கண்டதில்லை.
யாருமவிழுந்து.

சஎ. துடக்கறுத்தேன். உண்மை
யீதால்.

சக. நீர்வாரி. அமைச்சகன்னால்
வேதியராகாது.

இ௦. இனப்பரியிடுவதன்றி. அன்ன
மாமேனி.

இக. மங்கைநகரினுமுருவங்காட்டி;
மங்கைகழுக்குன்றங்குருவங்காட்டி.

இகூ. காளாஞ்சி; காளாஞ்சி. தூசெ
ன்றாங்கு.

இடு. பிட்டினடியுண்டு.

நக - ம் திருவிளையாடல்.

உ. புத்தியன்.
கூ. ஒத்ததாயின்.
ச. நன் குதரப்பெற்றேமென்றறி
யாரும்.

எ. துயருற்றியாமமுதுபடைத்து.
அ. மின்னொளிதூல்.

கூ. மின்னமாநன்னாறுமடியும்.
கஉ. கொடியளம்மாமி. புரமில்லை.

சோதிரீள். துணிந்துவீயன்புகடர்ந்தெ
டுத்தே.

ககூ. கதவஞ்சடனெனத். விரை
வொடுபுகுந்து.

கச. இருந்ததினதுதரபூரணமாவான்
டெழிறரு. ஆண்டிறப்பினையாய். அ
திரியத்திறைஞ்சி.

கடு. மார்பினீண்மாவை. அகங்கென
ன்ன.

கக. வேலை யேந்திழைதன்னம் மா
மி. வாயில்வந்தாள். ஓர்வார்த்தையி
ன்றி.

க௭. தொட்டிலும். துளங்க.
க௮. வெருண்டுறுமில்வீணக்.
க௯. ஒதுங்கிச்சொல்வான்.
உ௦. அடித்துவிழ்த்துப்; அடித்துவிழ்ந்து. வருந்திவன்கதவு.
உ௧. வெடுமால்வாழ்த்த; மால்போற்ற.

நூஉ - ம் திருவினையாடல்.

நூ. கற்பனைன்றிகலிற்கற்று. என்னச்சாற்றி.
ச. புகழ்வாழ்த்து.
எ. விளிவிற்கு, மன்னவன், வாழ்த்தும் யாசகனை.
அ. முற்றுங்கற்றனன்.
க௦. ஒருதாளன்றி, இங்கென்னை. மாறின்னாடிவொன்றே.
க௧. அண்டஞ்சராசரம்.
க௨. பேறுசார், வீறுசார்.
க௩. வலியும்போக்கிய.
க௮. இடப்பொற்சேவடியாலுள்ளிருக்கத்து. அருமையாவலப் பொற்சேவடியால். கருதினிரு.
உ௧. மாணிக்கக்காற். வயிரஞ்சேர்த்து; சேர்த்த. வேண்டுப.
உ௨. பொருத்தடியவர்கள். தன்வயிற்சேர்த்த.
உ௩. மாறியாட்கொடியிட்ட.
உ௪. புத்தியும்புகழும். மும் மலமாசு.
உ௫. கோடுடையேனமாகி. செஞ்சுடர்.

நூந - ம் திருவினையாடல்.

க. நேசமுடை. ஆசிலாமாது.
உ. பருவவினைக் கொம்பின்கட் கொங்குகின்ற பகழ்மாருதத் தசைந்து. உருவியாவி.
நூ. ஆறு, விதி. வேட்டடுவேடன்; வேட்டெனவேடன்.
அஞ்சாநீசன்னுளும்.
ச. பழியையுநீர் வேறாய்ந்து. இவ்வெய்வேடனெறியிடையிற்கொன்றுனெம்மாதை.
டு. மந்திரிகடியருழந்துகண்டவாறு. எய்தாநிற்கும். அருங்கனை.
க. வெயர்த்துணாப்ப.

எ. இயம்புமது. கொல்கின்றேம்; கொல்கின்றேம்பால்வீர்த. இந்த, வாதிவிதியொருவராற்றப்பவொண்ணுது. போய்த்தனியழுங்குங்.

அ. உயர்ந்தபெருஞ். ஆளுடைச் சொக்கநாதனைங்கோன்.

கூ. எய்தேயதறிவிப்பல்.

க௦. தன்னிடத்துவைத்து. உண்டுகளித்து. கங்குற்போதுள். மின்னுமறைப்புறத்து. வெருவவுருப்பினந்து.

க௧. தெரிவுறுமியவரை.

க௨. உரம்பட; உரன்பெற. ஆங்குலவுயிர்கள்.

க௩. கொங்கலர்; கொங்குவிழ். யமன்படர். கொண்டுபோமது.

க௪. கொட்டிலாமொட்டை. விடுதலும். வெருட்டிமுட்டிட.

க௫. வீறுவல்லவொன்று.

க௭. மறைத்திடச். உகத்தயாக.

க௮. உதித்தசெல்வி. எய்துதொங்கி.

க௯. கருதினங்கது. எனஞ்சொல்.

உ௧. போதேமேல்.

உ௨. மேவுமின்னுயிர்.

உ௩. வெருட்சிபொங்கி.

உ௪. கண்டிநாவறு.

உ௭. நோக்கியிங்கென்றனை. புகலுவதென்.

உ௮. நல்கிமுன். செய்துபுதல்வனேடு.

உ௯. உரைத்தலாலே. பழியஞ்சிச் சொக்கன்; பழிக்குஞ்சிச்சொக்கன்.

நூ௦. குட்டிப்பார்ப்பான்.

நூச - ம் திருவினையாடல்.

உ. கொட்டால்வெட்டி. கொடுங்கனையேபட்டுழைப்பார்க்கறமெங்கே. கொடுங்கனையேபட்டாலந்தோ.

நூ. செகுத்துப்பின்னர்வஞ்சமுடைத்தற்சேர்த்தார். பெரியதூரம்.

ச. புடைப்பலிடித்துக்; புடைப்பப்பிடித்துக். கவர்ந்தினமாதையுங்.

டு. அவிதோறு நாடோறும் வழிதோறு நாணமின்றி. திரிந்துமுன்னுதின்றான்.

சு. முன்னிருந்திவினை. பல்லிறுக்கி; பல்லுறுக்கி.

அ. அங்கயற்கணம்மையை. காக்க வலாரீதரிதெவ். உண்டோவென்ன.

க. அநங்கனோவில்வாழ்க்கைக்கு.

கக. நந்திகேசர். இரங்கிக்கேட்டே.

கஉ. விதியினில்லையாயினும் போக்குவோம்யாம்.

கங. கேண்மோநின்னைப்பரிந்து நாமுனைக்குமாறு. மண்புகழ்கேகாவினுக்கு. அங்கப்பிதக்கணம்; அங்கப்பிரதக்கணம்.

கரு. உன்னைம்புலனையுஞ். நீக்குவையுமவரும்.

கசு. மெய்யன்விதிப்புற.

கஎ. பொறையறைநீதி. வாய்மைதேர்; வாய்மைசேர். * இங்கவர்தம்மைக்.

கஅ. விருப்புடையறத்திறம்விளம்பி. மறையவனிகழநிகழ்த்திய. பாதகநீங்கிப்போயின்.

நரு - ம் திருவீனையாடல்.

க. வாருதி. திலகமன்ன. பயற்றியங்கோரொருசூரம். அன்பாற்றாழ்தெழுவன்.

உ. போதுங்காலைக்; போதுங்காலங். கூரச், செற்றமொன்றுமனத். வைத்துத்தானும். சிறந்தவன்போல்.

ங. ஒப்பரெனக்கூறி. தன்னையிந்தாங்கரித்தாத்த.

ச. தூய்நெறிச்.

க. கேட்டங் கிணையிலான். காணநம்பே. வேண்டாநமக்கோர். நன்றுகூர். போதுநாளஞ்சாரெஞ்சன்.

எ. சொல்வனினுமெல்ல.

அ. நாதனைங்கடைந்தானென்றால்.

க. மிண்டொரு.

க0. தன்னையர்.

கஉ. நின்றெனைவென்றாயேல்.

கங. இல்லையென்று.

கசு. புரங்கழந்தோன். வெட்டிலிழக்கத், தீதற வல்லானாகியிருக்கவுஞ்.

கரு. இயையாவயத்தின். ஓடிமுட்டிப்பு.

கசு. வேறின்று. தூற்றெட்டு.

கஎ. முன்போலின்று. வெட்டுமோ. நடத்தினன் கடிமைகூர.

கஅ. விதித்துக்கண்ட.

கக. சிரித்துமெய்விதித்துக். அறுத்துளான். அஞ்சினாற்போல். இறக்கினன். நிலத்தைபுகழிக்கொள்வான்.

உ0. துண்ட நூக்கமட்டங்கழிப்ப, நடுவெழு விச்சை சரரக் கலப்பு நேர்நடக்கன்முட்டல், கடவுள கோசரக்கை வெட்டிக்காண். பார்பாரென்றான்.

உக. சோமவென. முந்தறத்தொட்டு. சந்தொடும். தலத்தொடுவாளுங்.

உஉ. கடியதோர்சொட்டை; கட்டியகொட்டை. அறுத்தான்வீழ்த்து.

உங. பணிக்கரைப்போல்.

உரு. கேட்டோரவாவற. செவ்வையினிறைஞ்சிவந்தார். கரமுத்தாமும்.

உச. தொழுதிகண்டு. புதல்வரெல்லாம்; மைத்தரெல்லாம்; வீரரெல்லாம். அணைந்தீரென்ன. நம்முட்போல். வென்றனரொருவர்.

உஎ. இருத்தனஞ்செல்வா வென்னக், கருத்தறியாமலேதான்.

உஅ. பழுதுநீக்க.

ங0. இன்னுயிரை. வெட்டவினார்தனை. தமைமிசையில்லையாயோ.

ஙஉ. விளங்கியதெவரும்போற்ற.

நரு - ம் திருவீனையாடல்.

க. புரிந்துகாத்தான்.

ச. முதிர்ந்துநம்மைக். கூசிடாதஞ்சியாங்கன்.

ரு. நாவிசைத்துயிர்த்துயிர்த்துச்சேர்ந்தது.

சு. வானுறைவளிபோல். விராவிற். தெரிவறத். [கூட்டி.

க. கடியவாயுழிழந்த.

க0. புரமுண்டவனே.

கக. வானவர்க்குனியாய். மெய்யாயுழைசேர்கையாய்.

கஉ. வென்றிப்புகழா. அயர்வார்சோர்வார்.

கங. தடினியினுரனுங். விருப்பினிற்றெப்பான்.

கசு. சடைமுடியிருந்த. அணைந்தோர்யாற்றுள். நீக்கிப்புக்கு. இன்பமேமெய்தினேத்து.

கடு. தேவன்பைவாய். மதுரமாந
கரி. பரவுந்.

கஎ. மதுரமாநகரி. கழல்வ்பேசி.

கஅ. தந்தமிழ்சும்.

கக. காலவேகமென்னவே.

உ௦. வல்லநாயக விதற்கென்செய்
ருவேன் மாற்றற்கென்றான்.

உ௧. தளர்ந்ததாழி.

உ௨. இட்டிற்றுக்கின்றதாங்கு.

உ௩. இடப்பெறப்பென்போவென்
னத்.

உ௪. தாங்கருமினிமை. பத்தன்ம
ற்று.

ந௭ - ம் திருவிளையாடல்.

க. பரப்பி.

இ. விளக்குவீகவேனுமென்றாங்கு.

எ. விண்ணப்பமென்று.

அ. இன்புற.

க. அரசந்தயாவுடைச். செந்நெறி
ப்பாலக.

க௨. பொய்யிலையாணை ஞானமத
ம்பட்டுப்.

க௩. குழுத்திகழ்குண்டர்.

க௪. விடுத்தினிய.

கடு. ஏந்துமதி. இஞ்சிமதி. புரியெ
ல்லை.

க௭. நகரகத்தென்.

உ௦. புளகெழுந்துடல்; புளகம்வந்
துடல்.

உ௧. பொருவருமதுரை; பொதுவ
ருமவாது.

உ௨. வரிசைகள்கண்டு.

உ௩. அறமுறவெண்ணிய. எம்மரு
ங்கேதெனும்.

உடு. வான்முகத்தோடுஞ்.

உ௭. கைகூப்பக்.

உ௮. வந்துகாவலிற். அன்புறநின்
று. செய்தனனென்றே.

க௨. மடத்தவரிருப்ப; மடத்தவர்த
ரிப்ப. சமணராண்டறிவான். முட்டி
ச்சஞ்சலம்.

க௩. புத்தமண்குரத்தியர்.

க௪. வழுவியற்கெனவே.

க௭. மெலியவென்றார்.

க௮. எவங்க்போகாது.

கஅ. தங்கியலங்கங்.

க௭. கொண்டுரைப்ப.

ச௦. குண்டர்கேள்வியாந்.

ச௨. நீமெம்மடஞ். ஓடிவாழுந்தம்.

ச௩. மருங்கினிற் பார்ப்பவந்திராது.

சடு. கடுங்கொடுஞ்சுரத்தை, வரை
த்தியந்திரங்கண்.

ச௭. என்றறையக்.

ச௮. சொக்கையொத்த.

ச௯. தண்டலமென்ன. மாற்றவல்ல.

இ௦. பூசிகீறு.

இ௨. குழுவொடுகின்ற.

இ௪. மன்னன்வலப்புறத்தழலை. வி
ளைவினிடப்புறத்தழலை.

இடு. செப்பியவாறு.

இ௮. சிவனைமனமுற.

இஅ. பலமருங்கிட்டீறு.

இ௭. செந்தமிழ்ப்பரவுஞ். வெந்தநின்
சாம்பல்.

ச௦. புன்மையிலாதோர். பொருந்
தினோர்நமக்குமாம். வந்தனர்வெந்த
கீறு.

ச௭. மந்திரமாவதென்றே. முதிர்
தமாடண்டி. எறிந்தனரிடப்பாணண்
ணி.

ச௨. பன்முறையடர்த்துப்.

ச௩. மந்திரத்த.

ச௪. கண்மென்ன னருவணாத்தவ
ரை. எறியும்பக்கங்குநந்தது.

ச௭. அப்பால்வெப்பக்.

சஅ. என்றுபரிபவித்து; பரிதவித்து.

ச௭. இந்நான்மேனிக்.

எ௦. இன்னருள்கூர்ந்து.

எ௭. கூனியிரந்தெழுந்து. வடிவொ
டுகின்ற.

எ௨. அரும்பொடிப்பாணன்.

எ௩. வரிசைகொண்மாளியாரும்க்
திரியாருமிக்க, கருணையினிலகக்.

எ௪. கொழற்றிடை.

எடு. சுந்தரனறினத்துதித்தான். தரு
வோமத்தே.

எ௮. நீங்கிலையிடை.

ந௮ - ம் திருவிளையாடல்.

உ. நான்கினந்த.

ச. ஐங்கியதேங்க.

கூ. விளிவிற்குடி.
 கக. வாருநற்சிறுவ.
 கஉ. காக்குச்சேரப்.
 கடு. எஞ்சுழல்வாழ்கீழ்க்கோணத். விஞ்சுயர்நெருப்பு.
 கக. ஒழுகின்முன்னற்றிருமுறை.
 உ௦. மறைமுழங்க.
 உக. ஆயிரந்தகுதி.
 உச. எதிரேயேறும். இடவாதேர்ந்து
 உ௭. உயர்கழு. முன்னஞ்சேர்த்திக், குளத்தளவு.
 கூ௦. வினைகழிவேதநான்கின்; வினைகழிக்குககீரின்.
 கூ௨. நானுவிர்.
 கூ௩. இளையர்கிப், பொற்புடைக்கழுக்கள்.
 கூ௪. வாழ்த்தவிர். தனிக்காளத்தர்வாதுமேற்.
 கூடு. துய்யவைவியைந்து.
 கூ௬. மேவியவறங்கனோடும். தீவினைபயத்தலாலே. நீட்டியிட்டார்.
 கூ௮. அனையவளாயுற்று. கிளரவினனனாக. கழியகீர்வுழி.
 கூ௦. பதந்தொறும். நடனவில்.
 கூக. காதுமுஞ். அலர்த்திருமழை.
 கூஉ. பாதப்போதில்.
 கூச. வினையாலேடா.
 கூ௪. வயிற்றினைக்கிழித்து. ஏறின.
 கூ௬. கவிப்பெருமான்.
 கூ௭. ஆழந்துசெல்.
 கூ௮. உண்டுபோ.
 கூ௯. தேனுறைவன்னி.
 கூ௧. வந்தான்வணங்கி.
 கூ௨. வருமன்னர்கரத்து.
 கூ௩. சிவன்மேன்மூத்து. பணிந்தானன்பால்.
 கூ௪. நான்குதரும்படைவீட்டைச்
 கூ௬. பரவேடழகன்னெனவே.
 கூ௭. மாதுமயனும்முவணமும்.
 கூ௮. துண்டிரும்பாக. ஏற்றல்கண்டிர்.

கூ௧ - மீ தீநவியையாடல்.

கூ. முரண்டருப்படையான்வோமெனத்தனித்துச்.
 கூ. தமையோடி. அடைந்தோர்போ

கூறாக்கி. செங்கனகத்தோடும்.
 எ. சம்புகீரொன்ன.
 அ. மன்னர்பொன்னெனது.
 கஉ. கொற்றவர்தனமெனதழித்து; தனமெலாமழித்து; தனமெலாமளித்தகச. மனத்தொடும்மடை. [து. க௭. தம்மின்.
 கூ௮. துழயிடிமுரசும். ஒண்டுமெம. வானெழ.
 கூ௧. பாருவனை. கொல்வெழிற்றண்மீ. முன்னெடுத்து.
 உ௦. நெளியவெண்ணீவான்மூடப்.
 உ௨. ஆடுவனினைவனணடி.
 உ௪. பரிசுலத்தை.
 உ௬. பப்பரர்மாச்.
 உ௭. துலுக்கரிலக்கமில்.
 உ௮. இன்னணம். மன்னியவீரனைப்போற்.
 உ௮. தலைவன்யாவன்.
 உ௧. அமைச்சரோடுங்கேளுதி. நினைவினுங். தனக்கப். பரிசுலங்.
 கூ௦. நன்றெனவீரனைச்.
 கூ௨. என்னதின்னுடலங். சொக்கனென்ன.
 கூ௩. துகிலுக்கவாங்கி.
 கூ௪. அடக்குமவன். நடத்துபுபிடித்துறு.
 கூ௬. வினாவினில்.
 கூ௭. உம்பர்கோன்செயலையாழ்த்திகூ. நிறுத்துதருமமென்ன. படையைச்சாற்றிச்.
 கூ௭. மாணிக்கக்கோளகை.

சூ௦ - மீ தீநவியையாடல்.

கூ. இழிந்துபின். அறங்கனான்கும்.
 ச. திசைதிசைபோக. யாவையுஞ்
 கருங்கிற்றன்றே.
 கூ. வணங்கிப்போத.
 எ. சாற்றுவம்புக்கவாறு.
 அ. தமைமறந்தனை.
 கூ. நல்குவாங்கி.
 கூ௨. நன்குடையறத்தினர்.
 கூ௩. நன்குடர்நினக்கு; நன்குற.
 கீக்கமற்றோர்.
 கூ௪. தொலையாதென்றன். தமக்குமிக்குத். வாழத் தருகுவல்.

கடு பஞ்சிமெல்லண்ப், வஞ்சமா
றற.

௭௭. கருத்துட்டங்கி, தணிவதில்
லாது.

௭௯. சுருதியும்விளங்கி.

சுக - ம் திருவிளையாடல்.

௨. நல்வினைக்கணிலாளித்தவொ
ர்நத்தனந்தவிலாமையால்.

௩. வாடிமுனுவற்பிடித்து.

௪. மகன்மைக்கொண்டு.

௧௦. தருமமென்றே.

[நில்.

௧௧. கண்டமேவலர். தருமமாமன்

௧௪. கருஞ்சிறுக்கன்; தருஞ்சிறுக்
கன்.

௧௬. சொல்வதோவென; சொல்வ
தேயென்று, யாருமிரங்க.

௧௭. விற்றதென்பயனே, மருகனோ
குமரனுண்டே.

௧௯. கானல்வீதி. கோனார்பயணம்
ண்டிலரோ.

௨௦. தன்பாலன்சொல்.

௨௧. நன்றெனவுவப்பக்; நன்றென
வியப்பக்.

௨௪. மாற்றலர்.

௨௬. போகரின்னுழையின்.

௨௭. கனகமாமனையுட்.

௨௮. வெல்லுவாரிங்கு. மாட்டாக்
கயந்தலை.

௨௯. கண்கணீர்சொரியவாய்.

சு௨ - ம் திருவிளையாடல்.

௨. சிறக்கல்லி.

௬. யோசனையோடி.

௮. இன்றறும்பிழை. சாபமது.

௯. ஒதியதகுதி.

௧௦. இளைப்பொடுமேதங்கூர்ந்து.

௧௪. மஞ்சமர். அஞ்சனீர்.

௧௬. நனுகும்வசித்து வமீசத்துவந
ன்குள.

சு௧௦ - ம் திருவிளையாடல்.

௨. செந்நெறிவளவ. எண்ணியோர்
நாரியத்தோனை.

௭. நற்றவன்கண்டஞ்சாது.

௯. வீரநஞ்சீக்கொடுங்கடல் கிளர்ந்
ததென்ன.

௧௦. ஒன்றியசங்கநாதம்.

௧௪. தண்ணினீர்வேட்டாவி.

௧௬. கழுதுறச்சேர்ந்தபத்தன்.

௧௭. நல்குவர். வினைத்ததுசமரமுன்
னின்.

௨௦. முடிந்தமாண்டார்.

௨௧. தந்திரித்தலைவரோடும்.

௨௯. செயிர்த்தமாறன்.

சு௪ - ம் திருவிளையாடல்.

௪. மானிடர்முற்றுமுற்ற.

௧௨. தொலைவிலாவிடும்பராலும்.

௧௪. வினைப்பேராரம்; வினைப்பே
ராரம்.

௧௯. கண்டமகிழ.

௨௧. பல்வளங்கொளங்கனும்.

௨௨. சேய்கன்னி.

௨௪. நீரிடையிழுப்பவறன்மிசை.

௨௭. வினைகடிதீர்த்தநன்.

௧௦. சீதமண்டிலக்.

௧௧. கண்டிதைஞ்சி மிஞ்சுநெஞ்ச
நானு.

௧௨. வரிசைமாமுனிமாறன்றன்.

௧௪. பன்றிகடுன்றிய.

௧௬. இத்தகவினிற். மேகநாத
னா.

௧௭. ஒல்லையின்மெல்லமெல்லப்.

௧௮. சிதறியில்வைப்ப, விடத்தி
னைக்.

௪௨. தானையோங்க, வளனொடும்
பொருவான்வந்தான்.

௪௬. கயனுறு.

௪௭. பொருதுகூடம்.

௪௮. வளைக்கையாலுன்.

௪௯. வளைக்கையாலுந்து.

௬௦. கோன்போக.

௬௨. எய்தகன்மழை.

௬௬. பாயிரம்.

௬௪. சேரற்காய்ந்து. பிணைநின்
முன்.

௬௬. அருமழை.

௬௯. நென்முதற்பல்வளன்க ளெங்
கனு.

௬௭. நாமுன்னுரெனவின்முன்
நோர்.

௬௮. வந்திலாரம்.

சுரு - ம் திருவிளையாடல்.

உ. என்றறுதிபட, சித்தமுறுசிற்பியரான். புத்தியமுங்குதல்கண்டங்கரங்கிமிக்கபுகழ்ச்.

கூ. வந்தசித்தன்.

ச. பூங்கமழ்தொண்டர்வந்து. மாத் தினாயுமூன்றி.

ரு. மிக்கவியப்பொடுஞ். தமிழேனு ம்மை.

சு. நீலவேற்கட், நாசிகாபரணம் பொல்லாச். தேடிச்சூடுமோ; தேடிச் சூட்டுமோவென்னக்கண்ட.

எ. பெரியதொன்றாவண்ணிலா யெனனை.

கூ. பணையவாள்வேல்; மணையவாள் வேல்.

க0. தழலிற்குழச்சொருகிடு; சொருகிவை.

கக. சென்றுவாழ்விசம்பிற்.

கஉ. வினாவிற்கூடி. புயல்வனா மேரு. நூடித்தாள்வாழ்த்தி; நயத்தெழுந்தே.

கக. தபத்தியநூங்கது; அநிபதியாங்கது.

கஎ. சித்தரென்றோயாளாகி. ஏறி னாள்சிவலோகத்து.

கஅ. நற்சிவலோகத்தாவார் நயத்தயா வையுமுடித்தே.

சுக - ம் திருவிளையாடல்.

க. சந்தையாமறைக்.

கூ. நன்னுடைக்கருணத்.

சு. ஓதருஞ்சொக்குண.

எ. வண்பொருடனனை.

கூ. இருப்போன்றன்கண். துன்னி யவலியும்.

க0. மின்னாயர்கோபுரம்.

கஉ. புறம்பிடைத்.

ககூ. வென்றுதருகுலவ்.

கச. கோயில்சேர்தான்.

கரு. முற்றிவெம்பகைசெய்வமென் று.

ககூ. மாசுறநீரிடர்.

ககூ. காதுகண்ணிறுப்பித்.

உ0. பொருவருகின்கு. புகளுன வறந்தெனார்.

உரு. தம்பெருநகருண். தாழ்ந்த, வம்புறு.

உஎ. பெரும்படையினோடும்.

உஅ. இராகுத்தன்.

கக. ஆதரவுடையோர்க்கேதுசாதி ப்ப தரிதவையத்து.

சுஎ - ம் திருவிளையாடல்.

உ. தென்றமிழ். பெருஞ் சத்தியா லே.

கூ. நன்றிகொளுலகுக். படிவமாய்.

ச. பெருமைமிக்க, தினா.

எ. எல்லையையுணர்த்தி.

கூ. உரகராசன்.

க0. இடத்தினினமருமாங்கு.

கக. யோசனையகலம். தானத்தந்த த்; தானத்தந்தத்.

கஉ. நோக்கினங்கு.

சுஅ - ம் திருவிளையாடல்.

ச. உயர்விட்டனன்மே, வென்னு. இனியா, நன்னீதியனே.

எ. வினைத்தென்பன்.

கக. தூயவறநெறித்தவத்திலுள்ள.

கஉ. கருநிறத்திருப்புப்பாரப்.

கச. தீங்கொழித்தேகென்றீசன்.

கஎ. தீருவானமரர்களிருடிகள். மரு திடைச்சென்றான்.

உக. ஈண்டியவினை.

உஉ. தெய்வத்தானம்.

உகூ. பகுத்தியில்லென்று.

உச. காமபுவிழ்ந்து.

உஅ. பாடிவென்று.

உகூ. நின்னுடைத் தமராக்கொண் மென், னுடை. அளித்தத்தென்னன்.

ககூ. துத்துமி.

சக. பிறவையுமொழித்தென்ன ன்.

சுக - ம் திருவிளையாடல்.

க. சுரரடி பரவுமன்பார்.

கூ. தடங்கனாயுடைத்து. அதர்ம றைத்தும், வெந்திறன்மாறன்.

ச. அத்தியேன்றெய்த.

ரு. தத்துயர்கீடும்.

எ. அற்றவர்க்கற்றசிவன். கண்ணி றைத்துநீர்த்தும்ப.

கக. அவ்வுணாடேட்டு, செவ்வியநிறை, பாத்திபர்த்தவைவன்.

க௦. செழிவன்மெலிவுற.

கக. கனத்திடைக்கணத்திடைக்.

க௨. மெய்ப்படவவனுமிவனை.

கக. படைக்குலத்தெளிவுற.

கச. கொடும்பெரும்படைகள், நணுகியகாரணமுணரா.

கஅ. வாளியொற்றை யூதுநரா, பாணமெனினமாநிகர்க்கும்.

கக. திரள்படுங்குருதி, மன்றவுண்டு.

உ௦. சென்னிமன்னும், தானுளத்திசயித்து.

உக. கருடர்முதலாக்கூட்டி.

உக. அமைச்சர்முற்றும், மைந்தனென்றும் வந்தித்தான்.

ரு௦ - ம் திருவினையாடல்.

ச. நிரைத்தறத்தொண்டர், அருளிச்செய்தான்.

இ. இங்கெறியொழுதுவோர், வல்லரென்று.

எ. வீறுசார்மழை.

க. நோக்கினுன்முன், மாயையாமிடி.

கக. இடுமபைநீங்கிடுவான்.

கக. மணங்கமழ்தொண்டர்.

ருக - ம் திருவினையாடல்.

இ. பயத்தோடு நற்கோயில்.

சு. முன்விசையிற.

எ. சந்தணிந்தேமஞ்சேலையனே, அஞ்சவஞ்சல், இலகுலகு.

அ. நரம்புமுனுஞ்சேர்ந்து, மன்னுமக்கங்கும்.

க௦. கினைந்துசென்று, தேடிப்போந்து.

கக. நடவியவமைச்சர்முன்னு.

க௨. பூனெண்ணின்.

கக. மூர்த்தியையவியந்தவேந்தை.

கச. சடைமுடியாகவந்து, தொழுதெழு, குடைநனிநிழற்ற.

ரு௨ - ம் திருவினையாடல்.

ச. காரியமேதோ.

எ. கவிதைசொல்வார்.

அ. கேட்டருளீர்.

க௦. மற்றொருத்தர்.

க௨. பரிந்துள, பகுத்து.

கச. நற்கவிதைகொண்டு.

ரு௦ - ம் திருவினையாடல்.

க. இன்றியுலர்ந்ததார், உலவியதார்.

உ. இலாதொரு.

எ. அச்சமுற்று.

அ. வனத்தின்வந்துறு.

க௨. கணமாவியுந்திந்திரன், பணிசேர்கோயிற்றென்பார், பதுமத்தடமுங்.

கக. புதுமைகண்டருகு, ஈதெனக்குறுகி.

கக. ஒளித்தலுமே, வீதிதடங்கழனி, நல்லபடையும் பலகுடியும்.

ருச - ம் திருவினையாடல்.

சு. பாடுநின்றமுறை.

க. ஈங்குமங்கிலிவீழ்த்தி.

கச. முடிச்சாத்துஞ்சாத்திச.

கக. நமக்குகன்ற.

உ௦. விடத்தலங்காயுர்.

உக. தரித்துத்தோண்மிசைக்கார், தளம், பூவினையாவினாப்போதி.

உக. கோடாலி, அடியாரை.

உச. குழல்சேர்மாதர், விரும்புமால்கொள்வார்.

உக. இனையகூறினான்.

க௨. சொக்ககீண்முடி.

கக. எடுத்துக்காட்டினாரதாதி.

கச. வினாவினினெழுந்து, யாரெனவுணாத்தி.

கக. அடியான்பாட்டுக்கு.

கஎ. இத்திறற்பாடலாரே.

கஅ. அரையிருளோடும், பறைகறங்க.

ச௦. சாளகசந்தேம்.

சக. மென்றிருக்காஞ்.

ச௨. பண்ணிசைவாது, என்னமுன்.

சச. என்றதுசொல்லத்.

சக. செய்திகண்டு.

சச. ஏதினி.

சஎ. இனியநல்லி, மன்றுணையினையே.

சஅ. ஈசன்பத்திகண்டு.

௫௫ - ம் திருவிளையாடல்.

௧. நாதார்த்ததுக்கினியநாதேன
தும். வானோர்போற்ற.

உ. அணியொருகாலமளியோர்கால்.
கண்டுநாளுநாளுமவாவறவினாவிற். உ
ண்டுமீதும் வந்தோர்க்கட்டுஞ்சிறந்த
ருள் சிந்தனைசெய்வன்.

௩. ஒருகாளுடி.

௪. அறியுமவன்.

௫. போகின்றதின்றுந், தப்பியமுறி
வாய். வேறேகாதென்று; வேறாகா
தென்று.

௬. நோவர்கள்.

௭. உனக்கினி யெனக்களித்தற்கு.
கிலத்துவாழியித்தரங்கள்.

௮. தனங்கன்வாழ. இதமுறவினா
விற். ஒலையைக்கொடுக்கெய்வன்.

௯. அன்புறுகின்றனை. மேகென.

௧௦. பயின்றகிணம்முறகுதோறும்பக
ர்த்துறு.

௧௧. அனல்குரவசைப்ப. புறத்தசைப்ப.

௧௨. கெடும்புத்தொடுங்கிப்.

௧௩. மீதேற்றி.

௧௪. கண்டுவாழ்ந்தனன்.

௧௫. ஏடி லங்கு தவசி லிழிச்சி
னன்.

௧௬. அதிசயித்து. பாராரனெளிய.
செல்வச்சொக்கன்.

௧௭. முந்தையினளித்து. தனையே
நாடி.

௫௬ - ம் திருவிளையாடல்.

௧. வழுத்துவம்.

௨. சிக்கெனவுடனே.

௩. வன்றிறல்வாரியும்.

௪. அண்ணந்துட்டவரொடும்.

௫. ஆரெனச்செப்பினார்.

௬. எனக்குகல்லார்

௭. யாண்டிம்புக்கு.

௫௭ - ம் திருவிளையாடல்.

௧. நாட்போல்.

௨. ஆலேலிலை.

௩. இன்றெனக்கடாது.

௪. என்றனுமன்னவன்.

௫. பரிவுருதென்முன்.

௬. ஆங்கிருந்து. பாடலியந்துபின்

௭. தீதறுமவை.

௮. அனுமதோதருமம்.

௯. இசைத்துப்போக.

௧௦. கருணைசேர்சொக்கன்.

௧௧. என்றனனிறைவன்.

௧௨. ஓரம்பட்டு.

௧௩. செற்றங்கோனென்றான்.

௧௪. எனப்போதென்று.

௧௫. வந்திருந்தானிப்பாற்.

௧௬. பெருங்குரல்.

௧௭. தாளங்கள்.

௧௮. பகைத்தவர்களுஞ்சேர.

௧௯. பொலிவுகூர்ந்து.

௨௦. கழுத்தினினிறங்க.

௨௧. உயர்பூணல்கி.

௫௮ - ம் திருவிளையாடல்.

௨. ஒங்கியபுதல்வாராறு.

௩. உழையிடையிற்த்துநல்வ.

௪. அலைப்பப்போனநாட்டிடை.

உழுதுநாளும்.

௬. கொட்டியாடினார்.

௭. ஒண்டலமிடம்வலமாகப்.

௫௯ - ம் திருவிளையாடல்.

௧௦. திருந்தநாயகன்.

௧௧. பிறங்குபன்னிருதாய் தந்தை.

௧௨. இந்தவோர்பருவமைந்தர்.

௧௩. அறத்தினிணைங்கிச்.

௧௪. பகைகடித்தே.

௬௦ - ம் திருவிளையாடல்.

௭. வழிபடுவோர்க்குண்போன். மு
கிழ்த்தத். உழையில.

௮. பெயரையும்.

௯. கோக்கைகீணைக்கை; நோக்
கியனோக்கை.

௧௦. மிருத்தியுஞ்சயத்தின்.

௬௧ - ம் திருவிளையாடல்.

௧. குலத்துள்.

௨. நல்குவாங்கியங்கும்.

௩. நீங்க நிலலா.

௪. பீடுசேர்குடியும்மும்.

௫. நயங்கன்கூர்த்தே.

௬. வழிபடு.

௭. மடங்கலாளிதூள்.

கஉ. இருத்தியோங்கிய.

கங. திண்மைகண்டு.

கஉ - ம் திருவிளையாடல்.

க. நீள்விதியின்.

உ. வளர்க்கின்றகன்னி. விலாவில் வணிகனுக்கெழுதி.

ங. பின்னொரணமகவின் றியினி மைகூரப்.

சு. இனிமைகூரடியாரோடும்.

எ. முத்தையின்மதுரை.

கூ. ஆங்குரன்றனைப்பணிந்தே யரு குறுமனையிற்றங்கித், திங்கறவருந்திமு ன்னர்த்.

கஃ. குலப்பெருவணிகன்.

கக. நகுலீயமேய்வார்.

கச. இறைகடையரற்றமுன்னம்.

கடு. பட்டணத்தோர்.

கக. தொடாது நீங்கி, நிற்பது கண்டு சால கிறைவுளோர் போற்றுந் தூய, கற்பியாங் கண்டி லேமென்றே த்தினார் காழி வேந்தர்.

உச. உயிரற்பொடு.

கச. தோற்றுதல் கண்டி யாங்க ள றிவமென்று.

கங - ம் திருவிளையாடல்.

க. கயல்வாளை.

உ. வந்தறஞ்சேர்.

டு. மரவுரியிடையினர். தருமகண் டிகையாடு.

கூ. பரிவுற.

கஃ. சந்திமாமடத்து.

கச. இனியதோருடலம்.

கஎ. நெறியறியாநாமும்.

கக. நானாவந்தனையை.

உச. பரிவுற. கருதுதிரென்றும். கொ ல்லாமல்.

கச - ம் திருவிளையாடல்.

ச. மறையோதியோரும்.

அ. இனியவங்கங்களோடு.

கக. ஏட்டைநீங்கும்.

கஉ. கண்டு கடம்பவனத்தரனுத் தி கள் கலவிடமால்கடலிற்.

நாங்கிறப்புப்பாயிரம்.

க. நான்கடைவே.

உ. கார்வளவன்முண்டிலத்துக்; கா ரவளமுண்டிலத்துக். ஆர்வானவிளையா டல்.

பாடபேதம் முற்றிற்று.

கணபதிதுணை.

திருவாலவாயுடையார்

திருவிவியாடற்

ப ய க ர ம லை.

காப்பு.

சித்திவிநாயகர்.

மன்னிக் கிடக்குநின் பொற்றூளல் லாற்கதி மற்றில்லையென்
 றுன்னிக் கிடக்குமென் னுள்ளங்கண் டாயர வொன்றொடொன்று
 பின்னிக் கிடக்குஞ் சடைமீதஞ் சாமற் பிறைக்கொழுந்து
 மின்னிக் கிடக்குந் தமிழ்க்கூடற் சித்தி விநாயகனே. (க)

கற்பகவிநாயகர்.

பரிவொடு செல்வ மதுரா புரிச்சொக்கர் பாங்கிற்செய்த
 திருவினையாடற் பயகர மாலையைச் செப்பிடவே
 சொரிதரு மும்மத நால்வாய்த் தழைசெவித துங்கச்செங்கட்
 கரிமுகக் கற்பகக் கன்றே கழறந்து காத்தருளே. (உ)

நூல்.

க.—இந்திரன்பழநீர்த்த திருவினையாடல்.

பூவிற் கவட விருத்தா சுரனைப் பொருதுகொன்று
 மேவுற்ற பாவத்தை மண்பெண் புனன்மா மேனிறுத்திச்
 சேவித் தொளிர்வொன் விமானமுஞ் சாத்திய தேவர்கள்கோன்
 பாவத்தைத் தீர்த்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (க)

உ.—வேள்ளாணக்குச்சாபநீர்த்த திருவினையாடல்.

இந்திரன் கையிற் றுருவாச னிட்ட வினைமலரைச்
 சிந்திவெண் சிந்துரந் திங்கணைந் தேதென் மதுவைவந்து
 முந்துறச் சென்று பணிந்தேத்த மெச்சி முதுபெருஞ்சா
 பந்தனைத் தீர்த்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே (உ)

௩.—தடாதகையார் அவதரித்த திருவிளையாடல்.

சீரான வாழு மதரா புரியிற் செழியர்குலப்
பேரா மரசன் மகவேண்டித் தந்தருள் பிள்ளையென்ன
நேராக மூன்று முலையா ளொருபெண்ணை நீதியுடன்
பாராளத் தந்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (௩)

௪.—மணஞ்சேய்த திருவிளையாடல்.

தாண்டிய வெம்பரித் தேரேறி மன்னர் தளத்தைவென்று
மீண்டிடு மூன்று முலையா டடாதகை மேவின்கண்
ஊண்டி யிரண்டு முலையா மணஞ்செய்து தென்மதுரைப்
பாண்டிய னானசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (௪)

௫.—பதஞ்சலிக் த நடஞ்சேய்த திருவிளையாடல்.

விதம்பெற வேதென் மதுரையி லேமண வேள்வியிலற்
புதம்பெற வந்த முனிவர் குழாத்தைப் புதியுமென்ன
விதம்பெறத் தில்லை நடங்கண் டலாதுண வில்லையென்ற
பதஞ்சலிக் காமிஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (௫)

௬.—பூதமுண்ட திருவிளையாடல்.

சுசியா ரமுதி னறுசுவை கூட்டித் துலங்குமன்ன
முசியா தளித்தவை யெல்லாரு முண்டு முடிவிலவாப்
புசியாக் குறையமு தூட்டக்குண் டோதரப் பூதத்திற்குப்
பசியாக் கியசொக்க னேபர தேசி பயகரனே. (௬)

௭.—ஆறழைத்த திருவிளையாடல்.

அருகிருக் குங்குழி யன்னமெல் லாமுத ரத்தடக்கி
மருவுறு கேணி குளமுத லாவுண்டி வற்றியபின்
பெருகுவிக் கும்வையை வெள்ளமெல் லாம்பெரும் பூதத்தினுற்
பருகுவிக் குஞ்சொக்க னேபர தேசி பயகரனே. (௭)

௮.—கடலழைத்த திருவிளையாடல்.

பிரியா வெனது பிதாவின் நிவசம் பெருங்கடல்போய்த்
தரியா திரங்கி யருள்புரி வாயென்று சாற்றிடவே
மூரியா ரளகத் தடாதகை யாரன்னை மூழ்கமுந்நீர்
பரிவா யழைத்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (௮)

௯.—மலயநீதுவசனையழைத்த திருவிளையாடல்.

வித்தார மாக மதரா புரியின்முந் நீராவிடக்
கத்தா வுடனன்றி யான்மூழ் குவது கணக்கல்லவே
மைத்தா ரளகத் தடாதகை யென்ன மலயநீதுவசப்
பத்தாவைக் காட்டுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (௯)

க௦.—உக்கிரன்யிறந்த திருவிளையாடல்.

தடாதகை யார்தென் மதுரா புரியிற் றவமும்பும்
விடாவகை யாலுக் கிரனும் புதல்வனை மேதினிமே
லடாவகை யின்றி யரசாளும் வண்ண மழகிற்குறை
படாவகை யீந்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(க௦)

கக.—வளைவேல்செண்டுகோடுத்த திருவிளையாடல்.

தெரியலர் வந்து வணங்கித் திறையிடுஞ் சீர்மதுரை
தரிபெற வேண்டிஞ் சடைமன்ன நேதரு நாட்டனாயன்
கிரிகட லேபகை கிட்டி வளைசெண்டு சத்திதந்தோம்
பரிகரி யென்னுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(கக)

கஉ.—நான்மாடக்கூடலான திருவிளையாடல்.

மதியா வருணன் மழையால் வருத்தவிம் மாகிலத்தோர்
கதியாரு மில்லை சரணென வேபுட் கலாவத்தத்தா
னதியார் மதுரையை நான்மாடக் கூட னலஞ்சிறக்கப்
பதியாக் கியசொக்க னேபர தேசி பயகரனே.

(கஉ)

கங.—சீத்தரான திருவிளையாடல்.

சகம்புக முந்தென் மதுரா புரியிற் றனாமதிக்க
வகந்தொறு ிசெய்த வாடல்கண் டேயழ கார்வழுதி
யிகழ்ந்துகின் னுமமென் னென்னவெல் லாம்வல்ல சித்தரெனப்
பகர்ந்தருள் காட்டுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(கங)

கசு.—கல்லாணை கரும்புவாங்கின திருவிளையாடல்.

நீங்காத செல்வ மதுரைநன் னுட்டி னிறைபுனியைத்
தாங்காவ லிற்புய மீதுவைத் தோன்றண் மதிக்குலத்தோ
ராங்கார மார்மன் னவன்கைக் கரும்பைக்கல் லாணையினுற்
பாங்காக வாங்குஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(கசு)

கரு.—சங்கப்பலகைகொடுத்த திருவிளையாடல்.

உலக மகிழ்வெய்த முன்னாட் புலவ ருடனிருக்கு
மிலகு தனியை யளித்தருள் வாயென் றெதிர்புகழும்
புலவர் மதுரையி லேழேழு பேரும் பொருந்தச்சங்கப்
பலகை தருஞ்சொக்க னேபர தேசி பயகரனே.

(கரு)

ககி.—கிழியறுந்த திருவிளையாடல்.

மாப்பாட லஞ்செறி மாயது ராபுரி வாழ்வழுதி
காப்பா னினைந்த படிகவி பாடிக் கனகத்தினுற்
கோப்பாகக் கட்டுங் கிழியை யறுத்துக் குலதிலகப்
பார்ப்பானுக் கீந்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(ககி)

௧௭.—நக்கீரனைக் களையேற்றின திருவிளையாடல்.

உயர்ந்தநற் கூடல் வழதிமுன் னேயுன் னுடனெதிர்க்க
விபந்திட நன்னுதற் கண்ணழல் காட்டி மிகவஞ்சியே
கயந்தனில் வீழுநக் கீரனை நீர்க்கரை யேற்றியவன்
பயந்தனைத் தீர்த்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(௧௭)

௧௮.—குறுமுனிக் தத் தமிழுணாத்த திருவிளையாடல்.

எண்ணுந் தமிழின் பெருமையிற் நாட்டி விசைந்திடவு
முண்ணின்ற ஞானநக் கீரற்குண் டாகவு மோங்குபுகழ்
நண்ணுங் குறுமுனி வற்குப் தேசநற் கூடலிலே
பண்ணுந் தமிழ்ச்சொக்க னேபர தேசி பயகரனே.

(௧௮)

௧௯.—ஊமை தமிழறிந்த திருவிளையாடல்.

எழிற்கழ் கூடலி னின்பா லகப்பொரு ளின்பயனை
வழிபடு சங்கத் தவர்டொழி வாயென்று வந்துகிர்க்
வொழிவினில் லூர்ச்செல்வ னுப்பூர் கிழார்மக னாமன்றன்ற
பழுதொழி கென்னுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(௧௯)

௨௦.—இடைக்காடன்பின்போன திருவிளையாடல்.

திருந்திய செல்வ மதுரைச் செழியன்முன் சென்றடியே
நருந்தமிழ் பாடினன் றள்ளின னேயென் றவன்சொல்லவே
கரும்பன சொல்லி யுடன்வட பாவிடைக் காடனுக்கர்ப்
பரிந்துபின் போனசொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(௨௦)

௨௧.—கடல்கவற வேலேறிந்த திருவிளையாடல்.

செருவேறுமன்ன ருடன்புவி மீதிற் நிகழ்சனமு
மருவே தனையுட னீங்கனைந் தாரணி கூடனகர்ப்
பெருவேலை வந்தது வாலுக் கிரனை பிடித்தெறிநின்
பருவேலை யென்னுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(௨௧)

௨௨.—வலைவீசின திருவிளையாடல்.

இருமீன் பிடிக்கு மதியை யன்முன் பெழின்மதுரைப்
பொருமீன்கண் ணுளைத் தருகெனக் கென்று பொருந்தியபின்
வருமீனுங் கப்பலு மங்குற வேசெயு மாமகரப்
பருமீன் பிடித்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(௨௨)

௨௩.—வளையல்வற்ற திருவிளையாடல்.

நிகரற்ற தாரு வனமட வார்தின் மதுரைதன்னிற்
நகவுற்ற செட்டிப் புதல்விக ளாகச் சபைந்தவந்நான்
மிகவுற்ற நல்வளை கொள்ளுமென் றேயவர் வீதிதொறும்
பகர்செட்டி யானசொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(௨௩)

௨௪.—இலச்சிணையிட்ட திருவிளையாடல்.

ஓங்கிய கூடற் பதிச்செம் பியன்வர வுள்ளஞ்சியே
யாங்குள வாச லிலச்சிணை யிட்டிறை யாங்கிருப்ப
விங்கொரு வாசல்விட் டேதொழு வித்திட பக்குறியே
பாங்குட னிட்டசொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(௨௪)

௨௫.—மாணிக்கம்விற்த திருவிளையாடல்.

சாத்திய மேன்மை தவறா மதுரைத் தலமதனில்
வாய்த்தநற் செல்வ வணிகனைப் போல வளர்மதியின்
கோத்திர மன்னன் முடிசூட மாணிக்கங் குற்றமறப்
பார்த்தவற் கீந்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(௨௫)

௨௬.—ஆனையெய்த திருவிளையாடல்.

வகையான தொன்றை யறியார் மறுமண் டலத்தமணர்
தொகையாக மேவி வழுதிதன் மேல்விட்ட சூழ்ச்சியினான்
மிகையானே வேந்தினைக் கூடற் பதியை விழுங்கவந்த
பகையானே பெய்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(௨௬)

௨௭.—ஞானேபதேசஞ்சேய்த திருவிளையாடல்.

ஞாலத்தீர் போற்று மதுரைமன் னன்பொரு ணல்கியனு
கூலப் பெரும்பரி கொள்ளப் பெருந்துறை கூடியநா
ளாலித்த ஞான வுபதேசம் வாதுவ ராளிக்கன்பிற்
பாலித் தருளுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(௨௭)

௨௮.—நரி துதீனாயான திருவிளையாடல்.

அரியார்க்குஞ் சோலை மதுரையின் மன்ன னடற்பரிக்கா
வெரியார்த்த கோபத்தின் வாதவ ராளி யிடுக்கணுறத்
தரியாத் திருவுளக் தாலே நரிதன்னைத் தாரணியிற்
பரியாக் கியசொக்க னேபர தேசி பயகரனே.

(௨௮)

௨௯.—துதீனா நரியான திருவிளையாடல்.

வரியின் மீனத் துவசன்முன் னேதென் மதுரைதன்னில்
விரிவுறச் செண்டு வெளிதனிற் காட்டி விழுப்பமுட
னெருளின் முன்றந்த பொன்னுக்கெல் லரம்பரி நேரென்றபின்
பரிநரி யாக்குஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே

(௨௯)

௩௦.—மண்குமர்த திருவிளையாடல்.

அடல்வந்த மானப் பரிக்கு நரியிட் டமைச்சனுக்காக்
கடல்வந்த வெள்ள மழைப்பித்துத் தென்கரை கட்டுதற்காச்
கடவந்த பிட்டுக்குக் கூடையி லேமண் சுமந்தடியும்
படவந்த தென்சொக்க னேபர^{டி}தேசி பயகரனே.

(௩௦)

௩௧.—விநீத்ததூமார பல்லாண திருவிளையாடல்.

‘சேலிகல் கூடற் புரத்தே மறையவன் செல்வமின்னை
மாலடி போற்று மறையோன் புதல்வன் வதுவைசெய்யக்
கோலமென் னென்ன விருத்தனு மாகிக் குமாரனுமாய்ப்
பாலனு மர்னசொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(௩௧)

௩௨.—மாறியாடின திருவிளையாடல்.

விதமான வெண்ணெண் கலைவல்ல கூடலின் மீனவனற்
புதமா நடத்தி னருமைகண் டேபொற் பதம்வருந்த
விதமா நடத்தனை யெத்தனை கால மெனவிரங்கிப்
பதமாறி யாடுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(௩௨)

௩௩.—பழியஞ்சின திருவிளையாடல்.

செழியன் றமிழ்தெரி கூடலிற் பூசரன் நேவிவடத்
திழியும் பாலுயி ரேகிற்றென் னாதிந்த வேடன்கொன்றான்
மொழியும் பரிசிவை யென்றாற்கும் வேந்தற்கு மூதலித்துப்
பழியஞ்சி யானசொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(௩௩)

௩௪.—மகாபாதகநீர்த்த திருவிளையாடல்.

தோதக வாசகன் மாமது ராபுரி சூழ்ப்பதிறிற்
பேதக மாக மறையோன் புதல்வன் பிதாவைக்கொன்று
திதகந் தன்னிலுஞ் செய்யா ததுசெய்யச் சேர்ந்தபெரும்
பாதகந் தீர்த்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(௩௪)

௩௫.—அங்கம்வெட்டின திருவிளையாடல்.

புடலிக்குள் வீறு மதரா புரியிற் புகழ்ப்பணிக்கன்
நீடமுற்ற மைந்தரிற் சித்தனென் போன்செய்த தீமையினாற்
கடகொட்டி வாளிட் டெதிரிட் டவன்றனைக் கண்டதுண்டம்
படவெட் டியசொக்க னேபர தேசி பயகரனே.

(௩௫)

௩௬.—மதுளையான திருவிளையாடல்.

கதிபங்கெய் தாத வமணர்க ளேவுந் கடியரவைத்
துதிகொண்ட பாண்டியன் வில்வாங்கிக் கொல்லத் தொடர்விடத்தை
மதிபொதி நீர்கொண்டு மாற்றிக் கடம்ப வனமதுரைப்
பதியெனப் பண்ணுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(௩௬)

௩௭.—வெப்புநீர்த்த திருவிளையாடல்.

வந்தித் தவர்த மனத்துயர் தீர்க்கு மதுளையென்றே
சுந்தித் துயர்கதி சேராமற் றீடுநீ சேர்ந்தபொல்லா
நிந்தைச் சமனும் வழுவெவப் புங்குட நீரிடச்சம்
பந்தர்க் கருஞ்சொக்க னேபர தேசி பயகரனே.

(௩௭)

௩௮.—கழுவேற்றின திருவிளையாடல்.

இதத்த செழுந்தமிழ் சேர்கூடன் மன்னன்மு நேடெழுதி
விதத்துடன் சம்பந்தர் தீரீர்ப் போட்டிட வெற்றிகண்டே
மதத்தபொல் லாத சமணரெண் ணாயிரர் வன்கழுவிற்
பதைத்திட வேற்றுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (௩௮)

௩௯.—மெய்க்காட்டிட்ட திருவிளையாடல்.

விண்ணாடர் போற்று மதுரைதன் மேன்மறு வேந்தன்வரத்
தண்ணாரு மந்திரிக் கொந்தக ணர்செய்த தன்மங்கன்கண் [போர்
டெண்ணப் பெரும்படை மெய்க்காட்டிட் டேயன் நெதிர்த்துவெம்
பண்ணாமல் வெல்லுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (௩௯)

௪௦.—உலவாகிழிகோடுத்த திருவிளையாடல்.

கோத்திர மன்னவன் வேதார்தத் துண்மைகொள் ளாமன்முனஞ்
சாத்திர வேள்வி மறந்திட மாமழை தாழ்த்ததனாற்
காத்தரு ளென்ன மதுரையி லேகன கக்கிழியப்
பார்த்திபற் கீந்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (௪௦)

௪௧.—மாமனாகவந்து வழக்குரைத்த திருவிளையாடல்.

எண்பரீர் மதுரை வணிகன் புதல்வரில் லாமையினு
னண்பா மருங்க மகவாக்கிச் சென்றபி னுதியர்கள்
கண்காணி கைக்கொள்ள மாமனைப் போல்வழக் காடச்செட்டிப்
பண்பாக வந்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (௪௧)

௪௨.—அட்டமாசித்திபகர்ந்த திருவிளையாடல்.

நலங்கிளர் வெள்ளிப் பொருப்பினின் மூவிரு நாரியர்க
லெங்குப தேசம் பராமுகஞ் செய்திடத் தொன்மரத்தி
னிலங்கிய நீழலிற் கல்லாக்கி மாற்றீமுன் பெண்சித்தியும்
பலந்தரச் சொன்னசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (௪௨)

௪௩.—தண்ணீர்ப்பந்தநீவைத்த திருவிளையாடல்.

முந்திப் பரிதி குலத்தடன் மன்னன் முதிர்படையால்
வந்திடக் கண்டு மதுரையர் கோன்செய்யும் வாறெதென்னத்
தற்கிரத் தாலவன் றுன்றோற்கு நீசெல்க வென்றுதண்ணீர்ப்
பந்தரை வைத்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (௪௩)

௪௪.—ஓந்திரன்முடிமேல் வளையெறிந்த திருவிளையாடல்.

மடலவிழ் சோலை மதுரையர் வேந்தன் மழைபொழியா
கிடர்செயுங் காரைச் சிறைவைக்க நீக்கென் றிமையவர்கோ
னடல்செயு நாளி லவன்முடி மேல்வளை யாரவின்று
படவெறி யென்னுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (௪௪)

சுரு.—பொன்னையாளுக்கருளிப்பிந்த திருவிளையாடல்.

மணிதிகழ் மாட மலிமது ராபுரி வாழ்சித்தநோர்
துணிவுட னின்னன்பு கேட்டணைர் தோமென்று சொல்லிப்பின்ன
துணிதிகழ் பூவணப் பொன்னனை யாளுக்கன் னுணிப்பொன்னைப்
பணிவிடைக் கீந்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (சுரு)

சுகு.—சோழனைக்கொண்டாழியிறழ்த்த திருவிளையாடல்.

வேதா வணங்கு மதரா புரியில் வெகுண்டடைந்தான்
றீதாக வந்த வளவனென் றோதச் செழியனுக்கா
வாதார மாய்ச்சென் றமராடிப் பண்டுகொண்டாழியென்னும்
பாதாளத் திட்டசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (சுகு)

சுஎ.—திருவாலவாயான திருவிளையாடல்.

ஆம்பா ரனைத்து மலேகோத்து நீங்குமந் நாளினினை
வேம்பார் தொடைப்புய னெல்லே விளம்பென வேண்டிடவே
தேம்பாத செல்வத் திருவால் வாயெனச் சீருடைய
பாம்பால் வளைத்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (சுஎ)

சுஅ.—வரதுணைக்குச் சிவலோகங்காட்டின திருவிளையாடல்.

வரகுண தேவன் பிரமத்தி வந்து வருத்தியநாட்
டிமுட னேயிடை மாமரு தூரிற் செறுத்தநனை
யுரகமுற் சூழ்ந்த மதுரையி லேயவற் கூறியப்
பரகதி காட்டுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (சுஅ)

சுகு.—விடைக்குறியம்பெய்த திருவிளையாடல்.

மடைத்தலை முத்தங் கொழிக்கு மதுரையின் மேல்வள வன்
றிடத்துட னேவரப் பாண்டிய னுள்ளந் தெளியச்செய்து
விடைக்குறி தீட்டிய வம்பாற் கரிபரி விழ்ந்துமுற்றும்
படத்தொலை வித்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (சுகு)

ரு௦.—உலவாக்கோட்டைவைத்த திருவிளையாடல்.

பெருங்கோ லொவும் வயல்கூழ் மதுரைப் பெரும்புரியின்
மருங்கோடு வாழ்கின்ற சூத்திர வாதித்தன் மாதவர்க்கா
விருங்கோ டிலாத வழுதிட் டிளைதகன் னென்றவற்குப்
பருங்கோட்டை யீந்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (ரு௦)

ருக.—ழரித்தியார்க்கு அரசளித்த திருவிளையாடல்.

கலித்தயர் தீர்க்கு மதுரையி லேயன்பர் காதலி
லொலித்திடு பூசைக்குச் சந்தன முட்ட வுரைத்துச் செங்கை
சலித்திடு மூர்த்தி பணிவிடை யிம்மையிற் றுழுவறவே
பலித்திட யீந்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (ருக)

௫௨.—காரியார் நாரியார் பாப்பநாத் திருவினையாடல்.

மாப்பல வுங்கழு கும்புடை சூழு மதுரைதன்னிற்
கோப்புடன் காரியர் நாரியர் மேற்குல வேந்தன்மன்மேல்
யாப்பலங் கார மெழுத்துப் பொருட்சொற் கியையச்செய்த
பாப்பநாத் திட்டசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (௫௨)

௫௩.—புலமுலைபுல்வாய்க்கருளின திருவினையாடல்.

மாலொடி தேவர் மகிழ்ந்தேத்து நீப வனத்துழையைக்
கோலொடி வேடுவர் கொல்லக்கண் டேயதன் குட்டிக்குத்தாய்
போலுடன் வந்தர்தப் புல்வாய் மறிக்குப் புலியைமுலைப்
பால்கொடி வென்னுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (௫௩)

௫௪.—சாதாரிபாடின திருவினையாடல்.

புபறவழ் சோலை மதுரையின் மன்னன் புகழ்வந்தோ
னியலிசை வல்ல னெனவே வரவியற் பாணனுக்கா
வியனுற வேழிசைச் சாதாரி பாட விறகுசுமை
பயனுற வேந்துசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (௫௪)

௫௫.—திருமுகங்கோடுத்த திருவினையாடல்.

வேடிக்கை யாக மதுரா புரிமன்னன் மேன்மையெலா
நாடிப் புகழ்மியற்பாண பத்திர னல்லிசைக்காத்
தேடிக் கொடுக்கீவும் போதாமற் சேரற்குச் சீட்டுக்கவி
பாடிக் கொடுத்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (௫௫)

௫௬.—பலகையிட்ட திருவினையாடல்.

முத்தமி ழோரெண் மதுரையி லுன்னிழுப் போதுமல்லான்
மெத்திய யாமத்தும் பாடப்பெய்ம் மாரிக்கு வேண்டியதோர்
சித்திர மாம்பொற் பலகை செழுந்தமிழ்ப் பாணனென்னும்
பத்திரற் கீர்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (௫௬)

௫௭.—இசைவாதுவேன்ற திருவினையாடல்.

முடிவொன் றிலாத மதுரா புரிமன்னன் முத்தமிழ்நூல்
குடிகொண்ட வெற்றி விறலிதன் னேடிஸச கூறென்றநாள்
வடிவற் திகழ்பத் திரன்மனை யாளிசை வாதுவெலலும்
படிவற் துதவுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (௫௭)

௫௮.—பன்றிக் கட்டிகளுக்கீத் தாயான திருவினையாடல்.

வென்றிகொள் கூடலில் வேளாளன் சேய்கண்மென் றாறகழ்ந்து
வன்றிறன் மாமுனி சாபத்துக் கேழல் வடிவுறத்தாய்க்
சொன்றிடப் பாண்டியன் றாய்போல வந்து கொழுமுலையப்
பன்றிகட் கீர்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (௫௮)

௫௯.—பன்றிகீதட்டிகளுக்கு அருள்புரிந்த திருவிளையாடல்.

நீலங் கரும்பன்றிக் குட்டிமூந் நான்குநின் பாலருந்திக்
கோலத் துடன்வளர்ந் தக்கோல நீங்கித்தென் கூடலிலே
சீலத் தவர்புகழ் வேளாளர் கோத்திரத் திற்செனிக்கப்
பாலர்க் கருள்சொக்க னேபர தேசி பயகரனே.

(௫௯)

௬௦.—கரிக்குருவிக்கு அருள்புரிந்த திருவிளையாடல்.

பொறையற்ற காகத்துக் காற்றாழ லேதினம் போதநொந்தே
குறைவற்ற செல்வ மதுவைந் தேதன் குறையனைத்து
மறையமித் தஞ்சய மந்திரத் தாலக் கரிக்குருவிப்
பறவைக் கருள்சொக்க னேபர தேசி பயகரனே.

(௬௦)

௬௧.—மாமேருவிற் கயல்செண்டுபோற்றித் திருவிளையாடல்.

நான்மறை யோரை வழுதி யிகழ்நன் மாரியின்றி
மேலுயர் பூதலத் தெல்லோரு மாழு மிடிசெடவே
சேலுடன் செண்டிட்டு மேருப்பொன் வாங்கித் திகழ்மதுரைப்
பால்வரச் செய்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(௬௧)

௬௨.—சான்றழைத்த திருவிளையாடல்.

கதிசேர் வணிகன் விடத்தா லுயிர்விடக் கன்னிகையால்
விதிசேர் சம்பந்த னெழுப்ப மணந்தவர் மேவுறுநா
னதிசேர் புறம்பயக் கூவ மிறைவன்னி நன்மதுரைப்
பதிசேரப் பண்ணுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(௬௨)

௬௩.—நாளைக்கு அருள்புரிந்த திருவிளையாடல்.

கத்திக் கழனி தொறுமீ னருந்துஞ்செங் கானையான்
முத்திக் குரிய பெரியோரைச் சேர்ந்த முகிழ்த்தத்தின
லெத்திக்கு மெண்ணு மதுரா புரியிற்சென் றேகிச்செய்த
பத்திக் கருள்சொக்க னேபர தேசி பயகரனே.

(௬௩)

௬௪.—வேதமுணர்த்திய திருவிளையாடல்.

மரியாத மாமறை மாய்ந்திட முன்னுகம் வந்தவந்நாட்
டெரியாம லந்தண ரெல்லார் திகைப்பத் தெளிந்திடவே
விரிவான வேதத்தை யெல்லாருங் கண்டு விளம்புகென்னப்
பரிவாய்ப் பகர்ந்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(௬௪)

திருவிளையாடற் பயகரமாலே முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கடம்பவனபுரணம்

பத்தாவது

இல்லாசங்கிரகவத்தியாயம்.

க.—இந்திரன்பழித்த திருவிளையாடல்.

புரந்தரன்முன் விருத்திரா சுரணை வீட்டும் புன்பழிநாற் கூறுக்கி நீக்கி வந்தே, யரந்தைதவிர் நிருத்தங்கண் டிருக்கத் தேவர் மனங்கவரு மடல் வேட்ட மென்னப் போந்து, வரந்தருநற் கடம்பவனத் தருளா லெய்தி வர தனைக்கண் டாவிப்பொற் கமலஞ் சூட்டித், திரந்தருசித் தினாயில்விடாப் பழிநீங் கற்கெண் டிண்கயமா னஞ்சாத்திச் சிறப்பின் வாழ்ந்தான். (க)

உ.—வேள்ளாணைக்கிச்சாபந்தீர்த்த திருவிளையாடல்.

வாசவன்கூறிடவயிரா வதநீ பக்கான் வந்தருளா லீசனைக்கண் டிணைஞ்சி வேந்தன், நேசுபெறு துருவாசன் கொடுத்த சேடந் திருமுடிசூ டாகிகழத் தென்னர் கோவாற், பேசுறமா முடியினக்க வெற்று னென்றும் பெரிது துகைத் திடுமெனைவிண் ணகன்று மண்ணிற், காசுறச்செல் கென்றுமுடன் சபிப்பப் போந்தே னெனக்கழிக் கடுஞ்சாபந் தீர்த்தே கிற்றால். (உ)

ஈ.—தடாதகையார் அவதரித்த திருவிளையாடல்.

தென்னன்மல யத்துவசன் காதன் மாதர்ச் சேர்த்துநெடுங் காலங்கள் போக்கி வேந்த, நின்னகைமா தினைமணந்து மகவி லாம லியற்றுதவத் தான் மூன்று முலையி னாலோர், மின்மகவை யருளவரு ளால மைச்சன் விளங்கிய பேர் தடாதகையாங் கணவற் கண்டான், மன்னுமுலை மறைந்தரசா மெனப் பொன் மோலி வைத்தரசன் வானடைந்தான் மதுரை யாண்டான். (ஈ)

சு.—மணஞ்சேய்த திருவிளையாடல்.

மும்முலையாள் கணவனைவேட் டெழுந்தெண் டிக்கு முடுகிவிச யஞ் செய்து கயிலை மேவ, வம்மினென விமையவர்போர் புரிந்தாற் றுது வந்து னாப்ப வஞ்சலென்றீ சன்முன் கண்டான், செம்மையிற்காண் பளவின்மற் றைத் தனம றைந்த செயலறிந்தே யருளெனஊந் திருக்கண் சாத்தித், தம் முஹையான் மணந்தமுடி சூடி வையத் தனையாண்டு சிவலிங்கார்ச் சனைபுஞ் செய்தான். (சு)

௫.—பத்தஞ்சலித்த நடஞ்செய்த தீருவினையாடல்.

*திருமணத்தின் வந்தோர்க டமைநீ ராடிச் சென்மினிவ னெனமுழுகி முனிவர் தேவர், வருமவறிற் பதஞ்சலிமா முனிவன் நிலிலை மன்றினடங் கண்டல்வாற் புசியே னென்னத், தருமகவான் சாத்தியபொன் மான மீது துளிப்பொடுகண் டறிதியெனக் காட்டி முன்னே, யருமறைஞ்ஞ கனகசபைத் தென்பால் வெள்ளி யம்பலத்தி னடம்புரிந்தான் புசித்தான் கண்டு. (௫)

௬.—பூதமுண்ட தீருவினையாடல்.

தடாதகைசொல் வாளிறைவ ரினனோ டுங்குத் தாவில்பலர் வருவரென வமைத்த வன்னம், விடாதசுரர் சுரர்நாகர் நரர்க ளாண்டு மிகவளருந் தொ லைத்திலை யென்னும் வேலை, யடாதபசி யால்வருந்தி மெலிந்த குண்டோ தர னாற்றே னெனவலந வீசன் காட்ட, வடாதுகயி லைக்கிரிநே ரன்னக் குன்றை வாரியயின் றதுநொடியின் மங்கை நான. (௬)

௭.—ஆறழைத்த தீருவினையாடல்.

பொருவருமா தபத்தரந்தாங் கியநான் சிற்றுண் புசித்தினைத்தே னென் றன்னங் குழிக னான்கின், வருதலுநாற் றிரையாய் விழுங்கித் தெண்ணீர்த் தாகத்தான் மடுப்பொய்கை வாவி கூபப், பொருபுனலுள் னனமுடித்தும் புனிதா னீரென் றோலிட்ட பூதநி யழைத்துக் காட்ட, பொருவுகிழக் ககன்ற புனன் மீண்டுஞ் செல்ல வறிஞ்சியது மணல்பிறங்க வாய்ப் காந்து. (௭)

௮.—கடலழைத்த தீருவினையாடல்.

அன்புடைய வன்னைகட லாடற் கெண்ண வவண்மொழிதேட் டீசனைத் தன் வயத்த தாக்கு, நன்புடையா டொழுதுணைத்தம் மாற்றங் கூற நயந்தறி யா ரெனவிருந்து முகம்வா டக்கண், அன்புடைநின் முகவாட்டந் துணிந்து காண்பா னெண்ணியிருந் தேனெனவேழ் கடலுங் கூவக், தென்புடவி கடலா தல் வடைவின் வந்து சிவநீர்த்தத் தடத்துறவேழ் கடலென் னார்கள. (௮)

௯.—மலயத்துவகையழைத்த தீருவினையாடல்.

வாருதியொன் றுவந்தனையேழ் கடலு மிங்கு வந்தனநம் மிறையருளா லாடு கென்னப், பேருததி மாமடவா ராடிற் கொண்கன் பிறங்குகத ளாண் கன்றோ டாடி னல்லாற், சாருறவா டாரென்பர் வரென் றியாய்முன் சாற் றுதல்சாற் றப்பதியை யழைத்துக் காட்டிச், சீருதவு கணவனொடா டிப்போற் றுமுன் சிவலோகங் கொடுக்கவவர் சேர்ந்து வாழ்ந்தார். (௯)

௧௦.—உக்கிரரீபிரித்த தீருவினையாடல்.

பொன்மலய மயிலாக புரிந்து காக்கும் புலிமுழுதோர் புரமெனவே புரக்கும் வேந்தன், மன்மதிநன் மாபோங்க விரங்கோ மாறன் மாறறுகந் தரமாற னாதி மாறன், மென்முளரிக் கண்ணுவந்தோ னருளால் வேலோன் விமலாதடா தகைவயினுக் கிரா ரென்றோர், நன்மகவாப்ப் சடையொடுமுற் பவிக்க மோலி னனிகவித்தான் கோச்சுடல வரும னென்றார். (௧௦)

௧௧.—வணவேல்செண்டுகோடுத்த தீருவினையாடல்.

தாவறுமுகம் கிரன்றலையிற் புலிவன் பாரந் தாங்கெனவைத் துள்ள்புரிந் தங் கிமையோர் வேந்த், னோவமுடி சாடுகென வையுந் தந்து துக்குகடல்

சுவறவெறி கெனவே லீந்து, மேவருகந் துகம்போல விமையோர் வாழ்பொன்
மேருவினை யடிக்கெனவன் செண்டை நல்கித், தேவர்புகழ் மணம்புணர்விக்
தமலை யோடுஞ் சிறந்தகணத் தொடுமறைந்தான் செழிக்க வையம். (௧௧)

௧௨.—நான்மாடக்கூடலான திருவிளையாடல்.

தாணுவலி யறிவானங் கெண்ணி யேவுந் தடங்கடலைச் சுரர்சித்தர் மனீ
தர் நாகர், பூணரவா வெனுமுன்விடக் குடித்த வென்றிப் புட்கலா வருத்த
முதற் புயல்க னான்கை, மாணுறமா மழையையே* ஷறநான் மாட மாக்கி
வலி தொலைவிக்க விகல்விட் டேகி, நாணொடுதாழ்ந் தருச்சித்தான் வருணன்
றுய நகரிதனை நான்மாடக் கூட லென்றார். (௧௨)

௧௩.—சித்தரான திருவிளையாடல்.

மாத்திபாபொக் கணமயோக பட்டத் தோடு மதுனாயிலெல் லாம்வல்ல
சித்த ராகி, யேத்திமட வாரெல்லாம் வீதி தோறு மினவளைசிந் திடவெங்கும்
வந்து லாவிச், சேர்த்திடுமன் னாள்பிடிப்ப வகப்ப டாது சென்றுமருத் தின்
றிசைக்கல் லிபத்தின் பாங்கர்த், தோத்திரஞ்சே ராலயத்துட் டென்னர்
கோமான் றொழுதிடுவான் வரமதியா திருந்தான் சொக்கன். (௧௩)

௧௪.—கல்லாணை கரும்புவாங்கினை திருவிளையாடல்.

வல்லவரீ யாக்கினு சித்த னாயின் வாங்குவிகல் லிபத்தால்யாங் காண்ப
மென்றே, யெல்லவர்கா ணக்கைக்கன் னைக்காட் டாமுன் வாங்கியயின்
றிதுகமல் நாள் மென்றே, சொல்லருமார் பணிதரள வடமும் பற்றித் துனை
வினயின் றதிரமூழங் கிடமுன் ிறும், வில்லரச னஞ்சியதி சயிப்ப வானில்
வினாவொடு நகைத்தொளித்தான் விமலச் சித்தன். (௧௪)

௧௫.—சங்கப்பலகைகோடுத்த திருவிளையாடல்.

தவிசவிரும் பிப்புலவர் வேண்டக் கன்மாப் பாவறிவ தொருபலகை தந்
தே பின்பு, புவிபுகழ்கீ ரண்பரணன் கபிலன் முன்னுப் புகழ்ந்தடைவி னிருந்
ததமிழ் வைத்தாங் கெய்தி, விவிதமெனுங் காலரீ ளத்தாற் செய்யு டலை
மயங்கி மீண்டொருகான் மலைதல் கொண்டான், டவைபொருந்து பொருள்
செய்து கூட்டித் தாணு மேறின னரனாற்பத் தொன்ப தென்றார். (௧௫)

௧௬.—கிழியறுத்த திருவிளையாடல்.

திருந்தசிவ முனிதருமி தளர்ந்தேன் மன்றல் செய்வான்வண் பொரு
வையென் றேத்த விங்குப், பொருந்துமடந் தையரொடியர் தலத்து லாவும்
புகழ்மாற னணந்தமணங் கண்ட தென்கொ, லருந்தமிழா லிதபொருந்தப்
பாடு வாரே லளிப்பென்றோர் பொற்கிழிநற் சபையுட் தேக்க, மருந்தனை
யான் கொங்கென்றோர் கவிதை பாடிச் சிழியறுப்பான் வழங்கியொப்பித்
தனன்கீழ் கின்றே. (௧௬)

௧௭.—தக்கிரணக் களையேற்றின திருவிளையாடல்.

நாவலவ ரண்பரிபழை பொறுக்குஞ் சொக்கே நக்கோன் பிழைபொறுத்
துன் னுதற்கட் டியால், வேவுறச்சுட் டிடுதுயர்நீத் தருனை கல்கி விளங்கிய
சொல்லெனும்புகழ்ந் தாதி கேட்டிப், பூவைகயற் கண்ணியொடும் பொய்கை

மேவிப் பொன்மலர்ச்செங்கைகொடுத்துக் களாயேற் றென்றே, தேவர்புகழால்யத்துட் சென்று போற்றத் தேவியொடுஞ் சென்றுகலா யேற்றி னானே.

கஅ.—தூறுமுனிக்குத் தமிழ்நாத்த திருவிளையாடல்.

ஒண்கவிஞன் றும்பின்ன முறடி ரங்கிங் குளாதமிழ்நூ லருள்பவரயா ரோனவெம் மன்னை, திண்புவிப்போந் துயர்தருதென் றிசைவை கென்று தென்முனிக்குக் கயிலையின்முன் புகன்ற ஞான்று, விண்புகழ்முத் தமிழ்நாத்தா யென்றி னைஞ்ச விளம்பியயான் மறந்தனனீ நினைத்தி ருந்தா, யெண் வழிநன் றென்றவற்கு முணர்த்து வாயென் றியன்முனிவா வெனவழைத்துள் ளுபதே சித்தான். (கஅ)

கக.—ஊமை தமிழறிந்த திருவிளையாடல்.

சங்கத்தா ரிறையனார் பொருட்கே னோருந் தகைமைபெற வுளாயெழுதி மலைந்து முன்சென், றெங்கட்கே தறிபவனே நல்ல சொல்லென் றியம்பவெல்லா மறிவனிவ்வூர் வணிகன் மைந்தன், றுங்கவுருத் திரசன்ம னாமன் றன்னைத் துயமண்ட பத்துவைத்துச் சொன்மி னன்மைக், கங்கமுறும் புளகெ னப்போந் திருத்திக் கண்டே யக்கீரன் முதன்மூவ ருளாகொண் டார்கள். (க)

உ௦.—இடைக்காடன்பின்போன திருவிளையாடல்.

கூறுமிடைக் காடனியற் கவிதை பாடிக் கொடுகொண மன்னிகந்து தன்ன கொந்தே, வீறுயரா லயத்தனுதிப் பொருளீ சொல்லுள் மெல்லி யென மறைபுகலு மிகத்த துன்னை, மாறகலுன் றேவியைமற் றிலையென் றேத்தி வரைந்தேக யானுமே குவலென் றேதி, யேறியசங் க்த்தொழுந் தழைப்பப் போந்தா னிடத்தைவட திருவால வாயென் றார்கள். (உ௦)

உ௧.—கடல்கவற வேலேறிந்த திருவிளையாடல்.

சேமது னாயையாழி கொள்வான் மேவச் சிவனருண் டா னக்கண்ணற் கண்ட போதே, யேவவருங் கனவினிலுக் கிரமா றன்பா லெய்தியரும் புதல்வகே ளெதிர்சென் றேகின், றோலமொடுங் கழியவருங் கடலை யாமுன் னுதவியவே லெறிந்துகவற் றென்னப் போதும், வேலைசுவ றிடவேலை யெறிந் தா னுமம் வேலைவடும் பலம்பநின்று னென்ற ரன்றே. (உ௧)

உ௨.—வலைவீதின திருவிளையாடல்.

அம்பிகைக்கா கமங்கனியம் புங்காற் கேட்ட வரியபொருண் மறந்திடக் கண்டமலன் சேறி, வெம்பரதர் ஞலத்துதிபோ கெனவு தித்த மெல்லியைக் கொள் வாறுருக்கொண் டனுதிக்கேட்பக், அம்புதந் கொலைமகர வளா யொன் றுண்டெங் கவலறநீ வலைவீசிப் பிடித்து வந்தா, னம்புதரு குவமென வம் முறையி னோடு நளிமகரம் பிடித்தடைவின் மனஞ்செய் தானால். (உ௨)

உ௩.—வலையல்விற்ற திருவிளையாடல்.

மாதவர்க ளாச்சிரமத் தெய்தி மாதர் மாமைகவர்ந் தவர்கொழுநர் சலிப்பப் போந்தே, கோதையரீன் வணிகர் குலத்துதித் திலங்கக் கோல வனை வணிகனாக் கூறிச் சென்று, வீதியின்மா லாக்கிக்கு லாக்கித் தியில் வீழ்ந் திடுவா னொருப்படுங்கால் விருப்போ டஞ்சி, யாதிபுரு மறைத்தொருதன் னருவங் காட்டி யவருவப் புயர்குலமென் றருளிச் செய்தான். (உ௩)

உசு.—இலக்ஷீணயிட்ட திருவிளையாடல்.

காடுவெட்டி யென்பாளோர் பழுதில் சோழன் கணப்படையோ டெய்தி வையை வடநீ ரத்தி, னாடிவணங் குதற்கிரங்க வல்ல சொக்க னயந்திரவு பக் லாக்கிச் சென்று மாற, னீடுகயல் பொறித்தடைத்த வடபால் வாயி னெடு மதிலி னொடுமுரித்துக் கொணர்ந்து தான்றன், சேடுருவங் காட்டிவிடுத் தடைத்தா னேற்றின் நிகழுமில்ச் சினைவாயி லெனப்பொ றித்தே. (உசு)

உரு.—மாணிக்கம்வீற்ற திருவிளையாடல்.

செழியர்குலத் தருளிநா லுதித்தோர் மைந்தன் செலும்பருவ மைந்தி னடல் வேட்டைக் காட்டிற், றழியபுலி தாதையைக்கொண் டேக வங்குச் சார்பில்லாப் புதல்வாநிதி கவர்ந்தே கக்கண், டொழிவின்முடி குடுவான் மறைத்துக் காத்த வமைச்சர்முடிக் காமணியின் றென்றோ யுங்காற், கொழி தமிழ்தேர் பட்டினத்துச் செட்டி யென்று கொணர்ந்துவீற்றான் மாணிக்க மவுலி சூட்ட. (உரு)

உசு.—ஆனையெய்த திருவிளையாடல்.

தவறுறயீ னவையொரு சோழன் சென்று தன்படையால் வெலமாட் டான் சமணர் தம்மாற், புலனிவளர் மதுளையையோர் கவளமாகப் போந்து விழும் கெனவிட்ட களிற்றை வீழ, விவர்புகழ்பே ரட்டாலை மீது நின்றோ ரேவிடக்கண் டியானைமலை யென்றா ரன்று, குவைகொள்சொரி யிலத்தியிலத் திமலை யென்றார் கோரெட்டா னட்டாலை வீர னென்றார். (உசு)

உஎ.—நாடோபதேசஞ்செய்த திருவிளையாடல்.

கணநாதர் தீமிலொருவன் விடையிற் போந்து கமழ்மதுக மகிழ்வாத புரத்து வாழ்க், தணராமாட் டியர்குலத்துட் டோன்றி மாறன் றனக்குரிய மந்திரியா யிவுளி கொள்வான், வணமார்பொன் னோடுபெருந் துறைசேர்ந் தாசான் வழங்குபதே சமும்பெற்றுத் தமிழ்பா டுத்தன், னிணையாந்தொண் டருக்கிரும்பொ னீந்தே கென்ன வேகினுன் றென்மதுரை வேந்தன் றன் பால். (உஎ)

உஅ.—நரி துதியான திருவிளையாடல்.

வருமிவுளி யிடம்போதா மதுரை யென்றோர் மண்டபத்து மாறனுயர் சிறப்பின் னைகி, யொருமையொடு வினவவரும் வருமென் றோதிப் பரிதவிப்ப வுரைத்துவிட்ட முறைசெய் வோர்க, ளிருநிலெனக் கொடுத்தண்ட மாற்றா ராகி யின்புறுவா சகமோத விரங்கிச் சொக்க, னருநரிமா வாய்க்கொணர்ந் திட்டுகைத்துக் காட்டி யாடையும்வாங் கிப்பரிமாற் றறுதியென்றான். (உஅ)

உக.—துதினா நரியான திருவிளையாடல்.

அருளாற்பந் தியிற்கட்டும் பரிக ளெல்லா மருக்கனெழு முன்னிமை யோர் நகைப்ப வாழ்ந்த, பொருளாரம் புலிமாறன் பொருமி யேங்கக் குறுநரி யாய் நெடியகுரல் காட்டப் போந்து, மருளாருந் துறையான ருரைப்பச் சால மகிழ்ந்திருந்த மன்னவன்பால் வாத டூயர், வெருளாதண் மகிழ்ந்தறி யார் போன்று செல்ல வெகுண்டுகண்டு சிறுநவைத்தான் மிகவுஞ் சீறி. (உக)

௩௦.—மணிகுமரத்த திருவிளையாடல்.

மீதுயர்ந்து பௌவமெனப் பெருகும் வையை மேன்மைநதி யுடைப் படைப்பா னடைந்த வம்மை, யாதரிக்கும் பிட்டுதிர்ச்சு மணிகு மந்தாண் டடிபட்ட மாறெங்கும் படவீ தேதென், றோதுங்கான் முனியைவிடு விடென் றோர் வாக்காங் டுயர்வான்றோன் நச்சிறைவிட் டழைத்துன் ளஞ்சிப், பாத மல ரிறைஞ்சிறும்மிச் சையிற்போ மென்று பகர்ந்துவிட்டான் பெயர்மாற்றான் மாற னென்றார். (௩௦)

௩௧.—விநீத்ததுமார பாலரான திருவிளையாடல்.

வரமுனிவ னொருவன்றன் மகவைப் பாக வதன்வரவே தங்கண்மந் திடச்சீ றுற்று, நுணர்செயவுண் டென்றாறி விடுப்பச் சென்றோ னுறுசைவன் மகளென்று தொடானம் மீசு, னணாவிருத்த னாய்ப்புருத்தட் டுமார னாகி நனிமாயி வரவழும்பா லனுமாய்க் காட்டிப், பெரிதமுடி கிதென்றுதள்ள வருவங் காட்டிப் பேதையையுங் கொண்டகன்றான் வியக்க யாரும். (௩௧)

௩௨.—மாறியாடின திருவிளையாடல்.

தென்னனுவந் தறுபத்து மூன்றாய்ந் தென்னெண் டிண்கலைவல் லா னெனவாங் கணைந்தோர் பட்டன், மன்னியநாட் டியமறியாய் வளவ னுமம் வருசகல கலாவலவ னென்னக் கற்றாங், குன்னுமுன்றோர் தால்வருத்தம பொருளேய்ந் தீச னொருதாளி னின்றனென் றுங்கு டான்கு, டுன் டவட கீழ்பாலிந் திரற்கு முன்ன மாடினான் கான்மாறி யாடி னானல். (௩௨)

௩௩.—பழியஞ்சின திருவிளையாடல்.

மனைவியொடும் போந்திருந்து வழக்க னான்மேல் வணசர்ன்முன் களி யெய்த வம்பு வீழ்ந்து, தனிமரணம் வரவருவே டனைத்த டெத்துத் தலைக கடைசார்ந் தபயநிடம் பனவ னோடு, நனியிருளின் மணமனைபோ யுள்ளா னிற்ப நமன்படர்மா துணைக்கொன்ற விசேடஞ் சொல்லி, யினிவரனைப் பசு வாற்கொல் வமெனக கொல்ல வெழில்வழுதி யினுந்தெளிந்தான் மறையோ னுள்ளம். (௩௩)

௩௪.—மகாபாதகந்திர்த்த திருவிளையாடல்.

அனையமன மருட்டியொரு மறையோன் புல்லி யுளவறியா வத்தனை மண் கொட்டால் வெட்டாக், கனையிருளிற் கொடுபோங்கால் வேடர் பா தைக் கைக்கொடுசெல் வாரடித்த புண்ணீ மொய்ப்பத், துணைவினின்மண னுலகினில்வா வென்பா ரின்றிச் சுழன்றுதவத் தாற்கடம்ப வனத்தின் மேவத், தனையடைந்தோர்க் கருள்சொக்கன் வெறுத்து வேனைத் தவிராமா பாதகத்தைத் தவிர்த்தா னன்றே. (௩௪)

௩௫.—அங்கம்வேட்டின திருவிளையாடல்.

அன்பர்தமக் கிடர்வருமோ கருணைச் சொக்குண் டாகவெனும் பண்க்க னிடத் தடைந்து கற்றூர், தென்பரவா யுதகலைகள் பயில்வோர் தம்முட் சித்தனெனு மொருதீம்பன் முற்றுங் கற்று, மின்பரவா சான்மனைகை தொடர் கண் டசன் விருத்தனென்றோ விதுங்கினந்தாய் வெட்ட வாடுவன், நென் பகர்வ தவனுருக்கொண் டறைக விச்சென் றில்லினுட்போய் மறுசேறி வெட்டி வீழ்த்தான். (௩௫)

௩௬.—மதுனாயான திருவிளையாடல்.

வெஞ்சமணர் வைதிகநன் னெறிபொ ருது விடுமரவை நாகுலை யென்ன முன்னம், பஞ்சவனோர் கணையினு லெய்ய வாயாற் படக்கக்கும் விடம்பரந்து நாராற் ருது, நஞ்சணிகண் டாவெனச்சென் றேத்தத் திங்க ணல்லமுதான் மதுரையென மதுர மாக்கி, வஞ்சகர்பின் பசுவைவிட விடை யையேவி வலிதொலைத்தா னிடபுகிரி பசுவெற் பென்றார். (௩௬)

௩௭.—வெப்புத்தீர்த்த திருவிளையாடல்.

புகலியினில் வைதிகவா ரணமென் றியாரும் போற்றியசும் பந்தரென் றோர் புதல்வர் தோன்றித், தகவுமையா டிருமுலைப்பா லமுத முண்டு தந்த ருண்ணா னம்பெற்று மதுரை மேவிப், பகவனரு ளால்விட்ட மடத்தி லிட்ட படுதமுன்மா றனுக்கேவித் தணியா வெப்புந், திகைப்பமணர் காணவொழித் தொழியாக் கூனுத் தீரநிமிர்த் தார்புனிதத் திருவெண் ணீற்றால். (௩௭)

௩௮.—கழுவேற்றிள திருவிளையாடல்.

திரண்டமண ரெரியினிடை யெழுநி யிட்டாற் திறல்வேகா வேடுடை யார் வென்றா ரென்று, முரண்டருவா துளைத்தேறி யழலார் வன்னி முடுகி மிசை யேடுவையுமீ வேவ வேவா, தரண்டருநல் லேடுடுத்தார் தம்மோ ரண்டா டுப்பிரி வா வென்றாற் றிட்டுத் தங்கன், கரண்டருமே டாழ்செலக் காழி யாடா டெதிரேற வேறினார் கழுவாய் மீது. (௩௮)

௩௯.—யெய்க்காட்டிட்ட திருவிளையாடல்.

அடற்படையா ளெனவேண்டு மம்பொ னல்கி யரனடியார்க் கமுதாக்கி யளித்த வென்றிச், சுடர்ப்படைவேற் படைத்தலைவன் கொந்த வீரன் சுந்தர சா மந்தனென்போன் றன்னைக் கூவி, மிடற்படைமீ னவளுண்ட படையா வென்ன விமலனுண்ட லவையுண்டென் றுளைத்தோ னுக்காத், திடப்படு புள் ளியும்வடுவூங் காட்டிச் சொக்கன் சேனைகொணர்ந் தரியுகைத்து மெய்க் காட் டிட்டான். (௩௯)

௪௦.—உலவாக்கிழுகோடுத்த திருவிளையாடல்.

ஈசனையுண் டென்றேத்தி மறையோர் தம்மை யிகழ்ந்திமையோ ரவி வேள்வி ஞன்றி வானம், பேசுலகம் பொடியாமல் வாடக் கண்ட பெருவழுதி தளர்ந்திரவு துயிலும் போது, தேசமு ரி வலாமற்த தானின் னாடு நிலை தளர்ந்த தவனாகம்போற் பட்டிசீ தென்றுத், தேசொடுகா ணப்பொலியும் பெயும்வா னென்றே செப்பினன்பொற் கிழ்கனவில் வைத்தான் சென்றே.()

௪௧.—மாமாறுகவந்து வழக்குரைத்த திருவிளையாடல்.

மகவிலா வொருவனிகன் றங்கை மைத்தன் மைத்தனைனத் தன்செல்வ நல்லி யிங்குத், தலைமைபெற விருமெனவைத் தேகத் தள்ளித் தாயத்தா ரில்லமொடு தனங்கைக் கொள்ள, விழுப்போம் வனிதைமக வொடுங்கோ யிற்போர் திறைவெவனச் செய்நசொல்ல விரங்கிச் சொக்கன், மிகையறுமா துவனுருக்கொண் டவையி லேறி வேண்டானா விடவென்றான் வியப்ப யாரும். (௪௧)

ச௨.—அட்டமாசித்திபகர்ந்த திருவிளையாடல்.

அரண்கயிலை யின்கணிற்றைஞ் சியக்கி மாரோ ரறுவருயர் சித்தியெட்டுங்
கேட்டுங் காலைத், திரமுறக்கே ளாதுமறந் திறைஞ்ச நீர்போய்த் தென்னாட்
டிற் பட்டமங்க லத்தாற் கீழ்வீழ்ந், தூரனுறுகல் லாக்கிடத்திர் நீபக் கானத்
துறைகுலம்யா மவனுற்றே சித்தி யாவும், விரவவறை குவதுங்கல் லுரு
நீத் தென்ன மேவினர்க்கு மேவியறி வித்தா னுய்ய. (ச௨)

ச௩.—தண்ணீர்ப்பந்திவைத்த திருவிளையாடல்.

பரிவேத்தா வெனவழுதி தமையன் கொள்வான் பகர்ந்திடுபெண்
கொண்டபய னெடுங்க டிப்போய், வரவேற்று வடநாட்டுப் பகையும்
வென்று வந்துதமிழ் மதுனாகொள்வா னெதிரக் கண்டு, தெரிவேகத் துடன்
முன்னேன் சொக்குண் டென்று சிந்தித்தேற் றிடச்சென்று பாலை யாக்கி,
யரிபோற்றுங் கடவுளனை யெனத்தற் சேர்ந்த வரசுவை விதவிவைத்தான்
றண்ணீர்ப் பந்தர். (ச௩)

ச௪.—இந்திரன்முடிமேல் வளையேறிந்த திருவிளையாடல்.

மன்னவர்மூ வரும்வரவிந் திரனிங் கென்னீர் வந்ததென விருவர்மழை
யென்று போற்ற, வுன்னுமுன முதவியுரை கொடாத மாறற் குறுவலிகாண்
பாளுர முதவப் பூண, வின்னருளா லிருந்துளங்கண் டேகு மென்ன வேகி
னருள் வழிபுய லரசர் தம்மை, மின்னிகள மிடவவனெஞ் தோலை போக்க
வேளாளர் பிணையில்விட்டான் மழைமல் கிற்றால். (ச௪)

ச௫.—பொன்னையாளுக்கருளிப்புரிந்த திருவிளையாடல்.

பூவணத்திற் பொன்னையான் பதியி லாண்முன் புனிதனுருக் கும்பிடு
வாண் மெழுகு சாத்தி, மேவணநற் பொருள்பெருள் சொக்குண் டென்று
மிகவருந்துங் காற்சித்த ராச்சென் றாண்டு, மாவணவல் லிரும்புதரச் சொல்
லித் தீயின் மாட்டென்று பரிசனஞ்செய் தொளித்தான் றந்து, பாவணத்
தாள் சொலிச்செய்திறை யுருக்கண்டாண்மெய்ப் பத்தியெழில் கண்டள்ளி
முத்தங் கொண்டாள். (ச௫)

ச௬.—சோழனைக்கொண்டாழியிற்றழித்த திருவிளையாடல்.

செம்பியன்றென் மதுனாகொள்வான் றிறங்கள் பேசிச் சென்றடர வெந்
தையுண்டென் றிசைக்கு மாறன், நம்பமென வவனெதிரே தோன்றச் சொக்
கன் றாண்டுபரி மேல்வேடக் குதிரா யாளாய், நம்புவிசைப் போந்துபரி காட்
டிக் காட்டி நனிபாய்ந்து மேற்றடத்துத் தீரத்தேறி, வம்பினுடன் பாய்ந்துகு
சை தாங்காச் சோழ மனைக்கொண்டாழித் தத்தடங்கொண் டாழியென்றார்.

ச௭.—திருவாலவாயான திருவிளையாடல்.

ஓங்குபிர ளயத்தச்சுக் குலையா வாரிங் குயர்ந்திடநிற் றலினடுஜ ரென்
றார் மாறி, நீங்கியபி னொருசெழியன் றோன்றிச் சொக்கே நீணகருக் கெல்
லாகாட் டென்று போற்றப், பாங்குபெறக் காட்டென்று விட்ட பாந்தன் படி
வாய்வால் வைத்துத்தன் கதியாற் சூழத், தேங்குபுகழ் மதுரைதனைத் திருமு
டங்க திருவால வாயால வாயென் றார்கள். (ச௭)

சுஅ.—வரகுணனுக்கீதுச் சிவலோகங்காட்டின் தீருவினையாடல்.

சினமாவேட் டம்போய்மீன் வாசித் தாளிற் நிகழ்ச்சியில் வழியுற்றங்கு மறையோன் றஞ்சக், கனசாயை பலதருமஞ் செய்து நீங்கக் காணன்மெய் வருந்துங்கால் வெவ்வான் போந்த, வினமார்செம் பியற்சயித்துத் தேயங் கைக்கொண் டுடைமருதிற் பிரமகத்தி யொழித்துப் போகி, முனமாரின் னுல்கிங்குக் காட்டென் றேத்தும் வரகுணற்குச் சிவலோகங் காட்டி னாளுல்.

சுக.—விடைக்குறியும்மெய்த தீருவினையாடல்,

அன்புடையோ னொருசோழன் மதுரை கொள்வா னனுகலங்கண் ளோந்தளர்ந்தா லயத்துட் சென்றே, மன்பரம னருள்பெற்றுச் சிறிய தானை மருங்குவரப் போரின்கட் பொருவான் போந்த, பொன்பரவு முளந்தெளிந்த செழியற் காவோர் பொருகணையா லருகணையுஞ் சேனை மானக், கொன் பரவ வணைந்தறிவான் பொறித்து விட்ட கோலின்விடை கண்டிவிடை கொண்டு போனான். (சக)

ரு.—உலவாக்கோட்டைவைத்த தீருவினையாடல்.

அஞ்சியவன் புடைவேளாண் டலைவ னொரு மரனடியார்க் ககமகிழ மாதற் தானும், விஞ்சுமனத் தமுதுபடைத் தொழுக மாய மிடிபுகுந்தாங் கமுதளித் தன் முட்டக் கண்டே, யெஞ்சினமண் ணிற்றனிசந் தருவா ரில்லை யீபவனாக் காட்டாயேன் மடிவ லென்ன, வுஞ்சிடநன் கனவினன விற்கா ணப்போய்க் காட்டியுல வாவுரிசிக் கோட்டை வைத்தான். (ரு)

ருக.—முர்த்தியார்க்கு அரகளித்த தீருவினையாடல்.

வைதிகத்தை யொழித்தமணர் கையில் வீழ்ந்து மதுரைகொண்டு வழு தியைவென் றுலகை யானாங், கைதவக்கன் னடனையுமண் மழையான் மாற் றிக் காதலினாற் சாத்தொருநாண் முட்டக் கண்டு, பைதலொடு சந்தரைத்த முழங்கை வட்டப் பாறையிற்றேய்த் திடெம்வணிக மூர்த்தி தன்னை, மொய் சடைமா மவுலியக்க மணிபூ னீறு முழுப்பூச்சா மும்மையா லுலகாள் வித் தான். (ருக)

ருஉ.—காரியார் நாரியார் பாப்பதுந்த தீருவினையாடல்.

இலகுபுகழ்க் காரியார் நாரி யாரா மிருவர்கவிப் புலவர்வட நாட்டி னின்று, நிலவுபுகழ்த் தென்னனைநன் கவிதை பாடி நேருங்கா நெறிமயக்க முறக்கண் டசன், நிலகவடி விடையனாய் நிரையான் மேய்த்துச் செலும் வனத்திற் றோன்றியிது முன்னந் தென்னர்க், குலகுபுக முரியதென நவின்று காட்டி யுடன்பகுந்து சாத்துதமிழ் மாலை கொண்டான். (ருஉ)

ருங.—புலழலை புல்வாய்க்கருளின தீருவினையாடல்.

சித்திநாச்சித் திணாக்குவந்து மகவான் பூசை செய்யுங்காலை மணற்புரத் தை நோக்கிச் செல்லு, மெத்துபுகழ் வணிகன்கண் டவண்டரித்து வியன் வனத்தை மற்றைநாட் சென்று சொல்லப், பத்தியொடு வருஞ்செழியன் புலிமு லைப்பால் பயந்தபுல்வா யுணக்கண்டு விசேட முள்ள, கித்தியவிப் பதிக் கெல்லை காட்டென் றேத்த நிகழ்ச்சித் தன்னவெல்லை காட்டி னாளுல். (ருங)

ருசு.—சுந்தார்பாடின திருவிளையாடல்.

'இசைவல்லா னெனும்பாணன் வடதே யத்தா னெய்திடமா றன்பத்தி ரனைவா வென்றே, வசையில்லா யவனொபொ கேவா தென்ன வந்துசொக் குண் டென்றிருப்பப் பாணர் வேந்த, னசைவில்லா வடிமையென விறகு கூறி ய்ளையிருளிற் சாதாரி யிறைவன் பாடத், திசைநில்லா தொளித்துவிடி வதன் முன் போனான் நிறற்பாணன் கிளைஞரொடும் வெருக்கொண் டாங்கு. (ருச)

ருரு.—திருழகங்கோடித்த திருவிளையாடல்.

இன்னிசைபா மெழுகழ்ப்பத் திரன்கொ டிப்பா னிறைவநிதி யில்லை யென வருந்துங் காற்போய், மன்னுமநி மலிபுரிசை மாட மென்று வரைந் தொர்திரு முகங்கனவி னன்னவிற் காண, முன்னுதவி நம்மன்பன் சேர மான் பான் முகென்று விடைகொடுப்பப் போனான் சால, மின்னுபொருள் வேண்டுவன நல்க வாங்கி மேவியிருந் தனன்வழங்கிச் செர்க்கை வாழ்த்தி. (ரு)

ருசு.—பலகையிட்ட திருவிளையாடல்.

பெருகுபொருள் கண்மெனம் பொழுது மற்றப் பெரும்பாண ரிருப்பப் பத் திரனு மன்பா, லுருகுமிசை முச்சந்தி யன்றிக் கங்கு லுறுநள்ளும் பாடு துமென் றெய்திப் பாட, வெருவுறமெய்ந் நோவக்கன் மாரி யேவி மெய்யன்பு கண்டியாரும் வழத்தச் சங்கத், திருமையிறப் பலகைதந்தோ னிருந்து பா டென் றிசைப்பலகை கொணர்ந்திட்டா னினிமை கூர்ந்து. (ருசு)

ரு௭.—இசைவாதுவேன்ற திருவிளையாடல்.

நவையறுபத் திரன்மனைவி முல்லை மாலை நனிவழுதி நீனைவுதனைத் தள்ள நாணிப், புலனியிற்றீ பாந்தரத்து நின்றந் தேடிப் பொருவிவொரு பாடுவாட் கொணர்ந்து தன்பே, ரவையினிற்றோற் றுள்சமக்க வென்று பேசி யறுதியிசைத் திடவவையிற் பாடிச் சார்ந்த, சிவனருளால் வரும்திறலி மாலை முல்லைத் தேமாலை சழுத்திலிடப் பெற்றா ளன்றே. (ரு௭)

ரு௮.—பன்றிக்குட்டிகளுக்குத் தாயான திருவிளையாடல்.

உயர்தந்தை யிறந்தடப்பன் னிருவர் மைந்த ரூழ்வினையாற் காட்டுறைய வன் னியர்கள் போந்தோ, ரயர்வறுதூற் றிருப்பமுனி வன்குழந் தேதம் மங்கைகொட்டி யிகழவவர் தம்மைப் பன்றி, வயிறுதுமி னெனமுனியின் சரிப்பத் தாயும் வந்துதியா முனம்வேட்டைக் காட்டிற் றஞ்சு, வியலுறுதா யிழந்தருநு னைகரீ ராறு மி னிதுயத்தாய் வடிவின்மலையாட் டுனே. (ரு௮)

ருசு.—பன்றிக்குட்டிகளுக்கு அருள்புரித்த திருவிளையாடல்.

அருளுமையான் பெரியவனீ சிறிய பன்றி யாகமெடுத் தணிமுலைப்பா லனித்தா யுண்ட, குருளைகரீ ராறுமூய்யும் வண்ணங் கண்பார்த் தருளென் நம் மிறைகருணை கூர்ந்து பார்ப்பத், தெருளுறுவே ளாண்டலைவன் மைந்த ராகித் தென்னனுக்கு மந்திரியாய் விசயஞ் செய்த, மருளறுவன் னியர்ப்பன் றிக் குறம்ப ரென்பார் வளர்ந்தமலை யைப்பன்றி மலையென் பாரால். (ருசு)

ரு௦.—கரிக்குருவிக்கு அருள்புரித்த திருவிளையாடல்.

கொடிக்கஞ்சக் கருங்குருவி போந்து கூடற் கோயில்வல நாளுஞ்சுந் தரவே சொக்கன், படிக்கஞ்சா மிருத்தியுஞ் சயம தென்னும் பகர்வென்றி

மந்திரத்தை யுபதேசித்து, மிடிக்கஞ்சாய் கிளைகளோடு முச்சரித்து வெம்பகைவென் நிருக்கெனவந் தினங்க ளோடும், வழக்குங்கூர் மூக்கல்காற் காக்கை யாதி வலிதொலைக்கக் கண்டிலகோர் வலியா நென்றார். (சு௦)

சு௧.—மாமேருவிந் கயல்சேண்டுபோறித்த திருவிளையாடல்.

அந்தணரை யிகழ்ந்திடுமோர் வழுதி தாங்கு மவனியுளோர் மழையின்றி வருந்தல் கண்டிங், கெந்துசெய்வே நெனக்கனவி லீசனெய்தி யிருஞ்செண்டான் மேருவைச்சென் றுணர்த்தி வேண்டு, மைந்துதனந் தறித்தெடுத்துந் கயலு மிட்டு வந்தவரை வாழ்வித்தி யாக மோங்கக், கந்தரவான் பொழியு மெனச் சொன்ன செய்து காலமழை பொழிதரப்பல் லாழி வாழ்ந்தான். ( )

சு௨.—சான்றழைத்த திருவிளையாடல்.

மல்குபொரு ளுடைவணிகள் கன்னி தன்னை மதுவைவளம் பதியிருக்கு மருக னாக்கே, நல்குமெனச் சொலித்துஞ்சக் கேட்குஞ் சுற்ற நகரத்தா ரோலைவிட வந்தோன் பாம்பா, லொல்குமிடை யொடும்போங்காற் புறம்ப யத்தி லொழிந்தெழுப்புங் கவுணியரான் மணந்து போத, வல்குமனம் பொ ழுதமுன்கொண் மனைவி காண வழைத்தான்முச் சான்றிசன் கிணறு வன்னி.

சு௩.—நாளைக்த அருள்புரித்த திருவிளையாடல்.

வதிவாவி வற்றமீ னற்றுப் போந்தோர் மாதவராச் சிரமத்தா வியுட்பு காமுல், புதுநீரா டுறுதவமா முனிவர்த் சூழ்ந்து புணராமீனலியாது நிற்பக் கண்டு, துதிஞானம் பிற்த்துகொலை தவிந்து போந்து சொக்கனரு ளுடைய நென்னக் கோயில் சூழும், விதிநானா வந்தனையை விரும்பி வாவி மீனெழித் துச் சிவலோகங் கொடுத்தா னன்றே. (சு௩)

சு௪.—வேதமுணர்த்திய திருவிளையாடல்.

பொற்புறுகண் ணுவன்முதலா முனிவ ரெல்லாம் போந்துகிரே தாயுகத் தா திக்கட் கூடி, முற்புகலங் கலியுகத்தி லிறந்த வேத மொழிபவர்யா ரென்றுவருந் துங்கால் விண்மேற், நற்பரமா மதுனாதனி லிருப்பல் வந்தாற் சாற்றுவலென் நருளக்கேட் டீணந்து போற்ற, நற்பரம குருவடிவாய்ச் சொக்கன் வந்து நான்மறையும் வியாகரணத் தொடுந வின்றான். (சு௪)

திருவுசாத்தான நான்மணிமாவலு.

உஅ - ம் செய்யுள்.

அ க வ ல்.

- உண்மையி னுணர்ந்த வுறுபொரு ளன்பர்
கண்ணினு ணிறைந்த காட்சியை யுரைப்பி
னிந்திரன் பழிதீர்க் திபத்தினுக் கருளி
வந்து மும்முலைத் தடாதகை பிறந்துழி
ரு யிதம்பெற மணஞ்செய் திறையா னதுவும்
பதஞ்சலி முனிக்குப் பரநட நடித்தது
நீறணி பூத நிறையா துண்டதற்
காறழைத் ததுமுய ரலைகட லழைத்ததுஞ்
சக்கர மலயத் துவசனை யழைத்தது
க0 முக்கி ரப்பெரு வழுதி பிறந்ததுங்
கூனல் வளேவேல் செண்டு கொடுத்தது
நான்மா டத்திருக் கூட லானது
மெல்லாம் வல்ல சித்த ரானதுங்
கல்லாம் யானை கரும்பு வாங்கியதுஞ்
கரு சங்கப் பலகை தனையளித் ததுவுந்
துங்கப் பொற்கிழி தொடர்ந் தறுத்ததுவு
மறுவறு கீரனை வண்கரை யேற்றிக்
குறுமுனிக் குத்தமிழ் கூறியீந் ததுவு
முண்மை நற்றமி முமை யறிந்ததும்
உ0 பண்புட னிடைக்கா டன்பின் போனது
மலைகடல் சுவற வயில்வே லெறிந்ததும்
வலைவீ சியதும் வளையல்விற் றதுவு
மேனூறு மிடப விலச்சினை யிட்டது
மாணிக்கம் விற்றதும் வல்லிப மெய்தது
உரு முரிய ஞான முபதே சித்தது
நரிபரி யானதும் பரிநரி யானதும்
வருத்த மின்றி மண்சுமந் தருளி
விருத்த குமார பால ரானதுவும்
பதமா றியதும் பழியஞ் சிபுது

- ௩௦ மதிபா தகந்தீர்த் தங்கம் வெட்டியது
மதுரை யானதும் வன்சுரந் தீர்த்ததும்
கதியி லமணரைக் கழுவேற் றியதும்
விலகா தரசன்முன் மெய்க்காட் டிட்டது
முலவாக் கிழிகொடுத் துயர்வழக் குரைத்தது
- ௩௫ மட்டமா சித்தி யருளிய வதுவு
மிட்டமாய்த் தண்ணீர்ப் பந்தர்வைத் திருந்தது
முன்னமிந் திரன்முடி மிசைவளை யெறிந்ததும்
பொன்னனை யானாக் கருளது புரிந்ததும்
வெருவாச் சோழனை யாழியில் வீழ்த்தித்
- ௪௦ திருவால வாயெனச் செப்பிய செயலும்
வரகுணன் றனக்குச் சிவலோ கத்தினை
வினாவினிற் காட்டி விடைக்குறி யெய்தது
மூற்றமிக் குலவாக் கோட்டை வைத்தது
மூர்த்தி யார்க்கு முதலர சளித்ததும்
- ௪௫ காரியார் நாரியார் கவின்பாப் பகுந்ததும்
வார்புவி முலைபுல் வாய்க்கரு ளியதுஞ்
சாரமா விசைச்சா தாரிபா டியதுஞ்
சேரமா னுக்குத் திருமுகங் கொடுத்ததும்
பலகை யிட்டதும் பாட்டிசை வென்றதும்
- ௫௦ தல்ழிசைப் பன்றித் தாயா யருளிக்
கானக் கரிக்குரு விக்கரு ளியது
மீனக் கொடிபொன் மேருவிற் பொறித்ததும்
சாட்சி யழைத்ததும் தனாவியந் தருள
வாட்சி நானாச் கரும்பத மளித்ததும்
- ௫௫ வேதங் கரைகண் டருளிய வீறுமா
நாதனெண் ணெண்ணிரு நடன நடித்தே
தெள்ளிய தில்லைச் சிற்றம் பலத்தும்
வெள்ளியம் பலத்தும் வியன்மா வனத்த
னமிர்தமெய் வடிவா யருளிய பெருமை
- ௬௦ நமர்களே யலது நவிலுவ தரிதே.

திருவிளையாடற்கருணைத் திருவிருத்தம். கக - ம் பாடல்.

சந்தனமுட் டிடமுழங்கை தனைபுலாத்தாரக் கினியவர சளித்து னாலோர்
செந்தமிழைப் பாதிபுருந் திகல்கொடும புலிமுலையைச் சிறிய புல்வாய்
வந்தருந்தும் படியளித்த மாமதுரை யங்கயற்கண் மணவா ளாடீர்க்
கந்தமலர்க் கடம்பவன மேவுசுந்த ரேச்சுரனே கருணை வாழ்வே.

திருவிவராயாடற்புராணக்குறிப்புரை.

காப்பு.

க. சொக்கநாயகன் - சுந்தரேசர்.
(க) உசு.

உ. சொல்பகவியும். அன்பு அகம் இல் நாயகன். முன் - தமையனார். பொற்பு அகம் வில் - அழகிய மலையாகிய வில்; அகம், வடமொழி. நாயகனாகிய முனிவன்-சிவபெருமான். சிவபெருமானை, அருந்தவன், நற்றவனென்பர் பின்னும்; (உ) கஊ, (கஊ) ஊ; புறநா. கட: "தாழ்சடைப் பொலிந்த வருந்தவத் தோற்கே".

ஊ. முகின்மேனி-திருமால். புரம்-உடம்பு. பனுவல் - நூல், செய்யுள்.

கடவுள்வாழ்த்து.

க. நிறங்கட்கு அப்புறநாதன்; நிறம் - வர்ணம்; உருவம். உள் நினைந்து. சித்தனன் - ஞானப்பிழம்பாக உள்ளார். அச்சித்திரகாயம் - புலி; வியாக்கிரபாதர்; அ, உலகறிகுட்டு. கட்செவி - பாம்பு; பதஞ்சலிமுனிவர். செறிந்து திருத்தக் காண. 'வாழ்த்துவாம்' என்று வருவித்துக்கொள்க; பின்வேண்டிமிடத்தும் இப்படியேகொள்க; போற்றி எனலுமாம்.

உ. பொன்றக்கண்டவன்-அழியச் செய்தவர். கரப்பொற்குன்று-யானை; கயாசுரன். தரக்குக்கு - வியாக்கிரபாதருக்கு; தரக்கு - புலி. தென்தலம் - தென்னாடு. புரிப்பித்து - குஞ்சிப்பித்து; வளையச்செய்து. 'திருச்சிற்றம்பலம் திருச்சிற்றம்பலம்' என்பது அறிக்கு; பின்னுள்ளவைகளுமிப்படியே.

ஊ. திருவம்பலம், அருள்முதலியவற்றைத்தரும்; சந்ததிமுதலியவற்றைத்தரும்.

ச. நைந்துறும் - நைந்துறுவார். தன் அண்டம் - பிரமாண்டம். அன்னைமென்றது பிரமதேவனை. கின்னம்படம் - துன்பமுறுவார். பழஞ்சொல்லாகிய மந்திரம் - பஞ்சாக்கரம். பன்னுங்கள், முன்னிலைப்பன்மையேவல். பதம் - திருவடி. கண்ணன் இம்மன்குடைந்து உள்ளைந்துறும்; அன்னம்பறத்து கின்னம்படம்; ஆதலால், மந்திரத்தைப் பன்னுங்களென்று கூறி, சிலம்பு பதத்தைத்தருதற்கு இடமாகிய பொன்னம்பலமென்க.

ஊ. அரு-அருமை. தேவபாசுகாத்தருள்க; வியங்கோள்.

சு. இதழி மலர் - கொன்றைமலர். இதில், கோசாதிபாதார்த்தம் முறையே கூறப்பெற்றுள்ளன.

எ. பவழமால்வளை-சிவபெருமான்.

அ. ஆவியந்தென்றல் - உயிர்போன்ற அழகியதென்றல்; தென்றல் வெற்பு - பொதியில். நாவலர் தீவம் - சம்புதீவு. மூவர்கட்கரிபான் - சோமசுந்தரக்கடவுள்; சோமசுந்தரக்கடவுள் கிற்பச் சங்கப்புலவர்கள் இருத்தது, "கொங்குதேர்வாழ்க்கை" என்றும் செய்யுளைக் குற்றங்கூறியவர் யாவரென்றபொழுது; (திருநாட்) ஊ; (கசு) உ0; (கஎ) எ.

கூ. 'பல்லுகம்' என்றது, நான்கு யுகங்களையும்; திருநக. கஅ.

க0. இரசதம்படர் சிதம்பரம்-வள்ளியம்பலம். அலம் - கிராவு.

கக. மறை எடு-தமிழ்வேடமாகிய திருமுகப் பாசுரமெழுதிய எடு. வேடன் - கண்ணப்பர். வேள் தன்உடல் - மனம்தனுடைய உடம்பு. சேடன்-பா

* இந்த ( ) அடையாளத்திற்குட்பட்ட எண்கள் திருவிவராயாடல்களின் எண்கள்; வேளையை, செய்யுட்களின் எண்கள்.

ம்பு. சேடனையும் மதியையும் ஒடுகின்றதையோடு தலையோட்டினையும் முடியிற்குடும் உரவோர். கூடுமிடம் கூடனகர்.

க௨. விது-சந்திரன். திரிபதகை - கங்கை, விதம் - சாலோகமுதலிய நான்குவகை. திதிபுதல்வர் - அசுரர். காளாதி - வீடநதி; வீடநதியை மதராநதியாகச் செய்தவரலாற்றை, ஈசும் திருவிளையாடலாலுணர்க.

க௩. மூதர் - ஊமர், கருதாதசீலர் - நினையாத இயல்பையுடையவர். வளையாத - கொள்ளப்படாத, நாகராயர் - பாம்பின் அசுரர்; என்றது மதுரையின் எல்லைகாட்டிய பாம்பை; தேவராசருமாம்.

க௪-க௬. இச்செய்யுட்களில், இத்தலத்தின்காரணப்பெயர்களாகிய கடம்பவனம், கூடல், மதுரை, திருவாலவாயென்பவை முறையே பாராட்டப்பட்டுள்ளன; (திருநக. அ-கக.)

க௭. சுந்தரன் - சொக்கநாயகர். நன்னடம் - சொக்கத்தாண்டவம்; 'சுந்தரன்னடம்' என்று பாடங்கொண்டு, சொக்கத்தாண்டவமெனினுமாம்; (௫) ௫ - ம் பாடல்பார்க்க. இத்தலத்தில், சிவபெருமான், திருமால்முதலிய புவன்கள் பொருட்டிய பண்டைக்காலத்தில் நடம்புரிந்தருளினரென்பது, பழையதூல்களின் கண்டவாலாறு. இவ்வுண்மை, இந்தூலிற் பரக்கக்காணப்படும்; "நாடிரு முனிவர்க் காடிய பெருமான்.", "கூடன் மாநக ராடிய வமுதை.", "பூந்துள்ளப் பேய்கை மறிப்ப, வெங்குள வயிரு டின் பநிரைந்தாட, நடக விதியோ டாடிய பெருமான்." (கல். கக, ௨௦, ௨௫.) என்பவற்றாலுணர்க.

க௮. மதுரைமாதேவி - தடாதகைப்பிராட்டியார்; மதுராபதித்தெய்வமுமாம். பதஞ்சலிமுனிவர்க்காக நடம்புரிந்ததை, "வச்சபதஞ்சலிக்குடஞ்செய்தவாறும்" (பதி. க.) என்பதனாலும், (௫) - ம் திருவிளையாடலாலுணர்க.

௩௫

க௯. (௩௨) க௯: "அருமறைநாதம் பாட." சோதி - சிவபெருமான்; எழுவாய். திதம் - நிலை.

க௧௦. வடசொலென்றது, உத்தரமாபுராணத்துள்ள சாரசமுச்சயமென்னும் பகுதியை; (க) ௩௫. தமிழ்க் கொத்து-தமிழ்ச்செய்யுட்களின் தொகுதி. பாசம் - அன்பு, கயிறு.

க௧௧. மடங்கல் - யமன். என்னத் தொடர்ந்து, சூர் - சூரபன்மன்.

க௧௨. பாரார்-பூமியிலுள்ளார். இங்கே, 'தெய்வப்பாண்டியன்' என்றது போல, "தெய்வவான்வழுதி" என்பர்பின்னும்; (க) ௭. குடி ஆளும்பெருமான் - சிவபெருமான்.

௨௦. வராயம்-வரமும் அபயமும். கண்ட - செய்த, அறிந்த.

௨௨. சரியையாதிரான்குமார்க்கம் - சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம். நாற்பத்தெண்ணாயிரவர் - நாற்பத்தெண்ணாயிரமுனிவர்; நாற்பத்தெண்ணாயிரமாகேசரென்று இவர்கள் கூறப்பெற்றவர். இப்பெயர், தில்லைமூவாயிரவர், திருப்பெருந்துறை முந்துற்றவர், திருவீழிமிழலை ஐஞ்ஞாற்றுவொன்பதுபோன்ற குழுஉப்பெயரென்றும், இவர்கள், இத்தலத்திலும் சிதம்பரம், காஞ்சிபுரம், திருப்புவனமுதலியதலங்களிலும் திருத்தொண்டிபுரிக்கு எழுந்தருளியிருந்த சிவநேசச் செல்வர்களென்றும் தெரிகின்றன.

௨௩. கடவுள் - முனிவன். அனவயடக்கம்.

௨. தெய்வஅகத்தியன் - தெய்வமுனிவராகிய அகத்தியர்.

௩. முனிவன் - அகத்தியர், திருவிளையாடலை நவிலுதல்.

பதிகம்.
க. பூதம் - குண்டோதரன். உந்திவயிறு. அன்னக்குழிகள், நான்கு; (எ) ௩.

௨. சடைஉக்கிரனார் - சடையை யுடைய உக்கிரப்பெருவழுதியார்; (க) ௩; "நெடுஞ்சடை யுக்கிரப் பயந்தரு ணிமலன்." (கல். எ) கல்லிபம்-கல்

லாணை. “பாவறிசங்கப்பலகை” என் பர் பின்னும்; (கடு) ௨.

௩. கிரன் - நக்கீரர். நோக்காலு னைத்தல் - பார்வையால் உபதேசித் தல்; “பார்வையினு லுபதேசஞ் செ ய்தபின்னர்.” (கஅ) கூ. ஊமன் - உரு த்திரசன்மனார்.

ச. விடைக்குறி - நிஷ்பமுத்திரா. வாரணம் - யானை.

டு. நாகம் மலை செய்து - பாம்பை மலையாகச்செய்து; (௩௬) கசு. கடு. விடம்.

சு. பாலகன் - திருஞானசம்பந்த மூர்த்தநாயனார். மேல் - அதன்பின். சால் - பாண்டலிசேடம்; மிகுதியு மாம். தற்பணிந்த-தன்னைப்பணிந்த.

எ. மேகமன்னவநால்வர்; (க௨) ச; (சச) ௩௬, ௩௭; கொண்டாழி - மதுரையின்மேற்கேயுள்ளதோர் ஓ டை; கொண்டு ஆழ்த்தியதென்பது பொருள்; (சசு) ௨௫, ௨௭; “மண்டி ருவேட்டுப் பஞ்சவற் பொருத, கிள் றியுங் கிளையுங் கிளர்படை நான்குந், திண்மையுஞ் செருக்குந் தேற்றமும் பொன்றிட, வெரிவா யுரக நிருணுட் டிருவக், குலைக்கொண்டாழி குறியு டன் படைத்து, மறியப் புதைத்த மறங்கெழு பெருமான்.” (கல்.அ௩.) நகர் - மதுரை. திருநெல்வர்; (சஎ) ௩. திருமுடங்கல்; ஷை. கசு. வாலவாய், ஆலவாய்; ஷை. கசு.

அ. புக்கில் - வீடு. மூர்த்தி - மூர்த் திரநாயனார். புலவர் - காரியார், நாரி யார். பருந்துகொள்ளல் - பங்கிட்டு க்கொள்ளல்; (௩௦) ௩௦; (௫௨) ௧௨. புல்வாய் - மான்; “புல்வாய் புலியின் முலையுண்ணும்.” (திருநாட்டு. ௩.) இ வ்வுருமைச்சரிதம், “புலிமுலை புல்வா ய்க்கருளினே போற்றி” (திருவா. போ ற்றி.) என்பதனாலும், “தழல்விழிப் பேழ்வாய்த் தரக்கின் றுளிருலை, பை ங்கட் புல்வாய் பாலுணக் கண்ட, வருணிறை பெருமான்” (கல். ச௨) என்பதனாலும், “பொன்னெயிற் சட ம்ப வனத்தபுல் வாய்க்குப் புலிமுலை

யளித்தபுண் ணியம்போல்” (திருக் காளத்தி. பரத்து. ௫௯) என்பதனாலும் பாராட்டப்பெற்றிருத்தல் காண்க.

கூ. சேரன் - சேரமான்பெருமான் நாயனார். பாணனார் - பாணபத்திரர். பன்றித்தாய் - பன்றிக்குட்டிகளுக்குத் தாய். வன்னியர் - சேனைத்தலைவர் கள்; மந்திரிகள், சிற்றரசர்களுள்ளும் பொருளிலும் வழங்கும்; (ஞான. அயி ந்த. எ.); “கருமுகிற் கனிநிறத் தழற் கட் பிறையெயிற், நிரிதரு குட்டியா யபன் னிரண்டினைச், செங்கோன் முனையிட்டுருனீர் தேக்கிக், கொலை கள வென்னும் படர்களை கட்டுத், திப் பட ராணை வேலி கோலித், தருமப் பெரும்பயி ருலகுபெற விளைக்கு, நாத் படைவன்னிய ரார்க்கு பெருமான்.” (கல். ச௦.) பொறித்தல் - எழுதுதல்; “கயலொடு சென்ருந்திட்டி” என்பர் பின்னும்; (சுக) ௧௭.

க௦. முல்லை - கற்பு.

கக. பொழிப்பெனினும் ‘பதிகமெ னினும் தொகையெலிநுமொக்கும்.

நூல்வல்லாறு.

க. வாரணசிப்புரம் - காளி. அகில நாடன் - விசுவநாதர்.

௨. சனகாதி - சனகர்முதலியோர்.

௩. ஒருக்கால் - ஒருமுறை.

௨ - ௩. ‘முனிவர் யாவருந் திரண் டார்’ எனவே அகத்தியருடைய வர வும் அடங்குமாயினும் தலைமைமோ ன்ற வேறுகூறினார்; இங்ஙனங்கூறு தல் மரபு; ‘முனிவர் வந்தார், அகத் தியனும் வந்தான்.’ (தொல். பா. விரு.) என்பதனாலுமுணர்க.

௫. முதல்வன் - சிவபெருமான். ந ன்பு - நன்மை; (கசு) ௧௨; (க௭) ௧.

சு. தானவைபவம் - தலவிசேடம்.

எ. சுந்தரமாக ஆங்குச் சொல்லும் ஒண்தானம் - ஸுந்தரமேஷத்திரம். அவதானம் = அபதானம் - திருவிளையாடல்; உடமொழி.

திருநாட்டுக்கீழ்ப்பு.

க. மதுரைமன்னன் - சோமசுந்தர க்கடவுள்; (ச) ௫; (சு) ௭. வினை

ட்டு ஐந்து-படைப்பு முதலிய ஐந்தொழில்கள். திருவிளையாட்டுநாட்டை - பாண்டிநாட்டின்வளத்தை. ஒப்பச் செப்புவல்.

௨. அடி - அடிபடுதல், பாதம். அலர் - பழிமொழி, பூ. நடுக்கு - அஞ்சி நடுங்குதல், அசைதல். நஞ்சுறுவ-நைந்துறுவன, வீடம்போலவன. மது - கள், தேன். கோடுவன - நல்வழிதப் பிச்செல்வன, வளைவன. வடு-குற்றம், (மா) வடு. உடு - நகலத்திரம். வளைப்புறுவ - தடுக்கப்படுவன, சூழ்வன. இச்செய்யுள், ஒழித்துக்காட்டணி.

௩. முருகனென்றது, உருத்திரசன்மரை. நம்முக்கட்கடவுள். வாளரசர் - ஸ்சிரகுலத்திற்பிற்தபாண்டியன். நெருப்பும் நீரும் தமிழின் இயலறியுமென்பதை, “யாரறிவார் தமிழருமை யென்கின் தேனென் னறிவீன மன்றோவுன் மதுரை மூதூர், நீரறியு நெருப்பறியும்”(மதுரைப்பதி.சுரு) என்பதனாலுமுணர்க; தேவாரம்வரைந்த ஏடுகள், முறையே நெருப்பில் வேவாததும் வைபவநதியில் எதிர்த்தேறியதும் இங்கே அறியற்பாலன. புரமும் மதுரமானபுரம்: (௩௬) கரு. மான் புலியின் முலைப்பாலுண்ணுமென்றதை, (௩௩-ம் திருவிளையாடலாலும், இந்துநம்பதிகம் அ-ம் பாடலின் குறிப்புரையாலுமுணர்க. வையை, கங்கையாதலின், ‘நதியிதழிமணக்கும்’ என்றார்.

௪. மொழி - சொல், கணு. கிளை - குலம், மூங்கல்; (௨௩) கக: “பிறந்தேனல்ல கிளையிலே யெனமறைந்தான்.” கண்காணம் - மேல்விசாரிப்பு. குலவரை - இமயம். மரகதம் - உமாதேவியார். நித்திலம் - சிவபெருமான். நாழிப் பிறந்தவென்க. ‘மரகதஞ்சேர்’ என்றது, நித்திலத்திற்கு அடை. இது, சிலையையணி.

௫. குரங்கு இனம். குலை - கரை; சேது. வாள்-சந்திரவாள். அரக்கன் - இராவணன். காரணவானை - சிவபெருமானை; (௪) ௨௦.

௬. துறை - கடற்றுறைகள். கடலபடம் பவளமுத்தம்: க.

௭. தமிழ்நதி - வையை. நரந்தம், நரந்தப்புல். வளை - சங்கம்.

௮. பஞ்சு - செம்பஞ்சு. சங்கு-வளையல். வண்டு அலைகின்ற.

௯. அன்னம் - அன்னப்பறவை. பொருளைநதி முகம் - கொற்கைத்துறை. பொன் - அழகு.

௧௦. கண்ணீர் - கள் நீர்.

௧௧. பொழில் தரும் - பொழிலைவளர்ச்செய்கின்ற. கரைக்கண் செல்லுமாதர்.

௧௨. ஆன் ஆயர். அளவார் - அளத்தையுடையவர். நெரி பரல் முரம்பு - நெரிந்த பருக்கைக்கல் மேடு.

௧௩. வேந்தர்வல்லி - தடாதகைப் பிராட்டியார். ஆன் - ஆளுதலால்.

திருக்காச்சிப்பி.

௧. நாட்டு-நாட்டில். இயல்வாணர்-புலவர். வாடாது - குறையாமல்; “வாடாதவென்றி” (கீவ. பதி. ௨.) நிறுத்ததை, “கைத்தல நான்கு” (திருவிள. தலவி. ௨௦.) என்பதனாலுமுணர்க.

௨. பரந்து - பரக்கப்பெற்று. உடுமீன்-நகலத்திரம். பாரமீன்பாய்தர. போதா - போய்.

௩. ஒவ்வா - ஒத்து. ஐந்துநிலம் - குறிஞ்சிமுதலியன. ஐந்துநிலத்தையுமுடைய நாட்டிற்குத் தலைவனென்னும் பொருளதாகிய, ‘பஞ்சவன்’ என்பதை இங்கேகூறியது ஆராய்தற்பாலது.

௪. வெள்ளி ஒளி மன்றம் - வெள்ளியம்பலம்; “கொன்றையஞ் சடைமுடி மன்றப் பொதியில், வெள்ளியம்பலம்.” (கீவ. பதி. ௪௦ - ௪௧.)

௫. ஏமச்சண்ணம் - பொற்பொடி. சுண்ணமாகியதுகள். தாமம் - ஒழுங்கு. பொற்பொடியால், நிலமெங்கும் பொன்னகரென்ன இலங்கும்; வானிடமெங்கும் புகைகன் ஒடியா.

௬. அரும்பொருள்கள் - அரியநூற்பொருள்கள். வரிசைமாதர் - விறலி

யர்; (பதிற், கஅ - உரை.) 'வணிகர் - கடல்'.

எ. பொலன்கொடி-திருமகள்; பொற்கொடியுமாம்.

அ. வாவி மரு பங்கயம் ஆம்-தடாகங்களில் மணத்தையுடைய தாமரைகள் உளவாகாநிற்கும்; மறுகு மருப்பு அம் கயம் ஆம் - கீதிகளில் தந்தங்கையுடைய அழகிய யானைகள் உலாவாநிற்கும். கொண்டலை-மேகத்தை. தண்டலை - சோலை. கொண்டு அலையும். பொற்படத்தையுடைய மலை - கொங்கை; எழுவாய். பட மலையும் - படம்படி பொராநிற்கும். பா அறி மாக்கள் தம் பவனம் - பாக்களை அறிதின்றபுலவர்களுடைய வீடாகவுள்ளது. உம்மைகள், அசைசிலைப்பொருளான; வரும் செய்யுட்களிலுள்ளவற்றையும் இப்படியேகொள்க.

க. சாலிக்குடி - நெல்லரி. வான் - மேகம். மீ நாகத்து என்றும் - மேலிடமாகிய ஆகாயத்திலுள்ள சூரியனும், மீன் ஆகத்து என்றும் இலங்கும்-நஷ்டத்திரங்களினுடைய உருவத்தைப்போலவே எக்காலத்திலும் தோன்றாநிற்கும்; இந்நகரத்தின் ஒளிமிகுதிகூறியபடி. செல் - மேகம்; எழுவாய். கா ஏற செல்லும்-சோலையில் ஏறுதற்குப் போகாநிற்கும். நான்குமேகங்களின் கூடுதல் விளங்கப்பெற்ற நான்குமாடங்கையுடைய கூடனகரத்தில்; "மாடம் பிறங்கிய மலிபுகழ்க் கூடல்." (மது. ௪௨௬.)

க௦. சூரன், சாதியொருமை; வினை பகை முடிக்கும்-போனையுடைய பகையைத் தொலைப்பான். வம்பு - புதுமை; மணமுமாம். மட்டு-தேன். தனை - கட்டு; மட்டை அனைதற்கு விழும்வண்டிகள் உள்ளேயுற மலர்கள் தனையவிழும். புனற்கு கயம் ஆடும் - கீரின்சுண் யானைகள் முழுகி விளையாடாநிற்கும். கேகயம்-மயில். எம் பெருமக்கள் தமது - எம்முடைய பெரியோர்களது, உரை இலங்கும் மலர் கடம் மதுரை - உரைகள் விளங்குத

ற்கு இடமாகிய, பூக்கையுடைய சோலைகள் சூழ்ந்தமதுளையில்; பெருமக்கள் - சங்கப்புலவர்கள்; (கக) அ, கூ, உரை - செய்யுட்களுமாம்; ஆகுபெயர்.

கக. அயல் நோக்கி ஆர் மோகம் நந்தற - புறத்தேயுள்ள விடயங்களை நோக்குதலால் நிறைந்துள்ள ஆசையானதுகெட, அன்பின் நால் முனிவர் நந்தற - அன்பினையுடைய நான்கு முனிவர்கள் பெருக்கமுற, வன்பினால் - வன்பினோடு, மாகம் ஒன்றிய ஆய்மையால் - பெருமைபொருந்திய துண்ணிய பொருள்களாலும், வாய்மையால் - உண்மைப்பொருள்களாலும், இலங்கிய—, ஆகமம் - ஆகம நூற்பொருள்களை, வந்து பகர் - வந்து உபதேசித்த, ஆடம் வாய் அமுதம் மன் - வடவாலமரத்தின்கீழே எழுந்தருளிய சிவபெருமானது, திரு - செல்வம், ஆலவாய் - ஆலவாயென்னும் திருப்படைவீடே; பாகம் அர் கயல் நோக்கியார் - அவருடைய பாகத்திலுள்ள அங்கயற்கண்ணம்மையினது, பரிவும் அங்கு - கிருப்பமும் 'அத்தலத்தேதான். நான்முனிவர் - சனகர்முதலியோர். அமுதமன் - அமிரதேசர்; மதுரேசர்; அமுதம் - முத்தி, அமிர்தம். பரிவும், உம்மை இறந்தது தழுவியது. 'கயனோக்கியார் பரிவும் அங்கு' என்றது, இத்தலம் சத்திபிடமென்பதைப் புலப்படுத்தியது.

அ - கக: (கட.) ௧௦ - கங.

கஉ. அந்தகன்திசை-தென்றிசை. மயிடன் - மகிஷாசுரன்.

கங. குடகிசை - மேற்றிசை. கரியமால் - கரியமாணிக்கப் பெருமாள். 'கருமாணிக்கப்பெருமாள்' என்றும் வழங்கும்.

கஉ - கங. "கன்னிசெங் கோட்டங் கரியோன் நிருவுறை,..... குழ்கொள விருந்தகூடலெம் பெருமான்" (கல். ௬௧.)

கச. செல்வியென்னும்பெயர், இக்காலத்துச் செல்லி, செல்லத்தம்மையென்று வழங்கும்.

கடு. (க) கசு-“மேதினி தோன்று முன்னஞ், செவ்வியின் முனைத்தெழுந்த திப்பிய விலிங்கம்”, “முனைத்தாணை யெல்லார்க்கு முன்னே தோன்றி.” (திருநா. தே.) தருமமூர்த்தி: (அ) இ: “தருமநாயகன்”. மற்றைமாதிரம் - கழககுத்தினை.

கஉ - கடு. “கன்னிமால் காளியீசன் காக்குமா நகரி” என்பது, (இரு) கசு; “கன்னிதிரு மால்காளியீசன் காக்குங் கழமதிலுக்கும் மாமதுரை” என்பது, பயன்முதலியன; இ; பக்கம் - உஉசு; “நான்மாடங்களாவன: கன்னி, கரியமால், காளி, ஆலவாய் என்றுமாம்” என்பது, நீச்சினுக்கினியம்; (கலி. கூஉ.)

கசு. பூழி - திருநீறு; “பூழியான் பூணே” என்பது, கம்பப்பாடல். ஒரு தடம் - சிவதீர்த்தம். அதுவோ - அம்மட்டோ. இருமை - பெருமை; (ச) கஉ: “இருமைமும் முலையிலொன்று”. யாம் ஆர் - யாம் எத்தன்மையையுடையேம்; *க.றுதற்கு வன்மையில் லேமென்றபடி.

கஅ. புகழ் - திருவிளையாடல். ஆன, முற்று. அகலாத மும்மைவினை - சஞ்சிதம், பிராரத்தாவம், ஆகாமியம்.

நாற்பயன்.

க. திருவிளையாடற் பானு - திருவிளையாடலாகிய குரியன்.

ச. உடற்குறை - குட்டநோய்; கவந்தமுமாம்.

சு. அத்தம் - பொருள்.

எ. ஊட்டுநான்-அனுபவிப்பிக்கும் நாள். சேட்டநாதன் - மகாதேவர்.

அ. சமர் அத்திரம் சத்திரம்.

கூ. ஏதம் - துன்பம். இனிமை - இன்பம்.

க.-திருவிளையாடல்.

உ. யானை - ஐராவதம்.

ச. மலர் - பூப்பு.

இ. மெத்தல் - நிரம்பல்.

கூ. சுரவி - காமதேனு. கமலம் பதுமநிதி. சங்கு - சங்கநிதி.

அ. மன்று - பொதுமை. மாவேட்டை - மிருகவேட்டை.

கஃ. ஏன் - வலிமை. ‘கடம்பவனம்’ என்றது, இத்தலத்தை.

கக. காவால் நெருங்கும்.

கஉ. ஒற்றி-உணர்ந்து, என்மாமு. எட்டுத்திசைப்பக்கம். கண்வலை-கண் களையுடையவலை; (உஉ) கரு: “விரலாழிக்கண், பல்விதக்கண்கள்.”

கசு. கறை - இரத்தம். இலாகவம் - இலகுத்தன்மை; “யிகலாகவம்புரிந்து.” (திருமயிலை. சுச.)

கடு. நிற்பவும் கொன்றிட உள் ளம் கூடாது - கொல்லுதற்கு மனம் துணியவில்லை. உம்பர், அண்மைவிளி.

கசு. விதிர்ப்பு - நடுக்கம்.

கஎ. கானம் - இசை. வடருட தீரம் - வடமேற்குக் கரை. காணச் சிவலிங்கத்தைத் தவத்தாற் கண்டனம்.

கஅ. இனிமை - மகிழ்ச்சி. சுந்தாகம் வாங்கி - கவசத்தைக்கழற்றி. அந்தநாயகன் - சுந்தரேசர்; அந்தம் - அழகு. ஆலித்தான் - முழங்கினான்.

கக. எண்கு - உழுவை.

உஃ. அருச்சிப்பான் - அருச்சிக்க. காட்டுக என்று. என்செய்குவல் - யாதுசெய்வேன்.

உக. ஆவி - தடாகம். ஈழக்கஞ்சம் - பொற்றாமரை. இலங்க அலர் வித்து வருவித்தான்.

உஉ. தேவதேவன் - மகாதேவர்.

உஈ. நோவதே - நோகின்றதே.

உடு. உம்பல் - யானை. ஆசை யானை - திக்கஜம். குளிர்விமானம்: (இ) ச - “சீதளவிமானமீதால்”.

உசு. சிந்தை வாழ்ந்து - மனமகிழ்ந்து; ஈஃ - “சேனையுந் தானும். வாழ்ந்து” அணியுற - அழகுமிக. சொக்கு - அழகையுடையவர். ‘சுந்தரேசர்’ என்பது, வடமொழியாதலின், ‘சொக்கன்’ என்னும் இத்திருநாமத்தையே பண்டைக்காலத்தில், பெரியோர்கள் பாராட்டிவந்தனர்; இது தூல்களிற் பரக்க காணப்படுமே; “திரு

வாலவாய்ச், சொக்கன்", "தக்கன் வேன்வி தகர்த்தரு ளாலவாய்ச், சொக்கனே." (திருநா. தேவாரம்.)

உடு - உசு.) "வேதியன் படைக்க மாலவன் காக்கப், பெருத்தோர் திரு வீருத் தான்பெரிது நிறுத்தியமுதயில் வாழ்க்கைத் தேவர்கோ னிழிச்சிய, மதமலை யிருநான்கு பிடர்சுமந் தோங்கிச், செம்பொன்மணி சூயிற்பிய சிகரக் கோயிலு, ளமையாத் தண்ணளி யுமையுட னிறைந்த, வாலவா யுறை தரு மூல காரணன்." கல். ௩௨.)

உஅ. திறலுடையவனைக் கொன்ற பாவம் - வீரகத்தி; உ. : "மேதகு வீர மிக்க விருத்திரா சுரனைக் கொன்ற, வோதரும் பழியால்." காணார் - விளங்க அறியார்.

உசு. ஆரா - தணியாத.

உசு-௩௦. "காருடற் பிறையெயிற் றரக்கனைக் கொன்று, வச்சிரத் தடக்கை வரைப்பகை சுமந்த, பழவுடற் காட்டுந் தீராப் பெரும்பழி, பணிமலை பயந்த மாதுடன் றிந்தருள், பெம்மான்." (கல். கூ.)

௩௧. வாரம் - சீழமை.

௩௨. (திருவிளையாடல். திர்த்த. கக.)

௩௩. சித்தினைச் சித்தினைத்தினத் து - சித்தினைமாதத்தில் சித்தினை நட்சத்திரத்தில். ஒப்பிலழகன் - சுந்தரேசர்.

௩௪. நிறைவு - மகிழ்ச்சி; (உ) ௨.

உ - மீ திருவிளையாடல்.

க. கினைகள் - யானைகள்.

உ. கொளுவுதல் - பொருந்துதல். முன்னேத்தவம்.

௩. தும்பை இபக் கடவுளே-தும்பைமலர்போன்ற வெண்மை நிறம் பொருந்திய தெய்வயானையே. கோ - அரசன்; இந்திரன். புத்தியினிமை - மனமகிழ்ச்சி. கந்தம் - கழுத்து.

ச. இயம்பக் கேட்டருளாய். உபகாரம் - கையுறை; காணிக்கை.

டு. சுந்தரவடிவ, விளி; (டு) ௩.

சு. தோன்றி நின்ற மந்திரம்.

எ. வாங்கித் துறைத்தேன்.

கூ. பூழியன் - பாண்டியன். வளை - ஒருவகை ஆயுதம். தேவர் கோன், விளி. எற்றுண் - அடிக்கப்படுவாய்; (கடம்ப. இல்லா. உ.)

க௦. அவமதியினற் காட்டு யானையாகி உழல்வாயாக.

க௨. பிறிது சாபம் - சாபத்தின் பரிசாரம்; க௩; இது, 'மறுசாபம்' எனவும் வழங்கும்; (டுஅ) அ : "மறு பெருஞ்சாபமுங் கொடுத்தான்."

க௩. அருந்தவன்-சிவபெருமான்; "தாழ்சடைப் பொலிந்த வருந்தவத் தோற்கே." (புறநா. கட.) தரம் - தகுதி.

க௪. உதரநெருப்பு - வயிற்றுத்தீ; ஐடாக்கினி.

க௪ பழுது - சாபம்.

௩ - மீ திருவிளையாடல்.

க. மலயத்துவசன் - பொதியின் மலையின் உருவமெழுதிய கொடியையுடையவன்; (ச) க. இப்பாண்டியன் அகத்தியமுனிவர் அருளாற்பிறந்தவனாகலின், அவருக்கு இருப்பிடமாகவுள்ளதும் துவுசம்போலே, உயர்ந்து தோன்றுவதுமாகிய பொதியின் மலையின் சம்பந்தமான பெயர் இவனுக்கு இட்டனரென்று அஷ்டமீட்பிரதானிணமான்மியம் தெரிவிக்கின்றது.

உ. எலம் - மயிர்ச்சாந்து. குழற் கா - கூந்தலாகியசோலை. பரிந்தான் - அன்புற்றான்.

௩. ஆதிமரபு, மரபின்பெயர்; சூரியவம்சமென்று கருதுதற்கும் இடமுண்டு. வடிவமங்கையென்பது அப்பெண்ணின்பெயர்; (கக) ௩.

ச. முற்றுதல் - வளைதல்.

டு. ஆல், ஒடு.

எ. இணையிலான் - சிவபெருமான். ஏதம்-துன்பம். ஆளும் - ஆளுவான்.

அ. மிகை - அதிகம்.

கூ. அவர் இயைந்த. தொல்லித் தந்திரம் - பழமையாகியதால்; வேதாகமங்கள்.

க௦. வாரித்தலம் - பூமி.

கஉ. முகுத்தம் - முகூர்த்தம். அன்றினர் - விரோதித்தவர்கள்; அன்றினர் சிங்கம் - மலயத்துவசன். முடிதலை, கிரீடம்.

சு - ம் திருவிளையாடல்.

க. மலைக்கொழும்பின் - மலயத்துவச பாண்டியன்; “எருதோடு கலையோடு சிலையோடு மலையோடு விபமோட நேர், விருதோடு பொருதேறு புலிநேமி கிரிசுழ விளையாடவே” என்றும் தீக்கயங்கபரணியும், ‘பருவதத்தைக் கொடிக்கண்ணெழும்பு பாண்டியன் லுலபதி இலாட்சியையும்’ என்றும் அதன் உணர்ப்பகுதியும் இங்கே அறியற்பாலன.

ங. வெந்திட - புறங்கொடுக்க; வெரிந், விகாரம், திசைவிசயம் - தீக்குவிசயம்.

டு. மதுரைமன்னன் - சோமசுந்தரகட்டவுள்; (சு) எ. தான் வரை - மலையின் அடி; ‘பாதசயிலம்’ என்ற பர்வதாஸாரர். மதுரைமன்னன் இருந்தான்.

சு. கொம்மை - வட்டம்.

எ. துற்று - நெருங்கி. மிண்டுகள் - தருக்காற் சொல்லும் சொற்கள். சண்டவெங்கோபம் - பிக்க கோபம்.

அ. ஞாட்பு - போர்க்களம்.

க. கண்டது இல் - பார்த்ததில்லை.

கஃ. அஞ்சல் - அஞ்சற்க.

கக. வரை வில் - மலையாகிய வில். புரிசூழல், எழுவாய்.

கஉ. இருமை - பெருமை; (திருநக. கசு.) மந்திரி, எழுவாய்; அடிவெள்ளியதை, (ங) அ - ம் செய்யுளாலுணர்க.

கங. முறுவல் செய்தவர், சிவபெரு

கச. முகுளம் - அரும்பு [மான்.

கௌ. பயந்தவட்கு - தாய்க்கு.

கஅ. சுபகாலங்களின் பூரணமும்பத்தின்மீது கழும் பாணிகளைச் செய்தினைவத்தல் மரபு; “கீழ்பாற் நிசையின் மிசைவைத்த, வெள்ள்க்கும்பத்தினங்கமுகின் பாணை போன்று விரித்தளதால்.” (கம்ப.பால.பி.நிலை.உ.)

உக. ஆலவட்டம் - விசிறி. இரட்ட - மாறியசைய.

உஉ. குணலை - ஒருவகைக்கூத்து அது, பல்வகைக்கூத்தைச் சார்ந்தது சொன்னநான், பங்குனி உத்தரம்.

உங. துகிலும் குழையும் இலங்க. வாசிகை - கோத்தமலை.

உச. மதிநெறி - சந்திரகுலம்.

உடு. நாரதாதிகள் கானத்தைப்பாட. மைந்தன் - முருகக்கடவுள்; இவர் திருமணச்சடங்கு நடத்தியதை, “மருளாரும் பவத்தொடரை மாற்றிய தென் னன்மகளாய் மவுலிகுழிப், பொருளாரும் புவிவிசயஞ் செய்தரசு செலுத்தியமும் முலைப்பூந் தேனைத், தெருளாருந் தமிழ்மதுரை நாதன்மணஞ் செயவிதிநூற் சடங்கு செய்சே, யருளாருந் கடம்பவனத் துறை குமர குருபரனை யகத்துள் வைப்பாம்.” (கடம்ப. பாயிரம், டு.) என்றும் திருவிருத்தத்தாலுமுணர்க. இதுபற்றியே, ‘சடங்குக்கந்தன்’ என்ற பர்பின்னம்; (எ) க.

உடு. “நான்கெயிற் றெருத்தற் பிடர்ப்பொலி வரைப்பகை, யறுகால் குளிக்கு மதுத்தொடை யேந்த, முட்டாட் செம்மலர் நான்முகத் தொருவ, நெண்ணெய் யிறைத்து மணவழலோம்பப், புலியன் துண்ட திருநெடுமாலோ, னிருகர மடுக்கிப் பெறுநீர் வார்ப்ப, வொற்றை யாழியன் முயலுடற் நண்கட, ரண்டம் விளர்ப்பப் பெருவிளக் கெடுப்ப, வளவாப் புலன் கொள் விஞ்சைய ரெண்மரும், வள்ளையிற் கருவியிற் பெரும்புகழ் விளைப்ப, முனிவர் செங்கரஞ் சென்னியாக, வுருப்பசி முதலோர் முன்வாழ்த்தெடுப்ப, மும்முலை யொருத்தியை மணந்தல காண்ட, கூடற் கிறைவன்.” (கல். டச.)

உசு. “பெருநீர் வையைவளைநீர்க்கூட, ஓடலுயி ரென்ன வுறைதருநாயகன், கடுக்கைமலர் மாற்றி வேப்பலர் குடி, யைவாய்க் காப்புவிட்டணிபூ ணணிந்து, விரிசடை மறைத்து

மணிமுடி கவித்த, விடைக்கொடி நிறுத்திக் கயற்கொடி யெடுத்து, வழு தி யாகி முழுதுல களிக்கும், பேரரு ளாளன்.”, “மதுனா மாநகர்ப் பூழிய னாகிக், கதிர்முடி கவித்த விறைவன்.” (கல். உ, உரு.)

உஎ. எழுத்து-கையொப்பம். சோ மசுந்தரக்கடவுள், பாண்டியராசாவா க வீற்றிருந்தபொழுது, ‘சுந்தரமாற ன்’ என்று கைச்சாத்திட்டருளினர்.

உஅ. இருக்கு - வேதம். “மதிக்கு லம் வாய்த்த மன்னவ னாகி, மேதினி புரக்கும் விதியுடை நன்னா, ணடுநூர் நகர்செய் தடுபவந் துடைக்கு, மருட் குறி நிறுவி யருச்சனை செய்த, தே வர் நாயகன் கூடல் வாழிறை.” (கல். கச.)

ரு - மீ திருவிளையாடல்.

க. ஆகண்டலன் - இந்திரன்.

உ. சடங்கு - நித்தியகன்மம். அந ந்தமாமுனிவர் - பதஞ்சலிமுனிவர்.

ங. ஏத் தரும் - மேன்மையைத்த ரும்; துதித்தற்கரியவென்றுமாம்.

ச. நீபமாவனம் - கடம்பவனம். இருந்ததி, அளவில்கால முண்டு. ப ணிந்து அளித்த.

ரு. சொக்கத்தாண்டவமென்பது, சாந்திக்கூத்தின்வகையினுள் ஒன்றா ன சுத்தநிருத்தம்; சுந்தரதாண்டவ மென்றும் கூறப்படும். இது, நூற்றெ ட்டிக்காரணமுடைத்தென்பர்; (கிலப். பக்கம், கச.)

எ. கஞ்சகம் - சட்டை. இதஞ்செ ய் அசஞ்சலன். உளம் நிறைஞ்ச - மனமகிழ்ந்து.

கூ - மீ திருவிளையாடல்.

க. நன்கு - இன்பம்.

உ. உடு - நட்சத்திரம்.

ங. இவ்வரையென்றது, சோற்று மலையை.

ச. முதுமடைநூல்-முதிய பாகசா ஸ்திரம். தெய்வவான் வழுதி, விளி.

ரு. தேவி, விளி.

க. சொன்றி - சோறு. பூதம் அ ணைந்தது.

எ. என்மை - எளிமை.

க. மிதவை - சோறு.

எ - மீ திருவிளையாடல்.

க. துய்த்தும் - உண்டும். குறன்- பூதம்; தனு - உடம்பு.

உ. அடுக்கனை - மடைப்பள்ளி. அ ற - மிக. ஆவி - புதை.

ங. ஈறு - பூமியின்கீழெல்லை.

ரு. பரிதாப வெப்பம் - மிக்கவெப் பம். அமராமல் - அடங்காமல்.

சு. எழ - மிக. வேகவதியாறு-வை வையாதி.

எ. சென்றநீர் - கிழக்கேசென்ற வெள்ளம். மன்றறு நீர் - மிக்கு வரு ம்வெள்ளம்; மண் துறுநீர், மண்ணி லே ஊறுகின்றநீருமாம்.

அ. ஆரவும் - உண்ணவும். அயினி. சோறு.

கூ. கண்டது - செய்தது. பந்தநா யும் நீராவிவையுமுடைய வாவி.

கரு. காவனம் - பந்தர்.

கக. ஒலிட - முழங்க. “வனிக்கநி ர்க் குலவன் பயந்தருள் பாவையைத், திருப்பெரு வதுணை பொருந்திய வந் நாட், சொன்றிப் பெருமலை தின்று நனி தொலைத்த, காறாடற் சிறுநகைக் குறுந்தாட் பாரிட, மாற்றா தலந்த நீர் நசை யடக்க, மறிதினாப் பெருநதி வரவழைத் தருளிய, கூடலம் பதியு றை குணப்பெருங் கடவுள்.” (கல். கச.)

அ - மீ திருவிளையாடல்.

க. பாவசத்தைவிட்டுக் கேண்மின்.

உ. கதம்பக்கான் - கடம்பவனம். நாளில் - காலக்கிரமத்தில்; (கஉ) கக. மனத்தினைத் தன்னுடைநினைவின் ஆ க்கினுள்.

ங. சதமுறை . பலமுறை; (ரு.) ஙக. அதர்ப்பெம் - வழிப்படுகின்ற. தா ய் அமங்கலி. உததி - கடல். திருநீ ளத்தடைத்து - அங்கேகரித்து; திரு வுளம்பற்றி.

ச. பயம் - பிரயோசனம்.

ரு. மோனமாக இருந்தது. முகச் சேட்கம் - முகவாட்டம்.

கூ. ஏதம் - துன்பம்.

எ. சண்டம் - வேகம்.

கூ. அங்கிமூலை - அக்கினிமூலை.
“மாயி யாடப் புணரி யழைத்த, காமர்
கூடற் கிறைவன்” (கீல். உக.)

க0. மனோகரம் - மகிழ்ச்சி.

கூ - மீ திருவிளையாடல்.

க. வழத்தி - சொல்லி; “வழுத்தீர்
மதிச் செங்கண்மால்” (அழகர்கல.
எள). மாதா - தாய். புணரி - கடல்.

உ. பெருமையால் வந்த.

கூ. காதலன் - கணவன். நரலை -
கடல். மடந்தையர் ஆடாநொன்பர்.

ச. யாய் - தாய். மன்றல் - கல்
யாணம்.

கூ. அவை - சபை. நம்ம - நம்மு
டைய; தனித்தன்மைப்பன்மை. கல்
லோலம் - அலை. மாமடிகளென்பது
மாமனாரென்னும் பொருளைத் தருவ
தொருசொல்; (உஉ) கட: “நின்பால்
வந்தனன் மாமடி.”; “ஊத்தைத் த
லைநீத் துயிற் கொழிந்த வொருமா மடி
க ளொருமுருட்டி, மோத்தைத் தலை
பெற் றமைபாட மூரிக் கபாடந் திரமி
னே” (தக்க. சச); “மாமடிகளிட
சாபமும்.” (மீனாட்சி. அம்புலி. கூ.)

எ. உந்தை - உந்தத்தை.

அ. தடாதகை, எழுவாய்.

கூ. தெய்வத்தனு - திவ்யசரீரம்.

க0 - மீ திருவிளையாடல்.

க.—(கக) கூ.

கூ. உக்கிரப்பெருவழுதியார் சடை
யோடுபிறந்தனரென்பதை, “பிறழை
ப்பார்த்த சுமைதிருத் தோளிற், நரி
த்தல கனிக் குந் திருத்தரு நாளி, நெ
நொட் டிருவயிற் நருவுட னிருந்த,
நெடுஞ்சடை யுக்கிரப் பயந்தரு ணிம
லன்” (கீல். எஅ) என்பதனாலும், “வே
லோன் விமலைதடா தகையவினுக் கி
ரனு ரென்றோர், நன்மகவாய்ச் சடை
யொடுமுற் பவிக்க” (கூடம்ப. இலீ
லா. க0) என்பதனாலும் உணர்க.

ச. ஒலித்து - ஒலிப்பித்து. நெய்
யாடல் - நெய்விழவு.

கூ. உருவம் உக்கிரமானதுகொண்டு.

எ. முடிசூட்டியவர், சுந்தரமாமார்.

அ. சடிலம் - சடை. விதுகுமியிப்
பெருவழுதி - சுந்தரமாமார்.

கக - மீ திருவிளையாடல்.

க. காலத்திற் கடப்பர்.

உ. வளை, செண்டு என்வன ஆயுத்
விசேடங்கள். அறி வடகிரி - எல்லா
ராலும் அறியப்படும் மேரு.

கூ. ‘வடிவனங்கு’ என்பது பெயர்.

ச. அபிடேகச்சொக்கன் - கிரீடந்
தையணிந்த சொக்கநாயகர்; அபிடே
கம்-கிரீடம்; வைஷ்ணவஸம்பிரதாயத்
திலும் இப்பெயர் இப்பொருளில் வழ
ங்குகின்றது.

கூ. இச்செய்யுள், “அப்பாண்டி நா
ட்டைச் சிவலோக மாக்குவித்த, வப்
பார் சடையப்பன்” (திருவா. திருவம்
மாலை. கக.) என்றும் திருவாக்கின்
பொருளைத் தழுவியது.

கஉ - மீ திருவிளையாடல்.

க. வேலை-கடல், காலம், தொழில்.

உ. கொள்ள - கடல்கொள்ள.

கூ. எவரும் இறப்பம். தம்பம் - பற்
றுக்கோடி; “தம்பத்துனை நிற்குத்தொ
ருவேள்வதொடங்குந், தக்கன்” (தந்
துவ. பிள்ளை. சிற்றில். கூ.)

ச. மேகங்கள் நான்குவகை; “மே
க்கு நால்வகை மேகமுங் கீழ்விழ”
(கம்ப. சுந்தர. ஊர்த்தேடி. கசக.)

கூ. அணுக்கள் - உயிர்கள்.

கூ. கொண்மூக்கள் - மேகங்கள்.
வள்ளுறை - பெரியதுளிகள்.

எ. கூடம் - வீட்டின் ஒருபகுதி,
வஞ்சனை.

அ. நீர், முன்னிலைப்பன்மை. ஆத
ரம் - அன்பு.

கூ. கருவி - தொகுதி.

க0. புயல் - மேகம், நீர். ஆசை -
திசை. சடைப்புரை - சடையின் உள்
வெளி.

கஉ. போற்ற - பாதுகாத்தற்கு.

ககூ. கொண்மூ, விகாரம்.

ககூ - மீ திருவிளையாடல்.

உ. வென்றுநீள்கழல், ஆளும்கழ
லென்க. மனோகரம் - மகிழ்ச்சி.

௩. சர்ப்பம்=சர்ப்பம்-பாம்பு. பொக்கணம் - ஒருவகைப்பை; “சுத்திய பொக்கணத் தென்பணி கட்டங்கம்” (திருச்சிற். ௨௪௨.) எனவும், “சட்ட வெண்பொழிப் பொக்கணந் தூக்கிய தோளும்” (திருவிளை. எல்லாம். ௩.) எனவும் வரும்; பின், “பொக்கணச் சித்தன்” என்பர்; கக.

ச. முத்திரை - அடையாளம்; சித்தவேடத்திற்குரியகுண்டலம். குஞ்சிச்சடை - சிறுசடை.

க. ஆழிமண்கடவாமல் - கடலானது மண்ணைக்கடவாமல். ஈழம் - பொன்.

எ. ஆதிநாதன் - நவசித்தர்களில் ஒருவர்; சிவபெருமானென்பது மற்றொருபொருள். தோதகம் - குறிப்பு.

அ. கரப்பெருங்குன்று - யானை.

ஐய - சிறிய. அம்பலம், சிலேடை.

கூ. கார்தன் - தலைவன். குழப்பி - குழம்பச்செய்து.

க௦. முறைசெய்வோர்-வவலாளர்.

கக. தக்கரம்=தஸ்கரம் - கள்ளத்தன்னம்.

க௨. அனிலமார்முலை - வாயுமுலை.

க௩. வேத்திரம் - பிரம்பு. கஞ்சகியர் - சட்டையிட்டோர்.

க௪. புண்தகும்நீற்று முண்டி - அணியத்தக்க திருநீற்றாலாகிய திரிபுண்டரத்தையுடையாய்.

க௫. அனுபமன்-ஒப்பில்லாதவன். நீத்த - வெறுத்து.

க௬. மதித்தவன் - மதிக்கப்பெற்றவன். என்பாங்கு - என்னிடம்.

க௭. என்ன - என்று அகத்தியமுனிவர் சொல்ல.

க௸ - மீ திருவிளையாடல்.

க. ஆசையற்றுமொழிந்தான். அறிவோமென்று அரசன்கருதி.

௨. ஆக்கினைச்சித்தர் - வவலினால் எல்லாம் செய்விப்பவர்; இஃது, எல்லாம்வல்ல சித்தமூர்த்தியின் திருநாமம். நன்குற - தெளிய.

ச. சடக்கென, ஒலிக்குறிப்பு; சடக்கெனத் தின்னென இடையுக்க; “சடக்

கென, வாங்கயின்று.” அ. கண்கொடுவவினை.

௫. அழல் விழித்து - தீப்புறப்பட்ட விழித்து. கண் - கணு, விழி. வேழம் - கரும்பு, யானை.

சு. “நதிமதந் தறுதண் புகர்கொலை மறுத்த, கல்லிப மதனைக் கரும்பு கொள வைத்த, வாலவா யமர்ந்த நீல நிறை கண்டன்.” (கல். ௩௩.)

எ. தந்து - தூல். நாளம் - தண்டு. ஏகாவலி - ஒற்றைவடமாகிய முத்தமலை.

கூ. உளமுன்று. சித்தர்க்குவென்றி.

கக. சோமசுந்தரக்கடவுளின் ஆலயத்தை யாண்டும் பெரியகோயிலென்பர். பணி - திருவிளையாடல், ஆணையுமாம்.

க௫ - மீ திருவிளையாடல்.

க. இயல்வானர் - புலவர்கள்.

௨. தவிசு - ஆசனம். கோணம் - சதுரம். பாஅறி ஞானப்பலகை; (பதி) ௨. (கக) அ. "

௩. ஆய - ஆராய். நீடு ஆசனம் - பெரிய ஆசனம். பரிவு - அன்பு.

ச. மண்டபத்தடை நடு - மண்டபத்தில் நடுவே; இடை, ஏழாமவேற்றமையுருபு; இடைநடு - ஒருபொருட்பன்மொழியுமாம். தாங்குதல்கொடாது - தாமதியாது; (க௭) டி.

௫. பயன்கள் நான்கு - அறமுதலியன. முத்தமிழ்க்கொத்து - முத்தமிழ்தூல்களின் தொகுதி; கூ, க௦; (கஅ) எ. நற்றவன் - சிவபெருமான். செற்றம் - தணியாக்கோபம். சித்திரம் - வியப்பு.

சு. செந்தமிழை - செந்தமிழ்ச்செய்யுட்களை; எ. உயர்ந்த, முற்று.

எ. தொடர் - நட்பு. மலைத்து - டுறுபட்டு.

அ. இரங்கி வந்தனன்.

கூ. இருந்திர - இருந்தனிர். போக்கலாவிருப்பின் - நீக்குதற்குரியதாச இருந்தால்.

க௦. அதர்பட - வழிப்பட.

கக. கேவலனல்லன் - ஸாதாரணனல்லன்.

கஉ. பொருள் - அகப்பொருளிலக் கணம்; பொருள் தூல் - அப்பொருளில் கணநூல். “அன்பினைநினை” என்பது, இறையனாகப்பொருளின் முதற்குத்திரத்தின் முதற்குறிப்பு; “உலகிய னிறுத்தும் பொருண்மர பொடுங்க, மாறனும் புலவரு மயங்குறு காலு, முந்துறும் பெருமறை முனைத்தருள் வாக்கா, லன்பினைநினை யென் றறுபது குத்திரங், கடலமு தெடுத்தி க்காயில்லைத் ததுபோற், பாப்பின் றமிழ்ச்சுவை திரட்டிமற் றவர்க்குத், தெளிதரக் கொடுத்த தென் றமிழ்க் கடவுள்.”, “அருமறை விதியு முலகியல் வழக்குங், கருத்துறை பொருளும் விதிப்பட நீனைந்து, வடசொன் மயக்கமும் வருவன புணர்த்தி, யைந்தினை வழுவா தகப்பொரு ளமுதினைக், குறுமுனி தேறவும் பெறுமு தற் புலவரீக, ளேழெழு பெயருங் கோதற்புருகவும், புலநெறி வழக்கற் புணருல கவர்க்கு, முற்றவம் பெருக்கு முதற்ற பதர்க்கு, நின்றிறிற் துணரத் தமிழ்ப்பெயர் நிறுத்தி, யெடுத்தப் பரப்பிய விமையவர் நாயகன்” (கல். ந., சு.ந.)

கச. ஒருகவிதைதொடா - ஒருசெய்யுள் தொடடுத்து; தொடுத்தவர், சிவபெருமான்.

கடு. நிறைந்திருந்தார் - மகிழ்ந்திருந்தார்.

கஎ. விடுவிப்பான் காரணமா-விடுவீத்தற்பொருட்டி.

கக. சோமசுந்தரக்கடவுள் புலவர் வடிவங்கொண்டு சங்கப்புலவருக்கு இடையே நெடுநாள் எழுந்தருளியிருந்தபொழுது, அவர்கொண்டருளிய திருநாமம், மதுரைப்பேராலவாயா ரென்பது; (கஅ) அ.

கக. மீ திருவிளையாடல்.

க. விடுதலம் - நிலாமுற்றம்.

உ. மாதேவி-பாண்டியன்மனைவி. மாருதவசத்தால் - காற்றுவழியால்.

ச. கிழி - துகிற்பொது; ஆகுபெயர். ஆசிரியர் - சங்கப்புலவர். சீயம் - சிங்கம். தூக்கின் - தொங்கக்கட்டினன்.

இ. சமாதி - சங்கற்பம்; (௨௩) ச; (௨௮) உக; (சஎ) உ.

சு. அதில் - அக்கவிகளில்; சாதி யொருமை. “ஆவநன்கு - மனமகிழ்ச்சி; “என்னாவிலர்மேன்மிதித்தொதுங்குவாய்.” (கீவக. கனக. ௩௨.)

எ. நீங்ககில்லாமல் - நீங்காமல்.

அ. தந்தை - சிவமுனி. மெல்லச் சொல்லுவான்.

க௦. “கொங்குதேர் வாழ்க்கை” என்னுங்கவிதைவருமாறு: “கொங்குதேர் வாழ்க்கை யஞ்சிறைத் தும்பி, காமஞ் செப்பாது கண்டது மொழிமோ, பயிலியது கெழீஇய நட்பின் மயிலியற், செறியெயிற் றரிவை கூந்தலி, னறியவு முளவோநீ யறியும் பூவே” (குறு. ௨.); “பொதியப் பொருப்பன் மதியக் கருத்தினைக், கொங்குதேர் வாழ்க்கைச் செந்தமிழ்கூறிப், பொற்குவை தருமிக் கற்புடனுதவி, யென்னுளங் குழுகொண் டிரும்பயனளிக்குங், கள்ளவீழ் குழல்சேர் கருணையெம் பெருமான்.” (கல். க.)

கக. கவிதை ஏடு - செய்யுள் எழுதப்பெற்ற ஏடு. வாய்மையுரியவர் - சங்கப்புலவர். கீவி - கிழி. கொள், ஏவல்.

கஉ. நன்பு - நன்மை. புலவர்கள் வெளிப்படையாகப் புகழவில்லை.

க௩. வேதியன் - தருமி.

கடு. அரவம் - முழக்கம்.

கஎ. இதை - இக்கவியை. கீ கொண்டு.

கக. கற்றுச்சொல்வோர் - கற்றுச் சொல்லிகள். திருமுடிச்சாத்து-தலைக்கட்டி; (௨௩) சு: “தனிமுடிச்சாத்துஞ் சாத்தி”. ஆழிகள் - மோதிரங்கள். தேத்து - இடத்து.

௨௦. பிழம்பு - திரட்சி.

௨௧. வடனா - சுமமா.

உஉ. கவிதைகளிரண்டும் வருமாறு:—வெண்பா, “அங்கந் குலங்க வரிவாளி நெய்தடவிப், பங்கம் பட விரண்டு காண்பரப்பிச் - சங்கதனைக், கீரீரே ரெனவறுக்குந் கீரனே வென் கவியை, யாராய் முள்ளத் தவன்.” “சங்கறுப்ப தெங்கன்குலந் தம்பிராற் கேதுகுலம், பங்கமுறச் சொன்னாற் பழுதாமோ - சங்கை, யிர்துண்டு வாழ்வோ மரணாபப் போல, விரந்து ண்டி வாழ்வ திலை.”; “சங்கரனாக் கேதுகுலம்” என்றும் பாடம். விளிந்து - நாணமுற்று.

உங. செய்யாவிழன், மேற் சிக்கு நாறுமே.

உச. ஒகமே - பொருந்தமா. செற்றி - நெருங்கி. அல்தரும். இயற்கை இலை.

உசு. அதுகண்டு - அதுதெரிந்து. சமலம் - சடை.

உஎ. எயென - வினாவாக.

உஅ. பேச்சைக்கண்டு - சொல்லையறிந்து. இலைவிட்டு வழக்கைக் காணையென்க.

உக. சிறப்புப்பகேசி - ஞானப்பூங்கோதை; இது, சீகாளத்திரிலுள்ள அம்பிகையின் திருநாமம்; “இன்னபு வாசகேசி” என்பர்; ௩௦. கூப்பிடுகின்றவாறு தெளிந்தறிந் திலையோ.

௩௧. நார - அச்சமற.

௩௨. வாய்த்ததென்று வாழ்த்தனன்.

௩௩. மிக்க தேவியை, ஊழி - பல நாள்.

௩௪. திரந்து இருக்கு உள் அத்தர் - திரந்திய வேதம் தியானிக்கின்ற நிலை. திரந்தி என்பது அழகிய நெற்றியில். திரா பொருள் திருக்குளத்து - அலைகள் மூதான பொற்றாமணையில். உளத்து பெருந்திக்கு உள் ளான் - உள்ளத்திற் பெரியமாறுபாட்டையுடைய நக்கீரர்.

௩௫ - மீ தீருவியையாடல்.

௩௬. ஓர் அந்தாதி - கயிலைபாதிக்களத்திபாடியத்தான்.

௪. பஞ்சி - துதித்து.

௩௭. மேற்கூறிய அந்தாதியின் முதல்வெண்பாவின் முதல், “சொல்லும் பொருளுமே” என்பதாதலின், “சொல்லெனும்ருந்தமிழ்” என்றார். தாங்குதல் கொடாது - தாமதியாமல். அடுத்து நின்று தடத்தினின்று இனி தெடுத்தானென்க.

௪. வன்னியென்றது நெற்றிவிழ்த்தியை. சான்றவர் - சங்கப்புலவர்.

௫. பூண - தொண்டிபூண. “அங்கு” என்றது சங்கமண்டத்தை. அறிஞர் - சங்கப்புலவர்.

௬ - மீ தீருவியையாடல்.

௭. போதம் - போதித்தல்.

௮. தென்றல்வரை - பொதியில். சேர்ந்து அபயமென்று.

௯. பொற்ற - பொலிவுபெற்ற.

௧௦. பரிசுஞ்செய்து - தீண்டி.

௧௧. அன்னுழை - அவ்விடம். வாய்மையான் - சிவபெருமான்; எழுவாய்.

௧௨. பிறர்கண் அக்கரம் பொருதவன் - பிறரிடமுள்ள வித்தையைச் சக்யாதவன்; அக்கரம், ஆகுபெயர்.

௧௩. தமிழ்க்கனம் - செய்யுட்களும். இருணக்கினன் - நக்கீரர்.

௧௪ - மீ தீருவியையாடல்.

௧௫. (௨௦) ௩: “ஆலவாயமுதே”, (௨௧) ௧: “அலவாயமுத வாயான்” என்பர் பின்னும். பொருட்குத்திரத்திற்கு - இறையனாகப்பொருட்குத் திரத்திற்கு. ஒருகாலத்தல்.

௧௬. இயல்வாணர், விளி. உப்புர்குழாரென்பது உருத்திரசன்மனஞருடைய தந்தையார் பெயர்.

௧௭. யாதொருசெய்யுள்-எந்த உரையை; உரையும் செய்யுளென்றுவழங்கப்பெறும்; “இலக்கண மிலக்கிய முரையெனப் பெயர்ப்பட், டிருக்குமென் மென்னாக செய்யுளி னியல்பே” (இல. கொ. ஒழி. சநி.) என்றும் குத்தி”ந்தாலும் அதன் உரையாலும் உணர்க. உண்டோ - உண்டாமோ.

௧௮. செட்டி - வணிகன், முறக்ககடவுள்; (௨௨) ௧: “செட்டியுஞ்செட்டியா யுதித்தான்.”

உ௦ - ம் திருவிளையாடல்.

க. “தோழனாக்கபிலன்” என்பர் பின்னும்; ங். இதுவியோன் - இன் பத்தைச்செய்பவன்; (உக) சு: “இதவிய புல்லு மிட்டேம்.”

உ. பாண்டியன் இடைக்காடரைத் தள்ளியது, கக. “உன்னுடை மதத் தாற் றள்ளி யோட்டியுதென்னை” என்பதனாலும் துணியப்படும். பொலாமணி=பொல்லாமணி - துணியாதமணி; சிவபெருமான்; “புகவே தகேறு னக்கன்புள் யானென்பொ லாமணியே.” (திருவா. திருச்சுட. க௦); “என்பொலா மணிமன மிரங்கிற் றென்பவே.” (பிரபு. முனிவர். சு.)

ங. இதில், சொல் உமை, பொருள் சிவபெருமா னென்றதை, “என்னை யிகழ்ந்தனனோசொல் வடிவாய்தின் னிடம்பிரியா விமயப் பாவை, தன் னையுஞ்சொற் பொருளான வுன்னையு மே யிகழ்ந்தனன்” (திருவிளா. இடைக்காடன், க௦) என்பதனாலுமுணர்க.

ஞ. முன் - உமாதேவியார். மேவ - சிவபெருமான் எழுந்தருள; “முன்னி டைக்காடன் பின்னெழ நடந்த.” (கீல். எக.)

எ. எண்ணமொன்றிலாமல் - புத்தி பூர்வமின்றி.

அ. கவிமனர் - கவியரசர்; சங்கப் புலவர்.

க. கால் நடை.

க௦. கிஞ்சில்=கிஞ்சித் - சிறிது; இது, மலைநாட்டுவழக்கு.

கக. அந்தாதியென்றது, சிவபெருமான் திருவந்தாழியினே; இது, கக-ம் திருமுறையிலுள்ளது. சொன்னவனு கிய கபிலன். என்னை - யாது.

கஉ. உனக்குப் பொதுமோ - உனக்கு இத்தன்மை உண்டாது தகுமோ.

கச. நன்புலவன் - இடைக்காடர்.

கங். பன்னியதமிழ் - இலடக்கா டர்பாடியதமிழ்ப்பாடல்கள். ஐடைப் பருப்பதத்து எருத்தம்-யாண்பட்டார்.

உக - ம் திருவிளையாடல்.

உ. உழை - வீடு.

ங. நாவல்பயில் தென்புலம் - நாவல்நீவு. நாம் அளித்த வேலை அற் அச்சத்தைக்கொடுத்த கடல் வற்றுப் படி. சென்று எறி.

ச. பரவை வரக் கண்டு.

சு. சிவந்தூ-கோபித்து. அடிவழம்பு அலம்ப-பாதத்தின் ஓரத்தைக்கழுவ.

அ. சுத்தி - வலி, வேல்.

க. நினைக்கங்கண் - நினைக்குமிடத்தி. தமிழ்ச்சங்கம், முதற்சங்கம் இடைச்சங்கம் இவற்றின் நிலையையுடையதாகும். கங்கைக்கரை - பொற்ருமரைக்கரை; கங்குநதியின்கரையுமாம். ஸ்ரீஹாலாஸ்யமாஹாத்மியம், கங்-வது லீலை, சக-ம் சுவோகமுதலியவற்றைப்பார்க்க.

உஉ - ம் திருவிளையாடல்.

க. ஆகமங்களைத் திருவாய்மலர்ந்தனன்.

உ. நனிவெருண்டு.

ங். தந்திமத்தகப்பின்னை-விநாயகர்; மத்தகம்-தலை. துதிக்கை-துதித்தல், தும்பிக்கை. பெளவம் - கடல்.

சு. பலகை - பன்னிருகைகள்.

எ. மூங்கையம்புதல்வன்-ஊமைப் பின்னை.

அ. கணநாதனொருவன் உட்புக. அத்தி - கடல். ஆகமமெடுத்து உலவீடு. புத்தி - ஞானம்.

க. அதியராயன் - வலைச்சாதிக்கு அரசன்; ‘அதிபத்தர்’ என்பதனாலு முணர்க; க௦, கஅ. இவ்வரசனுடைய ஊரின் பெயர் விக்கிரமமென்று திருவித்தரகோசமங்கைப் புராணம் தெரிவிக்கின்றது. காவலநந்தி. செட்டி - முருகக்கடவுள்.

கக. பிறிவு - பிரிவு. வலைவாணர் - வலைஞர். பரதன் - வலைஞன்.

கஉ. மாமடி - மாமஞர்; விளி;

(க) ங் - ம் செய்யுட்டுறிப்பைப் பார்க்க. மறைநூல் முறைதரு கயிறு - வேதமாகிய நூலால் முறையே உண்டாக்கப்பெற்ற கயிறு; வேதக்கயிறு.

கா. வாங்கு கயிறு - குறுக்கேமறித்து, வாங்கும் கயிறு. கண்கள் - வலை யின் இடைவெளி. மணி - உருண்டைகள். “ஒரு சிறுகுடிப் பரதவ னாகிப், பொன்றலைப் புணர்வலை கொ ளங்கர மாத்தி, நெடுங்கடல் கலக்கு மொருமீன் படுத்த, நிறையரு னாய கன்” (கல். ௧௧.)

கடு. மிடித்தனம் - வறுமையுற்றே ம்; “இடைமிடித் தார்தமைத்தேடி” (திருவெங்கைக்கோவை, ௩௧.)

கசு. சிலைத்து - முழங்கி.

க௧. “அதியரைய மங்கை யமர்ந் தான் மண்ணை” (திருநா. தே. திருவதி கை.) என்றதிருவாக்கு, சிவபெரு மான் அதியரையன் திருமகனை விரு ம்பி மணஞ்செய்தருளிய இவ்வருமை த்திருவிளையாடலைப் புலப்படுத்தி விள ங்குதல் காண்க.

கக. இறைபணியே - சிவபெருமா ன் திருவிளையாடலே.

௨௦. ஆதிமுனி, விளி.

௨௨. புரியா - புரிந்து. “எண்ணெ ணுத்தம்பத்தர்” என்பர் பின்னும்; ௨௩. மன்றற் பேதை - மங்களேசு வரி. திருவுத்தரகோசமங்கைப் புரா ணம், அத்தலத்தில் த வஞ் செய் த முனிவர்கள் ஆயிரவரென்றும் அவர் களுக்குக் காட்சிகொடுத்தருளியவரு டைய திருநாமம் காட்சிகொடுத்தநா யகரென்றும் கூறாநின்றது; பார்ப்ப திதவம்புரிந்த அத்தியாயம் பார்க்க.

௨௩. பத்தர்தங்கண் - பத்தரிடத்து, உத்தர ஆகமகோசங்கள் - விடையா கிய ஆகமபுத்தகங்கள்.

௨௩ - ம் திருவிளையாடல்.

௪. சமாதி - சங்கற்பம்.

௫. துப்பு - பவழம்; தூய்மையு மாம்.

௬. கழையதண்டு - மூங்கிறந்தண்டு. கலிங்கம் - ஆடை. முடிச்சாத்து - தலைப்பாகை. காதணிகளும் கண்டி கைகளும் தாழ்.

௭. வளைத்தனன் - அசப்படுத்திக் கொண்டார்.

௧௦. மாலை - மயக்கத்தை.

௧௪. வளைப்போம் - தடுப்போம்; “வள்ளனங்கப்பெறாய்வளைத்தேனெ ன்” (சீவக. குண. ௩௬.).

௧௫. தனம் - கொங்கை, பொன். “இதழியுந் தும்பையு மதியமுங் கர ந்து, வளைவிலை மாக்கள் வடிவெடுத் தருளி, முத்தமிழ் நான்மறை முனைத் தருள் வாக்கால், வீதி கூறி விதித்த முன் வரத்தாற், கருமுகில் விளர்ப்ப வறனீர் குளிப்பக், கண்புதை யாப் புத் தினியிருள் விடிய, வுடறொறும் பிணித்த பாவமும் புலரக், கண்டனீள் கதுப்பினர் கைருவி பிடித்தக், குரு கணி செறித்த தனிமுத னாயகன்.” (கல். ௪௬.)

௧௬. செட்டியார், விளி.

௧௭. பாலலோசனம் - நெற்றிக்கண்.

௧௯. அளகைக்கோன் - குபேரன்; கோனென்னும்பெயர் வணிகருள்வழ ங்கும். மழவுற - இளமையுற. மழ வுறதற்குக் குமரியாடவந்தென்; கு மரி, சிலேடை. கினை - நல்வகுலம், மூங்கில். இச்செய்யுள், “வந்தவரவெ ன்னை” (சீவக. ௧௪. ௨௬) என்னும் செய்யுளின் கருத்தைத் தழுவ்வந் தது.

௨௦. பரிசனம் - ஸ்பரிசம். தாங்கு தல் கொடாது - பொருளம்.

௨௧. ‘அஞ்சி’ என்றார், பழியஞ்சி யாதலின்.

௨௨. ‘உடையவனறிந்திடாத சரக் கிலை’ என்பது ஒருபழமொழி.

௨௪. செச்சைக்கண்ணி - வெட்சி மாலை.

௨௪ - ம் திருவிளையாடல்.

௧. காவெட்டியென்பது, இவ்வா சன்பெயர். தன் இலச்சினை - மீன முத்தினா.

௨. ஆலயம் - இத்திரவிமானம்; அஃது, ௮ - யானை, ௧௪ - கணநாதர், ௩௨ - சிங்கங்களால் தாங்கப்பெறு வது; “கரியெட்டுஞ் சினமடங்க ளு லெட்டு மெட்டெட்டுக் கணமுந் தா ங்கு.” (திருவிளை, இத்திரன். ௮௩.)

ந. 'தென்னனாடு பேராரும் வா
ரா வாறு திங்குசெயக் கண்டனை'
என்பதை, "வழுதி யன்றியும் வை
யையும்பகை யான தென்று வருந்
தினான்" (திருவிளையாடல், கக.)
என்பது தழுவியவந்திருத்தல் காண்க.

ச. முரித்து - இடித்து. இயந்திரத்
தால் ஏற்றி. எயில் முரிவாய் - மதிலை
இடித்த வாயில்.

டு. மேல்விதும்ப - உடல்நடுங்க.

சு. ஆராஅன்பு - தெவிட்டாத அ
ன்பு. தழனி - ஆறு.

எ. ஏற்று இலச்சினை - இடபமுத்
தினா.

கௌ. போத - மிக.

கக. வாய்மதில், வினைத்தொகை.
சேவுறுகுறி - இடபமுத்தினா.

கஉ. முறைமை வாயில் - இந்த
வரலாற்றை யுடையவாயில்.

உரு - ம் திருவிளையாடல்.

க. இன்னெறி - இனியநெறி; நல்
லநடை.

ச. காவல்லை - காக்கப்படுதலையு
டையபொன்னன்ற. யானாயுமறைத்
து மைந்தனைக்காத்த அமைச்சர்க
ளென்க; "முடிசூடுவான் மறைத்
துக்காத்தவமைச்சர்." (கூடம்ப. இலீ
வா. உரு.)

டு. சூட்டுவான் - சூட்ட.

சு. உலகம் அதிர்வுறும் - உலகம்
நடுங்கும்.

எ. புரை - காகபாதம்.

சு. தப்பி மண்வீழ்ந்தவைகள்.

கௌ. வலனுடைய என்பு வைரம்,
இறைச்சி பவழம், கருவிழி நீலம்,
கவம் புருடராகம், இரத்தம் மாணிக்
கம், மயிர் வயிரேயம், கிணம் கோமே
தகம், பல் முத்தம், பித்து மரகத
மென்க.

கக. மாணிக்கம் எழுவகை இலக்
கணமுடைத்து; இவற்றை, "மா
ணிக் கத்தியல் வகுக்குங் காலைச்,
சமனொளி சூழ்ந்த பொருளான் கிட
ந், நால்வகை வருணமு கவின்றவிப்
பெயரும், பன்னிரு குணமும் பதி

னறுகுற்றமு, மிருபத் தென்வகை
யிலங்கிய நிறமு, மருவிய விலையுங்
பத்தி பாய்தலு, மிவையென மொ
ழிப் வியல்புணர்ந் தோரோ." (சில.
ஊர்காண். கஅசு-கஅஎ. உரை) என்
னுமேற்கோளாலும்தெளிக.

கஉ. சமனொளி - இலங்கைத்தீவி
லுள்ள ஒருமலை; இதனை, "இலங்கா
தீவத்துச் சமனொளி யென்னுஞ், சில
ம்பினை" (மணி. உஅ - ம் காதை,
கௌ-கௌஅ.) என்பதனாலும், அம்மலை
யை நான்குநதிகள் சூழ்ந்துள்ளனவெ
ன்பதை, "குமிழிச் செக்கர்ச் சமனொ
ளிகூழ்ந்த, நிராநதி நான்கி னிகழ்ந்த
னகுறியும்" (கல். சஎ.) என்பதன
லுமுணர்க.

கக. இதிற்குரிய மாணிக்கத்தின்
பன்னிரு குணங்களை, "தேய்க்கி னெ
ருப்பிற் சேர்க்கி னங்கையிற், றுத்
கிற் நகட்டிற் சுடர்வாய் வெயிலிற்,
குச்சையின் மத்தகக் குறியினோ ரத்
தி, நெய்த்துப் பார்வையி னோந்து
சிவந்தான், கொத்த நற்குண முடைய
பன்னிரண்டும்." (கல். சஎ.) என்
பதனாலும்தெளிக.

கச. மாணிக்கத்தின் குற்றம் பதின
மென்பதை, "கருகிரொய் தாதல்
தீற்று வெகுளி, திருகன் முரணே செ
ம்ம னிறுகன், மத்தகக் குறிவு தராச
மிலைச்சுமி, வெச்சம் பொரிவு புனை
தல் புடையஞ், சந்தைநெய்ப் பிலி
யெனத் தருபதி னுறும்" (கல். சஎ.)
என்பதனாலும்தெளிக.

கடு. அங்கியும் அதில்விழுதழலும்.
சாதாரணக்முதலியவை மாணிக்கத்தி
ன்வகை; இங்கே மாணிக்கத்திற்குப்
பொதுவாகக்கூறிய இருபத்தெட்டு
நிறங்களை, நால்வகைப்படுத்தி, சாது
ரங்கத்திற்குப் பத்துநிறங்களும் குரு
விந்தத்திற்கு எட்டும் செளகந்திக்கு
ஆறும் கோவாங்கத்திற்கு நான்குமா
கக் கூறுவதுமுண்டு; "தாமரைகழு
கீர்" (சில. நசசு - ம் பக்கம்.) என்
னும் மேற்கோள் முதலியவற்றையும்
"கதிரிஜாபரம்பும்" (கல். சஎ.)

என்பதையும், “சாதுரங்கநீரம்” (திருவிளை. மாணிக்கம். ௩௬.) என்னும் செய்யுள் முதலியவற்றையும் பார்க்க. மேற்கூறியவற்றில் ஒத்தும் ஒவ்வாத்தும் இருப்பனவுள்.

௧௩. தேசுடையனவே விசைகோள், ஒளிபரத்தலே பத்திபாய்தல். முத்துக்கள் தலசம் சலசமென இருவகைப்படும்; அது பதின்மூன்று டத்தப் பிறக்குமென்பர், பாஞ்சோதிழனிவர்; (திருவிளை. மாணிக்கம். ௫௩ - ௫௪). இங்கே, ‘காகவாகனர்திண்டோன்’ என்றவிடத்து, அந்நல், ‘ஐவாய்மான் கை’ என்பது கூறப்பட்டுள்ளது.

௧௪. “உடுத்திர ளனைய காட்சியுருட்சிமா சின்மை கையா, லெடுத்திழந் றின்மை பார்வைக் கின்புறல் படிசு மென்ன, வடுத்திடு குணமாறு” (திருவிளை. மாணிக்கம். ௫௮.) என முத்தின் குணம் ஆதென்பர். வயிரம் பிறக்குமிடம் எட்டு.

௧௫. வயிரத்தின் குற்றம், ௧௨; குணம், ௫; “சாமாலங் கீற்றுச் சப்படி பிளத்த, துணைகரி வந்து காகபாத், மிருத்துக் கோடிக ளிலாதன முரித, ஞாமை முழங்க நன்னோ, உராமும் வயிரத் திழிபென மொழிப”, “பலகை யெட்டுங் கோண மாறு, மிலகிய தாராயுஞ் சுத்தியுந் தராசமு, மைந்தங் குணமென் நறைந்தனர் புலவ, ரிந்திர சாபத் திகலொளி பெறினே” (சில. ஊர்காண். ௧௮௦-௧௮௩. விசேடவுரை.) என்னுமேற் கோள்களாலுமுணர்க.

௧௬. ஆகுலக்கண் - பசுவிற்கண். பூவைப்பூ - காயாம்பூ. நீலத்தின் ஒளிவகையை, “கோகுலக் கழுத்துக் குவளை சுரும்பு, ராகுலக் கச்சுளவி ரிச் சாறு,.....காயா நெய்தல் கனத்தல் பத்தி, பாய்த லெனக்குணம் பத்தினுன் றாமே” (சில. ஊர்காண். ௧௯௦. விசேடவுரை.) என்னுமேற் கோளாலும் உணர்க.

௨௦. வீணா - ஒருவகைமரம். பலமுத்தின் குற்றம் இன்னவென்பதை,

“கருப்பத் துணையவுங் கல்லிடை முடங்கலுந், திருக்கு நீங்கிய செங்கொடி வல்லியும்” (சில. ஊர்காண். ௧௯௪ - ௧௯௮.) என்பதனாலும், பச்சையின் குணங்களை, “நெய்த்தன் மயிர்க்கழித் தொத்தல்பைம் பயிரிற், பசுத்தல் பெண்மை தன்னுடன் பசுத்தல், வத்திபாய்தல் பொன்வண் டின்வயி, றொத்துத் தெளிதலொ டெட்டுங் குணமே” (சில. ஊர்காண். ௧௮௪, ௧௮௫. விசேடவுரை) என்பதனாலுமுணர்க.

௨௧. பச்சையின் குற்றம் எட்டும், “கருகுதல் வெள்ளை கண்மணல் கீற்றுப், பொரிவு தராச மிறுத்தன் மாகதத், தெண்ணிய குற்ற மிவையென மொழிப” (சில. ஊர்காண். ௧௮௪, ௧௮௫. விசேடவுரை) என்பதனால் ஆராய்தற்குரியன.

௨௨. தோராவல்லி, தோராமல்லி யெனவும் கனகதோராவல்லி, கனக புஷ்பராகமெனவும் வழங்கும்.

௨௩. நவம் - புதுமை, ஒன்பது. மறைபறை - வேதம் சொல்லுகின்ற.

௨௪. மீ திருவிளையாடல்.

௧. பவநிகி - பாவமாகிய இருள்.

௨. எண்ணி, நெட்டோலையைக் கட்டி விட்டனன்.

௩. பதிகள் - ஊர்கள். என்று நெட்டோலையைக் கட்டிவிட்டனனென முன்னேகட்டுக.

௪. எண்கிரி - எட்டிமலை; அவை பலவாறு வழங்கும்; அவற்றின்பெயர்களை, சைனர்களுள் வழங்குவதாகிய, “பரங்குன் றொருவகம் பப்பாரம் பள்ளி, யருங்குன்றம் பேராந்தை யானை - யிருங்குன்ற, மென்றெட்டு வெற்பு மெடுத்தியம்ப வல்லார்க்குச், சென்றெட்டு மோபிறவித் தீங்கு” என்னும் பழைய வெண்பாவாலும், “அந் சனங் கெளஞ்சங் கோவத் தனந்திரி கூடங் காஞ்சி, குஞ்சர சைய மேம கூடமே விந்த மென்னு, மஞ்சிவர் வகை ளெட்டிம் வைகுறு மமணர்” (திருவிளை. யானை. எ.) என்பதனாலுமுணர்க; மதுனையைச் சூழ்ந்த எட்டி

மலைகளென்பாருமுனர். வாழ்ந்து - மகிழ்ந்து. சட்டென - வினாவாக.

இ. மன்று - பொதுவான இடம்; அசோகமரம் அருகர், சித்தர், உபாத்தியாயர், ஆசிரியர், சாதுக்களென்னுமிவர்கள் தங்கிய ஐந்திடங்கள்கூடிய மயன்றின்கண் நிற்பதாகச்சொல்லப்படுமாதலின், 'மன்று டீசோகநீழல்' என்றார்; 'சந்தி வைய்துந் தம் முடன் கூடி, வந்து தலைமயங்கிய வான்பெரு மன்றத்துப், பொலம்பும் பிண்டி நலங்கிளர் கொழுகிழல்' (சீல. நாடுகாண். ௧௯ - ௨௧.) என்பதனாலுணர்க.

சு. மொஞ்சகம்-மயிலிறகின் தொகுதி; மந்திரித்தற்குச் சைனர் கையிற் கொள்வது; "தழையுலாங்கையர்" (திருவிளையாடல், விருத்த. ௧.).

அ. கீட்டு - தூரம். அதிர்வு - முழக்கம். 'முடிமணியெனக்களித்த' என்றதனால், இவன்காலத்து இரண்டு திருவிளையாடல்கள் நடந்தன வென்பது அறியப்படுகின்றது.

க௦. அட்டாலை - மதினமேல்மண்டபம். அது ஞாயிலென்றுங்கூறப்படும். கண்டான் - கேட்டறிந்தான்.

கக. முன்னர் உழைமகிதவழ் எயில் - கிழக்குமதில்; க௦: "கீழ்பாலிஞ்சி" என்றார்; முன்னர் - முதலிலென்றுமாம்; உழை - மான்.

கஉ. தொப்பாரம் - வீரர்கள் தலையிலணியும் முடிவச்சேடம்; இஃது இக்காலத்தில் ஆலயங்களிலே காணப்படும்.

கங. எழ - மிக.

கச. அருவியோங்கல் - யானை. இலக்கு - லக்ஷியம்.

கசு. திருமாலும் பிரமனும் இந்திரனும் போற்ற. யானை ஆலயம்-யானைகளாற் சுமக்கப்படும் இந்திரவிமானம்.

கஎ. செல் - மேகம். அரி முகமால் வாளி - நரசிங்காத் திரம். குளம் - நெற்றி. இலத்திவாய் - அபானம். உதப்பி - வயிற்றிற்சீரணியாமலிருக்குமுணவு.

கஅ. அத்தி இலத்தி சொரிந்தது - யானையானது இலத்தியைச் சொரிந்தது.

௨௦. மானிடர் அடைய - மனிதர் எல்லாரும்.

௨௨. தலை பறி - தலைமயினைப் பறித்துக்கொள்கின்ற.

௨௩. கல் - மலை. [ரேசர்.

௨௪. வறியுடைக்கடவுள் - சுந்தன். கச்சம் - அளவு.

௨௫. பிறங்கி நின்றான்.

௨௬. பருப்பத இபத்தை - மலை போன்ற யானையை. அவதானம் - தொழில் வரலாறு; திருவிளையாடல். காவலன் இருத்தினான்.

௨௭ - ம் திருவிளையாடல்.

க. சாத்தவர்கள் - சென்றுசென்று வியாபாரம்செய்யும் வாணிகர்திரள்; இது, ஸார்த்தமென்னும் வடமொழியடியாகப் பிறந்ததென்பர். புரவிதூல் - அசுவசாஸ்திரம். குதினாயிட்ட - குதிகைகளையளித்த; "இன்பபரியிட்டதன்றி" என்பர் பின்னும்; (௩௦) இஃ. திருவாதவூரர் புராணத்தில், 'குதினாயிட்ட சருக்கம்' என்னும் பெயரும் இங்கே அறியற்பாலது.

௩. மதுகம் - இருப்பைமரம்; 'நெட்டிலையிருப்பை' என்னும் அகவல், 'நெட்டிலை யிருப்பை வட்டவொண்பூ, வாடா தாயிற் பிடுடைப் பிடியின், கோடேய்க் கும்மே வாடி லோ பைந்தலைப், பரதர் மனைதொறு முணங்குஞ், செந்தலை யிறவின் சீரேய்க் கும்மே.' என்பது. இது தமிழ் நாவலர் சரிதையிற் கண்டது. இருப்பையும் மகிழும் அத்தலத்திற்குரிய விருகங்களென்று தெரிசின்றன; "கமழ்மதுக மகிழ்வாத புரத்து." (கடம்ப. இலீலா. ௨௭.). அத்தலத்தில் ஸ்ரீமாணிக்கவாசகர்க்குச் சிவபெருமான் திருச்சிலம்பொலியைக் காட்டியருளினர்; "வாத வூரினில் வந்தினி தருளிப், பாதச் சிலம்பொலிகாட்டிய பண்பும்" (திருவா. கீர்த்தி. ௫௨ - ௫௩.) என்பதனாலும், இன்னும்,

௨௮ - ம் திருவிளையாடல், கச - ம் செய்புனாலுமுணர்க, வேதநாதரென்பது, அத்தலத்துச் சிவபெருமானுடைய திருநாமமாகலின், 'வேதநாயகனார்' என்றார்; 'வேதியர்' என்பர்மேலும்; ச. திருமால்வந்து பூசித்தபொழுது "வேதாஹம்" என்றசுருதி, சிவலிங்கப்பெருமானிடமிருந்து தோன்றினமையின், இத்திருநாமம் அமைத்தென்று அத்தலத்து வடமொழிப்புராணம் தெரிவித்தன்றது.

ச. ஆதியாகிய ஆதித்தன். சோமன் - சந்திரன். வாதராசன் - வாயு தேவன்.

ஞ. வீன - சங்கு.

ஈ. மானமங்கலமென்பது, திருவாதவூரருடைய முன்னையோரி நந்த ஊரின் பெயரென்று தெரிகின்றது; இந்நூல், ௨௮ - ம் திருவிளையாடலில் ௮ - ம் செய்யுளிலுள்ள, "இருநி விருநின் மானபுர மென்னுங் கொடுமை பொறுக்ககிலேன்" என்பது ஆராயத்தக்கது. ஒரு கணநாதர், சிவபெருமான்கட்டளைப்படியே வந்து திருவாதவூரராக அவதரித்தன ரென்பதை, "கணநாதர் தமிலொருவன் விடை, யிற் போந்து கமழ்மதுக மகிழ்வாத புரத்து வாழ்ந், நனராமாகத் தயர்குலத்துட் டோன்றி" (கடப்ப. இல்லா. ௨௭.) என்பதனுலுமுணர்க. இந்நூலில், (௨௨) ௮: "இத்தகைமையிற்றிகழு மெல்லையினி லுட்புக விலங்கு கணநாத னொருவன்" என்றது இங்கே அறியற்பாலது. இச்சரிதவிரிவை, திருவுத்தரகோசமங்கைப்புராணம், பாப்பதி தவம்புரிந்த அத்தியாயத்திலுமுணர்க.

எ. முன்னுடையேதமுதலியன. தன்முட நன்மெத்தல் தலைமை சொந்தம - உதன்னவன் பிரயாசை என்பது; ௨௦, ௨௧; "உதன்னவன் பிரயாசை" எனப்பர், பின்னும்; ௨௨; பிரயாசை என்பது, பிரயாசைபிரயாசை எனவும் சிலாசாதனங்களிற் காணப்படுகின்றது.

௮. ஏற்ற தாழ்வு கேட்டிருத்தல் - புருந்துள்ள குறைகளை விசாரித்துப் பரிகரித்திருத்தல்.

க. செய்தி - நாற்படைச்செய்தி.

கச. கோடகம் - குகிணா.

கடு. துற்ற - நெருங்கின. சொளப்படும் - கொள்ளல்வேண்டும்; தேற்றவினை.

கச. மறு மண்டலம் - வேற்றரசர் தேயங்கள். பந்தி - குகிணாச்சாலை. கட்டத்தடும், தேற்றாவினை.

க௮. அகம் - பாவம். வீந்தனவென்று பகர்த்தனர். அதை - பொன்னறை. புரவினால் - அசுவசாஸ்கிரங்கள்; சூரியனாலும், சாலிகோத்திரராலும் அந்நூல்கள் செய்யப்பட்டுள்ளனவென்பர்.

கக. மாற்றம் நன்று.

௨௦. புஞ்சம் - தொகுதி. கண்காணியின் - மேற்பார்வையுள்ளோனாலும்; இப்பெயர், இப்பொருளில் தென்னுட்டில் வழங்குகின்றது.

௨௧. பரிக்கும் - கெடுமையோர் - சுமத்தற்ரிய நல்லொழுக்கமுடையோர்; "பொன்பரித்தவரை" என்பர்பின்னும்; சக.

௨௩. பெண்ணை அன துதிக்கை பிள்ளை - பரிபேபோன்ற துதிக்கையையுடைய பிள்ளை; விநாயகக்கடவுள்.

௨௪. ஆம் குமரன் - பெருமையை யுடையவராகிய முருகக்கடவுள். ஓங்கும் அரன். கனி - மாங்களி.

௨௫. என்று ஆர் - சூரியன் பொருந்தகின்ற; சூரியனை ஒத்தவென்பது மாம். இச்செய்யுளிலுள்ள நயங்கள் மிகப்பாராட்டற்பாலன.

௨௭. டாய்த்த டேரண்டத்தான் - அண்டங்களைப்பெற்றருளியவர்.

௩௦. மற்று மன்னர் - வேறு அறசர்கள். பல்லியம் - பலவாத்தியம்.

௩௧. காலை - சிவபெருமான் திருவடைய. காலை - திருக்கானப்பேர்; காணையர்கோயில், ஐராவதம், தனர்கிருத்த சாபந்தீரம்பொருட்டுச் சீவ

பெருமானை வழிபட்டதென்பது அத்தலபுராணவரலாறு; “மானமா மடப்பிடி வன்கையா லலகிடக், தானமார் கடகரி வழிபடுங்காணப்போ” (திருஞா. தே.) என்பதனாலுமுணர்க. ஐராவதத்தால் உண்டாக்கப்பெற்ற, மிகப் பெரிதான தடாகமொன்று யானமடு வென்னும் பெயருடன் இன்றும் அத்தலத்தே உள்ளது.

நஉ. பகல் - சூரியன். அந்தணன் - பிரமன். திருமாண்மந்தன் - மன்மதன். கோடுடைமாமுனி - கலைக்கோட்டுமுனிவர். பூமகன் - பூமிதேவி. பூழியன் - பாண்டியன். காரணவன் - சுந்தரேசுவரர். சோமன் - சோமேசுவரர். காளை - காளையீசர்; அத்தலத்திற் சுந்தரேசுவரர், சோமேசுவரர், காளையீசரென்னு மூன்று சிவலிங்கப் பெருமான்களுடைய சந்திதிகள் உள்ளன. விக்கிரமசோழன்மன் சுகந்த கேசியை மணம்புரித்த வரகுணபாண்டியர், அவளுடைய அழகினிமிகுதியைக்கண்டு அத்தலத்திற் சிவபெருமானுக்கு அர்ப்பணஞ்செய்தனரென்பதும் அவளுடைய கூந்தலின் நறுமணம் எங்கும் பரவியதபற்றி அத்தலம் சுகந்தவனம் அல்லது சுந்தவனமென்று பெயர்பெற்றதென்பதும் அத்தலபுராணவரலாறுகள்.

நக. ‘மொய்யார் பொய்கை’ என்பது, திருப்பெருந்துறையிலுள்ள ஒரு தீர்த்தம்; “மொய்யார் தடம்பொய்கை புக்கு” (திருவா. திருவெம். கக.) என்பதனாலுமுணர்க. திருப்பெருந்துறையென்பது, பிருகத்தீர்த்தமென்று வடமொழியில்வழங்கும்; இத்தலம் இக்காரணப்பெயர்பெற்றதை, திருப்பெருந்துறைப்புராணத்துள்ள பெருந்துறைப்படலத்தாலுணர்க.

நச. வளை - சங்கு. நாகம் - புண்ணை; நாகம் சித்திலம் காட்ட.

நடு. மூன்றுதூறுமறையவர் - மூன்றுதூறுவர்; இவர்கள் இத்தலத்திற் சிவபெருமானைப் பூசித்தல் முதலிய வழிபாட்டிற் சூரியோர்; தில்லைமூவா

யிரவணாப்போல. இறையினின் அமரராக்குமென்க.

நசு. சந்தை - வேதம்; சிவபெருமான் உபாத்தியாயர் வேடம்பூண்டு அத்தலத்தில் ஓரிடத்திற் சிவநாளிருந்து மேற்கூறிய முந்நூற்றவர்களுடைய பிள்ளைகளுக்கு வேதத்தை ஒதுவித்தமையின், ‘சந்தைபடுத்துவா’ என்றார்; “வேதநாயகற்கு” என்பர் பின்னும்; ஈச. ஒதுவித்த திடம், பள்ளிக்கூடமென்று இன்றும் வழங்குகின்றது. தொந்திகொள் தந்தி - விநாயகர். குருந்தமரம் - இத்தலவிருகம்.

நஅ. கிலர்சங்கம் - வித்தையின் தொகுதி; அருடையின் தொகுதியென்பது மற்றொருபொருள். மறையுருவங்கம் - திருவாதவூரர்.

நக. சிலம்ப - சிலிர்ப்ப. சக. பாக்கிபம் - புண்ணியம். அறுதியிட்டு - நிச்சயித்து.

சஉ. நீங்கள் போய் உளையும். சக. ஒப்பார்போல - இராசாரியங்களை ஒழுங்குபடச்செய்யும் இயல்புடையவனாப்போல; “பெரிய செல்வரொப்பார்போல”, “மனமகிழ்ந்து வினாந்தொப்பார் போலச் சென்று” என்பர் பின்னும்; ஈச. எக; “ஒவ்வாதார் தாமனைவ ரொப்பார்மற்றெனாவார்” (கீவக. கேம. ககஉ.) என்பதையும் அதனுரையையும் பார்க்க.

சடு. காச இல் நான்மறை. எட்டால் - அஷ்டாங்கவர்த்தனத்தால். அஞ்சினால் - ஐந்து அங்கவர்த்தனத்தால். சசு. நோக்குபதேசம் சகலார்த்திகை.

சஅ. முதலடியிரண்டும் நிரளிறை. சக. சிவபாக்கியம் - சிவபுண்ணியம்; என - என்னுசொல்ல. பரங்கண்டவர் - திருவாதவூரர்.

டுக. சபவடம் - ஜபமாலை. மரித்த - நினைத்த; இறந்தவென்றுமாம்; “மனமிறக்கக் கல்லார்க்கு வாயேன் பராபரமே” (நாயு. பரா. ககக).

டுஉ. சாத்தல் - வேதம்; திவ்யப்பிரபங்கமோதுதலைச் சாத்துமுறையென்

னம் வழக்கமும் இதனைவலியுறுத்து
கின்றது.

௧௦௪. ஞானப்புதல்வர்கள் - ஞான
புத்திரர்கள் ; சிஷ்யர்கள்.

௧௦௫. குருந்தமரத்தின்கீழே சிவ
பெருமான், தொளாயிரத்துத்தொண்
ணூற்றொன்பது மாணக்கர்களுடன்
ஞானசாரியராக எழுந்தருளியிருந்த
னரென்று உணர்க் ; திருவுத்தரகோ
சமங்கைப்புராணத்தில், பார்ப்பதி
தவம்புரிந்த அத்தியாயத்திற் கூறப்பெ
ற்றுள்ள, திருவாதவூரருடைய பண்
டைவரலாறு இங்கே அறியற்பாலது.
புதல்வர் - மாணக்கர்.

௧௦௬. திகழ்வ-அம்மனைமுதலிய வி
ளையாட்டுக்கள். 'மெய்' என்பது, திரு
வாசகத்தில், திருச்சத்தத்தின்முதற்
குறிப்பு.

௧௦௭. ஊண் உறக்கமின்றி உடல்
வருந்தி, கேட்டன அல்ல.

௧௦௮. தென்னவர் - தென்னாட்டி
னர்.

௧௦௯. பாசரம் - ஒலைப்பாசரம்.

௧௧௦. மன்னவற்பிழைத்தல்-இரா
சத்துரோகம்.

௧௧௧. தேமால் - தெய்வமாகிய திரு
மால். தாமா - தாவுகின்ற குதினா.

௧௧௨. வேந்தன் - பாண்டியன். உட
லம் வருந்த. இதிலுள்ளவரலாறு, இங்
கேகூறப்பட்டவண்ணம் திருப்பெரு
ந்துறைப்பழையபுராணத்தாள்ளது;
இக்கதையிற் சிலபகுதி, திருப்பெருந்
துறைப் புதியபுராணம், பெருந்து
றைப்படலத்தால் நன்குபுலப்படும்.

௧௧௩. உணர்த்தி - துயிலுணர்த்தி.

௧௧௪. உளம் அஞ்சேல். வேண்டுப
இட்டு - வேண்டுவனவற்றைச் சேர்
த்து. பை ஒலை - பசிய ஒலை, வினைக்
கண் நிலலார். கட்டு ஒலை - கட்டினை
யுடைய ஒலை.

௧௧௫. கேளாது உணர்ந்துகொள்
வாய். வையாளி - குதினா நடத்தும்
இடம்.

௧௧௬. பாரத்தை ஆலயத்து விடு
த்து. மெத்தன - மெல்ல.

௧௧௭. உயர்பு எவ்வளவுபோதும்
உயர்ந்த குதினாகள் எவ்வளவு வரும்.

௧௧௮. ஞானமுதல்.

௧௧௯. வகை - குறுந்தெருக்கள்.

௧௨௦. அணியல் - ஆபரணம். களா
சி - காளாஞ்சி.

௧௨௧. தவிர்த்து அமைச்சனாய்.

௧௨௨. கிளைஞர்க்கு இனி யாருண்
டென்றுசொல்ல. ஆர் வெறுப்பு ஆர்
உவப்பு - ஆர் பகை ஆர் நட்பு.

௧௨௩. தனிசு - கடன்.

௧௨௪. மங்கலமுறைசெய்வோர்
நற்குணமுடைய எவலாளர் ; "நன்
னெறிமுறை செய்வோர்" என்பர்
மேலும் ; ௧௨௪.

௧௨௫. கோடிக்க - அலங்கரிக்க.
கலியாணன் - நல்லநடையுடைய
வன்.

௧௨௬ - ம் திருவிளையாடல்.

௨. வளைத்து - தடுத்தது ; "வள்ள
னீங்கப்பெறாய்வளைத்தேனென." (சி
வக. குண. ௩௩௯.)

௩. இரு, நில், எவல். ஞானபுரம் -
மானமங்கலம் ; இது, குடிப்பெணா
க்கூறியகழம் இஃழச்சிக்குறிப்பு.

௪. "குழைத்தாய்" என்றது, கு
ழைத்தபத்து. "சோதியே கடரே"
என்றது அருட்பத்து.

௫. மிழலைநாடென்பது திருப்பெ
ருந்துறையின் பக்கத்திலுள்ளது ; அ
திலுள்ள வேளாளர்களின்பெருமை
மிழலைச்சதகத்தால் விளங்கும்.

௬. நரியாது - நரித்தன்மையில்
லாமல் ; "நரிப்பாய் நாயேனிருப்பே
னே." (திருவா. கோயின்மூத்த. ௬).

௭. கோமாயு - நரி. துறை -
பெருந்துறை ; ஆளுநாடையகரென்
பது - ஸ்வாமியிருநாமம் ; திருவாதா
ரனா ஆட்கொண்டருளினமை பற்றி
இஃது இவருக்குண்டாயிற்று ; திருப்
பெருந்துறையை ஆளுநாயார் கோ
யிலென்பதும் இதுபற்றியே.

௮. வாதையம்புரம் - வாதலர்.

௯. சூதர் - நின்றேத்துவார் ; மா
கதர் - இருந்தேத்துவார்.

உக. சம்பு மா சமாதியாலே - சிவ பெருமானது பெரிய சங்கற்பத்தாலே, சம்பு மா - நரியாகிய குதிரை.

உங. நீக்கு இல் நோக்கு அடியார் - ஒழிவில்லாமல் நோக்குதலையுடைய எவலாளர். மாறு - மிலாறு.

உச. வார வார - ஒழுக ஒழுக.

உசு. குரம் - குளம்பு. இருமை - பெருமை; இரண்டிதன்மையுமாம்.

உஎ. இணங்கன் - நண்பன்; (கீழ் ப. கிட. மரா. ௧௦௦).

உஅ. நாயனார் - மாணிக்கவாசகர்.

உக. கறுழ் - கழுவாளம். தார் - கிண்கிணிமாலே. பரிச்சாத்து - குதிரைத்திரள்.

உ௦. நெறுக்கென, ஒலிக்குறிப்பு - ககனம் - ஆதாயம்.

உக. நூறு - புழுதி. தண்டிவன - பொருந்துவன.

உங. தலைக்கீடு - தலைச்சாத்து. குப்பாயம் - சட்டை.

உச. நெறி ஐந்து - கதியைந்து. பரிவத்தனம் - சுற்றுதல்; "இடம்வலம் பரிவத்திப்ப" என்பர் பின்னும்; இசு. கரவாளம் - கைக்கத்தி.

உரு. சாத்தவர்கள் - குதிரைவாணிகர்கள்; "குதிரையைக் கொண்டு குடநாடதன்மிகைச், சதுர்படச் சாத்தாய்த் தானெழுந் தளையும்" (திருவா. கீர்த்தி. உஎ - ௨அ.).

உசு. குதிரை ஈடு - குதிரைகளைக் கொடுத்தல். சயசயவென்று.

உஎ. சங்கு - விளையல். அறிவும் நானும். காட்சியார் சூல்கொள்ளுதலை, "விரும்புகுல் கொள்வார் கீழ்வார்." என்பதனாலுணர்தல்; (இசு) உசு.

உஅ. காண்டற்கு ஒட்டுமோ.

உக. அன்பர் - திருவாதவூரர்.

உ௦. தோரை - பீலிவிசிறி.

உஉ. தவ்வம் - தாவும்; "தவ்வ புனல்" என்பர்; (உ௦) உஉ.

உசு. தானு - சிவபெருமான், கட்டை.

உஉ - உங. இந்த இரண்டு செய்யுட்களின் கருத்தை, "அண்டமெலா

மாதார மாகத் தாங்கு மாணந்தத் தனிச்சோதியண்டந் தாங்குந், சண்டமறைப் பரிதனக்கா தார மாகித் தரிக்கவொரு காலத்து மசைவி வாத, புண்டரிகத் தாளசையப் பாச நீக்குப் புணைகரத்தாற் பரிபுண்ட, பாசம் பற்றிக், கொண்டரசு நெதிர்போந்து மன்ன வெங்கள் குதிரையேற் றஞ் சிறிது காண்டியென்றார்" (திருவிளையாடம்புரா. என்.) என்பது, தழுவியவந்திருத்தல் காண்க.

உரு. வாசி - குதிரை, விசேடம்.

உஅ. மின் - தடாதைப்பிராட்டியார்.

உக. சுபதக்ரமம் - சுபத்தைக்கொடுக்கிறநடை. அனுமனியா - ஒலித்து. மறை அயம் - வேதமாகியகுதிரை.

உ௦. மருத்தை - காற்றை.

உக. கஞ்சம் - வெண்கலம்.

உஉ. பரதச்சவுதம் - பரதநூல். பருமம் - குதிரைமுதுகிற்றவசு.

உசு. வையோன் படியும் மால்வரை - அத்தமயகிரி.

உரு. மண்டலம் - வட்டம். வீதி - நேரோடல்.

உசு. இடமால் - இடபவடிவங் கொண்ட திருமால். என்று - ஏக்காலத்து.

உஎ. கடல் திடராயிற்று.

உக. பல்கால் தலைவர் யாரென்ன.

உக. கொக்கு - குதிரை.

உஉ. குதிரைச்செட்டி கூறுவான். கற்கிகள் - குதிரைகள்.

உங. பெருந்துறை - பெரியகடற்முறை, ஒரு திருப்பதி. உலுக்கம் - கோட்டான். குதிரை, வேதமுதலிய ஏழிடத்திற் பிறந்தன என்பதை, "வெடிவாற் பைங்கட் குறுநரி யினத்தனை, யேழிடந் தோன்றி யினனாற் கியைந்து, வீதி போகிய வாலுனைப் புரவி, யாக்கிய விஞ்சைப் பிறைமுடி யந்தணன்" (கல். அ) எனவும், "மிக்க செழு மறைநாவிற்கு கமல நாதன் விழிப்புனலில் வின்னோர்க ளென்மர்

தம்பான், மைக்கடன்மேலமிர்த்தத்திலங்கி மீதின் மல்குசுருப் பையிலுலக வண்டர் தன்னிற், ரொக்கவெழு பே தமெனு மிவற்றிற் ரோன்றுற் தொன் மையவா யீரிரண்டு துணைத்தா னெ ன்றி, யொக்கவெளுக் கும்பரிக ளுள வாய் வானீ லொண்புனலிற் செல்லு நெறி யுனவுமாகி.” (திருவாத. குதி னா. ௪௦) எனவும் வருவனவற்றாலு ணர்க. மொத்தம் - தொகுதி; “பரி க்ருமிப் பரிமா மொத்தம்.” என்பர் பின்னும்; ௭௨.

௬௪. வாயதம் - காக்கை. வெருகு- பூனை. எனம் - பன்றி. நாய்முதலிய வற்றின் இயல்பையுடைய குதிரை கள் பொல்லா; மயூரமுதலியவற்றின் இயல்பையுடைய குதிரைகள் நல் லன. திருவாதவூர்புராணம், குதி னாயிட்டசுருக்கம், ௩௬, ௩௭ - ம் பா டல்களைப்பார்க்க.

௬௬. ஷேபுராணம், ஷேசருக்கம், ௩௭ - ம் பாடலைப்பார்க்க.

௬௭. வாலதி - வால். மேட்டிரம்- ஆண்குறி. ஷேபுராணம், ஷேசருக் கம், ௩௬ - ம் பாடலைப்பார்க்க.

௬௯. ஷேபுராணம், ஷேசருக்கம், ௪௧ - ம் பாடலைப்பார்க்க.

௭௦. ஷேபுராணம், ஷேசருக்கம், ௩௪, ௩௫ - ம் பாடல்களைப்பார்க்க.

௭௧. மற்றும் தீங்கு இலை - வேறும் உள்ளனவாகிய தீங்குகள் இல்லை.

௭௨. கதிவெங்கால - நடைபயலி ரும்புகின்ற கால்களையுடையன. கந் துகம் - பந்து.

௭௩. ‘சம்புவாணை’ என்பது சிலே டை.

௭௪. இதிற் குதிரைகளின் விலை கள் கூறப் பெற்றன. என.

௭௫ - ௭௬. இவற்றாற் குதிரையின் பெருமைகள் கூறப்பெற்றுள்ளன.

௭௭. ஆடலாலேதான் தாமசமா யிற்று. ‘ஓர்பொழுதும் நிலலாத’ என் பது, சிவ்லடை.

௮௦. தின்மை - தீமை; ஓதுவன வாகிய நன்மை தின்மை; “அடியவர்

நன்மை தின்மை யறிபவன்.” என் பர்; (௩௫) ௧௧; “தின்மையும் பாவ முஞ் சிதைத்து தேயுமே.” (கம்ப. பயன், ௨.)

௮௧. ‘சித்திரமா’ என்பது சிலே டை.

௮௩. இராவுத்தராயன் - குதிரைச் சேவகன்; இராவுத்தனென்பது, இ ராஜபுத்திரனென்னும் வடமொழிச் சிதைவென்பர்; ௮௬: “இனீமைகூர் ித்திராவுத்தற்கு.”; “கலாபத்தனிமயி லேறு மிராவுத்தனே.” என்பது கந்த ராலங்கிரம், ௫௦.

௮௪. நரறு - நாற்று. இச்செய் யுள், “நரியைக் குதிரைசெய் வானு நரகனைத் தேவுசெய் வானும், விரதங் கொண் டாடவல் லானும் விச்சின்று நாறுசெய் வானும்” (திருநா. தே. திருவாரூர்) என்பதன் கருத்தைத் தழுவி வந்துள்ளது.

௮௬. செண்டு - ஓராயுதம்; கொ ம்பு - அதன் முன்பாகம்.

௮௮. தூங்குகில்லாமல் - தாமதியா மல்.

௯௦. திருமேனிக்குடு-கவசம். கை வாளம் - கைக்கத்தி; “கரவாளம்” என்றார் முன்னும்; ௩௪. அடிவடும்பு- அடியின்விளிம்பு.

௯௧. ஆசையுடையன், சிலேடை.

௯௩. உழை - வீடு. செவ்வந்தி மாலை, சிலேடை.

௯௫ - ம் திருவிளையாடல்.

௯. கட்டுண்டேம். தொத்துவர் தொத்தக்கொள்வார்.

௨. முகமுகம்பார்த்து - ஒன்றன் முகத்தை ஒன்றுபார்த்து; (௪௩)௨௩. கயிறறைமென்று. அங்கணம் - சல தானா. சள்ளிடல் - நரியின் ஒலிக் குறிப்பு.

௩. தொண்டைவிடுவன-கூவுவன. உள்ள - உள்ளன.

௫. யாணர் மாக்கள் - புதியனவா ய்வந்த குதிரைகள்.

௬. மட்டித்து - கலந்து. இதலிய - இனிய. மொக்கணி குதிரைக்கு

கொள்ளமுதலிய உணவு கட்மும்பை;
“மொக்கணி யருளிய முழுத்தழன்
மேனி, சொக்க தாகக் காட்டிய தொ
ன்மையும்.” (திருவா. கீர்த்தி. நட. -
நட.)

எ. மறி - ஆடு. குகரம் - பன்றி.

அ. ‘மின்னுமலிழக்குமா’ என்
பது ஒருபழமொழி.

கூ. வரர் - சிறந்தவர்; தலைவர்.
அர - அரணே; இவ்விது இரக்கப்பொ
ருளிலும்வரும்.

கஉ. ‘நல்ல கல்யாணனன்றோ’
என்று இகழ்ந்தான், (உஎ) அகி:
“என்னையின்றோர் கலிபாண னாகக்
கான்மின்” என்றதை உட்கொண்டு.

கச. கொணர்ந்த மா - குதிரை.

கசு. சிவை - நரி. மத்துரை - குதி
ரைச்சாலை. இத்திரஞாலம் - இத்திர
சாலம்; “இத்திர ஞாலங் காட்டிய
வியல்பும்.” (திருவா. கீர்த்தி. சநட.)

கஎ. வாசிவாரியப் பெருமான் -
குதிரைக், சேவகர்களின் தலைவன்;
வாசிவாரியர் - குதிரையைத்தடுத்திச்
செலுத்துவோர். கிண்ணிமை - வன்
மை; தைரியம்.

கஅ. ஆரணமோழிற்று - நீ வேத
மோதியது. கோரம் - கொடுமை.
சிறையறை - சிறைச்சாலை.

ந௦ - மீ திருவிளையாடல்.

க. அறையகத்து - அறையில். ‘இ
ரும்புதரு மனத்தேனை’ என்பது திரு
வாசகத்தில், திருவேசறவின் முதற்
குறிப்பு.

உ. ‘பொய்யாவையைமாநதி’ என்
பது, “வையை யென்னும் பொய்
யாக் குலக்கொடி” (சில. புறஞ்சேரி.
கஎ௦.) என்பதைத்தழுவினது. முதமா
மங்கை - செம்மனச்செல்வி. முகில்
நாயகன் - வருணன்.

ச. கால் கட்ட - வாய்க்கால்களின்
தலைப்பிற்படலிட. பயம் - நீர், அச்
சம்.

டு. வெள்ளமிழுத்தவிடத்துப்பறை
யறைவித்தல் மரபு. சும்மை - ஒலி.
மனம் கன்றி. என்னொருமோ.

க. கோல் - அளக்குங்கோல்; அ
றை - வரையறைசெய்த கோட்டும்;
கோலால் அறுதிசெய்த இடமுமாம்;
“குரம்புகொண்ட டைப்பன் யானே
கோலறை முழுது மென்ன” (திரு
வாந. மண்சுமந்த. நட.)

அ. விதிரா - நடுங்கி

கூ. நாதமுகிய பறை; ‘நாதப்ப
றையன்’ என்பது, “நாதப்பறையி
னர்” (திருவா. அன்னை. க.) என்
பதைத்தழுவினது. இச்செய்யுளில்,
சிலசாந்ப்பெயர்கள் தொனித்தல்கா
ண்க; நஞ்சுண்டொனென்பது, கள்ள
ர்வகையில், ஒன்றன்பெயர். பிட்டு
உதிர் - உதிர்ந்தபிட்டு. கொடுக்கு -
தொங்கல்.

கக. அம்மே - அம்மையே. கொற்
றாள் - மண்வேலைசெய்பவன்; “மண்
ணகழந் தெடுத்த வரபுனல் வை
வயக், கூலஞ் சுமக்கக் கொற்றா ளா
கி.” (கில. சக.); கொற்று - மண்வே
லை யென்பதை, உந: “கொற்றா ள
விவரி லீங்கோர் கூடைமண் சுமந்தா
ரில்லை.” என்பதனாலுமுணர்க.

கச. அந்தித்திருக்கும்பொருள் -
முடித்துவைத்திருக்கும்பொருள். கந்
த்தது - மனம்வீசி. உண்டு-உள்ளது.

கடு. வட்டமுறுபிட்டு - வட்டவடி
வமாகக் கிண்ணத்தாற்கொட்டி அ
மைத்துவைத்திருக்கும் பிட்டு; கஅ:
“கனவிய வட்டப் பிட்டுக் கைக்கொ
டு பிட்டுப் பிட்டு.” அம்மை, விளி.

கசு. உழப்பாது சுமத்திடும்.

ககூ. அம்மை, விளி.

உ௦. என்ன - என்றுசொல்ல. உதி
ரை - பிட்டு. ‘வித்துநெற்பிட்டு’ என்
றபாடத்திற்கு விதைநெல்லரிசியாலா
க்கிய பிட்டுென்று பொருள்கொள்க.

உஉ. கோலறையை. நல்லாள் -
நன்மையையுடைய ஆட்களை. வாங்
குதல் - கொள்ளுதல்.

உடு. குழம்புதல் - கலங்குதல்.
கொட்டு அணைத்து - மண்வெட்டி
யைத்தழுவிக்கொண்டு. கிடை - கிட
த்தல்; ஒப்புமாம்.

உஎ. வடிவன் நீ - அழகுடையவனாகிய நீ; உஅ: “மெல்லியவடிவனீ”.

கறுத்த - கோபித்த; தொகுத்தல்,

உஅ. நயந்து அவரோடும்.

உகூ. பந்துவந்து; திசைச்சொல்; இது, ‘வைத்து’ என்பதுபோலப்பொருளின்றிப்பயிலுவதொருசொல்.

௩௦. பகுந்து - பங்கிட்டு.

௩க. சதமுறை - பல்முறை. அதர்பட - வழிபட.

௩உ. தீரக்குறை - களையின் குறையை, கவ்வை - துன்பம்; ஒலியுமாம். தவ்வுதல் - தாவுதல்.

௩அ. கங்கைக்ககையுயர்மன் - திருமுடியில் வைத்திருந்தமன்.

௩கூ. திருவருளுக்கு உண்டோ - திருவருளுக்கு எல்லையுண்டோ.

சக. பிட்டுவாணிச்சி ஏக.

சஉ. புடைப்பு - அடியாலுண்டாகிய வீக்கம்.

சச. இவன் முகத்தால் - இவன் வழியால். விடுவித்தற்கு - சிறையின்றி நீக்குதற்கு. தன்வழி திரிதற்கு இவனை விடுவிடு.

சடு. மதுரைத்தெருவிற் பரியேறும். கொந்தகன் - படைத்தலைவன்.

சஅ. “நமச்சிவாயவாழ்க” என்பது, திருவாசகத்திற் சிவபுராண அகவலின் முதற்குறிப்பு.

சகூ. தூயகுத்திரர் - சற்குத்திரர்.

௩௦. அன்ன, நெஞ்சறிசுட்டு. மா-அழகு. என்ன-என்று திருவாதவூர்துதிக்க.

௩க. சித்திரக்கோவை - திருச்சிறம்பலக்கோவையார்.

௩உ. மன்னன்-பாண்டியன்; எழுவாய். அம்மை - செம்மனச்செல்வி.

௩கூ. மேய்ந்து - வேய்ந்து. ஏறும் ஆனும்.

௩ச. உயர்துறக்கம் - சிவலோகம்.

௩டு. பறைதல் - சொல்லுதல். இறைவன் - சிவபெருமான்.

௩சூ. அவதானங்கள்-திருவிளையாடல்கள்.

௩க - மீ திருவிளையாடல்.

க. பெருங்கிராமம் - ஐந்துறுகுடிகள் நிறைந்ததூர்; (துடா.இடப்பெயர். ௩க.).

உ. பாகவதப்பிரமசாரி-வைணவப் பிரமசாரி. புக்கில் - வீடு. உதகம்செய்ய - தாரைவார்க்க.

௩. மனம்குன்ற. கன்னி - எட்டுப் பிராயமுடையவள்; “அகவை யிருநான்குடையாள் கன்னி” மாயூரப் புராணம்.). இடுகுறி-இடப்படும் நெற்றிக்குறி.

ச. வேதகுத்திரம் - வேதசம்பந்தமான குத்திரங்கள்.

௩. சாறு-கலியாணம். நெறிதப்பாவாறு உதகம் அளித்து; உதகம் - தாரை. இனியபல - ஸ்திரீதனம். பந்தம் - உறவு, முறை.

கூ. தனு - வில், உடம்பு. மரல் அன - மரலநாரையொத்த.

கக. படை, வலம்.

கஉ. அமுதுபடி - அரிசி. மேல் அமுதுசெய்யுமாறு ஒதுமென்ன.

கஎ. பட்டுஅணை-பட்டாலாகிய அணை. நோக்கு - கண்ணில். அன்னையில் புதல்வன் - தாயில்லாதபிள்ளை; பிறப்பில்லாதவர்.

ககூ. திருவினாள் - லக்ஷ்மி. வளர்த்திவைத்து தூங்கச்செய்துவைத்து.

௩உ - மீ திருவிளையாடல்.

உ. அஃது - பரததால்.

௩. மிக்கசீர்த்தி, பாண்டியனுடையது. வளவன்கேட்டு. இகலி - மாறுபட்டு; உகூ: “இகல்விட்டு” என்பதனால், சோழன் இப்பொழுது மாட்டிபட்டிருந்தமை வலியுறும்.

சூ. உளம் பட - மனமெலிய.

எ. விளிவு - அவமானம்.

அ. விருது - எண்ணெண்ணிலவல்லானென்பது. புயங்கநட்டம் - ஒரீவகைநடனம். வாமத்தாள் - இடத்தாள்.

கூ. சென்னிசெற்றத்தால் - சோழன் மீதுள்ள கோபத்தால்.

க௦. நின்றல்-நிற்கல்; மெலித்தல். கெட்டேன், ஐயோ.

க௧. ஈசானகோணம் - வடகீழ்முலை. அதிரவீசி ஆடினான் என்க; “அதிரவீசி யாடுவாய்” (திருநா.தே).

க௨. பனை - வாத்தியம்; உடுக்கை. “மாறியாடக்கொடியிட்ட பெருமான்” என்பார்பின்னும்; உ௬.

க௩. பண்டு அருங்கூத்து - முன்பில்லாதகூத்து; பண்தரும் - இசையைத்தருகின்றவென்றமாம்.

க௪. வடிவறுதிருக்கூத்து - சொக்கத்தாண்டவம்.

உ௦. முன், “தென்மதுனாமாநகர் சேர்திருச்சிறம்பலம்போற்றி” என்றார்; (க௧) க௨. புரிவலித்து - கயிறு கட்டி.

உ௧. மாணிக்கத்தான் - மாணிக்கக்காம்பு.

உ௨. இயற்பெருமான் - சொக்கநாயகர்; இயல் - அழகு.

நா- மீ திருவிளையாடல்.

க. ஆதனை, - சூரியன். டடதரு - ஆலகாரம்.

உ. எய்து - எய்தலால். தொங்கி ஞான்ற - தொங்கிய; ஒருபொருட்பன்மொழி. பகதி - அம்பு.

ச. பறையும் அது - சொல்லிய அச்சொல். போது - வா.

சு. உடல்நடுங்கி.

எ. ஏதம் ஒழி-துன்பம் ஒழிவாயாக. இங்கு எய்து-இங்கேவா. தருந்தகனம் - துன்மரணமாக இறந்தவர்க்குச் செய்தற்குத்தக்க தகனம்.

க௧. “அஞ்சினவீசன்” என்பது, சொக்கநாயகர் பழிக்கு அஞ்சியதைப் புலப்படுத்தியது.

க௨. விள்ளான் - சொல்லாலாகி.

க௩. படர் - யமதூதர். விரை - மலர் சந்தனம் முதலிய நறுமணம்.

க௪. வற்றான - வன்மையையுடையதான. ஆர்த்த தும்பு-கட்டியகயிறு.

க௫. அயம்=ஐயம் - ஸந்தேகம்.

க௬. உயர்ந்ததூதன் - இருந்தவனாகிய பெரியதூதன். கூறும்-கூறுவான்.

ந௮

க௭. சீகத்தை-கிளியை. கோல் அம்பு. எய்ததை, உ - ம் செய்யுளாலும் உணர்க.

க௮. பெரியதந்தை எழுவாய். அசன் - அசமகாராசர்; இரகமகாராசருடைய புத்திரர்; தகரதருடைய தந்தை. வடிவமங்கை - இந்துமதி.

உ௦. இந்துமதி-அசமகாராசர் மனைவி; நாரதமுனிவர் வீணையிழப்பினர் திருந்த பூமலை காற்றால்வீழப்பெற்று இந்துமதி இறந்தனளென்பது, இராவணமும், அ-ம் சருக்கத்திற் கூறப்பெற்றுள்ள கதை. இதனைத் தமிழ் இராவணமீட்சம், இந்துமதி பிறப்பு நீங்குபடலம், ச௨-ம் செய்யுள் முதலியவற்றாலும், “நன்னான் மதியக் குடையோன் குலோத்தங்க னாகவெற்பிற், பொன்னுளையோத்தியி லுண்டாய பாவம புனத்துமுண்டோ, வந்நாடும் பெண்பழி கொண்டது மாலை யென் றுருஞ்சொல்வா, நின்நாடும் பெண்பழி கொள்ளலும் மாலை யெதிர்ப்பட்டதே” (குலோத்துங்கசோழன் கோவை, க௭௫.) என்னும் செய்யுளாலுணர்க. தேனுவால்-பசுவினால்.

உ௧. மருப்பு இல் கோ-கொம்பில்லாதபசு.

உ௨. முனைத்தனை - முனையிற்கட்டியகட்டு.

உ௩. நாம் - அச்சம்.

உ௪. யாமினியில் - இரவில்.

உ௫. யாவையும் அடுத்த ஆக்கவல்லான்-எல்லாப்பொருள்களையும் சங்கரித்தச் சிருட்டித்தருள வல்லமையுடையவர்.

உ௬. சோமசந்தரக்கடவுள் பழங்கஞ்சியதை, க: “தென்மீழ்நாடு” என்னும் செய்யுளாலும் உணர்க.

நா- மீ திருவிளையாடல்.

க. அவமானவஞ்சம் - அவமானத்தைத்தரும் வஞ்சனைத்தொழில்; “அவமான வஞ்சம் பிறர்க்குரை யார்க ணல்லோர்” என்பார்பின்னும் (௬௫)

க௦.

உ. கொட்டி - மன்வெட்டி.

இ. புண்ணில் ஈ மொய்ப்பீ. ஆரோ
வென்னத் திரிந்தான்.

க. கன்னி - கன்னியாகுமரியென்
னும் ஆறு. கம்பிப்பன் - நடுங்குவன்.

எ. புறத்து ஈர்த்து - வெளியே இ
ழுத்து.

க. 'பட்டகுணம் சுட்டாலுந்தீரா
து' என்பது ஒருபழமொழி.

கௌ. தானவைபவம் - தலவிசே
டம்.

கக. இறையவன், எழுவாய்.

கஉ. பரிவுகூர்ந்து போக்குகின்றே
ம்.

கங. தானஞ்செய்யென்று சொல்
வதற்கு உன்கையிற் பொருளில்லை.
கோவுக்கு - பசுவுக்கு.

கஇ. செறு - அடக்கு. நோக்கு -
செய்.

கஈ. அணுக்கட்கு - உயிர்களுக்கு.

கஊ. மீ திருவிளையாடல்.

உ. எல் - ஒளி. கூடா - வந்துசேர்
ந்தது.

ங. ஆங்காரித்து - அகங்காரங்கொ
ண்டு.

ச. அங்கம் - போர். கெருடி -
வில்வித்தைமுதலியவை பயிலும் கூ
டம். மைந்தர் - மாணக்கர். சிரமம் -
யுத்தப்பயிற்சி; "சிலைக்குரு விறற்குரு
குலக்குமர நுக்குவரு சிரமநிலை கா
ண்மி னென." (பார. வாரணுவத.
இச).

இ. நாயனரே - தலைவரே. கெரு
டிக்கட்டி, நம்முளோரைக்கீச் சாதிப்
பிக்குன்றனென இயைக்க.

க. அடியார்க்குநல்லான் - சோம
சுந்தரக் கடவுள். கன்றல் - வாடுதல்.
பணிக்கு - வில்வித்தை முதலியவற்
றைக் கற்பிக்குந்தொழில்.

எ. அவன்றனை - ஆசிரியனை. வள
ம் - தனதுபெருமை.

அ. அருள் - தொடர்புபற்றாதே யா
வரிடத்தும் தோன்றும் இரக்கம். இ
டம் - சமயம்.

க. மிண்டு - இடக்கரணமொழி
கள்.

கௌ. முல்லை - கற்பு. சொக்கன்
தானே அறிகுவன் - சொக்கநாயகர்
இயல்பாகவே அறிந்தருளுவார்; யாம்
விண்ணப்பிக்கவேண்டுமெனில்லை.

கக. தின்மை - தியசெயல். பா
டை - சபதம்.

கங. மற்று ஓரெதிரிலா.

கஇ. பத்திரம் - ஒருவகைக்கத்தி.
ஒட்டி - சபதம்செய்து.

கஈ. நாகமாபுரம் - மதுரை; "அ.
தோரகாக்யஸ்ய புரஸ்யநாதம்" (ரத்
வம்சம், சு-ம் ஸர்க்கம், இக) என
வும், "உரகமாநகரான் நென்னனி
வன்" (இரத். மாலை. கௌ) எனவும்
வருவனவற்றுள், 'உரகாக்யஸ்யபு
ரம்' எனவும், 'உரகமாநகர்' என
வும் மதுரை கூறப்பட்டிருத்தல்கா
ண்க.

கஎ. நெஞ்சுளோர் - தைரியமுடை
யோர். கஞ்சவாள் - வெண்கலத்தாற்
செய்தவாள்.

உஉ. சொட்டை - ஒருவகை ஆயு
தம்.

உச. வென்றிகொள் மைந்தர் - ஆ
சிரியருடைய வெற்றியைத் தமதாகக்
கொண்ட மாணக்கர்கள். இத்தனை
வென்றமையின், 'வன்றிறனாதர்' எ
ன்றார்.

உக. எந்து - என்ன; திசைச்சொ
ல்; "அதெந்துவே யென்றரு ளா
யே" (திருவா. அருட்பத்து, க-கௌ).

உஅ. பொத்திய - மறைத்த. மெத்
திய - நிரம்பிய.

ஙக. 'உண்டென் நேத்தும் வெற்
றிகொள் பணிக்கன்' என்றது, ஆஸ்
திகனென்றபடி.

ஙக. மீ திருவிளையாடல்.

உ. கறுவி - கோபித்து.

ங. இந்நாகம் திட்டிலிடமென்பா
ர், 'நஞ்சங் கண்பட விழித்து' என்
ன்றார்.

இ. பாவகப்புகுவாய் - நெருப்பைக்
கக்குகின்ற பிளந்தவாய். உரத்திற்
சேர்ந்தது - மாப்பால் நகர்ந்து உ
தது; உரம் - வலியுமாம்.

எ. 'பெரியபாம் பணியுஞ் சொக் கப் பிஞ்ஞகா' என்றது, கருத்துடையடையணி.

அ. அதனைக்கடிப்ப - அப்பாணத்தைக்கடிப்ப.

க. அழல் - விடம்.

கக. ஆரா அமுதே - தெவிட்டாத அமுதமே.

கக-கக. விடத்துண்பத்தைப் போக்கவேண்டுமென்பதற்குக் கூறிய அடைகளும், 'கருணாகரணே' 'அருளாகரணே' என்றுகூறியிருத்தலும் ஆராய்தற்பாலன.

கஉ. புழகு - மலையெருக்கம்பூ. வன்பர்க்கு அரியாய்.

கங. தமிழி - ஆறு. கோள் - விடம்.

கச. அமுத இந்து விந்துவை - அமிர்தமயமாகிய சந்திரனிடத்துள்ள துளியை.

கஎ. இங்கே சமணரை, 'நாணமிலாதோர்' என்றதுபோல் 'மானமில் சமணர்' என்பர் பின்னும்; உடுகாண - கருணும்படி. கழறி - சப்தங்கூறி.

கஅ. என்ன - ஒப்ப; உவமவுருபு. தேனு - பசு.

கக. விட்டல் - விடல்; விரித்தல் விகாரம். காலமேகம் - ஊழிக்காலத்துமேகம்.

உஉ. 'கொல்லொணுப் படையெவர்க்கும் வெல்லொணுது' என்பது ஒரு பழமொழி. எல்லாம் வல்ல நாயகன் - சோமசுந்தரக்கடவுள்; "சிவமெனும் பொருளு மாதி சத்தியொடு சேரினெத்தொழிலும் வல்லதாம்" (திருநீலகிரி, க.) என்பர்.

உஉ. மூசி - மூச்சுவிட்டுமோந்து.

உச. தார் - இன்னிணிமலை, தாடி - அலைதாடி. பிறங்கல் - மலை.

உடு. சந்தம் - இயல்பு.

உசு. காற்சிறைகொண்டு - காலிடங்கொண்டு. உப்பால் - முதுகு; "ஊழையுமும்பக்கங்காண்பர்" (திருக்குறள், கூஉ௦.)

உஎ. தண்டலைமலை - சோலைமலை; அழகர்மலை.

உஅ. நீங்கரும்விடை - ஸந்தியிலெழுந்தருளிய இடவழர்த்தி.

நாஎ - மீ திருவிளையாடல்.

க. ஞானமுற்றியவெற்றிகொள்ந்நவார் - திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார். வெப்பும் - சுரம்.

உ. பன்னிரண்டுபெயர்களாவன: பிரமபுரம், வேணுபுரம், புகலி, வெங்குரு, தோணிபுரம், பூந்தராய், சிரபுரம், புறவம், சண்பை, சீகாழி, கொச்சைவயம், கழமலமென்பன; காழியெனவும், கொச்சையெனவும் வழங்கும்.

ங. ஓதாமலுணர்ந்துயர்ந்த: இளவரிசைகள் - பொற்றாளம், முத்துச்சிவிகை, முத்துப்பந்தர்முதலியன.

ச. கச.

டு. 'சாதிமுறை யறியாத சமணர்' என்றது, கூட்டத்தினரென்பதைப் புலப்படுத்தியபடி; "குழுவுடைய மண்" என்பர் பின்னும்; கூக, உணருங்கால் - ஆராயுமிடத்து; உணர்தல் - ஆராய்தல். (ஙஅ) ங: "நத்தநடு வெழுந்துணர்வார்."

எ. மானி - மங்கையர்க்கரசியார். பறிதலையர் - சமணர். பழுதாமென்று ஒலைவிடுத்தாரென முன்னேகட்டிக.

அ. சென்ற - வந்த.

கூ. நாள் - நகரத்திரம்; திதியினும் தூறுமடங்கு வலியுடைத்தாதல்பற்றி, நாள் முற்கூறப்பட்டது.

கஉ. மானமில்சமணர்: (ஙசு) உடு.

கடு. கொடுங்குன்றம் - உக்கிரகிரி; பிரான்மலை. 'வானிற் பொலி' என்பது அப்பதிகத்தின் முதற்குறிப்பு.

கசு. நகரத்து எய்.

கஎ. பன்னிகழ் கூகை, இகழ்ச்சி. பாழி - குகை.

கஅ. என்னும் - யாதாமோ. திருமுகம் - ஓலை.

கக. வைதிக யானை - திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்.

உங. சுட்டியும் கீறும்.

கஅ. என்னும் - யாதாருமோ. ஏற்
றரு - பிறரால் வெல்லுதற்கரிய.

கக. ஒழுங்கி-ஒழுங்குபடுத்தி. வகு
ந்த - வகிர்ந்த. 'போகமார்த்தபூண்மு
லை' என்பது, திருநள்ளாற்றுத்திருப்
பதிகத்தின் முதற்குறிப்பு.

உ௦. 'தளிரிளவளர்' என்பது, திரு
நள்ளாற்றுக்குரிய வேளொருதிருப்பதி
கத்தின் முதற்குறிப்பு 'ஆகிமெய்'
என்றது, தேவாரத்தை; வேதம்.

உக. வற்றற் கருப்பிலை - காய்ந்த
கருப்பந்தோகை.

உஉ. அதிகயித்துச் செழுமலர்மா
ரிபெய்தார்.

உங. நீர் தெளித்து. அங்கத்தம்
பிணை - அக்கினித்தம்பனவித்தை. வா
து மும்முறை உண்டி.

உச. 'வினாவிலேமும் பெரும்புன
ல்வையை' என்பது, வேகவதியென்
னும் பெயர்ப்பொருளைப்பலப்படுத்தி
யது; ஐசு: "தாங்கருந்திறலொடும்
வரும்வெம்மை" என்பர் பின்னும்.
பத்திரம் - எடு.

உடு. பறைதல் - சொல்லுதல். பா
டை=பாறை - சபதம்.

உசு. கடிமை இல் - விளக்கத்தன்
மை இல்லாத. முடிய-முற்ற. 'ஆசை'
என்றது, அவரை அஞ்சுவித்தற்பொ
ருட்டு; இவர்கருத்து இன்னதென்ப
தை, சகடம் செய்யுளாலுணர்க.

உஎ. உயிர்க்கழு - ஒருவகைக்கழு.
களம் - கழுதது. செத்தி - சீவி.

உக. காத்திரம் - உடம்பு. உருத்தி
ரசாதனம் - உருத்திராக்கம்.

ங௦. தெவ்வு - பகை.

ஙஉ. கண்டி - உருத்திராக்கமலை.

ஙங. கழுவேறுவோர் அதனைவாங்
கித் தோளில்வைத்துச்செல்லுதல்ம
ரபு.

உச. தூது - பஞ்சபாண்டவர்க்குச்
சென்றதுது; உம்மை - அசைநிலை.
இறைஞ்சுகழல். மேற்கொண்டு ஞா
ன்று ஊதுங்கள்; ஊதுதல் - உடம்பு
புடைத்தல். காளம் - ஒருவகைவாத்
தியம், கழு.

ஙடு. மிகை - அளவுகடந்தசெய்
கை. கை - செயல். துய்யவை - கூர்
மையையுடையவை.

ஙசு. எட்டில் தீட்டி.

ஙஎ. "வாழ்க வந்தனர்" என்பது
திருப்பாசுரத்தின் முதற்குறிப்பு.

ஙக. எதிர்த்து எறியது.

ச௦. பதடி - இன்பம்.

சங. இருந்திராயினர்.

சடு. சுறவிய - கோபித்த.

சசு. எதிர்புகல்வதேது. முட்டுடை
ப்பட்டினியிறு - கண்டுமுட்டு, கேட்
டுமுட்டுக்களால் பட்டினியிருக்கும்
வயிறு; முகம் - கழுவின்குமகம்.

சஎ. பாறு - பருந்து. சிவை - நரி.
கவடி - பலகறை.

சஅ. சாணகம் - சாணம். கன்று
- பசுக்கன்று. விலாவொடி - விலாப்
பக்கம் ஒடியும்படி சிரிக்கும்சிரிப்பு;
"விலாவிற நக்கு" (மணி. ௩௪ - ம்
காளை, ௩௪).

சக. தளம்புநெஞ்சு - துளம்பு
கின்றமனம்.

டு௦. சமணர்களுக்குச் சாக்கியரொ
ன்றும் ஒருபெயருண்டு.

டுக. சாமரம் - சாமரை, கழுமரம்.
இக்கவி, வஞ்சப்பழிப்பணி.

டுஉ. ஆசையாய் துதிப்ப.

டுங. "வாரிதி யுருவா யாற்றின்
வரும்பெருஞ் சலிலமுற்றும்" என்
றார் முன்னும்; (எ.) அ. ஓசனை
- யோசனை.

டுச. தமிழி - ஆறு.

டுசு. "தேனூற வன்னி" என்பது
திருவேடகப்பதிகத்தின் முதற்குறி
ப்பு. காப்பு - திருநீறு. சேடனூர் - திரு
வேடகம்; ஆதிசேடன்பூசித்ததலமா
தலின், இஃது இப்பெயர்பெற்றது;
கசு - ம் பாடலைப்பார்க்க.

டுஎ. புக்கு - புருந்து. நல்க - காண்
கொடுத்தற்கு. [லால்.

டுக. பனுவல் முறுவல் தருவதல்

ச௦. மெய் - உண்மைவழி.

சஉ. தனியானை - திருஞானசம்.
பந்தமூர்த்தநாயனார்; எழுவாய்.

கச. பரிசனம் - ஸ்பரிசம்.
கக. இகலா - (சைனரோடு) மாறு
கொண்டு.

கங. சாத்தன் - ஐயனார்.

கள. பாடித்த - பேசிய.

கக. மண்டலமும், உம்மை - சோ
மூண்டலத்தையன்றியென இறந்த
து தழுவியது; (௩௭) ச. - ம் பாடல்
பார்க்க.

௩௯ - ம் திருவிளையாடல்.

க. கொந்தக்குலம் - கக்கு
லம்; இக்குலத்திற்பிறத்தோர் சேனாப
திகளாதற்குரியவர்.

உ. சேதிபர்கோன் - பெயர்; [௩ - ம்
செய்யுள்பார்க்க]. கிராதர் - வேடர்.
கவுரியன் - பாண்டியன்.

௩. படை ஆள்வேம் - சேனைகளை
வருவித்துப் பாதுகாப்பேம்.

ச. மாண்டதில்லை - மாட்சிமை
யுற்றதில்லை. சரக்கறை - பொன்னறை.
படைஆள் - சேனைகளை ஆள்வாய்.
திருக்கைச்சிறப்பு - ஏறுதிமோதிரம்.
விரைவுகண்டு - (செளந்தரசாமந்
தன்) விரைந்துசெல்லுதலைக்கண்டு.

இ. விதிர் விதிர்த்தான் - விரைந்
தான்; "மெய்தா னரும்பி விதிர்விதி
ர்த்து" (திருவா. திருச்சதகம், க).

எ. உம்பர்தம்பதி - இந்திரன். தம்
பம் - ஆதாரம். கம்பம் - நடுக்கம்.

அ. அடியவர்தங்கண் - அடியவரிட
த்து.

க. பரிகரம் - சேனை.

க௦. வந்தனை அடியேன் - பணித
லையுடைய அடியேனது.

க௨. ஸ்யதி - ஸ்யமம்.

க௩. தண்டம் - தண்டனை. ஆரோ
ஆற்றுவார் - ஆர் பொறுப்பார்.

கச. சாதலலாது நெறியில்; பின்,
௩௦. "இன்றுபிரளித்தகோவே" என்
பது இதனைவலியுறுத்தும். அசைவு-
மெலிவு. நமக்குச் சன்மானமாகச்
சேலையையும் அரசன்தருவன்.

கக. அச்சத்தைத் தள்ளியவன்
மனைவி.

கங. வீரன் நாம் அற்று.

கஅ. சியாளம் - ஒருவகைப்பறை.
கக. பாராவண - வளைதடி.

உ௦. பூங்கொடி - அழகிய துவசம்.
தோணாகள் - மயிலிறகாற்செய்தவி
சிறிகள். மட்பாம்பு - ஆதிசேடன்.
படைச்சாத்து - சேனைத்திரள்.

உக. குழந்த - ஆராய்ந்த.

௩க. உடம்பில் தழும்புடையவீரர்
கள் சிறந்தவர்களாதலின், இங்ஙனம்
கூறினார்.

௩௨. கம்பித்து - நடுங்கி.

௩௩. தாணா - கதி.

௩௪. தந்திரம் - சேனை. தாழாது
- தாமதியாமல்.

௩௫. சிலைத்து - முழங்கி.

௪௦ - ம் திருவிளையாடல்.

க. எளிய - அடியார்க்கெளிய. முச்
சந்தி - காலை, உச்சி, மாலை.

உ. பரிவு - அன்பு. நல்குரவினால்
வேள்விகளும் ஒழுக்கமும் ஒழிந்து.

ச. மா தனம் - மிக்கபொருள்.
கோதனம் - பசு. ஆராமம், சோலை.

இ. உலகு ஏதம் - உலகத்தின்துன்
பம்.

க௦. நெஞ்சம்வாழுமேல் - மனம்
மகிழாமாயின்.

௩௩. நீக்கவற்று - நீக்கவல்லதாகிய.
கிழி - முடிப்பு.

கச. "கோழிபொன்னெடுப்பினுங்
குறைவி லாததோ, ராடக நீவி" என்.
பர்பின்னும்; உ௦. புக்கில் - வீடு.

க௩. நீவி - கிழி.

௩௪. தணிவதில்லை - குறையாது.

௩௫. செல்லல் - துன்பம்.

உ௦. ஆடகநீவி - பொன்முடி.

௪௧ - ம் திருவிளையாடல்.

உ. வண்மை முன்திகழ் - கொடை
மு. யைவகள் விளங்கப் பெற்று.
நந்த - பெருக.

ச. இறந்தானென்று கிளந்து.

இ. துவர்ப்பிடித்து - செம்மைநிற
முள்ள ஆடையைப்பிடித்து; [௧௦ - ம்
பாடல்பார்க்க.]

எ. போகட்டு - கிடத்தி. அத்தம்-
கை.

அ. மிகை - வரம்புகடந்தசெய்கை
கூ. படிற்றுரை - பொய்யுரை.
க௦. தருமமன்று - நியாயசபை.
க௩. தருமவாசனம் - நியாயசபை.
கச. அறுவை - ஆடை. முடிச்சா
த்து - தலைப்பாகை. கைவீசல், வருந்
தாக்குறிப்பு. சிறுக்கன் - சிறுவன்.

கஎ. பஞ்சவன் - பாண்டியன்.

கஅ - கக. ஆங்குவந்துள்ள வணிகர்
களைநோக்கிச் சிவபெருமான்வினாவல்;
'வணிகஞ்ஞாயிர்' என்பது முதலியன,
வணிகர்களுடைய பெயர்விசேடங்கள்.
பயன் என் போதும் - இலாபம் யாது
வரும். பணியம் - ஈடு. 'என்' என்
றது, தம்முடைய பழைய ஞாபகத்
தைப்புலப்படுத்தியபடி.

உ௦. அவதரம் - சமயம்.

உக. காணி - உரியநிலம். கஞ்சம் -
வெண்கலம்.

உஉ. மகவிலாமற் கொடுத்தனன்.

உ௩. அஞ்சி ஒளித்தனர்.

உச. ஒற்று அலைசெய்தோர்தம்மை -
எதிர்த்து வருத்தியவர்களை.

உஊ. தருமயோவென - இவர்கள்
செயல் தருமமாவென்று சொல்ல.
உளங்கடோறும் விளங்கின. வகை -
இடங்கள்.

உகூ. கன்றினர் - பகைவர்.

உஅ. கணக்கு - வழக்கு. மாட்டாக்
கைந்தலை - வன்மையில்லாதவிதவை.
சான்றோர் - நியாயசபைத்தலைவர்.

சுஉ - மீ திருவிளையாடல்.

உ. இன்பால் - இனியபாலை. இய
க்கமாதர் - யகணுமகளிர்.

௩. உரையோடு. பொருளொடு; ச.

ஊ. மெய், சிலைடை. மேல்-இனி.
ஒப்பு - பொருத்தம்.

கூ. கோடுயோசனைபோந்து - கொ
ம்புகள் யோசனையளவுகீண்டு.

எ. தூங்குகில் - ஓய்வில்லாமல்;
"தூங்குகில்லாமல் வானிற்கழன்று"
என்பர்பின்னும்; கக. தாங்குதலற
தடையற. விடும், ஏவல்.

கூ. பருதி - பருப்பு; இயல்பு. இய
ற்போதம் - இயற்கையறிவு.

க௦. இறை, எழுவாய். சாபானுக்
கரத்தால், முறையே இளைப்பும் இனி
மையும் பெற்றனர்.

கஉ. வடிவும் அறிவும்.

க௩. ஒப்பு - மனப்பொருத்தம்.

கச. சொல்லொடும்பொருளொடு
மீவிர்த்து.

ககூ. உருவொடும் உலாவினர்.

சா௩ - மீ திருவிளையாடல்.

ச. வினை - போர்.

ஊ. பரிவேத்தா-தமையனுக்குவிவா
கமாகாமலிருக்கும்பொழுது விவாகம்
செய்துகொண்டவன். வஞ்சி - பகை
மேற்செல்வோர் அணியுமாலை.

கூ. தம்பி - யாளை.

எ. ஓசனை - யோசனை. அணி - சே
னையைவருப்பாயாக; ஏவல்.

அ. நொச்சித்தொடை - நொச்சிமா
லை; இது, தன்மதினைக் காத்தற்குரிய
வீரன் அணிந்துகொள்ளுவது. காஞ்
சி - காஞ்சிப்புமாலை; இது, பகைவர்
க்கு எதிருன்றிறிற் போர்க்குரியது.

க௦. ஞாட்பு - போர். தும்பையினை
ந்து.

கஉ. ஆளும்ஆளும் - வீரர்களும்
ரர்களும்.

க௩. இனன் - குரியன்.

கச. ஆவி - குளம், உயிர். மாட்டா
தாடி - வலியில்லாததாடி.

ககூ. உசேரம் - விலாமிச்சவோர்.

கஎ. உயிர்மருந்து - உயினைக்கொ
டுக்குமருந்து; மிருதசஞ்சீவினி; "நெ
ல்லு முயிரன்றே கீரு முயிரன்றே"
(புறநா. கஅகூ). விரிந்து - வெட்கி.
முன்னின் - முன்பொருததுபோல.

கஅ. வையம் - தேர்.

உ௦. கவந்தம் - தலையில்லாத உட
ம்பு. போனாப்போனார் - தப்பிப்போன
வர்கள் பிழைத்தார்கள். முளிந்து -
உலர்ந்து.

உக. முகமுகம் பார்த்து - ஒருவர்
முகத்தை ஒருவர்பார்த்து; (உகூ) க:
"இனப்புரவி முகமுகம்பார்த்து".

உஉ. மனிதவுருவங்கொண்டதற்
கேற்ப நடித்தருளினரென்பார், "அரு

ந்திரு மேனிவேர்ப்ப வோடிமீண்டு' என்றார்.

உ௩. வெற்றிமாநரசம் - ஐயபேரி.

உ௪. 'வள்ளல்' என்றான், உயிரையும் அரசரிமையையும் கொடுத்தது பற்றி.

உ௫. தரம் - தகுதி.

உ௬. நான் நான் என்று - நான் போர்செய்வேன் நான் போர்செய்வேனென்று, மாலை-தும்பைமாலை, தண்டி - அலைத்து.

௩௦. கூபம் - கிணறு.

௪௪ - மீ திருவிளையாடல்.

௧. வெறுப்பு - பகைமை; ௩௨: "பிறிவிலா வெறுப்பிவர்க்கிங் கிப்படிப் பிறங்கிற் றென்ன" என்பர்; (௨௭) ௮௨: "ஆர்வெறுப்பாருவப்பே". கண்ணுற - கருத.

௨. மறைப்பொருள் - இரகசியச் செய்தி; ௩௨: "மறையுடைபகர்ந்தாய்" என்பர்.

௩. ஒளி - தெய்வத்தன்மை.

௪. அற்றம் உற்று - சோர்வுற்று.

௬. பொறையன் - சேரன், கிள்ளி-சோழன். நிம்பம் மாறன் - வேப்பமாலையையுடைய பாண்டியன். துதிசெயாது - (இந்திரனைத்) துதியாமல். உடன் - இந்திரன்கூட.

௭. அது - அம்மகிழ்ச்சியை.

௧௦. "மானிமாறன்", "மானம் வலிசேர்ந்தவாள் வழிதி" என்பர்பின்னும்; ௩௨, ௩௨.

௧௧. அதுகண்டு - குறையிரவாமையைக்கண்டு. தலமெலாமதிப்ப - உலகத்தாரெல்லாரும் நன்றிமதிக்க, உலகமெல்லாம் இதற்கு விலையாகுமென்றமதிக்க.

௧௨. வற்றாய் - வல்லதாய்.

௧௩. ஆயிரமுகத்தையுடைய பேராரம் - ஆதிசேடனாகிய ஆரம்.

௧௪. கீழ்த்திசை - பாதாளம்.

௧௫. நேர்கண்டு - பிரத்தியக்ஷமாகக்கண்டு.

௧௬. மாசறு-இரத்தம் குற்றமற்ற. உற்ற - துன்பமுற்ற.

௨௨. விது என்று - சந்திரனும் சூரியனும்.

௨௩. பாரம் - கரை. அரசு - அரசமரம். பன்னம் - இலை. அப்பு உறி - கீறிப் பொருந்தினால்.

௨௪. முழைஞ்சு - குகை.

௨௫. தண்டமிழ்முருகன் - செத்தமிழ்ப்பரமாசாரியராகிய முருகர். நம்பேர் முருகனென்பது.

௨௭. தமிழ்த்தண்டலம் - தமிழ்நாடு. 'கிழவனென்றனை' என்பதைத் தீருமுருகாற்றுப்படையின் இறுதியில், "பழமுதிர்சோலைமலை கிழவோனே" என்பதனாலுணர்க.

௨௮. 'குன்றமெறிந்தாய்' என்னுங்கவி வருமாறு: வெண்பா-"குன்றமெறிந்தாய் குணாகடலிற் றூர்தமிழ்தாய், புன்றலைய பூதப் பொருபடையாய் - என்றும், இளையா யழகியா யேறுர்தா னேறே, உனையாயென் ழுள்ளத்துறை".

௨௯. பரமென - அடியேனைக் காத்தருளுவது உம்முடைய பாரமென்று கூறி.

௩௦. சீதமண்டலக்குலம் - சந்திரகுலம், கோதைமண்டலம்-சேரனாடு. சென்னிமண்டலம் - சோழனாடு.

௩௧. முண்டவெம்ப-தலையெரிய, பகர்ந்திலனாகி இருந்தனன்.

௩௨. இவர்க்கு - இந்திரனுக்கும் பாண்டியனுக்கும்; 'வெறுப்பு' என்றது, முதற்செய்யுளிற் கூறியதை. மானிமாறன்-மானியாகிய பாண்டியன்.

௩௩. வரை - பக்கமலை.

௩௪. கயங்கள் - யானைகள். காண்மேதி - காட்டெருமை.

௩௫. சத்தி - வேல். முகத்திடைமலைந்தான்.

௩௬. தாள்வரை - மலையடி; பாசைலமென்பார் வடநூலார்.

௩௭. பரிவால் - அன்போடு. செ-உயர்அரசர் - மேகங்களின் உயர்ந்த அரசர். அவரை - மேகவேந்தரை.

௩௮. சடக்கென - விளாவாக. திடிப்பற - அசைவற.

ச௦. வானரசர்தம்மை - மேக அரசர்களை.

ச௨. வீரமாறன் - வீரத்தையுடைய பாண்டியன்.

ச௩. தனுமணி - வில்லிற்கட்டிய மணி. (கம்பு. மூலபல. ௨௨௮)

ச௪. நல்லை, இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. 'புரந்தரன்' என்பதற்குப் பகைவருடைய ஊரிலே அழிப்பவனென்பது பொருள்.

ச௫. வாசி - விசேடம்.

ச௬. 'உனக்காயிரங்கண்' என்றது இகழ்ச்சிக்குறிப்பு.

ச௭. வளை - ஒருவகை ஆயுதம்.

ச௮. கொன் - அச்சம். கோடக அமர் - குதிரைமேலேறிச் செய்யும் சண்டை. உருத்து - கோபித்து.

ச௯. பரிந்திருக்கும் - அன்புவைத்திருக்கப்பெற்ற; "அந்தத் தென்னவற் கன்பு பூண்ட, பொன்முடிச்சொக்க நாதன்" என்பர் பின்னும்; ௫௬. தனித்துவென்றதை, ச௯: "இருவரும் பொருவோம்", ச௮: "சிங்க மிரண்டேபோர் மூண்ட வென்ன" என்புவை வலிபுறுத்துகின்றன.

௫௦. மற்றவா - மேன்மையில்லாதவர்.

௫௧. சாபம் - துருவாசமுனிவரிட சாபம்.

௫௨. இரவாமையால் மானத்தையும், வென்றமையால் வலியையுமுடையாயென்பான், 'மானம்வலிசேர்ந்த வாள்வழுதி' என்றான்.

௫௩. புணை - ஈடு.

௫௪. ஒருவன் நாமுன்னென்றே திப்புணைநின்றென்க. 'வரும்பெயர்' என்றது, துவகாநாட்டாரா.

௫௫. 'கருணைவான்' என்பது மரபாதலின், 'அருண்மறை' என்றார்.

௫௬. பூண்டு புடைத்து விலங்கிடவென்க.

ச௫ - ம் திருவிளையாடல்.

௧. பதியிலார் - உருத்திரகணிகைமார்; "உருத்திரகணிகை மாராம், பதியிலார்". (பெரிய. தடுத்தாட். ௧௩௧) இறைவன் - திருப்புவணமுடையார்

௨. பருமனுக்கு - சிவபெருமான் திருவுருவமைத்தற்கு. நானும் புத்தி அழுங்குற.

௩. துனி-பொன்னினையாளுடைய துன்பம். ௧௦.

௪. துய்த்து - உண்டு.

௬. நாசிகாபரணம் - மூக்கணி. குன்றி - குன்றுமணி. இமைப்பு - இமைமூடல். இகழ்மூக்கணியாகியமுத்து, கண்ணொளியால் மேற்பாற்கருமையையும் வாயொளியாற் கீழ்ப்பாற்செம்மையையும்பெற்றுத் தோன்றினமையின், 'குன்றி' என்றும், வாயைப்புதைத்துக் கண்ணைமூடிக்கொண்டு இவன் அஞ்சலித்தபொழுது அதுமுத்தென்றும் நினைக்கப்பெற்றது; "இவன்புக் கணிமுத் திதழொளியாற் பெற்ற, துவண்பதம் ராகத் தொளி".

௭. காமனைக்கண்ணிலானென்பது உண்மையென்க; காமனுக்குக்கண்ணில்லையென்பது ஒருபழமொழி. எண்ணிலா என்னை-அழகுடையவர்கள் வரிசையிற்சேராத என்னை. நீரும் எண்ணற்கென்க; சித்தர் தன்னைவிரும்பியதாகக் கருதி இதுகூறினான்.

௮. கொல் தரும் இருப்பு முட்டி - கொல்லர்களால் செய்து தரப்பெற்ற இரும்பாலாகிய பொருள்கள்.

௯. ஆசு-கவசம். சீரா - தலைச்சீரா. மருந்து - பச்சிலை.

௧௦. நாயனா-சோமாஸ்கந்தனா; "நாயகர்" என்பர்பின்னும்; ௧௪.

௧௧. நாயனீரோ - தலைவரோ.

௧௩. தபதியர் - ஸ்தபதியர்.

௧௫. கபோலம் - கன்னம்.

௧௬. அங்குலிச்சவடு-விரற்றழும்பு.

௧௭. வடிவமழகியதென ஒருசொல் வருவிக்க; ௧௮-ம் செய்யுளைப்பார்க்க. அழகியபெருமானென்பது திருப்புவணமுடைய நாயகரது திருநாமம்.

௧௮. பிரமாணம் - ஆஸ்திகபுத்தி.

௧௯ - ம் திருவிளையாடல்.

௧. மிஞ்சி - மிகுத்து. ஆயிரம்பரிக்கு - ஆயிரம் குதிரைவீரர்க்கு. பரி

யாள் - குதினாவீரன். சந்தம் - சந்தஸ்.

உ. திசைவிசயம் - திக்குவிசயம். முத்திசை - தெற்கல்லாதன். இயல் - இலக்கணம்.

ஈ. உற்றகாலத்து - ஆபத்துவந்த காலத்தில்.

இ. அமையும் - போதும்.

ஈ. பூ - பூமி. உயர்ந்த - மிக்க.

எ. ஆறை - பொன்னறை. நின்ற பொன் - எஞ்சியபொன். இரங்கல் - இரங்கற்க; வியங்கோள்.

ஈ. சென்னி-சோழன். சங்கரன் - சுகத்தைச்செய்ப்பவர்.

கக. புரவியாள் அவன் - புரவிவீரன் அச்சோழன். அடிமை - அடியேன். செம்பியன் - சோழன்.

கஉ. ஐய - சிறிய, புறம்புடைத்தீரனாகி - வெளியே தைரியமுடையவனாகப் புலப்படுத்தி.

கச. அலித்து - முடிங்கி. உளாயைச் சேலைத்தலைமிசைமுடிந்துகொண்டு - ஆகாயவாணியை அடையின் தலைப்பில் முடிந்துகொண்டு; இங்ஙனம்செய்தல் மரபு.

கசு. நீரிடா - திருநீரிட்டு. அணிந்தனன் - சேனையைவகுத்தனன். களம் - போர்க்களம். அப்பெரும்படை - சோழன்படை.

கஎ. வினை - போர்.

கஅ. மூலபலம் - மூலப்படை. கிள்ளி - சோழன். 'எதிர்ந்தேன், என்னை ஆளுடையாய்' என்றது, பாண்டியன்வார்த்தை.

கக. பீலிமுடி - பீலித்தொகுதி. களம் - கழுத்த, கவடித்தாமம் - பலகறைமாலை. இருமருப்புத்தோடு - யானைக்கொம்பாற்செய்ததோடு. மயிற்கழுத்து - மயிற்கழுத்தாலாகியகோவை. வேங்கைகவரித்தண்டை உத்தரீயம் - வேங்கைத்தோலாகிய, கோடுகளையும் வாலையுமுடைய மேற்போர்வை; தண்டை - வால். தந்தமணித்தொடை - யானைத்தந்தத்தாலாகிய மணிகளையுடைய மாலை. மார்பிற்பிற

ங்கவென்க; "மார்பிற் சிறுத்த மணித்திரண்மாலை தாழ" (பெரிய. கண்ணப்ப. ௬௦). வாங்கி - கைக்கொண்டு.

உ௦. வேட்டுவப்பரியாள் - வேடராகிய குதினாச்சேவகர். அபயா - சோழர்.

உக. இடம்பையன்றினைமறைத்து - துன்பத்தையுடைய பாண்டியனைப் புறத்தே தோன்றாமற்செய்து. செழியன்யான் என்ன - யானேபாண்டியனென்று. கால் - காற்று. கோரம் - சோழன்குதினா.

உஉ. ஆசை - விருப்பம், திக்கு. வாசி - குதினா.

உ௩. மேல்விட - மேலே குதினாயைச் செலுத்த.

உச. தாசகித் தெரியல்மார்பன் - ஆத்திமாலையையணிந்தமார்பையுடையசோழன். சிங்கநாதம் - சிங்கமுழக்கம்போன்றமுழக்கம்.

உ௪. இதழி - கொன்றை. சனவட்டம்-பாண்டியன்குதினா. லிளிவுற - அவமானம் அதிகரிக்க; மேல்பால் - மேற்றிசையில். நாகும் - நாகருலகம்.

உ௬. வருத்தமின்றித் திரத்தேறினான்; தீரம்-கனா. குசை-கடிவாளம்.

உ௮. குதினா இராவுத்தன் - குதினாத்தலைவன்.

உ௯. விளித்து - அழைத்து. ஆலயத்து எய்தி, 'உயிரளித்தநாத' என்று விளித்துக்காட்டினனென இயைக்க.

௩௦. பூடணம் - ஆபரணம்.

௩௧. பிரமாணத்தோர் - ஆள்திகர். இச்செய்யுள், பாண்டியனதுவெற்றிற்கும், சோழனுடையகேட்டிற்கும் காரணங்கூறியது.

௪௪ - ம் திருவிளையாடல்.

உ. சமதி - சங்கதபம்.

௩. படிமம் - ஒப்புலபடிமம்.

௪. சுரப்பான் - தேவர்கள்தலைவர்; மகாதேவர்.

௬. குறியறிவு - குறித்தலையுடைய அறிவு.

௭. படைவீடு - அரசிருக்கை.

௮. நாகம் - பாம்பு.

க. 'நேர்குன்றாத' என்பது, சிவ பெருமானுக்கு அடை.

க௦. தன்னுடைச்செலவு - நெளிந்து செல்லுதல்.

கக. வாலம் - வால்.

கஉ. ஆராமம் - சோலை. கெருடி - ஆயுதப்பயிற்சிசெய்யும்சாலை.

கச. மதிற்றிருக்கால் - மதிவினமுடக்கத்தால்.

சுஅ - மீ திருவிளையாட்டல்.

உ. உழை - மான்; வீடுமாம்.

சு. முறைசெய்வோர்கள் - வேலையாளர்.

எ. விம்மிமுறையிட்டார்.

அ. தீர்வை - பிராயச்சித்தம்.

ஈ. திலம் - எள்.

க௦. அகமருடனங்களாகிய மந்திரங்கள் - ஒருவகைவேதமந்திரங்கள். தண்ணினீர்வைத்து - தண்ணீர்ப்பந்தர்வைத்து. விதித்ததற்கு எழுவாய் அந்தணர், அமைச்சர், புரோகிதர்; அ - ம் லாட்டிற்காண்க.

கக. பிரம்சாயை - பிரமஹத்தி.

கீஉ. குஞ்சி - தீலமயிர்.

கக. இப்பால் - மேலே.

கச. தூங்கிடாது - தாமதியாமல். வகாத்தீங்கு-நீங்காதபிரமஹத்தியை.

கடு. நாயிறு - சூரியன். சந்து - சந்தனமரம். தெவ் - பகை. வலம் - வெற்றி. 'அந்தமெய்' என்றது, சிவ பெருமானுடைய திருவாக்கை.

கஎ. பொன்னி - காவிரி. திருவிடைமருது - திருவிடைமருதூர்.

கஅ. 'ஜ்யோதினமயமஹாலிங்கமூர்த்தி' என்பது அத்தலத்தில் ஸ்வாமி திருநாமாதலின், 'சோதி' என்றார்.

கக. நொய்ய - கனமற்ற.

உக. பரிவு - அன்பு.

உஉ. வேரோர்வாயில் - மேற்குவாயில்; அது பாண்டியன்கோபுரமென்று இன்றும் வழங்கும். விமானப்புகை - கொடுமுடிமதில். அகரம் - அக்கிரகாரம்.

உக. பதக்கினம் - பிரதக்ஷினம். நாய்க்கட்டம் - நாய்மலம். அவனிபாதி

கொடுப்பவென்று நெஞ்சினால் நினைந்தனன். பகுதி - பகுப்பு.

உடு. வரும்பிறவியின்கண் அடிமையாக.

உசு. தலையோடு - மண்டையோடு. கிடக்க, வியங்கோள். நிலைந்தனன் - அத்தலையோட்டைச் சூழ்க்கொண்டான்.

உஎ. விடுவிடும், முன்னிலைப்பன்மை. வெள்ளை - திருநீற்றால் வெண்ணிறமுடையாரை. பணிந்தான் - அக்கள்ளைப்பணிந்தான்.

உஅ. படாம் - ஆடை.

உக. ஆவி - தடாகம்.

உஉ. சிவலோகம் உலகுக்கெல்லாம் உயர்ந்துளதென்பதை, க.எ - ம் பாடலாலுமுணர்க.

உச. நின்றமர் - நின்னடியார். நினைவு - கவலை.

உடு. கோழநாயிறு - கோழசூரியர்கள்.

உஎ. கண்ணுறில் - நினைத்தால்.

உஅ. மகிழ்ச்சியடைந்தோர் மங்கலப்பொருள்களாகிய பூவும்பொரியும் சிந்துதல் மரபு.

உக. உளம்கண்ணிறந்தன - உள்ளமும் கண்களும் நிறைந்தன.

ச௦. இராவில்வந்து. உதவியமறையோன்றன்னை - கிணற்றினின்றும் எடுத்தமறையோனை. 'மறையோன்' என்றது, கணவனை.

சக. பிரமஹத்தியாலே ஊண்முதலியவற்றை இழந்ததை, கஉ-ம் செய்யுளாலுமுணர்க.

சுக - மீ திருவிளையாட்டல்.

உ. பேசி - போர்செய்யவருதலை முன்னெதிரிவித்து; குறுநாத்தென்றுமாம். கருநாடர் - கருநாடதேசத்துலீரர். வினை - போர்.

க. ஆன்சிறா - பசுக்கட்டங்கள். அதர்மறித்தம் - வழிமறித்தம்.

ச. அத்தி அன்றையதேசுவகன் - அட்டாலேச்சேவகர்.

எ. "அற்றவர்க் குற்ற சிவனுறை கிணை வாலவா யாவது மிதிவே" என்

பது தேவாரம். நீயலாற் புகலுண்
டேர்வின ஒருசொல் வருவிக்.

க. பூதி - விபூதி.

க௦. நேரியன் - சோழன்.

க௧. தந்தையன் - தந்தை.

க௩. விடைதரப்பெற்றோம், சிலை
டை.

க௪. சேனைத்தலைவர் மீட்டிட.

க௫. கிள்ளி - சோழன். விளிய -
அவமானமுற.

க௬. வாளி - அம்பு.

க௭. தூகம் - குதிரை. இபம் -
யானை.

க௮. நோக்குவத்தை உடையோர்
தம்வித்தைகாட்டுகையில் நெற்றியி
லே கம்பொன்றை நிறுத்திக்காட்டு
தல் இயல்பு. ஒத்து - ஒருவகைவாத்தி
யம்.

க௯. பூதசாலம் - பூதக்கூட்டம்.

௨௦. வாங்கி - பின்வாங்கி.

௨௧. வில்லி - அட்டாலைச்சேவகர்.

௨௩. என்று வந்தித்தான் - எந்த
நான் வந்தித்தானே.

௫௦ - மீ திருவிளையாடல்.

க. தூய்தகு-தூய்மைபொருந்திய.
ஒருமைமுடையாளென்பார், 'காதல்
கூர் கினைவின் மெவுக் காதலி' என்
றார்; "காதலிருவர் கருத்தொருமித்
தாத்ரவு, பட்டதேயின்பம்" என்றார்
ஒளவையாரும்.

௨. பூதசாதனம் - விபூதியும் உரு
த்திராக்கமும். கோதை - மால.

௩. உணவு: உண்பன, தின்பன,
நக்குவன, பருகுவன என நான்கு
வகைப்படும்.

௫. செய்தி - செய்கை.

௬. வருஷாகத்து - பின்உண்டா
கும் வினைவில்.

௭. வீறு - வேறென்றற்கில்லாஅழ
கு. பேறு - இலாபம்.

௮. களக்கம்=களங்கம் - குற்றம்;
கலக்கமுமாம். ஒங்கல் - மேருமலை.

௯. வாழை - துன்பம்.

௧௦. இறுத்தற்கு - கொடுத்தற்கு.
இன்றுகாட்டி.

௧௧. இமம்பை - துன்பம். உயர்ந்த
வாக்கு - அசரீரி.

௧௨. குளாமணி - முடிமணி; 'சூத்திர
ரத்தலைவன்' என்பர் பின்னும், க௭;
'சூத்திர குளாமணி' என்பதைப் பெ
யராகவேகொண்டனர், பயகரமாலே
யுடையாசிரியர். வற்றாய் - வல்லமை
யுடையதாய். கந்தம் - மணம்.

௧௩. உலவாக்கோட்டை - எடுக்க
எடுக்கக் குறையாத அரிசிக்கோட்
டை. தண்டிலம் - அரிசி. விற்றுப்
பொருளையுண்டாக்கி. வேதஞ்சொல்
யாண்டும் - தூறுவருடமும்; "வேத
தூற்பிராயம்தூறு" (திருமலை, ௩.)
என்பதனாலுமுணர்க.

௧௪. மெய்விதர்ப்பு - உடம்புநடுக்
கம். செங்கைநவ்வியன் - செவ்விய
திருக்கரத்தில் மாணையணிந்தவர்.

௧௫. புகா - புகுந்து. உள்அரங்கில்-
அரங்குள்ளில்; என்றது, அறையின்
உள்ளேயுள்ள மற்றோர் அறையை;
'எழினி வாங்கிய வீரரைப்பள்ளி'.
(முல்லைப்பாட்டு, ௧௪)'

௧௭. மனைவியோடும் சிவலோகத்
தில் ஏறினென்க.

௫௧ - மீ திருவிளையாடல்.

௨. கருநாடமன்னன்-கருநாடதே
சத்தரசன்; "வடுக்கரு நாடர் கா
வன், மானப்படை மன்னன்." என்
பது ழுந்தீநாயனார், புராணம், ௧௧.
கையர் - கீழ்மக்கள்.

௪. மிறை - நடுக்கம்; "அந்தம் மி
லவா மிறைசெய்யவும்" என்பது ஷை
புராணம், ௧௫. பறிதலை - உரோமங்
களைப் பறித்தக்கொள்ளும் தலை.
ஷை புராணம், ௧௮ - மீ திருவிருத்தத்
தைப்பார்க்க.

௫. "நட்டம் புரிவா ரணிநற்றிரு
மெய்ப்பூச் சின்று, முட்டும் பரிசா
யினைத்தெய்க் குங்கை முட்டாது"என்
பது ஷை புராணம், ௨௦.

௬. வட்டப்பாறை - சந்தனக்கல்;
"வட்டர் திகழ்பா றையின்வைத்து
முழங்கை தேய்த்தார்" என்பது ஷை-
புராணம், ௨௫.

எ. சலம் - துன்பம். என்றுகொண்டு கிளர்ந்ததென முன்னேகட்டுக. ஷ. புராணம், உஉ - ம் திருவிருத்தத்தைப்பார்க்க.

க. ஓடைக்குன்று - யானை. வில் - ஒளி.

க௦. குணப்பெருங்குன்றை - மூர்த்திநாயனானை.

கக. இழிச்சி - இறங்கி யருளச்செய்து; “வெங்கட்களிற்றின் மிசைநின்று மிழிச்சி” என்பது ஷ. புராணம், ௩௭.

கஉ. தந்திரவிதியின் - நூல்விதியால். முடி சடைமுடி-கீர்டம் சடைமுடியாக; ஷ. புராணம், சக - ம் திருவிருத்தத்தைப்பார்க்க.

கங. யாவருமியைந்து, மூன்று - சடைமுடி, உருத்தராகக்கம், திருநீறு.

கடு. “மும்மையா லுலகாண்ட மூர்த்திக்கு மடியென்” என்பது, தீர்த்தோண்டத்தோகை, ௩.

ருஉ - ம் திருவிளையாடல்.

உ. காலி - பசுக்கள்.

கீ. களங்கனக்கொத்து - களாப்பழக்கொத்து. வெண்பாசி - ஒருவகை மணி. பூதி - விபூதி. யாவும்-எல்லாம்; ‘ஆவும்’ எனப் பிரிப்பினும் பொருந்தும்; ஆ - பசு. வரைநெடுங்குழல் - வேயங்குழல்; வரை - மூங்கில். தெற்றி - பின்னி.

இ. மன்றமு என்பது சிலேடை; சபையில் ஆடுபவனென்றும் எருமன்றத்தில் ஆடுபவனென்றும் பொருள்படும்; பசுமந்தையை எருமன்றமென்றல் மரபு. அதர் சொல் - வழியைச் சொல். நாவனைத்து - சீழ்க்கை ஒலியைச்செய்து; நின்றவன் ஆவனைத்தெனப் பிரிப்பினும் பொருந்தும்.

க. வன்புலவர் - சங்கப்புலவர், மதியாது நாணது உரைத்தீரே.

எ. கொச்சையலன் - இழிந்தவனல்லன்; “அறக்கிழவன் மனிதன்விரகில்லாக் கொச்சை” என்பது ஜனநீதலகரி, ௧௩. விடமன் - விஷமன்.

கூ. ஒன்றையும் மீட்டுமையார்.

க௦. இல் - இல்லை.

கக. ஊர் பொதுவன் - ஊர்ப்பொதுவில் உள்ளவன்; [பொது - சபை] இடையன். அண்டன் - தேவன், இடையன். சிற்றிடைச்சி - சிறிய இடையையுடைய உமாதேவியார், சிறிய இடைச்சாதிப்பெண். பசு - உயிர்கள், பசுக்கள். மூட்டாமல் - குறையாமல், முட்டுதல் செய்யாமல். பாசம் - ஆணவமுதலிய மலங்கள், கயிறு. மன்றமு-சபையில் ஆடுபவன், எருமன்றத்தில் ஆடுபவன். கால்மாறி-கால் மாறி ஆடுபவர், கால் மாறி நிற்கும் இடையன். இச்செய்யுளும், “பாச நீக்கிழுவகைப்பசுக்களை, யாசின் முத்தியாம் வனத்தின் மேய்த்து, மீசன் மின்னேநேரிடைச்சி ராதல, னாசில் பால்வணத்தண்டர் நாதனே” (தீர்த்தருவைப்பதிற்றுப்பத்தந்தாத், ௭௧) என்பதும், ஓரவாறு ஒத்திருத்தல்காண்க.

கஉ. கோன் - அரசன், இடையன், பருந்து - பங்கட்டு.

கங. இயற் சிவன் - சுந்தரேசர், இலக்கணத்தையுடையசிவன்; இயல் - அழகு, இலக்கணம்.

ரு௩ - ம் திருவிளையாடல்.

க. புல்வாய் - ஒருவகைமான். ஓர் நிலை - ஓரிடத்தில். பயந்த - பெற்ற. புனிற்றினமறியை - நன்ற அணிமையையுடைய கன்றை.

உ. புல் தீர்ச்சு - புற்கள் கரிந்த, ஒளிநிற்பான் - ஒளித்தநிற்பவன். பட - இறக்க.

ங. பிரிபாத-பகைமையினின்றும் நீங்காத.

இ. விதிமாற்றல் - புலி மான்கன்றுக்குப்பாலளிக்கச்செய்தல். சிவபெருமானுடைய ஆச்சரிய சக்தியைப் பிரமதேவர் வியந்ததாக இங்கே கூறியிருத்தல்போல, (௪௦) கடு - ம் செய்யுளிலும், (௬௨) க௭ - ம் செய்யுளிலும் கூறியிருத்தல்காண்க. சிலைமலை வில்லான் - மலைகின்ற வில்லாக மேருவைவுடையவன்; சிலை-மலை. சசிபதி - இந்திரன்.

சு. சிறந்துநீடிய. பொருள்களைப் பின்னுந்தேட.

எ. பச்சிமிதிகை - மேற்றிகை. எல்லாம் அல்லும் - மிகவும் இரவும்.

கூ. படிமம் - திருவுருவம். தலத்தையும் படிமத்தையும் கண்டனன்.

கௌ. மணற்புரம் - மணலூர். அரண் - பாண்டியன்.

கக. சித்திரைச் சித்திரைக்கு - சித்திரை மாதத்துள்ள சித்திரை நகரத்திரத்திலு; (திருவிளையாடல். ககச).

கச. மயன் தூல் - சிற்பதூல்களுள் ஒன்று. எல்லை அடைவாகநடந்தான்.

கரு. கழகம்-கல்விச்சாலை. நயப்ப - விரும்ப.

கசு. கன்னி மால் காளி நகன்காக்குமா நகரி - மதுரை: (திருநகர. கௌ-கரு; பயன்முதலியன, ரு.) எத்த வாழ்த்திட இருந்தென்க.

ருச - மீ திருவிளையாடல்.

க. கிம்பமலை - வேப்பமலை.

ச. மலயாநிலம் - தென்றல்.

ரு. நாளும் வரவேணும் - தினந்தோறும் வரவேண்டும்; "வேணுமாகில்வேணும்" (பார. குதுபோர். கசுரு). விடுத்தற்கு - தங்குதற்கு.

சு. பீடு ஒன்று இயவன் - பெருமைபொருந்திய வாத்தியத்தையுடையவன்; எழுவாய்.

எ. பதரு - பதறி. பெருமான் - பெருமையையுடையவன்.

அ. விளரி - ஒருபண்.

கூ. பூசை - பூனை. சிச்சிலி - மீன் குத்திக்குருவி. பறவை-குயில், வண்டு முதலியவை. உச்சிமலைநீர் விழக்காடு. அருவியின் கீழ்ச்சி. இச்செய்யுளின் பொருளை, "சிச்சிலி பூனை குடமுழக்கஞ் செம்மைத்தா, முச்சிமலை நீர்விழக்கா டொண்பருந்து - பச்சைகிற, வேயினிலை வீழ்ச்சியுடன் வெங்காணிழற்பறவை, யேயுங்கா லோசையி யல்பு." (இசைமரபு.) என்பதனாலும் விளங்கவுணர்க; "வண்டின் குரியுங்கஞ்ச நாதமுஞ், சிரஸ்வா னிலையுங்கழையிலை வீழ்வது, மருவி யோசையு

முழவின் முழக்கமும், வலம்புரிச்சத்தமும் வெருகின் புணர்ச்சியு, மின்னுமென் றிசைப்பப் பன்னிய விதியொடு" என்பது கல்லாடம், ௨௮.

கௌ. தீநாதன் - பாணபத்திரர்; "கானநாதா" என்பர்பின்னும்; கௌ. ஏட்டை - இளைப்பு. உண்டோ - யாரேனும் உளரோ.

கக. பணி - ஆபரணம்.

கௌ. காயகன்-இசையில்வல்லவன்.

கௌ. சுத்த சாளர சங்கீதம் - சுத்தமும் சாளரமுமாகிய ஸங்கீதம்; சுத்தம் - இயல்பானநடையுள்ள இசை; சாளரம்-வேறொருராகத்தின் நடையைத்தழுவி இனிமையையுண்டாக்கும் இசை; இது சாலகமெனவும் சாயாலகமெனவும் வழங்கும்; சௌ: "சுத்தசாளரசங் கீதம் பாடுதற்கு".

கச. முடிச்சுற்று-தலைச்சாத்து. குப்பாயம் - சட்டை. வீணையையும் தண்டையுடையயாழையும்; வீணைவேறு, யாழ்வேறு; "குழலும் வீணையும் யாழ்மென் றினையன குழையு." (கம்ப. சுந்தர. ஊர்தேடி. கீ). தந்திரி - தீந்தி. கரு. நமக்கு குன்றா உற்றது - நமக்கு ஒரிடையுறு மலையாக வந்துவிட்டது. வல்லேம் அல்லேம் - வல்லமை யுடையமல்லேம்.

கௌ. இப்பகையினைக் கழித்தல்வேண்டும். இதுபூண்டு. மாண்தக - மாட்டிசைமபொருந்த.

கஅ. திருவுளத்தடைத்து - திருவுளங்கொண்டு.

கக. செடி - நாரற்றம். துணி-துண்டம். சீரை - கந்தை.

௨௦. குறிஞ்சிலி-ஒருவகைமரம். விடத்தரங்காய் - விடத்தேனாமரத்தின்காய்.

௨௨. விலாவொடிப்ப - சிரித்தலால் விலாவை ஒடிக்க; (௩௮) சஅ: "கையர் விலாவொடி யாக்கி னாரால்". கறை - அழுக்கு. கொடுக்கு - ஆடைத் தொங்கல்; "பேதித் தறுதற் கச்சை புனைத் ததிலே விட்டான் பெருங்கொடுக்கு" என்றார் முன்னும் (௩௦) கூ.

உங். துறை - இசைத்துறை. ஐயாண்டி - ஒருவகை இசைப்பாட்டு.

உச. உரன் - வைரம்; “உரவிது”;

உக. ஊன்றுகட்டு-ஒருவகைக்கட்டு.

உடு. மொய்ம்பு - வலி.

உசு. மாலையங்குழல் - பூமாலையணிந்தகூந்தல். பாணர்மாலையர் - விறலியர்; விறலியரை மாலையரென்றுவழங்கல் மரபு; (௫௭) ௩௫. மாலே எய்தி-மயக்கமுற்று. காட்சியாற் சூல்கொள்ளுதலை, “சொக்களைக் கண்ட வீதி மங்கையர்....., பொங்கிய பெருஞ்சூல் கொள்வார்” என்பதனாலுமுணர்க; (உஅ) ௩௭.

உஎ. கூறி - விலைகூறி. சந்தைகள் - வேதங்கள்.

உஅ. இடை இடையும்படி இருதனம் கொடுவந்தனர்; இடைதல்-மெலிதல்.

உக. உரவிது - வன்மையைபுடையது. எரி விழும் - தணல்விழும்.

௩௧. ஒதற்றி - திண்ணை. மாறு - மலாறு; ஒப்புமாறு.

௩௨. சாதாரி - ஒருவகைப்பண்: இது, வடமொழியில் தேவகாந்தாரியென்று கூறப்படும்.

௩௩. இதிற்கூறிய இசைத்தொழில் பத்திணையும், “உள்ளாளம் விந்துவுடனாத மொலியுருட்டித், தள்ளாத தூக்கிகெத்த ழூன்படுத்தன் - மெள்ளக், கருதி நலிதல்கம் பித்தல் குடில, மொருபதிற் ரென்றென் றுரை.” என்னும் இசை மரபுவெண்பாவாலும் உணர்க.

௩௪. மஞ்சம் - கட்டில்.

௩௫. கொத்து இசை - தொகுதியாகிய இசைகளில். பண்ணறை அடிமை - இசை அற்றவனாகிய அடிமை.

௩௬. இறை - விடை, தலைவன். நாபன் - தலைவன்.

௩௭. பரிபவப்படுமுன் - அவமானப்படுமுன். புத்திரர் - மாணக்கர்கள்.

௩௮. மடிதருசவிகை - மடக்கிய குடை. மிக்க அச்சமுண்டானபொழுது நெஞ்சம் துடிக்குமாதலால், அ

தனைப் பிறையறைதலென்றுகூறுதல் மரபு; “தீத்தரு முளம்பறை யிறைய” என்பர் பின்னும்; (௫௭) ௨௫; “இருவர்மா மனமும் பறையறைந்தயர்வுட னெங்க” (பா. இராச. ௨௪).

௩௯. முட்டு - வாத்தியங்கள்; சா. விட்ட - தங்கிய.

௪௦. நீதி தும்பி எருத்தத்து - நீண்ட யானையின் பிடரியில்.

௪௧. பல்கால் அதிசயித்து. கென்னி - பாணபத்திரன்.

௪௨. கனத்திறை - விறகிள்சமையையுடைய சிவபெருமான். சொல்லதாம் பாணர்க்காகச் சென்றுவந்ததைச் சொல்லியருள. பணிப்புஅற - நடுக்கமீங்க. வாங்கி-விறகுக்கட்டை வாங்கிக்கொண்டு; வாங்கி என்றவென இயைக்க.

௫௫ - ம் திருவிளையாடல்.

௧. தான் அரசாய் இருப்பவும். அந்தரத்தில்.

௨. ஞானமுதல்வன் - சிவபெருமான். தினம் - வறுமை. அருட்சிந்தனைசெய்வன்-திருவருளைச் சித்திப்பன்.

௩. ஈவான் - புலவர்களுக்கு ஈதற்கு; ௨௬, ௩௩.

௪. பண்டாரம் - பொன்னறை.

௫. முரிவாய் - கன்னவாயில்.

௬. வழக்கு - நீதி.

௭. எல்லாவுயிர்களும் சொல்லுகின்றசொற்களை அறிந்துகொள்பவராதலால், அவருக்குக் கழறிற்றறிவாரென்பது திருநாமமாயிற்று.

௮. “மதிமலிபுரிசை” என்னும் திருமுகப்பாசுவகவல் வருமாறு:—“மதிமலி புரிசை மாடக் கூடற், பதிமிசை நிலவும் பானிற வரிச்சிறை, யன்னம் பயில்பொழி லால வாயின், மன்னிய சிவன்யான் மொழிதரு மாற்றம், பருவக் கொண்மூப் படியெனப் பாவலர்க், குரிமையி னுரிமையி னுதவியொளிதிகழ், குருமா மதிபுரை குலவிய குடைக்கீழ்ச், செருமா வுகைக்குஞ் சேரலன் காண்க, பண்பால் யா

ழ்வல பாண பத்திரன், தனிபோ லென்பா, லன்பன் தன்பாற், காண்பது கருதிப் போந்தனன், மாண்பொருள் கொடுத்து வரவிழிப் பதுவே.”

கக. வில்லவன் - சேரன். செல் - மேகம்.

கஉ. பசியும் வறுமையுமுடைமையை, “பரிவினல் குரவு லைப்பப் பசியொரு புறத்த லைப்ப” கஅ, என்பதனாலுமுணர்க. ‘இசையுருவம்’ என்றது, அவருக்குள்ள ஸங்கீதப்பயிற்சியின் மிகுதி கூறியவாறு.

கங. நிறைவு - மகிழ்ச்சி.

கச. அந்த உழை இடை-தண்ணீர் ப்ப் தரிடத்தே.

கரு. அரசன் உம்மைக்காண்பா னுசையாயிருந்தான். உனா - புகழ்.

கசு. வினாந்துவந்தமையால், மணிகள் சிந்தின. சேரர்நடந்துசென்றமை, ௩௦ - ம் பாடலாலும் வலியுறுகின்றது. சொன்ன எல்லை - தண்ணீர் ப்பந்தர்; கஉ.

ககூ. பத்திரம் - திருமுகம். உன்றனக்கென்று தந்த திருமுகமென்க; உன்றனைக்கு என்றும் நல்லசொக்கனென்பதுமாம்.

௨௦. இருமை - பெருமை. ஈடுகொண்டு - மனம்கனிந்து. குமுனன்-தலை மேல்வைத்துக்கொண்டான்.

௨௧. திருமுடிப்பாசுரத்தில், “தன்போ லென்பா லன்பன்” என்றதனால், தன்வயினைவைத்துள்ள பரிவு காணப்பட்டது.

௨௨. ஓடை - யானையின் நெற்றிப் பட்டம்.

௨௩. மெய்முழுதும் எண்ணெய் பெய்து. மாலைகுட்டித் தூசுசாத்தி.

௨௪. பெரும்பொருளமை - பெரிய பொன்னமை.

௨௫. கோதை - சேரர், ஆணை-கட்டளை.

௨௬. அதுகண்டு - திருவாணைகூறியதைத் தெரிந்து. முன்வாடி. பின் தெளிந்து. விதரணம் - கொடை.

௨௭. என்னை - என்னைநோக்கி.

௨௮. பொறையீர்கோமான் - மலை நாட்டார் அரசர். நான்குகனாகியாக எறும்பு ஈறதாகவென்க; “அயன்முதலாகத் துன்னித், தப்பறவெறும்பீராகத் தனுத்தொறு நிற்பேம் யாமே” என்பார்பின்னும்; (௫௯) ச. ‘பிரஹ்மாதிரி பிபிலிகாபரியந்தம்’ என்பது வடமொழிவழக்கு.

௨௯. இது - இழிகுலப்பாணன் என்பது. சொல்வது என்னை - சொல்வதுயாத. எம்பெருமக்கள் - எமது பெரியோராகிய தேவரீர். அருந்தவன் ஆணையாலே - சோமசுந்தரக்கடவுள் ‘வரவிடுப்பதுவே’ என்றருளிச்செய்த கட்டளையால். நல்லாட்கூட்டி - நல்ல வீரர்களைச் சேர்த்து; “ஆட்கெலாஞ் செப்பினன்”; (சீவக. கனக. ௨௭௦).

௩௦. வஞ்சிக்கொற்றவன் - சேரர். கோதைதன்பரிசனத்தால் - சேரருடைய ஸ்பரிசத்தால். பரிசித்ததை, ௨௧-ம் செய்யுளாலுணர்க. பரிசனங்க ளோடும் - பரிவாங்குளோடும்.

௩௧. வரிசை - சன்மாளம். தென்னன்கண்டு அதிசயிப்ப. தோளா பீலியாற்செய்த வ்சிறி.

௩௨. தாமதிக்காது அன்றைத்தினமே அளித்த விரைவுதோன்ற, ‘காணுமுன்’ என்றார்.

௩௩. வறுவியோர்-தரித்திரர். என்றும் பொழிந்து நாளும் வாழ்ந்து பாடியாருந்துதிப்ப இருந்தனன்.

௫௯ - ம் திருவிளையாடல்.

௨. ஊடி - வெறுத்தது.

௩. பொய்ம்மை - மனம்வேறு வாக்குவேறு. முச்சந்தி - காலை, உச்சி, மாலை.

௪. யாயினி - இரவு. துப்பு - தூய்மை; நெஞ்சன் - பாணர்.

௫. நாற்கால்விலங்கு. இல் - இடம். ஞான்றவென்ன - தொங்கினவென்ன.

௬. யான் இன்று அழியினும்விரதம் ஒழியேன். வல்லான்செயல் - சிவன் செயல்.

௭. புங்கவம் - இடபம். தென் - அழகு. முருத்து - காற்று. மழை கனம்.

ழையாதலின், மலையருவி அதற்கு உவமையாயிற்று.

அ. அம்பு - நீர். சிக்கனவு - உறுதி.

க. அருக்கன் - சூரியன்; அரக்கனென்றபாடத்திற்கு இராவணனென்றகொள்க. கயம் - யானை. சயந்தரும்புகழ் - பிரதாபம். இச்செய்யுள், “அயன்றலை கொண்டுசென் டாடல் பாடியருக்கனையிறுபு ரித்தல் பாடிக்கயந்தனைக் கொன்றறி போர்த்தல் பாடிக்காலனைக் காலாலு தைத்தல் பாடியியைந்தன முப்புர மெய்தல் பாடிபேழையடி யோமை யாண்டு கொண்ட, நயந்தனைப் பாடிநின் றாடி யாடிநாதற்குச் சுண்ணமி டித்து நாமே” (திருவாசகம், திருப்பொற்கண்ணம், கஅ) என்பதைத் தழுவியது.

க௦. இயற்பலகை - சங்கப்பலகை. பாவலர் - சங்கப்பலவர். முன்வரக்கொடுத்தான், இப்பொழுது சென்றுஇட்டான்.

க௧. வெய்யபாணர் - அழக்காறுற்றபாணர்; எழுவாய்.

௯௪ - ம் திருவிளையாடல்.

௩. அருவமாகிய இசையானது உருக்கொண்டு உலாவுவதென, விறலியர்க்குள் அரசனிடம்சென்று பாடிவரவேண்டியது மரபாதலின், ‘சாதித்தருமகீதியினால்’ என்றார்.

ச. கைகுறைத்தகதையை, சிலப்பக்கம் உஉ, க௬ - ம் வரி முதலியவற்றாலுமுணர்க.

௬. வலிசெய்யாது - பலாக்காரம்செய்யாமல், கறத்து-கோபித்து, விளிய-அவமானப்பட்ட.

சு. அகற்றியோர் - வேலைக்காரர்.

எ முல்லைசேர்மலை - முல்லைப்பூமாலையையணிந்த; இம்மலை கற்பிற்கு உரியது. இங்கிதம் - குறிப்பு.

அ. தரம் - தகுதி. புகலின் நம்தோல்வியாய் இருக்கும்.

க. அது - அக்கற்பு.

க௦. எய்திய மலை - வந்தவிநிலி.

க௧. முல்லைத்தெரிவை - பத்திரம்மலை. பேசி - சபதம்செய்து; மு

ன்பு எசிவந்துசென்றுமாம். கருகிட - கோபிக்கும்படி. கற்பினாவைத்து.

௩௩. துப்பிலாமாது - வந்தவிநிலி; ‘துப்பின்மாது’ என்பர்பின்னும்; கச.

கச. காகசரம் - காகம்கத்தினுற்போலப்பாடுவது; அது இசைத்தொழிற்குற்றம் எட்டினுள் ஒன்று; இதனை, “பெருக்குரல் கட்டை நழுவுவ் விலங்க, லொருக்கி யொதுக்கம் புனாத்தல் - விருப்பிலாக், காஞ்சி காக சரமென்னு மிவ்வெட்டு, மாகா வெனச் சொன்னு ராய்ந்து” என்னும் இசைமரபு வெண்பாவால் உணர்க. ‘மாறன்’ என்பதற்கு மாறுதலையுடையவென்னும் பொருள்புலப்பட்டக் கூறியிருத்தல் ஆராய்தற்பாலது.

க௬. வாரம் - பரஃபாதம்; “ஓரங்கூர்ந்து” என்பர்பின்னும்; “வாரம் பட்டுழித் தீயவு நல்லவார், தீரக் காய்ந்துழி நல்லவுந் தீயவா, மோரும் வையத் தியற்கையன் றோவெனா, வீர வேனெடுங் கண்ணி விளம்பினுள்.” (சீவக. குணமா. ௩௮) என்னும் செய்யுள்சுண்டி உணரற்பாலது. இராசா அனுமதிதரும்-இராசாவுடைய அனுமதியே தரும். மாதூரமாக - இனிமையாக.

க௭. சொல் - புகழ். எல் - ஒளி.

க௮. ஏறும், முன்னிலைப்பன்மை.

க௮. எங்குளென்றது கணவனாயுமுளப்படுத்தி.

உ௦. ஓரங்கூர்ந்து - பரஃபாதம்மிருந்து.

உ௧. கைதவம் - வாஞ்சனை.

உ௨. என - என்று தன்னுட்கருதி. தமிழ்வாணர் - தமிழ்ப்புலவர்கள்.

உ௩. முகமுடிம்பார்த்தனர் - ஒருவர்முகத்தை ஒருவர்பார்த்தனர்; “சண்மல்கு கீரார் முகமுக்கங்க ணைக்கினரே”; (சீவக கனக. ௨௮௨).

உ௪. பரந்தவன் - சிவபெருமான். போதமில்மாது - வந்தவிநிலி.

உ௫. உளம்பறைஅறைய - நெஞ்சநடுங்க.

உ௬. பெருக்குரல்-வெடித்தகுரலாகியவெள்ளோசை, கடத்தல்-ஒர்ஒசை

யானதன்மைநீங்கிப் பலவோசையாய் வருதல். புணர்த்தல் - ஒருதானத்தே பீட ஒருதானத்தே நடிவுதல். மே லொருக்கல் - ஒதுக்கிப்பாடுதல். காக வோசை - காகங்கத்தினற்போற்பாடு தல். காகுளி - பேய்கத்தினற்போற் பாடுவது. விலங்கல் - ஒருபண்ணைப் பாட வேறொருபண்ணிலே விலங்கின் று இரட்டல். கட்டை - நிறமும் தான மும் குறையும் கீழிசை. இவற்றை, “பெருக்குரல் கட்டை ..... சொன்ன ராய்ந்து.” என்னும் இசை மரபு வெண்பாவாலும், “நாசி காகுளி வெடிகுரல் வெள்ளை, பேசாக் கீழிசை யொருபுற மொட்ட, நெட்டியிர்ப் பெ ரித லெறிந்துநின் றிரட்ட, லோசை யிழைத்தல் கழிபோக் கென்னப், பே சுறு குற்ற மசைவொடு மாற்றி”. (உரு) என்னும் கல்லாடக்செய்யுளா லும் விளங்க உணர்க.

உஎ. இறை - சிவபெருமான். மட ப்பம் - கொளுத்தக்கொண்டு கொண் டதுவிடாமை.

உஅ. அரிமுரசி - வண்டின்நா தம். மூவீசை - மூவகைஓசை; “தூய் ய மொழி மென்குயிலுஞ் சோலையரி வண்டினமும், வைய முழங்கும் வலம் புரியும் - கைவைத்துத், தும்புருவு நா ரதரும் பாடியமூ வோசையென, நம் புரீர் நால்வேதத் துள்.” என்பது இசைமரபு.

உக. தானங்கள் எட்டு - இடங்கள் எட்டு. இச்செய்யுட்பொருளை, “மாத் திரைக் ளொன்பானு மன்றான மோ ரெட்டு, மேத்துங் கிரியையென் றீ னார்துங் - கோத்துப், பதின்மூன் றெ முத்தாற் றொழினைத்தம் பண்ணின், மதியோர்க ளைத்துநிற மாம்.” என் னும் இசைமரபு வெண்பாவால் ஆ ராய்க.

உ௦. சரம் - ஸ்வரம்; அம்பென் பது மற்றொரு பொருள்; இதனை, ஈக - ம் செய்யுளானுணர்க.

உ௧. பகைத்தவனெஞ்சம் பரிந்தது புதுமையேயோ. ‘எங்கும் நிரம்பி

யோன் முன்னின்றால் எந்நெஞ்சக முருகாது’ என்பது, “யார்க்கு, முன் னவனே முன்னின்றான் முடியாத பொருளுளதோ.” (பெரிய, திருவாரூர்ச்சிறப்பு, சஎ) என்பதைத்தழுவி யது. சரம் - ஸ்வரம், அம்பு. சலம் - தணி யாக்கோபம்; சலனம்; லகரத்திற்கு ரகரம் இங்கே போலியாகவந்தது.

உ௨. மெய்த்தவன் - சிவபெருமா ன்.

உ௩. மாலையை - விறலியை; பூமா லையை யென்பது மற்றொருபொருள்; “வாடிய மாலை வாடா மாலைதான் வீழக் கண்டே” என்பர் பின்னும்; உ௬.

உ௭. சேமி - பெருமை.

உ௮. பண்டிறல் - பழையசெய்தி. இச்செய்யுளின் கருத்தை, உஎ, உச - ம் செய்யுட்களானுணர்க.

உ௯. நற்றமிழிறைவன் - சிவபெரு மான்.

உ௧௦. அளவில்காலம் வீற்றிருந்து.

ருஅ - ம் திருவிளையாடல்.

க. முரண் அடு - பண்கையவெல்லு கின்ற. இன்னெறி - இனியநெறி; இல்லறநெறியுமாம். வன்னியர் - ஒரு வகைச்சாதியார். காட்டு நாடு - பாண் டியநாட்டின் கண்ணதாகிய சிறிய தொருநாடு. அது, ‘களவேள்வி நா டென்றும் பெயர்ப்பெறும்; “முன் றோர் பாண்டியன் சோழந் காய்ந்தி; பெருங்குள வேள்வி செய்த பீடுடைக் காட்டு நாட்டின்.”’ என்பதனானுமுண ர்க. (சசு.) ருச.

உ. அன்று, எ, அசை நிலைகள்.

உ. உழை - வீடு.

ச. துரப்ப - ஒட்ட. மேனிவரு ந்த. நாஞ்சில் - கலப்பை. புன்பயிர் - நெற்பயிரல்லாதவைகள்.

ரு. ஞாளி - நாய்.

சு. தூறு - புதர்கள். தப்பு - ஒழி வகைப்பறை.

எ. உழுந்தொழில் உமக்கே பரி வுடைத்து. குருளைகளாகி - குட்டிக ளாகி. முன்பிழை - தப்பெனக் கை யைக்கொட்டிப்பாடியது.

அ. சொக்கன் இன்னருளால் - சொக்கநாயகரது இனிய அருளினால். மறுபெருஞ்சாபம் - சாபவிமோசனம்.

க. வன்னியர் - மேற்கூறிய பன்னிருமைந்தர்கள்; எழுவாய்.

க௦. யாய் - தாய்ப்பன்றி. போதகங்கள் - பன்றிக்குட்டிகள். அழுங்கல் - வருந்துதலை. உரையாவும் உணர்வான் - சொக்கநாயகர்.

கக. வட்டமுறி மதியம் - வட்டம் முறிந்த சந்திரன்; என்றது பிறைமதியத்தை. துண்டம் - மூக்கு. இருபாலும் உண்ண - இரண்டிபக்கத்தும் உண்ணும்படி.

கஉ. படியிடந்த கோலம் - ஆதிவராகம். கோலம் - வடிவு, பன்றி.

கங. அன்றே - அந்நாளே. அவல் - பள்ளம்.

கச. இச்செய்யுள், அகத்தியமுனி வணானோக்கி முனிவர்கள் விருவியது.

ருக - மீ. திருவிளையாடல்.

உ. நலந்த - விரும்பி.

ச. இந்த அங்கம் - பன்றிவடிவம். காரணத்தை அருளிச்செய்யும். துப்பு - பவழம். தனுத்தொறும் - உடம்புகள்தோறும். இச்செய்யுளில், பின்னிரண்டடியின்கருத்து, (ருரு) உஅ - ம் செய்யுளிலும் வந்துள்ளது.

இ. யாம் எவ்வயிரையும் வளர்ப்போம்.

க. இதன் அளவில் - இப்பன்றிக்குட்டிகளிடத்தில்; இது, சாதியொருமை.

எ. நம்மாணியால், இவைதாம் சேனைநாயகர்களாகும்.

க. அளித்தல், கடம்பவனத்திற்கு அடை.

கக. பிறைக்கோட்டுமாக்கள் - பன்றிக்குட்டிகள். மாக்கள் சார்ந்த.

கச. தந்திரம் - சேனை. போற்ற - பாதுகாக்க. பட்டம் - சேனாபதிப் பட்டம். சேனைத்தலைவர், மந்திரிகளாக இருத்தலும் உள்ளதாதலின், 'மந்திரித்தலைவராக வைத்தனன்' என்றார்; இதனை, வருஞ்செய்யுட்களா

லுமுணர்க. போலும் உம்மை, அசைநிலை.

கசு. மந்திரிகளும் சேனைத்தலைவர்களும் அரசனுடைய அரண்மனை வாயிலிலிருந்து தத்தம்தொழில்களையிறுதலியல்பு; (சுக) க௦ - ம் செய்யுளைப் பார்க்க. சாமந்தர் - சேனைத்தலைவர்.

கஎ. வன்னியத்தலைவராகி-சேனாபதிகளுக்குத் தலைவராகி; இந்நூற்பதிகம், கூ-ம் செய்யுட்குறிப்பைப் பார்க்க.

கஅ. முன்பு, கச: "சுந்தரன் குமாரர் போலு மிருந்தனர்" என ஐயுற்றவன், இப்பொழுது தெளிந்தானென்றுணர்க.

கக. அவை - அப்பன்றிக்குட்டிகள். கூ௦ - மீ. திருவிளையாடல்.

க. பதங்கம் - விட்டில்.

உ. உணர்ந்தபடி யாவது.

ங. வென்றிப்புரம் - முன்புவெற்றியையுடைய புரங்கள்; "வென்றிக் களிற்றை விரிகாரவன் வென்றவாறு ம்" (சீவக, பதி. க). சிவபெருமானுடைய செயற்கருஞ் செய்கைகளுள், பெரும்பகைகளை வென்றமை, பகையை வெல்லக் கருதிய கரிக்குருவியாற்கருதப்பட்டது.

ச. சேனைநிலும்.

ரு. இரணியத் தண்டாமரை - பொற்றாமரைத் திர்த்தம்.

எ. முகுத்தம் - முகூர்த்தம். பிரமமா முகூர்த்தமென்பது, இரவில், உரு - நாழிகைக்குப் பிற்பட்டகாலம். இம்மந்திரத்தை ஒது. உவணராசன் கருடன்.

அ. சடகம் - கரிக்குருவி. இளம்பார்ப்பு - இனையருஞ்சு. போதி - உபதேசம்செய். பரிந்தவையாவும் - துன்புற்றவைகளெல்லாம். பரிந்து - நீ அன்புற்றென்றுமாம். திரிவதற்குப் போதி.

கக. நிகரிலாமந்திரம் - பகையில் லாமைக்குக்காரணமாகிய மந்திரம்; "நிகரவிலையே" (சீலப். பக்கம், உகஎ).

கங. கோக்கயம் - தலைமையாகிய கரிக்குருவிகள், நோக்கை நீக்கி - கண்

ஊட்டத்தை ஒழித்தது. மேக்குறிஇ-மேலேசென்று.

கச. பாரீர் பாரீர் - பூமியிலுள்ள வர்களே பாருங்கள் ; அடுக்குமாம். இறைஞ்சின பின்னரேவண்மையுண்டாயிற்றென்று வருவிக்க.

கடு. (கூட) டு.

கசு. இத்தலத்தில், சோமசுந்தரக் கடவுள் உபதேசித்தருளியின்பு, ஒவ்வொரு தினத்திலும் விடியற் காலத்தில், கரிக்குருவிகள் மிருத்தியுஞ்சயமந்திரத்தை ஜபித்துக்கொண்டு வருகின்றன வென்பது ஐதிற்யம் ; கரிஞ்சிப்புராணம், பன்னிருநாமப்படலம், ௪௦௪ : “ ஆற்றல்வேண்டெனவெலா மரணை யன்பினாற், போற்றியும் மனுபுகல் கென்னல் போன்றமுன், சாற்றிய மந்திரம் தன்னைக் காரக்குறிஇ, வீற்று வீற்றாவிருந் துரைத்தன் மேயின.” (விடியல்வருணை) என்னும் செய்யுளாலுணர்க.

குக - டு திருவிளையாடல்.

க. ஆள் - காலாட்கள். உக்கிரசுவத்துத்தோன்றியென ஒருசொல் வருவிக்க.

உ. சடங்கு என்றது யாகமல்லாத கர்மங்களை.

ங. அரசருக்குரிய ஆறங்கங்களுட் சிறந்தமையின், படையும் குடியுங்கூறப்பட்டன ; சு : “ பெருகிய படையு முன்றன்பிடைக்குடியும் ”

டு. காலத்துப்பெய்யும்.

சு. நமக்கே ; ஏகாரம், பிரிநிலை.

எ. தறித்து - வெட்டி. உனதுறகுறியென்றது மீனமுத்திரையை. போதி - வா. பகடு - யானை. நன்று - மிகுதியாக.

அ. இச்செய்யுளின் கருத்தை, கசும் செய்யுளும் வலியுறுத்தும்.

சு. நந்தம் புரமதாம் - நம்முடைய வடிவமாகிய. இகழ்தலால் மறுத்த.

கடு கனவை ஒருவருக்கும் உரையானாகி அணைய.

கசு. மடங்கல் - சிங்கம். யாளிகள் - யானையாளிகள். காஞ்சனம் - பொன்.

கஉ. செண்டு - ஒருவகை ஆயுதம் ; “ செண்டுகொண்டு கரிகாலனெருகாலிலிமயச் சிமயமால்வரைதிரித்தருளிமீள்” ; கலிங்க. இராசபா.)

கங. சங்கமவருவம் தாபரவருவமென எனக்கு இரண்டுவடிவங்களுள்ளன.

கச. ‘யான்’ என்றது, தன்னுருவத்தை. இது - இம்மலை.

கடு. சிகரி - மலை. கயற்குறி - மீனமுத்திரை.

கஎ. பெரியவன் - மகாதேவர்.

கஅ. நாவற்செம்பொன் - சாம்பூரதமென்னும் தங்கம்.

கசு. மச்சம் - வெட்டியெடுத்துக் கொண்டு வைத்திருக்கும் மிச்சப்பொன். ஈழம் - பொன் ; மேருவைமீனாகச்செய்து அதிலுள்ளபொன்னையெல்லாங்கொண்டென்பது மற்றொருபொருள்.

உ௦. முன்னர்வழங்குவ - திருமஞ்சனம் கலசமுதலியவை, சந்திரமாபொன்னாக.

உஉ. ஆண்டு - ஆப்பொழுது.

கஉ - டு திருவிளையாடல்.

க. பட்டினத்து - காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் ; “ முட்டாச் சிறப்பிற் பட்டினம் பெறினும் ” ; (பட்டினப்பாலை, ௨௧௮).

உ. அறுதியிட்டு - நிச்சயித்து. மரித்தபின்னர் - இறந்தபின்னர். கடம் - அபரக்கிரியை. ஓலையிலெழுதி அதனைக்கட்டிவிட்டார்.

ங. கைக்கொள்ளென்று ஓலையெழுதிக்கட்டிவிட்டாரென முன்னதனோடுகூட்டுக.

சு. மைத்துனி - அம்மான்மகள் ; எ : “ மைத்துனிநடக்க மாட்டேனினீத்தனென்ன ”.

டு. தனக்கட்டு - பண்ப்பொதி.

சு. இந்திரை - திருமகள்.

எ. மெத்தென - மெல்ல. முத்தையில் - முதியமதில்.

அ. அடியார் - அடிமைவேலைசெய்பவர் ; டு : “ அடிமைமுன்ன ”. ௧௪

னையும் காதமும். திருப்புறம்பயம் - சோழநாட்டுத்திருப்பதிகளுள் ஒன்று; பிரளயகாலத்தில் ஊழிவெள்ளம் சிவாஞ்ஞையால் இதன்புறத்தே சூழ்ந்திருந்ததுபற்றி, இஃது இப்பெயர்பெற்றதென்பர்; 'பாஹ்யாம்புபுரம்' என்பது இத்தலத்தின் வடமொழிப்பெயர்.

கூ. மரபு - முறைமை.

கௌ. கறுவி - கோபித்து. நிகிக்கட்கடித்தலும்.

கக. மின் - மின்னல். அசனி - இடி; மின்னுதலையுடைய இடியுமாம். கேழல் - பன்றி. மயூரம் - மயில். நகுலம் - கீரி. எண்கு - கரடி. இச்செய்யுளில், பாம்பிற்குப் பகையாயுள்ளவைகள் கூறப்பட்டிருத்தல்காண்க.

கங. காளம் - கருமை. ஆளரி - ஆண்சிங்கம்; என்றது வணிகனை. இச்செய்யுளில் விடத்தின் கொடுமையையும் கணவனையிழந்த மகளிர் துன்பத்தையும் எளிதில் மாற்றியருளும் ஆற்றலையுடையவுரென்பது புலப்படச்சிவபெருமானைத் துதித்திருக்குமழகுமிகப் பாராட்டற்பாலது.

கச. கின்றவர், விளி.

கரு. மன்றல் - கலியாணம்.

கசு. எந்தை - தேவரீர். அங்கம் - ானபு.

கஏ. வென்றிகொள் - மற்றத்தேவர்னை வென்ற. அஞ்ச எழுப்பினர்.

கஅ. இது - இவ்வரியசெயல். ஞானசம்பந்தர்தம்மை ஏத்தினார்கள்.

உௌ. சிவன் வன்னி கூவம் - சிவலிங்கப் பெருமானும் வன்னிமரமும் நெறும், நடுவாகவரும்.

உஉ. வைதிக வாரணம் - திருஞானசம்பந்தர்.

உச. பொற்ற - பொலிவுபெற்ற.

உசு. பாஞ்சாலிகம் - மரப்பாவை வினையாட்டு.

உஅ. செறுப்பாய் - கோபிப்பாய், எழ எழ - மிக மிக. பரிபவம் - துன்பம்; அவமானமுமாம்.

உகூ. சான்று - ஸாக்ஷி.

௩௦. அற்பாரந்த மெல்லியலாக ஆவாய். அல்லவேல் - அவைகள், சொல்லாவாயின்.

௩௩. 'பத்தினிமாதா' என்பது கற்புடையவளென்னும் பொருளில்வந்தது; 'பத்தினி மாதிலேமே' என்பர் பின்னும்; ௩௪. சண்பை - சீகாழி.

௩௪. பரிவு - அன்பு.

௩௫. முல்லை - கற்பு.

௩௬. மருத்த அயில் - காற்றை உண்ணுகின்ற. சடையெனும் யாப்பு - "சடையாயெனுமால்" என்னுமுதற்குறிப்பையுடைய தேவாரம். திருமருகல் - ஒரு திருப்பதி; அதில் விடந்தீர்த்ததை, திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் புராணத்துள்ள சஅக - ம் திருவிருத்த முதலியவற்றாலுணர்க.

௩௭ - ம் திருவினையாடல்.

௩௮. சலசரங்கள் - நீர்வாழ்வன.

௩௯. சூழ்த்துகொண்டவைகள், மீன்கள்.

௪. உறை - நீர்த்தளி.

அ. சூழ்த்து - சுற்றிக்கொண்டு, ஆராய்ந்து. வினைதருபசி. வரத்தை - விசேடத்தை.

கௌ. நம்பு - விரும்புகின்ற. மாசு அறல் - குற்றம் நீங்குதலை.

க௩. கனகப்போதார் ஓடையில் - பொற்றாமையில்.

கசு. அன்புதன்னைப்பார்.

கரு. உளுவை, ஆரல், பனையென்பன மின்விசேடங்கள்.

கசு. வாழை - பழக்கம். அலகு - மூக்கு.

கஅ. வல்லவன் - சிவபெருமான். ஒன்றோ - ஒருவகையான நலந்தான்.

௩௯ - ம் திருவினையாடல்.

க. காலம், எழுவாய்.

௩. வேள்வி, ஐந்தாவன: பிரமயாகம், தேவயாகம், மானிடயாகம், பிதிரயாகம், பூதயாகமென்பன. ஆறங்கங்களாவன: நீருத்தம், வியாகரணம், கற்பம், கணிதம், பிரமம், சந்தமென்பன.

௪. சந்தை - வேதம்.

கக. வட்டை - இளைப்பு.

கஉ. கலவலின் - கலத்தலினால்.

ஈற்றுவேண்பா.

பல்லக்குமேல் - சிவிகையின்மேல்.
பல் அக்கு மேல் இட்டோம் - அநேக
மாகிய உருத்திராக்கங்களை உடம்பின்
மேல் அணிந்தோம். பல் அக்கு அணி-
பலவாகிய எலும்புகளை அணிந்த. பல்
அக்கும் மன்னுகுறையுண்டு - பலரு-
டைய கண்களும் சேரப்பெற்ற குறை-
யுண்டு; மேற்கூறிய காரணங்களால்
எமக்கு என்னகுறையுண்டு என்ற
படி.

நாஞ்சிறப்புப்பாயிரம்.

க. பதுமத்தார் - தாமரைப்பூமாலை;
அந்தணர்களுக்குரியமாலை தாமரைப்
பூமாலையென்பது நூல்வழக்கு. சல்லி
ஆண்டான் - சல்லியுரையுடையான்;
இவ்வூர் பரசுராமசதுர்வேதிமங்கல
மென்றும் வழங்கப்பெறும். கவுணி-
யர்கோன் - கௌண்டின்னிய கோத்

திரத்தார்களுள்ளே தலைமைவாயந்த
வர். பெரும்பற்றப்புவியூர்நம்பி, என்-
பது நூலாசிரியரது இயற்பெயர்; அது
தில்லைநம்பி யென்றும் வழங்கும்.

உ. கார்வளங்கொள் மண்டலமெ-
ன்பது மதுநாயம் பதிக்குக்கிழக்கே
யுள்ளதான, 'மழைக்குப் புணைகொடு-
த்த மங்கலநாடென்னும்' இடமென்-
றும், கப்பிஞ்சிநாடென்பது, மேற்கூ-
றியநாட்டினுள்ளே யடங்கியதோர் சி-
றியநாடென்றும், சிலர் கூறுகின்றனர்.
உரைத்தோன் - உரைத்தான்; வினை-
முற்று; ஈற்றயல் ஆகாரம். ஓகாரமா-
யிற்று. சொல் - புகழ் தில்லைநம்பி -
பெரும்பற்றப்புவியூர்நம்பி. ஆர்புனை-
வான் - ஆத்திப்பூமாலையையணிந்தரு-
ளுகின்ற சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய.
விளையாடல் - திருவிளையாடல். தில்லை-
நம்பி, விளையாடல் அறபத்துநான்-
கையும் கப்பிஞ்சி நாட்டில் உரைத்-
தானென்க.

வ
திருவிளையாடற்புராணச்
செய்யுளகராதி.

அ.	பக்க எண்.	பக்க எண்.	பக்க எண்.
அக்கவிதைதேட்	186	அணியார்தமி	33
அக்கிழியிற்	147	அணைந்திது	93
அங்கங்ருலு	44	அத்தனப்ப	111
அங்கடர்த்த	39	அத்தனாவினையா	227
அங்கணிவ்வா	74	அத்திறங்கேட்ட	145
அங்கனேவ	38	அத்திறங்கேட்டி	193
அங்கதுண்டு	215	அத்திறங்கேளா	82
அங்கதுகாணு	155	அத்திறஞ்சொல்	89
அங்கதுகேட்டு	203	அதர்படத்	64
அங்கதுகொ	160	அதிரமாடமு	124
அங்கருள்புரி	21	அந்தணரமை	174
அங்கவர்கொடு	82	அந்தணை	166
அங்கவாத்நுளத்	222	அந்தநல்லுரை	225
அங்கவனி	128	அந்தமன்னவன்	161
அஞ்சலஞ்ச	147	அந்தவயர்	99
அஞ்சியநெஞ்	116	அந்தித்திரு	95
அஞ்சேனஞ்சே	190	அந்நகரணை	73
அடர்த்ததானை	214	அந்நாண்முத	173
அடிக்குரிய	9	அப்படியிரு	209
அடித்தபுளி	99	அப்பெருந்துன்	174
அடிமையிலா	134	அப்பெரும்பாவி	113
அடியவர்க்கெ	104	அப்பெருமை	182
அடியவர்தன்	115	அப்பொழுததி	35
அடியிணைகாணி	84	அப்பொழுதிகல்	24
அடுகுறவர்	10	அப்பொழுதினை	152
அடைந்ததுசிறிய	210	அப்பொழுதெவ	35
அடைந்தவர்	17	அப்பதமத்தார்	228
அடைவினித்தக	207	அய்யமில்	90
அண்டம்விள்ள	81	அய்யனேசெய்	146
அண்டமடங்கலு	225	அயர்வறுசிறப்பி	212
அண்ணலைய	47	அயன்றலையறு	200
அணிபொலிதே	155	அரசகேள்	65
அணிபொலிம	110	அரசனஞ்சி	39
அணிபொழில்	63	அரசனாலயத்	145
அணிமாமகிமா	153	அரசனுஞ்சிவ	197
		அரசனுந்திக	141
		அரசினங்குமர	64
		அரம்பையங்	103
		அரவாபரணு	119
		அரனரியய	85
		அரியசடை	2
		அரியசந்தன	184
		அரியநாயக	91
		அரியபெரு	141
		அரியபேரவனி	158
		அரியமாதவ	197
		அரியயர்	60
		அரியவெந்	110
		அரியவொன்	48
		அரிவையை	24
		அருட்புனை	26
		அருடங்கிய	192
		அருண்ஞான	122
		அருந்தவம்	56
		அருந்தவர்	72
		அருந்தவனதி	212
		அரும்பெருஞ்	89
		அரும்பெருநகரி	75
		அரும்பெரும்புத்	212
		அரும்பெருவிர	200
		அருமையா	202
		அருவமெய்	36
		அருள்காரந்தெழி	208
		அருள்பொழியு	209
		அருளாருந்	53
		அருளிவைரை	35
		அருளிணை	67
		அருளுடைச்சுந்	157
		அருளுடைச்சொக்	58
		அருளுடையரசே	40
		அருளுந்தொ	2
		அலைவிலாநெ	159

பக்க எண்.	பக்க எண்.	பக்க எண்.	பக்க எண்.		
அவ்வயின்வந்த	103	அன்றியும்விசே	174	ஆங்கவர்தம்	94
அவ்வயின்வருந்தி	144	அன்றியுமொ	105	ஆங்கவரீநீங்	213
அவ்வயினில்	98	அன்றினர்புரங்	24	ஆங்கவர்பணி	46
அவ்வயினெங்கு	85	அன்றுமுன்ன	107	ஆங்கவர்போந்து	79
அவ்வவயோனி	209	அன்றுமைக்	56	ஆங்கவர்போயு	73
அவ்வவாகேட்டு	179	அன்னந்திகழு	10	ஆங்கவர்பு	56
அவ்வவாகேட்ட	16	அன்னவர்புலம்	84	ஆங்கவரவிதித்	174
அவ்வவாகேளாமுன்		அன்னவரொல்கி	74	ஆங்கவற்காணு	87
னர	138	அன்னவனுட	154	ஆங்கவன்றுண்	211
அவ்வவாகேளாமுன்		அன்னியரொ	45	ஆங்கவன்போயபி	
னரா	183	அன்னையொப்ப	225	ன்னரடு	148
அவ்வவாகேதரி	117	அனைத்தும்	132	ஆங்கவன்போயபி	
அவமுறுபு	61	அனைவரும்	127	ன்னரல்	60
அவனிலேவந்த	51	ஆ.		ஆங்கவன்மறையா	58
அவைநடு	5	ஆக்கியவுலக	113	ஆங்கவன்நன்னை	8
அவையுறு	32	ஆங்கணைந்தபெரு	55	ஆங்கவன்றனக்கு	207
அழகியசொக்	58	ஆங்கணைமறை	64	ஆங்கவன்றிசை	167
அழகினாலரு	107	ஆங்கதினீழ	152	ஆங்கவனொரு	173
அழகினுக்க	68	ஆங்கதகண்டதென்	174	ஆங்கவை	150
அள்ளியுண்டி	167	ஆங்கதகண்டபொ	213	ஆங்கிடங்கொ	41
அளந்தபுலவீரா	186	ஆங்கதகண்டமன்	129	ஆங்கிலங்கு	70
அளந்தபே	5	ஆங்கதகண்டசொல	134	ஆங்கிலையிறை	153
அம்புதன்மேனி	167	ஆங்கதகண்டிநீ	54	ஆங்கினியப்	102
அம்புநதினை	144	ஆங்கதகண்டவா	159	ஆங்கினியம்	8
அற்றவர்க்குற்ற	179	ஆங்கதகண்டோ	121	ஆங்குக்கா	138
அற்றெறிக்கா	139	ஆங்கதகேட்டுவி	220	ஆங்குணரிது	129
அறமலிதனது	34	ஆங்கதகேட்டுவேட்	15	ஆங்குமர	71
அறமலிந்	113	ஆங்கதகேளாமுன்		ஆங்குயரால	49
அறமலிமது	59	னரக	31	ஆங்குலகமனு	140
அறமலிவைதி	118	ஆங்கதகேளாமுன்		ஆங்குறக்கண்ட	84
அறமறக்கொ	120	னரொழ	162	ஆங்கொருபுடையித்	217
அறமுறநன்	124	ஆங்கதசெண்	90	ஆங்கொருவர	112
அறிபவனெ	49	ஆங்கதசொல்லொ	158	ஆசிலாநக்கண்	17
அறியுமிவன்	196	ஆங்கதசொல்லப்பா	127	ஆசிலீர்நல்	128
அறிவால்விற	33	ஆங்கதசொல்லா	220	ஆடகனான்று	227
அன்புடைநா	122	ஆங்கததூங்க	42	ஆடுபவர்	3
அன்புடையவ	150	ஆங்கதபக	38	ஆடுவன்விறலி	193
அன்புடையாளே	204	ஆங்கதவிழு	29	ஆடைசோறா	149
அன்புமிக்க	199	ஆங்கரிமுறற்சி	215	ஆண்டனக	34
அன்புறவிறை	17	ஆங்கவபிறு	165	ஆண்டவதி	95
அன்புறுவன	104	ஆங்கவர்களியை	187	ஆண்டியாண்டோ	216
அன்பொடுவி	172	ஆங்கவர்காணு	186	ஆண்டுமுன்	124
அன்றியும்பெரு	209	ஆங்கவர்கோ	99	ஆங்குஞ்சேர்	47

பக்க எண்.	பக்க எண்.	பக்க எண்.
ஆதரத்தொடு 182	இங்குணாசெ 109	இந்நெறியாகு 155
ஆதரவடியார் 81	இங்குளீர் 78	இந்நெறியிரு 168
ஆதரித்தடிய 76	இச்சையினடி 67	இந்நெறியொழுக்கங் 158
ஆதலாலறிநு 89	இசைப்படுமுகி 83	இந்நெறியொழுகு 181
ஆதலாலிவன் 113	இடம்வலம் 86	இந்நெறிவிளைர் 92
ஆதலாலெமக் 209	இடரொழிந்தி 155	இப்படிசுடும்பு 29
ஆதலானல்கு 146	இடவியகதி 87	இப்படிச்சபி 20
ஆதிநாதனா 175	இணையிலவண்ண 57	இப்படிச்செய் 203
ஆதிநாதனி 37	இணையிலவனதிக 219	இப்படிச்சொல்ல 220
ஆதிநாயக 75	இணையிலான் 22	இப்படிச்சொல்லி 57
ஆதிநாய்மரு 15	இத்தகவமைச்ச 168	இப்படிவருந் 105
ஆதிநாய்முகன் 26	இத்தகவறியா 190	இப்பரிமாவொ 89
ஆதிமாமர 34	இத்தகவாற்சி 162	இப்பெருங்கொற் 143
ஆதியாதித்தன் 68	இத்தகவிற் 77	இப்பெருவிரதம் 200
ஆயிரம்பசும் 42	இத்தகவினி 101	இப்பொழுதள 128
ஆயினும்வே 18	இத்தகவுதனி 195	இப்பொழுதுவம 18
ஆயுதகலேக 114	இத்தகவென் 131	இம்மணவாளன்மே 109
ஆர்ந்தபெரும் 112	இத்தகுதியினி 79	இம்மணவாளன்மே 110
ஆர்ந்தமங் 59	இத்தகைமையிய 41	இயமதூத 109
ஆர்ந்துசெல்க 137	இத்தகைமையிற் 54	இயல்படவெங் 136
ஆரணமும்பக்லு 72	இத்தலத்து 38	இயற்சிவன 44
ஆரணமோ 39	இத்தலமதி 40	இயைந்தனன்பொ 199
ஆரவுந்தொ 29	இத்திருக்கோ 107	இரதியுமொவ் 202
ஆரியமொழியு 80	இத்திருமுருகத் 75	இரந்ததுபல்காற் 199
ஆரிருள்விடப் 89	இத்திறப்பாடல் 193	இரவிடைமறைத் 203
ஆலகாலங் 65	இதமுறமுன் 173	இருகரங்குவித்தி 177
ஆலகீழ்நு 109	இந்தத்தெய்வப் 189	இருங்குணனைச 23
ஆலயத்துளணைந்துவ 39	இந்தநல்லுணா 22	இருந்தணிமாழு 152
ஆலயத்துளணைந்துந் 201	இந்தவாசகவோ 217	இருந்தவன்றனை 198
ஆவியந்தெ 13	இந்தவாறுறு 124	இருந்திறல் 60
ஆவியற்சிற் 20	இந்தவெந்திறஞ் 210	இருமைசேர்தி 198
ஆழந்தசெழு 18	இந்திரன்கேளா 16	இருமைதரு 91
ஆழிமண்கட 36	இந்திரன்வெம்பழி 6	இருவருமுக 156
ஆழியுருவனையபெ 221	இந்திரனயன்மால் 116	இலகுகன்றுக்கி 201
ஆழிடையில 112	இந்திரனயன்மாலாதி 58	இலகுவாள்வி 116
ஆன்றவரிய 22	இந்திரனான் 7	இவ்வண்ணர் 71
ஆனசெய்தி 16	இந்திராயிறு 175	இவ்விடத் 67
இ. 151	இந்துமன்னர் 180	இளமைமெய் 57
இக்கணக்கி 151	இந்நெறிசபிப் 208	இறுகிக்குவிந்து 88
இக்கனவு 52	இந்நெறிநிகழு 103	இறையவன்மு 18
இக்குணங்களி 48	இந்நெறிபரவ 84	இறையவனரு 61
இகலமன்பரி 139	இந்நெறிமன்னர் 90	இறையவனமு 144
இங்குகாணு 126	இந்நெறியாகாயத் 184	இறையவனெ 99

	பக்க எண்.		பக்க எண்.		பக்க எண்.
இறைவனைக்	24	ஈசனோர்மணி	78	உன்னருமன்னோர்	42
இன்பநாவல	46	ஈதொழிந்தெமக்	168	உன்னருமேழ்	6
இன்பமுறுபா	101	ஈனமாநெறிக	146	உன்னவரியா	98
இன்புறவழை	147	ஈனமில்வளம்	158	உன்னுன்மறை	173
இன்புறவினி	113	ஈனமில்லாவி	13	உன்னிமாலு	139
இனிதித்தே	16	உ.		உன்னுடையமாம	216
இன்றியாமறிந்	214	உடலினைத்தபறவை	224	உனக்கினியனித்த	196
இன்றுதானி.	38	உண்டலுஞ்செய்தி	78	ஊ.	
இன்றுழிசைகுடமு	190	உத்தமக்கனகப்போ	223	ஊட்டுநாளி	11
இன்றுமாமு	20	உத்தமத்தலைவன்	221	ஊர்தொறும்	14
இன்றுவினாவி	98	உத்தமவிரலிற்	87	ஊழுடைமு	44
இன்னதன்மையி	197	உத்தமனெத்தல	146	ஊறிடுமரு	66
இன்னதென்ற	124	உத்தரகோசமங்	100	ஊனெழுஞ்	68
இன்னபூவா	45	உந்தையருள்	52	எ.	
இன்னருள்சேர்தயா	59	உயர்கனவட்டம்	88	எங்கண்மாநி	158
இன்னருள்சேர	125	உயர்தருசித்தர்	166	எங்குமோரினரதே	223
இன்னல்கூர்ந்தை	196	உயர்வுறவுலக	161	எண்டருதே	63
இன்னல்கூர்பசி	28	உயிர்நிலையா	110	எண்டுதுஞ்சொ	185
இன்னல்செய்கு	80	உரகநாயக	28	எண்ணரியதொ	47
இன்னவென்ற	92	உரவிதுநெழுது	192	எண்ணில்பெருமீ	71
இன்னிறீந்து	149	உரனழிந்து	67	எண்பயிலு	33
இன்னனசொல்	112	உரனெடுங்	34	என்னைக்கேண்	104
இன்னனபகர்ந்	58	உருகாத	3	எந்தையுயர்பட்டி	218
இன்னனபலவுஞ்	176	உருகிமுன்கண்ட	222	எந்தைவல்லன	156
இன்னனபேசி	163	உருத்தகுமனைவி	181	எப்பெரும்பொ	196
இன்னனவகை	143	உரைகெழு	128	எரித்தசெங்கு	174
இன்னனவிளிய	220	உவமையின்	49	எல்லைநடவாவொ	189
இன்னியல்வா	105	உமுவைவேழ	14	எழிலுமை	54
இனக்கனவ	58	உழையிடை	102	எழிநருமன்	106
இனிதொர்கவி	161	உளநெகிழ்ந்	125	எழின்மடமா	128
இனிமைகூர்செ	144	உளப்படுமமை	134	எற்றிகழ்பலவி	83
இனிமைகூர்தரு	48	உளமகிழ்ந்தா	172	எற்றிகழுமுட	114
இனிமைசேர்	13	உளமானாயு	83	என்பெருந்தவத்தா	218
இனியையுறவி	154	உற்றதுகேளா	77	என்றடிதொ	35
இனியதான்	37	உற்றவவத	55	என்றதுசொல்லச்	60
இனியனபெ	96	உற்றவைமற்	92	என்றதுசொல்லவா	70
இனியுயிர்செகுத்	222	உற்றொருங்	31	என்றதுசொலவி	55
ஈ.		உறவுக்கிரமா	33	என்றருள்செய்	18
ஈங்குதுசொல்ல	78	உறுபிரமகத்தி	178	என்றலுமேதநீ	166
ஈங்குதுபக	109	உறைத்தமன்ன	137	என்றவர்கூற	115
ஈங்குமுன்வள	209	உன்னரும்பெ	114	என்றவர்கொல்ல	194
ஈசனார்மகி	12	உன்னரும்விசேடம்	55	என்றவர்கொல்	229
ஈசனுங்கற்றுச்	44	உன்னருமிறை	168	என்றவளமுடியாரோ	218

பக்க எண்.	பக்க எண்.	பக்க எண்.	பக்க எண்.
என்றார்வரை 71	ஐயனே 199	கட்டுகழன்மா 131	
என்றியாய் 32	ஒ. 314	கட்டுசெஞ்சொ 181	
என்றிறைகடாருமு 193	ஒக்குமொக்கு 193	கடந்தருவானா 182	
என்றுகருதியிர 212	ஒடுக்குள்ளா 171	கடப்பனகுதி 83	
என்றுகொண் 175	ஒண்சராசர 113	கடம்பமாவ 18	
என்றுபோற் 125	ஒன்பொரு 147	கடம்பரேயுய 150	
என்றுமன்ருடி 186	ஒப்பிலானு 224	கடல்வலிய 53	
என்றுமிவன் 41	ஒருமைநெஞ்சக 215	கடிகமழ்சடை 191	
என்றுமுறை 29	ஒருவராலனு 40	கடியபாம்புமி 119	
என்றுமென் 17	ஒருவருமிக 9	கடுகிமோதி 67	
என்றுமொசெய் 77	ஒருவினையா 81	கண்டதுநெடு 44	
என்னதுநீங்க 129	ஒழுக்கந்தரு 180	கண்டமாலை 69	
என்னவினனு 144	ஒள்ளியகிள்ளி 204	கண்டவந்தநர் 188	
என்னறிவின் 51	ஒள்ளியவட 171	கண்டவர்பய 117	
என்னுடன்பி 151	ஒளித்தசென்னி 162	கண்டவர்வரு 127	
என்னுடைவிரு 169	ஒளிவளர்வீர 21	கண்டவர்வினா 162	
என்னுமத்திரு 142	ஒன்றியசாப 171	கண்டவரமை 91	
என்னுமுன்னண 203	ஒன்றியபெரு 23	கண்டனம்பெரி 16	
என்னையாளு 123	ஒன்றியவடி 160	கண்டனமெங்கு 206	
எனவாழ்த்தி 138	ஒன்றுநீர்மிசை 146	கண்டனன்கா 29	
ஏ. 184	ஒ. 189	கண்டனன்கா 24	
ஏங்கிமுன்கிட 225	ஒங்கியமன்னன் 189	கண்ணிலானெ 165	
ஏட்டைநீக்கு 90	ஒங்கியமுன்னே 60	கண்ணுதலழக 189	
ஏத்திமா 32	ஒங்கிருனை 96	கண்ணுவன்முதலா 224	
ஏதநீங்கு 82	ஒங்குகோல 216	கண்னுகொள் 81	
ஏதமக 108	ஒங்குதன 46	கண்ணபடுங்கால் 187	
ஏதமொழி 10	ஒங்குபேரரு 172	கதிதரும 4	
ஏந்துதண் 123	ஒசனையகல 143	கந்தரம்பேர்ப்ப 192	
ஏந்துமறை 5	ஒவென்மீள் 198	கயவனாந்தம்பி 157	
ஏயபத்தி 41	ஒடையாணை 18	கரிபரிபுண் 69	
ஏயவழுவின்றி 123	ஒதரியவுத் 148	கருகல்வெ 64	
ஏயுறவச்ச 105	ஒதரும்பரிவு 171	கருணைகூர்ந்து 211	
ஏர்தரும் 55	ஒதரும்பிரமா 195	கருணைசேர்கட 204	
ஏர்படப் 221	ஒதருமனத்தால் 31	கருணைசேர்கொக் 214	
ஏற்றமார் 87	ஒதருமனே 177	கருணைமேனி 152	
ஏற்றமற் 114	ஒதருமுலகு 153	கருணையன்க 155	
ஏன்றவங்க 16	ஒதியபகுதி 76	கருணையன்ரு 150	
ஏனமெய்தி 22	ஒதுபாலர் 5	கருணையிற்பரிசு 212	
ஐ. 130	ஒதுபுகழ்வாள் 46	கருத்தினை 7	
ஐயமில்சனி 132	க. 201	கருத்துடை 141	
ஐயமிலங்கி 123	ககனமீது 88	கருதிடின் 62	
ஐயமில்லெ 88	கங்குலிலிறை 201	கருதிடிகொரு 85	
ஐயமிலை 123	கஞ்சுகம்விலங்கு 88	கருதிடின்ரு 57	

பக்க எண்.	பக்க எண்.	பக்க எண்.	பக்க எண்.
கருதியென் 117	காவமர்கற்ப 18	கையறவெட்டா 116	
கருதின்வண் 88	காவலன்வியந் 17	கையறுகுடை 102	
கருதினிச்சிறு 132	காவலன்றனக் 42	கோ. 24	
கருதுகாதல் 13	காவலனெய்ய 120	கொங்கலிழ 97	
கருதுமப்பதி 72	காழிநாயகர் 135	கொடியதிண் 136	
கல்வியிற் 51	கானநெறிபாடிமு 195	கொடியவெஞ் 130	
கலகவெஞ் 132	கானெருங்கு 10	கொடிந்தலை 121	
கழறுமாம 133	கீ. 63	கொண்மாமா 36	
கழமலப்பால 123	கீற்றுமல 63	கொத்தலர்முடி 163	
சழுமலமுனி 128	கூ. 81	பொத்தகப்பெ 145	
கழையதன் 57	குணங்கொண் 91	கொத்தலிழு 19	
கள்ளநீங்கிட 85	குணந்தருகண 188	கொல்குநீக்கி 140	
கள்ளனைக்கட் 176	குணமோடடைத் 92	கொல்லுமைநீ 165	
களக்கமில்லா 182	குருமொழி 135	கொள்ளயோர் 59	
கற்பமார்முன்னோ 185	குலந்தருநீதி 75	கொற்றவன்றிரு 87	
கற்பவெங்க 36	குழவினோடு 83	கொன்றைச்சடிவ 211	
கற்றவன்கண்டு 166	குழுவொடுதிரண் 177	கொன்னுறுதடத்தி 223	
கற்றைவெண் 71	குளிர்த்தருள்புரி 19	கூ. 213	
கன்றிய 67	குறுகுமுனம் 150	கோக்கயநோக்கை 29	
கண்ண்மொழி 131	குறைவறமாம 4	கோகனக்வா 148	
கனகவொண்குழை 185	குறைவறவடசொல் 86	கோடிப்போன் 107	
கனத்திறைசொல்ல 195	குறைவிண்மண் 101	கோடியலே 69	
கனலுமிழ்செ 210	குன்றமனந்தா 104	கோதிவாத 115	
கனவலாவில்லி 30	குன்றவிலீசனாடு 152	கோதிவாமன 81	
கனவிடைக்கண்ட 147	குன்றியமனத் 128		
கனவுநிலை 77	குன்றியோர்த் 170		
கா. 25	கூசமுன்விட்ட 42		
காசிலவான 73	கூரியவுளத்து 85		
காசினுண்மறை 16	கூறுந்தொடை 15		
காடுகாவல் 201	கூறரும்பேர 193		
காண்டகுராலொ 211	கூறியபின்னர் 166		
காணிநினியிதற் 71	கூ. 190		
காத்தருளா 126	கேட்டுமுன்பழை 19		
காதல்சேரடி 55	கேட்டமாறன்றி 53		
காதலியோ 203	கேட்டருளாய் 179		
காதிவந்தவடன் 45	கேட்டவெஞ்சே 186		
காமனைக்காய்ந்த 166	கேட்டிடுமின் 30		
காய்ந்தசெங் 98	கை. 204		
காய்ந்துவினா 228	கைத்தொழிற் 136		
கார்வளங்கொண் 12	கைதவகேள்கை 223		
காரியவுலகு 14	கையர்தங்களை 122		
காரிருட்டிழ 34			
காலமல்லா			

பக்க எண்.	பக்க எண்.	பக்க எண்.	பக்க எண்.		
சார்ந்தவெம்	28	சே.	சோதிசேர்கட	47	
சார்ந்தவென	99	செங்கயற்	218	சோத்சேர்பா	35
சாலிநீள்கழுனி	72	செந்தமிழ்	129	சோதிசேர்மரு	176
சாற்றருமிடம்	170	செந்துவர்வாய்	217	சோதியுரு	55
சாற்றுமீசனைய	184	செந்நெறிசேர்சு	108	சோதிவேதி	131
சான்றவந்தே	40	செந்நெறிசேர்வி	100	ஞா.	
சு.		செந்நெறித்தாளை	189	ஞாயில்வாய்	60
சிட்டர்வாழ்	152	செந்நெறிநாயன்	213	ஞாலமோங்குக	1
சிட்டனருட்	96	செந்நெறியினுற்ற	126	ஞானசம்பந்தர்	138
சித்திரநுதற்	138	செப்பியமாற்ற	51	ஞானமுற்றிய	121
சித்திரமனை	117	செப்புறுயிவன்	191	த.	
சிதைவிலா	22	செம்பியன்	154	தக்கதோம	96
சிந்தைசெய்து	202	செம்மையின்	97	தக்கதோவென	50
சிந்தைவாழ்	17	செய்தவமுயற்	148	தக்கபேரணு	35
சிரபுரப்பால	133	செய்யபுகழ்	227	தக்கபேரால	37
சிரித்தமுதமு	74	செருவார்கணக்	95	தக்கவேங்கை	162
சிவனொடு	7	செல்லமரெயி	66	தகறுரை	31
சிறியனென்	138	செல்வமாற்செழியர்	131	தகவினை	219
சிறுபாலகி	138	செல்வமாற்செழியன்	118	தகவொடு	93
சிறுவநின்னே	134	செல்வமுற்றி	148	தங்கியமுள்	63
கி.		செழுமைசேர்	181	தங்குயர்வேள்வி	216
கி.ம.ண்டல	161	செறிவொடுமா	153	தடங்களை	178
கிர்மணிதாள்	142	செறுத்துமேன	116	தடமணிக்	155
கிர்விளங்கு	101	சென்றவன்	155	தடமலி	54
கிலமன்ன	157	சென்றவோ	122	தணிவின்மாத்	205
கிலமார்வரு	34	சென்றாகந்தக	215	தந்திரநூன்	102
கி.		சே.		தந்திரமிக்க	65
கிடர்கொண்மா	62	சேணுளார்போற்ற	46	தந்துமேவிய	39
கித்தமாவுதி	96	சேணுளார்மண்	159	தந்தைதாய்	97
கிந்தரமாக	8	சேமப்படு	11	தந்தையில்லது	23
கிந்தரவணி	191	சேயவேற்ற	156	தந்தைவாணுலகத்	42
கிந்தரன்றனை	131	சேர்தந்தன்	51	தப்பினன்மற்	37
கிந்தரனகை	170	சேர்த்தவொ	26	தரமுற்றெதிர்	180
கிந்தரனவ	101	சோ.		தருக்கமார்	133
கிரநலகு	124	சொக்கனென்	226	தருகன	105
கிரிமுழலு	60	சொல்லருஞ்	40	தருங்கனகக்	75
கிருதிநான்	1	சொல்லரும்ப	162	தரும்பிற்பா	103
கருதியோசை	11	சொல்லுநம்முரை	49	தருமநெறினோ	154
கற்றநற்றவர்	133	சொற்பக	1	தருமப்பரத	86
கி.		சொற்றரும்	213	தருமம்வாய்	13
கூடுமலை	162	சொன்றிமலை	29	தருமமோவெ	151
குத்திரத்தலைவன்	183	சோ.		தருமலிபரங்	160
		சோகையுதேன்	164	தரையிற்பழுதில்	202

பக்க எண்.	பக்க எண்.	பக்க எண்.	பக்க எண்.
தலம்புகழ் 3	திறம்படுகொ 128	தெரியவோ 43	
தலமகிழ்தமிழ் 160	திறமுறுமு 38	தெரிவுறச்செ 149	
தலமிசை 50	தீ. 114	தெரிவுறத்தடுப் 119	
தலமிலங்கமுன் 187	தீதில்வண்டரும 226	தெரிவுறவிவ 109	
தவமுறுபு 64	தீதலாவழி 103	தெரிவையர்வழி 68	
தவவளவலியினு 222	தீதிலாவினி 114	தெரிவையர் 153	
தளம்புநஞ்சு 137	தீயவொப்புர 45	தெளிந்தவரு 156	
தளர்வில்பல்புகழ் 148	தீரமிக்கமும் 24	தெளிவுறக்கண் 134	
தன்வயிற்சுந்தரன் 198	து. 160	தெற்றிச்ச 66	
தன்றி ஈக்கரங்கள் 19	துங்கமாறனு 160	தென்மலயக் 47	
தன்னுணர்வால் 112	துங்கவெம்பரி 84	தென்றமிழ்க் 48	
தன்னுழைகட 142	துணைவன்யானென 214	தென்றமிழநா 108	
தனமுறுபொற் 147	துப்பமாமெய்யன் 56	தென்றமிழ்ப்புல 49	
து. 179	துப்பமர்மெய்யனொ 179	தென்னமனைனு 159	
தாங்குநஞ்சு 14	துப்பிதழ்ப்பச் 210	தென்னவர்ப்பரவு 75	
தாங்கருமபசியா 197	துமபைமலர் 12	தென்னவனமைச் 76	
தாதகித்தெரிய 170	துபயகீரன் 46	தென்னவன 165	
தாடவிழ்கழு 136	துய்யதணை 156	தென்னன்வா 38	
தாடையுந்தாயு 43	துய்யநன்னெஞ் 196	தே. 221	
தார்வேந்தன் 6	துபயகீரனுநா 121	தேங்குபெருமபு 221	
தாரணிமவு 9	துய்யமனைவ 81	தேசிலரு 28	
தாரார்முன் 33	துயில்கொஞ் 188	தேசுடைமடவா 17	
தாரார் 4	துயின்றவொழு 218	தேடாஞ்சிற 176	
தாருறுநெடிய 121	துளங்கியபத்தி 69	தேடுச்சிவ 71	
தாவில்வெண்க 191	துற்றமற்றை 70	தேம்படுபழ 176	
தானதுகண்டோ 118	துறைச்சி விரன் 192	தேமனித்த 52	
தி. 43	துப்புறவென் 43	தேமாலயனு 76	
திக்குறுந்தல 27	துன்றமா தெரியா 180	தேப்பிரகிரியா 213	
திசைவிசயஞ் 23	துன்றுபலபடை 170	தேவாகடேவே 39	
திண்டிறன்ம 89	துன்றையி 51	தேயர்கோனெ 164	
திரள்பரிகயங் 198	துன்னியசி 63	தேயர்கொழு 29	
திக்கடை 6	துன்னியவெய் 143	தேற்றதாதிய 165	
திருத்தலரக 156	துணைசேனை 183	தேனலர்நிம்ப 172	
திருந்தியசிகை 73	துன்னுபன்ம 103	தேனிமிருந் 3	
திருந்தியபொ 169	து. 140	தோ. 163	
திருந்தியவிறைவ 226	துண்டிருமபாக் 118	தொண்டர்கன்ப 100	
திருந்தருக்குள 45	துவடவெண 114	தொண்டர்கள்விடியு 182	
திருந்தநாயக 210	தே. 114	தொல்லுவகினம் 100	
திருத்தமுன் 73	தென்முனாவா 219	தொல்லையம்பதி 207	
திருத்தியுடைய 181	தெய்வகீர்த்தி 106	தொழுந்தறை 66	
திருமேவுஞ் 2	தெரிதருகரு 82	தொழுதுதேவ 171	
திருவமரரூள் 120	தெரிதருகாள 145	தொழுதுபோ 50	
திருப்பெருநாதி 180	தெரிபமுதத 145		

பக்க எண்.	பக்க எண்.	பக்க எண்.	பக்க எண்.
தொழுதமுன்னெ 164	நந்தமிழ்தூற் 47	கின்றமறமுடியனே 177	
தொன்மைநன்கிலா 224	நந்தவனகண்டு 166	கின்றமன்னவனே 197	
தொன்மைகீதி 219	நந்தவன்போகப் 199	கின்றவந்தமமை 73	
தொன்னிலமா 13	நந்திருமேனி 90	கின்றெனைவெ 115	
தொன்னெறி 100	நதைமுடிச் 127	கின்னுடைத்தானே 214	
தோ.	நதையிலங்க 120	கின்னெழிப்பு 144	
தோரணநாட் 25	நன்கவிகேட்ட 50	கின்னொடு 51	
தோரணவாயி 11	நன்குறுமித் 172	கினக்கியாமுன்ன 76	
தோன்றுநாட் 49	நன்குறுமொழி 57	கினைப்பினிங்கி 182	
ந.	நன்பரிவெய்தி 212	கினையவெம் 12	
நஞ்சனையஞ் 10	நன்புடையற 147	கினைவினைமு 135	
நட்பொடுமெ 141	நன்புளீர் 74	நீ.	
நடநலியும்புரு 177	நன்மறையோ 173	நீக்கலரும்புக 112	
நடமொடு 59	நன்றிகொண் 109	நீக்கினோக்கடி 82	
நண்ணருமு 66	நன்றெழில்வீ 144	நீங்கருமவெ 27	
நண்ணியவை 41	நன்னுதன்மா 115	நீடுசெவ்வகிதி 199	
நத்தமாரநடு 104	நன்னெறிக்க 110	நீண்டநன் 15	
நத்தலிலாதகால 224	நன்னெறிசே 122	நீனயவடியார் 177	
நத்தாக்கூர் 78	நன்னெறியே 137	நீதிச்சர்செழி 133	
நத்திதன் 55	நா.	நீதமன்னவ 69	
நத்திமாமுனி 25	நாகமாபுரத்து 116	நீதிமாமது 68	
நம்பனேயும் 141	நாணமிலாதோ 120	நீதியுடைவணிக 217	
நம்புறவாழ்வோ 178	நாணிலீர்மன் 135	நீரிடைநுளைய 15	
நம்பெரும 65	நாதப்பறைய 95	நீளவளா 11	
நம்மடியவர் 113	நாதனேகடி 102	நீறணிந்தருள் 142	
நயந்தருதாண் 26	நாதனேயருளி 81	நே.	
நயந்தவையா 30	நாலிருங்குழி 30	நெஞ்சம்வே 51	
நயந்துறுகனவி 197	நாளும்புது 9	நெற்றியிற்பாய் 180	
நயமுறுபொ 41	நானிலமுய்ய 105	நெற்றியிற்நில 191	
நயமெய்திய 140	நீ.	நெறிக்கடவாரம் 203	
நரபந்தயதுகே 163	நித்தனருளான 165	நெறிதருமறை 146	
நல்லகாரியம் 97	நிருபகேளஞ்ச 179	நெறிபடக்கண் 177	
நல்லவடிவனுமா 186	நிலவுசாமரை 82	நெறிப்படக்கி 97	
நல்லவர்பரவுஞ் 148	நிறங்கட்கப் 2	நெறிப்படமதுரை 211	
நல்லவவதரத் 95	நிறங் : ள்வே 136	நெறியலைசா 142	
நலங்கொள்பே 180	நிறத்துதல்க 145	நெறியுளீரோ 19	
நலந்தரு 8	நிறைபனிநீ 25	நெறியசத்தா 16	
நலமலிகான 190	நிறைபெருந் 72	நென்முதற்முனி 164	
நலமலிசிறிதுகா 211	நிறைவினாலிவா 217	நென்னனின்ருதி 174	
நலமலியறிவான் 223	நிறைவுறுமதி 101	நே.	
நலமுறுமொ 9	நின்றதிருவுனாவி 214	நேசமார்க்கா 136	
நலவயின் 43	நின்றதுசொல்ல 178	நேசமார்க்கேவி 176	
நற்குருமனைவி 115	நின்றதுவா 96	நேர்வலிசண் 159	

பக்க எண்.	பக்க எண்.	பக்க எண்.	பக்க எண்.		
நோ.	பரியகையா	89	பாதகங்க	14	
நோக்கிஹப்பாவ	74	பரியவாளே	62	பாதாரவிந்தஞ்	193
ப	பரிவினன்மிக்க	192	பாதிமாதுடை	26	
பகர்ந்தனர்வந்து	70	பரிவினிங்கெய்த	73	பாந்தளஞ்சடி	45
பகையறக்கூப	157	பரிவினென	22	பாமதையந்த	147
பகையிலாவே	93	பரிவகூர்	31	பாய்புலியுமிர	187
பங்கயஞ்	63	பரிவொடுகண்	144	பாய்விடையிறை	184
பங்கயநறு	20	பரிவொடுபரு	103	பார்மிசை	52
பச்சிமதிசையை	188	பரிவொன்றி	43	பார்வையினு	48
படிபுகழ்	5	பல்படையை	140	பாரின்மன்ன	160
படியிசையெ	120	பல்பெருஞ்செல்	182	பாரோர்பரவு	119
படியகமி	106	பல்லக்குடமலேறி	228	பாலகனல்	6
படியிடந்தகோ	208	பல்லியங்க	25	பாலேமொழி	202
படுமெழுமதி	99	பல்விதப்பொற்ப	201	பாவியர்வி	68
படுவழிநின்	132	பல்விதமாகமெல்	202	பானலங்கட்	122
படைத்தவெய்	120	பல்விதவலங்	91	பி.	
பண்டாழுமொ	170	பல்விதவிலங்கு	200	பிடர்மிசையெடுத்	185
பண்டிதர்தமை	127	பலகைவாள்	115	பிழகடனாடு	67
பண்டிதரீ	130	பலந்தரு	5	பிழச்சுலும	162
பண்டைநான்	10	பலர்புகழ்ச்சென்னி	189	பிழநடையா	53
பண்டைமந்தி	129	பவங்கனீக்கு	134	பிண்டிவேர	323
பணிந்தவரு	94	பவமுறுகையர்	137	பிரளயகாலஞ்	171
பணிபவளமுரு	166	பழுதறுசத்து	130	பிரிவரக்கொன்று	224
பணியடியா	118	பழுதிலகண்	92	பிறங்கியவடி	94
பணிவிடையமை	197	பழுதிலாநாயன்	196	பிறந்தபின்ரு	210
பத்தர்களபத்த	172	பழுதிலாமார	58	பிறாறியினீ	111
பத்தரெங்குள்	197	பழுதினூல்வ	127	பிறிவிலாவரனும்	54
பத்திமன்னவ	38	பழுதுளமடவவா	130	பிறிவிலாவெறுப்	161
பத்தியான்மிக்கவே	183	பற்றலர்சொல்	149	பின்னமாடு	132
பத்தியிற்போ	49	பறையுமது	108	பின்னமில்லுண	179
பத்திரன்புலருமுன்	194	பன்னியபொ	142	பின்னவமா	115
பத்திரன்றானு	206	பா.		பீ.	
பதறாவந்தவிசை	190	பாகமங்கய	12	பீடுசேர்மொ	35
புதிந்துமுன்காட்ட	86	பாங்கடியா	59	பீடுடையுணர்	42
பதியின்வைபவ	74	பாங்குடைம	31	பீடுடொன்றியவன்	190
புந்திவையாளி	79	பாங்குறுபொரு	151	பு.	
பரந்தவன்கண்டு	205	பாசமறநீறணி	137	புக்கவாயிரம்	168
பரமுனிவரரு	27	பாடன்மாமுனி	90	புகல்வதேதெ	137
பரிந்ததுகாண	164	பாண்டியன்கந்	161	புகலருஞ்செலவு	77
பரிந்ததுபுதுமை	205	பாண்டியன்பல்	195	புகலெனவந்	119
பரிந்திடைமரு	176	பாண்டியனி	37	புகழ்தருபத்திர	204
பரிந்துதிரு	7	பாண்டியனே	99	புகழ்ந்தது	96
பரிபடுந்து	9	பாண்டிப்பருமது	190	புகழ்நீடியபு	139

	பக்க எண்.	பக்க எண்.	பக்க எண்.		
புகறற்கரிய	11	பொருந்தியதவத்தா	225	மண்டுமமரர்	92
புண்ணியஞ்செய்	85	பொருந்தியவொழு	14	மண்ணகத்தெவ	86
புண்ணியவடிவ	81	பொருந்துதல	99	மண்ணலாதி	210
புத்தகம	4	பொருந்துதில்லை	76	மண்ணினைமறு	70
புத்திநன்குள்ளீ	178	பொருந்துபூ	143	மண்மிசைப்புர	51
புத்தயுளொ	97	பொருந்துபே	23	மண்மிசைவழு	151
புரவியாயிர	168	பொருப்பைப்	2	மண்முழுது	59
புரவிவந்தனவோ	79	பொருவரங்கவி	43	மணங்கமழி	225
புரிதீபாந்தரத்	87	பொருவருங்கோயி	100	மணமலி	167
புன்மைதீர்	160	பொருவருந்தி	25	மணிதிகழு	133
புனைபெருக்கு	205	பொருவருமறி	163	மதஞ்சொரி	27
புனையுமாயி	58	பொருவருமால	173	மதன்கீணை	112
பூ.		பொருவில்லில்லா	179	மதிநெறி	26
பூகிசாதனங்கண்	181	பொருவிலாதபொ	208	மதியிலாத	126
பூமகட்குமணி	140	பொருவிலாதவெஞ்	28	மதியினை	106
பூமிதெற்	8	பொருவிலெரி	80	மதுரைநீட்	65
பூழியகழந்த	13	பொருளினுமொழு	188	மந்திரவாதஞ்	121
பே.		பொலிவின்வ	27	மந்திரிகட்கு	105
பெருகிமுன்	134	பொழிமழைமறுத்	214	மந்திரிகளவன்	108
பெருந்துறை	79	பொழிலார்ம	139	மம்மர்சேர்	185
பெரும்படைக்கி	215	பொற்பமர்த	37	மரணமவந்த	109
பெரும்பொருளி	187	பொற்புறம	43	மரவுரியுடை	222
பெருமநின்	65	பொறையசத்	94	மருத்தயில்	221
பெருமைசேர்	180	பொன்பரிதிவ	174	மருமலர	4
பெருமைத	41	பொன்முடிம	52	மருவவீந்த	15
பெருமையே	26	பொன்னகர்மன்	20	மருவியகினை	222
பே.		பொன்னிநாட்டு	175	மருவியவிறவி	193
பேசருந்த	42	பொன்னினீடிய	70	மருவுநாய்	87
பேசரும்புய	35	பொன்னுயர்பீட	130	மருவுபுழம்	60
பேசுவதென்கொ	194	பேர்.		மருவுபொற்ப	74
பேணுற்றகாவற்	198	போதுகாய்	62	மருவுமுன்	154
பேறுசால்ப	105	போதுமெல்	125	மல்லல்சே	123
பேறுற	21	போயெங்கும்பு	187	மல்லலஞ்...மாமலை	196
பை.		போற்றியென்	76	மல்லலஞ்...வரிசை	69
பைந்தமிழ்	158	ம.		மல்லலஞ்...வான்	152
பொ.		மங்கலநாணி	149	மல்லலோங்கு	79
பொக்கணச்சித்	37	மங்கைகேளறி	113	மல்லலிகைகோங்கு	88
பொங்குமங்	136	மங்கையங்	28	மலரயனாணி	187
பொங்குருச்	3	மஞ்சமைகுழ	153	மலருமித்தி	11
பொதியில்வ	94	மட்டவிழ்பூம்	186	மழுவார்படை	119
பொய்ம்மையின்றி	70	மண்டழன்	129	மழுவைப்பிர	95
பொய்யிலாத்	145	மண்டனிற்	20	மழைமதத்தொந்தி	53
பொருந்தவோ	20	மண்ணிசெல்வ	32	மழைமதப்புழை	210

பக்க எண்.	பக்க எண்.	பக்க எண்.
யற்பொலி 206	மறுவினீயறிய 220	மன்னுதரகம் 78
யற்றதன்சாரன் 214	மறைஞானி 126	மன்னும்மறை 168
மற்றதுகண்டமை 184	மறைப்பொ 54	மன்னுநீதி 109
மற்றதுகண்டி 149	மன்றல்கமழ் 227	மன்னுநீன் 38
மற்றதுகண்டசொல 61	மன்றலந்தொடை 39	மன்னுநோக்கு 130
மற்றதுகண்டின்ற 92	மன்றறிகழ்தென் 94	மன்னுபுகழ் 154
மற்றதுகண்டொழி 207	மன்றறிகழ்பிட்டு 98	மன்னுபுன்குண 220
மற்றதுகண்டெந்த 204	மன்றிடைமுன் 149	மன்னுமன்னு 48
மற்றதுசொல்லக் 44	மன்றிடையிருந் 151	மன்னுமாதவம் 23
மற்றதுசொல்லநல்ல 82	மன்றிடையின் 204	மன்னுமிச்சந் 44
மற்றமடவார் 22	மன்றுறைய 32	மன்னுமிந்நகரி 69
மற்றவன்மதி 30	மன்றுநீட 65	மன்னுமுத்தம 23
மற்றவர்கொடு 129	மன்றுளேவ 151	மன்னுமுயர 219
மற்றவர்கென்று 194	மன்றுறுமவை 15	மன்னுமுற்றொ 69
மற்றவர்தம்மை 206	மன்னகேள் 144	மன்னுயிர்கா 213
மற்றவர்பாட 191	மன்னதிமனம் 88	மனத்தின்ப 53
மற்றவர்புகழா 158	மன்னதகண்டு 198	மனத்தினை 104
மற்றவர்போய 217	மன்னமைச்ச 122	மனத்துறு 86
மற்றவரியம்ப 70	மன்னர்க்கரசன் 32	மனநலமுடை 168
மற்றவரிருப்ப 120	மன்னவகேண் 126	மனைசூடியடி 150
மற்றவன்கண் 154	மன்னவர்மன்னவ 167	மனையிடை 165
மற்றவன்செயலி 169	மன்னவர்மன்னன் 106	மா. 6
மற்றவன்றனை 219	மன்னவர்முடி 34	மாசறுபூம் 124
மற்றவனனைய 167	மன்னவரிதய 78	மாசிலகைக 125
மற்றவனனு 111	மன்னவரிவரோ 69	மாசிலாமது 107
மற்றுநேரொவ்வாநீதி 218	மன்னவன்கேட்டு 176	மாசின்மதுரை 21
மற்றுநேரொவ்வாவ 175	மன்னவன்விண் 108	மாடுறக்கண் 93
மற்றுப்புதுமை 188	மன்னவனதிசயி 139	மாண்டருகடல் 31
மற்றுமன்ன 117	மன்னிடவடி 98	மாண்டுகனவென 219
மற்றுமூனெழி 80	மன்னியகுரு 153	மாதர்கடல 31
மற்றுளபெரு 97	மன்னியசங்கம 215	மாநிலங்காப்போர் 216
மற்றொருதெய்வ 222	மன்னியசிறு 37	மாநிலந்தளர் 214
மற்றைமன்ன 160	மன்னியசெய்தி 183	மாலயனறியா 46
மறங்கடி 77	மன்னியசொல் 50	மாலைக்குமர 21
மறங்கிழ 224	மன்னியதென் 25	மாலைமுடி 52
மறுத்ததுகண்டு 202	மன்னியதித்தில 84	மாலையங்குழல் 192
மறுவறுசிகரம் 212	மன்னியபுகழ் 118	மாலையைக் 206
மறுவறுசிறப்பி 64	மன்னியபெரிய 106	மாவலவீரன் 83
மறுவறுதென்ன 178	மன்னியமனிதர் 215	மாற்றலர்வெ 155
மறுவறுபொற் 6	மன்னியவமைச்ச 188	மாற்றவொளி 151
மறுவறுமுடிர் 192	மன்னியவிபுதி 129	மாற்றின்மென் 75
மறுவறுமுனி 50	மன்னியவிலக்க 77	மாற்றிலாமறை 136
மறுவில்சந்தர 206	மன்னுசந்தர 80	மானமில்ச 68

பக்க எண்.	பக்க எண்.	பக்க எண்.	பக்க எண்.
மானமிலாதோ மி.	133	முற்றிகழ்தச்சரா	215
மிக்கபாலககே	138	முற்றியசேற்றம்	135
மிக்கமந்திரி	87	முற்றியபய	40
மிகவின்பு	43	முறைமைகெ	64
மிகவுறுத	62	முறைமைமன்னி	219
மிஞ்சநெஞ்சஞ்சி	191	முறைமையின	152
மிஞ்சிடவடை	141	முன்புயிர்	8
மிஞ்சிடமரு	176	முன்புரத்தரனை	194
மிடற்றிலு	92	முன்புநின்று	198
மின்றுகயவ	115	முன்வருநான்	4
மிறைகள்செய்ய	184	முன்வளைதனு	102
மின்பரிவு	85	முன்றிகழி	201
மின்வளைத	57	முன்னங்கருங்	2
மின்றிகழ்தென்	201	முன்னமது	140
மின்னணியா	7	முன்னமிந்	33
மின்னியநெ	62	முன்னமோர்காலஞ்	39
மின்னியவு	90	முன்னமோர்காலந்	104
மின்னுபுகழ்தரு	226	முன்னமோர்காலம்	207
மின்னுபுகழ்ப்ப	195	முன்னமோர்தென்	61
மின்னுபுகழிக்	189	முன்னமோர்நா	50
மின்னுபுகழா	80	முன்னமோர்பிரம	171
மின்னும்வெம்	173	முன்னவனி	56
மின்னுயிரகோ மு.	171	முன்னிகழ்புங்க	200
மூக்கணை	56	முன்னுறச்செ	90
மூட்டவெண்	65	முன்னுறநின்ற	157
மூட்டிப்பார்ப்பா	111	முன்னையவண	102
மூடிசிகை	67	முன்னையூழ்	136
மூண்டம்வெம்ப	161	முன்னையெண்	13
மூத்தவெண்ணை	205	முன்னையாதனை	223
மூதிருமாமறை	124	முன்னொருகா	19
மூதுகவிப்பு	40	முனிவர்கந்	27
மூதுபேர்நக	95	முனிவர்கள்கே	158
முந்தியகாலத்தொ	221	முனிவரன்சபிப்	207
முந்தியசெழுந்	86	மு.	
முந்துறவ	20	மூபொயுடை	127
முந்தையோர்கா	167	மூதுரைவாணர்	181
முருக்கும்வெம்	88	மூ.	
முருகன்சங்	9	மெத்தியதழலி	166
முருகெழுவமைத்த	181	மெத்துந்தகவு	86
முல்லைசேரணங்	221	மெய்திகழப்பர்	123
முற்றவெந்தை	200	மெய்ந்நெறி	79
		மெய்ப்படத்	15
		மெய்ப்படவுய	157
		மெய்ப்பசொபம்	207
		மெய்ப்பிடுசி	17
		மெய்மையற்ற	200
		மெய்யார்சூ	33
		மெய்யிற்பூசி	36
		மெய்யுறக்கேட்	135
		மெல்லென	127
		மென்புலவரது	186
		மே.	
		மேகநாதன்	94
		மேதகுசம	8
		மேலுயர்குரு	93
		மேலெழின்முக	88
		மேவருந்தலத்	155
		மேவருநான்ம	146
		மேவியதிருங்க	135
		மேவியபுத	117
		மை.	
		மைக்குலமெற்று	200
		மைத்திகழள	149
		மைத்துனிநடக்க	217
		மைப்புகென்	153
		மையமர்வி	22
		மையறுகற்	125
		மையிலான்கடை	202
		மோ.	
		மொஞ்சகக்	65
		மொழிதரு	10
		மொழியறியா	44
		யா.	
		யாயிழந்தபோ	208
		யாவையுங்கு	40
		யாவையும்வே	134
		யானுமுன்	20
		யானையாழ்	66
		யோ.	
		யோகப்பட்டம்	36
		வ.	
		வங்கர்கலிங்கர்	143
		வஞ்சகர்தள்ள	150
		வஞ்சனைசெய்	133
		வட்டப்பாறையி	184
		வட்டமுறிமதிய	208

	பக்க எண்.		பக்க எண்.		பக்க எண்.
வீடகனாயே	138	வருந்தம	95	வாரடாகிறுவ	132
வடிதரநொட்ப	116	வருபவாநெறி	185	வாரிதி	146
வடிவமிஞ்சு	110	வரும்பரி	89	வாலினச்சு	172
வடிவுடை	67	வரையறுசிவிகை	194	வாலிமருப்	12
வணங்கியேதொ	183	வல்லவன்	223	வாலியின்பெரு	30
வணங்குமி	41	வலம்படு	116	வாவுறு	121
வணிகஞரியோ	150	வழிபடுவோர்	212	வாழ்ந்தருள்	100
வந்தநாவலர்	199	வழிவசத்தி	188	வாழ்த்துபொ	91
வந்தவர்கு	40	வழுத்தமைச்	110	வாளகிரி	83
வந்தவன்றொ	117	வழுத்திய	43	வாளாவதனை	119
வந்தவோலையி	164	வழுதிகண்ட	83	வாளராவணி	218
வந்தனைசெய்	48	வழுதிபால்வினா	194	வாநெழுரு	1
வந்தனையடி	141	வள்ளன்மென்	104	வி.	
வந்திருந்தாரம்	164	வளந்தருபிட்	96	விக்கிதம்	85
வந்துகாதலி	125	வளந்தருமட	45	விசையவெம்ப	143
வந்துகூறும்	57	வளம்படுகூத்து	105	விட்டவாறது	125
வந்துதன்னுழைபு	215	வளமுறகீர	50	விடங்கரு	4
வந்துதோன்ற	220	வளமைநீடிய-காலம்	183	விடைக்குறி	179
வந்துபோற்	32	வளமைநீடிய--தென்	145	விண்ணகத்தலை	157
வந்துமாமறை	27	வளமைமறை	102	விண்ணாயர்	28
வந்துறக்க	90	வளமையோங்	169	விண்ணுலகெவ்	177
வந்துனைவண	21	வளர்க்கா	97	விண்படர்	214
வந்தெயி	61	வளர்த்தநன்	148	விண்விரும்ப	36
வம்பவிழலங்கல்	199	வளவன்	190	வித்தகமன்ன	194
வம்பவிழிதழி	170	வளவியதோ	111	வித்தகவே	56
வயங்கொன்	12	வளைமதிகாட்ட	72	விதமுறு	196
வயமுறமன்	30	வறுவியபடையா	179	விதுமர	61
வயலெலாங்	72	வன்சமணிநுள்	185	விதுவரவ	3
வாருணமன்ன	178	வன்புகவந்	156	வியனுறுசிற	163
வாருணந்த	7	வன்பெருஞ்ஞளி	162	வியாதவான்மிகி	226
வாந்தூந்தொல்லை	5	வா.		விரிவுடைப்ப	168
வாந்தருமர	61	வாங்கருந்	40	விருத்தநாமை	37
வாருடைச்சொக்	223	வாங்குமுன்	39	விருத்திரா...வெம்பழி	17
வார்புகழா	73	வாசவன்கண்	163	விருத்திரா...வென்றி	163
வாருமுறை	203	வாசவன்வே	62	விரும்பிய	56
வாறுளிர்	226	வாசிகை	103	விரும்பியுயரமு	211
வாறுறுமண்	225	வாடியமாலை	206	வினாகொண்	93
வரிசைசீடு	126	வாடுவோர்	35	வினாவின்மின்ன	217
வரிவிழிமரணி	130	வாதபித்தங்	14	வினாவின்வெ	169
வருத்தமற	216	வாதுறவைதல்	203	வினாவொடுகொடு	110
வருந்திரான்	44	வாதைமறலி	82	வினாவொடுங்கள	117
வருந்தியுட	75	வாய்கொற்	159	வினாவொடுஞ்சென்	45
வருந்துபே	62	வாய்ந்தபுவி	17	வினாவொடுபோயின	107

பக்க எண்.	பக்க எண்.	பக்க எண்.
வினாவொடும்விடை 77	வெந்தழல்கண 98	வென்றிகொணஞ்சு 213
வினாவொடும்வன் 164	வெந்திறல்பே 169	வென்றிகொள் 158
வினாவொடும்மென் 169	வெந்திறல்வீ 156	வென்றிதரு 25
வினாவோடிக 139	வெந்திறற்சி 93	வென்றிப்புடி 211
வில்லொடு 142	வெந்திறன்ஞா 24	வென்றிபட 52
விலங்குகள் 209	வெம்பரிவரவு 82	வென்றியாலாரம் 159
வீழுந்தவர் 71	வெம்பெருந்து 175	வே.
வீழுமியகுதினா 84	வெம்முனைய 24	வேகாவேடு 133
வீழுமியபே 52	வெய்யசாயை 175	வேடனைச் 111
விழைதருநாளி 207	வெய்யபாணர் 201	வேண்டியதடி 191
விளங்கயா 170	வெருவரமு 100	வேண்டியதரு 175
விளம்புமுன் 172	வெல்பரி 84	வேதனைப்பட 80
வினையற 121	வெல்லருங் 120	வேந்தர்பொன் 93
வினையுறு 108	வெல்லவுட் 54	வேந்தனார்செவிப் 205
வீ.	வெள்ளிமால் 28	வேர்த்தன 205
வீரன்விட்ட 66	வெறிகமழ்கு 142	வேலையுலகில் 95
வீறுசான்மழை 182	வெறிகமழ்ச்சுழல 53	வை.
வே.	வெறிகமழ்தாரா 174	வைத்தருணமச் 100
வெண்டிருநீறு 71	வெறிகமழ்நீறு 102	வையகத்தோர் 149
வெண்பிழை 118	வென்றிகொண்மை 117	

௩௦.	மண்சுமந்த திருவினையாடல்	...	...	...	...	௧௪.
௩௧.	விருத்தகுமார பாலரான திருவினையாடல்	...	...	...	...	௧௦௧.
௩௨.	மாதிரியடின திருவினையாடல்	...	...	...	...	௧௦௪.
௩௩.	பழியஞ்சின திருவினையாடல்	...	...	...	...	௧௦௭.
௩௪.	மகாபாதகந்திர்த்த திருவினையாடல்	...	...	...	...	௧௧௧.
௩௫.	அங்கம்வெட்டின திருவினையாடல்	...	...	...	...	௧௧௪.
௩௬.	மதுவாயான திருவினையாடல்	...	...	...	...	௧௧௮.
௩௭.	வெப்புத்திர்த்த திருவினையாடல்	...	...	...	...	௧௨௧.
௩௮.	கழுவேற்றின திருவினையாடல்	...	...	...	...	௧௩௧.
௩௯.	மெய்க்காட்டிட்ட திருவினையாடல்	...	...	...	...	௧௪௦.
௪௦.	உலவாக்கிழிகொடுத்த திருவினையாடல்	...	...	...	...	௧௪௫.
௪௧.	மாமனாகவந்துவழக்குணத்த திருவினையாடல்	...	...	...	...	௧௪௮.
௪௨.	அட்டமாசித்திபகர்ந்த திருவினையாடல்	...	...	...	...	௧௫௨.
௪௩.	தண்ணீர்ப்பந்தர்வைத்த திருவினையாடல்	...	...	...	...	௧௫௪.
௪௪.	இந்நென்முடிமேல் வளையெறிந்த திருவினையாடல்	...	...	...	...	௧௫௭.
௪௫.	பொன்னையாளுக்கு அருள்புரிந்த திருவினையாடல்	...	...	...	...	௧௬௫.
௪௬.	சோழனைக்கொண்டாழியிற்றாழ்த்த திருவினையாடல்	...	...	...	...	௧௬௭.
௪௭.	திருவாலவாயான திருவினையாடல்	...	...	...	...	௧௭௧.
௪௮.	வரகுணனுக்குச்சிவலாகங்காட்டின திருவினையாடல்	...	...	...	...	௧௭௩.
௪௯.	விடைக்குறியம்பெய்த திருவினையாடல்	...	...	...	...	௧௭௮.
௫௦.	உலவாக்கோட்டைவைத்த திருவினையாடல்	...	...	...	...	௧௮௧.
௫௧.	மூர்த்தியார்க்கு அரசளித்த திருவினையாடல்	...	...	...	...	௧௮௩.
௫௨.	காரியார்நாரியார் பாப்பகுந்த திருவினையாடல்	...	...	...	...	௧௮௫.
௫௩.	புலிமுலைபுல்வாய்க்கருளின திருவினையாடல்	...	...	...	...	௧௮௭.
௫௪.	சாதாரிபாடின திருவினையாடல்	...	...	...	...	௧௮௯.
௫௫.	திருமுகங்கொடுத்த திருவினையாடல்	...	...	...	...	௧௯௫.
௫௬.	பலகையிட்ட திருவினையாடல்	...	...	...	...	௧௯௯.
௫௭.	இசைவாதுவென்ற திருவினையாடல்	...	...	...	...	௨௦௨.
௫௮.	பன்றிக்குட்டிகளுக்குத்தாயான திருவினையாடல்	...	...	...	...	௨௦௭.
௫௯.	பன்றிக்குட்டிகளுக்கு அருள்புரிந்த திருவினையாடல்	...	...	...	...	௨௦௯.
௬௦.	கரிக்குருவிக்கு அருள்புரிந்த திருவினையாடல்	...	...	...	...	௨௧௧.
௬௧.	மாமேருவித் கயல்சென்டுபொறித்த திருவினையாடல்	...	...	...	...	௨௧௩.
௬௨.	சான்றழைத்த திருவினையாடல்	...	...	...	...	௨௧௬.
௬௩.	நாளைக்கு அருள்புரிந்த திருவினையாடல்	...	...	...	...	௨௨௧.
௬௪.	வேதமுணர்த்திய திருவினையாடல்	...	...	...	...	௨௨௪.
	பயன்முதலியன	...	...	...	...	௨௨௬.
	அதிகமாகஇருந்த கடவுள்வாழ்த்துச்செய்யுட்கள்	...	...	...	...	௨௨௭.
	துத்சிறப்புப்பாயிரம்	...	...	...	...	௨௨௮.

